

IJA # 1604

ספר נביאים אחרונים

Sefer Nevi'im Aḥaronim

Letteris, Meir

Berlin, 5694 (1933 or 1934)

ד"ר :

קת"ר :

171
172

ספר

נביאים אחרונים

מדויק היטיב על פי המסורה

הוגה בעיון נמרץ

על ידי

החכם המובהק מרדכי

נאיר הלוי לעמיעדים

בערלין

בדפוס הארון טראוויטצש ובנו

שנת התרצ"ד לציורה.

י ש ע י ה
LIBER JESAIÆ.
CAPUT I. א

חזון ישעיהו בן-אמון אשר חזו עליהוזה וירושלם
 בימי צויהו יתה אהו יחזקיהו מלכי יהודה: שמעו שמים
 והאני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם
 פשעו בי: ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל
 לא ידע עמי לא התבונן: הוי וני הוא עם כבד עון
 ורע מרעים בנים משחיתים עובו אתיהוה נאצו את
 קדוש ישראל נזרו אחור: עלמה תכו עוד תוסיפו סרה
 בלראש לחלי וכל-לכב הוי: מפקדתל ועדראש
 אידכו מתם פצע וחבורה ומפה מריה לאזרו ולא
 חבשו ולא רבקה בשמן: ארעכם שממה צריכם שרפות
 אש אדמתכם לנגדכם ורים אכלים אתה ו
 כמהפכת ורים: ונתרה בתציון כספה ככרם כ
 במקשה כעיר נצורה: לולי יהוה צבאות הותיר לנו
 שריד כמעט כסכם היינו לעמרה דמינו: שמעו
 דבריהוה קציני סדם האוניו תורת אלהינו עם עמרה
 למה לי רבוזבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות איל
 ותלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתידים לא
 כי תבאו לראות פני מירבקש זאת מידכם רמס
 לא תוסיפו הבוא מנחת-שווא קטרת תועבה
 חדש ושבת קרא מקרא לא-אוכל און ועצרה:

נביאים אחרונים
PROPHETÆ POSTERIORES.

JESAI A	ישעיה
JEREMIA	ירמיה
EZECHIEL	יחזקאל
HOSEA	הושע
JOEL	יואל
AMOS	עמוס
OBADIA	עובדיה
JONA	יונה
MICHA	מיכה
NAHUM	נחום
HABAKUK	חבקוק
ZEPHANIA	צפניה
HAGGAI	חגי
ZACHARIA	זכריה
MALACHIA	מלאכי

ומועדיכם שנאה נפשי הו' עלי לטרח נלאיתי נשא:
 15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כיתרבו תפלה
 16 איני שמע ידבר דמים מלאו: רחצו הזבי הסירו רע
 17 מעלליכם מעד עיני הדלו הרע: למדו היטב הרע
 משפט אשרו חמוץ שפטו יהום ריבו אלמנה:
 18 לבו יא ונבחה יאמר יהוה אסורו המאים פשנים
 19 כשלו ילבינו אסורינו כחולע כעמר יהוה: אסרתאבו
 כ ושמתם טוב דא תאכלו: ואסרתמאנו ומרותם
 21 הרב האכלו כי פי יהוה דבר: אכה חיתה
 לזונה קניה ואמנה מלאתי משפט צדק ילזו בה ועתה
 22 מראקים: כספך יהוה למים סבא מחול במים:
 23 שרקי סודרים ותברו ננבים כלו אתב שחד ורבה
 שלמנים יהום לא ישפטו ורוב אלמנה לא יבוא אליהם:
 24 לכן נאם הארון יהוה צבאות אביר ישראל הו' אתם
 כה מצרי ואנקמה מאויבי: ואשיבה ידו עליו ואגרת כפר
 26 סנה ואסורה כל בריליך: ואשיבה שפטך ככראשנה
 ויעצך ככרעלה אחריון גורא לך עיר העדק קרה
 27 ציון כמשפט תפורה ושיבה בצדקה: ושבר
 28 פסלם וחמאים וחרו וקובי יהוה יכלו: כי יבשו
 מאילים אשר חמדתם ותחפרו מחנות אשר בחרתם:
 כי תהו' באלה נבלת עלה וכנה צא מים אין לה:
 החסן לנערת ופעלו לנציץ ובערו שניהם וחרו
 וכבה:

ב CAP. II.

חנה ישעיהו בדאמוץ על יהודה וירושלם:
 חרות הנמים נכון יהוה סר בית יהוה בראש
 יא מנבעות וחרו אליו כל הנמים: והלכו
 עמים

עמים רבים ואמרו לבו ונעלה אל הר יהוה אל בית
 אלתו יעקב וזרנו מדרכיו ונלכה בארחותיו כי מציון
 תצא תורה ודברי יהוה מירושלם: ישפט בין הגוים
 4 חזקת לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחייתותיהם
 למזמרות לא ישיא נוי אלנוי חרב ולא ילמדו עוד
 מזלמה: ביות יעקב לבו ונלכה בצור יהוה: כי
 נמשתה עמד בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים
 ובילדו נכרים ישפיקו: ותמלא ארצו כסף וזהב ואין
 7 קצה לאצרותיו תמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבותיו:
 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו
 8 אצבעותיו: וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם:
 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומתדר יאנו:
 9 עיני נבחות אדם שפל ושה רום אנשים ונשגב יהוה
 לבדו ביום ההוא: כי יום ליהוה צבאות על כל
 11 גאה ורם ועל כל נשוא ושפל: ועל כל ארצו תלבנון
 13 הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: ועל כל ההרים
 14 הרמים ועל כל הנבעות הנשאות: ועל כל מגדל גבה
 15 ועל כל חומה בצורה: ועל כל אננות תרשים ושל כל
 16 שבנות החמדה: ושה נבחות האדם ושפל רום אדום
 17 ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: והאלילים כליל יחלה:
 ובאו במערות ימים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה
 ומחבר נאנו בקומו לערץ הארץ: ביום החוא ישיב
 11 האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עיניו
 להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: ועתה יצאתי
 12 הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ויציצו:
 13 בקומו לערץ הארץ: חדלו לכם מן האדום ה' היא לי
 באפו כי במה נחשב הוא:

באפו כי במה נחשב הוא:

ג CAP. III.

א כי הנה הארון יהנה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה
 ב משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: גבור
 ג ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וקן: שר-חמשים
 ד ונשוא פנים ויועץ וחכם הרשים ונבון לחש: ונתתי
 ה נערים שריהם ותעלולים ימשלובם: ונגש העם איש
 וְאִישׁ בָּאִישׁ בְּרַעְיוֹ יִרְחֹבוּ הַנְּעָרִים בְּנִקְלָה בְּנִכְבֹּד:
 ו כִּי־יִתְפַשׂ אִישׁ בְּאֶחָיו בֵּית אָבִיו שְׂמֵלָה לָכֶּה קָצִין
 ז תִּהְיֶה־לָּנוּ וְהַמְכַשְׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדָךְ: יִשָּׂא בַיּוֹם
 ח הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אֲהַיְהֶה חֹבֵשׁ וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין
 ט שְׂמֵלָה לֹא תִשְׁמַנִּי קָצִין עִם: כִּי כִשְׁלָה יְרוּשָׁלַם וְיִהְיֶה
 י נִפְלֵל בִּי־לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם אֶל־יְהוָה לְמִרוֹת עֲנִי כְבוֹדוֹ:
 יא חֲבַרְת פְּנֵיהֶם עֲנֵתָה בָם וְחִטָּאתָם כַּסֵּם הַגִּידוּ לֹא
 יב כִּחְדוֹ אִין לְנַפְשָׁם כִּי־נִמְלֹו לֶחֶם רָעָה: אֲמָרוּ צְדִיק כִּי־
 יג טוֹב כִּי־פָרִי מַעַלְלֵיהֶם יֹאכְלוּ: אִין לְרָשָׁע רָע כִּי־נִמְלֹו
 יד וְדָוִן יַעֲשֶׂה לוֹ: עַמִּי נִגְשׂוּ מַעַלְלֵי וְנָשִׁים מְשֻׁלוּ בּוֹ עַמִּי
 טו מֵאֲשֶׁר־יָךְ מֵתֵלִים וְדָרְךְ אֶרְחֹתֶיךָ בִלְעָוִי: נִצָּב לְרֵב
 טז יְהוָה וְלִמְד לְרִין עַמִּים: יְהוָה בְּמִשְׁפַּט יָבֹא עִם־זִקְנֵי
 יז עַמִּי וְשָׂרוּ וְאַתֶּם בַּעֲרֹתֶם הַפָּרִים גִּזְלַת הַעֲנִי בְּבַתֵּיכֶם:
 יח מַלְכֶם תִּדְבְּאוּ עַמִּי וּפְנֵי עֲנִיִים תִּטְחֲנוּ נֹאם־אֲדֹנָי יְהוָה
 יט צְבָאוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי גִבְרוּ בְּנוֹת צִיּוֹן
 כ וּתְלַבְּנֶה נְטוּתֹת נָרוֹן וּמִשְׁקָרוֹת עֵינַיִם הַלֹּךְ וְטָפוֹת תְּלַבְּנֶה
 כא וּבְרַעְיֵיהֶם תַּעֲבֹסְנָה: וְשִׁפַּח אֲדֹנָי קִדְקֹד בְּנוֹת צִיּוֹן וְיִהְיֶה
 כב שִׁתְּןָן יַעַר
 כג בַּיּוֹם הַהוּא יִסֹּר אֲדֹנָי אֶת תַּפְאֲרֹת
 כד הַעֲבֹתִים וְהַשְׁבִּיטִים וְהַשְׁחַרְיָנִים: הַנְּטָפוֹת וְהַשְׁחָרֹת
 כה וְהַרְעֵלוֹת: הַפְּאִרִים וְהַצְעָדוֹת וְהַקְּשָׁרִים וּבְתֵי הַנֶּפֶשׁ
 כו וְהַלְּבָבוֹת: וְהַטְּבָעוֹת וְנוֹמֵי הָאָרֶץ: הַמְּחַלְצוֹת וְהַמְּצַטְפוֹת
 כז וְהַמְּשַׁפְּחוֹת

v. 8. חסר v. 15. מה לכם קי v. 16. נטיות קי

וְהַמְּשַׁפְּחוֹת וְהַחֲרִיטִים: הַגְּלִינִים וְהַסְּדִינִים וְהַצְּנִיפוֹת
 ז וְהַרְדִּידִים: וְהָיָה תַּחַת בָּשֶׂם מִן יְהוָה וְתַחַת חֲנוּכָה
 ח נִקְפָּה וְתַחַת מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה קָרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מִחֲנַרְת
 ט שֶׁק כִּי תַּחַת יָפִי: מִתְיָד בַּחֲרֵב יִפְלוּ וּגְבוּרַתְךָ בַּמְּלַחְמָה: כה
 כ וְאָנֹכִי וְאֶבְלֹי פְתַחֶיהָ וְנִקְתָּה לְאָרֶץ תֹּשֵׁב:

ד CAP. IV.

א וְהַחֲזִיקוּ שִׁבְעֵי נָשִׁים בְּאִישׁ אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר א
 ב לַחֲמֵנוּ נֹאכַל וְשִׁמְלָתָנוּ נִלְבַּשׁ רַק יִקְרָא שְׂמֵךְ עָלֵינוּ אִסָּף
 ג חֲרַפְתָּנוּ: בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה צִמַּח יְהוָה לַצִּבּוֹי וּלְכַבֹּד
 ד וּפְרֵי הָאָרֶץ לְנָאוֹן וּלְתַפְאֲרַת לְפָלִיטַת יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה
 ה הַנְּשָׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמַר לוֹ כֹּל־
 ו הַכְּתוּב לְחַיִּים בִּירוּשָׁלַם: אִם רָחַץ אֲדֹנָי אֶת אֲצִבַּת
 ז בְּנוֹת־צִיּוֹן וְאֶת־דְּמֵי יְרוּשָׁלַם יָדִים מִקְרָבָה בְּרוּחַ מִשְׁפַּט
 ח וּבְרוּחַ בָּעָר: וּבְרָא יְהוָה עַל כָּל־מְכוֹן הַר־צִיּוֹן וְעַל־
 ט מִקְרָאָה עֲנִן: וַיִּמָּם וַעֲשָׂן וַנְּגַה אֵשׁ לְחֶבֶה לִילָה כִּי עַל־
 י כָּל־כְּבוֹד חֲפָה: וְסָפָה תִהְיֶה לְצַל־יוֹמָם מִחֲרֵב וּלְמַחֲסֶה
 יא וּלְמַסְתוֹר מִזֶּרֶם וּמִמְּטָר:

ה CAP. V.

א אֲשִׁירָה נָא לִידִידֵי שִׁבְתֵי הַדָּוִי לְכַרְמֵי כָּרֶם הָיָה לִידִידֵי א
 ב כָּרֶן בְּדִשְׁמֵן: וַיַּעֲזָבוּ וַיִּסְקְלוּ וַיִּמְעָדוּ שֶׁרֶק וַיִּבְנוּ
 ג מְגִדִל בְּתוֹכֵי וַנְּסִיִּקֵב חֲצֵב בּוֹ וַיִּקְוּ לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ
 ד בְּאֲשִׁים: וַעֲתָה יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ יְהוּדָה שִׁפְטוּ־נָא
 ה בֵּינִי וּבֵין כָּרְמִי: מַה־לַּעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמִי וְלֹא עֲשִׂיתִי בּוֹ
 ו מְדוּעַ קִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאֲשִׁים: וַעֲתָה אֲדִוְעֶיךָ
 ז נָא אֲתִכֶּם אֶת אֲשֶׁר־אָנִי עֹשֶׂה לְכַרְמֵי הַסֵּר מִשׁוֹכְתֵי
 ח וְהָיָה לְבָעַר פָּרִץ גִּדְרוֹ וְהָיָה לְמַרְמָם: וְאֲשִׁירָה לְרַחֵם
 ט לֹא יֹאמַר וְלֹא יַעֲדֹר וְעַלָּה שְׁמִיר וְשִׁית וְעַל הַעֲבֹת צִוָּה

ד. v. 5. הכי כדנש

7 מהממיר עליו ממטר: פי כרם יהוה צבאות בית ישראל
 ואיש יהודה נטע שעשועיו ויבן למשפט והנה משפח
 8 לצדקה והנה צעקה: הווי מניצי בית בכית שדה
 בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב
 9 הארץ: באוני יהוה צבאות אמלא בתיים רבים לשמה
 י יהיו גדלים וטובים מאן יושב: פי עשרת צמדי כרם
 11 יעשו פת אחת ונרע חמר יעשה אפה: הווי
 משפמי בכקר שכר ורדפו מאחרי בלשה יין ודלקם:
 12 והיה כנור ונבל תף וחליל ייין משתיהם ואת פעל יהוה
 13 לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: לכן גלה עמי מבלי-
 14 דעת וכבודו מתי רעב והמוני צחה צמא: לכן הרחיבה
 שאל נפשה ופערה פיה לבל יחק וירד הדרה והמונה
 15 ושאוניה ועלו בה: וישח אדם וישפל איש ועיני נבקים
 16 תשפלנה: וינבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש
 17 נקדש בצדקה: ורעו כבשים פדברם והרכות מחים
 18 גרים יאכלו: הווי משכי העון בתבלי השוא
 19 וכעבות העגלה חמאה: האמרים ימחר והישיה מעשהו
 למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה:
 כ הווי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך
 לאור ואור לחשך שמים מר למחוק ומחוק למר:
 21 הווי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים: הווי גבורים
 22 לשתות יין ואנשי חיל למסד שכר: מצדיקי רשע עקב
 23 שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו: לכן באכל קש
 לשון אש וחשש להבה ורפה שרשם כמק יהוה ופרחם
 באבק יעלה פי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת
 כה אמרת קדוש ישראל נאצו: על-כן תרה אפי יהוה בעמו
 וימ עליו ויכהו וירגזו חתלים ותהו נבלתם כסווחה

בקרוב

בקרוב חצות בכלזאת לאשוב אפו ועוד ירו נמויה:
 ונשאנם לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה
 26 מהרה קל יבוא: איך ציף ואין פושל בו לא ינום ולא
 27 ישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוף נעליו:
 28 אשר חציו שנונים וכל קשתתיו דרכות פרסות סוסיו
 29 בצר נחשבו ונלגליו כסופה: שאנה לו כלביא ושאנ
 ככפירים וינהם ויאחו טרף ונפליט ואין מציל: וינהם ל
 עליו ביום ההוא כנהמתים ונפט לארץ והנה חשך צר
 ואור חשך בעריפיה:

CAP. VI 1

1 בשנת-מות המלך עזיהו ואראה את-אדני ישב על-כסא
 2 רם ונשא ושוליו מלאים את-ההיכל: שרפים עומדים
 ממצל לו שש בנפים שש בנפים לאחד בשתים וכסה
 3 פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף: וקרא ויה
 אליזה ואמר קדוש קדוש יהוה צבאות מלא
 4 בל-הארץ כבודו: וינעו אמות הספים מקול הקורא
 והבית ומלא עשן: ואמר אוילי כי-נדמיתי כי איש טמא ה
 שפתים אנכי ובתוך עס-טמא שפתים אנכי ישב פי את
 6 המלך יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד מן-השרפ
 7 ובקרו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: וינע על-פי
 ויאמר הנה נגע זה על-שפתך וסר עונך וחטאתך תכפר:
 8 ואשמע את-קול אדני אמר את-מי אשלח ומי יגיד-לנו
 9 ואמר הנני שלחני: ויאמר לך ואמרת לעם הנה שמעו
 שמוע ואל-תבינו וראו ראו ואל-תדעו: השמן לב-העם
 הנה ואוניו הכבד ועיניו השע פני-ראה בעיניו ובאונניו
 11 ישמע ולבבו יבין ושבו ורפא לו: ואמר עד-מתי אדני

אדם

12 אָרֶם וְהִאֲדָמָה תִשָּׂאָה שְׂמִמָּה: וְרַחֵק יְהוָה אֶת־הָאֲרָם
 13 וְרִבְּהָ הַעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירֶיהָ וְשִׁבְתָּ
 וְהִתְּהָ לְבָעַר כְּאֵלֶּה וּכְאֵלוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכַת מִצְבַּת כָּס
 וְרַע קָדַשׁ מִצְבַּתָּה: *

CAP. VII. 1

1 וַיְהִי בַיּוֹם אֲחָז בְּדִוְיֹתָם בְּדַעְוֹתָיו מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רִצְיוֹן
 א מֶלֶךְ־אֲרָם וּפְקַח בֶּן־רְמִלְיָהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם
 2 לְמִלְחָמָה עָלָיָהּ וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ: וַיֵּזֶד לְבֵית דָּוִד
 לֵאמֹר נִחָה אֲרָם עַל־אֲפָרָיִם וַיִּנַּע לִבָּבוּ וּלְבַב עֲמֹז בְּנוֹעַ
 3 עֲצִיזֵעַר מִפְּנֵי־רוּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יִשְׁעִיהוּ צֶא־
 נָא לְקִרְאת אֲחָז וְשָׂאֵר יִשׁוּב בְּנֶגֶד אֶל־קִצְצָה תִּעְלֶת
 4 הַבְּרֵכָה הַעֲלִינָה אֶל־מִסְלַת שְׂרָה כּוּבֵם: וְאִמְרַת אֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַר וְהַשְׁקֵט אֶל־תִּירָא וּלְבַבְךָ אֶל־יִרְךָ מִשְׁנֵי וּגְבוֹת
 הָאֹדֵיִם הַעֲשִׂנִים הָאֵלֶּה בְּחִרְיֹתֶיךָ רִצְיוֹן וְאֲרָם וּבְךָ־
 5 הַרְמִלְיָהוּ: וַעַן כִּי־יַעַן עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה אֲפָרָיִם וּבְךָ־רְמִלְיָהוּ
 6 לֵאמֹר: נַעֲלָה בִיהוּדָה וּנְקִיצָנָה וּנְבַקְעָנָה אֵלֵינוּ וּנְמַלְכֶךָ
 7 מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בְּדַטְבָּאֵל: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 8 לֹא תִקּוּם וְלֹא תִהְיֶה: כִּי רֹאשׁ אֲרָם דְּמָשֶׁק וְרֹאשׁ
 דְּמָשֶׁק רִצְיוֹן וּבַעֲדוֹ שְׂשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה יַחַת אֲפָרָיִם מַעַם:
 9 וְרֹאשׁ אֲפָרָיִם שְׁמֵרוֹן וְרֹאשׁ שְׁמֵרוֹן בְּךָ־רְמִלְיָהוּ אִם לֹא
 י תִּאֲמִינוּ כִּי לֹא תִאֲמֵנוּ: וַיִּסַּף יְהוָה דְּבַר אֶל־אֲחָז
 11 לֵאמֹר: שְׂאֵלֶיךָ אוֹת מַעַם יְהוָה אֶל־הֶיְדֵךְ הַעֲמַק שְׂאֵלָה
 12 אוֹ הַגְּבֵה לְמַעְלָה: וַיֹּאמֶר אֲחָז לֹא־אֲשָׂאֵל וְלֹא־אֲנַסֶּה
 13 אֶת־יְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂמַעֲוִינָא בֵּית דָּוִד הַמַּעֲט מִכֶּם הַלְאוֹת
 14 אֲנָשִׁים כִּי תִלְאוּ נָם אֶת־אֱלֹהֵי: לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם
 אוֹת הַנֶּהָ הַעֲלָמָה הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן וְקִרְאת שְׁמוֹ עֲמִנוּ אֵל:
 15 הַמֵּאָה וְדָבַשׁ יֶאֱכַל לְדַעְתּוֹ מֵאֵם בָּרַע וּבְחֹר בַּטּוֹב:

כי

ו. 13. v. ע"כ. ו. 2. v. מלעיל. 14. v. כ"א עמנואל

16 כִּי בְטָרָם יָדַע הַנְּעַר מֵאֵם בָּרַע וּבְחֹר בַּטּוֹב תַּעֲזוּב
 17 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אָתָּה קֶזַח מִפְּנֵי שְׁנֵי מַלְכֵיהָ: יָבִיא יְהוָה
 עָלֶיךָ וְעַל־עַמֶּךָ וְעַל־בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא־כָאוּ
 לְמִיּוֹם סוּר־אֲפָרָיִם מֵעַל יְהוּדָה אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר:
 18 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִשְׂרָק יְהוָה לְזָבוּב אֲשֶׁר בִּקְצָה יָאֲרִי
 19 מִצְרַיִם וּלְדַבְּרוּרָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר: וּכְאוּ וְנָחוּ כָלֶם
 בְּנַחֲלֵי הַתְּבוֹת וּבְנִקְיָן הַסְּלֵעִים וּבְכָל הַנְּעֻצִיּוֹת וּבְכָל
 הַנַּחֲלָלִים: בַּיּוֹם הַהוּא יִגְלַח אֲדֹנָי בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה כ
 בְּעֵבְרֵי נָהָר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת־הָרֹאשׁ וְשִׁעַר הַרְגָלִים וְגַם
 אֶת־תְּהוֹנָן תִּסְפֶּה: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יַחֲוֶה־אִישׁ עֲגֹלַת
 21 בְּקֶרֶךְ וְשִׁתִּי־צֹאן: וְהָיָה מְרַב עֲשׂוֹת חֶלֶב יֶאֱכַל הַמֵּאָה
 22 כִּי־חֲמָאָה וְדָבַשׁ יֶאֱכַל כָּל־הַנְּחוּתָר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וְהָיָה
 23 בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר יְהוּדִישָׁם אֵלָה נֶפֶן
 24 בְּאֵלֶּה בֶּסֶף לְשִׁמּוֹר וּלְשִׁית יְהוָה: בַּחֲצִיִּם וּבַקִּשְׁתׁ יָבֹא
 שְׂמָה כִּי־שִׁמּוֹר וְשִׁית תִּהְיֶה כָל־הָאָרֶץ: וְכָל הַחֲרִיִּם כה
 אֲשֶׁר בַּמַּעַדֵּר יַעֲדִרוּן לֹא־תָבוֹא שְׂמָה יִרְאֵת שְׂמִיר וְשִׁית
 וְהָיָה לְמִשְׁלַח שׁוֹר וּלְמַרְמֵס שָׁה:

CAP. VIII. ח

ח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קַח־לֶךָ גִּלְיוֹן גָּדוֹל וּכְתַב עָלָיו בְּחַרְטָא
 א אָנוּשׁ לְמַהֲרָ שְׁלַל חֵשׁ בּוֹ: וְאֶעֱיֶדָה לִי עֵדִים נְאֻמִּים
 2 אֶת אוֹרֵיהָ הַכֹּהֵן וְאֶת־זִכְרֵיהֶם בְּדִיבְרָכֵיהֶם: וְאֶקְרַב אֶל־
 3 הַנְּבִיאָה וְתַהֲרַ וְתִלְדַּ בֶּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֲרָ
 שְׁלַל חֵשׁ בּוֹ: כִּי בְטָרָם יָדַע הַנְּעַר קְרָא אָבִי וְאָמַי יִשְׂאֵל
 4 אֶת־חֵייל דְּמָשֶׁק וְאֶת שְׁלַל שְׁמֵרוֹן לְבִנִי מֶלֶךְ אַשּׁוּר:
 5 וַיִּסַּף יְהוָה דְּבַר אֶל־יְהוָה עוֹד לֵאמֹר: וַעַן כִּי מֵאֵם הָעַם הָיָה
 6 אֶת מִי הַשְּׁלַח הַחֲלָכִים לֹאֵט וּמִשׁוֹשׁ אֶת־דַּעְיוֹן וּבְךָ־
 7 רְמִלְיָהוּ: וּלְכֵן הִנֵּה אֲדֹנָי מַעֲלָה עֲלִיכֶם אֶת־מִי הַנְּהַר

העצומים

ח. 6. v. פתח נאחנה

העצומים והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה
 8 על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו: וחלה ביהודה
 שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מפות כנפיו מלא רחב
 9 ארצך עמנו אל: רעו עמים וחתו ותאונו כל
 10 מרחקי ארץ התאונו וחתו התאונו וחתו: עזו עצה
 11 ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: כי
 12 כה אמר יהוה אלי בחזקת היר ויסרני מלכת בדרך
 העסיה לאמר: לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר
 העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו:
 13 את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא
 14 מעריצכם: והיה למקדש וקאבן נגף ולצור מכשול לשני
 15 בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלים: וכשלו בם
 16 רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו: צור תעודה
 17 התום תורה בלמדי: וחפיתי ליהוה המסתיר פניו מפני
 18 יעקב וקויתרלו: הגה אנכי והילדים אשר נתדלי יהוה
 לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השבן
 19 בחר ציון: וכי יאמרו אליכם דרשו אלהאבות ואל-
 הידענים המצפצפים והמהנים הלא עם אל-אלהיו ידרש
 כ בעד החיים אל-המתים: לתורה ולתעודה אם לא יאמרו
 21 בדבר הזה אשר אידלו שחר: ועבר בה נקשה ורעב
 והיה כירעב והתקצף וקלל במלפו ובאלהיו ופנה
 22 למעלה: ואל-ארץ נביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה
 23 ואפלה מנחה: כי לא מועף לאשר מוצק לה בערת
 הראשון הלל ארצה ובלון וארצה נפתלי והאחרון
 הכביר דרך הים עבר תרדן גליל הגוים:

CAP. IX. ט

העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ושביו בארץ צלמות
 אור

אור נגה עליהם: הרבית הגוי לא הגדלת השמחה
 2 שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל:
 3 כי את-על סבלו ואת מפה שכמו שכט הנגש בו החתת
 4 ביום מדון: כי כל-סאון סאן ברעש ושמחה מגוללה
 5 בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש: כייילד ילד-לנו ה
 6 בן נתדלנו ותהי המשנה על-שכמו ויקרא שמו פלא
 יועץ אל גבור אבי-עד שר-שלום: לסרפה המשנה
 7 ולשלום אידקן על-כפשו דוד ועל-ממלכתו להבין אתה
 8 ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד-עולם קנאת יהוה
 9 צבאות תעשה זאת: דבר שלח אדני ביעקב
 10 ונפל בישראל: וידעו העם פלו אפרים ויושב שמרון
 11 בנאנה ובנדל לבב לאמר: לבנים נפלו וגונית נבנה
 12 שקמים גדעו וארנים נחלקו: וישגב יהוה את-צרי רצין
 13 עליו ואת-אביו וסכסך: ארם מקדם ופלשתים מאחור
 14 ויאכלו את-ישראל בכל-פה בכל-זאת לא-שב אפו ועוד
 15 ירו נטויה: והעם לא-שב עד-המפרו ואת-יהוה צבאות
 16 לא דרשו: ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה
 17 ואגמון יום אחר: וקו ונשוא-פנים הוא הראש ונביא
 18 מזרה-שקר הוא הזנב: ויהיו מאשרי העסיה מתעים
 19 ומאשריו מבלעים: על-פן על-בחוריו לא-ישמח אדני
 20 ואת-תמיו ואת-אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנה ומרע
 21 וכל-פה דבר נבלה בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ירו
 22 נטויה: כי-בערה באש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת
 23 בסבבי הניער ויתאכבו גאות עשן: בעברת יהוה
 24 צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל-
 25 אחיו לא יחמלו: ויגור על-ימין ורעב ויאכל על-שמאל
 26 ולא שבעו איש בשר-ורעו יאכלו: מנשה את-אפרים כ
 אפרים

ואפרים את־מנשה יחדו המה על־יהודה בכל־זאת לא־
שב אפו ועוד ירו נטויה:

Cap. X.

2 א הוי החקקנים חקקו־און ומכתבים עמל פתבו: להטות
מדון דלים ולגול משפט עניי עמי להיות אלמנות
3 שללם ואת־תומים ובוז: ומה־תעשו ליום פקדה ולשוואה
ממרתק תבוא על־מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו בבורכם:
4 בלתי כרע תחת אפיר ותחת הרונים יפלו בכל־זאת
ה לא־שב אפו ועוד ירו נטויה: הוי אשור שבט
6 אפי ומטה־הוא בידם ועמי: בנוי חנף אשלחנו ועל־עם
עברתי אצנינו לשלל שלל ולבו בו ולשימו מרמס בתמר
7 חוצות: והוא לא־יבן ידפה ולבבו לא־יבן וחשב בי
8 להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: כי יאמר
9 הלא שרי יחדו מלכים: הלא ככרפמיש כלנו אס־לא
י כארפד חמת אס־לא כרמשק שמרון: כאשר מצאה
ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון:
11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה כן אעשה
12 לירושלם ולעצביה: והנה כיריבצע אדני את־כל־
מעשהו בטר ציון ובירושלם אפקד על־פרי־נדל לבב
13 מלך־אשור ועל־תפארת רום עניו: כי אמר בכה ידי
עשיתי ובחכמתי כי־נבנתי ואסיר ונבלות עמים ועת־ידתיהם
14 שושתי ואוריד באביר יושבים: ותמצא כנן ידי לחיל
העמים וכאסף ביצים עזבות כל־הארץ אני אספתי ולא
טו היה נדר כנה ופצה פה ומצפצפה: הותפאר הנרון על
החצב בו אס־יתגדל המשור על־מניפו בהנה שבת
16 את־מרימו בהרים מטה לא־עץ: לכן ישלח הארון
יהנה צבאות במשמניו רון ותחת כבדו יקד יקד ביקוד

אש

v. 6. ו. ולשומץ ק. v. 13. ועודותיהם קי. ibid. כבוד קי

אש: והנה אור־ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה
17 ואכלה שיתו ושמרו ביום אחר: וכבוד יערו וכרמלו
18 מנפש ועד־בשר יכלה והנה כמסס נסס: ושאר עץ
19 יערו מספר יחיו ונער יכתבם: והנה ביום ההוא ב
לא־יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית־יעקב להשען
על־מכהו ונשען על־יהודה קדוש ישראל באמת: שאר
21 ישוב שאר יעקב אל־אל גבור: כי אס־יהיה עמך
22 ישראל כחיל הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שטף
צדקה: כי כלה ונחרצה אדני יהנה צבאות עשה
23 בקרב כל־הארץ: לכן כה־אמר אדני יהודה
24 צבאות אל־תירא עמי ישב ציון מאשור בשבת יפקד
ומפחו ישא עלך בדרך מצרים: כירעוד מעט כה
26 מועד וכלה ועם ואפי על־תבליתם: ועודר עליו יהודה
צבאות שוט כמפת מדון בצור עורב ומפחו על־הים
27 ונשאו בדרך מצרים: והנה ביום ההוא יסור סבלו
מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני־שמן:
28 בא על־עית עבר במגרון למכמש יפקד פליו: עברו
29 מעברה גבע מלון לגי חרדה הרמה גבעת שאול נסה:
ל צחלי קולך בת־גלים תקשיכי לישה עניה ענתות: נדדה
31 מדרמה ישבני הגבים העיוו: עוד היום בנב לעמד
32 ינפף ידו תר בית־ציון גבעת ירושלם: הנה הארון
33 יהנה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומח גדעים
34 והגבהים ישפלו: ונקף סככי היער כפרגל ותלבנון
באדיר ופול:

Cap. XI. יא

יא ויצא חמר מנוע ישי ונצר משרשיו יפרה: ונחה עליו כ
רות יהנה רות חכמה וכינה רות עצה וגיבורה רות־דעת
ויראת

v. 32. ו. הפטרת יום שמוני של פסח. ibid. כח קי

3 ויראת יהוה: וחריתו ביראת יהוה ולא למראה עיניו
 4 ישפוט ולא למשמע אזניו ויכית: ושפט בצדק דלים
 והוכיח במישור לעניי ארץ והכה ארץ בשפט פיו וברוח
 ה שפתו ימות רשע: והנה צדק אור מתניו והאמונה
 6 אור חלציו: וגר ואב עס־פֶּכֶשׁ ונמר עס־נְדִי ורֶבֶץ ועגל
 7 וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם: ופרה ודב תרעינה
 8 יחדו ורֶבֶצוּ וילדיהוּ ואריה בבקר ואכל־תבן: ושעשע
 יונק על־חר פתן ועל מאורת צפֶּעוֹנִי נמול ידו הדה: לא־
 9 ירעו ולא־ישחיתו בכל־חר קדשי כִּי־מלאה הארץ דעה
 י את־יהוה במים לים מכסים: והנה ביום ההוא
 שרש ישי אשר עמד לנם עמים אלו גוים ידרשו והיתה
 11 מנחתו כבוד: והנה ביום ההוא יוסף אדניו
 שנית ידו לקנות את־שָׂר עמו אשר־ישאר מאשור
 וממצרים ומפתרום ומפוש ומצילם ומשנער ומחמת
 12 ומאני הים: ונשא גם לגוים ואסף נדתי ישראל ונפצות
 13 יהודה יקבץ מארבע פגפות הארץ: וסרה קנאת אפרים
 וצררי יהודה יברתו אפרים לא־יקנא את־יהודה ויהודה
 14 לא־יצר את־אפרים: ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו
 יבזו את־בני־קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון
 15 משמעתם: והחרים יהוה את לשון ים־מצרים והניף
 ידו על־הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדרוך
 16 בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור
 כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

י"ב. CAP. XII.

א ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך
 2 ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עני
 3 וזמרת נה יהוה נהי־לִי לישועה: ושאתם־מים
 4 בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו
 ליהוה

ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים על־לתי הודיעו כי
 נשגב שמו: ומרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת ה
 בכל־הארץ: צהלי נרני וישבת ציון כִּי־גדול בקרבך
 6 קדוש ישראל:

י"ג. CAP. XIII.

א משא בכל אשר חנה ישעיהו בְּדֹאמוֹן: על הר־נשפֶּה
 שארנם הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים:
 אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליון גאותי:
 3 קול המון בְּהָרִים דמות עס־רב קול שאון ממלכות
 4 גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה:
 5 פאים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי ועמו ה
 לחבל כל־הארץ: הילילו כי קרוב יום יהוה פֶּשֶׁר
 6 משדי יבוא: על־כן פל־ידים תרפינה וכל־לֶבֶב אנוש
 7 ימם: ונבהלו צירים וחקלים יאחזון כִּי־לדה יחילון איש
 8 אל־רעהו יתמהו פני להבים פניהם: הנה יוסי־יהוה בא
 9 אכזרי ועברה חרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה
 ישמיד ממנה: כִּי־בוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו
 אורם השד השמש בצאתו ורח לא־יגיה אורו: ופקדתי
 11 על־תבל רעה ועל־דשעים עונם והשפתי גאון ודים
 12 ונאת ערצים אשפיל: אוקר אנוש מפו ואדם מבתם
 13 אופיר: על־כן שמים ארניו ותרעש הארץ ממקומה
 14 בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: והנה כצבי
 מדה וכצאן ואין מקבץ איש אל־עמו יפנו ואיש
 15 אל־ארצו ינוסו: כל־הנמצא ידקר וכל־הנספה יפול
 16 בחרב: ועל־ליהם ירפשו לעיניהם ישפו בתיהם וישיהם
 17 תשגלגלה: הגני מעיר עליהם את־מרי אשר־פסח לא
 18 יחשבו ונהב לא יחפצו־בו: וקשתות נערים תרפֶּשְׁנָה
 ופרי

י"ב. v. 5. מדעת קרי. v. 6. ע"כ. י"ג. v. 8. קמץ בוי"ק. v. 16. חשככה קרי

19 ופרי-בטן לא ירחמו על-בנים לא-תחוס עינם: והיתה
 כבל צבי ממלכות תפארת נאון פשדים כמהפכת
 כ אלהים את-סדם ואת-עמרה: לא-תשב לנצח ולא-תשפון
 ער-דור ודור ולא-יהל שם ערבי ורעים לא-ירפצו שם:
 21 ורקצו-שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות
 22 יענה ושעירים ירקודו-שם: וענה איום באלמונותיו ותנים
 בהיכלי ענן וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו:

יד CAP. XIV.

יד

א כי ירחם יהוה את-יעקב ובחר עול בישראל והניחם
 על-אדמתם ונגלוה הגר עליהם ונספחו על-בית יעקב:
 2 ולקחום עמים והביאום אל-מקומם והתנחלום בירי-
 ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים
 3 לשביהם ורדו בנגשיהם: והיה ביום הניח יהוה
 לה מעצבת ומרגוז ומן-העברה הקשה אשר עבד-בה:
 4 ונשאת המשל הנה על-מלך בבל ואמרת איה שבת
 ה נגש שבתה מדהבה: שבר יהוה מטה רשעים שבט
 6 משלים: מכה עמים בעברה מפת בלתי סרה רדה
 7 באר גוים מרדת בלי חשך: נחה שקטה כל-הארץ
 8 פצחו רנה: גם-ברושים שמחו לה ארנו לבנון מאו
 9 שכבת לא-יעלה הפרת עלינו: שאול מתחת רגזה לה
 לקראת בואך עורר לה רפאים פלעתיודי ארץ הקים
 י מבסאותם כל מלכי גוים: כלם יענו ויאמרו אלה גם-
 11 אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: הורד שאול גאונך
 12 המית ובלוי תחתיך יצע רפה ומכסף תולעה: איה
 נפלת משמים הילל בדשחר נגדעת לארץ חולש על-
 13 גוים: ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל
 לבוכביאל ארים בסאי ואשב בהר-מועד בירכתי
 צפון

צפון: אעלה על-במתי עב אדמה לעלוין: איה אל-
 14 שאול תורד אל-ירכתי-בור: ראיה אלה ישניחו אליך
 16 יתבוננו הנה האיש מרנו הארץ מרעיש ממלכות:
 17 שם תבל כמדבר וערו הרם אסיריו לא-פתח ביתה:
 18 כל-מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו: ואתה
 19 השלכת מקברך כנצר נתעב לבש הרגים מטעני חרב
 יורדי אל-אבני-בור כפגז מוקם: לא-תחד אתם כקבורה כ
 כיר-ארצה שחת עמך הרגת לא-יקרא לעולם ורע
 מרעים: הנינו לבנו מטבח בעון אבתם כל-יקמו
 21 וירשו ארץ ומלאו פני-תבל ערים: וקמתי עליהם נאם
 22 יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר גוין ונכד נאם-
 23 יהוה: ושמתיה למורש קפד ואנמי-מים ומאטאתיה
 24 במטאטא השמד נאם יהוה צבאות: נשבע יהוה
 צבאות לאמר אם-לא כאשר דמיתי בן היתה וכאשר
 יעצתי היא תקום: לשבר אשור בארצי ועל-הרי כה
 אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור:
 זאת העצה היעוצה על-כל-הארץ וזאת היר הנטויה
 26 על-כל-הגוים: כרי-הנה צבאות יעץ ומי יפר וידו
 27 הנטויה ומי ישיבנה: בשנת-מות המלך אחז
 28 הנה המשא הנה: אל-תשמחי פלשת בלך כי נשבר
 שבת מלך כיי-משרש נחש יצא צפע ופריו שרף
 מעופף: ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירפצו ל
 31 והמתי ברעב שרשף ושאריתך יחרג: הלילי שער
 ועקי-ליר נמוג פלשת בלך כי מצפון עשן פא ואין בורד
 32 במועדיו: ומדה-יענה מלאבי-גוי כי יהוה יסר ציון ובה
 יחסו עניי עמו:

משא

טו CAP. XV.

טו

א משא מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל
 2 שדד קור-מואב נדמה: עלה הבית ודיבון הבמות לבכי
 עלנבו ועל מידבא מואב יליל בכל-ראשו קרחה כל-
 3 זקן גרועה: בחוצותיו חגרו שק על-גנותיה וברהבתיה
 4 בלה יליל ירד בככי: ותועק השבון ואלעלה עדי-הק
 נשמע קולם על-כן חלצי מואב יריעו נפשו ירעה לו:
 ה לפי למואב וזקק בריחה עדי-ער עגלת שלשיה כי
 מעלה תלויות בבכי יעלה-בו כי דרך חרנים ועקרת-
 6 שבר יעצרו: כי-מי נמרים משמות יהו כי-יבש הציר
 7 בלה דשא ירק לא הוה: על-כן יתבה עשה ופקדתם
 8 על נחל הערבים ישאום: כי-הקיפה תועקה את-נבול
 9 מואב עדי-אלים יללתה ובאר אלים יללתה: כי מי
 דימון מלאו דם בראשית עדי-ימון נוספות לפליטת
 מואב ארזה ולשארית אדמה:

טז CAP. XVI.

טז

א שלח-דבר מושל-ארץ מפלע מדברה אלהר בתדציון:
 2 והוה בעורף-גודד קן משלח תהינה בנות מואב מעברות
 3 לארנון: הביאו עצה עשי פלילה שיתי כליל צלף
 4 בתוך צהרים סתרי נדחים נודד אל-תנלי: יגורו כל
 נדחי מואב הוי-סתר למו מפני שודד כי-אפס המין
 ה בלה שוד תמו רמס מדהארץ: והובן בחסד כפא
 וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומחר
 6 צדק: שמענו גאוד-מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו
 7 לא-כן בדיו: לכן יליל מואב למואב בלה יליל לא-שישו
 8 קור-חרשת תהו אד-נכאים: כי שדמות השבון אמלל
 נפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עדי-עור נגעו תעו
 מדבר

טו v. 2. כ"א גרועה v. 5. קמץ בויק טו v. 3. הביא ק
 ibid. עשו קרי v. 8. דגש אחר ת"ג. ibid. קמץ במרחא. ibid. מלעל

מדבר שלחותיה נפשו עברו ים: על-כן אבכה בככי
 יעור נפן שבמה אריוף דמעתי חשבון ואלעלה כי על-
 1 קוצף ועל-קצירף הידר נפל: ונאסף שמחה וניל מן
 הכרמל ובכרמים לא-ירגן לא ירעע יין ביקבים לא-ידרך
 11 הידרף הידר השבתי: על-כן מעי למואב בפגור יהמו
 12 וקרפי לקור חרש: והוה כי-נראה פי-נלאה מואב על-
 13 הבמה ובא אל-מקדשו להתפלל ולא יוכל: ונה הדבר
 אשר דבר יהוה אל-מואב מאז: ועתה דבר יהוה לאמר
 14 בשלש שנים כשני שכור ונקלה כבוד מואב בכל ההמון
 הרב ושאר מעט מזער לוא כביר:

יז CAP. XVII.

א משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והותה מעי
 2 מפלה: עזבות ערי ערער לעדרים תהינה ורבצו ואין
 3 מחריד: ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק
 ושאר ארם ככבוד בני-ישראל יהיו נאם יהוה צבאות:
 4 והוה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן
 5 בשרו ירוה: והוה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים
 6 יקצור והוה כמלקט שבלים בעמק רפאים: ונשאר-בו
 עללות בנקף וית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר
 7 ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם-יהוה אלהי
 ישראל: ביום ההוא ישעה האדם על-עשהו ועיניו אל-
 8 קדוש ישראל תראינה: ולא ישעה אל-המזבחות
 9 מעשה ידיו ואשר עשו אצבעותיו לא יראה והאשרים
 והחמנים: ביום ההוא יהו ו ערי מעוזו בעזבות
 9 החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והותה
 10 שממה: כי שכחות אלהי ישעד ועור מענד לא זכרת
 על-כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת וך תורענו: ביום
 11 נטעך

טו v. 9. מלעל v. 10. סתח כס'ס

נִטְעַד תִּשְׁנֹשְׁנִי וּבִבְקָר וְרֵעַד תִּפְרִיחֵי נֶדַךְ קִצִיר בְּיוֹם
 12 נִחְלָה וּכְאֵב אָנוּשׁ: הוֹי הַמּוֹן עַמִּים רַבִּים כְּהַמּוֹת
 יַמִּים יְהַמּוֹן וּשְׂאוֹן לְאֻמִּים כְּשְׂאוֹן מַיִם כְּבִירִים יִשְׂאוֹן:
 13 לְאֻמִּים כְּשְׂאוֹן מַיִם רַבִּים יִשְׂאוֹן וְנָעַר בּוֹ וְנָס מִמֶּרְחֶק
 14 וְרֵדָף בְּמִזְחָרֵי הָרִים לִפְנֵי-רוּחַ וּכְגִלְגֵּל לִפְנֵי סוּפָה: לַעֲת
 עָרֵב וְהִנֵּה בְלִהָה בְּטָרָם בְּקָר אֵיגְנוּ זֶה תִּלְקַח שׁוֹסְיָנוּ
 וְנוֹרָל לְבִנְיָנוּ:

יח CAP. XVIII.

יח

2 א הוֹי אֶרֶץ צִלְצַל בְּנַפְתִּים אֲשֶׁר מַעֲבֵר לְנַהֲרֵי-כוֹשׁ: הַשְּׁלַח
 בָּיִם צִוִּים וּבְכַל־יִנְמָא עַל-פְּנֵי-מַיִם לָבוּ וּמִלְאָכִים קָלִים
 אֶל-גּוֹי מִמֶּשֶׁד וּמוֹרָט אֶל-עַם נוֹרָא מִדְּהוּא וְהִלְאָה גּוֹי
 3 קוֹרְקוּ וּמְכוּסָה אֲשֶׁר-בּוֹאֵי נְהָרִים אֶרֶץ: כָּל-יִשְׁבֵי תִבְל
 וְשִׁבְנֵי אֶרֶץ בְּנִשְׂאֵי-נֶגֶם הָרִים תִּרְאוּ וּכְתַקַּע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ:
 4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשִׁקּוּשָׁה וְאַבְיָטָה בְּמִכּוֹנֵי
 ה כְּתוּם צַח עַל-יְאֹר בְּעֵב טַל בְּתוֹם קִצִיר: כִּי-לִפְנֵי קִצִיר
 כְּתוּם-פֶּרַח וּכְסֹר גַּמֵּל יִהְיֶה נֶצֶחַ וּכְרַת הַנְּלוּלִים
 6 בְּמִזְמֹרוֹת וְאֶת-הַנְּטִישׁוֹת הַסִּיר הַתּוֹ: יַעֲזֹבוּ יַחֲדוּ לַעֲיֵט
 הָרִים וּלְכַהֲמַת הָאָרֶץ וּקִץ עָלָיו הַלְעִיט וְכָל-כְּהַמַּת הָאָרֶץ
 7 עָלָיו תִּחַרְרָה: בָּעֵת הַהִיא יִבְלִשִׁי לִיהְיֶה צְבָאוֹת
 עִם מִמְשָׁד וּמוֹרָט וּמַעַם נוֹרָא מִדְּהוּא וְהִלְאָה גּוֹי וְקָר
 קוּ וּמְכוּסָה אֲשֶׁר בּוֹאֵי נְהָרִים אֶרֶץ אֶל-מְקוֹם שֵׁם-יְהוָה
 צְבָאוֹת הַר-צִיּוֹן:

יט CAP. XIX.

יט

א מִשָּׂא מִצְרַיִם הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל-עֵב קַל וּבָא מִצְרַיִם
 וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵי וּלְכַב מִצְרַיִם יָמָס בְּקִרְבּוֹ:
 2 וְסִכְסַכְתִּי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחַמוּ אִישׁ בְּאֶחָיו וְאִישׁ
 3 בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מִמְלִכָה בְּמִמְלִכָה: וְנִבְקָה רוּחַ-
 מִצְרַיִם

יח v. 4 יח v. 7 יב v. 5 ibid. פתח בס"ס

מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ וְנִעְצְתוּ אֲבִלְעַ וְדָרְשׁוּ אֶל-הָאֱלִילִים וְאֶל-
 הָאֲשִׁים וְאֶל-הָאֲבוֹת וְאֶל-הַיְדוּעִים: וְסִפְרַתִּי אֶת-מִצְרַיִם
 4 בְּיַד אֲדָנִים קִשָּׁה וּמִלְךְ עַל יְמִשְׁלֵיכֶם נֶאֱם הָאָדוֹן יִהְיֶה
 צְבָאוֹת: וְנִשְׁתַּדְּמִים מֵהֵימָּן וְנִחַר יִחַרֵּב וּיְבֹשׁ: וְהָאֲנִיחֵהוּ
 6 נְהָרוֹת דָּלְלוּ וְחִרְבוּ יֹאכְרֵי מִצְוֹר קִנְיָה וְסוּף קַמְלוֹ: עֲרוֹת
 7 עַל-יְאֹר עַל-פְּנֵי יְאֹר וְכָל מִזְרַע יְאֹר יִבֹּשׁ נִקְחָה וְאֵינְנוּ:
 8 וְאֵנוּ הַדְּיָגִים וְאֲבָלוּ כָּל-מִשְׁלִיכֵי בִיְאֹר חֲכָה וּפְרִשֵׁי
 9 מִכְּמַרְת עַל-פְּנֵי-מַיִם אֲמַלְלוּ: וּבִשׁוּ עֲבָדֵי פִשְׁתִּים
 שְׂרִיקוֹת וְאֲרָגִים חוֹרֵי: וְהָיוּ שְׂתִיתֵיהֶם מִדְּבָאִים כָּל-עֲשֵׂי
 11 שֶׁכֶר אֲנִמִּי-נֶפֶשׁ: אֶד-אוּלִים שְׂרֵי צֵעַן חֲכָמֵי יַעֲצֵי פִרְעֹה
 עֲצָה נִבְעָרָה אִיד תִּאמְרוּ אֶל-פִּרְעֹה בְּיַד-חֲכָמִים אֲנִי בְּיַד
 12 מַלְכֵי-קַדְמָה: אֵימָם אִפּוֹא חֲכָמִיד וְיִגִּידוּ נֶאֱ לָךְ וְיִדְעוּ מַה
 13 יַעֲצֵךְ יְהוָה צְבָאוֹת עַל-מִצְרַיִם: נוֹאֲלוּ שְׂרֵי צֵעַן נִשְׂאוּ שְׂרֵי
 14 לָךְ הַתַּעֲנוּ אֶת-מִצְרַיִם פִּנְתַּת שְׁבֻטֶיהָ: יְהוָה מִסְדַּ בְּקִרְבָּה
 רוּחַ עֲוִים וְהַתַּעֲנוּ אֶת-מִצְרַיִם כְּכָל-מַעֲשָׂהוּ כְּהַתַּעֲנוֹת
 שְׁבוֹר בְּקִיּוֹ: וְלֹא-יִהְיֶה לְמִצְרַיִם מַעֲשָׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 16 רֹאשׁ וְיִנְכַּב פֶּסַח וְאֲנִמוֹן: בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִצְרַיִם
 כְּנִשְׂיִם וְחִרְדוּ וּפְחָד מִפְּנֵי תְנוּפֶת יְדֵי-יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר-
 17 הוּא מַנְיָף עֲלֵיהֶם: וְהִיָּתָה אֲדָמַת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחֵנָא
 כָּל אֲשֶׁר יִזְכֹּר אֶתְהָ אֱלֹהֵי וּפְחָד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה
 18 צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא יוֹעֵץ עֲלֵיהֶם: בְּיוֹם הַהוּא יְהִי
 חֲמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִדְּבָרוֹת שְׂפַת בְּנֵעַן וְנִשְׁבַּעוֹת
 לִיהְיֶה צְבָאוֹת עִיר הַלְרֵם יֹאמַר לְאַחַת: בְּיוֹם
 19 הַהוּא יְהוָה מִזְבַּח לִיהְיֶה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִצְבַּח אֲצִל-
 גְּבוּלָה לִיהְיֶה: וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד לִיהְיֶה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ
 כ מִצְרַיִם כִּי-יִצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה מִפְּנֵי לְחֻצִים וַיִּשְׁלַח לָהֶם
 מוֹשִׁיעַ וְרַב וְהִצִּילָם: וְנוֹדַע יְהוָה לְמִצְרַיִם וְיִדְעוּ מִצְרַיִם
 21 אֶת-יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא וְעֲבָדוּ וְכַח וּמִנְהוּהָ וְנִדְרֵיהֶם לִיהְיֶה
 וּשְׁלָמוֹ

ישלמו

22 ושלמו: ונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושכו עד יהוה
 23 ונעתר להם ורפאם: ביום ההוא תהיה מסלה
 ממצרים אשורה וכא אשור במצרים ומצרים באשור
 24 ועבדו מצרים את אשור: ביום ההוא יהיה ישראל
 כה שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ: אשר
 ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומצריה ירי
 אשור ונחלתו ישראל:

כ CAP. XX.

א בשנת בא תרתן אשורה בשלה אתו סרגון מלך אשור
 2 וילחם באשור וילכדה: בעת ההוא דבר יהוה ביד
 ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתנדך
 ונעלך תחלץ מעל רגלך ויעש כן הלך ערום ויחף:
 3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדו ישעיהו ערום ויחף שלש
 4 שנים אות ומופת על מצרים ועל בוש: כן ינהג מלך
 אשור את שבי מצרים ואת גלות בוש נערים וזקנים ערום
 ה ויחף וחסופי שת ערות מצרים: וחתו ובשו מכוש מבטם
 6 ומצרים תפארתם: ואמר ישב דאי הנה ביום ההוא
 הנהיכה מבטנו אשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך
 אשור ואיך נמלט אנחנו:

כא CAP. XXI.

א משא מדבריים בסופות בנגב לחלוא ממדבר בא מארץ
 2 נוראה: חנות קשה הנדלי הבוגר ובוגר והשודר ושודר
 3 עלי עילם צורי מדי בלא אנתחה השבתי: עלי כן מלאו
 מתני חלחלה צירים אחונוי בצירי וולדה נענתי משמע
 4 נבהלתי מראות: תעה לבכי פלצות בעתתני את נשף
 ה חשקי שם לי לחרדה: ערך השלתן צפה הצפית אכול
 6 שתה קומו השרים משתו מגן: כי כה אמר אלי
 אדני

אדני לך העמד המצפה אשר יראה ויגיד: וראה רכב
 7 צמד פרשים רכב חמור רכב ומל והקשיב קשב רכי-
 8 קושב: ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי עמד תמיד
 9 יומם ועל משמרתי אנכי נצב פלח לילות: והנהייה בא
 רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בכל
 וכל פסילי אלהיה שבר לארץ: מדשתי וכן ירני אשר
 שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הנדתי לכם:
 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמל מה מלילה שמר
 מה מליל: אמר שמר אתא בקר ונס לילה אסתבעיון
 12 בעיו שכו אתיו: משא בערב פיער בערב תלינו
 13 ארחות דדנים: לקראת צמא חתיו מים ושבי ארץ תימא
 14 בלחמו קדמו נדד: כיר מפני חרבות נדדו מפני א חרב
 נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה:
 16 כירכה אמר אדני אלי בעוד שנה בשני שכור וכלה כל
 17 כבוד קדר: ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימצאו
 כי יהוה אלהי ישראל דבר:

כב CAP. XXII.

א משא גיא חזון מהילך אפוא כיר עלית בקד לננות: א
 2 תשאות א מלאה עיר תומיה קריה עליונה חלליך לא
 3 חללי חרב ולא מתי מלחמה: בל קציניך נדדו יחד
 מקשת אפרו בלי נמצאך אפרו יחדו מרחוק ברחו:
 4 על כן אמרתי שני מני אמרר בככי אלתאיצו לנחמני
 5 על ישר בת עמי: כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה
 לאדני יהוה צבאות בני חזון מקרקר קר ושוע אל
 6 החר: ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקור
 7 ערה מגן: ויתי מבחר צמקך מלאו רכב והפרשים
 8 שת שתו השערה: ויגל את מסך יהודה ותבט ביום
 9 הוא אל נשק בית הער: ואת בקיעי עיר דוד ראיתם
 כי

י בידרבו ותקבצו אתמי הברכה המתחננה: ואתבתי
 11 ירושלם ספרתם ותתצו הפתים לבצר החומה: ומקנה
 עשיתם בין החמטים למי הברכה הישנה ולא הבטתם
 12 אלעשיה ויצרה מרחוק לא ראיתם: ויקרא אדני יהנה
 צבאות ביום ההוא לבכי ולמספר ולקרחה ולחנר שק:
 13 והנה | ששון ושמהה רנו | בקר ושחט צאן אכל בשר
 14 ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות: ונגלה באדני יהנה
 צבאות אסיכפר העון הזה לכם עדתמתון אמר אדני
 15 יהנה צבאות: פה אמר אדני יהנה צבאות לךבא
 16 אליהפכן הזה עלשבנא אשר עליהבות: מהלקה פה
 ומילק פה בידצבת לקה פה קבר הצבי מרום קברו
 17 חקקי בסלע משבן לו: הנה יהנה מטלטלק מטלטלה
 18 גבר ועטה עמה: צנוף יצנפך צנפה בדור אלארץ
 רחבת ידים שמה תמות ושמה מרפבות כבודך קלון
 19 בית אדניך: והרפתיק ממצבך וממצמדך יהרסך:
 כ והנה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאלקים בידחלקיהו:
 21 והלבשתיו בתנודך ואבגטך אחזקנו וממשלתך
 אתן בידו והנה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה:
 22 ונתתי מפתח ביתדוד עלשכמו ופתח ואין סגר וסגר
 23 ואין פתח: ותקצתיו יחד במקום נאמן והנה לכסא כבוד
 24 לבית אביו: ותלו עליו כל | כבוד ביתאביו הצאצאים
 והצפעות כל כלי הקטן מקלי האננות ועד כלכלי
 כה הנבילים: ביום ההוא נאם יהנה צבאות תמוש היתד
 התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר
 עליה כי יהנה דבר:

כג CAP. XXIII.

כג

א משא צר הילילו | אננות תרשיש כישודר מבית מבוא
 מארץ

כ"ב v. 11. התי' ופה v. 14. קמץ בשרחא

מארץ פתים נגלהלמו: דמו ישבי אי סחר צידון עבר
 2 ים מלאוד: ובמים רבים ורע שחר קציר יאור תבואתה
 3 ותהי סחר נויים: בוישי צידון כי אמר ים מעזו הים לאמר
 4 לאתלתי ולאילדתי ולא גתלתי בהורים רוממתי
 בתולות: באשרשמע למצרים וחילו פשמע צר: עברו
 5 תרשישה הילילו ישבי אי: הזאת לכם עליזה מימירקדם
 6 קדמתה ובלוה רגליה מרחוק לגור: מי יעץ זאת עלצר
 7 המעטירה אשר סחריה שרים בנעניה נכפדיארץ: יהנה
 8 צבאות יעצה לחלל נאון כלצבי להקל כלנכפדי
 9 ארץ: עברי ארצך ביאר בתתרשיש אין מנח
 י עוד: ירו נטה עלהים הרניו ממלכות יהנה צנה אל
 11 פנען לשמד מעוניה: ויאמר לאתוסיפי עוד לעלון
 12 המעשקה בתולת בתצידון פתיים קומי עברי גסדשם
 לאננות לך: הן | ארץ כשדים זה העם לא היה אשור
 13 יסדה לציים הקימו בחינו עוררו ארמנותיה שמה
 למפלה: הילילו אננות תרשיש כי שדד מעוכן:
 14 והנה ביום ההוא ונשפחת צר שבעים שנה בימי מלך
 15 אחד מקץ שבעים שנה יהנה לצר בשירת הזונה: קחי
 16 כנור סבי עיר וזנה נשפחה היטיבי נגן הרבישיר למען
 17 תזכרי: והנה מקץ | שבעים שנה יפקד יהנה אתצר
 ושבה לאתננה וזנתה אתכלממלכות הארץ עלפני
 18 האדמה: והנה סחרה ואתננה קדש ליהנה לא יאצר
 ולא יחסן כי לישבים לפני יהנה יהנה סחרה לאכל
 לשבעה ולמכסה עתיק:

כד CAP. XXIV.

כד

הנה יהנה בוקק הארץ ובולקה וענה פניה והפיץ א
 ישביה: והנה כעם כבלן פעבל באדניו בשפחה פנברתה
 2 כקונה

כ"ד v. 12. כחם קרי v. 13. בחינו קרי v. 17. לא מסיק ה' v. 18. מסיק ה'

פקנה פמוכר כמלזה בלזה פנשה פאשר נשא בו:
 3 הבוק | תבוק הארץ והפזו ותבזו כי יהיה דבר את-
 4 הדבר הזה: אכלה נבלה הארץ אמללה נבלה תכל
 ה אמללו מרום עמדהארץ: והארץ חנפה תחת ישביה
 6 כיעברו תורת תלפו חק הפרו ברית עולם: על-פן אלה
 אכלה ארץ נאשמו ישבי בה על-פן חרו ישבי ארץ
 7 ונשאר אנוש מזער: אבל תירוש אמללה גפן נאנחו
 8 כל-שמחילב: שבת משוש תפים תכל שאון עליונים
 9 שבת משוש כנור: בשיר לא ישתדו ימר שכר לשתיו:
 11 נשברה קרית-תהו סגר כל-בית מבוא: צוחה על-היין
 12 כחוצות ערבה כל-שמחה נלה משוש הארץ: נשאר
 13 בעיר שמה ושאה יבת-שער: כירכה יהיה בקרב
 הארץ בתוך העמים כנקף וית בעללת אס-בלה בעיר:
 14 המה ישאו קולם ירעו כנאון יהיה צהלו מים: על-פן
 טו בארים כבדו יהיה באי תים שם יהיה אלהי ישראל:
 16 מכנה הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר
 רזילי רזילי אי לי כגדים כגדו וכגד כוגדים כגדו:
 17 פחד ופחת ופח עלה יושב הארץ: יהיה תים מקול
 18 הפחד יפל אל-הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח
 19 כיר-ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: רעה
 התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה
 כ ארץ: נוע תנוע ארץ כשפור והתנודדה כמלונה וכבד
 21 עליה פשעה ונבלה ולא-תסוף קום: והיה ביום ההוא
 יפקד יהיה על-צבא המרום כמרום ועל-מלכי האדמה
 22 על-האדמה: ואספו אספה אסור על-בור וסגרו על-
 23 מסגר ומרב ימים יפקדו: וחפרה הלכנה ובושה
 החמה

v. 2. כצל v. 16. v. 18. קמץ כזיק

החמה כירמלך יהיה צבאות כהר ציון וכירושלם ונגד
 זקניו כבוד:

כה CAP. XXV.

יהיה אלהי אתה ארוממלך אודה שמך כי עשית פלא *
 2 עצות מרחק אמונה אמן: כי שמת מעיר לגל קריה
 3 כצורה למפלח ארמון ורים מעיר לעולם לא יבנה: על-
 4 כן יכבדוך עם-עו קרית גוים עריצים ויראוך: כיהיית
 מעוז לגל מעוז לאביון כצור-לו מחסה מורם צל מחרב
 5 כי רוח עריצים כנרם קור: כחרב כציון שאון ורים ה
 6 תכניע חרב כצל לב זמיר עריצים יענה: ועשה
 יהיה צבאות לכל-העמים כהר הזה משתה שמנים
 7 משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: ובלע
 כהר הזה פגיה-הלוט | הלוט על-כל-העמים והמסכה
 8 הנסוכה על-כל-הגוים: כלע הכות לגצח ומחה אדני
 יהיה דמעה מעל כל-פנים וחרפת עמו יסור מעל כל-
 9 הארץ כי יהיה דבר: ואמר ביום ההוא הנה
 אלהינו נה קנינו לו ויושיענו נה יהיה קנינו לו נגילה
 ונשמחה כישועתו: כירתנו יד-יהיה כהר הזה ונרוש
 11 מואב תחתיו כהרוש מתבן כמי מדמנה: ופרש ידיו
 כקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל נאותו עם
 12 ארבות ידיו: וכבצר משגב חומתיה השח השפיל הגיע
 לארץ עד-עפר:

כו CAP. XXVI.

ביום ההוא יושר השיר-הנה בארץ יהיה עיר עזילנו *
 2 ישועה ישות חומות וחל: פתחו שערים וקבא גוי-צדיק
 3 שמר אמנים: יצר סמוך תצר שלום | שלום כי בה בטוח:
 4 בטחו ביהנה עד-יעד כי בנה יהיה צור עולמים: כי ה

השח יושבי מדום קרית נשנכה ישפילה ישפילה עד-
 6 ארץ וינענה עד-עפר: תרמסנה רגל רגל עני פעמי
 7 דלים: ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלם:
 8 אף ארח משפטך יהוה קנינוך לשמך ולכבודך פאותי
 9 נפש: נפשי איתך בלילה אפירותי בקרבי אשחרך
 10 כי כאשר משפטך לארץ צדק למדו ישבי תבל: יתן
 רשע בל-למד צדק בארץ נכחות יעגל ובל-יראה גאות
 11 יהוה: יהוה רמה ידך בלי-יחזיון יחזו ויבשו קנאת
 12 עם אף-אש צריך תאכלם: יהוה תשפת שלום
 13 לנו כי נס-בל-מעשינו פעלת לנו: יהוה אלהינו
 14 בעלנו אדנים וולתך לבר-כה נופיר שמך: מתים בל-
 יחזו רפאים בלי-קמו לבן פקדת ותשמידם ותאבד כל-
 15 ובר למו: יספת לנו יהוה יספת לנו נכפדת רחמת
 16 בלי-קצוני-ארץ: יהוה בצר פקדוך צקון לחש
 17 מוסרך למו: כמו הרה תקריב לגדת תחיל תועק
 18 בחבליה בן הינו מפנה יהוה: הרינו חלנו כמו ילדנו
 19 רוח ישועת בל-נעשה ארץ ובל-יפלו ישבי תבל: יתנו
 מתיד נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכנו עפר כי טל אורת
 כ טלך וארץ רפאים תפיל: לך עמי בא בחדריך
 וסגר דלתך בערך חבי כמעט-הנע עד-יעבור-ועם:
 21 כיהנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישבי-הארץ עליו
 ונגלתה הארץ את-דמיה ולא-תכסה עוד על-הרוגיה:

כו CAP. XXVII.

א ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה
 על לוותן נחש ברח ועל לוותן נחש עקלתון והרג את-
 2 התנין אשר בים: ביום ההוא פרס חמר עני-לה:
 3 אני יהוה נצרה לרנעים אשקנה בן יפקד עליה לילה
 ויום

כי v. 20. יתור י. ibid. יתור י

ויום אצרנה: חמה אין לי מיי-תלני שמור שית במלחמה
 אפשעה בה אציתנה יחד: או חוק במעו יעשה שלום ה
 6 לי שלום יעשה-לי: הבאים ישרש יעלב וציץ ופרח
 7 ישראל ומלאו פגיתתבל תנוכה: הבמכת מפרו
 8 הפרו אס-פנתרג הרנו הרנו: בסאפאה בשלחה תריכנה
 9 הנה ברוחו הקשה ביום קדים: לכן בזאת יכפר צוד
 יעלב ונה כל-פרי הסר חטאתו בשומו כל-אבני מזבח
 כאבני-גזר מנפצות לא-יקמו אשרים וחמנים: כי עיר
 בצורה בדר נה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל
 11 ושם ירבץ וכלה סעפיה: ביבש קצירה תשברנה
 נשים באות מאירות אותה כי לא עס-בינות הוא על-כן
 12 לא-ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: והנה ביום
 ההוא יחפט יהוה משבלת הנחר עד-נחל מצרים ואתם
 13 תלקטו לאחד אחד בני ישראל: והנה ביום ההוא
 יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור ותנחמים
 בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בחר הקדש בירושלם:

כח CAP. XXVIII.

הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו *
 2 אשר על-ראש גיא-שמנים הלומי יין: הנה חוק ואמץ
 לאדני בורם בדר שער קטב בורם מים כבירים שטפים
 3 הניח לארץ ביד: ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכרי
 אפרים: והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על-ראש
 4 גיא שמנים ככבודה בטרם קיץ אשר יראה הראה
 אותה בעודה בכפו יבלענה: ביום ההוא יהוה ה
 יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר
 6 עמו: ולרוח משפט ליושב על-המשפט ולנבורה
 7 משיבי מלחמה שערה: וגם-אלה בנין שגו וכשכר תעו
 כהן

כי v. 3. הצי בחיק v. 4. הצי בחיק v. 10. קמץ במרחא

כהן ונביא שגנו בשכר נבלעו מן-היין תעו מן-השכר שגנו
 8 בראה פקו פליליה: בי כל-שלקנות מלאו קנא צאה
 9 בלי מקום: אתמי יורה דעה ואתמי וכן שמועה
 י גמולי מחלב עתיקי משדים: כי צו לצו צו לצו קן
 11 לקו קו לקו ועיר שם ועיר שם: כי בלעג שפה ובלשון
 12 אחרת ידבר אל-העם הזה: אשר אמר אליהם זאת
 המנוחה הניחו לעוף וזאת המנוחה ולא אבוא שמוע:
 13 והיה להם דברי-הזה צו לצו צו לצו קן לקן קן לקן
 ועיר שם ועיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו
 14 ונוקשו ונלכדו: לכן שמעו דברי-הזה אנשי לצון
 טו משלי העם הזה אשר בירושלם: כי אמרתם כרתנו
 ברית את-דמות ועם-שואל עשינו חוזה שוטף כִּי-
 יעבר לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו:
 16 לכן בזה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן
 17 פתן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש: ושמתי
 משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברך מחסה כזב
 18 וסתר מים ישטפו: וכפר בריתכם את-דמות וחזותכם
 את-שואל לא תקום שוט שוטף כִּי יעבר והייתם לו
 19 למרמס: מדי עברו יקח אתכם כִּי-בבקר בבקר יעבר
 כ ביום ובלילה והנה רקדוועה הבין שמועה: כִּי-קצר
 21 המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס: כי כהר-
 פרצים יקום יהוה בעמק בגבעון ירגו לעשות מעשהו
 22 ור מעשהו ולעבר עבדתו נכריה עבדתו: ועתה אל-
 תתלוצצו פן-יחזקו מוסריכם כִּי-כלה ונחרצה שמועתי
 23 מאת אדני יהוה צבאות על-כל-הארץ: האנינו
 24 ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: הכל היום יחרש
 כה יחרש לזרע יפתח וישדר אדמתו: הלוא אם-שורה
 פניה

v. 12. כציל v. 13. קמץ בויק v. 15. שוט ק. ibid. יעבר ק. v. 16. דגש אחר שווק v. 22. קמץ בויק

פניה והפיץ קצח וכמן יורק ושם חטה שורה ושערה
 נסמן וכסמת נבלתו: ויסרו למשפט אלהו יורנו: 26
 כי לא כחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על-כמן יוסב כי 27
 במטה יחבט קצח וכמן בשבט: לחם יודק כי לא 28
 לנצח ארוש ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא
 29 ידקנו: נס-זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפלא עצה
 הגדיל תושיה:

כט CAP. XXIX.

כט

הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על-שנה *
 חגים ינקפו: והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה 2
 והיתה לי כאריאל: וחנתי כדור עליד וצרתי עלידך 3
 מצב וחקימתי עליד מצרת: ושפלת מארץ תדברי 4
 ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר
 אמרתך הצפצפה: והיה כאבק נק המון גרוד וכמין 5
 עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: מעם יהוה 6
 צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה
 ולהב אש אוכלה: והיה כחלום חנון לילה המון כל- 7
 הגוים הצבאים על-אריאל וכל-צביה ומצרתה והמציקים
 8 לה: והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ
 ורקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ
 והנה עוף נפשו שוקקה כן יהיה המון כל-הגוים הצבאים
 על-הר ציון: התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו 9
 שכרו ולא-ינן נעו ולא שכרו: כִּי-נסד עליכם יהוה רוח י
 תרדמה ויעצם את-עיניכם את-הנביאים ואת-ראשיכם
 החזים כסה: ותהי לכם חנות הכל כדברי הספר 11
 החתום אשר-ותנו אתו אל-יודע הספר לאמר קרא-נא
 12 זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: ונתן הספר על אשר
 לא-

כח. v. 27. דגש אחר שווק v. 28. קמץ בויק כט. v. 11. ססר קי

לא ידע ספר לאמר קראנא זה ואמר לא ידעתי ספר:
 13 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתו
 כבודני ולבו רחוק ממני ותהי דעתם אתי מצנת אנשים
 14 מלמדה: לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא
 ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר:
 15 הוי המעמיקים מהנה לסתיר עציה והנה במחשד
 16 מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו: הפככם אבד
 בחמר היצר יחשב כיראמר מעשה לעשהו לא עשני
 17 ויצר אמר ליצרו לא הבין: הלא עוד מעט מזער ושכ
 18 לבנון לפרמל והפרמל ליצר יחשב: ושמעו ביום
 ההוא החרשים דברי ספר ומאפל ומחשד עיני עורים
 19 תראינה: ויספו עינים ביהנה שמחה ואביגי אדם
 כ בקדוש ישראל ויגלו: כראפס עריץ וכלה לץ ונכרתו
 21 כל שקדי און: מחטאי אדם בדבר ולמוכח בשער
 22 יקשוני וישו בתרו צדיק: לכן כהאמר יהוה אל
 בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב
 23 ולא עתה פגו יחורו: כי בראתו ילדיו מעשה ידי
 בקרבן יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב וארתי
 24 אלהי ישראל יעריצו: וידעו תעירות בינה ורוגגים
 ילמדו לקח:

ל CAP. XXX.

א הוי פנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסד
 מסכה ולא רוח למען ספות חטאת על חטאת:
 2 החלבים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעזו במעוז
 3 פרעה ולהסות בצל מצרים: והנה לכם מעוז פרעה
 4 לבשת והסות בצל מצרים לכלמה: ביהנו בצען
 ה שריו ומלאכיו חנם יגיעו: כל הבאיש על עם לא
 יועילו

יועילו למי לא לעור ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה:
 6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש
 מהם אפעה ושחר מעופף ישאו על צנת עורים חיליהם
 7 ועל דבשת נמלים אוצרותם על עם לא יועילו: ומצרים
 הבל וריק יעזרו לכן קראתי לואת רהב הם שבת:
 8 עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקיה ותהי
 9 ליום אחרון לעד עד עולם: כי עם מרי הוא פנים כחשים
 10 בנים לא אביו שמוע תורת יהוה: אשר אמרו לראים
 לא תראו ולחיים לא תחוו: לנו נכחות דברו לנו חלקות
 11 חזו מהתלות: סורו מיד דרך השו מני ארח השביתו
 12 מפנינו את קדוש ישראל: לכן כה אמר קדוש ישראל
 יען מאסכם בדבר הנה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו
 13 עליו: לכן יהנה לכם הענן הזה כפרץ נפל נבעה בחומה
 14 נשנבה אשר פתאם לפתע יבוא שברה: ושברה בשבר
 נבל ויצרים פתות לא יחמל ולא ימצא במכתתו חרש
 15 לחתות אש מיקוד ולחשוף מים מנבא: כי כה
 אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשויבה ונחת תושעון
 16 בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם: ותאמרו
 לא כי על סוס נגוס על לבן תנוסון ועל יקל נרכב על לבן
 17 יקלו רדפיקם: אלה אחד מפני גערת אחד מפני גערת
 חמשה תנסו עד אסדו תרתם פתרון על ראש החר ובנס
 18 עלה גבעה: ולכן יחפה יהוה לחננכם ולכן ירום
 לרחמכם כירא אתי משפט יהוה אשרי בליחובי לו:
 19 כירעם בציון ישב בירושלם כבו לא תבפה חנון
 יחנך לקול וצקה בשמעתו צנך: ונתן לכם אדני לחם
 20 צר ומים לחץ ולא יבנה עוד מוריד והנו עיני ראות
 21 את מוריד: ואניד תשמענה דבר מאחרך לאמר זה

הדרך

22 הִרְדֵּךְ לָכֵן כֹּוּ כִי תִאֲמִינוּ וְכִי תִשְׁמְאוּלוּ: וְטַמְאֲתֶם אֶת־
 צַפְוֵי פְסִילֵי כֶסֶף וְאֶת־אֶפְדֵּת מִסַּכֵּת וְהִבַּדְתֶּם תֹּרֶם כְּמוֹ
 23 דָּוָה צֵא תֹאמַר לֹו: וְנָתַן מִטֵּר וְרֵעַף אֲשֶׁר־תִּזְרַע אֶת־
 הָאֲדָמָה וְלֶחֶם תִּבְוֹאת הָאֲדָמָה וְהָיָה דָשֵׁן וְשֶׁמֶן יִרְעַה
 24 מִקְנֵיךָ כִּי־זֶם הָיָה כִּרְחֹב: וְהָאֲלָפִים וְהָעֵיזִים עֲבָדֵי
 הָאֲדָמָה בְּלִיל חֶמֶץ יֹאכְלוּ אֲשֶׁר־זָרְהָ בָרַחַת וּבַמְזֹרָה:
 כה וְהָיָה עַל־כֵּל־הַדָּר גִּבְהָ וְעַל פֶּלִיגְנָעָה נִשְׂאָה פִלְגִים
 26 יִבְלִי־מַיִם בְּיוֹם הַרְגָ רֹב בַּנֶּפֶל מִגְדָּלִים: וְהָיָה אוֹר־
 הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם כְּאוֹר
 שִׁבְעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבֹשׁ יִהְיֶה אֶת־שֹׁכֵר עִמּוֹ וּמִחֵץ
 27 מִבֵּיתוֹ יִרְפָּא: הִנֵּה שְׁמִי־הוֹה בֹא מִמְרָחֵק בְּעַר
 אֲפִו וְכִבְדִּי מִשְׂאָה שִׁפְתֵי מִלְאוּ זַעַם וּלְשׁוֹנִי כָּאֵשׁ אֶכְלֵת:
 28 וְרוּחִי בְנַחַל שׁוֹטֵף עַד־צִנּוֹר וְחִצָּה לְהַנְפִּיחַ גַּיִם בְּנַפְת
 29 שׁוֹא וְרָסֵן מִתְעָה עַל לְחֵי עַמִּים: הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם
 בְּלִיל הַתְּקַדְּשִׁיחַ וְשִׁמְחַת לִבָּב כְּהוֹלֵךְ בְּחִלְלֵי לְבוֹא
 ל בְּהַר־יְהוָה אֶל־צִוּר יִשְׂרָאֵל: וְהִשְׁמִיעַ יְהוָה אֶת־הַדָּוָד
 קוֹלוֹ וְנַחַת זְרוּעֵי יָדָהּ בְּזַעַף אֵף וְלִהֵב אֵשׁ אוֹכְלָה נֶפֶץ
 31 זָרֵם וְאִבֵּן בָּרָד: כִּי־מִקּוֹל יְהוָה יַחַת אֲשׁוּר בִּשְׁבַט יָבֵה:
 32 וְהָיָה כָל מַעְבַּר מַטָּה מוֹסְדָה אֲשֶׁר יַעֲיַח יְהוָה עָלָיו
 33 בְּתַפִּים וּבְכַנּוֹת וּבְמִלְחָמוֹת תִּנּוּפָה נִלְחַס־בָּהּ: כִּי־
 עָרוּךְ מֵאֲתִמּוּל תִּפְתָּה נִסְדָּה לְמִלְךָ הוֹכֵן הַעֲמִיק הַרְחֹב
 מִדְרָתָהּ אֵשׁ וְעַצִּים הַרְבֵּה נִשְׁמַת יְהוָה בְּנַחַל גְּפָרִית
 בְּעָרָה בָּהּ:

לא CAP. XXXI.

א הַיּוֹ הַיְרֻדִים מִצְרִים לְעֹרָה וְעַל־סוּסִים יִשְׁעֵנוּ וַיִּבְטְחוּ עַל־
 רֶכֶב כִּי רֹב וְעַל פָּרָשִׁים כִּי־עֲצָמוּ מֵאֵד וְלֹא שָׁעוּ עַל־
 2 קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ: וְנִסְדָּהּ חֲכָם וַיִּבֹא

ל. 32. v. 32. 33. ויא קי

רַע וְאֶת־דְּבָרָיו לֹא הִסִּיר וְכֶם עַל־בֵּית מְרַעִים וְעַל־עֹזְרֹת
 3 פְּעִלֵי אֹנִי: וּמִצְרִים אָדָם וְלֹא־אֵל וְסוּסֵיהֶם כְּשֹׁר וְלֹא־
 רֹחַ וְיִהְיֶה יִטָּה יָדוֹ וְכִשְׁל עֹזֵר וְנֶפֶל עֹזֵר וְיַחֲדוּ כָלֶם
 4 יִבְלִיִן: כִּי־כֹה אָמַר־יְהוָה אֵלֵי כֹּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאָרֶץ
 וְהַכְּפִיר עַל־מִרְפּוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מִלֵּא רַעִים מִקּוֹלֶם
 לֹא יִחַת וּמִהַמּוֹנִם לֹא יִעֲנֶה כִּן יִרְדֵּי יְהוָה צְבָאוֹת לְצַפֵּא
 5 עַל־הַר־צִיּוֹן וְעַל־גִּבְעֹתָהּ: בַּצְּפָרִים עֲפוֹת כִּן יִגַּן יְהוָה
 6 צְבָאוֹת עַל־יְרוּשָׁלַם נְנוֹן וְהִצִּיל פָּסוּחַ וְהַמְלִיט: שׁוּבוּ
 7 לְאֲשֶׁר הַעֲמִיקוּ סָדָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי בְּיוֹם הַהוּא יִמְאָסוּן
 אִישׁ אֶלְיָוִי כֶסֶף וְאֶלְיָוִי וְהָיוּ אֲשֶׁר עָשׂוּ לָכֶם וַיְרִיכֶם
 8 חֲטָא: וְנֶפֶל אֲשׁוּר בְּחָרֵב לֹא־אִישׁ וְחָרֵב לֹא־אָדָם תֵּאכְלֵנוּ
 9 וְגַם לֹו מִפְּנֵי־חָרֵב וּבְחֹרְרוֹ לְמַס וְהָיוּ: וְסִלְעוּ מִמְנוֹר
 יַעֲבוֹר וְחָתוּ מִנֶּס שָׁרְיוֹ נֹאס־יְהוָה אֲשֶׁר־אוֹר לֹו בְּצִיּוֹן
 וְתִנּוֹר לֹו בְּיְרוּשָׁלַם:

לב CAP. XXXII.

לב
 א תֵּן לְצַדִּיק וּמִלְךְ־מֶלֶךְ וּלְשָׁרִים לְמִשְׁפַּט יִשְׁרוּ: וְהָיָה־אִישׁ א
 כְּמַחְבְּאֵי־רוּחַ וְסִתֵּר זָרֵם כְּפִלְגֵי־מַיִם בְּצִיּוֹן כַּצֶּל סִלְע־
 3 כְּבֹד בְּאֶרֶץ עֵיפָה: וְלֹא תִשְׁעִינָה עֵינֵי רְאִים וְאֹזְנֵי שֹׁמְעִים
 4 תִּקְשְׁבֵנָה: וּלְבָב נִמְהָרִים יִבִּין לְדַעַת וּלְשׁוֹן עֲלִנִים תִּמְהָר
 5 לְדַבֵּר צְהוֹת: לֹא־יִקְרָא עוֹד לְנֶבֶל נְדִיב וּלְכִילֵי לֹא
 6 יֹאמַר שׁוֹעֵ: כִּי נֶבֶל נִבְלָה יִדְבֵּר וּלְבוֹ יַעֲשֶׂה־אֹן לַעֲשׂוֹת
 חֲנִף וְלִדְבֵּר אֶל־יְהוָה תוֹעָה לְהַרְיֵק נֶפֶשׁ רַעֵב וּמִשְׁקָה
 7 צָמָא וְחֹסֵר: וְכִלֵּי כִלְיוֹ רַעִים הוּא זְמוֹת יַעֲזֵן לְחַבֵּל
 8 עֲנִיִם כְּאִמְרֵי שֹׁקֵר וּבְדַבֵּר אֲבִיּוֹן מִשְׁפָּט: וְנְדִיב נְדִיבוֹת
 9 יַעֲזֵן וְהוּא עַל־נְדִיבוֹת יָקוּם: נָשִׁים שֹׁאֲנֹת קַמְנָה
 שִׁמְעֵנָה קוֹלֵי בְנוֹת בְּטָחוֹת הָאֹנָה אִמְרָתִי: יָמִים עַל־
 י שְׁנָה תִרְגַּנָּה בְּטָחוֹת כִּי כָלָה בְּצִיר אִסַּף כָּלֵי יְבוּא:

חררו

לא v. 4. קמץ בויק ל.ב v. 7. קמץ בויק ibid. עיים קי v. 9. א נחה

11 חררו שאננות רגזה בטהות פשטה וערה וחנורה על-
 12 חלצים: על-שרים ספרים על-שרי-המד על-גפן פריה:
 13 על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה בי על-בל-בתי משוש
 14 קרה עליוה: כי-ארמון נפש המון עיר עוב עפל ובחן
 הנה בעד מערות עד-עולם משוש פראים מרעה עדרים:
 15 עד-יערה עלינו רוח ממרום והנה מדבר לברמל וברמל
 16 ליער יחשב: ושכן במדבר משפט וצדקה בברמל
 17 תשב: והנה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט
 18 ובטח עד-עולם: וישב עמי בנה שלום ובמשכנות
 19 מבטחים ובמנוחת שאננות: ובכר ברדת היער ובשפלה
 כ תשפל העיר: אשריכם ורעי על-בל-מים משלחי רגל-
 השור והחמור:

לג CAP. XXXIII.

א הוי שודר ואתה לא שודר ובוגד ולא-בגדו בך בהתמד
 2 שודר תושד בגלתך לבגד ובגדו-בך: יהוה חננו
 לך קנינו הנה ורעם לבקרים אפי-ישועתנו בעת צרה:
 3 מקול המון גרדו עמים מרמתך נפצו גוים: ואסף
 4 שללכם אסף החסיל במשק גבים שקק בו: נשגב
 5 יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: והיה
 6 אמונת עתיד חסן ישועת חכמת ודעת וראת יהוה היא
 7 אוצרו: הן אראלים צעקו חצה מלאכי שלום
 8 מר ובביון: נשמו מסלות שבת עבר ארץ הפר ברית
 9 מאם ערים לא חשב אנוש: אבל אמללה ארץ החפיר
 לבנון קמל הנה השרון בערבה ויער בשן וברמל:
 10 עתה אקום ואמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא: תהרו
 12 חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: והיו עמים
 משרפות

ליב v. 14. קמץ בויק v. 15. והרמל קרי ליג v. 1. דגש אחר שורק
 v. 9. קמץ בויק ibid. פתח באתח v. 10. קמץ בויק v. 11. פתח באתח

13 משרפות שיד קוצים פסוהים באש יצתו: שמעו
 14 רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי: פחדו בציון
 חטאים אחנה רעה חנפים מי ו יגור לנו אש אוכלה
 15 מירגור לנו מוקדי עולם: הלך צדקות ודבר מישרים
 מאם בבצע מעשקות נער פפיו מתמד בשחד אמם אנו
 16 משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע: הוא מרומים
 ישכן מצדות סלעים משנבו לחמו נתן מימיו נאמנים:
 17 מלך בגפו תחננה עינוד תראנה ארץ מרחקים: לבך
 18 יהנה אימה איה ספר איה שלל איה ספר את-המנדלים:
 את-עם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע גלעג
 לשון אין בינה: חנה ציון קרנת מועדנו עינוד תראנה כ
 ירושלם נה שאנן אהל בל-יצען בל-יסע יתדתיו לנצח
 21 וכל-חבליו בל-ינתקו: * כי אס-שם אדיר יהוה לנו
 מקום-נהרים יארים רחבי ידים בל-תלך בו אני-שיט
 22 וצי אדיר לא יעברנו: כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו
 23 יהוה מלבנו הוא ושיענו: נטשו חבלך בל-יחוקו בך
 תרגם בל-פרשו גם אז חלק עד-שלל מרבה פסחים בנזו
 24 בו: ובל-יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:

לד CAP. XXXIV.

א קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה
 2 תבל וכל-צאצאיה: כי קצף ליהוה על-בל-הגוים וחמה
 3 על-בל-צבאם החרימם נתנם לטבח: ותלליהם ישלכו
 4 ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם: ונמקו כל-
 5 צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל-צבאם יבול כנבל
 6 עלה מנפן ובנבלת מתאנה: כידותה בשמים חרבי
 7 הנה על-אדום תרד ועל-עם חרמי למשפט: חרב
 8 ליהוה מלאה דם התשנה מחלב מים פרים ועתודים
 מחלב

ליב v. 12. פתח בס"פ v. 21. והני בקמץ v. 21. חצי הספר בפסוקים
 v. 23. הב בסגול ליד v. 3. קמץ בויק

מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול
 7 בארץ אדום: וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים
 8 ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשו: כי יום נקם
 9 ליהוה שנת שלומים לריב ציון: ונתפכו נחליה לנפת
 10 ועפרה לנפרית והיתה ארצה לנפת בערה: לילה ויומם
 לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח
 11 נצחים אין עבר בה: וירשוה קאת וקפוד ונשוף וערב
 12 ישכנובה ונטה עליה קרתהו ואבני-בהו: חריה ואיד
 13 שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: ועלתה ארמנותיה
 14 סירים קמוש וחוח במבצרה והיתה נוה תנים חציר
 15 לבנות יענה: ופגשו ציים את-איים ושעיר על-דערו
 16 יקרא אדשם הרגיעה לילית ומצאה לה מגוח: שמה
 קננה קפוז ותמלט ובקעה ורגרה בצלה אד-שם נקבצו
 17 דיות אשה רעותה: דרשו מעל-ספר יהוה וקראו
 אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו ביי-פי
 הוא צנה ורוחו הוא קבצו: והוא הפיל להן גורל
 וידו חלקתה להם בגו עד-עולם ירשוה לדור ודור
 ישכנובה:

לה CAP. XXXV.

לה

1 * יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפחה כחבצלת:
 2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלכנון נתדלה
 הדר הפרמל ותשרון תמה יראו כבוד-יהוה הדר אלהינו:
 3 חזקו ידים רפות וברכים בשלות אמצו: אמרו
 4 לנמהר-לב חזקו אל-תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא
 5 גמול אלהים הוא יבוא וישעכם: או תפקתנה עיני עורים
 6 ואוני חרשים תפתחנה: או ידלג באיל פסח ותרון לשון
 7 אגם פרינקעו במדבר מים ונהלים בערבה: והנה

השרב

השרב לאנם וצמאון למפועי מים בנוה תנים רבצה
 חציר לקנה ונמא: והיה שם מסלול ודרך ודרך ודרך
 8 יקרא לה לא-יעברנו טמא והוא-למו הלק דרך ואילים
 לא יתעו: לא-יהיה שם ארזה ופריץ חיות כל-יעלצה
 9 לא תמצא שם והלכו גאילים: ופדוני יהוה ישכון ובאו
 ציון ברנה ושמחת עולם על-ראשם ששון ושמחה ישינו
 ונסו יגון ואנחה:

לו CAP. XXXVI.

לו

1 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב
 2 מלך-אשור על-בל-ערי יהודה הבצרות ויתפשם: וישלח
 מלך-אשור את-רבשקה מלכיש ירושלמה אל-המלך
 חזקיהו בחיל כבד ונעמד בתעלת הברכה העליונה
 3 במסלת שדה כובס: ויצא אליו אלקים בן-הלקיהו אשר
 על-הבית ושכנא הספר ויואח בן-אסף המזכיר: ויאמר
 4 אליהם רבשקה אמרו-נא אל-חזקיהו בדהאמר המלך
 הגדול מלך אשור מה הבטחון הנה אשר בטחת:
 5 אמרתי אך-דבר-שפתים עצה ונבוכה למלחמה עתה
 6 על-מי בטחת פי מרתת פי: הנה בטחת על-משענת
 הקנה הרצוץ הנה על-מצרים אשר יסמך איש עליו ובא
 בכפו ונקבה בן פרעה מלך-מצרים לכל-הבטחים עליו:
 7 וכי-תאמר אלי אל-יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר
 הסיר חזקיהו את-במתיו ואת-מוזבחתיו ויאמר ליהוה
 8 ולירושלם לפני המזבח הנה תשתחוו: ועתה התערב
 נא את-אדני המלך אשור ואתנה לה אלפים סוסים אם-
 9 תוכל לתת לה רכבים עליהם: ואך תשיב את פני
 פחת אחד עברי אדני הקמנים ותבטח לה על-מצרים
 לרכב ולפרשים: ועתה המבלעתי יהוה עליתי על-
 10 הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל-הארץ

הואת

11 הוֹאֵת וְהִשְׁחִיתָהּ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְשִׁבְנָא וַיֹּאחַז אֶל־
 רַב־שָׁקָה דְּבַר־נָא אֶל־עַבְדֵּיךָ אֲרָמִית כִּי שָׁמְעִים אֲנַחְנוּ
 וְאֶל־תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ יְהוּדִית בְּאֹנֵי הָעַם אֲשֶׁר עֲלֶיהָ חוֹמָה:
 12 וַיֹּאמֶר רַב־שָׁקָה הֲאֵל אֲדִנְיָה וְאֵלֶיךָ שָׁלַחְנִי אֲדִנְיָ לְדַבֵּר
 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲלֹא עֲלֶיהָ אֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־
 תְּחֻמָּה לֹאכַל אֶת־חֲרָאֵיהֶם וְלִשְׁתּוֹת אֶת־שִׁינֵיהֶם עִמָּכֶם:
 13 וַיַּעֲמֹד רַב־שָׁקָה וַיִּקְרָא בְּקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדִית וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ
 14 אֶת־דְּבָרַי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר: כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
 15 אֶל־יִשְׂא לְכֶם חוֹקֵיהוּ כִּי לֹא־יִכָּל לְהַצִּיל אֶתְכֶם: וְאֵל־
 יִבְטַח אֶתְכֶם חוֹקֵיהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הֲצַל יַצִּילֵנוּ יְהוָה
 16 לֹא תִנְתֵּן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר: אֶל־תִּשְׁמָעוּ
 אֶל־חוֹקֵיהוּ כִּי כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּ אֵתִי בְּרַכְוָה
 וַצֹּאוּ אֵלַי וְאָכְלוּ אִישׁ־מִפְּנֵי וְאִישׁ תִּאֲנַתּוּ וְשִׁתּוּ אִישׁ מִי־
 17 בּוֹרוּ: עַד־בָּאִי וְלִקְחֵתִי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כְּאֶרְצְכֶם אֶרֶץ
 18 דִּנּוּ וְתִירוּשׁ אֶרֶץ לַחַם וּבְרָמִים: פְּדִישִׁית אֶתְכֶם חוֹקֵיהוּ
 לֵאמֹר יְהוָה יַצִּילֵנוּ הֲהַצִּילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת־אֶרְצוֹ
 19 מִיַּד מֶלֶךְ אַשּׁוּר: אִיֶּה אֱלֹהֵי הַמֶּת וְאֶרְפָּד אִיֶּה אֱלֹהֵי
 כ סַפְרָיִים וְכִי־הַצִּילוּ אֶת־שִׁמְרוֹן מִיָּדִי: מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי
 הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־הַצִּילוּ אֶת־אֶרֶץ מִיָּדִי כִי־יַצִּיר
 21 יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלַם מִיָּדִי: וַיַּחְרִישׁוּ וְלֹא־עָנּוּ אֹתוֹ דְּבַר
 22 כִּי־מַצּוֹת הַמֶּלֶךְ הוּא לֵאמֹר לֹא תַעֲנֶהוּ: וַיָּבֹא אֱלֹהֵיכֶם
 בְּדַחֲלֵקְתֵּיהוּ אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְשִׁבְנָא הַפֶּסֶר וַיֹּאחַז בְּךָ
 אֶסֶף הַמִּזְבִּיר אֶל־חוֹקֵיהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת
 דְּבָרַי רַב־שָׁקָה:

לו CAP. XXXVII.

א וַיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ חוֹקֵיהוּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס בַּשֶּׁקַּע
 2 וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה: וַיִּשְׁלַח אֶת־אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת

ואת

לוי v. 12. צואחם קרי ibid. מומי ונלדום קרי לוי v. 1. קמץ בויק

וְאֵת וְשִׁבְנָא הַסּוֹפֵר וְאֵת וְקִנְי הַכְּהֵנִים מִתְכַּפִּים בַּשֶּׁקַּע
 3 אֶל־יִשְׁעֵיהוּ בְּדַאמוּץ הַנִּבְיָא: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר
 חוֹקֵיהוּ וּסְצַרְה וְתוֹכַחַה וְנֶאֱצַה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי־בָאוּ בָנִים
 4 עַד־מִשְׁפַּר וְכַח אֵין לְלֶדָה: אוֹלֵי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֵת וְדְבָרַי רַב־שָׁקָה אֲשֶׁר שָׁלַח מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וְאֲדִנְיָ לְחַרְרָף
 אֱלֹהִים חַי וְחַיִּים בְּדְבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 7 וַנִּשְׁאֵת תְּפִלָּה בְּעַד הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה: וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי ה'
 8 הַמֶּלֶךְ חוֹקֵיהוּ אֶל־יִשְׁעֵיהוּ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁעֵיהוּ כֹּה
 תֹאמְרוּן אֶל־אֲדִנְיָכֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־תִּירָא מִפְּנֵי
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר נִדְּפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אוֹתִי:
 7 הֲנִנִי נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוֹעָה וְשָׁב אֶל־אֶרְצוֹ וְהַפְּלַתִּיו
 8 בַּחֶרֶב בְּאֶרְצוֹ: וַיָּשָׁב רַב־שָׁקָה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר
 9 נֹלְחֵם עַל־לְבָנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלְּכִישׁ: וַיִּשְׁמַע עַל־
 תְּרַהֲקָה מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר יֵצֵא לְהִלָּחֵם אִתְּךָ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח
 מַלְאָכִים אֶל־חוֹקֵיהוּ לֵאמֹר: כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־חוֹקֵיהוּ
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר אֶל־יִשְׁאֵךְ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטַח
 11 בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנְתֵּן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר: הִנֵּה א
 אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל־הָאֲרָצוֹת
 12 לְהַחְרִימָם וְאַתָּה תִּנְצַל: הֲהַצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר־הִשְׁתַּתּוּ אֲבוֹתַי אֶת־גִּזְוֹן וְאֶת־חֶרֶן וְרַצַּף וּבְנֵי־עַדָן
 13 אֲשֶׁר פִּתְּלִשׁוּ: אִיֶּה מֶלֶךְ־חַמַּת וּמֶלֶךְ אֶרְפָּד וּמֶלֶךְ לְעִיר
 14 סַפְרָיִים הֲנֵעַ וְעוֹה: וַיִּלַּח חוֹקֵיהוּ אֶת־הַסְּפָרִים מִיַּד
 הַמִּלְאָכִים וַיִּקְרָאָהוּ וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרָשׂהוּ חוֹקֵיהוּ
 16 לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּתְפַּלֵּל חוֹקֵיהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר: יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים
 לְבַדְּךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאֶרֶץ אַתָּה עֹשִׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הָאֶרֶץ: הִטָּה יְהוָה אֹנְיָ וְשָׁמַע פִּקְחָ יְהוָה עֵינֶיךָ

וראה

v. 17. קמץ בויק v. 9. למדנחאי אל

וראה ושמע את כל־דברי סנחריב אשר שלח לחקק
 18 אלהים הו': אמנם יהוה החריבו מלכני אשור את־כל
 19 הארצות ואת־ארצם: ונתן את־אלהיהם באש כי לא
 אלהים המה כי אם־מעשה ידי־אדם עץ ואבן ויאבדום:
 כ ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל־ממלכות
 21 הארץ כ־אתה יהוה לבדך: וישלח ישעיהו בן־אמון
 אל־חזקיהו לאמר כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר
 22 התפללת אלי אל־סנחריב מלך אשור: וזה הדבר אשר
 דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת־ציון
 23 אחרוך ראש הנעצה בת ירושלים: את־מי חרפת ונדפת
 ועל־מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל־קדוש
 24 ישראל: ביד עבדיך חרפת ואלני ותאמר קרב רכבי
 אני עליתי מרום הרים ירדתי לבגון ואכרת קומת ארזי
 כה מבחר ברושיו ואבוא מרום קצו יער ברמלו: אני
 קרתי ושתיתי מים ואחרב בכר־פעמי כל יאורי מצור:
 26 הלוא־שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה
 עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בארות:
 27 וישביתן קצרי־יד חתו ובשו הו' עשב שדה וירק דשא
 28 חציר נגות ושרמה לפני קמה: ושבתך וצאתך ובואך
 29 ידעתי ואת התרנגול אלי: יען התרנגול אלי ושאנגך
 עלה באוני ושמתי חחי באפך ומתני בשפתך ובהיביתך
 ל בדרך אשר־באת בה: וזה־לך האות אכול השנה ספוח
 ובשנה השנית שחים ובשנה השלישית ורעו וקצרו
 31 ונטעו כרמים ואכול פרים: ויספה פליטת בית־יהודה
 32 הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: כי מירושלם
 תצא שארית ופליטה מחר ציון קנאת יהוה צבאות
 תעשה־זאת: לכן כה־אמר יהוה אל־מלך אשור

לא

v. 30. ו. אכלו קי v. 31. כ' א' ב' ד'

לא יבוא אלה־עיר הזאת ולא־יזרה שם חן ולא־יבדמנה
 34 מן ולא־ישפך עליה סלילה: בדרך אשר־בא בה ישוב
 ואלה־עיר הזאת לא יבוא נא־יהוה: ונגותי עלה־עיר לה
 36 הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ויצא מלאך
 יהוה ויפל במחנה אשור מצה ושמונים וחמשה אלה
 37 וישכמו בכקר והנה כלם פגרים מתים: ויסע וילך
 38 וישב סנחריב מלך־אשור וישב בנינוה: ויהי הו' הז'

משתחה בית ונסךך אלקיו ואדר מלך ושראצר בניו
 הפחו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסרחדן
 בני תחתיו:

CAP. XXXVIII. לח

לח

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו
 בן־אמון הנביא ויאמר אליו כה־אמר יהוה צו לביתך
 2 כי מת אתה ולא תחיה: ויסב חזקיהו פניו אל־הקיר
 3 ויתפלל אל־יהוה: ויאמר אנה יהוה ובר־נא את אשר
 התחלתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי
 4 ויבך חזקיהו בכי גדול: ויהי דבר־יהוה אל־ישעיהו
 5 לאמר: הלוך ואמרת אל־חזקיהו כה־אמר יהוה אלהי ה
 דוד אביך שמעתי את־תפלתך ראיתי את־דמעתך הנני
 6 יוסף על־ימך חמש עשרה שנה: ומכת מלך־אשור
 7 אצילך ואת העיר הזאת ונגותי עלה־עיר הזאת: וזה
 לך האות מצאת יהוה אשר יעשה יהוה את־הדבר הזה
 8 אשר דבר: הנני משיב את־צל המצלות אשר ירדה
 במצלות אחז בשמש אחרנית עשר מצלות ותשב השמש
 9 עשר מצלות במצלות אשר ירדה: מכתב לחזקיהו
 10 מלך־יהודה בחלתו ויהי מחלו: אני אמרתי בדמי ימי
 11 אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא־

חדל

12 חָדַל: דוּרִי נִפְעַ וְנִגְלָה מִנִּי כִּאֲהֵל רַעִי קִפְדָּתִי כִּאֲרַג
 13 חֲנִי מִדְּלָה וּבְצַעֲנִי מִזֶּמֶס עַד-לִילָה תִשְׁלִימֵנִי: שׁוֹנֵיתִי עַד-
 בִּקְרָה כְּאֲרִי בֶן יִשְׁבָּר כָּל-עֲצָמוֹתַי מִזֶּמֶס עַד-לִילָה
 14 תִשְׁלִימֵנִי: בְּסוּס עֲגוּר בֶּן אֲצַפְצָף אֲהַגֶּה בַּיּוֹנָה דָּלוּ עֵינַי
 15 לְמָרוֹס יְהוָה עֲשָׂקָה לִי עֲרַבְנִי: מִהֲאֲדַבֵּר וְאֲמַר-לִי
 16 וְהוּא עֲשֵׂה אֲדַבֶּה כָּל-שְׁנוֹתַי עַל-מַר נִפְשִׁי: אֲדַעַ עֲלֵיהֶם
 17 יַחֲזִי וּלְכָל-בָּהֶן חֲנִי רֹחִי וְתַחֲלִימֵנִי וְהַחֲיֵנִי: הִנֵּה לְשָׁלוֹם
 מַר-לִי מֵר וְאֲתָה חֲשָׁקָת נִפְשִׁי מִשְׁחַת כְּלִי כִּי-הִשְׁלַכְתָּ
 18 אַחֲרַי גֹּיָה כָּל-חַטָּאִי: כִּי-לֹא שְׂאוּל תִּוְדָד מוֹת יְהַלְלֶךָ
 19 לֹא-יִשְׁבְּרוּ וְיִרְדֵּי-בֹר אֶל-אֲמַתְךָ: חִי חֵי הוּא יוֹדֵד כְּמֵנִי
 כ הַיּוֹם אֵב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל-אֲמַתְךָ: יְהוָה לְהוֹשִׁיעַנִי וּנְגִינוֹתַי
 21 נִנְגַן כְּלַיִמִי חֲיִינוּ עַל-בֵּית יְהוָה: וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיהוּ יִשְׂאוּ
 22 דְבַלְת תֵּאֱנִים וַיִּמְרְחוּ עַל-הַשְּׁחִין וַיְחִי: וַיֹּאמֶר חֲזָקִיהוּ
 מֵה אֹת כִּי אֵעֲלֶה בֵּית יְהוָה:

לט CAP. XXXIX.

לט

א בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח מֶלֶךְ מִרְאֲבָד בְּלֶאֱדָן בֶּן-בְּלָאֲדָן מֶלֶךְ-בָּבֶל
 סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל-חֲזָקִיהוּ וַיִּשְׁמַע כִּי חָלָה וַיַּחְזֹק:
 2 וַיִּשְׁמַח עֲלֵיהֶם חֲזָקִיהוּ וַיֵּרָאֵם אֶת-בֵּית נִכְתָּה אֶת-הַכֶּסֶף
 וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַבְּשָׂמִים וְאֶת | הַשֶּׁמֶן הַטוֹב וְאֶת כָּל-
 בֵּית בָּלְיוֹ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאֻצְרוֹתָיו לֹא-הָיָה דָבָר
 3 אֲשֶׁר לֹא-הִרְאָם חֲזָקִיהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל-מְמַשְׁלָתוֹ: וַיָּבֵא
 וַיִּשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲזָקִיהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֵה-אָמַרְוּ |
 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאֵין יָבֹאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חֲזָקִיהוּ מֵאֶרֶץ
 4 רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי מִכְּבָבֶל: וַיֹּאמֶר מֵה רָאוּ בְּבֵיתְךָ וַיֹּאמֶר
 חֲזָקִיהוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא-הָיָה דָבָר אֲשֶׁר
 ה לֹא-הִרְאִיתִים בְּאֻצְרוֹתַי: וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיהוּ אֶל-חֲזָקִיהוּ שְׁמַע
 6 דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת: הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשְׂאָ | כָּל-אֲשֶׁר
 בְּבֵיתְךָ

בְּבֵיתְךָ וְאֲשֶׁר אֲצִרוּ אֲבִתְךָ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה כָּבֵל לֹא-יִוָּתֵר
 דָּבָר אָמַר יְהוָה: וּמִבְּנֵיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר תוֹלִיד
 7 יִקְחוּ וְהָיוּ סְרִיסִים בְּהִיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיֹּאמֶר חֲזָקִיהוּ
 8 אֶל-יִשְׁעִיהוּ טוֹב דְּבַר-יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה
 שָׁלוֹם וְאַמֶּת בְּיָמָי:

מ CAP. XL.

יִנְחֵמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם: דַּבְּרוּ עַל-לֵב יְרוּשָׁלַם *
 2 וְקִרְאוּ אֵלָיִךְ כִּי מָלְאָה צְבָאוֹה כִּי נִרְצָה עוֹנֶה כִּי לִקְחָה
 מִנֶּד יְהוָה כְּפָלִים בְּכָל-חַטָּאתֶיהָ: קוֹל קוֹרָא בַּמִּדְבָּר
 3 פָּנּוּ דְרָד יְהוָה יִשְׂרוּ בְּעֲרֹבָה מִסְלָה לֹא-לֵחִינוּ: כָּל-יָנִיא
 4 יִנְשָׂא וְכָל-הָרַר וּגְבָעָה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר
 וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה: וּנְגִלָה כְּבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָל-בָּשָׂר
 ה יַחֲדוּ כִּי כִּי יְהוָה דִּבֶּר: קוֹל אָמַר קְרָא וְאָמַר מֵה
 6 אֲקִרָא כָּל-הַבָּשָׂר חֲצִיר וְכָל-חֲסָדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה: יָבֵשׁ
 חֲצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נִשְׁבָּה בּוֹ אֲכַן חֲצִיר הָעָם:
 8 יָבֵשׁ חֲצִיר נָבֵל צִיץ וְדָבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם:
 9 עַל הַר-גְּבוּהָ עַל-יַלְדוֹ מִבְּשָׂרֵת צִיּוֹן הָרִימִי בִּלְחַן קוֹלְךָ
 מִבְּשָׂרֵת יְרוּשָׁלַם הָרִימִי אֶל-תִּירְאִי אֲמַרְי לְעַבְדֵי יְהוָה
 הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם: הִנֵּה אֲדַעַ יְהוָה בְּחֹזֶק יָבוֹא וּוְרַעַי מִשְׁלָה
 11 לְוֹ הִנֵּה שָׁבְרוּ אֶתֹו וּפְעַלְתוּ לְפָנָיו: בְּרַעַה עֲדָרוּ יִרְעָה
 בּוֹרַעַו יִקְבְּצוּ טְלָאִים וּבְחִיקוּ יִשָּׂא עֲלוֹת יִנְהַל: מִי-
 12 מִדָּד בְּשַׁעֲלוּ מִים וּשְׁמַים בְּנִרְת תִּבְנוּ וְכָל בְּשַׁלְש עֶפֶר
 הָאָרֶץ וּשְׁקַל בְּפָלֵם הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֵאוֹנִים: מִי-תִבְנוּ
 13 אֶת-רִוּחַ יְהוָה וְאִשׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ: אֶת-מִי נוֹעַץ וַיְבַנְהוּ
 14 וַיִּלְמְדוּהוּ בְּאֶרֶח מִשְׁפָּט וַיִּלְמְדוּהוּ דַעַת וְדָרָד תִּבְנוֹת
 יוֹדִיעֵנוּ: הֵן גּוֹיִם כְּמֹד לִי וּכְשַׁחַק מֵאוֹנִים נַחֲשָׁבוּ הֵן
 16 אֵיִם כְּדָק יִשׁוּל: וְלִבְנוֹן אֵין הֵי כְּעַר וְתִתֵּנוּ אֵין הֵי
 עוֹלָה

17 עולה: כל־הגוים כאן נגדו מאפס ותהו נחשבו־
 18 לו: ואל־מי תדמיון אל ומדהדמות תערכו־לו: הפסל
 19 נסדף חרש וצורה בזהב ורקעני ורתקות כסף צורה:
 כ המסכן תרומה עץ לא־ירקב ובחר חרש חכם יבקש־
 21 לו להקיין פסל לא ימוט: הלווא תדעו הלווא תשמעו
 הלווא הגד מראש לכם הלווא הבינותם מוסדות הארץ:
 22 הישב על־חוג הארץ וישביה פחגבים הנוטה בדל
 23 שמים וימתתם באהל לשבת: הנותן רוזנים לאן שפטי
 24 ארץ פתחו עשה: אף בל־נפשו אף בל־זרעו אף בל־
 שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה בקש
 כה תשאם: ואל־מי תדמיוני ואשונה יאמר קדוש: שאר־
 26 מרום עיניכם וראו מי־ברא אלה המוציא במספר צבאם
 לכללם בשם יקרא מרב אונים ואמין פה איש לא
 27 נעדר: למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה
 28 דרכי מיהוה ומאלהי משפט יעבור: הלווא ידעת אם־
 לא שמעת אלהי עולם ויהוה בורא קצות הארץ לא
 29 ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו: נתן ליגוף פה ולאן
 ל אונים עצמה ירבה: ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול
 31 יבשלו: וקני יהוה יחליפו כח יעלו אבר פגשרים ורצו
 ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:

מא CAP. XLI.

א החרישו אלי אלים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו
 2 וחדו למשפט נקרה: מי העיר ממזרח צדק יקראו
 לרגלו ותן לפניו גוים ומלכים ירד ותן כעפר חרבו בקש
 3 נהף קשתו: ירדפם יעבור שלום ארה ברגליו לא יבוא:
 4 מי־פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון
 ה ואת־אחרנים אני־הוא: ראו אלים וייראו קצות הארץ
 יחדו

6 יחדו קרבו יאמרו: איש את־רעהו יעזרו ולאחיו יאמר
 7 חזק: ויחזק חרש את־צורף מחליק פטיש את־הולם
 פעם אמר לדבך טוב הוא ויחזקוהו במסמרים לא ימוט:
 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך ורע
 9 אברהם אהבי: אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה
 קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתך:
 אל־תירא כִּי־עמך אני אל־תשתע כִּי־אני אל־היך אמציתך
 אף־עזרתך אף־תמכתך בימין צדקי: הן יבשו ויבלמו
 11 כל הנחרים כף יהנו כאן ויאבדו אנשי ריבך:
 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהנו כאן וכאפס
 12 אנשי מלחמתך: כי אני יהוה אלהיך מחונק ימונה
 13 האמר לך אל־תירא אני עזרתך: אל־תירא תולעת
 יעקב מתי ישראל אני עזרתך נאם־יהוה וגאלך קדוש
 14 ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות
 15 תדוש הרים ותדק וגבעות פמץ תשים: תזרם ורוח
 16 תשאם וסערה תפיץ אתם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
 17 ישראל תתהלל: העניים והאביונים מבקשים
 מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי
 18 ישראל לא אעזבם: אפתח על־שפיים נהרות ובתוך
 בקעות מעינות אשים מדבר לאנס־מים וארץ ציה למוצאי
 19 מים: אתן במדבר ארו שפה ונהם ועץ שמן אשים
 כ בערבה ברוש תדדר ותאשור יחדו: למען ראו וידעו
 וישומו וישפילו יחדו כי יד־יהוה עשתה זאת וקדוש
 21 ישראל בראה: קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו
 22 עצמותיכם יאמר מלך יעקב: יגישו ויגידו לנו את אשר
 תקרינה הראשנות ומה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה
 23 אחריתן או תבאות השמיענו: הגידו האתנות לאחור
 ונדעה

וּנְדָעָה כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אֲדִיפְטִיבוּ וְתִלְעוּ וְנִשְׁתַּעַה וְנִרְאֶה
 24 יַחְדָּו: הֲיֵאתֶם מֵאֵין וּפְעַלְכֶם מֵאִפְעַ תוֹעֵבָה יִבְחַר בְּכֶם:
 כה הַעִירוֹתִי מִצְפּוֹן וְיָאת מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ יִקְרָא בְשִׁמִּי
 26 וְיָבֹא סַנְגִּים בְּמִזְרָחָם וּבְמִזְמוֹ יוֹצֵר וְרִמְס־טִיט: מִי־הַגִּיד
 מֵרֵאשִׁי וְנִדְעָה וּמִלְפָּנִים וְנֹאמֵר צִדִּיק אַף אִי־מִגִּיד אַף
 27 אֵין מִשְׁמִיעַ אַף אִי־שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה
 28 הֵנֶם וְלִירוּשָׁלַם מִבֶּשֶׂר אֲתָן: וְאֵרָא וְאֵין אִישׁ וּמֵאֲלֵהָ
 29 וְאֵין יוֹעֵץ וְאֵשְׂאֵלֶם וְיִשִּׁיבוּ דְבַר: הֵן כָּלֶם אֵין אִפֶּס
 מַעֲשֵׂיהֶם רִוַח וְתָהוּ נִסְכֵיהֶם:

מב CAP. XLII.

מב

א הֵן עֲבָדַי אֲתַמְד־בוּ בְּחִירֵי הַצֵּה נִפְשֵׁי נַתַּתִּי רוּחִי עֲלֵיו
 2 מִשְׁפֵּט לְגוֹיִם יוֹצֵא: לֹא יַצְעֵק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא־יִשְׁמִיעַ
 3 בְּחוּץ קוּלוֹ: קִנְיָה רְצוֹן לֹא יִשְׁפּוֹר וּפְשֵׁתָה כִּהָה לֹא
 4 יִכְפֹּנֶה לְאַמֶּת יוֹצֵא מִשְׁפֵּט: לֹא יִכְהָה וְלֹא יִרְוֵץ עַד־
 ה יָשִׁים בְּאֶרֶץ מִשְׁפֵּט וּלְתוֹרַתוֹ אֵיִם יִחְלוּ: כִּה־אָמַר
 הָאֵל וְיִהְיֶה כֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנִטְיֵיהֶם רִקַּע הָאָרֶץ וְצֹאצְאֵיהָ
 6 נָתַן נְשָׁמָה לְעַם עֲלֵיהָ וְרוּחַ לְהִלְבִּים בָּהּ: אֲנִי יְהוָה
 קָרָאתִיךָ בְּצַדִּיק וְאֶחֱזַק בְּיָדְךָ וְאֶצְרֶךָ וְאֶתְנַהֵךְ לְבָרִית עִם
 7 לְאוֹר גּוֹיִם: לִפְלַח עֲבָדִים עֲוֹנוֹת לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אִסּוּר
 8 מִבֵּית כָּלֹא יִשְׁבִי חֶשֶׁד: אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּבְכוּדִי
 9 לֹא־אֶחָד לֹא־אֶתֵּן וְתִחְלַתִּי לְפִסִּילִים: הֲרֵאשְׁנוֹת הַנְּהַבֵּאוּ
 וְחִדְשׁוֹת אֲנִי מִגִּיד בְּטָרֶם תַּצְמַחְנָה אֲשִׁמֵּעַ אֲתֶכֶם:
 י שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תִּחְלַתוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ וּזְרָבֵי הַיָּם
 11 וּמִלֵּאוֹ אֵיִם וְיִשְׁבּוּחֶם: יִשָּׂאוּ מִדְּבַר וְעֲרִיּוֹ חֲצֵרִים תִּשָּׁב
 12 קִדְר יִרְטוּ יִשְׁבִי סֹלַע מֵרֵאשׁ הַרִים יִצְוּחוּ: יִשִּׁימוּ לַיהוָה
 13 כְּבוֹד וְתִחְלַתוּ בְּאֵיִם יִגִּידוּ: יְהוָה כִּנְבוֹר וְצֵא כְּאִישׁ
 מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָה וְרֵיעַ אֲף־יִצְרִית עַל־אֲבִיבוֹ יִתְנַבֵּר:

החשיתי

הַחֲשִׁיתִי מַעֲוֹלִם אַחֲרֵי־שׁ אֲתַאֲפֵק כִּי־לִדְהָ אֶפְעָה אֲשֶׁם
 14 וְאִשְׂאֵף יָחַד: אַחֲרֵיב הַרִים וּנְבֻעוֹת וּכְרֵעֵשְׁשֶׁם אִבְיֵשׁ
 16 וְשִׁמְתִי נְהֻרוֹת לְאֵיִם וְאֲנַמִּים אִבְיֵשׁ: וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים
 בְּדַרְדָּר לֹא יִדְעוּ בְּנִתְיָבוֹת לֹא־יִדְעוּ אֲדָרִיכֶם אֲשִׁים מִחֲשָׁף
 לַפְּנֵיהֶם לְאוֹר וּמַעֲקָשִׁים לְמִישׁוֹר אֵלֶה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם
 17 וְלֹא עֲנֹבְתִים: נִסְנוּ אַחֹר וּבִשְׂוֹ כִשֶׁת הַבְּטָחִים בַּפֶּסֶל
 18 הָאֲמָרִים לְמַסְכָּה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ: הַחֲרָשִׁים שָׁמְעוּ
 19 וְהַעֲוָרִים הִבִּישׁוּ לְרֵאוֹת: מִי עוֹר כִּי אִסְרַעֲבָדִי וְחָרַשׁ
 כִּמְלָאכִי אֲשַׁלַּח מִי עוֹר כִּמְשַׁלֵּם וְעוֹר כַּעֲבַד יְהוָה:
 כ רֵאוֹת רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמַר פְּקוּם אֲוִנִים וְלֹא יִשְׁמַע: יְהוָה כ
 21 הַפִּץ לְמַעַן צַדִּיק וְיַגְדִּיל תוֹרָה וְיֹאדִיר: וְהוּא עַם־כְּבוֹד
 22 וְשִׁשִׁי הַפֶּחַ בְּחוֹרִים כָּלֶם וּבְכַתְּתִי כָלֵאִים הַחֲבָאוּ הֵן לְכוּ
 23 וְאֵין מִצִּיל מִשְׁפָּה וְאִי־אֶמַר הִשָּׁב: מִי בְכֶם יֹאמֵן זֹאת
 24 יִקְשִׁיב וְיִשְׁמַע לְאַחֹר: מִי־נָתַן לְמִשׁוֹפָה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
 לְכוֹזִים הַלּוֹא יְהוָה וְיִטְאֲנוּ לוֹ וְלֹא־אָבִו בְּדַרְכֵי הַלּוֹךְ
 וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרַתוֹ: וְיִשְׁפָּד עֲלֵיו חֲמָה אִפּוֹ וְעוֹז כה
 מִלְחָמָה וְתִלְחַטְהוּ מִסְבִּיב וְלֹא יִדַּע וְתִכְעַרְכְּבוּ וְלֹא־
 יִשִּׁים עַל־לֵב:

מנ CAP. XLIII.

מנ

וְעִתָּה כִּה־אָמַר יְהוָה כִּרְאֵךְ יַעֲקֹב וְיִצְרַךְ יִשְׂרָאֵל אֵל־
 * תוֹרָא כִּי נֹאֲלַתִּיךָ קָרָאתִי בְּשִׁמְךָ לִי־אֲתָה: כִּי־תַעֲבֹד
 2 בְּמִים אֲתָךְ אֲנִי וּבְנִהְרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּךָ כִּי־תִלְךָ בְּמִדְּבַר אֵשׁ
 לֹא תִכְנֶה וְלִהְבֶּה לֹא תִכְעַרְכְּךָ: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 3 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כִּפְרוֹד מִצָּרִים כּוֹשׁ וּסְכָא
 תַּחֲתֶיךָ: מֵאֲשֶׁר יִקְרַתְּ בְּעֵינֵי נִכְבְּדָתָ וְאֵין אֱהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן
 4 אָדָם תַּחֲתֶיךָ וְלֵאמִים תַּחַת נַפְשֶׁךָ: אֵל־תִּירָא כִּי־אֲתָךְ ה
 אֲנִי מִמִּזְרַח אָבִיא וְרֵיעָה וּמִמְעַרְבִי אֶקְבָּצֶךָ: אֲמַר לְצִפּוֹן
 6 תְּנִי

תני ולתימן אל-תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה
 7 הארץ: כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אפי-
 8 עשיתיו: הוציא עסעור ועינים יש וחרשים ואזנים למו:
 9 בל-הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת
 וראשנות ישמעני ותנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו
 10 אמת: אתם עדי נאסיהנה ועבדי אשר בחרתי למען
 תדעו ותאמינו לי ותבינו כראני הוא לפני לא-נוצר אל
 11 ואחרי לא-יהיה: אנכי אנכי יהיה ואין מפלעדי
 12 מושיע: אנכי הגדתי והושעתני והשמעתני ואין ככם ור
 13 ואתם עדי נאסיהנה ואני-אל: נסמיום אני הוא ואין
 14 מדי מציל אפעל ומי ישיבנה: כה-אמר יהוה גאלכם
 קדוש ישראל למענכם שלחתי כבלה והורדתי בריותם
 15 כלם ובשדים באניות רנתם: אני יהוה קדושכם בורא
 16 ישראל מלבכם: כה אמר יהוה הנותן בים ירך
 17 ובמים עינים נתיבה: המוציא רכב-וסוס תיל ועוזו יחדו
 18 ישבבו בל-יקומו דעכו בפשתה כבו: אל-תזכרו ראשנות
 19 וקדמניות אל-תתבננו: הנני עשה חדשה עתה תצמח
 הלא תדעוה אף אשים במדבר ירך בישמון נהרות:
 כ תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כירנתתי במדבר
 21 מים נהרות בישמון להשקות עמי בחורי: עסרו יצרתיו
 22 לי תהלתו יספרו: ולא-אתי קראת יעקב כירגעת בי
 23 ישראל: לא-הביאת לי שיה עלתיך וזבחך לא כבודתני
 24 לא העבדתיך במנחה ולא הונעתך בלבונה: לא-קנית
 לי בפסח קנה ותלב ובחך לא הרויתני אך העבדתני
 כה בחטאותיך הונעתני בעונתיך: אנכי אנכי הוא מחה
 26 פשעיך למעני וחטאתיך לא אפר: הוסיפני נשפטה
 27 יחד ספר אתה למען תצדק: אביך הראשון חטא
 ומליציך

v. 9. 19. קמץ בויק v. 21. הפטור ויקרא v. 24. מלא ר

ומליציך פשעו בי: ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם
 28 יעקב וישראל לגדופים:

מד CAP. XLIV.

ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: כה-אמר א
 2 יהוה עשך ויצרך מבטן יצורך אל-תירא עבדי יעקב
 וישרון בחרתי בו: כי אצקמם על-צמא ונוזלים על-
 3 ובשה אצק רוחי על-זרעך וברכתי על-צאצאיך: וצמחו
 4 בבין חציר בערבים על-יבלי-מים: זה יאמר ליהוה ה
 אני וזה יקרא בשם-יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם
 5 ישראל יבנה: כה-אמר יהוה מלך-ישראל וגאלו
 יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומפלעדי אין אלהים:
 6 ומי כמוני יקרא ויגידה וערכה לי משומי עס-עולם
 7 ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו: אל-תפחדו ואל-
 8 תרחו הלא מאז השמעתיד והגדתי ואתם עדי הוש
 9 אלוה מפלעדי ואין צור בל-ידעתי: וצרי-פסל כלם
 תהו וחמודיהם בל-זעילו ועדיהם תמה בל-יראו ובל-
 ידעו למען יבשו: מי-יצר אל ופסל נסך לבלתי הוסייל:
 10 הן בל-חבריו יבשו וחרשים תמה מאדם יתקבצו כלם
 11 יעמדו ויפחדו יבשו יחד: חרש ברזל מעצד ופעל
 12 בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בורוע כהו נס-ירעב
 13 ואין פח לא-שתה מים ויעף: חרש עצים נטה קו
 יתארהו בשרר יעשהו במקצעות ובמחונה יתארהו
 ויעשהו בתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית:
 14 לכרת-לו ארום ויקח תרזה ואלון ויאמץ-לו בעצי-יער
 15 נטע אהו ונשם יגדל: והנה לאדם לבשר ויקח מהם
 16 נחם אפי-שיק ואפה לחם אפי-יפעל-אל וישתחו עשהו
 פסל ויסגד-למו: חציו שרף במו-אש על-חציו בשר
 יאכל

מד v. 9. נקד על v. 14. טן וערא v. 15. קמץ בויק

יאכל יצלה צלי וישבע אפייהם ויאמר האם חמותי
 17 ראיתי אור: ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגורלו
 18 וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה: לא
 ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשקיל לבתם:
 19 ולא ישיב אל לבו ולא תעת ולא תבונה לאמר הציל
 שרפתי במדאש ואף אפיתי על נחליו לחם אצלה
 בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לכול עץ אסגוד:
 כ רעה אפר לב חותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא
 21 יאמר הלוא שקר בימיני: וברא אלה יעקב וישראל
 כי עבדי אתה יצרתיו עבד לי אתה ישראל לא תנשני:
 22 מחיתי בעב פשעיה ובענן חטאתיה שובה אלי כי גאלתיך:
 23 רנו שמים כיעשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו
 הרים רנה יער וכל עץ בו כירנאל יהוה יעקב ובישראל
 24 יתפאר: כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה
 כה עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: מפר
 אתות בדים וקסמים והולל משיב חכמים אהור
 26 ודעתם יסבל: מקום דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים
 האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה
 27 אקומם: האמר לצולה חרבי ונקרתך אוכיש: האמר
 28 לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבניה
 והיכל תנסד:

מה CAP. XLV.

א כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החנוקתי בימינו
 לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו
 2 דלתים ושערים לא יסגרו: אני לפניך אלך וחרוקים
 3 אושר דלתות נחושה אשבר ובריתי ברזל אגדע: ונתתי
 לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי אני
 יהוה

מ"ד v. 17. יחזר v. 23. קמץ ב"ק. idib. עד כאן v. 24. מאורי ק. v. 26. קמץ ברביעי מה. v. 2. איש ק

יהוה תקורא בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יעקב
 וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אבנך ולא ידעתני:
 ה אני יהוה ואין עוד וולתי אין אלהים אחרך ולא ידעתני:
 6 למען ידעו ממורח שמש וממערבה כראפס בלעדני
 7 אני יהוה ואין עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה שלום
 8 ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה: הרעיפו
 שמים ממעל ושחקים וולו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע
 וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתיו: הוי רב
 9 את יצרו חרש את חרשי אדמה הואמר חמר לי יצרו
 מה תעשה ופעלה אין ידים לו: הוי אמר לאב
 11 מה תוליד ולאשה מה תחילין: כה אמר יהוה קדוש
 וישראל ויוצרו האתנות שאלוני על בני ועל פעל ידי
 12 תצוני: אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי
 13 נטו שמים וכל צבאם צויתי: אנכי העירתיהו בצדק וכל
 14 דרכיו אשר הוא יבנה עירי ונלותי ישלח לא במחור
 ולא בשחר אמר יהוה צבאות: כה אמר יהוה
 15 יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו
 וליך יהיו אחריך ילכו בוקים יעברו ואלך ישתחו אליך
 16 יתפללו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים: אכן אתה אל
 17 מסתתר אלהי ישראל מושיע: בושו וגם יבכלמו כלם
 18 יחדו חלכו בכלמה חרשי צירים: ישראל נושע ביהוה
 תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד:
 18 כירבה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים
 יצר הארץ ועשה הוא כוננה לאתהו בראה לשבת
 19 יצרה אני יהוה ואין עוד: לא בפתר דברתי במקום
 ארץ חשך לא אמרתי לנרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה
 דבר צדק מגיד מישרים: הקבצו וכוו התנגשו יחדו כ
 פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים
 אל-

21 אל-אל לא יושיע: הגידו והגישו אף ונעצו יחדו מי
 השמע זאת מקדם מאז הגידה הלא אני יהוה ואין
 22 עוד אלהים מפלעדי אל-צדיק ומושיע אין וולתי: פגור
 23 אלי והושעו כל-אפסי-ארץ כי אני-אל ואין עוד: כי
 נשפעת יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כילי תכרע
 24 כל-ברך תשבע כל-לשון: אך ביהוה לי אמר צדקות
 כה ועו עדין יבוא ויבשו כל הנחרים בו: ביהוה יצדקו
 ויתהללו כל-זרע ישראל:

מ"ו CAP. XLVI.

1 כרע כל קרם נבו הו עציבתם לתנה ולבהמה
 2 נשאתיכם עמוסות משא לעיפה: קרסו כרעו יחדו לא
 3 יבלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה: שמעו
 אלי בית יעקב וכל-שארית בית ישראל העמסים מני
 4 כמן הנשאים מני-רחם: ועד-זונה אני הוא ועד-שיבה
 אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:
 5 למי תדמוני ותשוו ותמשלוני ונדמה: הזלים
 6 זרב מפים וכסף בקנה ישקלו ישפרו צורף ויעשהו
 7 אל יסגדו אף-ישתחוו: ושאחו על-כתף יסבלו ויניחחו
 תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף-יעעק אליו ולא
 8 יענה מצרתו לא יושיענו: זכרו-זאת והתאששו
 9 השיבו פושעים על-לב: זכרו ראשנות מעולם כי אנכי
 10 אל ואין עוד אלהים ואפס פמוני: מניד מראשית
 אחרית ומקדם אשר לא-נעשו אמר עצתי תקום וכל-
 11 חפצי אעשה: קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש
 עצתי אף-דברתי אף-אביאנה יצרתי אף אעשנה:
 12 שמעו אלי אבירי לב הרהוקים מצדקה: קרבתי צדקתי
 13 לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה
 לוישראל תפארתתי:

מ"ז CAP. XLVII.

מ"ז

רדי וושבי על-עפר בתולת בת-דבלל שבי-לארץ איד:
 כפא בתי-כשדים כי לא תוסיפי יקראו-לך רפה וננחה:
 2 קחי רחום וטחני קמח גלי צמתך השפיר-שבל גלי-שוק
 3 עברי נהרות: תגל ערותך גם תראה הרפתך נקם אקח
 4 ולא אפגע אדם: וגאלנו יהוה צבאות שמו קדוש
 5 ישראל: שבי דומם וכאי בחשך בתי-כשדים כי לא
 6 תוסיפי יקראו-לך גברת ממלכות: קצפתי על-עמי
 7 הללתי נחלתי ואתנם בידך לא-שמת להם רחמים על-
 8 זמן הכפרת עלך מאד: ותאמרי לעולם אהיה גברת
 9 עד לא-שמת אלה על-לביך לא זכרת אחריתה:
 10 ועפה שמע-זאת עדינה הישבת לבטח האמרה בלבכה
 11 אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול:
 12 ותבאנה לך שתי-אלה רנע ביום אחד שכול ואלמן
 13 בתמם באו עליך ברב כשפוך בעצמת חבריך מאד:
 14 ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא
 15 שובבך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: וכא עליך
 16 רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הנה לא תוכלי כפרה
 17 ותבא עליך פתאם שאה לא תדעי: עמדו-נא בחבריך
 18 וברב כשפוך באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל
 19 אולי תערוצי: גלאית ברב עצתך ועמדו-נא ויושיעך
 20 חברי שמים החיים בכוכבים מודיעים לחדשים מאשר
 21 יבאו עליך: הנה הו בקש אש שרפתם לא-יצילו את-
 22 נפשם מיד להבה אין-נחלת להמם אור לשבת נגדו:
 23 בן הוילך אשר יגעת סחריך מנעוריך איש לעברו
 24 תעו אין מושיעך:

שמעו

CAP. XLVIII. מח

מח

א שמעו-נאת בית-יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל
 2 יזכרו לא באמת ולא בצדקה: פרי-מעיר הפךש נקראו ועל-אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו:
 3 הראשנות מאז הנדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם
 4 עשיתי ותבאנה: מדעתי כי קשה אפה וגיד כחול ערפך
 ה ומצחק נחוששה: ואניד לך מאז בטרם תבוא השמעתוך
 6 פדתאמר עצבי עצם ופסלי וגספי צום: שמעת חזרה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתוך חדשות מעתה ונצרות
 7 ולא ידעתם: עתה נבראו ולא מאז ולפני-יום ולא שמעתם
 8 פדתאמר הנה ידעתין: גם לא-שמעת גם לא ידעת גם מאז לא-פתחה אנך כי ידעתי בנוד תבנוד ופשע מבטן
 9 קרא לך: למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם-לך
 י לבלתי תכריתך: הנה צרפתוך ולא בכסף בחרתוך
 11 בכור עני: למעני למעני אעשה כראך יחל וכבודי לאתר לא-אתן:
 12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני-הוא אני ראשון אף אני אחרון: אהידי יסדה ארץ וימיני
 14 מפתח שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו: הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הנוד את-אלה יהוה אהבו יעשה חפצו
 15 בכבל וזרעו בשדים: אני אני דברתי אף-קראתיו הבאתיו והצליח דרכו: קרבו אלי שמעו-נאת לא מראש בפתח
 דברתי מעת הוותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו:
 17 כה-אמר יהוה נאלך קדוש ישראל אני יהוה אל-לוי מלמדך להועיל מדריכה בדרך תלך: לוי הקשבת למצותי ונתי בנודר שלומך וצדקתך פגלי הים:
 19 ונתי כחול ורעך וצאצאי מעדך במעותיו לא-יפרת ולא

ישמד

ישמד שמו מלפני: צאו מבבל ברחו מבשדים כ בקול רנה הנודו השמיעו זאת הוציאוה ער-קצה הארץ אמרו נאל יהוה עבדו יעקב: ולא צמאו בחרבות הוליתם
 21 מים מצוד הניל למו ויבקע-צור ויבנו מים: אין שלום
 22 אמר יהוה לרשעים:

CAP. XLIX. מט

מט

שמעו איום אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן *
 2 קראני ממעי אמי הנקיר שמי: וישם פי בחרב חדרה בצל ידו החביאני וישמיני לחץ ברור באשפתו הסתירני:
 3 ויאמר לי עבדי-אתה ישראל אשר-בך אתפאר: ואני
 4 אמרתי לריק נעתי לתדו והבל פתי כליתי אכן משפטי את-יהוה ופעלתי את-אלהי: ועתה א אמר יהוה ה יצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי הנה עני: ויאמר נקל
 6 מהוותך לי עבד לתקים את-שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להנות ישועתי ער-קצה הארץ:
 7 כה אמר-יהוה נאל ישראל קדושו לבוה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך:
 8 כה ואמר יהוה בעת רצון עניתך וביום ישועה צורתך ואצרך ואתנך לבגית עם לתקים ארץ להנחיל נחלות שממות: לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על-דרכים ירעו ובכל-שפיים מרעיתם: לא ירעבו
 9 ולא יצמאו ולא-יבם שרב ושמש כיר-מרחמם ונהגם ועל-מבועי מים ונהלם: ושמתני כל-הרי לדרך ומסלתי
 11 ירמון: הנה-אלה מרחוק יבאו והנה-אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: רנו שמים וגילי ארץ יפצתו הרים
 13 רנה

14 רנה כִּי־נחם יְהוָה עִמּוֹ וְעִנְיֵי יְרַחֵם: * וְתֹאמַר צִיּוֹן
 15 עֲבֹבֵי יְהוָה וְאֲדַע שְׂכַחְנִי: הַתְּשִׁיבָה אִשָּׁה עוֹלָה מִרְחֹם
 16 בְּרִבְטָנָהּ וְגַם־אֵלֶּה תִּשְׁכַּחְנָה וְאֲנֹכִי לֹא אֲשַׁכַּח: הֵן עַל־
 17 כַּפַּיִם תִּקְרָאֵךְ חוֹמַתֶיךָ נְגִדֵי תַמּוּד: מִחֲרוֹ בְּנֵיךָ מִחֲרוֹסֶיךָ
 18 וּמִחֲרוֹבֶיךָ מִמֶּנּוּ יֵצְאוּ: שְׂאִי־סָבִיב עֵינֶיךָ וּרְאֵי כָּל־
 19 וְתִקְשְׁרוּם בַּכֶּלֶה: כִּי חֲרַבְתֶּיךָ וְשִׁמַּמְתֶּיךָ וְאַרְצְךָ חֲרוֹסֶת
 כ כִּי עָתָה תִּצְרֵי מִיּוֹשֵׁב וְרַחֲקוּ מִבְּלִעְיֶיךָ: עוֹד יֹאמְרוּ בְּאָזְנוֹךָ
 21 בְּנֵי שִׁבְלֶיךָ צִרְלִי הַמָּקוֹם וְגִשְׁהֲלִי וְאִשְׁבַּח: וְאִמְרַתְּ
 בְּלִבְבְּךָ מִי יִלְדֶלֶי אֶת־אֵלֶּה וְאֲנִי שְׂכוּלָה וְגַלְמוּדָה גְּלָהּ
 וְסוּרָה וְאֵלֶּה מִי גִדֵּל הֵן אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבִדּוֹ אֵלֶּה אִיפֹה
 22 הֵם: כֹּה־אָמַר אֲדַע יְהוָה הִנֵּה אֲשָׂא אֱלֹהִים וְדִי
 וְאַל־עַמִּים אֲרִים נְסִי וְהִבִּיאוּ בְּנֵיךָ בְּחִצּוֹן וּבְנִתְיָךְ עַל־כַּתֶּף
 23 תִּנְשָׂאנָה: וְהוּוּ מַלְאָכִים אֲמַנְיָךְ וְשָׁרוֹתֶיךָם מִיַּנְקַתֶיךָ אַפִּים
 אֲרִץ וְשִׁתְחַוִּילְךָ וְעִפְרָרְךָ יִלְחֲכוּ וְיִרְעַת כִּי־אֲנִי יְהוָה
 24 אֲשֶׁר לֹא־יִבְשׁוּ קַיִי: הִיָּקַח מִגִּבּוֹר מַלְקוֹחַ וְאִם־שָׂבִי
 כה צַדִּיק וּמְלֹט: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה גַּם־שָׂבִי גִבּוֹר יָקַח
 וּמַלְקוֹחַ עֲרִיץ וּמְלֹט וְאֶת־יְרִיבֶךָ אֲנֹכִי אֲרִיב וְאֶת־בְּנֵיךָ
 26 אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ: וְהֶאֱבַלְתִּי אֶת־מוֹנֵיךָ אֶת־בְּשָׂרָם וּכְעָסִים
 דָּמָם יִשְׁפְּרוּן וְיִדְעוּ כָּל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַ וְגֹאֲלְךָ
 אֲבִיר יַעֲקֹב:

נ CAP. L.

א כֹּה וְאָמַר יְהוָה אִי זֶה סִפֵּר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שַׁלַּחְתֶּיךָ
 א' אוּ מִי מִנוֹשֵׁי אֲשֶׁר־מִכְרַתִּי אֶתְכֶם לֹא הֵן כַּעֲנֹתֶיכֶם
 2 נִמְכַרְתֶּם וּבִפְשָׁעֵיכֶם שַׁלַּחַה אִמְכֶם: מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין
 אִישׁ קָרָאתִי וְאִין עֲנָה הַקְּצוֹר קָצְרָה יְדֵי מַפְדּוֹת וְאִם־
 אִין־כִּי גַח לְהַעֲלִיל הֵן בְּנַעַרְתִּי אֲחֲרִיב יָם אֲשִׁים נִהְרֹת

מדבר

3 מִדְּבַר תִּבְאֵשׁ דִּנְתֶם מֵאִין מִים וְתָמַת בְּצַמָּא: אֲלִפְיֹשׁ
 4 שָׁמַיִם קִדְרוֹת וְשָׁק אֲשִׁים כְּסוּתֶם: אֲדַע יְהוָה נָתַן
 לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים לְדַעַת לְעוֹת אֶת־יַעֲרֵךְ דְּבַר יַעֲרֵךְ
 בְּכַפְקֵךְ יַעֲרֵךְ לִי אִין לְשִׁמְעַ כְּלַמוּדִים: אֲדַע יְהוָה פָּתַח ה
 לִי אִין וְאֲנֹכִי לֹא מְרִיתִי אַחֲזֹר לֹא נְסוּגְתִי: גוֹי נָתַתִּי
 6 לְמַלְאָכִים וּלְחַיִּי לְמַרְטִים פְּנֵי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וְרַק:
 7 וְאֲדַע יְהוָה יַעֲרֵר־לִי עַל־כֶּן לֹא נִכְלַמְתִּי עַל־כֶּן שָׁמַתִּי
 8 פְּנֵי כַחֲלָמִישׁ וְאֲדַע כִּי־לֹא אֲבוֹשׁ: קָרוֹב מִצְדִּיקֵי מִי
 9 יָרִיב אִתִּי נַעֲמָדָה יַחַד מִי־כַעַל מִשְׁפָּטִי וְגַם אֵלַי: הֵן
 אֲדַע יְהוָה יַעֲרֵר־לִי מִיְהוָה יִרְשִׁיעֵנִי הֵן כָּל־כֶּן כַּכְּנֹד וּבְלוֹ
 עַשׁ יֵאָכְלֶם: מִי בְכֶם וְרֹא יְהוָה שָׁמַע בְּקוֹל עַבְדּוֹ
 אֲשֶׁר הִלְכָה חֲשָׁכִים וְאִין נִנְה לֹא יִכְטֹחַ בְּשֵׁם יְהוָה וְיִשְׁעֵן
 11 בְּאֵלֵהוּ: הֵן כָּל־כֶּם קִדְדִי אִשׁ מֵאוּרֵי זִיקוֹת לְכוּ
 בְּאוֹר אֲשַׁכֶּם וּבְזִיקוֹת בְּעַרְתֶּם מִיְדֵי הַיְהוּדָה וְאֵת לְכֶם
 לְמַעֲצָבָה תִּשְׁבְּבוּן:

נא CAP. LI.

שָׁמַעוּ אֵלַי רְדַפֵּי צַדִּיק מִבְּקִשֵׁי יְהוָה הִבִּישׁוּ אֶל־עוֹר *
 2 חֲצִבְתֶּם וְאַל־מִקְבַּת בּוֹר נִפְרַתֶם: הִבִּישׁוּ אֶל־אֲבָרְתֶם
 אֲבִיכֶם וְאַל־שָׁרָה תְּחוּלְלֶכֶם כִּי־אֶחָד קָרָאתִי וְאֶבְרַכְהוּ
 3 וְאַרְבֶּהוּ: כִּי־נחם יְהוָה צִיּוֹן נחם כָּל־חֲרַבְתֶּיךָ וְיִשָּׁם
 מִדְּבָרָה כְּעֵדֶן וְעַרְבְּתָהּ כְּגוֹי־יְהוָה שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצֵא
 4 כֹּה תוֹדָה וְקוֹל וּמְרָה: הִקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וְלֹאֲוִי
 אֵלַי הֵאֲוִינוּ כִּי תוֹדָה מֵאִתִּי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים
 אֲרַנֶּיעַ: קָרוֹב צַדִּיק יֵצֵא יִשְׁעֵי וְזִרְעֵי עַמִּים יִשְׁפְּטוּ אֵלַי ה
 אִיִּים יִקְוּ וְאַל־זִרוּעֵי יִתְחַלּוּ: שֹׂא לְשָׁמַיִם עֵינֵיכֶם
 6 וְהִבִּישׁוּ אֶל־הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי־שָׁמַיִם כַּעֲשֵׂן נִמְלְחוּ וְהָאָרֶץ
 כַּכְּנֹד תִּבְלָה וְיִשְׁבִּיָה כְּמוֹדֵן יְמוֹתוֹן וְיִשׁוּעָתִי לְעוֹלָם
 תוֹדָה

7 תהיה וצדקתי לא תחת: שמעו אלי יודעי צדק
 עם תורתו בלבם אל-תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל-
 8 תחתו: כי כפגד יאכלם עש ובצמר יאכלם סם וצדקתי
 9 לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: עורלי עורלי לבשי-
 עז ורוע יהוה עורי כימי קדם הורות עולמים הלוא את-
 ' היא המהצבת רהב מחוללת תנון: הלוא את-הויה
 המחרבת ים מי תהום רבה השמה מעמקיהם הרך
 11 לעבר גאילים: ופדויה יהוה ישוכן וכאו ציון ברנה
 ושמחת עולם על-ראשם ששון ושמחה ישגנון נסו יגון
 12 ואנחה: * אנכי אנכי הוא מנחמכם מיד את ותיראי
 13 מאנוש ימות ומבן-אדם חציר ינתן: ותשבח יהוה עשך
 נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד בל-היום מפני חמת
 14 המציק כאשר בוגן להשחית ואיה חמת המציק: מהר
 15 צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ואנכי
 יהוה אלהיך רנע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו:
 16 ואשם דברי בפיך ובצל ידי כפיתך לנטע שמים וליסד
 17 ארץ ולאמר לציון עמי אתה: התעוררי התעוררי
 קומי ירושלים אשר שתית מיד יהוה את-כוס חמתו
 18 את-קבעת כוס התרעלה שתית מצית: אין מנהל לה
 מבל-בנים ילדה ואין מחויק בידה מבל-בנים גדלה:
 19 שתים הנה קראתיך מי יגוד לך השד והשכר והרעב
 כ ותחרב מי אנחמד: בניך עלפו שכבו בראש בל-חיוצות
 21 בתוא מקמר המלאים חמת-יהוה נערת אלהיך: לכן
 22 שמעו-נא זאת עניה ושכרת ולא מיין: כה-אמר אדניך
 יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את-כוס
 התרעלה את-קבעת כוס חמתי לא-תוסיפי לשותתה

עוד

v. 9. מלוע v. 12. הפטוח שופטים v. 13. קמץ בסולחא v. 16. קמץ בויק

עוד: ושמתיך ביד מונד אשר-אמרו לנפשך שחי ונעברה
 ותשימי בארץ גוד וכחויז לעברים:

נב

Cap. LII. נב

עורי עורי לבשי צנף ציון לבשי בנדי תפארתיך ירושלים
 2 עיר הקדש כי לא יוסף יבא-בך עוד ערל וטמא: התנערי
 מעפר קומי שבי ירושלים התפתחו מוסרי צוארך שביה
 3 בת-ציון: כי-כה אמר יהוה חנם נמפרתם ולא
 4 בכסף תנאלו: כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד
 5 עמי בקראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: ועתה מהר
 6 ל-יפה נאם-יהוה כ-לקח עמי חנם משלו יהילילו נאם-
 7 יהוה ותמיד בל-היום שמי מנאץ: לכן ידע עמי שמי לכן
 8 ביום ההוא כי-אני-הוא המדבר הנני: מה-נאו על-
 9 החרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע
 10 ישועה אמר לציון מלך אלהיך: קול צפיד נשאו קול
 11 יחדו ורננו כי צין בעין יראו בשוב יהוה ציון: פצחו רננו
 12 יחדו חרבות ירושלים כי-נחם יהוה עמו נאל ירושלים:
 13 חשף יהוה את-זרוע קדשו לעיני כל-הגוים וראו כל-
 14 אפסי-ארץ את ישועת אלהינו: סורו סורו צאו משם
 15 טמא אל-תגעו צאו מתוכה דברו נשאי כלי יהוה: כי לא
 16 בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כ-הלך לפניכם יהוה
 17 ומאספכם אלהי ישראל: הנה ישפיל עבדי ירום
 18 ונשא ונבה מאד: כאשר שממו עליך רבים כ-משחת
 19 מאיש מראהו ותארו מבני אדם: בן יזה גוים רבים עליו
 20 יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא-ספר להם ראו ואשר
 לא-שמעו התבוננו:

Cap. LIII. נג

נג

מי האמין לשמענו וזרוע יהוה על-מי נגלתה: ויעל
 2 כיונק

v. 1. מלוע v. 2. התפתחו קי v. 5. משלוי קי v. 10. קמץ בויק 46*

פיו נק לפניו ובשרו מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר
 3 ונראהו ולא מראה ונחמדהו: נבזה וחדל אישים איש
 מכאבות ונדוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא
 4 השכנהו: אכן חלניו הוא נשא ומכאבניו סבלם ואנחנו
 ה השכנהו ננוע מכה אלקים ומענה: והוא מהלל מפשעינו
 מדבא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא-
 6 לנו: בלנו בצאן תעינו איש לדרבו פנינו ויהוה הפניע
 7 בו את עון בלנו: נגש והוא נענה ולא יפתח פיו פשה
 לטבח יוכל וכרחל לפני גוויה נאלמה ולא יפתח פיו:
 8 מעצר וממשפט לקח ואת הורו מי ישוחח פי נגור מארץ
 9 חיים מפשע עמי נגע למו: ויתן את רשעים קברו ואת
 י עשיר במתיו על לא חקם עשה ולא מרמה בפיו: ויהוה
 חפץ דבאו החלי אסתשים אשם נפשו יראה ורע יאריך
 11 ימים ותפץ יהוה בידו יצלה: מעמל נפשו יראה ישפע
 בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל:
 12 לבן אחלקלו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת
 אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא-
 רבים נשא ולפשעים יפניע:

נד CAP. LIV.

א רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כר
 2 רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה: הרחיבי ו
 מקום אהלך ויריעות משכנותיך ומו אל תחשבי האריכי
 3 מיתריך ויתדותיך חוקי: כיימן ושמאל תפרצי וורעך
 4 גוים יירש וערים נשמות ישיבו: אל תיראי כירלא
 תבושי ואל תתבלמי כירלא תחפירי פי בשת עלומיך
 ה תשפחי וחרפת אלמוותיך לא תופריעוד: פי בעלך
 עשיר יהוה צבאות שמו ונאלך קדוש ישראל אלהי כל-

הארץ

כ"ג. 11. 8. 7. v. קמץ בויק כ"ד. 1. v. הפטרת סו וגם הפטרת
 כי תצא v. 3. מלא ו. 1. ibid. קמץ בויק v. 4. קמץ בויק

הארץ יקרא: כירכאשה עויבה ועצובת רוח קראך
 7 יהוה ואשת נעורים פי תמאס אמר אלהיך: ברנע קמן
 8 עובתיך וברחמים גדולים אקבצך: בשצף קצף הסתרתני
 פני רנע ממך ובתסוד עולם רחמתיך אמר נאלך יהוה:
 9 כירמי נח זאת לי אשר נשפעתו מעבר מירנח עוד
 על הארץ כן נשפעתו מקצף עלך ומנערך בך: פי ההרים
 ימישו והנבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש ובקרת
 11 שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: * עניה סערה
 לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפיך אבניך ויסדתיך
 12 בספירים: ושמתי בדבד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח
 13 וכל גבולך לאבני חפץ: וכל בניך למודי יהוה ורב
 14 שלום בניך: באדקה תפוניי רחמי מעשק כירלא תיראי
 15 וממחיתה פי לא תתקרב אליך: הן גור יגור אפס מאותי
 16 מירג אתך עלך יפול: הן אנכי בראתי חרש נפח
 פאש פתם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית
 17 לחבל: כל כלי ויצר עלך לא יצלה וכל לשון תקום
 אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם
 מאתי נאס יהוה:

נה CAP. LV.

הוי כל צמא לבו לפנים ואשר איך לו כסף לבו שברו *
 ואכלו ולבו שברו כלוא כסף וכלוא מחור יין וחלב:
 2 למה תשקלו כסף כלוא לחם ויניעכם כלוא לשבעה
 שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענגו בדישן נפשכם:
 3 המו אונכם ולבו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה
 4 לכם בקרת עולם חסדי דוד הנאמנים: הן עד לאומים
 ה נתתיו נגיד ומצוה לאומים: הן גוי לא תדע תקרא וגוי
 ה לא ידעך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל

כי

כ"ד. 8. v. כ"א כ"מו v. 8. יד עד כאן v. 11. הפטרת ראה
 v. 16. הנה ק v. 17. למצ בויק כ"ה. 4. v. דגש אור שורק

6 כִּי פֹאֲרֶךְ: * דַּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קִרְאוּ בְהִיוֹתוֹ
 7 קְרוֹב: יָעוֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶזְרָא מִחֲשֻׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל-
 8 יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסֻלּוֹחַ: כִּי לֹא
 מִחֲשׁוֹבוֹתַי מִחֲשָׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי יְהוָה:
 9 כִּי-יִגְבְּהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ בֶּן נִגְבְּהוּ דַרְכֵי מִדַּרְכֵיכֶם
 י וּמִחֲשַׁבְתֵּי מִמִּחֲשַׁבְתֵיכֶם: כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג
 מִן-הַשָּׁמַיִם וְשִׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם-הִרְוָה אֶת-הָאָרֶץ
 11 וְהוֹלִיכָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לִזְרַע וְלֶחֶם לֶאֱכֹל: בֶּן יְהוָה
 דַּבְּרֵי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא-יָשׁוּב אֵלַי רִיקָם כִּי אִם-עָשׂוּהָ
 12 אֶת-אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו: כִּי-בִשְׂמִיחָה
 תֵּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּזְבְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם
 13 רִנָּה וּכְלִיעֵצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ-רַקָּה: תַּחַת הַנֶּעְצָזִים יַעֲלֶה
 בְּרוֹשׁ תַּחַת הַסַּרְפָּד יַעֲלֶה תֵּלֵם וְהִנֵּה לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת
 עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת:

נו CAP. LVI.

א בַּה אָמַר יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי-קִרְבָּה
 2 יִשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצַדִּיקְתִּי לְהַגְלוֹת: אֲשֶׁר־י אֲנוּשׁ יַעֲשֶׂה-רָד
 וְאֵת וּבֶן-אָדָם יַחְנוּק בַּה שִׁמַר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וְשִׁמַר יְדוֹ
 3 מִעֲשׂוֹת כְּלִירָע: וְאֶל-יֹאמַר בְּדַהֲנֹכַר הַגְּלוּהָ אֶל-יְהוָה
 לֵאמֹר הִבְהֵל יְבַדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֶל-יֹאמַר הַסֵּרִים
 4 הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ: כִּי-רַבָּה אָמַר יְהוָה לְפָרִיסִים אֲשֶׁר
 יִשְׁמְרוּ אֶת-שַׁבְּתוֹתַי וּבִחְרוּ כַּאֲשֶׁר חָפְצָתִי וּמְחֻיָּקִים
 ה כְּבָרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם כְּבִיתִי וּבְחֻמּוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב
 מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתְּנֶלֶוּ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת:
 6 וּבְנֵי הַנֹּכָר הַגְּלוּיִם עַל-יְהוָה לְשִׁרְתּוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת-שֵׁם
 יְהוָה לְחַיּוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל-שִׁמַר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וּמְחֻיָּקִים
 7 כְּבָרִיתִי: וְהִבְיֹאוּתִים אֶל-יְהוָה קִדְשֵׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית
 תַּפְלִי

מִה v. 5. עַד כֵּן v. 6. הַסֵּרֵת וַיִּכְדַּר כַּמְטֵג הַרְשָׁכִים v. 13. וְחַחַת קִי ibid. פֶּתַח בְּאֵתָהּ

תַּפְלִי עוֹלְתֵיהֶם וּנְכַחֲיהֶם לְרָצוֹן עַל-מִזְבְּחֵי כִּי בֵיתִי
 8 בֵּית-תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים: נֹאם אֲדַנִּי יְהוָה מִקִּבְּץ
 9 נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ עֲלֵיו לְנִקְבְּצָיו: * כָּל חַיְתוֹ שָׂדֵי
 אֲתִיו לֶאֱכֹל כָּל-חַיְתוֹ בַּעֲר: עַמּוֹ עוֹרִים כָּלֵם לֹא
 יִדְעוּ כָּלֵם כָּלֵבִים אֱלֹמִים לֹא יוֹכְלוּ לְנִבֵּחַ הַיּוֹם שְׂכָבִים
 11 אֲהַבִּי לְנוֹם: וְהַכְּלָבִים עוֹרֵי-נֶפֶשׁ לֹא יִדְעוּ שְׂבָעָה וְהַמָּה
 רַעִים לֹא יִדְעוּ הַבֵּן כָּלֵם לְדַרְכָּם פָּנּוּ אִישׁ לִבְעָצוֹ
 12 מִקְצָהוּ: אֲתִיו אֶקְהַחֲתֵינּוּ וְנִסְבְּעָה שִׁכְרֵה וְהִנֵּה כֹהֵל יוֹם
 מִחֵר גְּדוֹל יִתֵּר מְאֹד:

נו CAP. LVII.

א הַצַּדִּיק אֲכַד וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל-לֵב וְאִנְשֵׁי-חֶסֶד נֹאסִפִים
 2 בְּאֵין מִכֵּן כִּי-מִפְּנֵי הַרְעָה נֹאסַף הַצַּדִּיק: יָבוֹא שְׁלוֹם
 3 וְנִחוּ עַל-מִשְׁכַּבוֹתֵם הַלַּיְלָה נִכְחוּ: וְאַתֶּם קְרֹבוֹתֶיהָ
 4 בְּנֵי עֲנָנָה זֶרַע מִנְאֵף וְתוֹנֵה: עַל-מִי תִתְעַנְּנוּ עַל-מִי
 תִּרְחִיבוּ כִּה תִּאֲרִיכוּ לְשׁוֹן הַלֹּא-אַתֶּם יִלְדֵי-פֶשַׁע זֶרַע
 ה שִׁקֵּר: הַנְּחָמִים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן שְׁחִמֵי הַיִּלְדִים
 6 בְּנִחְלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים: בְּחִלְקֵי-נַחַל חֲלָקֵד הֵם
 הֵם גְּזֵרֵלֶךְ גִּם-לֶחֶם שְׂפִכְתָּ לְסֹף הַעֲלִית מִנְחָה תַעֲלֵה
 7 אֵלֶה אֲנַחֵם: עַל הַר-גְּבֻהָ וְנִשְׂא שְׁמֵת מִשְׁבַּבְךָ גִּם-
 8 שֵׁם עֲלִית לְזִבְחַ וּבַח: וְאַחַר הַדְּלֵת וְהַמְּזוּזָה שְׁמֵת
 וּכְרוֹנֶךְ כִּי מֵאֲתֵי גְלוּיִת וְתַעֲלֵי הַרְחִבְתָּ מִשְׁבַּבְךָ וְתִכְרַת-
 9 לֶךְ מֵהֶם אֶתְּכַת מִשְׁבַּכְּם יָד חַיּוֹת: וְתִשְׂרֵי לְמַלְךְ
 בְּשִׁמֵן וְתִרְבִּי רִקְחָיִד וְתִשְׁלַחֵי צִרְיֹד עַד-מִרְחֹק וְתִשְׁפִּילֵי
 עַד-שְׂאוֹל: בְּרַב דַּרְכְּךָ יִגְעַת לֹא אִמְרַת נֹאשׁ חַיֵּת
 11 יָדֶךָ מִצָּאת עַל-כֵּן לֹא חָלִית: וְאַתֵּמִי דֹאנְתָה וְתִירָאִי כִּי
 תְּכֹזְבִי וְאוֹתִי לֹא זָכַרְתָּ לֹא-שְׁמֵת עַל-לִבְךָ הֲלֹא אֲנִי
 12 מִחֲשָׂה וּמַעֲלָם וְאוֹתִי לֹא תִירָאִי: אֲנִי אֲנִיד צַדִּיקְתְּךָ
 וְאַתֵּי

כִּי v. 8. עַד כֵּן v. 10. צִי רַבְתִּי צוֹפִינוּ קִי ibid. קִמֵּץ בּוֹיִק כִּי v. 1. קִמֵּץ בּוֹיִק v. 9. חֶסֶד

13 ואת מעשיך ולא ועילוך: בעקף יצילך קבוצך ואת
 כלם ישארום יקח הכל והחוסה כי ינחל-ארץ ויהיש
 14 הר קדשי: * ואמר כלום-לו פני-דרך הרימו מכשול
 15 מדרך עמי: כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקרוש
 שמו מרום וקרוש אשפון ואת-דפא ושפל-רוח להחיות
 16 רוח שפלים ולהחיות לב נדפאים: כי לא לעולם אריב
 ולא לנצח אקצוף בירוח מלפני יעטוף ונשמות אני
 17 עשיתי: בענן בעצו קצפתי ואפחו הסתר ואקצה גילך
 18 שובב בדרך לבו: דרכו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם
 19 נחמים לו ולאבליו: בורא נוב שפתים שלום | שלום
 כ לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: והרשעים בים
 21 נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימו רפש וטיט: אין
 שלום אמר אלתי לרשעים:

נח CAP. LVIII.

נח

א קרא בגרון אל-תחשך בשופר הרם קולך והגד לעמי
 2 פשעים ולבית יעקב חטאתם: ואותי יום | יום ודרשון
 ודעת דרכי יחפצון פגוי אשר-צדקה עשה ומשפט
 אלהו לא עזב ישאלוני משפט-צדק קרבת אלהים
 3 יחפצון: למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע
 4 הן ביום צמכם תמצאו-הפץ וכל-עצביכם תנגשו: הן
 לריב ומצה תצומו ולהבות באגרת רשע לא-תצומו
 5 ביום להשמיע במרום קולכם: הכזה יהוה צום אבחרהו
 יום ענות אדם נפשו הלכה כאגמן ראשו ושק ואפר
 6 יציע הלזה תקרא-צום ויום רצון ליהוה: הלוא זה
 צום אבחרהו פתח חרצבות רשע חתר אנדות מוטח
 7 ושלה רצוצים הפשים וכל-מוטה תנתקו: הלוא פרס
 לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כיתראה ערם
 וכסיתו

י"ז v. 14. היסרת יום כפור 19. v. 19. כי קרי 20. v. 20. קמץ בויק נח 2. v. 2. קמץ בוק v. 3. הצי בדגש

וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: או יבקע פשחר אורך
 8 וארבתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקה כבוד יהוה
 9 יאספה: או תקרא יהוה יענה תשוע ואמר הנני אם-
 תסור מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר-און: ותפק
 לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ונרח בחדשך אורך
 11 ואפלתך בצחרים: ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות
 נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר
 12 לא יובשו מימיו: ובנו ממך חרבות עולם מוסרי דור-
 ודור תקומם וקרא לה גדר פרוץ משוכב נתיבות לשבת:
 13 אם-תשוב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת
 לשבת ענג לקרוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכך
 14 ממוצא חפצך ודבר דבר: או תתענג על-יהוה והרפכתך
 על-במותי ארץ והאכלתך גחלת יעקב אביך כי פי
 יהוה דבר: *

נט CAP. LIX.

נט

הן לא-קצרה יד-יהוה מהושיע ולא-קבדה אנו משמוע: *
 2 כי אם-עונתיכם הניו מבדלים בינכם לבין אלהיכם
 3 וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע: כי כפיכם
 נגאלו בדם ואצבעותיכם בענן שפתותיכם דברו-שקר
 4 לשונכם עולה תהנה: איך-קרא בצדק ואין נשפט
 באמונה בטוח על-יהוה ודבר-שוא הרו עמל והוליד און:
 5 ביצי צפעוני בקעו וקורו עפביש יארנו האכל מביציהם
 6 ימות והזרה תבקע אפעה: קוריהם לא-יהיו לבגד ולא
 יתפשו במעשיהם מעשיהם מצי-און ופעל חמם
 7 כנפיהם: רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם גקי
 8 מהשבתיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם: דרך
 שלום לא ידעו ואין משפט במעגלתם נתיבותיהם עקשו
 להם

י"ח v. 14. יחזי ו' ibid. עד כאן כ"ט v. 2. מלא ו' 8. v. 8. קמץ בויק

9 להם כל דרך פיה לא ידע שלום: על־פֶּן רחוק משפט
 ממנו ולא תשיגנו צדקה נקנה לאור והנה־השן לנגחות
 באפלות נחלף: נגששה בעורים קיר וכאין עינים
 נגששה בשלנו בצחרים בנשף באשמנים כמותים:
 11 נהמה כדבים בלנו וכיונים הנה נהנה נקנה למשפט
 ואין לישועה רחקה ממנו: כירבו פשעינו נגדך וחטאתינו
 13 ענתה בנו כִּי־פשעינו אתנו ועונותינו ידענום: פשע וכחש
 ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר־עשק וסרה הרו והגו
 14 מלב דברי־שקר: והסג אחר משפט וצדקה מרחוק
 תעמד כִּי־כשלה ברחוב אמת ונכחה לא־תוכל לבוא:
 15 ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה ורע
 16 בעיניו כִּי־אין משפט: וירא כִּי־אין איש וישתומם כִּי־
 17 אין מפגיע ותושע לו ורעו וצדקתו היא סמכתהו: וילבש
 צדקה בשרו וקובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם
 18 תלבשת ויעט כמעיל קנאה: בעל גמלות בעל ישלם
 19 חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם: ויראו
 ממערב את־שם יהוה וממזרח־שמש את־כבודו כִּי־בוא
 כ כבוד צר רוח יהוה נססה בו: ובא לציון גואל ולשבי
 21 פשע ביעקב נאם יהוה: ואני זאת בריתי אותם אמר
 יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר־שמתי בפך לא־
 ימושו מפך ומפי ורעך ומפי ורע ורעך אמר יהוה
 מעתה ועד־עולם:

CAP. LX. ט

ד

2 * קומי אורי כִּי־בא אורך וכבוד יהוה עליך ורח: כִּי־
 הנה החשך יכסה־ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה
 3 וכבודו עליך יראה: ותלכו גוים לאורך ומלכים לנגה
 4 ורחך: שאי סביב עיניך וראי בלם נקבצו באורך
 בניך

כ"ט v. 12. מלא ר. 16. כצ"ל v. 17. דמי וסדו. ט. v. 1. הפטרת כי תבא

בניך מרחוק יבאו ובנתך על־צד תאמנה: אז תראי ה
 ונהרת ופתח ורחב לבבך כִּי־יהפך עליך המון ים חיל
 גוים יבאו לך: שפעת גמלים תכסך בכרי מדון ועיפה
 6 בלם משבא יבאו ורב ולבונה ישאו ותהלות יהוה
 יבשרו: כל־צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישראל ונד
 7 יעלו על־רצון מזבחי ובית תפארת־י אפאר: מי־אלה
 8 בעב תעופינה וכיונים אל־ארפתיהם: כִּי־לי ואיים יקוו
 9 ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם
 וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כִּי
 פאריך: ובנו בני־נכר חומתיך ומלכותם ישראל ונד
 11 כקצפי הביתך וברצוני רחמתיך: ופתחו שעריך תמיד
 יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכותם
 12 נהוגים: כִּי־הגוי ותממלכה אשר לא־יעבדוך יאבדו
 13 ותגוים חרב יחרבו: כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש
 תדקר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי
 14 אכבד: ותלכו אליך שחוח בני מענד והשתחוו על־
 כפות רגליך כל־מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש
 ישראל: תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתך
 15 לגאון עולם משוש דור נדור: ונקת חלב גוים ושד
 16 מלכים תינקי וידעת כִּי־אני יהוה מושיעך ונאלך אביר
 יעקב: תחת הנחשת אביא ורב ותחת הפרזל אביא
 17 כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי
 18 פקדתיך שלום ונגשך צדקה: לא־ישמע עוד חמם
 בארצך שד ושבר בנבולך וקראת ישועה חומתיך
 19 ושעריך תהלה: לא־יהיה־לך עוד השמש לאור יומם
 ולננה הירח לא־יאיר לך והיה־לך יהוה לאור עולם
 ואלהיך לתפארתך: לא־יבוא עוד שמשך וירחך לא כ

יאסף

v. 4. דמי בסחך

יאסף פי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבליך:
 ועמד בלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה
 ידי להתפאר: הקטן יהיה לאלה והצער לגוי עצום אני
 יהוה בעתה אחישנה:

סא

סא CAP. LXI.

רוח אדני יהוה עלי יצן משה יהוה אתי לבשר עניים
 שלחני לחפש לנשבר-לב לקרא לשבויים דוד
 ולאסורים פקדוקים: לקרא שנתדצון ליהוה ויום נקם
 לאלהינו לנחם בל-אבלים: לשום לאבלי ציון לתת
 להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעט
 תהלה תחת רוח פהה וקרא להם אילו הצדק מטע
 יהוה להתפאר: ובנו חרבות עולם שממות ראשנים
 וקוממו והדשו ערי חרב שממות דור דור: ועמדו
 זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם: ואתם
 פהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל נזים
 תאכלו ובכבודם תתקמרו: תחת בשתכם משנה וכלמה
 ירנו חלקם לבן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה
 להם: פי אני יהוה אהב משפט שנא נול בעולה ונתתי
 פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: ונודע בנוים
 ורעם וצאצאיהם בתוך העמים פלדאיהם יבירים פי
 הם ורע ברך יהוה: שוש אשיש ביהוה תגל נפשי
 באלהי פי הלבישני בגדי-ישע מעיל צדקה ועטני כחתן
 יבתן פאר וכפלה תעדה כליה: פי בארץ תוציא צמחה
 ובגנה ורועיה תצמיח בן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה
 נגד בל-הגוים:

סב

סב CAP. LXII.

למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד-

יצא

v. 21. מטעו קרי v. 22. עד כאן ס"א v. 7. קמץ בויק v. 10. הפטרת נצבים

יצא כננה צדקה וישועתה בלפיד יבער: וראו נזים
 צדקה ובל-מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי
 יהוה יקבנו: והיית עמרת תפארת בגדי-יהוה וצננה
 מלוכה בכה-אלהוד: לא-יאמר לך עוד עזובה ולא-רצף
 לא-יאמר עוד שממה פי לך יקרא הפצירה ולא-רצף
 בעולה כירחפץ יהוה בך וארצך תבעל: כירבעל בחור
 בתולה יבעלוד בנגד ומשוש חתן על-פלה ישיש עלך
 אלהוד: על-חומותי ירושלים הפקדתי שמרים בל-היום
 ובל-הבילה תמיד לא יחשו המזכירים את-יהוה אלהימי
 לכם: ואל-תתנו דמי לו עדי-כונן ועדי-ישים את-ירושלים
 תהלה בארץ: נשבע יהוה בימינו ובנרוע עזו אס-אתן
 את-דגנך עוד מאכל לאי-בך ואס-ישתו בני-נכר תירושיך
 אשר ינעת בו: פי מאספיו יאכלהו והללו את-יהוה
 ומקבציו ישתחו בחרצות קדשי: עברו עברו בשערים
 פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נם
 על-העמים: הננה יהוה השמיע אל-קצה הארץ אמרו
 לבת-ציון הננה ישעך בא הננה שכרו אתו ופעלתו לפניו:
 וקראו להם עסי-תקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה
 עיר לא נעזבה:

סג

סג CAP. LXIII.

מירנה בא מאדום חמוץ בנדים מבצרה זה הדור
 בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע:
 מדוע אדם ללבושך ובגדיך בדרך בנת: פורה ודרכתי
 לבדי ומעמים אין-איש אתי ואדרכם באפי וארמסם
 בחמתי ויו נצחם על-בגדי וכל-מלבושי אנא-לתי: פי
 יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: ואביט ואין עוד
 ואשתומם ואין סומך ותושע לי ורעי וחמתי היא

סמכתי

v. 8. וצנף קרי v. 2. פתח בס"פ

6 סִמְכֵתְנִי: וְאָבוּס עַמּוּם בְּאִפִּי וְאֲשַׁכְּרֵם בְּחַמְתִּי וְאוֹרִיד
 7 לְאָרֶץ נֹצֵחִים: חֲסְדוֹ יְהוָה | אֲנִכִּיר תְּהִלּוֹת יְהוָה
 בְּעַל כָּל אֲשֶׁר-נִמְלְנוּ יְהוָה וּרְבִי-טוֹב לְבַיִת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-
 8 נִמְלַם בְּרַחֲמָיו וּכְרַב חֲסָדָיו: וַיֹּאמֶר אֶדְ-עַמִּי הֲמָה
 9 בְּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ: בְּכָל-צָרָתָם | לֹא
 צָר וּמִלֶּאֱדָן פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא נֶאֱלָם
 י וַיִּנְשָׁלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל-יְמֵי עוֹלָם: וְהִמָּה מְרוּ וְעַצְבוּ אֶת-
 11 רוּחַ קִדְשׁוֹ וַיְהַפֵּךְ לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחַם-בָּם: וַיִּזְכָּר
 יְמֵי-עוֹלָם מִשְׁעָה עִמּוֹ אֵינָה | הַמַּעֲלָם מִיָּם אֵת רַעְיָה צֹאנוּ
 12 אֵינָה הַשֵּׁם בְּקִרְבּוֹ אֶת־רוּחַ קִדְשׁוֹ: מוֹלִיד לִימִין מִשְׁעָה
 וְרוּעַ תְּפָאֲרָתוֹ בּוֹקֵעַ מוֹם מִפְּנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם:
 13 מוֹלִיכֵם בְּתַהֲמוֹת בְּסוּס בַּמִּדְבָּר לֹא יִכְשְׁלוּ: בְּפִתְחַה
 14 בְּבִקְעָה תִרְדַּר רוּחַ יְהוָה תִּנְיַחְנוּ בֵּן נִהְיֶת עִמָּךְ לַעֲשׂוֹת
 טו לָךְ שֵׁם תְּפָאֲרָת: הַבֵּט מַשְׁמַיִם וּרְאֵה מִזְבֵּל קִדְשֶׁךָ
 וְתִפְאֲרָתֶךָ אֵינָה קִנְיָתֶךָ וַיִּבְוֹרֶתֶיךָ הַמּוֹן מִעֵדָה וּרְחַמֶיךָ
 16 אֵלַי הִתְאַפְּקוּ: כִּי-אַתָּה אָבִינוּ כִּי אֲבָרְהָם לֹא יָדְעֵנוּ
 וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִבְרָנוּ אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ נֶאֱלָנוּ מֵעוֹלָם
 17 שְׁמָךְ: לָמָּה תִתְעַנּוּ יְהוָה מִדִּרְכֶיךָ תִקְשִׁיחַ לְבָנוּ מִיִּרְאָתֶךָ
 18 שׁוֹב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׁבֹטֵי נַחֲלָתֶךָ: לְמַצְעֵר יִרְשׁוּ עַם-
 19 קִדְשֶׁךָ צָרֵינוּ בּוֹסְסוּ מִקִּדְשֶׁךָ: הִזִּינוּ מֵעוֹלָם לֹא-מִשְׁלַת
 בָּם לֹא-יִנְקָרָא שְׁמָךְ עֲלֵיהֶם לּוֹא-קִרְעַת שָׁמַיִם יִרְדֹּת
 מִפְּנֵיךָ הָרִים נוֹלוּ:

סד CAP. LXIV.

א בְּקִדְחַ אֵשׁ הַמַּסִּים מִיָּם תִּבְעֶה-אֵשׁ לְהוֹרִיעַ שְׁמָךְ לְצַרֶיךָ
 2 מִפְּנֵיךָ גוֹיִם יִרְגְּזוּ: בַּעֲשׂוֹתֶךָ נִוְרָאוֹת לֹא יִקְוָה יִרְדֹּת
 3 מִפְּנֵיךָ הָרִים נוֹלוּ: וּמֵעוֹלָם לֹא-שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱנִינוּ עֵין
 4 לֹא-יִרְאֶתָּה אֱלֹהִים וּלְתַתֶּךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲבְהֵלּוֹ: פִּנְעַת אֶת-

שש

ס"ד v. 9. לו קרי ibid. עד כאן v. 11. כ"א רע ס"ד v. 3. קמץ ברביע

שש וְעִשָּׂה צֶדֶק בְּדִרְכֶיךָ וַיִּכְרֹזֶה הַקְּדָאֲתָה קִצְפָת וַיַּחֲטֵא
 בָּהֶם עוֹלָם וַיִּנְשָׁע: וַיְהִי כַשְׂמָא בְּלָנוּ וּבְכַנְד עֲדִים כָּל-
 ה צְדָקָתֵינוּ וַיִּבָּל בְּעֵלָה בְּלָנוּ וַעֲוֹנוֹנוּ כְּרוּחַ יִשְׂאָנוּ: וְאִיךְ
 6 קוֹרָא בְּשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר לְהַחֲנוּק כִּדְ כִּי-הִסְתַּרְתָּ פְּנֵיךָ מִפְּנֵינוּ
 7 וַתִּמְוֹגְנוּ בִּיד-עוֹנֵינוּ: וְעַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמֵל
 8 וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֶׂה יִדְךָ בְּלָנוּ: אֵל-תִּקְצַף יְהוָה עַד-מָאֵד
 9 וְאֵל-לְעַד תִּזְכָּר עֲוֹן הַן הַבְּטִינָא עִמָּךְ כְּלָנוּ: עָרִי קִדְשֶׁךָ
 הִנּוּ מִדְבָּר צִיּוֹן מִדְבָּר הָיְתָה יְרוּשָׁלַם שְׁמָמָה: בֵּית י
 קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֲרָתֵנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הִנָּה לְשִׁרְפַת
 אֵשׁ וּכְלִי-מִחְמָדֵינוּ הִנָּה לְחַרְבָּה: הַעֲלֵ-אַלְהָה תִתְאַפְּק
 11 יְהוָה תַּחֲשֶׂה וַתִּעַנְנוּ עַד-מָאֵד:

סה CAP. LXV.

סה

נְדַרְשִׁתִּי לְלוֹא שְׂאֵלוּ נִמְצָאתִי לְלֹא בִקְשֵׁנִי אָמַרְתִּי הֲנִנִּי א
 הֲנִנִּי אֵל-גִּזְיִי לֹא-יִקְרָא בְּשִׁמִּי: פִּרְשִׁתִּי יְדֵי כָל-הַיּוֹם אֵל-
 2 עַם סוֹרֵר הַהֹלְכִים הַדֶּרֶךְ לֹא-טוֹב אַחַר מַחֲשַׁבְתֵיהֶם:
 3 הָעָם הַמְכַעֲסִים אֶתִּי עַל-פְּנֵי תְמִיד וְכַחֲסִים בְּנִזְנוֹת וּמִקְטָרִים
 4 עַל-הַלְבָּנִים: הַיּוֹשְׁבִים בְּקִבְרִים וּבְנִצּוֹרִים יִלְיֵנוּ הָאֹכְלִים
 5 בְּשֶׁר הַחֲזוּר וּפְרָק פְּגָלִים כְּלִיהֶם: הַאֲמָרִים קָרַב אֵלֶיךָ
 6 אֵל-תִּנְשָׁכֵי כִּי קִדְשִׁתֶיךָ אֵלָה עֲשֵׂן בְּאִפִּי אֵשׁ יִקְדַּת
 7 כָּל-הַיּוֹם: הִנָּה כְּתוּבָה לְפָנַי לֹא אֲחַשֶׂה כִּי אִם-שְׁלֵמַתִּי
 8 וְשְׁלֵמַתִּי אֵל-חִיקָם: עֲוֹנֵתֵיכֶם וַעֲוֹנַת אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדוּ אָמַר
 9 יְהוָה אֲשֶׁר קָטְרוּ עַל-הַתְּהִרִים וְעַל-הַנִּבְקָעוֹת חָרְפוּנֵי וּמִדַּתִּי
 10 פָּעַלְתֶם רֵאשֻׁנָה עַל-חִיקָם: כֹּה | אָמַר יְהוָה כֹּאֲשֶׁר
 11 יִמְצָא הַתִּירוֹשׁ בְּאֲשְׁכּוֹל וְאָמַר אֵל-תִּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בִרְכָה
 12 בּוֹ כִּן אַעֲשֶׂה לְמַעַן עֲבָדֵי לְבַלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל: וְהוֹצֵאתִי
 13 מִיַּעֲקֹב זָרַע וּמִיְהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרִי וּיְרִשׁוּהָ בַחֲזוּרֵי וְעַבְדֵי
 14 יִשְׁכְּנוּ-שָׁמָּה: וְהָיָה הַשְּׂרוּן לְנוֹה-צֹאן וְעַמְּךָ עֶכּוֹר לְרִבְזֵי י

בקר

ס"ד v. 9. קמץ בויק ס"ה v. 1. קמץ בויק v. 4. ומרז קרי v. 7. אל קרי

11 בְּקֶרֶךְ לַעֲמִי אֲשֶׁר דִּרְשׁוּנִי וְאַתֶּם עֲזָבִי יְהוָה הַשֹּׁכְחִים
 אֶת־דַּרְךְ קִדְשֵׁי הַעֲרָבִים לְגַד שְׁלָחוֹ וְהַקַּמְלָאִים לִמְנִי
 12 מִמֶּסֶךְ וּמִנִּיתִי אֶתְכֶם לְחֹרֵב וּבְלַכְּכֶם לְטֹבַח תִּכְרְעוּ
 יַעַן קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דִּבְרָתִי וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הָרַע
 13 בְּעֵינֵי וּבְאֲשֶׁר לֹא־חָפְצָתִי בְּחֵרְתֶם לִכֵּן כֹּה־אָמַר ו
 אֲדַנֶּי יְהוָה הִנֵּה עֹבְדֵי וְיֹאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ הִנֵּה עֹבְדֵי
 יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֹבְדֵי יִשְׁמְחוּ וְאַתֶּם תִּבְשׂוּ
 14 הִנֵּה עֹבְדֵי יִרְנוּ מִטּוֹב לֵב וְאַתֶּם תִּצְעַקוּ מִכָּאֵב לֵב
 15 וּמִשֹּׁכֵר רוּחַ תִּגְלִילוֹ וְהִנְחַתֶּם שִׁמְכֶם לְשִׁבוּעָה לְבַחְיָדִי
 16 וְהִמִּיתֶךָ אֲדַנֶּי יְהוָה וְלַעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֵר אֲשֶׁר
 הַמִּתְבָּרֵךְ בָּאָרֶץ וְתִבְרָךְ בְּאֵלֹהֵי אָמֵן וְהַנֹּשֶׁבֶע בָּאָרֶץ
 יִשָּׁבֵעַ בְּאֵלֹהֵי אָמֵן כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצְּרוֹת הַרְאֵשׁנוֹת וְכִי
 17 נִסְתָּרוּ מֵעֵינַי כִּי־הִנֵּנִי בּוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאָרֶץ חֲדָשָׁה
 18 וְלֹא תִזְכְּרֶנָּה הַרְאֵשׁנוֹת וְלֹא תַעֲלִינָה עַל־לֵב כִּי־אִם־
 שִׂישׁוּ וְגִילוּ עַד־יֶעֱד אֲשֶׁר אֲנִי בּוֹרֵא כִּי הִנֵּנִי בּוֹרֵא אֶת־
 19 יְרוּשָׁלַם נִילָה וְעַמָּה מְשׁוּשׁ וְנִלְתִי בִירוּשָׁלַם וְשִׁשְׁתִּי
 כ בְּעַמִּי וְלֹא־יִשְׁמַע כֹּה עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זַעֲקָה לֹא־
 יְהִי מִשָּׁם עוֹד עוֹל יָמִים וְנִקֵּן אֲשֶׁר לֹא־יִמְלֵא אֶת־יָמָיו
 כִּי הַנֹּעַר בְּדַמָּאָה שָׁנָה יָמוֹת וְתַחֲוִטָא בְּדַמָּאָה שָׁנָה
 21 יִקָּלֵל וּבְנֵי בָתִּים וְיִשְׁבּוּ וְנִטְעוּ כַרְמִים וְיֹאכְלוּ פְרִיָם
 22 לֹא יִבְנוּ וְאֶחָד יֵשֵׁב לֹא יִשְׁעוּ וְאֶחָד יֹאכֵל כִּי כִימֵי הָעֵץ
 23 יָמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יִבְלוּ בַחֲיָרִי לֹא יִגְעוּ לְדוֹק
 וְלֹא יִלְדוּ לְבַהֲלָה כִּי זָרַע בְּרוּכֵי יְהוָה הִמָּה וְצֹאצְאֵיהֶם
 24 אֲתֶם וְהָיָה טָרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים
 כה וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם זֶאֱב וְטִלָּה יִרְעוּ כְאֶחָד וְאֶרְוֶה בְּבִקְרֵי יֹאכְל־
 תָּבֵן וְנִחַש עֶפֶר לַחֲמוֹ לֹא־יִרְעוּ וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ בְּכַל־דָּר
 קִדְשֵׁי אָמַר יְהוָה

כה

v. 12. קמץ בו"ק. v. 13. קמץ בו"ק. v. 18. קמץ בו"ק. v. 24. קמץ בטרחה

CAP. LXVI. סו

סו

א בַּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ וְהָאָרֶץ הַדָּם רִגְלֵי אֵיזוֹהָ
 2 בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵיזוֹהָ מְקוֹם מִנוּחָתִי וְאֶת־כָּל־אֱלֹהֵי
 יְדֵי עֲשֵׂתָה וַיְהִי כָל־אֱלֹהֵי נְאֻם־יְהוָה וְאֵלֹהֵי אֲפִיט אֵל־
 3 עֲנִי וּנְבַהֲרוּחַ וְתִקְרַד עַל־דְּבָרֵי שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכַּה־אִישׁ
 זֹבַח הַשֵּׁה עֹזֵף פֶּלֶב מַעֲלָה מִנְחָה דַם־חֲזוּר מִזְכִּיר
 לְבָנָה מִכְרָךְ אֵזֶן גַּם־הִמָּה בְּחָרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם
 4 נִפְשָׁם חָפְצָה גַם־אֲנִי אֲבַחַר בְּתַעֲלוּלֵיהֶם וּמְגוֹרָתָם אָבִיא
 לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עֲנָה דִבְרָתִי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע
 5 בְּעֵינֵי וּבְאֲשֶׁר לֹא־חָפְצָתִי בְּחָרוּ שָׁמְעוּ דִבְרֵי־יְהוָה ה
 הַחֲרָדִים אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֲיֶכֶם שְׂנֵאֲיֶכֶם מְנַדִּיכֶם לְמַעַן
 6 שְׁמִי יִכְבֵּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׂוּ קוֹל
 שְׂאוֹן מַעִיר קוֹל מְהִיבֵל קוֹל יְהוָה מִשְׁלֵם גְּמוּל לְאֵיבּוּי
 7 בְּטָרֶם תַּחֲוִל יִלְדָה בְּטָרֶם יָבֹא חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה
 8 זָכַר מִי־שָׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה כְּאֵלֶּה הַזֹּחֵל אֶרֶץ בְּנוֹם
 אֶחָד אִם־יִגְלַד גּוֹי פַּעַם אַחַת כִּי־חָלָה גַם־יִלְדָה צִיּוֹן אֶת־
 9 בְּנֵיהֶּ הָאֲנִי אֲשַׁבֵּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמַר יְהוָה אִם־אֲנִי
 י הַמוֹלִיד וְעִצְרָתִי אָמַר אֱלֹהֵיךָ שָׁמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם
 וְגִילוּ כֹה כָּל־אֲהַבְיָה שִׂישׁוּ אַתְּהוּ מְשׁוּשׁ כָּל־הַמְתַּאבְּלִים
 11 עֲלֵיהֶם לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשֵּׁךְ תִּנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמְצְוּ
 12 וְהִתְעַנְּנֶתֶם מִזִּין כְּבוֹדָה כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּנִי
 נֹטְהָ אֵלֶיהָ כְּנֹדֶר שְׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקַתֶּם
 13 עַל־צַד תִּנְשְׂאוּ וְעַל־בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׂעוּ כֹּה־אִישׁ אֲשֶׁר אָמַן
 14 תִּנְחַמְנוּ כֵּן אֲנִי אֲנַחֲמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמְנוּ וְרֹאִיתֶם
 וְשִׂשׁ לְבַבְכֶם וְעִצְמוֹתֵיכֶם כִּדְשָׁא תִפְרָחָה וְנוֹדְעָה יְדֵי־יְהוָה
 אֶת־עֲבָדָיו וְעַם אֶת־אֵיבּוּי כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבֹא
 15 וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתּוֹ לְהָשִׁיב בַּחֲמָה אִפּוֹ וְנִעַרְתּוֹ בְּלַהֲבֵי־
 אֵשׁ

v. 1. הַסְטֵר שַׁבַּת וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ v. 2. קמץ בוק. v. 3. 8. כצ"ל 47

16 אשׁ: כִּי כֹאשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבַחֲרָבוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוֹ
 17 חָלְלֵי יְהוָה: הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמְשַׁבְּחִים אֶל־הַגּוֹיֹת אֲחֵר
 אֲחֵר בַּתְּנוּךְ אֲכָלֵי בָשָׂר הַחַיִּיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבֵד יַחַד
 18 יִסְפוּ נֹאסֵי־יְהוָה: וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאֵה
 לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְשֹׁנֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי:
 19 וְשָׁמְתִי בָהֶם אוֹת וְשַׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל־הַגּוֹיִם
 תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מִשְׁכֵי קֶשֶׁת תּוֹכַל וַיִּגּוּן הָאֵיִם הַרְחִיקִים
 אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שְׁמִיעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ
 כ אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם: וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם
 מִנְחָה לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבְכַרְכָּב וּבְצַבִּים וּבַפָּרָדִים
 וּבַכְּרָבוֹת עַל הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כֹּאשֶׁר יָבִיאוּ
 21 בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בְּכָלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה: וְגַם־
 22 מֵהֶם אֶקַּח לְכַהֲנִים לְלוֹיִם אָמַר יְהוָה: כִּי כֹאשֶׁר הַשָּׁמַיִם
 הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לִפְנֵי
 23 נְאֻמֵי־יְהוָה כִּי יַעֲמֹד וְרַעְיֶכֶם וְשִׁמְכֶם: וְהָיָה מִדֵּי־הַדָּשׁ בְּחֲדָשׁוֹ
 וּמִדֵּי שֶׁבֶת בְּשִׁבְתּוֹ יָבֹוא כָּל־בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אָמַר
 24 יְהוָה: וַיָּצְאוּ וְרָאוּ בַּפְּגָרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים כִּי כִי תוֹלַעְתָּם
 לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכָּבֵד וְהָיוּ דְרָאִין לְכָל־בָּשָׂר:

v. 17. אחת קרי v. 23. סבורי יבוא

והיה מדי חדש

י'ת'ק'ק סימן

חזק ונתחזק

סכום הפסוקים של ישעיה אלה ומאתים ותשעים וחמשה. בריח
 ניחח ארצה אתכם סימן. וחציו. כי אם שם אדיר יי לנו.
 וסדריו. כ"ו. והיה יי למלך על כל הארץ סימן:

דברי

י ר מ י ה

LIBER JEREMIAE.

CAPUT I.

1 א דַּבְּרֵי יִרְמְיָהוּ בְּנֵי־חֲלֹנְיָהוּ מִדִּבְרֵי־הַנְּבִיִּים אֲשֶׁר בָּעֲנֹתוֹת *
 2 בְּאָרֶץ בְּנֵי־מִן: אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ
 3 בְּדָאֲמִין מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשִׁלְש־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְכוֹ: וַיְהִי
 בִּימֵי יְהוֹיָקִים בְּדִיאֲשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־תָּם עֲשֶׂת־
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקָנְיָהוּ בְּדִיאֲשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת
 4 יְרוּשָׁלַם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָי
 5 לֵאמֹר: בְּטָרִם אֲצִוְךָ בְּכַטָּן יִדְעִתִּיךָ וּבְטָרִם תִּצְאָה
 6 מִרְחֶם הַקִּדְשִׁתִּיךָ נִבְיָא לְגוֹיִם נִתְתִּיךָ: וְאָמַר אֲהֵה
 7 אֲדַעֵי יְהוָה הִנֵּה לֹא־יִדְעֵתִי דְבַר פִּי־נֶעַר אֲנֹכִי: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלָי אֲלֵה־אָמַר נֶעַר אֲנֹכִי כִי עַל־כָּל־אֲשֶׁר אֶשְׁלַחְךָ
 8 תִּלְדָּה וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצִוְךָ תִּדְבֹר: אֲלֵה־תִּרְאֵה מִפְּנֵיהֶם
 9 כִּי־אֲתַךְ אֲנִי לְהַצִּילָךְ נְאֻמֵי־יְהוָה: וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ
 וַיַּנֵּעַ עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרִי בְּפִיךָ:
 10 רְאֵה הַפְּקֻדֹתֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמְּמַלְכוֹת
 לְנַתּוֹשׁ וּלְנַתּוֹץ וּלְהַאֲבִיד וּלְהַרְוֹם לְבָנוֹת וּלְנַטּוֹעַ:
 11 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָי לֵאמֹר מִדֵּ־אֲתָה רְאֵה יִרְמְיָהוּ וַאֲמַר
 12 מִקָּל שֶׁקֶד אֲנִי רְאֵה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי הִיטַבְתָּ לְרְאוֹת
 13 כִּי־שֶׁקֶד אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשׂוֹת: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
 אֵלָי שְׁנֵית לֵאמֹר מָה אֲתָה רְאֵה וַאֲמַר סִיר נְפוּחַ אֲנִי
 14 רְאֵה וּפְגָיו מִפְּנֵי אֶפְרָיִם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי מִצִּפּוֹן תִּפְתַּח
 הַרְעָה

v. 1. הפטרת ואלה שמות וגם הפטרת ראשי המשות v. 5. ו יחיה

בניכם אריב: כי עברו איני כתיים וראו וקדר שלחתי
 והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: ההימור נוי אלהים
 והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: שמו
 שמים על-זאת ושערו חרבו מאד נאס-יהוה: כרשתים
 רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב
 להם בארות בארת נשברים אשר לא-יכלו המים:
 העבר ישראל אסיליד בית הוא מדוע היה לבו:
 עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו
 נצתה מפלי ישב: נס-בנינה ותחפנס ירעוד קדקד:
 הלוא-זאת פעשה-לך עובד את-יהוה אלתוך בעת
 מולכך בדרך: ועתה מה-לך לדרך מצרים לשחות
 מי שחור ומה-לך לדרך אשור לשחות מי נהר: תנסרך
 רעתך ומשבותיך תוכרך ודעי וראי כירע ומר עובד
 את-יהוה אלהיך ולא פחדתי אלקיך נאס-אדני יהוה
 צבאות: כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרותיך כ
 והאמרי לא אעבוד כי על-פל-גבעה נבחה ותחת פל-
 עץ רענן את צעה זנה: ואנכי נטעתך שורק בלה גרע
 אמת ואיד נהפכת לי סורי חנפן נכריה: כי אס-תכבסי
 בותר ותרבי-לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני
 יהוה: אך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא
 הלכתי ראי דרךך בניא דעי מה עשית בכרה קלך
 משרכת דרכיה: פרא למד מדבר באות נפשו שאפה
 רוח תאנתה מי ישיבנה פל-מבקשה לא יעפו בחדשה
 ומצאונה: מנעי רגלך מיתח וגורנד מצמאה ותאמרי כה
 נושא לוא כר-אתבתי ורים ואחריהם אלקי: כבשת ננב
 כי ימצא בן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם
 וכהניהם ונביאיהם: אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את
 ילרתני

v. 18. קמץ בויק

v. 16. ותחפנס קרי

v. 15. נצתו קרי

v. 24. נפשה קרי

v. 25. וגורנד קרי

טו הרעה על פל-ישבי הארץ: כי ו הנני קרא לכל-
 משפחות ממלכות צפונה נאס-יהוה וכאו ונתנו איש
 כסאו פתח ו שערי ירושלם ועל פל-חומתי סביב ועל
 פל-ערי יהודה: ודברתי משפטי אותם על פל-רעתם
 אשר עזבוני ויקמרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי
 ידיהם: ואתה תאזר מתנדך וקמת ודברת אליהם את
 פל-אשר אנכי אצנך אל-תחת מפניהם פן-אחתך
 לפניהם: ואני הנה נתתיך היום לעיר מכצר ולעמוד
 ברזל ולחמות נחשת על-פל-הארץ למלכי יהודה לשריה
 לכהניה ולעם הארץ: ונלחמו אלקיך ולא-יוכלו לך כר
 אתך אני נאס-יהוה להצילך:

CAP. II. ב

א ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: הלך וקראת באוני ירושלם
 לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורך אהבת
 פלולתיך לבתך אחרי במדבר בארץ לא ורועה: קדש
 ישראל ליהוה ראשית תבואתה פל-אכליו יאשמו רעה
 תבא אליהם נאס-יהוה: שמעו דבר-יהוה בית
 העקב וכל-משפחות בית ישראל: כה ואמר יהוה מה
 מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי
 ההבל ויהבלו: ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ
 מצרים המוליד אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה
 בארץ ציה ועלמות בארץ לא-עבר בה איש ולא-ישב
 אדם שם: ואביא אתכם אל-ארץ הפרמל לאכל פריה
 וטובה ותבאו ותטמאו את-ארצי ונחלתי שמתם לתועבה:
 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני
 והרעים פשעו כי ותנביאים נבאו בפעל ואחרי לא
 יועלו חלכו: לכן עד אריב אתכם נאס-יהוה ואת-בני
 בניכם

v. 8. קמץ בויק. ibid. ע"כ. v. 4. הפטרת מסעי

ילדתי כפי פני אלי ערף ולא פנים וכעת רעתם יאמרו
 28 קומה והושיענו: ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו
 אסיושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך הו אלהיך יהודה:
 29 למה תריבו אלי כלכם פשעתם כי נאסיהוה: לשוא
 הפיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם
 31 נביאיכם כאריה משחית: הדור אתם ראו דברי יהודה
 המדבר הייתי לישראל אס-ארץ מאפליה מדוע אמרו
 32 עמי רדנו לוא-נבוא עוד אליך: התשפח בתולה עדיה
 33 בלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: מהתיטבי
 דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי את-
 34 דרכיך: גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אבוינים נקיים
 לה לא-במחתרת מצאתים כי על-כל-אלה: ותאמרו כי
 נקותי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על-אמריך
 36 לא חטאתי: מהתולולי מאד לשנות את-דרכך גם ממצרים
 37 תבשי באשר בשפת מאשור: גם מאת זה תצאי וידוך
 על-ראשך כי-מאס יהוה במבטתך ולא תצליחי להם:

CAP. III. ג

ג
 א לאמר הן ישלח איש את-אשתו והלכה מאתו והותרה
 לאיש-אחר השוב אליה עוד הלוא חנוף תחננה הארץ
 2 ההיא ואת ננית רעים רבים ושוב אלי נאסיהוה: שאי
 עיניך על-שפים וראי איפה לא שגלת על-דרכים ישבת
 להם בערבי במדבר ותחניפי ארץ בנוותך וברעתך:
 3 וימנעו רבבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה היה
 4 לך מאנת הכלם: הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף
 ה נערי אתה: הנוטור לעולם אס-ישמר לנצח הנה דברת
 6 ותעשי הרעות ותוכל: ויאמר יהוה אלי כימי
 יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל
 הלכה

ב v. 27. ילדתי קי v. 31. ב טעמים v. 33. למדתי קי v. 2. נבי v. 2. שכבת קי v. 4. ילדתי קי

הלכה הוא על-כל-הר נבה ואל-תחת כל-עץ רענן ותוני-
 7 שם: ואמר אחרי עשתה את-כל-אלה אלי תשוב ולא-
 8 שבה ותראה פגודה אחותה יהודה: וארא כי על-כל-
 אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתן את-
 ספר בריתתיה אליה ולא יראה פגודה יהודה אחותה
 9 ותלך ותזון גס-היא: והנה מקל וניתה ותחננה את-הארץ
 ותנאף את-האבן ואת-העץ: וגם-בכל-זאת לא-שבה אלי
 פגודה אחותה יהודה בכל-לבה כי אס-בשקר נאס-
 11 יהוה: ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה
 12 ישראל מפגודה יהודה: הליך וקראת את-הדברים האלה
 צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאסיהוה לוא-אפיל
 13 פני בכם כי-חסיד אני נאסיהוה לא אסור לעולם: אך
 דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפורי את-דרכיך
 לזרים תחת כל-עץ רענן ובקולי לא-שמעתם נאסיהוה:
 14 שובו בנים שובכים נאסיהוה כי אנכי בעלתי בכם
 ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי
 אתכם ציון: ונתתי לכם רעים בלבי ורעו אתכם דעה
 16 והשקילו: והוה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה
 נאסיהוה לא-יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על-
 17 לב ולא יכרדו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: בעת ההיא
 יקראו לירושלם כפא יהוה ונקוו אליה כל-הגוים לשם
 יהוה לירושלם ולא-ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע:
 18 בימים ההמה ילכו בית-יהודה על-בית ישראל ויבאו
 יחדו מארץ צפון על-הארץ אשר הנחלתי את-
 19 אבותיכם: ואנכי אמרתי אך אשיתך בבנים ואתן לך
 ארץ המדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראר
 לי ומאחרי לא תשובו: אכן פגדה אשה מרעה בן פגדתם ב

בי

v. 7. וחרא קי v. 19. תקרא קי ibid. חסובי קי

21 כִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נֹאסֵי-יְהוָה: קוֹל עַל-שִׁפְטֵינִים נִשְׁמָע בְּכִי
 תַחֲנוּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הֵעוּ אֶת-דְּרָכָם שָׁכְחוּ אֶת-יְהוָה
 22 אֱלֹהֵיהֶם: שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים אַרְפָּה מִשׁוֹבְתֵיכֶם הֲנֵנו
 23 אֲתֵנו לָךְ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: אֲכֵן לִשְׁקֵר מִנְבְּעוֹת
 הַמָּוֶן הָרִים אֲכֵן בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל:
 24 וְהַבִּשְׁת אֲכָלָה אֶת-יְגִיעַ אֲבוֹתֵינוּ מִנְעוּרֵינוּ אֶת-צִאֲנָם
 כה וְאֶת-בְּקָרָם אֶת-בְּנוֹתֵיהֶם וְאֶת-בְּנוֹתֵיהֶם: נִשְׁכַּבָּה בְּבִשְׁתֵּנוּ
 וְתִכְסְּנוּ בְלִמְתָנוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הִמָּאֵנו אֲנַחְנוּ
 וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד-הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמְעֵנוּ בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

CAP. IV. ד

ד אִם-תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל וְנֹאסֵי-יְהוָה אֵלַי תָּשׁוּב וְאִם-תִּסָּר
 2 שִׁקְצִיד מִפְּנֵי וְלֹא תִגֹּד: וְנִשְׁפַּעַת חֵי-יְהוָה בְּאֲמַת
 בְּמִשְׁפַּט וּבְצַדִּיקָה וְהִתְפָּרְכוּ כֹּו גוֹיִם וְכֹו יִתְהַלְלוּ:
 3 בִּי-כֹה וְאָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם נִירוּ לְכֶם
 4 גֵּר וְאַל-תִּזְרְעוּ אֶל-קִצְיִים: הַמְלֹו לַיהוָה וְהִסְרוּ עֲרֻלוֹת
 לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם פְּתַחצֹא כֹאשׁ
 ה חֲמָתִי וּבַעֲרָה וְאֵין מִכְּפָה מִפְּנֵי רַע מַעַלְלֵיכֶם: הִגִּידוּ
 בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם הַשְׁמִיעוּ וְאָמְרוּ וְתִקְעוּ שׁוֹפֵר בְּאַרְצָ
 קְרָאוּ מִלְּאוּ וְאָמְרוּ הֶאֱסַפּוּ וְנִבְּאָה אֶל-עָרֵי הַמִּבְצָר:
 6 שְׂאוּרָגִים צִיּוֹנָה הֵעִיזוּ אֶל-תַּעֲמָדוֹ כִּי רָעָה אֲנֹכִי מִבֵּיא
 7 מִצְפּוֹן וְשָׁבַר גְּדוֹל: עָלָה אֲרִיָה מִסַּבְּכֹו וּמִשְׁחִית גוֹיִם
 נִסַּע יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ לְשׁוּם אֲרָצָד לְשִׁמָּה עֲרִיד תַּצִּינָה
 8 מֵאֵין יוֹשֵׁב: עַל-זֹאת חֲנָרוּ שָׁקִים סַפְדוּ וְהוֹלִילוּ כִּי לֹא-
 9 שָׁב חֲרוֹן אַף-יְהוָה מִמֵּנוּ: וְהָיָה כִּי־וִסֵּה-הוּא נֹאסֵי-יְהוָה
 י יֵאבֵד לִבְיַמְלֹךְ וְלֵב הַשָּׂרִים וְנִשְׁמָו הַכְּהֻנִים וְהַנְּבִאִים
 י יִתְמָחוּ: וְאָמַר אֲהָה וְאֲדַנִּי יְהוָה אֲכֵן הִשָּׂא הַשָּׂאת לְעַם
 הוּה

v. 21. קמץ בויק v. 22. כציל v. 5. ד v. 5. חקשו ק. ibid. חמי בסחח

הוּה וְלִירוּשָׁלַם לֵאמֹר שְׁלוֹם יְהוָה לְכֶם וְנִנְעָה חֲרַב עַד-
 הַנֶּפֶשׁ: בְּעַת הַהוּא יֵאמַר לְעַם-יְהוָה וְלִירוּשָׁלַם רִוַח צַח
 11 שְׁפִים בְּמִדְבָר הַרְדּוּ בַת-עַמִּי לֹא לְזֹרוֹת וְלֹא לְהִבְרַ:
 12 רִוַח מְלֵא מֵאֵלָה יָבוֹא לִי עִתָּה נִסְאֵנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים
 13 אוֹתָם: הִנֵּה וּפְעֻנִים יַעֲלֶה וּכְסוּפָה מִרְקַבּוֹתָיו קָלוּ
 14 מִנְשָׂרִים סוּסֵי אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ: כַּבְּסֵי מִרְעָה לַבָּד
 יְרוּשָׁלַם לְמַעַן תִּוְשָׁעִי עַד-מָתִי תִלֵּן בְּקַרְבְּךָ מַחֲשָׁבוֹת
 אוֹנֵד: כִּי קוֹל מְנִיד מִדָּן וּמִשְׁמִיעַ אֲוֶן מִתַּר אֶפְרַיִם: טו
 הַזְכִּירוּ לְגוֹיִם הִנֵּה הַשְׁמִיעוּ עַל-יְרוּשָׁלַם נְזָרִים בָּאִים
 16 מֵאַרְצַי הַמִּרְחַק וַיִּתְּנוּ עַל-עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם: כִּשְׁמִרֵי שְׂדֵי
 17 הָיוּ עֲלֵיהֶם מִסַּבִּיב כִּי-אֲתִי מִרְתָּה נֹאסֵי יְהוָה: דְּרָבְדָד
 וּמַעַלְלֵיךְ עָשׂוּ אֵלָה לָךְ וְאֵת רַעְתָּךְ כִּי מָר כִּי נִנְעַ עַד-
 18 לַבָּד: מַעִי וּמַעִי וְאוֹחִלָה קִירוֹת לְבֵי הוֹמָה-לִי
 19 לְבֵי לֹא אֲחַרֵּשׁ כִּי קוֹל שׁוֹפֵר שָׁמַעְתִּי נִפְשֵי תַרְוַעַת
 מִלְחָמָה: שָׁבַר עַל-שִׁבְרֵי נִקְרָא כִּי-שִׁדְדָה כְּלֵה-אַרְצָ כ
 פִּתְאוֹם שִׁדְדוּ אֱהִלִי רַנַּע יִרְיעַתִּי: עַד-מָתִי אֲרֹא-הַיָּגִם
 21 אֲשַׁמְעָה קוֹל שׁוֹפֵר: כִּי אֲנִיל עַמִּי אוֹתִי לֹא יִדְעוּ
 22 בָנִים סְכָלִים הִמָּה וְלֹא נְבוֹנִים הִמָּה חֲכָמִים הִמָּה לְהִרְעַ
 וְלִהְיִטִּיב לֹא יִדְעוּ: רֵאִיתִי אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה-תָהוּ וּבָהוּ
 23 וְאַל-הַשְׁמִים וְאֵין אוֹרָם: רֵאִיתִי הַהָרִים וְהִנֵּה רַעֲשִׂים
 24 וְכִלְהִינְבְּעוֹת הַתְּקַלְקְלוּ: רֵאִיתִי וְהִנֵּה אֵין הָאָדָם וְכִלְ-
 25 עוֹף הַשָּׁמַיִם נִדְדוּ: רֵאִיתִי וְהִנֵּה הַבְּרָמַל הַמִּדְבָר וְכִלְ-
 26 עָרְיוּ נִתְצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ: כִּי-כֹה אָמַר
 27 יְהוָה שָׁמָמָה תִּהְיֶה כְּלֵה-אַרְצָ וְכִלְהָ לֹא אֲעִשֶׂה:
 28 עַל-זֹאת תֵּאָכַל הָאָרֶץ וְקִדְדוּ הַשְׁמִים מִמַּעַל עַל כִּי-
 29 דִּבְרַתִּי וּמָתִי וְלֹא נִחַמְתִּי וְלֹא-אָשׁוּב מִמִּנְהָ: מְקוֹל
 פָּרֵשׁ וְרִמָּה קִשְׁת בְּרַחַת כְּלֵה-עִיר בָּאוּ בְּעֵבִים וּבְכַפְּסִים
 עָלוּ

v. 18. כציל v. 5. ד v. 5. חקשו ק. ibid. שמעת קי. v. 22. קמץ בויק

ל עלו בלהעיר עזובה ואין יושב בהן איש: ואתי שדוד
 מהתעשי כיתלבשי שני כיתעדי צדייזהב כיתקרעי
 כפוד עיניך לשוא תתנפי מאסורבד ענבים נפשך יבקשו:
 כי קול כחולה שמעתי צרה כמכבירה קול בתציון
 תתנפה תפרש כפיה אוינא לי כרציפה נפשי להרגים:

ה CAP. V.

א שומטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה
 אסתמצאו איש איש עשה משפט מבקש אמונה
 ואסלה לה: ואם חייחה יאמרו לכן לשקר ישבעו:
 יהיה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו פליתם
 מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מפלע מאנו לשוב: ואני
 אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה
 ה משפט אלהיהם: אלקה לי אליהגדלים ואדברה אותם
 כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה יחדו
 שברו עול נתקו מוסרות: על-כן הכם ארוה מיצר ואב
 ערבות ישדום נמר שקד על-עריהם כלהוצא מהנה
 ישרף כי רבו פשעיהם עצמו משבותיהם: אי לואת
 אסלוחלך בגיך עובני נישבעו בלא אלהים ואשבע
 אותם וינאפו ובית וונה יתגודדו: סוסים מוזנים משפים
 הו איש אל-אשת רעהו יצהלו: העל-אלה לוא-אפקד
 נאסיהוה ואסרגוי אשר בנה לא תתנקם נפשי:
 י עלו בשרותיה ושחתו וכלה אלתעשו הסירו נטיותיה
 כי לוא ליהוה המה: כי בגוד בגודו כי בית ישראל
 ובית יהודה נאסיהוה: כחשו ביהוה ויאמרו לוא-הוא
 ולא-תבוא עלינו רעה ותרכ ורעב לוא נראה: והנביאים
 יהיו לרות ותדבר אין בהם פה יעשה להם: לכן
 כהאמר יהוה אלתי צבאות יען דברכם אתי-הדבר הוה

הנני

ד. 80. v. ואת קרי. ה. 2. v. סבורן אכן. 7. v. אסלה קרי.
 ibid. v. נ"א ואשבע. ibid. v. קמץ בויק. 8. v. מוזנים קרי.

הנני נתן דברי כפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם:
 הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאסיהוה
 גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא-תדע לשונו ולא
 תשמע מהידבר: אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים:
 ואכל קצירך ולחמך ואכלו בגיך ובנותיך יאכל צאנך
 ובקרך יאכל בגיך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר
 אתה בטח בהנה כחרב: וגם בימים ההמה נאסיהוה
 לא-אעשה אתכם כלה: והוה כי תאמרו תחת מה עשה
 יהוה אלהינו לנו את-כל-אלה ואמרת אליהם כאשר
 עובתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם בן תעבדו
 זרים בארץ לא לכם: הנידו זאת בבית יעקב כ
 והשמיעוה ביהודה לאמר: שמעו-נא זאת עם-סכל
 ואין לב עינים להם ולא יראו אונים להם ולא ישמעו:
 האותי לא-יתראו נאסיהוה אם מפני לא תחילו אשר
 שמתי חול גבול לים הקעולם ולא יעברנהו ויתגעשו
 ולא יוכלו והמו גלו ולא-יעברנהו: ולעם הזה הזה
 לב סורר ומורה סרו וילכו: ולוא-אמרו בלבכם נרא
 נא אתיהוה אלהינו הנתן נשם וירה ומלקוש בעתו
 שבעת חקות קציר ישמר-לנו: עונותיכם השו-אלה כה
 והטאותיכם מנעו הטוב מכם: כירנמצאו בעמי רשעים
 ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו:
 ככלוב מלא עוף בן בתיהם מלאים מרמה על-כן נדלו
 ויעשירו: שמנו עשתו גם עברו דברי-רע דין לא-דנו
 דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: העל-
 אלה לא-אפקד נאסיהוה אם בנוי אשר-כזה לא תתנקם
 נפשי: שמה ושערוה נהוהה בארץ: הנבאים

נבאו

v. 22. קמץ בויק. v. 24. יורה קרי. v. 25. יחיר ו

16 יִבְשְׁלוּ אֶמֶר יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה עֲמְדוּ עַל-דְּרָכִים
 וּרְאוּ וּשְׂאֲלוּ | לַנְּתִיבוֹת עוֹלָם אֵי-יְהוָה הַטּוֹב וּלְכַוֵּנָה
 17 וּמִצְאוּ מִרְגּוּעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא גִלְדִּי: וַהֲקִמְתִּי
 עֲלֵיכֶם צַפִּים הַקְּשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ לֹא נִקְשִׁיב:
 18 לָכֵן שָׁמְעוּ הַגּוֹיִם וַדְּעִי עֲדָה אֶת-אֲשֶׁר-בָּם: שָׁמְעֵי הָאָרֶץ
 19 הִנֵּה אֲנֹכִי מֵבִיא רַעַה אֶל-הָעָם הַזֶּה פְּרִי מַחְשְׁבוֹתֵם כִּי
 עַל-דְּבָרֵי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרַתִּי וַיִּמְאֹס-יְהוָה: לְמַדְּוָה לוֹ כ
 לְבֹנֵה מִשְׁבָּא תִבּוֹא וְקִנְיַה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מְרַחֵק עֲלוֹתֵיכֶם
 21 לֹא לְרַצּוֹן וּבְחִיכָם לֹא-עָרְבוּ לוֹ: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
 הַנְּנִי נִתֵּן אֶל-הָעָם הַזֶּה מַכְשָׁלִים וּבְשָׁלוֹ בָּם אֲבוֹת וּבְנִים
 22 יַחְדָּו שָׁכֵן וְרֵעֵי יֹאבְדוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עִם
 23 בָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יַעֲזֹר מִיַּרְכְּתֵי-אֶרֶץ: קָשָׁת
 וּבִידָיו יַחְזִיקוּ אֲבָקָרֵי הוּא וְלֹא יִרְחַמוּ קוֹלָם בֵּינִים יִדְמָה
 וְעַל-סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוֹף כְּאִישׁ לְמַלְחָמָה עֲלִיד בַּת-
 24 צִיּוֹן: שָׁמְעֵנוּ אֶת-שְׁמֵעוּ רַפּוּ יַדֵּינוּ צָרָה הַחֹזְקֵתֵנוּ חֵיל
 כִּי-יִלְדָה: אֶל-תִּצְאֵי הַשָּׂדֶה וּבְדֶרֶךְ אֶל-תִּלְכְּוּ בִּי חֶרֶב כה
 לְאֵיב מְגוּר מִסְּכִיב: בַּת-עַמִּי הַגֵּרִי-שָׁכֵן וְהַתְּפִלְשֵׁי בְּאָפֶר
 אֲכָל יְחוּד עֲשִׂי-לָךְ מִסֶּפֶד תִּמְרוּרִים כִּי פִתְאֹם יָבֹא
 27 הַשָּׂדֶד עֲלֵינוּ: בְּחוּץ נִתְתַּיֵּד כַּעַמִּי מִבְּצָר וְתִדַּע וּבְחִנֵּת
 אֶת-יְדֵיכֶם: כָּלֶם סְרִי סוּרְרִים הִלְכֵי רַבִּיל נְחֹשֶׁת וּבְרִזָּל
 28 כָּלֶם מִשְׁחִיתֵם הַמָּה: נִתַּר מִפֶּחַ מֵאֲשֶׁתֶּם עִפְרַת לְשׂוֹא
 29 צָרַף צָרוּף וְרֵעִים לֹא נִתְקוּ: בְּסֶף נִמְאָס קָרְאוּ לָהֶם כִּי-ל
 מֵאֵם יְהוָה בָּהֶם:

CAP. VII. 1

1 הַדְּבַר אֲשֶׁר-הִנֵּה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: עֲמֹד * 2
 בְּשַׁעַר בַּיִת יְהוָה וְקִרְאתָ שֵׁם אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ
 שְׁמֵעֵי דְבַר-יְהוָה כֹּל-יְהוּדָה הַבָּאִים בְּשַׁעְרֵי הָאֵלֶּה

להשתחות

1. 21. v. וּבְדוּר קרי v. 25. הַצֹּא קרי ibid. הַלְכוּ קרי v. 26. קִמְצוּ בַשֶּׁטֶמַּא v. 29. מֵאֵשׁ חָם קרי

נִבְאוּ בַשֶּׁקֶר וְהַכְּהִנִּים יִרְדּוּ עַל-יַדֵּיהֶם וְעַמִּי אֲהַבּוּ בֵן
 וּמַה-תַּעֲשׂוּ לְאַחֲרֵיתָהּ:

CAP. VI. 1

1 א הָעִזּוּ | בְּנֵי בְנֵימִן מִקְרֵב יְרוּשָׁלַם וּבִתְקוּעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר
 וְעַל-בֵּית הַכְּרֶם שָׂאוּ מִשְׂאֵת כִּי רַעַה נִשְׁקַפָּה מִצָּפוֹן
 2 וְשׁוֹפֵר גָּדוֹל: הִנֵּנָה וְהַמְעַנְנָה דְּמִיתִי בַת-צִיּוֹן: אֵלֶיהָ
 3 יָבֹאוּ רֵעִים וְעַד-רֵיהֶם תִּקְעוּ עֲלֶיהָ אֲהֲלִים סְבִיב רַעֵי אִישׁ
 4 אֶת-יָדוֹ: קִדְּשׁוּ עֲלֶיהָ מִלְחָמָה קוֹמוּ וּנְעַלְהָ בַצְּהָרִים אוֹי
 ה לָנוּ כִּי-פָנָה הַיּוֹם כִּי-יָנֻטוּ צְלָלֵי-עָרְב: קוֹמוּ וּנְעַלְהָ
 6 בְּלִילָה וּנְשַׁחֲתֶיהָ אֲרַמְנוּתֶיהָ: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת בְּרַתּוֹ עֲצָה וְשִׁפְכוּ עַל-יְרוּשָׁלַם סִלְלָה הִיא הַעִיר
 7 הַבְּקָדַר בְּלָה עֲשֵׂק בְּקִרְבָּהּ: בְּהַקִּיר בּוֹר מִיַּמִּיהָ בֵּן הַקִּרְהָ
 רַעֲתֶיהָ חָמָס וְשׂוֹד יִשְׁמַע בָּהּ עַל-פְּנֵי תָמִיד חֲלִי וּמִכְרָה:
 8 הַחֹסְרֵי יְרוּשָׁלַם פְּתַתְקַע נַפְשֵׁי מִמֶּךָ פֶּדֶא-שִׁמְדָּ שְׁמָמָה
 9 אֶרֶץ לֹא נוֹשְׁבָה: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלָל
 י עוֹלָלוּ כִּנְפוֹן שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁב יָדְךָ כְּבוֹצָר עַל-
 י סִלְסִלוֹת: עַל-מִי אֲדַבְּרָה וְאֶעֱדָה וַיִּשְׁמְעוּ הִנֵּה עֲרָלָה
 אֲוָנָם וְלֹא יוֹכְלוּ לְהַקְשִׁיב הִנֵּה דְבַר-יְהוָה הִנֵּה לָהֶם
 11 לְחֶרֶף לֹא יִחַפְּצוּ-בּוֹ: וְאֵת חֲמַת יְהוָה מְלֹאתִי נִלְאִיתִי
 הַכִּיל שִׁפְדָּ עַל-עוֹלָל בְּחוּץ וְעַל סוּד בְּחוּרִים יַחְדָּו כִּי-
 12 נִסְ-אִישׁ עַם-אִשָּׁה יִלְכְּדוּ וְקָן עַם-מִלֵּא יָמִים: וְנִסְפוּ
 בְּתֵיהֶם לְאַחֲרִים שְׂנוֹת וְנָשִׁים יַחְדָּו כִּי-אִמָּה אֶת-יָדֵי
 13 עַל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נֹאסִי-הִנֵּה: כִּי מִקְטָנָם וְעַד-גְּדוֹלָם
 כָּלוּ בּוֹצֵעַ בָּצַע וּמִנְבִיא וְעַד-כַּהֵן כָּלוּ עֲשֵׂה שֶׁקֶר:
 14 וַיִּרְפְּאוּ אֶת-שֹׁפֵר עַמִּי עַל-נִקְלָה לֵאמֹר שְׁלוֹם | שְׁלוֹם
 15 וְאֵין שְׁלוֹם: הַזְכִּישׁוּ כִּי-תִעַבְהָ עֲשׂוּ גַם-בוֹשׁ לֹא-יָבוֹשׁוּ
 גַם-יִהְיֶה לָהֶם לֹא יִדְעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בְּנִפְלִים בְּעַת-פְּקוּדָתִים
 יִכְשָׁלוּ

1. 6. v. וְהָ רַפָּה v. 7. בִּיר קרי v. 10. 15. קִמְצוּ בִּי

3 להשתחוות ליהוה: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשפנה אתכם במקום
 4 הוה: אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל
 ה יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: כי אם היטיב
 תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו
 6 משפט בין איש ובין רעהו: גר יתום ואלמנה לא תעשקו
 ודם נקי אל תשפכו במקום הוה ואחרי אלהים אחרים
 7 לא תלכו לרע לכם: ושפנתי אתכם במקום הוה
 בארץ אשר נתתי לאבותיכם למדעולם ועדעולם:
 8 הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל:
 9 הנגב ונאף והשבע לשקר וקטר לפעל והלך
 א אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ובאתם ועמדתם
 לפני בבית הוה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו
 11 למען עשות את פליתועבת האלה: המערת פריצים
 הוה הבית הוה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי
 12 הנה ראיתי נאם יהוה: כי לברזא אל מקומי אשר
 בשילו אשר שפנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר
 13 עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל: ועתה יעו עשותכם
 את פלית מעשים האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם
 14 ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם: ועשיתי
 לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו
 ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי
 15 לשל: והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את
 16 כל אחיכם את כל צרע אפרים: ואתה אל תתפלל
 בעדהעם הוה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע
 17 כי כראני שמע אתך: האניך ראה מה המה עשים
 18 בעתי יהודה ובחוצות ירושלם: הבנים מלקטים עצים

והאבות

והאבות מבצרים את האש והנשים לישות בצק לעשות
 בונים למלכת השמים והפך נסכים לאלהים אחרים
 למען הכעסני: האתי הם מבצרים נאם יהוה הלא
 19 אתם למען בשת פניהם: לכן כה אמר אדני כ
 יהוה הנה אפי וחקמתי נתכת אל המקום הוה על האדם
 ועל הבהמה ועל יצן השדה ועל פרי האדמה ובערה
 ולא תבכה: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 21 עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר: כי לא דברתי
 את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ
 מצרים על דברי עולה וזבח: כי אם אתה דבר הוה
 23 צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים
 ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצווה
 אתכם למען ייטב לכם: ולא שמעו ולא דבשו את אונם
 24 וילכו במעצות בשררות לכם הרע ויהיו לאחור ולא
 לפני: למדהיום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים כה
 עד היום הוה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים
 26 וים השכם ושלח: ולא שמעו אלי ולא דבשו את אונם
 ויקשו את ערפם הרעו מאבותם: ודברתי אליהם את
 27 כל דברי האלה ולא ישמעו אלי וקראת אליהם
 ולא יענוכה: ואמרת אליהם וה הנני אשר לא שמעו
 28 בקולי יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה
 ונכרתה מפיהם: וני נורד והשליכי ושאי על
 29 שפים קינה בי מאם יהוה וישש את דוד עברתי: כי ל
 עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם
 בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו: ובנו במזות התפת
 31 אשר בניא בדהנם לשרת את בנייהם ואת בנותיהם כאשר
 אשר לא צויתי ולא עלתה עלי לבי: לכן הנה ימים

כאים

11 מנביא ועד־כהן בלה עשה שקר: וירפו את־שכר בתי
 12 עמי על־נקלה לאמר שלום ושלום ואין שלום: הכשו
 כי תועבה עשו גס־בוש לא־יבשו והכלם לא ידעו לכן
 יפלו בנפלים בעת פקודתם יבשלו אמר יהוה:
 13 אסף אסיפם נא־ס־יהוה אין ענבים בנפן ואין תאנים
 14 בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום: על־מה אנחנו
 ישבים האספו ונבוא אל־ערי המבצר ונדמה־שם כי יהוה
 15 אלהינו הדמנו וישקנו מיר־אש כי חטאנו ליהוה: קנה
 16 לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: מדן נשמע
 נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה בלה־ארץ
 17 ויבואו ויאכלו ארץ ומלאה עיר וישבי בה: כי הנני משלח
 18 בכם נחשים צפענים אשר אין־להם לחש ונשכו אתכם
 נא־ס־יהוה: מבלינתי עלי יגון עלי לפני דני: הנה
 19 קול שועת בת־עמי מארץ מרחקים יהוה אין בציון אס־
 מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר:
 20 עבר קציר בלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: על־שכר בתי
 21 עמי השפירתי קדרתי שמה החוקתני: הצרו אין בגלעד
 אס־רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארבת בת־עמי:
 22 מירופן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבקה יומם ולילה
 23 את חללי בת־עמי:

CAP. IX. ט

ט
 מ־ויתנני במדבר מלון ארזים ואעזבה את־עמי ואלכה
 2 מאתם כי כלם מנאפים עצרת בנדים: וידרכו אתי
 לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה
 אל־רעה ויצאו ואתי לא־ידעו נא־ס־יהוה: איש
 3 מרעהו השמרו ועל־כל־אח אל־תבטחו כי כל־אח עקוב
 יעקב

ח v. 11. חסר א' v. 12. קמץ בויק v. 13. הפטרת ט' באב v. 15. ה' במקום א'
 v. 21. פתח באתנח ט' v. 2. קמץ ברכי ibid. קמץ בשרח

באים נא־ס־יהוה ולא־יאמר עוד התפת וגיא ביהוים
 33 כי אסינא החרנה וקברו בתפת מאין מקום: והיתה
 נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ
 34 ואין מחיר: והשבתני מערי יהודה ומחצות ירושלם
 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה כי לחרבה
 תהיה הארץ:

CAP. VIII. ח

ח

א בעת ההיא נא־ס־יהוה ויציאו את־עצמות מלכ־יהודה
 ואת־עצמות שריו ואת־עצמות הכהנים ואת עצמות
 2 הנביאים ואת עצמות ושב־ירושלם מקבריהם: ושטחום
 לשמש ולירח ולכל אצבא השמים אשר אהבים ואשר
 עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר
 השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על־פני האדמה
 3 יהוי: ונגחר מות מהיים לכל השארית הנשארים מן
 המשפחה הרעה הזאת בכל־המקומות הנשארים אשר
 4 הדרתים שם נאם יהוה צבאות: ואמרת אליהם בה
 ה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אס־ישוב ולא ישוב: מדוע
 5 שובכה העם הזה ירושלם משבה נצחת החניקו בתרמית
 6 מאנו לשוב: הקשבתני ואשמע לוא־כן ידברו אין איש
 נחם על־רעתו לאמר מה עשיתי בלה שב במרצותם
 7 כסום שומף במלחמה: גס־חסידה בשמים ידעה
 מועדיה ותור וסוס ועגור שמרו את־ענת באנה ועמי
 8 לא ידעו את משפט יהוה: איכה תאמרו חכמים אנחנו
 ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר
 9 ספרים: הכשו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר־יהוה
 י מאסו והכמתמה להם: לכן אתן את־נשיהם לאחרים
 שדותיהם לזורשים כי מקטן ועד־גדול בלה בצע בצע

מנביא

ח v. 1. ויציאו קרי ibid. קמץ בטרחא v. 5. פתח באתנח
 v. 6. קמץ בפשטא ibid. כמורצחם קי v. 7. וסוס ק v. 9. קמץ בויק

4 יעקב וכל־הע רכיל יהלך: ואיש ברעהו יהתלו ואמת
ה לא ידברו למדו לשונם דבר־שקר הענה נלאו: שבתך
בתוך מרמה במרמה מאנו דעת־אותי נאם־יהוה:
6 לכן פה אמר יהוה צבאות הנני צורכם ובחנתים כִּי־
7 אֵיךְ אֲעֲשֶׂה מִפְּנֵי בַת־עַמִּי: חץ שוחט לשונם מרמה
דבר בפיו שלום אתרעהו ידבר ובקרבו ישום ארבו:
8 העל־אלה לא־אפקד־בם נאם־יהוה אם־בגוֹי אֲשֶׁר כֹּה
9 לא תתנקם נפשי: על־החרים אשא כבי ונהי ועל־
נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי־איש עובר ולא שמעו
י קול מקנה מעוף השמים ועד־בהמה נדרו הלכו: ונתתי
את־ירושלם לגלים מעון תנים ואת־ערי יהודה אתן
11 שממה מבלי יושב: מִי־הָאִישׁ הַחֲכֵם וַיִּבֶן אֶת־
זאת ואשר דבר פִּי־יהוה אליו ונגדה על־מה אבדה הארץ
12 נצתה כמדבר מבלי עבר: ויאמר יהוה על־עונכם
את־תורתִי אֲשֶׁר נתתי לפניהם ולא־שמעו בקולי ולא־
13 הלכו בה: וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הפעלים
14 אשר למדום אבותם: לכן פה־אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מאכילם את־העם הזה לענה
15 והשקותים מִי־ראש: והפיצותים בנוים אשר לא ידעו
המה ואבותם ושלחתי אחריהם את־החרב עד פלותי
16 אותם: פה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו
למקוננות ותבואינה ואל־החכמות שלחו ותבואנה:
17 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותבדנה עינינו דמעה
18 ועפעפינו ילדו־מים: כי קול נהי נשמע מציון אֵיךְ שִׁדְדוּ
19 בשנו מאד כִּי־עֲזַבְנו אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁפֹּנֹתֵינוּ: כִּי־
שמענה נשים דבר־יהוה ותקח אונכם דבר־פיו ולמדנה
כ בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה: כִּי־עָלָה מוֹת בְּחַלּוֹנֵינוּ

כא

v. 4. ה' דגשה v. 7. שחוט ק v. 17. חסר א' v. 18. קמץ בויק

כא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות:
דבר בה נאם־יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על־פני
21 השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף: פה אמר
22 יהוה אל־יתהלל חכם בחכמתו ואל־יתהלל הגבור
בגבורתו אל־יתהלל עשיר בעשרו: כי אם־באֵת יתהלל
23 המתהלל השפל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט
וידקה בארץ כִּי־באלה הפצתי נאם־יהוה: * הנה
24 ימים באים נאם־יהוה ופקדתי על־כל־מול בערלה: על־
כה מצרים ועל־יהודה ועל־אדום ועל־בני עמון ועל־מואב
ועל־כל־קוצצי פאה הישכים כמדבר כי כל־הגוים ערלים
ובל־בית ישראל ערל־לב:

CAP. X.

י שמעו את־הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: א
פה אמר יהוה אל־דרך הגוים אל־תלמדו ומאותות
2 השמים אל־תחתו כִּי־יחתו הגוים מהמה: כִּי־תקוות
3 העמים תכל הוא כִּי־עין מנער כרתו מעשה ידי־חרש
4 כמעצד: בכסף ובוהב ייפחו כמסמרות ובמקבות
5 יחוקים ולוא יפיק: כתמר מקשה הקור ולא ידברו ה
נשוא ינשוא כִּי־לא יצעדו אל־תראו מהם כִּי־לא ידעו
6 וגם־היטיב אין אותם: מאין פמוך יהוה נדול
7 אתה ונדול שמוך בגבורה: מי לא יראך מלך הגוים
8 כי לך יאתה כי בכל־חכמי הגוים ובכל־מלכותם מאין
9 כמוך: ובאחת יבערו ויכסלו מוסר תבלים עין הוא:
10 כסף מרצע מתרשיש יובא וזהב מאיפו מעשה חרש
11 וידי צורה תבלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם:
יהוה אלהים אמת הוא־אלהים חיים ומלך עולם מקצפו
12 תרעש הארץ ולא־יכלו גוים נעמו: כדנה תאמרין
להום

v. 23. למדנחאי ומשפט ibid. עד כאן v. 2. קמץ בויק v. 5. כציל 48*

הזאת: אשר צנתי את-אבותיכם ביום הוציא-אותם
 מארץ-מצרים מפור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם
 אותם ככל אשר-אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי
 אהיה לכם לאלהים: למען הקים את-השבויה אשר-
 נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש
 כיום הנה ואען ואמר אמן יהוה: ויאמר יהוה
 אלי קרא את-כל-הדברים האלה בערי יהודה ובחצות
 ירושלם לאמר שמעו את-דברי הברית הזאת ועשיתם
 אותם: כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם
 מארץ מצרים עד-היום הנה השכם והעד לאמר שמעו
 בקולי: ולא שמעו ולא-הטו את-אזנם וילכו איש
 בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את-כל-דברי הברית-
 הזאת אשר-צנתי לעשות ולא עשו: ויאמר יהוה
 אלי נמצא-קשר באיש יהודה ובשכי ירושלם: שבו
 על-עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את-
 דברי ותמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו
 בית-ישראל ובית יהודה את-בריתי אשר ברתי את-
 אבותם: לכן פה אמר יהוה הנני מביא אליהם
 רעה אשר לא-יוכלו לעצת ממנה ונעקו אלי ולא
 אשמע אליהם: והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם
 ונעקו אל-האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא-
 יושעו להם בעת רעתם: כי מספר עריד הנו אלהיד
 יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשרת
 מזבחות לקטר לבעל: ואתה אליהתפלל בעד-
 העם הנה ואל-תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע
 בעת קראם אלי בעד רעתם: מה לידיד בביתי
 עשותה המזמתה הרבים ובשר-קדש יעברו מעלדך כי

רעתכי

להום אלהיא הישמיא וארקא לא עברו יאברו מארעא
 ומתחתות שמיא אלה: עשה ארץ בכחו מכין
 תבל בקבמתו ובתבונתו נטה שמים: לקול תתו המון
 מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ ברקים למטר
 עשה ויוצא רוח מאצרותיו: נבער כל-אדם מדעת
 הביש כל-צרה מפסל כי שקר נספו ולא-רוח בם:
 תבל המה מעשה תעתיעים בעת פקדתם יאברו: לא-
 כאלה חלק יעקב כיריוצר תבל הוא וישראל שבט
 נחלתו יהוה צבאות שמו: אספי מארץ פנעתך
 וישבתי במצור: ביכה אמר יהוה הנני קולע
 את-יושבי הארץ בפעם הזאת והצנתי להם למען ימצאו:
 אוילי על-שבדי נחלה מפתי ואני אמרתי אך
 כ זה חלי ואשאנו: אהלי שיד וכל-מיתרי נתקו בני יצאני
 ואינם אידנטה עוד אהלי ומקים יריעותי: כי נבערו
 הרעים ואת-יהוה לא דרשו על-כן לא השפילו וכל-
 מרעיתם נפוצה: קול שמועה הנה באה ורעש גדול
 מארץ צפון לשום את-ערי יהודה שממה מעון תנים:
 ידעתי יהוה כי לא לאדם דרבו לא-לאיש הלך והבין
 את-צערו: יסרני יהוה אך במשפט אל-באסף פך
 כה תמעטני: שפך חמתך על-הגוים אשר לא-ידעוך ועל-
 משפחות אשר בשמך לא קראו כי-אבלו את-יעקב
 ואבלהו ויבלהו ואת-נהו השמו:

יא CAP. XI.

הדבר אשר-הנה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: שמעו
 את-דברי הברית הזאת ודברתם אל-איש יהודה ועל-
 ישבי ירושלם: ואמרת אליהם פה-אמר יהוה אלהי
 ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את-דברי הברית

הזאת

16 רעתכי אז תעלו: ונת רעני ופה פרייתאר קרא יהוה
 שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו:
 17 ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עלך רעה בגלל רעת
 בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקמור
 18 לבצל: ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתי מעלליהם:
 19 ואני ככבש אלוף יוכל לטבוח ולא ידעתי כי יעלי
 חשבו מהשבות נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו מארץ
 כ היום ושמו לא יזכר עוד: ויהוה צבאות שפט
 צדק בתן בליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי
 21 את ריבוי: לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות
 המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא
 22 תמות בידנו: לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד
 עליהם הבחורים ימותו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו
 23 ברעב: ושארית לא תהנה להם כי אביא רעה אל אנשי
 ענתות שנת פקדתם:

י"ב CAP. XII.

א צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר
 אותך מדוע הרך רשעים צלחה שלו כל בני בניך:
 2 נטעתם גם שרשו ולכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם
 3 ורחוק מבלתייהם: ואתה יהוה ידעתי תראני ובחנת
 לבי אתך התקם בצאן לטבח והקדשם ליום הרגה:
 4 ערמתי תאכל הארץ ועשב בלחשדה ייבש
 מרעת ושבביכה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה
 ה את אחרינתנו: כי אתי נגלים וצלחה וילאוד ואך תתחרה
 את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואך תעשה
 6 בגאון נהרין: כי גם אתך ובית אביך גם יחמה בגדו
 כך גם יחמה קראו אחריך מלא אלתאמן כם כירידתו
 אליך

י"א v. 16. דנש אור שורק

אליך טובות: עובתי את ביתי נטשתי את נחלתי 7
 נתתי את ידודות נפשי בכף איביה: היתה לי נחלתי 8
 כארניה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: העיט 9
 צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו פלחית
 השדה התיו לאכלה: רעים רבים שחתו כרמי בססוי
 את חלקתי נתנו את חלקת המדתי למדבר שממה:
 שממה לשממה אכלה עלי שממה נשמה בלחארץ כי 11
 אין איש שם על לב: על כל שפים במדבר באו שודים 12
 כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין
 שלום לכל בשור: ורעו חטים וקצים קצרו נחלו 13
 לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אפי יהוה:
 14 כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה
 אשר נחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל
 אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם: והוה אחרי 15
 נתשי אותם אשוב ורחמתיים והשיבותים איש לנחלתו
 ואיש לארצו: והוה אם למד ולמדו את דרכי עמי להשבע 16
 בשמי חרי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בפעל ונבנו
 בתוך עמי: ואם לא ישמעו ונטשתי את דחנני הוה נתוש 17
 ואפר נאם יהוה:

י"ג CAP. XIII.

א כה אמר יהוה אלי הלוד וקנית לך אזור פשתים ושמתו
 על מתנגד ובמים לא תבאהו: ואקנה את האזור בדבר 2
 יהוה ואשם על מתני: ויהי דברי יהוה אלי שנית 3
 לאמר: קח את האזור אשר קנית אשר על מתנגד 4
 וקום לך פרחה וטמנהו שם בנקיק הסלע: ואלך ה
 ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי: ויהי 6
 מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרחה וקח

משם

י"ב v. 11. הני בצרו v. 13. קמץ ביק

7 מַשֶּׁם אֶת־הָאֹזֹר אֲשֶׁר אֶזְיִתִּיךָ לְטַמְנוֹ-שָׁם: וְאֵלֶיךָ פָּרַתָּה
 וְאֶחָפֵר וְאֶקַּח אֶת־הָאֹזֹר מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־טַמְנִיתוּ שָׁמָּה
 8 וְהִנֵּה נִשְׁחַת הָאֹזֹר לֹא יִצְלַח לְכַל: וַיְהִי דְבַר־
 9 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה כִּכְהָ אֲשַׁחִית אֶת־
 י גֵּאוֹן יְהוּדָה וְאֶת־גֵּאוֹן יְרוּשָׁלַם הַרְבִּי: הָעַם הַזֶּה הֲרַע
 הַמַּאֲנִים | לְשִׁמוֹעַ אֶת־דְּבָרֵי הַחֲלָכִים בְּשִׁרְרוֹת לִבָּם
 וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעַבְדָּם וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם
 11 וַיְהִי כְּאֹזֹר הַזֶּה אֲשֶׁר לֹא־יִצְלַח לְכַל: כִּי כַּאֲשֶׁר יִדְבַק
 הָאֹזֹר אֶל־מַתְנֵי אִישׁ בֶּן הַדְּבָקוֹתֵי אֵלַי אֶת־כַּל־בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כַּל־בֵּית יְהוּדָה נֹאס־יְהוָה לְחַזֹּת לִי לְעַם
 12 וּלְשָׁם וּלְתַהַלְלָה וּלְתַפְאֲרַת וּלֹא שָׁמְעוּ: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 אֶת־יְהוָה בְּהֵאֱמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נֶבֶל
 יִמְלֹא גֵן וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הַרְדֵּעַ לֹא נִדְעַ כִּי־כָל־נֶבֶל יִמְלֹא
 13 גֵּן: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי מִמְלֵא
 אֶת־כָּל־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶת־הַמְּלָכִים הַיּוֹשְׁבִים לְדוֹר
 עַל־כַּסְאוֹ וְאֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת כָּל־יֹשְׁבֵי
 14 יְרוּשָׁלַם שְׂכָרוֹן: וּנְפַצְתִּים אִישׁ אֶל־אֲחָיו וְהָאִבּוֹת וְהַבָּנִים
 יַחְדָּו נֹאס־יְהוָה לֹא־אֲחַמּוּל וּלֹא־אֲחֹס וְלֹא אֲרַחֵם
 15 מִהַשְׁחִיתָם: שָׁמְעוּ וְהִאֲזִינוּ אֶל־תַּגְּבֹהוּ כִי יְהוָה דִּבֶּר:
 16 תָּנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּבוֹד בְּטָרֵם יַחֲשֹׁד וּבְטָרֵם יִתְנַנְפוּ
 רַגְלֵיכֶם עַל־הָרֵי גִשְׁף וּקְוִיתֶם לְאֹזֹר וְשָׁמָּה לְצַלְמֹת
 17 יִשִּׁית לְעַרְפֹּל: וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכְּרוּ
 נַפְשֵׁי מִפְּנֵי גֹהַ וְדַמַּעַ תִּדְמַעַ וְתִרְדַּע עֵינֵי דַמְעָה כִּי נִשְׁבַּח
 18 עֵדֵר יְהוָה: אָמַר לְמַלְךָ וּלְנִבְיָהּ הַשְׁפִּילוּ שִׁבּוֹ
 19 כִּי יִרְדַּ מִרְאֲשֵׁיתֵיכֶם עֲטַרְת תַּפְאֲרַתְכֶם: עָרֵי הַגִּבּוֹר סָגְרוּ
 וְאִין פֶּתַח הַגָּלֵת יְהוּדָה כָּלָה הַגָּלֵת שְׁלוֹמִים:
 כ שֹׁאֵי עֵינֵיכֶם וְרֵאֵי תְּבָאִים מִצִּפּוֹן אִיהֵ הָעִיר נִתְּלַךְ צֹאן

תפארתך

v. 18 קמץ בטרחה v. 16 ושת ק v. 20 שאו ק. ibid וראו ק

תַּפְאֲרַתְךָ: מִהַתְּאֲמָרֵי כִי־יִפְקֹד עֲלֶיךָ וְאֵת לְמַדְתָּ אֲתֶם
 21 עֲלֶיךָ אֲלָפִים לְרֹאשׁ הַלְוֵאִים יֶאֱחָזִיךְ כִּמוֹ אִשֶׁת לְחָה:
 22 וְכִי תֹאמְרֵי בַלְבָבְךָ מִדּוֹעַ קָרָאֲנִי אֵלֶּה בְּרַב עֲנֹךְ נִגְלוּ
 23 שׁוּלְךָ נִחְמָסוּ עֲקָבֶיךָ: הַנְּחַפֵּךְ בּוֹשֵׁי עוֹרֹו וְנִמְרַ הַבַּרְבָּרִיתוּ
 24 גַם־אַתֶּם תּוֹכְלוּ לְהִיטִיב לְמִדְרֵי הָרַע: וְאִפְיָעַם כִּקְשׁ עֹבֵר
 25 לְרוּחַ מִדְּבַר: זֶה נִזְרָלְךָ מִנֶּת־מִנְיָךְ מֵאֵתִי נֹאס־יְהוָה אֲשֶׁר
 26 שָׁכַחְתָּ אוֹתִי וְתִבְטַחְתִּי בְּשִׁקָּר: וְגַם־אֲנִי חֲשַׁפְתִּי שׁוּלְךָ עַל־
 27 פְּנֵיךָ וְנִרְאָה קְלוֹנֶךָ: נֹאפֵיךָ וּמִצְהַלְוֹתֶיךָ זַמַּת וְנִתַּךְ עַל־
 גְּבֻעוֹת בְּשִׁדָּה רָאִיתִי שְׁקוֹצֶיךָ אוֹי לְךָ יְרוּשָׁלַם לֹא תִטְהַר־
 אַחֲרֵי מָתִי עַד:

יד CAP. XIV.

אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי־מִיָּהוּ עַל־דְּבָרֵי הַבְּצֻרוֹת: א
 2 אֲכַלָּה יְהוּדָה וּשְׁעָרֶיהָ אִמְלִלוּ קִדְרוּ לְאָרֶץ וַיִּצְתַּחַת
 3 יְרוּשָׁלַם עָלְתָה: וְאֲדִירֵיהֶם שָׁלְחוּ צְעוּרֵיהֶם לַמַּיִם בָּאוּ
 עַל־גְּבִים לֹא־מִצְאוּ מַיִם שָׁבוּ כְּלֵיהֶם רִיקָם בָּשׂוּ וְהִכְלִמוּ
 4 וְחָפוּ רֵאשֵׁם: בַּעֲבוּר הָאֲדָמָה חָתָה כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם
 5 בְּאָרֶץ בָּשׂוּ אֲפָרִים חָפוּ רֵאשֵׁם: כִּי גַם־אֵילַת בְּשָׂדֶה ה
 6 יִלְדָה וְעֹזֹב כִּי לֹא־הָיָה דֶשֶׁא: וּפְרָאִים עָמְדוּ עַל־שָׂפֹתַם
 7 שָׂאֲפוּ רוּחַ פְּתָנִים כָּלוּ עֵינֵיהֶם כִּי־אִין עֵשֶׂב: אִם־עוֹלְגֵנוּ
 8 עָנוּ כִּנוּ יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שָׁמַךְ כִּי־רַבּוּ מְשׁוֹבְתֵינוּ לְךָ
 9 חֲטָאנוּ: מִקְּוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ בַּעַת צָרָה לָמָּה תִהְיֶה
 10 כְּגַר בְּאָרֶץ וּכְאֲרַח נִטָּה לָלוֹן: לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְחָם
 11 כְּגִבּוֹר לֹא־יִוָּכַל לְהוֹשִׁיעַ וְאַתָּה בְּקִרְבָּנוּ יְהוָה וְשָׁמַךְ
 12 עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תִּנְחַנּוּ: כֹּה־אָמַר יְהוָה לְעַם הַזֶּה הָיָה
 13 כִּי אָהַבּוּ לְנוֹעַ רַגְלֵיהֶם לֹא חָשְׁבוּ וַיְהוּדָה לֹא רָצָם עֲתָל
 14 יִזְכַּר עוֹנֵם וַיִּפְקֹד חֲטָאתָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 15 אֶל־תִּתְּפַלֵּל בְּעַד־הָעַם הַזֶּה לְטוֹבָה: כִּי יִצְמוּ אֵינִי שֹׁמֵעַ
 16 אֶל־

יד v. 2 ויערא v. 8 צעויהם קי

אלהיכם וכן יעלו עליה ומנחה איני רצם פי בחרב
 13 וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם: ואמר אלהי אדני
 יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב
 לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה:
 14 ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי
 לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר
 וקסם ואלול ותרמות לכם המה מתנבאים לכם:
 15 לכן כה דאמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא
 שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת
 16 בחרב וברעב ותמו הנבאים ההמה: והעם אשר-המה
 נבאים להם יהיו משלכים בחוצות ירושלים מפני הרעב
 והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנותיהם
 17 ושפכתי עליהם את-דעתם: ואמרת אליהם את-הדבר
 הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל-תדמינה כי
 שבר גדול נשברה בתולת בת-עמי מכה נחלה מאד:
 18 אס-יצאתי השדה והנה חללי-חרב ואם באתי העיר
 והנה תחלוצי רעב כי נס-נביא נס-פתן סתרו אל-ארץ
 19 ולא ידעו: המאם מאסת את-יהודה אס-בציון
 געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קנה לשלום
 כ ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: ידענו יהוה רשענו
 21 עון אבותינו כי הטאנו לך: אל-תנאץ למען שמך
 אל-תנבל כפא כבודך וזכר אל-תפר בריתך אתנו:
 22 הוש בהכלי הגוים מגשמים ואס-השמים ותנו רבבים
 הלא אתה-הוא יהוה אלהינו ונקודה לך כיה אתה עשית
 את-כל-אלה:

טו CAP. XV.

א ויאמר יהוה אלי אס-יעמד משה ושמואל לפני אי

נפשי

יד v. 14. ואלול קרי. ibid. ותרמות קרי

נפשי אלהים הנה שלח מעל-פני ויצאו: והנה כי
 2 ואמרו אלך אנא נצא ואמרת אליהם כה-אמר יהוה
 אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב
 לרעב ואשר לשכי לשכי: ופקדתי עליהם ארבע
 3 משפחות נאס-יהוה את-החרב להרג ואת-הכלבים
 לסחב ואת-עוף השמים ואת-בהמת הארץ לאכל
 ולהשחית: ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל
 4 מנשה בן-החוקהו מלך יהודה על אשר-עשה בירושלים:
 5 כי מי-יחמל עליך ירושלים ומי יגיד לך ומי יסור
 6 לשאל לשלם לך: את נטשת אתי נאס-יהוה אחר
 תלכי ואט את-ידי עליך ואשחיתך גלאתי הנחם:
 7 ואורם במזרה בשערי הארץ שפלתי אבדתי את-עמי
 8 מדרכיהם לוא שבו: עצמולי אלמנותו מחול ימים
 9 הבאתי להם על-אם בחור שרד בצחרים הפלתי עליה
 פתאם עיר ובהלות: אמללה ילדת השבעה נפתה נפשה
 9 באה שמשנה בעד יומם פושה והפרה ושאריתם לחרב
 אתן לפני איביהם נאס-יהוה: אוילי אמי כי
 ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל-הארץ לא נשיתי ולא-
 11 נשירכי בלה מקללני: אמר יהוה אס-לא שרותך לטוב
 אס-לא: הפנעתי בך בעת רעה ובעת צרה אתה-איב:
 12 הודע ברזל: ברזל מצפון ונחשת: חילך ואוצרתך
 13 לבו אתן לא במחיר ובכל-חטאותך ובכל-גבולך:
 14 והעברתי את-איביך בארץ לא ידעת כיראש גדחה
 15 באפי עליכם תוקד: אתה ידעת יהוה וכרני
 16 ופקדני והגם לי מרדפי אל-לארץ אפך תקחני דע
 שאתי עליך חרפה: נמצאו דברך ואכלם ויהי דברך
 לי לששון ולשמחת לבבי כי-נקרא שמך עלי יהוה
 אלהי

4. v. לזעה קרי v. 8. אלמנותו קי v. 9. בא קי v. 11. שותך קי v. 13. מלא v. 14. כי א והעברתי. ibid. למינחא חידך. ibid. v. 16. דבך קי

17 אלהי צבאות: לא יושבתי בסוד־משחקים ואעלו מפני
 18 ידך בדרך יושבתי בירועם מלאאתני: למה הוה כאבי נצח
 ומפתי אנושה מאנה הרפא הוה תהנה לי כמו אכזב מים
 19 לא נאמנו: לכן כה־אמר יהוה א־תשוב ואשיבך
 לפני תעמד וא־תוציא יקר מזולל כפי תהנה ישובי המה
 ב אליך ואתה לא־תשוב אליהם: ונתתיך לעם הנה לחומת
 גחשת בצורה ונלחמו אליך ולא־יובלו לך כ־אתה אני
 21 להושיעך ולהצילך נא־יהוה: והצלתך מיד רעים
 ופדתך מכה עריצים:

טז CAP. XVI.

טז

2 א ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: לא־תקח לך אשה ולא־
 3 יהיו לך בנים ובנות במקום הנה: כ־יכה א־אמר
 יהוה עלי־בנים ועל־בנות תולודים במקום הנה ועל־
 אמתם תולדות אותם ועל־אבותם המולדים אותם בארץ
 4 הזאת: ממותי תחלאים ימתו לא יספרו ולא יקברו
 לדמן על־פני האדמה יהוה ובחרב וברעב וכלו והותה
 נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
 ה כ־יכה א־אמר יהוה אל־תבוא בית מרוח ואל־תלך
 לספור ואל־תגד להם כ־אספתו את־שלומי מאת העם
 6 הנה נא־ס־יהוה את־החסד ואת־הרחמים: ומתו גדלים
 וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא־יספרו להם ולא־
 7 יתגדד ולא יקרח להם: ולא־יפרסו להם על־אבל
 לנחמו על־מת ולא־ישקו אותם בוס תנחומים על־אביו
 8 ועל־אמו: ובית־משתה לא־תבוא לשבת אותם לאכל
 9 ולשתות: כי כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 הנני משפית מן־המקום הנה לעיניכם ובימיכם קול
 י ששון וקול שמחה קול תהו וקול פלה: והנה כי תגיד
 לעם הנה את כלי־הדברים האלה ואמרו אליך על־
 מה

מה דבר יהוה עלינו את כלי־הרעה הגדולה הזאת ומה
 עוננו ומה הטאתנו אשר הטאנו ליהוה אלהינו: ואמרת
 11 אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נא־ס־יהוה ויכלו
 אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו
 ואת־תורת־י לא שמרו: ואתם הרעתם לעשות מאבתיכם
 12 והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו־הרע לבלתי
 שמעו אלי: והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על־
 13 הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבתיכם ועבדתם־שם
 את־אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא־אתן לכם
 חנינה: לכן הנה־ימים באים נא־ס־יהוה ולא־יאמר
 14 עוד ח־יהוה אשר העלה את־בני ישראל מארץ מצרים:
 כי א־ס־יהוה אשר העלה את־בני ישראל מארץ צפון
 15 ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבותים על־
 16 אדמתם אשר נתתי לאבותם: הנני שלח
 לדוננים רבים נא־ס־יהוה ודיגים ואחר־יכן אשלח לרבים
 צידים וצדום מעל כל־הר ומעל כל־גבעה ומנוקקי
 17 הסלעים: כי עיני על־כל־דרכיהם לא נסתרו מלפני
 18 ולא־נצפן עונם מנגד עיני: ושלמתי ראשונה משנה
 עונם וחטאתם על חללם את־ארצי בנבלת שקוציהם
 19 ותועבותיהם מלאו את־נחלתי: יהוה עני ומעני
 ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפס־ארץ ויאמרו
 אד־שקר נחלו אבותינו הכל ואיך־בם מועיל: היעשה
 21 לו אדם אלהים והמה לא אלהים: לכן הנני מודיעם
 בפעם הזאת אודיעם את־ידי ואת־נקודתי וידעו כי־
 שמי יהוה:

יז CAP. XVII.

יז

חטאת יהוה בתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה
 על־

טז v. 11. קמץ בויק. v. 16. לדיגים קי. v. 19. העטרת בתקוהי. ibid. קמץ בויק

2 על-לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: כּוֹפֵר בְּנֵיהֶם
 מזבחותם ואשריהם על-עֵץ רַעֲנָן על גְּבֻעוֹת הַגְּבוּהוֹת:
 3 הָרָרִי בַשָּׂדֶה חֵילָה כָּל-אֲצִירוֹתֶיךָ לָבוֹ אִתָּן בַּמִּתְיָד
 4 בַּתְּפֹאֶת בְּכָל-גְּבוּלוֹךָ: וְשִׁמְטָתָהּ וּבֶדֶךְ מִנְחַלְתֶּךָ אֲשֶׁר
 ה נתתי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת-אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ
 כִּי-אֵשׁ קָדַחְתָּם בְּאִפִּי עַד-עוֹלָם תּוֹקֵד: כֹּה וְאָמַר
 י הוֹה אָרוּר הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בֶּשֶׂר וְרָעוּ
 6 וּמְדַיְהוּהָ יָסוּר לָבוֹ: וְהוֹה פֶּעֶרֶר בַּעֲרֻבָה וְלֹא יֵרָאֶה
 כִּי-יָבֹא טוֹב וְשָׁבַן חֲרָרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מִלְחָה וְלֹא-
 7 תִשָּׁב: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהוֹה
 8 יְהוָה מִבְּטָחוֹ: וְהוֹה כַּעֵץ שֶׁתּוֹל עַל-מַיִם וְעַל-יּוֹבֵל
 י שֶׁלַח שָׂרְשָׁיו וְלֹא יֵרָאֵ כִּי-יָבֹא הָם וְהוֹה עֲלֵהוּ רַעֲנָן
 9 וּבִשְׁנַת בַּעֲרֻת לֹא יֵדָאֵן וְלֹא יִמַּשׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי: עֵקֶב
 י הַלֵּב מִלֵּל וְאָנֵשׁ הוּא מִן יַדְעוּ: אֲנִי יְהוָה חָקֵר לֵב בְּתוֹן
 11 כְּלָיוֹת וְלִתְתּוֹ לְאִישׁ כַּדְרָכּוֹ כַּפְרִי מַעֲלָלוֹ: קָרָא
 יָדָר וְלֹא יֵלֵךְ עֹשֶׂה עֲשֶׂר וְלֹא בַמִּשְׁפָּט בַּחֲצֵי יָמוֹ יַעֲזֹבֵנו
 12 וּבְאַחֲרֵיתוֹ יְהוָה נִבְל: כִּסָּא כְבוֹד מְרוֹם מִרְאשׁוֹן מְקוֹם
 13 מִקְדָּשֵׁנוּ: מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהוָה כָּל-עֹזְבֵיךָ יִבְשׁוּ יְסוּרֵי
 כָּאָרֶץ וּכְתוּבוֹ כִּי עֹזְבוֹ מְקוֹר מַיִם-חַיִּים אֶת-יְהוָה:
 14 רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁעָה כִּי תִהְלֹתִי אִתָּה:
 15 הַגְּדִי-הַמָּה אֲמַרִים אֵלַי אֵיךָ דְּבַר-יְהוָה יָבֹא נָא: וְאֲנִי
 16 לֹא-אֶצְטִי וּמְרֻעָה אֶחְרִיד וְיוֹם אָנֹכִי לֹא תִתְאַוִּיתִי אִתָּה
 17 יָדַעְתָּ מוֹצֵא שִׁפְתֵי נֹכַח פְּנֵיךָ הוֹה: אֶל-תִּתְהַוֶּה לִי לְמַחְתָּה
 18 מִחֲסִי אִתָּה בְּיוֹם רָעָה: יִבְשׁוּ רִדְפֵי וְאֶל-אֲבִשָׁה אֲנִי
 יִתְנוּ הַמָּה וְאֶל-אֶחְתָּה אֲנִי הִבִּיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנֵה
 19 שְׁבָרוֹן שְׁבָרָם: כֹּה-אָמַר יְהוָה אֵלַי הֲלֹךְ וְעִמְדָתִי
 בַשָּׂעַר

v. 8. וראה קרי. ibid. קמץ בויק. v. 10. מורכזי קרי. v. 11. קמץ בויק. ibid. ימוי קרי. v. 13. וסורי קרי. v. 14. עד כאן. v. 17. הוירד כצוי.

בַשָּׂעַר בְּנֵי-עַם אֲשֶׁר יָבֹאוּ כוֹ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר
 יָצְאוּ כוֹ וּבְכָל שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ כ
 דְּבַר-יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה וּכְלֵי-יְהוּדָה וְכָל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
 21 הַבָּאִים בַּשָּׂעִרִים הָאֵלֶּה: כֹּה אָמַר יְהוָה הַשְׁמִרוּ
 בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל-תִּשְׂאוּ מִשָּׂא בְּיוֹם הַשִּׁפְתָּה וְהִבַּאתֶם
 22 בַּשָּׂעִרֵי יְרוּשָׁלַם: וְלֹא-תוֹצִיאוּ מִשָּׂא מִבְּתוֹכֶם בְּיוֹם
 הַשִּׁפְתָּה וּכְלֵי-מִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ וּקְדַשְׁתֶּם אֶת-יוֹם הַשִּׁפְתָּה
 23 כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם: וְלֹא שְׁמַעוּ וְלֹא הִסּוּ אֶת-
 אָזְנָם וַיִּקְשׂוּ אֶת-עַרְפֵּם לְבַלְתִּי שׁוֹמֵעַ וּלְבַלְתִּי קָדַחַת
 24 מוֹסֵר: וְהוֹה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמַעוּן אֵלַי נֹאס־יְהוָה לְבַלְתִּי
 הִבִּיא מִשָּׂא בַשָּׂעִרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשִּׁפְתָּה וּלְקַדֵּשׁ
 אֶת-יוֹם הַשִּׁפְתָּה לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת-כֹּה כָּל-מִלְאָכָה: וְבֹאוּ כ
 בַּשָּׂעִרֵי הָעִיר הַזֹּאת מַלְכִים וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂבִים עַל-כִּסֵּא
 הָדָד רַבִּים וְכִרְכַּב וּבַסּוּסִים הַמָּה וְשָׂרִידֵם אִישׁ יְהוּדָה
 26 וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְיִשְׁבַּה הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם: וְבֹאוּ מִעַרֵי
 יְהוּדָה וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאָרֶץ בְּנִימִן וּמִדְּהַשְׁפֵּלָה
 וּמִדְּהַר וּמִדְּהַנֶּגֶב מִבָּאִים עֲלֶיהָ וְנָבַח וּמְנַחָה וּלְבוֹנֵה
 וּמִבְּאֵי תוֹדָה בֵּית יְהוָה: וְאִם-לֹא תִשְׁמַעוּ אֵלַי לְקַדֵּשׁ אֶת-
 27 יוֹם הַשִּׁפְתָּה וּלְבַלְתִּי שָׂאת מִשָּׂא וּבֹא בַשָּׂעִרֵי יְרוּשָׁלַם
 בְּיוֹם הַשִּׁפְתָּה וְהִצַּתִּי אֵשׁ בַּשָּׂעִרִיהָ וְאֶכְלָה אֶרְמֹנֹת יְרוּשָׁלַם
 וְלֹא תִכְבַּה:

יח CAP. XVIII.

יח הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֵלַי-רְמִיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: קוֹם א
 2 וַיְרַדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר וְשָׁמָּה אֲשַׁמְרֶנְךָ אֶת-דְּבָרֵי: וְאַרְד
 3 בֵּית הַיּוֹצֵר וְהִנְהוּ עֹשֶׂה מִלְאָכָה עַל-הָאֲבָנִים: וְנִשְׁתַּחֲת
 4 הַבְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בְּחֹמֶר בֶּנֶד הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַיַּעֲשֵׂהוּ
 כְּלֵי אֲחֹר כַּאֲשֶׁר יִשָּׂר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת: וַיְהִי ה
 דְּבַר-

v. 19. העם סי. v. 23. שמעו קרי. v. 24. מן קרי. י"ח v. 3. והנה הוא קרי

6 דבר-יהוה אלי לאמור: הכי יצר הנה לא-אוכל לעשות
 לכם בית ישראל נאס-יהוה הנה כחמר ביד היוצר
 7 כדאתם בדי בית ישראל: ונע אדבר עלי-גוי
 8 ועל-ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאבד: ושב הגוי ההוא
 מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על-הרעה אשר
 9 השבתי לעשות לו: ונע אדבר עלי-גוי ועל-
 10 ממלכה לבנות ולנטוע: ועשה הרעה בעיני לבלתי
 שמע בקולי ונחמתי על-הטובה אשר אמרתי להיטיב
 11 אותו: ועתה אמרנא אל-איש יהודה ועל-יושבי ירושלים
 לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה
 וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרך הרעה
 12 והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: ואמרו נואש כיי-אחרי
 מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו-הרע נעשה:
 13 לכן כה אמר יהוה שא-לונא בנוים מי שמע כאלה
 14 שעזרת עשתה מאד בתולת ישראל: העונב מצור שני
 15 שלג לבנון אסי-נתשו מים זרים קרים גוזלים: כיי-
 שבחני עמי לשוא יקטרו ויבשלום בדרכיהם שבולי
 16 עולם ללכת נתיבות הרך לא סלולה: לשום ארצם
 לשמה שרוקת עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו:
 17 כרוח-קרים אפיצם לפני אויב ערף ולא-פנים אראם
 18 ביום אידם: ויאמרו לנו ונחשבה על-ירמיהו
 מחשבות כיי לא-תאבד תורה מפהו ועצה מחכם ודבר
 מנביא לנו ונכחו בלשון ואל-ינקשיבה אל-כל-דבריו:
 19 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי: הושלם תחתי-
 טובה רעה כיי-כרו שוטה לנפשי וכו' ועמרי לפניך
 לדבר עליהם טובה להשיב את-חמתך מהם:
 20 לכן תן את-בניהם לרעב והגרם על-ידי-חרב ותהונח

נשיהם

v. 5. מלא ר v. 10. רדע קי v. 15. שבלי ק v. 16. שווקח ק

נשיהם שפלות ואלמנות ואנשיהם יהיו חרני מות
 כחוריהם מבי-חרב במלחמה: תשמע ועקה מבתיהם
 כיי-תביא עליהם גדוד פתאם כיי-כרו שיחה ללכדני
 23 ופחים טמני לרגלי: ואתה יהוה ידעת את-כל-עצתם
 עלי למות אל-תכפר על-עונם וחטאתם מלפניך אל-
 תמחו ויהיו מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם:

יט CAP. XIX.

כ כה אמר יהוה הלה וקנית בקבוק יוצר חרש ומזקני העם
 ומזקני הכהנים: ויצאת אל-גיא בדהנם אשר פתח שער
 2 החרסות וקראת שם את-הדברים אשר-אדבר אליך:
 3 ואמרתי שמעו דבר-יהוה מלכי יהודה ויושבי ירושלים
 כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הגני מביא רעה
 4 על-המקום הנה אשר כל-שמעה תצלנה אוניו: יצן
 אשר עזבני ויגפרו את-המקום הנה ויקטרו בו לאלהים
 אחרים אשר לא-ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה
 ומלאו את-המקום הנה דם נקים: ובנו את-במות הבעל
 5 לשרף את-בניהם באש עלות לבעל אשר לא-צויתי
 ולא דברתי ולא עלתה על-לבי: לכן הגיד-ימים
 6 באים נאס-יהוה ולא-יקרא למקום הנה עוד התפת וגיא
 7 בדהנם כיי אס-גיא החרנה: ובקתי את-עצת יהודה
 וירושלים במקום הנה והפלתים בחרב לפני איביהם
 ובך מבקשי נפשם ונתתי את-נבלתם למאכל לעוף
 8 השמים ולבהמת הארץ: ושמתי את-העיר הזאת
 לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על-כל-
 9 מכתה: והאכלתים את-בשר בניהם ואת בשר בנותיהם
 ואיש בשר-רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו
 להם איביהם ומבקשי נפשם: ושברת הבקבוק לעיני

האנשים

v. 22. שווח קי v. 23. וידו קי v. 2. החרסות קי 49

11 האנשים ההלכים אותך: ואמרתי אליהם כה אמר ה' יהוה צבאות ככה אשר אתה עם הזה ואתה העיר הזאת כאשר ישבר את-בלי היוצר אשר לא-יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: כדאעשה למקום הזה נאם-יהוה וליושביו ולתת אתה-העיר הזאת בתפת: והיו בתי ירושלים ובתי מלכי יהודה במקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על-נגותיהם לכל צבא השמים והסד נסקים לאלהים אחרים:

14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית-יהוה ויאמר אל-כל-העם: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי' אתה-העיר הזאת ועל-ב-עריה את כל-הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את-עורפם לבלתי שמוע את-דברי:

כ CAP. XX.

א וישמע פשחור כדאמר הכהן והוא-פקיד נגיד בבית יהוה את-ירמיהו נבא את-הדברים האלה: ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על-המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: ויהי ממחרת ויצא פשחור את-ירמיהו מן-המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמו כי אס-מנור מסקיב:

4 כ-כה אמר יהוה הנני נתנד ל-מנור לך וילכל-את-הבית ונפלו בחרב איביהם ועינך ראות ואת-כל-יהודה אתן ביד מלך-בבל והגלם בבבלה והפסם בחרב: ונתתי את כל-חסן העיר הזאת ואת-כל-יגיעה ואת-כל-יקרה ואת כל-אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזוים ולקחום והביאום בבבלה: ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל-אהבך

7 אהבך אשר-נבאת להם בשקר: פתיתי יהוה ואפת חוקתי ותיכל הייתי לשחוק כל-היום כלה לענ לי: כי-מדי אדבר אזעק חמם ושד אקרא כ-יהוה דבר-יהוה לי להרפה ולקלם כל-היום: ואמרתי לא-אזכרנו ולא-אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלל ולא אוכל: כי שמעתי דבת רבים מנור מסקיב הגידו ונגידנו כל אנוש שלמי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו:

11 ויהוה אותי כגבור ערוץ על-פני רדפי יפשלו ולא יכלו בשו מאד כ-לא השפילו כלמת עולם לא תשכח: ויהוה צבאות בתי צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אלה גליתי את-דרכי: שירו ליהוה הגלוי את-יהוה כי הציל את-נפש אביון מיד מרעים:

14 ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר-ילדתי אמי אל-והי ברוד: ארור האיש אשר בשר את-אבי לאמר ילד לך בן ובר שמת שמחהו: והיה האיש ההוא כערים אשר-דפד יהוה ולא נחם ושמע ועקה בכקר ותרועה בעת צהרים: אשר לא-מותתני מרחם ותהי-לי אמי קברי ורחמה הרת עולם: למה זה מרחם וצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי:

כא CAP. XXI.

הדבר אשר-היה אלי-ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את-פשחור כד-מלכיה ואת-צפניה כד מעשיה הכהן לאמר: דרש-נא בעדני את-יהוה כי נבוכדראצר מלך-בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל-נפלאותיו ויעלה מעלינו: ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל-צדקיהו: כה אמר יהוה אלהי ישראל

האלה: כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו
 גזול מיד עשוק וגו' ותום ואלמנה אל-תחמוסו
 ודם נקי אל-תשפכו במקום הנה: כי אם-עשו תעשו
 את-הדבר הנה ובאו בשערי הבית הנה מלכים ישבים
 לדוד על-כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו:
 ואם לא תשמעו את-הדברים האלה כי נשבעתי נא-ס'
 ה יהוה כי-לחרבה יהיה הבית הנה: כירכה ו אמר
 יהוה על-בית מלך יהודה נלעד אתה לי ראש הלבנון
 אם-לא אשיתך מדבר צרים לא נושבה: וקדשתי עליך
 משחתים איש וכליו וקרתו מבחר ארנון והפילו על-
 האש: ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש
 אל-רעהו על-מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת:
 ואמרו על אשר עובו את-ברית יהוה אלהיהם וישתחוו
 לאלהים אחרים ויעבדום: אל-תבכו למת ואל-
 תגדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את
 ארץ מולדתו: כירכה אמר-יהוה אל-שלם בך-יאשיהו
 מלך יהודה המלך פחת יאשיהו אביו אשר יצא מן
 המקום הנה לא-ישוב שם עוד: כי במקום אשר-הגלו
 אתו שם ימות ואת-הארץ הזאת לא-יראה עוד:
 הוי בנה ביתו בלא-צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו
 יעבד חנם ופעלו לא יתדלו: האמר אבנה-לי בית
 מדות ועליות מרווחים וקנע לו חלוני וספון בארו ומשוח
 בששור: התמלך כי אתה מתחרה בארו אבך הלוא
 אכל ושתה ועשה משפט וצדקה או טוב לו: הן הדין
 עני ואביון או טוב הלא-היא הדעת אתי נאס-יהוה: כי
 אין ענינו ולבך כי אם-על-בצעה ועל דם-הנקי לשפוף
 ועל-העשק ועל-המרוצה לעשות: לכן כה-אמר

יהוה

ישראל הנני מסב את-כלי המלחמה אשר בידכם אשר
 אתם גלחמים כם את-מלך בבל ואת-הכשדים הצרים
 עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל-תוך העיר
 ה הזאת: ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה
 6 ובאף ובחמה ובקצף גדול: והפיתי את-יושבי העיר
 הזאת ואת-האדם ואת-הבהמה בדרך גדול ימתו:
 7 ואחר-יבן נאס-יהוה אתן את-צדקתו מלך-יהודה ואת-
 עבדיו ואת-העם ואת-הנשאים בעיר הזאת מן-הדברו
 מן-החרב ומן-הרעב ביד נבוכדראצר מלך-בבל וביד
 איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי-חרב לא-יחוס
 8 עליהם ולא יחמל ולא ירחם: ואל-העם הזה תאמר
 כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את-דרך החיים ואת-
 9 דרך המות: הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב
 ובדבר והיוצא ונפל על-הכשדים הצרים עליכם יהיה
 י והיתה-לו נפשו לשלל: כי-שמתי פני בעיר הזאת
 לרעה ולא לטובה נאס-יהוה ביד מלך-בבל תנתן ושרפה
 11 באש: ולבית מלך יהודה שמעו דבר-יהוה: בית דוד
 כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עשוק
 פן-תצא כאש חמתי ובערה ואין מכפה מפני רע
 13 מעלליהם: הנני אלף ישובת העמק צור המישר נאס-
 יהוה האמרים מיי-יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו:
 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאס-יהוה והצתי אש
 ביצרה ואכלה כל-סביביה:

כב CAP. XXII.

כב

א כה אמר יהוה רד בית-מלך יהודה ודברת שם את-
 2 הדבר הנה: ואמרת שמע דבר-יהוה מלך יהודה הישב
 על-כסא דוד אתה ועבדך ועמך הבאים בשערים

האלה

יהוה אל־יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לא־יספדו לו
היו אחי ותוי אהות לא־יספדו לו היו אדון ותוי הדרה:
19 קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלָאָה לשערי
כ ירושלם: עלי הלבנון וצעקי ובכשן תני קולך
21 וצעקי מעברים כי נשברו פל־מ־הבדך: דברתי אליך
בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעורך כי לא־
22 שמעת בקולי: פל־רעִיך תרעה־רוח ומ־הבדך בשכי
23 ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך: ישבתי בלבנון
מקנתי בארזים מהנחנת בבאלך חבלים חיל בילדה:
24 חי־אני נא־יהוה כי אס־יהוה בנניו בן־יהויקים מלך
כה יהודה חותם עליך ימיני כי משם אתקנך: ונתתך
ביד מבקשי נפשך וביד אשר־אתה יגור מפניהם וביד
26 נבוכדראצר מלך־בבל וביד הפשדים: והטלתי אתך
ואת־אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא־ילדתם
27 שם ושם תמותו: ועל־הארץ אשר הם מנשאים את־
28 נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: העצב נבואה נפוז
האיש הזה בניהו אס־בלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא
29 וורעו והשלכו על־הארץ אשר לא־ידעו: ארץ ארץ ארץ
ל שמעי דבר־יהוה: כה אמר יהוה כתבו את־האיש הזה
ערילי גבר לא־יצלח בנמו כי לא יצלח מורעו איש
ישב על־כסא דוד ומושל עוד ביהודה:

כג CAP. XXIII.

היו רעים מאבדים ומפצים את־צאן מרעיתי נא־יהוה:
2 לכן כה־אמר יהוה אלתי ישראל על־הרעים הרעים
את־עמי אתם הפצתם את־צאני ותדחום ולא פקדתם
אתם הנני פקד עליכם את־רע מעלליכם נא־יהוה:
3 ואני אקבץ את־שארית צאני מכל הארצות אשר־הקדתי

אתם

כ"ב v. 20. כצ"ל v. 23. ישבתי ק"י. ibid. מקנתי ק"י

אתם שם והשבתו אתהן על־גוהן ופרו ורבו: ונקמתי
עליהם רעים ורעים ולא־יוראו עוד ולא־יחתו ולא יפקדו
נא־יהוה: הנה ימים באים נא־ס־יהוה ונקמתי ה
לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשפיל ועשה משפט
6 וצדקה בארץ: בנמו תושע יהודה וישראל ישפן לבטח
7 וזה־שמו אשר־יקרא יהוה ו צדקנו: לכן הגד־ימים
באים נא־ס־יהוה ולא־יאמרו עוד חי־יהוה אשר העלה
את־בני ישראל מארץ מצרים: כי אס־חי־יהוה אשר
העלה ואשר הביא את־דורע בית ישראל מארץ צפנה
ומכל הארצות אשר הדיחתם שם וישבו על־אדמתם:
9 לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו פל־עצמתי
הייתי פאיש שפור וקנבר עברו יין מפני יהוה ומפני
דברי קדשו: כי מנאפים מלאה הארץ כִּי־מפני אלה
אכלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה
11 ונבורתם לא־בן: כִּי־נס־נביא נס־כִּהן חנפו נס־בביתי
12 מצאתי רעתם נא־ס־יהוה: לכן יהיה דרכם לזום
כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו כה כִּי־אביא עליהם
רעה שנת פקדתם נא־ס־יהוה: ובנביאי שמרון
ראיתי תפלה הנבאו בפעל ויתעו את־עמי את־ישראל:
14 ובנבאי ירושלם ראיתי שערונה נאוף והלך
בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי־שבו איש מרעתו הוֹי
לי כלם בסדם וישביה בעמרה: לכן כה־אמר
15 יהוה צבאות על־הנבאים הנני מאכיל אותם לענה
והשקתים מִיר־אש כי מאת נביאי ירושלם יצאה הנפה
לכל־הארץ: כה־אמר יהוה צבאות אלה־תשמעו
16 על־דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם
חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: אמרים אמור למנאצי

דבר

v. 5. מלעיל v. 12. ופתח במקום קמץ.

דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו
 אמרו לאתבוא עליכם רעה: כי מי עמד בסוד יהוה
 וירא וישמע את דברו מִי־הקשוב דברי וישמע:
 הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש
 כ רשעים יחול: לא ישוב אר־יהוה עד עשתו ועד הקימו
 21 מוזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה: לא
 שלחתי את הנבאים והם רצו לאדברתי אליהם והם
 22 נבאו: ואם עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי וישבוים
 23 מדרבם הרע ומרע מעלליהם: האלהי מקרב
 24 אני נאם־יהוה ולא אלהי מרחק: אם יסתר איש
 במסתרים ואני לא אראנו נאם־יהוה הלוא את־השמים
 כה ואת־הארץ אני מלא נאם־יהוה: שמעתי את אשר
 אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי
 26 חלמתי: עד־מתי הוש בלב הנבאים נבאי השקר ונבאי
 27 תרמת לבם: החשבים להשפיה את עמי שמי בחלומתם
 אשר יספרו איש לרעהו כאשר שקחו אבותם את־שמי
 28 בבצל: הנביא אשר־אתו חלום יספר חלום ואשר דברי
 אתו ידבר דברי אמת מהילתכן את־הבר נאם־יהוה:
 29 הלוא כה דברי כאש נאם־יהוה וכפטיש יפצץ סלע:
 ל לכן הנני על־הנבאים נאם־יהוה מננבי דברי איש מאת
 31 רעהו: הנני על־הנבאים נאם־יהוה הלקחים לשונם
 32 וינאמו נאם: הנני על־נבאי חלמות שקר נאם־יהוה
 ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם ובפחוויתם ואנכי לא
 שלחתיים ולא צויתים והועיל לא־יועילו לעם־יהוה נאם־
 33 יהוה: וכי־ישאלך העם הזה או־הנביא או־יכהן לאמר
 מה־משא יהוה ואמרתי אליהם את־מה־משא ונטשתי
 34 אתכם נאם־יהוה: והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא

יהוה

יהוה ופקדתי עליה־איש ההוא ועל־ביתו: כה תאמרו לה
 איש על־רעהו ואיש אל־אחיו מה־ענה יהוה ומד־דבר
 יהוה: ומשא יהוה לא תנכרו־עוד כי המשא יהוה לאיש
 36 דברו והפכתם את־דברי אלהים חיים יהוה עבאות
 אלהינו: כה תאמר אל־הנביא מה־ענך יהוה ומד־דבר
 37 יהוה: ואם־משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען
 38 אמרכם את־הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם
 לאמר לא תאמרו משא יהוה: לכן הנני ונשיתי אתכם
 39 נשא ונטשתי אתכם ואת־העיר אשר־נתתי לכם
 ולאבותיכם מעל פני: ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות מ
 עולם אשר לא תשכח:

כד. CAP. XXIV.

כד
 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל *
 יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך־בבל את־יכניהו
 בדיהויקים מלך יהודה ואת־שרי יהודה ואת־החרש
 ואת־המסגר מירושלם ונבאם בבל: הדוד אחד תאנים
 2 טבות מאד כתאני הכפרות והדוד אחד תאנים רעות
 מאד אשר לא־תאכלנה מרע: ויאמר יהוה אלי
 3 מה־אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות
 טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא־תאכלנה
 מרע: ויהו דבר־יהוה אלי לאמר: כה־אמר
 4 יהוה אלהי ישראל פתאנים הטבות האלה פן אכיר את־
 גלות יהודה אשר שלחתי מן־המקום הזה ארץ בשדים
 5 לטובה: ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על־
 6 הארץ הזאת ובניתים ולא אחרם ונטעתיים ולא אתוש:
 7 ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והוילי לעם
 ואנכי אתה להם לאלהים כי־ישבו אלי בכל־לבם:
 8 ובתאנים הרעות אשר לא־תאכלנה מרע כי־

כה

כה | אָמַר יְהוָה בֶּן אֲמֵן אֶת־צַדִּיקָהוּ מִלֶּדְ-יְהוּדָה וְאֶת־
 שְׂרָיו וְאֶת־ שְׂאֵרֵי יְרוּשָׁלַם הַנְּשָׂאִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
 9 וְהַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְנִתְּתִים לְזוּעָה לְרֹעָה לְכָל
 מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ לְחַרְפָּה וּלְמָשָׁל לְשִׁנְיָה וּלְקַלְלָה בְּכָל־
 י הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר־אָדִיתֶם שָׁם: וְשִׁלַּחְתִּי בָם אֶת־הַחֶרֶב
 אֶת־הַרְעָב וְאֶת־הַדָּבָר עַד־תָּמוּס מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נִתְּתִי
 לָהֶם וּלְאֲבוֹתֵיהֶם:

כה CAP. XXV.

א הַדְּבָר אֲשֶׁר־הִנֵּה עַל־יְרֵמְיָהוּ עַל־פְּלִעַם יְהוּדָה בַּשָּׁנָה
 הַרְבֵּעִית לַיהוֹיָקִים בֶּן־אֲשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הוּא הַשָּׁנָה
 2 הַרְאֵשֶׁנִּית לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: אֲשֶׁר דִּבֶּר יְרֵמְיָהוּ
 הַנְּבִיא עַל־פְּלִעַם יְהוּדָה וְאֵל כָּל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר:
 3 מִן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לִּיאֲשִׁיָּהוּ בֶן־אֲמוּן מֶלֶךְ יְהוּדָה
 וְעַד | הַיּוֹם הַזֶּה זֶה שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הָיָה דְבַר־יְהוָה
 4 אֵלַי וְאָדַבֵּר אֵלֵיכֶם אֲשֶׁר־בְּדַבְּרִי וְלֹא שָׁמַעְתֶּם: וְשִׁלַּח
 יְהוָה אֵלֵיכֶם אֶת־כָּל־עַבְדָּיו הַנְּבִאִים הַשֶּׁמַּעַם וְשִׁלַּח וְלֹא־
 5 שָׁמַעְתֶּם וְלֹא־הִטִּיתֶם אֶת־אָזְנוֹכֶם לִשְׁמֹעַ: לֵאמֹר שׁוּבוּ־
 לָא אִישׁ מִדְּרָבּוֹ הַרְעָה וּמָרַע מֵעַל־לִיכֶם וּשְׁבוּ עַל־
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָבָם וּלְאֲבוֹתֵיכֶם לְמַדְעוֹלָם
 6 וְעַד־עוֹלָם: וְאֶל־תִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים לַעֲבֹדָם
 וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם וְלֹא־תִכְעִסוּ אוֹתִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְלֹא־
 7 אָרַע לָבָם: וְלֹא־שָׁמַעְתֶּם אֵלַי נְאֻם־יְהוָה לְמַעַן הַכְּעִסוּנִי
 8 בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם לָרַע לָבָם: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 9 יְעַן אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי: הִנְנִי שֹׁלַח וּלְקַחְתִּי
 אֶת־כָּל־מִשְׁפְּחוֹת צִפּוֹן נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־
 בָּבֶל עַבְדִּי וְהִבְאֵאתִים עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל־יֹשְׁבֵיהָ וְעַל־
 כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב וְהַחֲרַמְתִּים וְשָׁמַתִּים לְשִׁמְהָ
 וּלְשַׁרְקָה

כד v. 9. לוועה קרי כיה v. 3. א נמקום ה' v. 7. קמץ בטרחה ibid. דכעסו קרי

וּלְשַׁרְקָה וּלְחַרְבוֹת עוֹלָם: וְהִאֲבֹדְתִי מִהֶם קוֹל שְׁשׁוֹן י
 וְקוֹל שְׂמִיָּה קוֹל הַתֵּן וְקוֹל כְּלָה קוֹל רַחִים וְאוֹר נָר:
 11 וְהָיְתָה כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחַרְבָּה וּלְשִׁמְהָ וְעַבְדוֹ הַגּוֹיִם
 12 הָאֵלֶּה אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל שְׁבַעִים שָׁנָה: וְהָיָה כַּמְלָאוֹת
 שְׁבַעִים שָׁנָה אֶפְקֹד עַל־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַל־הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם־
 יְהוָה אֶת־עוֹנָם וְעַל־אֶרֶץ כְּשָׂדִים וְשִׁמְתִי אוֹתוֹ לְשִׁמְמוֹת
 13 עוֹלָם: וְהִבְאוֹתִי עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי אֲשֶׁר־
 דִּבַּרְתִּי עֲלֶיהָ אֵת כָּל־הַכְּתוּב בַּסֵּפֶר הַזֶּה אֲשֶׁר־נִבְאָ
 14 יְרֵמְיָהוּ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם: כִּי עַבְדוּבְכֶם נְסִיחָמָה גּוֹיִם רַבִּים
 וּמְלָכִים גְּדוֹלִים וְשִׁלַּמְתִּי לָהֶם כַּפְּעֵלָם וּכְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם:
 15 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת־
 פֶּזֶם תַּיִן הַחֲמָה הַזֹּאת מִיָּדִי וְהִשְׁקִיתָה אוֹתוֹ אֶת־כָּל־
 16 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִכִּי שִׁלַּח אוֹתָךְ אֵלֵיהֶם: וְשִׁתִּי וְהִתְנַעַשׂוּ
 17 וְהִתְהַלְּלוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִכִּי שִׁלַּח בֵּינְתֶם: וְאָקַח
 אֶת־הַכּוֹס מִיַּד יְהוָה וְנָשָׂא וְאֲשַׁקָּה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתִּי
 18 יְהוָה אֵלֵיהֶם: אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה וְאֶת־מְלָכֶיהָ
 אֶת־שָׂרֶיהָ לָתֵת אֹתָם לְחַרְבָּה לְשִׁמְהָ לְשַׁרְקָה וּלְקַלְלָה
 19 כַּיּוֹם הַזֶּה: אֶת־פְּרַעְיָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־
 שְׂרָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ: וְאֵת כָּל־הָעָרִב וְאֵת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ כ
 הַעֲוִץ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְאֵת־אֲשַׁקְלֹן וְאֵת־
 21 עֲזָה וְאֵת־עַקְרוֹן וְאֵת שְׂאֵרֵי אֲשֶׁדּוּד: אֶת־אֲדוּם וְאֶת־
 22 מוֹאָב וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹז: וְאֵת כָּל־מַלְכֵי צֹר וְאֵת כָּל־מַלְכֵי
 23 צִידוֹן וְאֵת מַלְכֵי הָאֵי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם: אֶת־דָּדָן וְאֶת־
 24 תִּימָא וְאֶת־בְּבוֹז וְאֵת כָּל־קְצוּצֵי פֶּאֶה: וְאֵת כָּל־מַלְכֵי
 עָרֵב וְאֵת כָּל־מַלְכֵי הָעָרֵב הַשֹּׁכְנִים בְּמִדְבָּר: וְאֵת כָּל־
 מַלְכֵי וּמְדִי וְאֵת כָּל־מַלְכֵי עֵילָם וְאֵת כָּל־מַלְכֵי מְדִי:
 וְאֵת כָּל־מַלְכֵי הַצִּפּוֹן הַקְּרוּבִים וְהַרְחֻקִים אִישׁ אֶל־
 26

אחיו

11. v. כזיל v. 12. מלא ו' v. 13. והבאתי קרי

אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה
 27 ומלך ששד ישפה אחריהם: ואמרת אליהם כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקויו ונפלו ולא
 28 תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם: והיה פי
 ימאני לקחתהפוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה
 29 אמר יהוה צבאות שתו תשתו: פי הנה בעיר אשר
 נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו
 לא תנקו פי חרב אני קרא על כל יושבי הארץ נאם
 ל יהוה צבאות: ואתה תנבא אליהם את כל הדברים
 האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו
 יתן קולו ישאג ישאג על גנהו הודל בדרכים יענה אל
 31 כל יושבי הארץ: בא שאון עדרקצה הארץ פי ריב
 ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב
 32 נאם יהוה: כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת
 33 מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירבתי ארץ: והיו חללי
 יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא
 יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהוה:
 34 הלילו הרעים ונעלו והתפלשו אדירי הצאן כירמלאו
 לה ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם בכלי המדה: ואבד
 36 מנום מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: קול צעקת
 הרעים ויללת אדירי הצאן כירשד יהוה את מרעיתם:
 37 ונתמו נאות השלום מפני חרון אפי יהוה: עוב כפסיר
 38 סכו כירחותה ארצם לשמה מפני חרון היותה ומפני
 חרון אפיו:

כו CAP. XXVI.

א בראשית ממלכות יהויקים בדיאשיתו מלך יהודה יהוה
 2 הדבר הנה מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה עמד

בחצר

כיה v. 30. קמץ בשטא v. 34. הפי בחולם ובחורק התי

בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הפאים
 להשתחנות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתך לדבר
 אליהם אלהיך דבר: אולי ישמעו וישבו איש מדרך
 3 הרעה ונחמתי אלה הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם
 מפני רע מעלליהם: ואמרת אליהם כה אמר יהוה
 4 אסלא תשמעו אלי ללכת בתורת אשר נתתי לפניכם:
 לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם
 5 והשכם ושלח ולא שמעתם: ונתתי את הבית הזה
 6 בשלח ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל גוי הארץ:
 7 וישמעו הפהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו
 8 מדבר את הדברים האלה בבית יהוה: ויהי בכלות
 ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל
 העם ויתפשו אתו הפהנים והנבאים וכל העם לאמר
 9 מות תמות: מהו ע נבית בשם יהוה לאמר בשלח יהוה
 הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל
 העם אל ירמיהו בבית יהוה: וישמעו שרי יהודה את
 הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו
 11 בפתח שער יהוה החדש: ויאמרו הפהנים והנבאים
 אלה השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה
 כי נבא אלה העיר הזאת כאשר שמעתם באוניכם:
 12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה
 שלחני להנבא אלה הבית הזה ואל העיר הזאת את כל
 הדברים אשר שמעתם: ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם
 13 ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אלה הרעה אשר
 דבר עליכם: ואני הנני בודכם עשורלי כשוב וכישר
 14 בעיניכם: אך ורע תדעו כי אסממתים אתם אתי כיר
 15 דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל יושביה

כי

v. 6. יתור ה. ibid. חסר ה. v. 9. כציל

כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באוניכם את כל-
 16 הדברים האלה: ויאמרו השרים וכל העם אלההבנים
 ואלה הנביאים אין לאיש הזה משפטמות כי בשם יהוה
 17 אלהינו דבר אלנו: ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו
 18 אל-כל-קהל העם לאמר: מיכיה המורשתי הזה נבא
 בימי חזקיהו מלך-יהודה ויאמר אל-כל-עם יהודה לאמר
 כהאמר: יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עינים
 19 תהוה ותר הבית לבמות יער: ההמת המתהו חזקיהו
 מלך-יהודה וכל-יהודה הלא ירא את-יהוה ויחל את-
 פני יהוה וינחם יהוה אל-הרעה אשר-דבר עליהם
 כ ואנחנו עשים רעה גדולה על-נפשותינו: וגם-איש היה
 מתנבא בשם יהוה אוריהו בן-שמעיהו מקרית היערים
 ונבא על-העיר הזאת ועל-הארץ הזאת בכל דברי
 21 ירמיהו: וישמע המלך יהויקים וכל-גבוריו וכל-השרים
 את-דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא
 22 ויברח ויבא מצרים: וישלח המלך יהויקים אנשים
 מצרים את-אלנתן בן-עכבור ואנשים אתו אל-מצרים:
 23 ויצאו את-אוריהו ממצרים ויבארו אל-המלך יהויקים
 24 ויברו בחרב וישלך את-נבלתו אל-קברי בני העם: אך
 יד אחיקם בן-שפן היתה את-ירמיהו לבלתי תת-אתו
 ביד-העם להמיתו:

כו CAP. XXVII.

א בראשית ממלכת יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה היה
 2 הדבר הזה אל-ירמיה מאת יהוה לאמר: כהאמר
 יהוה אלי עשה לך מוסרות וממות ונתתם על-צוארך:
 3 ושלחתם אל-מלך אדום ואל-מלך מואב ואל-מלך בני
 עמון ואל-מלך צר ואל-מלך צידון ביד מלאכים הבאים
 ירושלם

כ"ו. י"ח. v. מוכה קרי כ"ו. י"א. v. מלא ה

ירושלם אל-צדקיהו מלך יהודה: וצוית אתם אל-
 4 אדניהם לאמר כהאמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה
 תאמרו אל-אדניכם: אנכי עשיתי את-הארץ את-האדם ה
 ואת-הבהמה אשר על-פני הארץ ככחי הגדול ובחזעי
 הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני: ועתה אנכי נתתי
 6 את-כל-הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך-בבל
 עבדי וגם את-חנת השדה נתתי לו לעבדו: ועבדו אתו
 7 כל-הגוים ואת-בניו ואת-בנותיו עד בא-עת ארצו גס
 הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדולים: והיה הגוי
 8 והממלכה אשר לא-יעבדו אתו את-נבוכדנאצר מלך-
 בבל ואת אשר לא-יתן את-צוארו בעל מלך בבל
 בחרב וברעב ובדבר אפקד עליהגוי ההוא נאם-יהוה
 ע-ד-תמי אתם בידו: ואתם אל-תשמעו אל-נביאיכם
 9 ואל-קסמיכם ואל-חלמתיכם ואל-עונניכם ואל-בשפיכם
 אשר-הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את-מלך
 בבל: כי שקר הם נבאים לכם למען תרחיק אתכם
 11 מעל אדמתכם ותרחתי אתכם ואבדתם: והגוי אשר
 יביא את-צוארו בעל מלך-בבל ועבדו והנחתיו על-
 12 אדמתו נאם-יהוה ועבדה וישב בה: ואל-צדקיה מלך-
 יהודה דברתי ככל-הדברים האלה לאמר הביאו את-
 13 צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו: למה
 תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר
 14 יהוה אליהגוי אשר לא-יעבד את-מלך בבל: ואל-
 תשמעו אל-דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא
 15 תעבדו את-מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: כי לא
 שלחתים נאם-יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען
 16 הדיתי אתכם ואבדתם אתם והנביאים הנבאים לכם:
 ואל-הבנתים ואל-כל-העם הזה דברתי לאמר כה אמר
 יהוה

העמדים בבית יהוה: ויאמר ירמיה הנביא אמן בן
 6 ועשה יהוה יקם יהוה את־דבריו אשר נפאת להשיב
 7 כלי בית־יהוה וכל־הגולה מבבל אל־המקום הזה: אך
 שמע־נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני
 8 כל־העם: הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן־העולם
 וינבאו אל־ארצות רבות ועל־ממלכות גדלות למלחמה
 9 ולרעה ולדבר: הנביא אשר ינבא לשלום כבא דבר
 הנביא יודע הנביא אשר־שלחו יהוה באמת: ויקח חנניה
 הנביא את־המוטה מעל צנאר ירמיה הנביא וישברוהו:
 11 ויאמר חנניה לעיני כל־העם לאמר כה אמר יהוה ככה
 אשבר את־על ונבכרנאצר מלך־בבל בעוד שנתים
 12 וימים מעל צנאר כל־הגוים וילך ירמיה הנביא לדרך:
 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיה אחרי שבו חנניה
 הנביא את־המוטה מעל צנאר ירמיה הנביא לאמר:
 13 הלוד ואמרם אל־חנניה לאמר כה אמר יהוה מטות עץ
 14 שברת ועשית תחתיקן מטות ברזל: כי כה־אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על־צנאר כל־
 הגוים האלה לעבד את־נבכרנאצר מלך־בבל ועבדוהו
 15 וגם את־חית השדה נתתי לו: ויאמר ירמיה הנביא
 אל־חנניה הנביא שמע־נא חנניה לא־שלחך יהוה ואתה
 16 הבטחת את־העם הזה על־שקר: לכן כה אמר יהוה
 17 הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כִּי־
 סרה דברת אל־יהוה: וימת חנניה הנביא בשנה ההיא
 בחדש השביעי:

כט CAP. XXIX.

כט ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם
 אל־יתר וקני הגולה ואל־הכהנים ואל־הנביאים ואל־
 כל

יהוה אל־תשמעו אל־דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר
 הנה כלי בית־יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שָׁקַר
 17 המה נבאים לכם: אל־תשמעו אליהם עבדו את־מלך
 18 בבל וחיו למה תדוה העיר הזאת חרבה: ואם־נבאים
 הם ואסיש דבר־יהוה אתם ופגע־נא ביהוה צבאות
 לבלתי־כאו הפלים הנותרים בבית־יהוה ובית מלך
 19 יהודה ובירושלם בבבלה: כי כה אמר יהוה צבאות
 אל־העמדים ועל־הנים ועל־המכונות ועל יתר הפלים
 הנותרים בעיר הזאת: אשר לא־לקחם נבוכדנאצר
 20 מלך בבל בגלותו את־יכניה בן־יהויקים מלך־יהודה
 מירושלם בבבלה ואת כל־חרי יהודה וירושלם:
 21 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על־הפלים
 22 הנותרים בית יהוה ובית מלך־יהודה וירושלם: בבבלה
 יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נא־ס־יהוה והעליתם
 והשבתים אל־המקום הזה:

כח CAP. XXVIII.

כח ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך־
 יהודה בשנת הרבעית בתחדש החמישי אמר אלי חנניה
 1 בן־עזור הנביא אשר מנבעון בבית יהוה לעיני הכהנים
 2 וכל־העם לאמר: כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 3 לאמר שברתי את־על מלך בבל: בעוד שנתים ימים
 אני משיב אל־המקום הזה את־כל־כלי בית יהוה אשר
 לקח נבוכדנאצר מלך־בבל מן־המקום הזה ויביאם
 4 בבבל: ואת־יכניה בן־יהויקים מלך־יהודה ואת־כל־גלות
 יהודה הבאים בבבלה אני משיב אל־המקום הזה נא־ס־
 ה יהוה כי אשפר את־על מלך בבל: ויאמר ירמיה
 הנביא אל־חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל־העם
 העמדים

כָּל־הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מִירוּשָׁלַם בְּבִלְזָה׃
 2 אַחֲרַי צֵאת יְכִנְיָה הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה וְהַסַּרְסִיסִים שְׂרֵי יְהוּדָה
 3 וִירוּשָׁלַם וְהַחֲרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלַם׃ בְּיַד אֲלֻעֶשָׁה בֶן־
 שָׁפָן וַיִּמְרְזֶה בְּדַחֲלִיקָה אֲשֶׁר שָׁלַח צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 4 אֶל־נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּבִלְזָה לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר
 ה מִירוּשָׁלַם בְּבִלְזָה׃ בָּנֵי בָתִּים וְשָׂבוּ וְנָטְעוּ גִזְזִית וְאָבְלוּ
 6 אֶת־פְּרִיָן׃ קָחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָנִים וּבָנוּת וְקָחוּ לְבָנֵיכֶם
 נָשִׁים וְאֶת־בָּנוֹתֵיכֶם תִּנּוּ לְאִנְשִׁים וְתִלְדְנָה בָנִים וּבָנוֹת
 7 וְרַב־שָׂם וְאֶל־תִּמְעֲמוּ׃ וְדַרְשׂוּ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר
 הִגְלִיתִי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בְעַדָּה אֶל־יְהוָה כִּי
 8 בְשָׁלוֹמָה יְהוּדָה לָכֶם שְׁלוֹם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲל־יִשְׂאִו לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר־
 בְּקִרְבְּכֶם וְקִסְמֵיכֶם וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חַלְמֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
 9 אַתֶּם מַחְלָמִים׃ כִּי בְשֹׁקֵר הֵם נְבִיאִים לָכֶם בְּשֵׁמי לֹא
 י שְׁלַחְתִּים נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה כִּי לִפִּי
 מְלֵאת לְבַבְךָ שְׂבָעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וְהִקְמַתִי עֲלֵיכֶם
 11 אֶת־דְּבָרֵי הַפֹּזֵב לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה׃ כִּי
 אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת־הַמַּחְשְׁבֹת אֲשֶׁר אֲנִי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם־
 יְהוָה מַחְשְׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לְתֵת לָכֶם אַחֲרֵית
 12 וְתִקְוָה׃ וּקְרֹאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלַי וְשִׁמְעֵתִי
 13 אֲלֵיכֶם׃ וּבִקְשַׁתֶּם אֹתִי וּמְצַאתֶם כִּי תִדְרָשְׁנִי בְּכָל־
 14 לְבַבְכֶם׃ וְנִמְצְאתִי לָכֶם נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבַתִּי אֶת־שְׂכִיתְכֶם
 וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם וּמִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי
 אֶתְכֶם שָׂם נְאֻם־יְהוָה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־
 15 הִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם׃ כִּי אָמַרְתֶּם הַקּוֹם לָנוּ יְהוָה
 16 נְבִיאִים בְּבִלְזָה׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ
 הַיּוֹשֵׁב

הַיּוֹשֵׁב אֶל־כַּפַּא דָּוָד וְאֶל־כָּל־הָעָם הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת
 17 אַחֲיֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־צִיָּאוּ אֶתְכֶם בְּגוֹלָה׃ כֹּה אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי מִשְׁלַח בָּס אֶת־הַחֲרָב אֶת־הַרְעָב
 וְאֶת־הַדָּבָר וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּתַאנִּים הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא־
 18 תִּאֲכַלְנָה מִרְעַ׃ וְרַדַּפְתִּי אַחֲרֵיהֶם בַּחֲרָב בְּרָעָב וּבַדָּבָר
 וְנָתַתִּים לְזוֹעָה לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ לְאֱלֹהִים וּלְשִׁמְוָה
 19 וּלְשִׁרְקָה וּלְחַרְפָּה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּים שָׂם׃ תַּחַת
 אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמְעוּ אֶל־דְּבָרֵי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי
 אֲלֵיהֶם אֶת־עַבְדִּי הַנְּבִיאִים הַשְּׂכֵם וְשָׁלַח וְלֹא שָׁמַעְתֶּם
 נְאֻם־יְהוָה׃ וְאַתֶּם שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה פֶּלֶא־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־
 21 שְׁלַחְתִּי מִירוּשָׁלַם בְּבִלְזָה׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲל־אֲחַאֵב בְּדַקְוִלָּה וְאֶל־צִדְקָתִי בֶן־
 מַעֲשֵׂיהָ הַנְּבִיאִים לָכֶם בְּשֵׁמי שֹׁקֵר הַנְּנִי וְנָתַן אֶתֶם בְּיַד
 22 נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִקְסֵם לְעֵינֵיכֶם׃ וְלָקַח מֵהֶם
 קָלְלָה לְכָל גְּלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ יְהוָה
 23 בַּצִּדְקָתִי וּבְאֲחָב אֲשֶׁר־קָלַם מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֵשׁ׃ יַעַן אֲשֶׁר
 עָשׂוּ נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְאַפוּ אֶת־נִשְׁי רַעֲיָהֶם וַיִּדְבְּרוּ דְבָר
 בְּשֵׁמי שֹׁקֵר אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתֶם וְאֲנִי הוֹיֵדַע וְעַד נְאֻם־
 24 יְהוָה׃ וְאֶל־שְׁמַעְיָהוּ הַנַּחֲלָמִי תֹאמַר לֵאמֹר׃ כֹּה־
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יַעַן אֲשֶׁר אַתָּה
 שְׁלַחְתָּ בְּשִׁמְלָה סַפְרִים אֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
 וְאֶל־צַפְנִיָּה בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַכַּהֵן וְאֶל־כָּל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר׃
 26 יְהוָה נִתְנַן כַּהֵן תַּחַת יְהוֹיָדָע הַכַּהֵן לְהוֹנֵת פְּקָדִים בַּיִת
 יְהוָה לְכָל־אִישׁ מִשְׁנַע וּמִתְנַבֵּא וּנְתַתָּה אִתּוֹ אֶל־הַמַּהְפֵּכֹת
 וְאֶל־הַצִּיָּנָק׃ וְעַתָּה לָמָּה לֹא גַעַרְתָּ בִּירְמִיָּהוּ הָעֹנֵתִי
 27 הַמְתַּנְבֵּא לָכֶם׃ כִּי עַל־כֵּן שְׁלַח אֲלֵינוּ בְּבִלְזָה לֵאמֹר אֲרַבָּה
 28 הִיא בָנֵי בָתִּים וְשָׂבוּ וְנָטְעוּ גִזְזִית וְאָבְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶן׃
 וַיִּקְרָא

29 ויקרא צפניה הפהן את-הספר הזה באוני ירמיהו
 ל הנביא: ויהי דברי-הזה אל-ירמיהו לאמר:
 31 שלח על-כל-הגולה לאמר כה אמר יהוה אל-שמעיה
 הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי
 32 ויבטח אתכם על-שקר: לכן כה-אמר יהוה הנני פקד
 על-שמעיה הנחלמי ועל-זרעו לא-יהיה לו איש וישב
 בתוך-העם הזה ולא-יראה בטוב אשר-אני עשה-לעמי
 נאסיהוה פירסה דבר על-יהוה:

ל CAP. XXX.

2 * הדבר אשר-הנה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה-
 אמר יהוה אלתי ישראל לאמר כתב-לך את כל-הדברים
 3 אשר-דברתי אליך אל-ספר: כי הנה ימים באים נאם-
 יהוה ושבתו את-שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה
 והשבתים אל-הארץ אשר-נתתי לאבותם וירשוה:
 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל-ישראל ואל-יהודה:
 ה כי-כה אמר יהוה קול חרקה שמענו פחד ואין שלום:
 6 שאלו-נא וראו אסילך זכר מדוע ראיתי כל-נבד ידיו
 7 על-חלציו כיו-לדה ונתפכו כל-פנים לירקון: הוי כי
 גדול היום ההוא מאין כמחוי ועת-צרה הוא ליעלב וממנה
 8 וישע: ויהי ביום ההוא נאם ויהוה צבאות אשר
 עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא-יעבדו-בו עוד
 9 זרים: ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר
 י אקים להם: ואתה אל-תירא עבדי יעלב נאם-יהוה
 ואל-תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת-ירועך
 מארץ שכים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד:
 11 כי-אתך אני נאם-יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל-
 הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך לא-אעשה כלה
 12 ויפרתיך למשפט ונקה לא אנקך: כי כה אמר
 יהוה

13 יהוה אנש לשברך נחלה מכתך: אי-הן דינגד למזור
 14 רפאות תעלה אין לך: כל-מא-הבך שכתוך אותך לא
 ידרשו כי מפת אויב הפיתוך מוסר אכזרי על רב עונך
 15 עצמו הפאתך: מזה-תועל על-שברך אנש מכאבך
 16 על רב עונך עצמו הפאתך עשיתי אלה לך: לכן
 כל-אכליך יאכלו וכל-צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסוף
 17 למשפה וכל-בונך אתן לבו: כי אעלה ארכה לך
 וממפותיך ארפאך נאם-יהוה כי נדחה קראו לך ציון
 18 היא דרש אין לה: כה אמר יהוה הנני-שב
 שבות אהלי יעקב ומשכנתי ארחם ונבנתה עיר על-
 19 תלה וארמון על-משפטו ישב: ויצא מהם תודה וקול
 משחקים וחרבתים ולא ימלטו והכבדתיים ולא יצערו:
 20 והיו בניו בקדם ועדתו לפני תבון ופקדתי על כל-
 21 לחציו: והנה אדירו מפנו ומשלו מקרבנו יצא והקרבתיו
 ונגש אלי כי מי הוא-זה ערב את-לבו לגשת אלי נאם-
 22 יהוה: והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
 23 הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש
 24 רשעים יחול: לא ישוב חרון אף-יהוה עד-עשתו ועד-
 בקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו כה: בעת כה
 ההוא נאם-יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל
 והמה יהוה לי לעם:

לא CAP. XXXI.

לא
 * כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך *
 2 להרגיעו ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם
 3 אהבתיך על-כן משכתך חסד: עוד אבנד ונבנית
 בתולת ישראל עוד תעדי תפוך ויצאת במחול משחקים:
 4 עוד תשעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו:

כי
 ל. 16. v. ירו א. 18. v. מלא ו. 25. v. בניא כאן תחלת סימן לא. ל.יא. v. 1. הפסדה לום שני של ריה

ה כי ישׂוים קראו וצרים בקר אפרים קומו ונעלה ציון
 6 אליהוהוה אלהינו: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה רְנֵוּ לַעֲקֹב
 שְׂמֵחָה וְצַחֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְּׂמִיעוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשִׁעַ
 7 יְהוָה אֶת־עַמּוֹךְ אֶת־שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: הֲנֵנִי מֵבִיא אֹתְכֶם
 מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּבְצִמְתִּים מִזְרַבְתִּי־אֶרֶץ בָּם עוֹר וּפְסַח הָרָה
 8 וְיֹולַדְתִּי יַחְדָּו קָהֵל גְּדוּל יְשׁוּבוּ הִנֵּה: בְּכִכִּי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים
 אוֹבִילֶם אוֹלִיכֶם אֶל־נַחְלִי מִיַּם בְּדֶרֶךְ יִשָּׁר לֹא יִבְשְׁלוּ
 9 בָּהּ כִּי־הֵייתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכָרִי הוּא: שְׂמִיעוּ
 דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְתַגִּידוּ בְּאָזְנֵי מִמְרַחֵק וְאָמְרוּ מִזְרַח
 י יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשָׁמְרוּ פִרְעָה עֲדָרוּ: כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־
 11 יַעֲקֹב וַנְּגַלּוּ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ: וּבָאוּ וְרִנְנוּ בְּמִרוֹם־צִיּוֹן
 וַנְּהַרְוּ אֶל־שׁוֹב יְהוָה עַל־דָּגֶן וְעַל־תִּירֵשׁ וְעַל־צֶמֶר וְעַל־
 בְּגִידֵי־צֹאן וּבְקָר וְהִיתָה נֶפֶשׁ בְּנֵי רֹחַ וְלֹא־יֹסִיפוּ לְהֵאָבֵה
 12 עוֹד: אִזּוּ תִשְׂמַח בְּתוֹלָהּ בְּמַחֲוִיל וּבְחִרִים וּבְקִנִּים יַחְדָּו
 וְהִפְכֵתִי אֲבָלָם לְשִׂשׁוֹן וְנַחֲמֵתִים וְשִׂמְחֵתִים מִיּוֹנוֹם:
 13 וְרוּחֵי נֶפֶשׁ הַבְּהֵנִים הֲשִׁן וְעַמִּי אֶת־טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ נְאֻם־
 14 יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְכִי
 תַמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה עַל־בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהִנָּחֵם עַל־בְּנֵיהָ
 15 כִּי אֵינְנוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלְךָ מִכִּכִּי וְעִינֶיךָ
 מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְּעֻלָּתְךָ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ
 16 אוֹיֵב: וַיִּשְׂתַּקְנָה לְאַחֲרֵיתֶךָ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים
 17 לְגִבּוֹלָם: שְׂמוֹעַ שְׂמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְגַּדֵּד יִסְרַתְנִי וְאוֹסֵר
 בַּעֲגָל לֹא לְמַד הַשְּׁבָנִי וְאִשׁוּבָה כִּי אֵתָה יְהוָה אֱלֹהֵי:
 18 כִּי־אַחֲרֵי שׁוֹבִי נַחֲמֵתִי וְאַחֲרַי תִּגְדַּעִי סַפְקֵתִי עַל־יָדְךָ
 19 בְּשֵׁתִי וְנִסְתַּכַּלְמֵתִי כִּי נִשְׂאֵתִי חֲרַפְתִּי נַעֲוִרִי: הֲבֵן יִקְרָה
 לִי אֶפְרַיִם אִם יֵלֶד שְׁעִשׂוּעִים כִּי־מֵדִי דַבְּרִי בּוֹ וְכִר
 אֲזַבְּרֵנוּ עוֹד עַל־פִּנְ הָמוֹ מַעִי לֹו רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ נְאֻם־
 יְהוָה

יְהוָה: * הַצִּיבִי לְךָ צִינִים שְׂמִי לְךָ תַמְרוּרִים שְׂתִי כ
 לְבָד לְמַסְלָה דֶרֶךְ הַלְכֵתִי שׁוֹבִי בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל שׁוֹבִי
 אֶל־עֲרֹךְ אֱלֹהֵי: עַד־מָתִי תִתְחַמְקִין הַפֶּת הַשׁוֹבְכָה כִּי־
 21 כָּרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בְּאֶרֶץ נִקְבָה תְּסוּבֵב נָבֵר:
 22 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֹאמְרוּ אֶת־
 הַדְּבַר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרָיו בְּשׁוֹבִי אֶת־שְׁבוּתְכֶם
 23 וּבְרַבְכֶּךָ יְהוָה נִוְהֶ־צֶדֶק חַר הַקִּדְשׁ: וַיִּשְׁבוּ בָּהּ יְהוּדָה
 24 וּבְלִעְרָיו יַחְדָּו אֶפְרַיִם וְנִסְעוּ בַעֲדָר: כִּי הִרְוִיתִי נֶפֶשׁ
 עֵיפָה וּבְלִגְפֵשׁ דָּאָבָה מִלֵּאתִי: עַל־זֹאת הִקְצַתִּי וְאַרְאָה כֹה
 26 וְשִׁנְתִּי עֲרֻכָה לִי: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה
 וְנִרְעֵתִי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה וְרַע אָדָם וְרַע
 27 בְּהֵמָה: וְהָיָה בְּאֶשֶׁר שָׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוּץ
 וּלְתַרֵּם וּלְהֵאָבִיד וּלְהִרְעַ בֶּן אֲשַׁקֵּד עֲלֵיהֶם לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ
 28 נְאֻם־יְהוָה: בְּיָמִים הָהֵם לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אָבוֹת אֲכָלוּ
 29 בָּסֵר וְשָׁנִי בָנִים תִּקְהִינָה: כִּי אִם־אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת כֹּל־
 הָאָדָם הָאֲכָל הַבָּסֵר תִּקְהִינָה שְׁנוֹ: הִנֵּה יָמִים בָּאִים ל
 נְאֻם־יְהוָה וּבְרַתִּי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה בְּרִית
 31 חֲדָשָׁה: לֹא כַּבְרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתְכֶם בְּיוֹם
 הַחֲוִיקֵי בִידֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הֵמָּה הִפְרוּ
 32 אֶת־בְּרִיתִי וְאָנֹכִי בַעֲלֵתִי בָם נְאֻם־יְהוָה: כִּי זֹאת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר אֲכַרֵּת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם־
 יְהוָה נִתְתִּי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקֶרְפֶּם וְעַל־לִבָּם אֲכַתְּבֶנָה וְהָיִיתִי
 33 לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהָמָּה יְהוּדִי לֵעָם: וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ
 אֶת־רַעְיוֹ וְאִישׁ אֶת־אֲחִיו לֵאמֹר דַּע אֶת־יְהוָה כִּי כוֹלֶם
 יִדְעוּ אוֹתִי לְמַקְטָנָם וְעַד־גְּדוּלָּם נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶסְלַח
 34 לְעֵוֹנָם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֲזַכֵּר־עוֹד: כֹּה אָמַר יְהוָה
 נִתֵן שְׂמֵשׁ לְאוֹר יוֹמָם חֶקֶת יָרַח וּבֹכְבִים לְאוֹר לַיְלָה

רנע

לה רגע היום ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: אסימשו
 החקים האלה מלפני נאסי יהוה גם ורע ישראל ישבתו
 36 מהיות נזי לפני פלתימים: כה אמר יהוה אסי
 ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למשה גם
 אני אמאם בכל ורע ישראל על כל אשר עשו נאסי
 37 יהוה: הנה ימים נאסי יהוה ונבנתה העיר
 38 ליהוה ממנדל חננאל ערשער הפנה: ויצא עוד קנה
 39 המדה נגדו על גבעת נרב ונסב געתה: וכל העמק
 הפגרים ותרשן וכל השרמות ערנחל קדרון ערפנת
 שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יחרם
 עוד לעולם:

לב CAP. XXXII.

לב

א הדבר אשר הנה אלי ירמיהו מאת יהוה בשנת העשירית
 לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנדה עשרה שנה
 2 לנבוכדנאצר: ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים
 וירמיהו הנביא הנה כלוא בחצר המטרה אשר ברת
 3 מלך יהודה: אשר בלא צדקיהו מלך יהודה לאמר
 מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את
 4 העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: וצדקיהו מלך
 יהודה לא ימלט מיד הכשדים כיהנתן ינתן ביד מלך
 5 בבל ודבריו עספיו ועיניו את עינו תראנה: ובכל
 יולך את צדקיהו ושם יהוה ערפקדי אתו נאסי יהוה
 6 כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו: ויאמר
 7 ירמיהו הנה דבר יהוה אלי לאמר: הנה חננאל בן
 שלם בן דוד בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר
 8 בענתות כי לך משפט הנאלה לקנות: ויבא אלי חננאל
 בן דודי בדבר יהוה אלי חצר המטרה ויאמר אלי קנה

נא

ל"א v. 37. באים קרי ולא חזוב v. 38. ק קרי v. 39. השמנת קרי
 ל"ב v. 1. בשנה קרי v. 4. עינו ק v. 6. הפטרה בדר סיני v. 7. רב בקמץ

נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך
 משפט הרשה ולך הנאלה קנה לך ואדע כי דבר
 יהוה הוא: ואקנה את השדה מאת חננאל בן דודי
 9 אשר בענתות ואשקלה לזאת הכסף שבעה שקלים
 ועשרה הכסף: ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים
 11 ואשקל הכסף במאזנים: ואקח את הספר המקנה את
 12 החתום המצנה והחקים ואת הנלו: ואתן את הספר
 המקנה אל ברוך בן נריה בן מהסיה לעיני חננאל בן דודי
 ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
 הישבים בחצר המטרה: ואצוה את ברוך לעיניהם
 13 לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את
 14 הספרים האלה את ספר המקנה הנה ואת החתום ואת
 ספר הנלו הנה ונתתם בכל יחד למען יעמדו ימים
 15 רבים: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 עוד יקנו בתים ושדות וקרמים בארץ הזאת:
 16 ואתפלל אלי יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך
 17 בן נריה לאמר: אהה אדני יהוה הנה אתה עשית
 את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה
 18 לא יפלא ממך כל דבר: עשה חסד לאלפים ומשלם
 עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור
 19 יהוה צבאות שמו: גדל העצה ורב העלילה אשר
 עינך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאש בדרךיו
 וכפרי מעלליו: אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים כ
 ערתיים הנה וכישראל וכאדם ומעשה ידך שם ביום
 21 הזה: ויצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות
 ובמופתים וביר חזקה ובאורוע נטויה ובמורא גדול:
 22 ונתת להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת
 23 להם ארץ זבת חלב ודבש: ויבאו וירשו אותה ולא

שמעו

שמעו בקולך ובתרוחך לאהלכו את פלא אשר צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את פליהרעה הזאת: הנה הסללות באו העיר ולכדה והעיר נתנה ביד הפשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר כה ואשר דברת הנה והנה ראה: ואתה אמרת אלי ארני יהוה קנהילך השנה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הפשדים: ויהי דבר יהוה אלי ירמיהו לאמר: הנה אני יהוה אלתי בלבשר הממני ופלא פליהרע: לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הפשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה: ובאו הפשדים הנלחמים עליהעיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קמרו על גונותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: ל כיהו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאס יהוה: כי על אפי ועל חמתי תותה לי העיר הזאת למךד היום אשר פנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: על פליהרעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם פהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם: ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמוד ואינם שמעים לקחת מוסר: וישימו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לה לטמא: ויבנו את במות הבעל אשר בנאו ביהודה להעביר את בניהם ואת בניותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה עלי לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה: ועתה לכן כה אמר יהוה אלתי ישראל אליהעיר הזאת אשר ו אתם אמרים נתנה ביד מלך

v. 28. ובחורחך קרי. ibid. קמץ בויק. v. 27. עיכ. v. 35. החטיא קרי

מלך בבל בחרב וברעב ובדבר: הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אליה מקום הנה והשבתים לטבח: והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי פליהנמים לטוב להם ולבניהם אחריהם: וקרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להטיב אותם ואת יראתי אתן בלבבכם לבלתי סור מעלי: וששתי עליהם להטיב אותם ונמטעתי בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי: כי כה אמר יהוה באשר הבאתי אליהעם הנה את פליהרעה הגדולה הזאת פן אנכי מביא עליהם את פליהטובה אשר אנכי דבר עליהם: ונקנה השדה בארץ הזאת אשר ו אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הפשדים: שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי החר ובערי השפלה ובערי הנגב כיהאשבו את שבותם נאס יהוה:

לג. CAP. XXXIII.

ויהי דבר יהוה אלי ירמיהו שנית והוא עורנו עצור כחצר המשרה לאמר: כה אמר יהוה עשה יהוה ויצר אותה להכינה יהוה ו שמו: קרא אלי ואענה ואניידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם: כי כה אמר יהוה אלתי ישראל על בפי העיר הזאת ועל בפי יהודה הנותצים אליהסללות ואלהחרב: באים להלחם את הפשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הביתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על פליהרעתם: הנני מעלהלה ארבה ומרפא ורפאתם וגליתי להם עתרת שלום ואמת: והשבת את שבות יהודה ואת

8 ואת שבות ישראל ובנותם כבראשנה: וטהרתים מפל-
עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר
9 חטאו לי ואשר פשעו בי: והיתה לי לשם ששון לתהלה
ולתפארת לכל גוי הארץ אשר ישמעו את-פליחטובה
אשר אנכי עשה אותם ופחדו ורגזו על פליחטובה ועל
י פליחטולם אשר אנכי עשה להם: כה אמר
יהוה עוד ישמע במקוסינה אשר אתם אמרים חרב
הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות
ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה:
11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה קול אמרים
הודו את-יהוה צבאות כירטוב יהוה כירלעולם חסדו
מבאים תודה בית יהוה כיראשיב את-שבות-הארץ
12 כבראשנה אמר יהוה: כה אמר יהוה צבאות
עוד יהוה במקום הזה חרב מאין-אדם ועיר-בהמה
13 ובכל-ערי גוה רעים מרבעים צאן: בערי החר בערי
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלם
ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על-ידי מונה אמר
14 יהוה: הנה ימים באים נאסינה והקמת את-
הדבר הטוב אשר דברתי אל-בית ישראל ועל-בית
15 יהודה: בימים ההם ובעת ההוא אצמים לדוד צמח
16 צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: בימים ההם תושע
יהודה וירושלם תשבון לבטח ונה אשר-יקרא לה
17 יהוה וצדקנו: כיכה אמר יהוה לא-יפרת לדוד
18 איש ישב על-כסא בית-ישראל: ולבנהים הלויים לא-
יפרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה
19 זבח פליחמים: ונה דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמור:
כ כה אמר יהוה אסיפדו את-בריתי היום ואת-בריתי
הלילה

הלילה ולבלתי היות יומם-ולילה בעתם: נסברתי
21 תפר את-דוד עבדי מהיותו בן מלך על-כסאו ואת
22 הלויים הבנהים משרתי: אשר לא-יפד צבא השמים
ולא ימד חיל הים פן ארפה את-זרע דוד עבדי ואת-
23 הלויים משרתי אתי: ונה דבר-יהוה אל-ירמיהו
24 לאמר: הלוא ראית מההעם הזה דברו לאמר שתי
המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת-עמי
ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם: כה אמר יהוה כה
אס-לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא-
שמתי: נסזרע ועקוב ודוד עבדי אמאם מקחת מזרעו
26 משלים אל-זרע אברהם ישחק ויעקב כיראשוב את-
שבותם ורחמתים:

לד

לד. CAP. XXXIV.

הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר
מלך-בבל וכל-חילו וכל-ממלכות ארץ ממשלתי ידו
ובל-העמים נלחמים על-ירושלם ועל-פל-עריה לאמר:
2 כה-אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל-צדקיהו
מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את-
3 העיר הזאת ביד מלך-בבל ושרפה באש: ואתה לא-
תמלט מידו כי תפש תתפש ובדו תנתן ועניף את-עמי
מלך-בבל תראינה ופיהו את-פיהו ודבר ובכל תבוא:
4 אך שמע דבר-יהוה צדקיהו מלך יהודה כה-אמר יהוה
5 עליך לא תמות בחרב: בשלום תמות ובמשפוחות
ה אבותיך המלכים הראשנים אשר-הנו לפניך בן ישראל
לך ותוי ארון יספדיך כירדבר אני-דברתי נאסינה:
6 וידבר ירמיהו הנביא אל-צדקיהו מלך יהודה
7 את פליח-הדברים האלה בירושלם: ותיל מלך-בבל
נלחמים

גלחמים על־ירושלם ועל כל־ערי יהודה הנותרות אל־
 לביש ואל־עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי
 8 מבצר: * הדבר אשר־הנה אל־ירמיהו מאת יהוה
 אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את־כל־העם אשר
 9 בירושלם לקרא להם דרור: לשלח איש את־עבדו
 ואיש את־שפחתו העברי והעבריה הפשים לבלתי עבד־
 10 עם ביהודי אחיו איש: וישמעו כל־השרים וכל־העם
 אשר־באו ברית לשלח איש את־עבדו ואיש את־
 שפחתו הפשים לבלתי עבד־בם עוד וישמעו וישלחו:
 11 וישבו אחרי־כן וישבו את־העבדים ואת־השפחות
 אשר שלחו הפשים ויכבשוים לעבדים ולשפחות:
 12 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה־אמר
 13 יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את־אבותיכם ביום
 14 הוצאי אתם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: מקץ
 שבע שנים תשלחו איש את־אחיו העברי אשר ימכר
 לך ועבדך שש שנים ושלחתו הפשי מעמך ולא שמועו
 15 אבותיכם אלי ולא הטו את־אונם: ותשובו אתם היום
 ותעשו את־הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו
 16 ברית לפני בבית אשר־נקרא שמי עליו: ותשובו ותחללו
 את־שמי ותשובו איש את־עבדו ואיש את־שפחתו אשר־
 שלחתם הפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם
 17 לעבדים ולשפחות: לכן כה־אמר יהוה אתם
 לא־שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו
 הנני קרא לכם דרור נאם־יהוה אלהי־הרוב אלהי־הדבר
 ואל־הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ:
 18 ונתתי את־האנשים העברים את־ברתי אשר לא־הקימו
 את־דברי ברית אשר פרתו לפני העגל אשר כרתי
 לשנים

v. 8. הפטור משפטים v. 11. ירור v. 17. לזועה קר v. 18. חסר י

לשנים ויעבדו בין בתריו: שרי יהודה ושרי ירושלם
 הפרסים והכנענים וכל עם הארץ העברים בין בתרי
 העגל: ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם כ
 ודוּתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
 21 ואת־צדקיהו מלך־יהודה ואת־שריו אתן ביד איביהם
 וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך ככל העלים מעליכם:
 22 הנני מצוה נאם־יהוה והשבתים אל־העיר הזאת ונלחמו
 עליה ולכדוה ושרפה באש ואת־ערי יהודה אתן שממה
 מאין ישוב:

לה CAP. XXXV.

הדבר אשר־הנה אל־ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים כ
 בן־יאשיהו מלך יהודה לאמר: הלוך אל־בית הרקבים
 2 ודברת אתם והבאותם בית יהוה אל־אחת הלשכות
 והשקות אותם יין: ואקח את־יאזניה בן־ירמיהו בן
 3 חבצניה ואת־אחיו ואת־כל־בניו ואת כל־בית הרקבים:
 4 ואבא אתם בית יהוה אל־לשכת בני חנן בן־ינדליו
 איש האלהים אשר־אצל לשכת השרים אשר ממעל
 5 ללשכת מצעיהו בך שלם שמר הפר: ואתן לפני ובני
 6 בית־הרקבים נבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו
 יין: ויאמרו לא נשתה־יין כי וינדב בך־רכב אבינו צוה
 7 עלינו לאמר לא תשתו־יין אתם ובניכם עד־עולם: ובית
 8 לא־תבנו וזרע לא־תורעו וכרם לא־תפיעו ולא יהיה לכם
 כי באהלים תשובו כל־ימיכם למען תחיו ימים רבים
 9 על־פני האדמה אשר אתם גרים שם: ונשמע בקול
 10 והונדב בך־רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות
 11 יין כל־ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: ולבלתי בנות
 12 בתים לשבתנו וכרם ושרה וזרע לא יהיה־לנו: ונשב
 באהלים

לה v. 4. פחח בסוף v. 7. קמץ בששטא ibid. קמץ בויק

אלה על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי
 3 אלה מימי יאשיהו ועד היום הזה: אולי ישמעו בית
 יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם
 למען ישובו איש מדרך הרעה וסלחתי לעונם
 4 ולחטאתם: ויקרא ירמיהו את ברוך בןנריה
 וכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר
 אלו על מגלת ספר: ויצה ירמיהו את ברוך לאמר ה
 אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: ובאת אתה וקראת
 6 במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באוני העם
 בית יהוה ביום אום וגם באוני כל יהודה הבאים
 מעריהם תקראם: אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו
 7 איש מדרך הרעה כי גדול האר והחמה אשר דבר
 יהוה אל העם הזה: ונעש ברוך בןנריה ככל אשר
 8 צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית
 יהוה: ויהי בשנה החמשית ליהויקים בןיאשיהו
 9 מלך יהודה בחדש התשעי קראו אום לפני יהוה כל
 העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם:
 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשפת
 11 ונמרוהו בךשפן הספר בחצר העליון פתח שער בית
 יהוה החדש באוני כל העם: וישמע מכיהו בןנמריהו
 12 בךשפן את כל דברי יהוה מעל הספר: ויגד בית
 המלך על לשפת הספר והנהשם כל השרים וישיבו
 אל ישמע הספר ודליוהו בךשמעיהו ואלנתן בךעכבור
 13 ונמרוהו בךשפן וצדקיהו בךנניהו וכל השרים: ויגד
 להם מיכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך
 14 בספר באוני העם: וישלחו כל השרים אל ברוך את
 יהודי בןנתניהו בךשלמיהו בךפוש לאמר המגלה
 אשר קראת בה באוני העם קחנה בידך וגד ויקח

11 באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו ונגדב אבינו: ויהו
 בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו
 ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב
 12 בירושלם: ויהו דבר יהוה אלי ירמיהו לאמר:
 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלה ואמרת לאיש
 יהודה ולישבי ירושלם הלא תקחו מוסר לשמע אל
 14 דברי נאסיהוהו: הוקם את דברי והונדב בךרכב אשר
 צוה את בניו לבלתי שתותחין ולא שתו ערבים הוה
 כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם
 15 ודבר ולא שמעתם אלי: ואשלח אליכם את כל עבדי
 הנביאים השכם ושלח לאמר שבו איש מדרך
 הרעה והיטבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים
 אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם
 ולאבתיכם ולא השיתם את אונכם ולא שמעתם אלי:
 16 כי הקימו בני והונדב בךרכב את מצות אביהם אשר
 17 צוים והעם הזה לא שמעו אלי: לכן כה אמר יהוה
 אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל
 כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם
 וצן דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו:
 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל וצן אשר שמעתם על מצות והונדב אביכם
 ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם:
 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יפרת איש
 ליונדב בךרכב עמד לפני כל הימים:

CAP. XXXVI. לו

א ויהי בשנה הרביעת ליהויקים בןיאשיהו מלך יהודה
 2 הוה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: קח לך
 מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי

15 בְּרוּךְ בְּיַגְרֵיהוּ אֶת־הַמְּגִלָּה בְּיָדוֹ וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו שְׂבִי־נָא וּקְרֵאֵנָה בְּאָזְנוֹנוּ וַיִּקְרָא בְּרוּךְ בְּאָזְנוֹתָם׃
 16 וַיְהִי כִשְׁמֹעַם אֶת־כְּלִי־הַדְּבָרִים פָּחְדוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־בְּרוּךְ הַגֵּיד נְגִיד לְמִלְכָּךְ אֶת כְּלִי־הַדְּבָרִים
 17 הָאֵלֶּה׃ וְאֶת־בְּרוּךְ שָׁאֵלוּ לֵאמֹר הִגְדֵנָא לָנוּ אֵיךְ פָּתַכְתָּ
 18 אֶת־כְּלִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם בְּרוּךְ מִפִּי
 וַיִּקְרָא אֵלָיו אֶת כְּלִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֵנִי כָתֹב עַל־הַסֵּפֶר
 19 בְּדָוִי׃ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־בְּרוּךְ לָךְ הִסְתַּר אֶתֶּךָ
 כ וַיִּרְמֶהוּ וְאִישׁ אֲלִיבַע אִפְּהָ אֲתָם׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
 הַצָּרָה וְאֶת־הַמְּגִלָּה הַפְּקֹדוּ בְּלִשְׁמַע אֱלֹהֵי־שֹׁמֵעַ הַסֵּפֶר
 21 וַיִּגְדּוּ בְּאָזְנוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת כְּלִי־הַדְּבָרִים׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
 אֶת־יְהוּדִי לְקַחַת אֶת־הַמְּגִלָּה וַיִּקְחָהּ מִלִּשְׁמַע אֱלֹהֵי־שֹׁמֵעַ
 הַסֵּפֶר וַיִּקְרָאָהּ יְהוּדִי בְּאָזְנוֹ הַמֶּלֶךְ וּבְאָזְנוֹ כְּלִי־הַשָּׂרִים
 22 הַעֲמֻדִים מֵעַל הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֹרֶף בַּחֹדֶשׁ
 23 הַתְּשִׁיעִי וְאֶת־הָאֵחַ לְפָנָיו מִבְּעֵרֶת׃ וַיְהִי ׀ בַּקְּרֹא יְהוּדִי
 שְׁלֹשׁ דְּלָתוֹת וְאֶרְבָּעָה יִקְרָעָהּ בַּתַּעַר הַסֵּפֶר וְהַשֵּׁלֶךְ
 אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל־הָאֵחַ עֲדֵתָם כְּלִי־הַמְּגִלָּה עַל־הָאֵשׁ
 24 אֲשֶׁר עַל־הָאֵחַ׃ וְלֹא פָּחְדוּ וְלֹא קָרְעוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם
 הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַבְדָּיו הַשְּׂמֹעִים אֶת כְּלִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
 כה וְגַם אֲלֵנָתָן וְדָלְיָהוּ וּגְמַרְיָהוּ הַפְּנִיעִי בְּמִלְכָּךְ לְבִלְתִּי שָׁרֵף
 26 אֶת־הַמְּגִלָּה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם׃ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־
 יְדַחְמָאֵל בֶּן־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־שָׂרְיָהוּ בֶן־עֲזַרְיָאֵל וְאֶת־שְׁלֹמֹהוּ
 בֶן־עֲבֵד־אֵל לְקַחַת אֶת־בְּרוּךְ הַסֵּפֶר וְאֶת יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא
 27 וַיִּסְתַּרְם יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֲלֵי־יְרֵמְיָהוּ אַחֲרָיו ׀
 שָׂרֵף הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמְּגִלָּה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כָּתֹב
 28 בְּרוּךְ מִפִּי יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר׃ שׁוּב קַח־לָךְ מְגִלָּה אַחֲרַת
 וְכָתֹב עָלֶיהָ אֶת כְּלִי־הַדְּבָרִים הַרְּאִשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־
 הַמְּגִלָּה הַרְּאִשִׁיָּה אֲשֶׁר שָׂרֵף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה׃
 וְעַל־

וְעַל־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 29 שָׂרֵף אֶת־הַמְּגִלָּה הַזֹּאת לֵאמֹר מִדּוֹעַ כָּתַבְתָּ עָלֶיהָ
 לֵאמֹר כֹּה יָבֹא מֶלֶךְ בְּכָל וְהַשְׁחִית אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 וְהַשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָּה׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה ל
 עַל־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־יְהִי־לּוֹ יוֹשֵׁב עַל־פַּסְאֵ
 דוֹר וְנִבְלָתוֹ תִּהְיֶה מִשְׁלַכַת לַחֲרָב בַּיּוֹם וְלִקְרַח בְּלִילָה׃
 31 וַפְּקַדְתִּי עָלָיו וְעַל־זָרְעוֹ וְעַל־עַבְדָּיו אֶת־עֵינֵם וְהִבַּאתִי
 עָלֵיהֶם וְעַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶל־אִישׁ יְהוּדָה אֶת כָּל־
 32 הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ׃ וַיִּרְמֶהוּ ׀
 לְקַח ׀ מְגִלָּה אַחֲרַת וַיִּתְּנָהּ אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָהוּ הַסֵּפֶר
 וַיִּכְתֹּב עָלֶיהָ מִפִּי יְרֵמְיָהוּ אֶת כְּלִי־דְבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
 שָׂרֵף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּאֵשׁ וְעוֹד נֹסֵף עַל־הֶם דְּבָרִים
 רַבִּים כְּהֵמָּה׃

CAP. XXXVII. לו

לו וַיִּמְלֹךְ־מֶלֶךְ צִדְקִיָהוּ בֶן־יְאֲשִׁיהוּ פָּתַח כְּנִיָהוּ בְּיְהוֹיָקִים
 1 אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאָרֶץ יְהוּדָה׃ וְלֹא
 שָׁמַע הוּא וְעַבְדָּיו וְעַם הָאָרֶץ אֶל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
 2 דִּבֶּר בְּיַד יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָהוּ אֶת־
 3 יְחֹזְבַל בֶּן־שְׁלֹמֹה וְאֶת־צַפְנִיָהוּ בֶן־מַעֲשִׂיָה הַכֹּהֵן אֶל־
 יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר הַתְּפַלֵּל־נָא בְּעַדְנוּ אֶל־יְהוָה
 4 אֱלֹהֵינוּ׃ וַיִּרְמֶהוּ כֹּה וַיֵּצֵא בַּתּוֹךְ הָעַם וְלֹא־נָתַנוּ אֹתוֹ
 5 בַּיּוֹם הַהוּא׃ וְחִיל פָּרַעַה יֵצֵא מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁמָעוּ
 6 הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים עַל־יְרוּשָׁלַם אֶת־שִׁמְעָם וַיַּעֲלוּ מֵעַל
 7 יְרוּשָׁלַם׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֲלֵי־יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא
 8 לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־
 מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשְׁלַח אֲתָכֶם אֵלָי לְדַרְשֵׁנִי הַנֵּה ׀ חִיל
 פָּרַעַה הַיֵּצֵא לָכֶם לְעֹרָה שָׁב לְאֶרְצוֹ מִצְרַיִם׃ וְשָׁבוּ ׀

הכשרים

הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: 9
 כה אמר יהוה אלהתשאו נפשתיכם לאמר הלך
 י ילכו מעלנו הכשדים כי לא ילכו: כי אסיהפיתם כל-
 חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארויכם אנשים
 מדקרים איש באהלו וקומו ושרפו את העיר הזאת
 11 באש: והנה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני
 12 חיל פרעה: ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ
 13 בנימן לחלק משם בתוך העם: ויהיהיא בשער בנימן
 ושם בעל פקדת ושמו יראיה בושלמה בן-חנניה
 ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אלהכשדים אתה
 14 נפל: ויאמר ירמיהו שקר איני נפל על הכשדים ולא
 שמע אליו ויתפש יראיה בירמיהו ויבאהו אלהשורים:
 15 ויקצפו השורים על ירמיהו והבו אתו ונתנו אותו בית
 האסור בית יהונתן הספר כיה אתו עשו לבית הכלא:
 16 כי בא ירמיהו אל-בית הגור ואל-החנינות וישב-שם
 17 ירמיהו ימים רבים: וישלח המלך צדקיהו ויקחהו
 וישאלהו המלך בביתו בפתח ויאמר הניש דבר מאת
 יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר בן-המלך בכל תנתן:
 18 ויאמר ירמיהו אל-המלך צדקיהו מזה חטאתי לך
 וקצבדיך ולעם הזה כיהנתם אותי אל-בית הכלא:
 19 ואני נביאיכם אשר-נבאו לכם לאמר לאיבא מלך-
 כ בכל עליכם ועל הארץ הזאת: ועתה שמע-נא אדני
 המלך תפלניא תחנתי לפניך ואל-תשבני בית יהונתן
 21 הספר ולא אמית שם: ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו
 את-ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו כפר-לחם ליום
 מחוץ האפים עד-תם כל-הלחם מן העיר וישב ירמיהו
 בחצר המטרה:

וישמע

לח

CAP. XXXVIII. לח

וישמע שפטיה בן מתן ונדללוהו בן-פשוור ויובל בן *
 שלמיהו ופשוור בן-מלכיה את-הדברים אשר ירמיהו
 מדבר אל-כל-העם לאמר: כה אמר יהוה הישב בעיר 2
 הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר ויהיצא אל-הכשדים
 3 יהוה והיתה-הלו נפשו לשלל וחי: כה אמר יהוה
 הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך-בבל ולכדה:
 ויאמרו השרים אל-המלך יומת נא את-האיש הזה כי 4
 על-כן הוא מרפא את-ידי אנשי המלחמה הנשארים ו
 בעיר הזאת ואת ידי כל-העם לדבר אליהם בדברים
 האלה כי ו האיש הזה אינו דרש לשלום לעם הזה כי
 5 אס-לרעה: ויאמר המלך צדקיהו הנההוא בידכם כיה
 6 אין המלך יוכל אתכם דבר: ויקחו את-ירמיהו וישלכו
 אתו אל-הבור ומלכיהו בן-המלך אשר בחצר המטרה
 וישלחו את-ירמיהו בחבלים ובבור אידמים כי אס-
 7 טיט ויטבע ירמיהו בטיט: וישמע עבד-מלך הבושי
 איש סרים והוא בבית המלך כיהנתנו את-ירמיהו אל-
 8 הגור והמלך יושב בשער בנימן: ויצא עבד-מלך מבית
 9 המלך וידבר אל-המלך לאמר: אדני המלך הרעו
 האנשים האלה את כל-אשר עשו לירמיהו הנביא
 את אשר-השליכו אל-הבור וימת תחתיו מפני הרעב
 כי אין הלחם עוד בעיר: ויצוה המלך את עבד-מלך י
 הבושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית
 את-ירמיהו הנביא מן-הבור בטרם ימות: ויקח ועבד 11
 מלך את-האנשים בידו ויבא בית-המלך אל-תחת
 האוצר ויקח משם בלוי הסחכות ובלוי מלחים
 12 וישלחם אל-ירמיהו אל-הבור בחבלים: ויאמר עבד-
 מלך

מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל־יִרְמְיָהוּ שֵׁים נָא בְּלוֹאֵי הַסַּחְבוֹת
 וְהַמְּלָחִים תַּחַת אַצִּילוֹת יְדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַיַּעַשׂ
 13 יִרְמְיָהוּ כֵן׃ וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ
 14 מִדְּהַבּוֹר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטְרָה׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
 צִדְקִיָּהוּ וַיִּלַּח אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֵלָיו אֶל־מְבוֹא הַשְּׁלִישִׁי
 אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יִרְמְיָהוּ שְׂאֵל אֲנִי
 15 אֶתְּךָ דָּבָר אֶל־תִּכְתָּב מִמֶּנִּי דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־
 צִדְקִיָּהוּ כִּי אֲנִיד לְךָ הַלֵּוֹא הִמֵּת תִּמְיַתִּי וְכִי אֵינְצִיף
 16 לֹא תִשְׁמַע אֵלָי׃ וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ
 בַּסֶּתֶר לֵאמֹר חַי־יְהוָה אֵת אֲשֶׁר צָשָׂה־לָּנוּ אֶת־הַנֶּפֶשׁ
 הַזֹּאת אִם־אֲמִיתָךְ וְאִם־אֲתַנְּךָ בְּיַד הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 17 מִבְּקָשִׁים אֶת־נַפְשִׁי׃ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ
 כַּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתַי יִשְׂרָאֵל אִם־יֵצֵא תֵצֵא
 אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחִוְתָה נַפְשִׁי וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא תִשְׁרָף
 18 בְּאֵשׁ וְחִוְתָה אַתָּה וּבֵיתְךָ׃ וְאִם לֹא־תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ
 בָּבֶל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וְשָׂרְפוּךָ בְּאֵשׁ
 19 וְאַתָּה לֹא־תִמְלֹט מִיָּדָם׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ
 אֶל־יִרְמְיָהוּ אֲנִי דָאֵג אֶת־יְהוּדִים אֲשֶׁר נִפְלוּ אֶל־
 20 הַכַּשְׂדִּים פְּדִיתֵנִי אֲתִי בְיָדָם וְהִתְעַלְּלוּ־בִּי׃ וַיֹּאמֶר
 יִרְמְיָהוּ לֹא יִתְּנֵנִי שְׂמַעְיָא בְּקוֹל יְהוָה לֵאשֶׁר אֲנִי דָבָר
 21 אֲלֶיךָ וַיֵּיטֵב לְךָ וְתָחִי נַפְשִׁי׃ וְאִם־מָאֵן אַתָּה לֵצָאֵת נְהַ
 22 הַדָּבָר אֲשֶׁר הִרְאִנִי יְהוָה׃ וְהִנֵּה כָּל־הַנְּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ
 בְּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה מוֹצֵאוֹת אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְהִנֵּה
 אָמַרְת הַסּוֹתוֹד וַיְכַלּוּ לְךָ אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֶךָ הַטְּבָעִי בְּבֶן־רִגְמָן
 23 נִסְגוּ אַחֲזוֹר׃ וְאַתָּה כָּל־נְשִׁיךָ וְאַתָּה בְּנוֹךְ מוֹצֵאִים אֶל־
 הַכַּשְׂדִּים וְאַתָּה לֹא־תִמְלֹט מִיָּדָם כִּי בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל
 24 תִּתְּפֹשׂ וְאַתָּה־הָעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרָף בְּאֵשׁ׃ וַיֹּאמֶר

צדקיהו

צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ אִישׁ אֶל־יָדַע בְּדַבְרֵים־הָאֵלֶּה וְלֹא
 תָמוֹת׃ וְכִי־יִשְׁמְעוּ הַשָּׂרִים כִּי־דִבַּרְתִּי אֶתְּךָ וּבָאוּ אֵלֶיךָ כַּה
 וְאָמְרוּ אֲלֶיךָ הַגִּיד־נָא לָנוּ מַה־דִּבַּרְתָּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־
 26 תִּכְתָּב מִמֶּנִּי וְלֹא נִמְיַתְךָ וּמַה־דָּבָר אֲלֶיךָ הַמֶּלֶךְ׃ וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם מִפִּיל־אֲנִי תַחֲנַתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְכַלְתִּי הַשִּׁבְנִי
 27 בֵּית יְהוֹנָתָן לְמוֹת שָׁם׃ וַיָּבֹאוּ כָּל־הַשָּׂרִים אֶל־
 יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׂאֲלוּ אֹתוֹ וַיַּגֵּד לָהֶם כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 28 צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּחֲרָשׁוּ מִמֶּנּוּ כִּי לֹא־נִשְׁמַע הַדָּבָר׃ וַיֵּשֶׁב
 יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטְרָה עַד־יוֹם אֲשֶׁר־נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם *
 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם׃

לח לט CAP. XXXIX.

לט

בַּשָּׁנָה הַחֲשֵׁעִית לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֲדָשׁ הָעֲשׂוֹנִי *
 כָּאֵל נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְכָל־חֵילוֹ אֶל־יְרוּשָׁלַם וַיָּצְרוּ
 2 עֲלֵיהָ׃ בַּעֲשֻׁתֵי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בַּחֲדָשׁ הָרִבִּיעִי
 3 בַּתְּשֻׁעָה לַחֲדָשׁ הִבְקָעָה הָעִיר׃ וַיָּבֹאוּ כָּל שָׂרֵי
 מֶלֶךְ־בָּבֶל וַיֵּשְׁבוּ בְּשַׁעַר הַתְּוֹךְ גִּרְגַל שַׂדְאָצַר סַמְנֶר־נְכוֹ
 שַׂרְסָכִים רַב־סָרִיסִים גִּרְגַל שַׂדְאָצַר רַב־מַגֵּן וְכָל־שָׂאֲרֵי
 4 שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 וְכָל אֲנָשֵׁי הַמְּלָחָמָה וַיִּכְרְחוּ וַיֵּצְאוּ לִילָה מִדְּהָעִיר דֶּרֶךְ
 5 בֵּין הַמֶּלֶךְ בְּשַׁעַר בֵּין הַחֲמַתַּיִם וַיֵּצֵא דֶּרֶךְ הָעֶרְבָה׃
 6 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ אֶת־צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבוֹת הַ
 יַרְדֵּן וַיִּקְחוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלוּ אֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
 7 רַבְלָתָה בְּאֶרֶץ חֲמַת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים׃ וַיִּשְׁחַט
 מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־כַּנְּנִי צִדְקִיָּהוּ בְּרַבְלָה לְעֵינָיו וְאֵת כָּל־חֲרָבֵי
 8 יְהוּדָה שָׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וְאַת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עוֹר וַיִּאֲסְרוּהוּ
 בְּנְחֻשְׁתַּיִם לְבִיא אֹתוֹ בְּבִלְהָ׃ וְאַת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאַת־בֵּית
 הָעַם שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בְּאֵשׁ וְאַת־חֹמֹת יְרוּשָׁלַם נִתְּצוּ׃

ואת

9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו
עליו ואת יתר העם הנשארים הנגלה נבונראדן רב־טבחים
י כבל: ומן העם הדלים אשר אידלם מאומה השאר
נבונראדן רב־טבחים בארץ יהודה ויתן להם פרמיום
11 ויגבים ביום ההוא: ויצו נבוכדראצר מלך־בבל על־
12 ירמיהו בנד נבונראדן רב־טבחים לאמר: קחני ועיניך
שום עליו ואל־תעש לו מאומה רע פי אם פאשר ידבר
13 אליך בן עשה עמו: וישלח נבונראדן רב־טבחים
ונבושצבן רב־סרים ונרגל שראצר רב־מג וכל רבי מלך־
14 כבל: וישלחו ויקחו את־ירמיהו מחצר המטרה ויתנו
אתו אל־נדליוהו בנד־חיקם בנד־שפן להוצאהו אל־הבית
15 וישב בתוך העם: ואל־ירמיהו הנה דברי־יהוה
16 בדותו עצור בחצר המטרה לאמר: הלוך ואמרת לעבד־
מלך הכושי לאמר כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מבי את־דברי אל־העיר הזאת לרעה ולא לטובה
17 והני לפנהו ביום ההוא: והעלתה ביום־ההוא נאסידוה
18 ולא תנתן בנד האנשים אשר־אתה יגור מפניהם: פי
מלט אמלטה ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל
כירבטחת פי נאסידוה:

מ CAP. XL.

א הדבר אשר הנה אל־ירמיהו מאת יהוה אתר ושלח
אתו נבונראדן רב־טבחים מן־הרמה בקחתו אתו והוא
אסור באוקים בתוך כל־גלות ירושלם ויהודה המגלים
2 כבלה: ויקח רב־טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה
3 אליהך דבר את־הרעה הזאת אל־המקום הזה: ויבא
ויעש יהוה כאשר דבר כירבטחתם ליהוה ולא־שמעתם
4 בקולו והנה לכם דבר הנה: ועתה הנה פתחתה היום
מך

ליט v. 12. ר דגושה ibid כתיב ולא ק. v. 13. טן וערא v. 16. מביא קי מ. v. 1. א כחה v. 8. הדבר ק

מך האוקים אשר על־ידך אס־טוב בעיניך לבוא אתי
כבל בא ואשים את־עיני עלך ואסרע בעיניך לבוא
אתי כבל חדל ראה כל־הארץ לפניך אל־טוב ואל־
הישר בעיניך ללכת שמה לך: ועודנו לא־ישוב ושב
ה אל־נדליוהו בנד־חיקם בנד־שפן אשר הפקיד מלך־בבל
בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל־כל־הישר
בעיניך ללכת לך ויתן־לו רב־טבחים ארחה ומשאת
6 וישלחהו: ויבא ירמיהו אל־נדליוהו בנד־חיקם המצפתה
7 וישמעו: וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ: וישמעו
כל־שרי החולים אשר בשדה המה ואנשיהם כירבטחת
מלך־בבל את־נדליוהו בנד־חיקם בארץ וכי הפקיד
אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא־הגלו
8 כבלה: ויבאו אל־נדליוהו המצפתה וישמעאל בנד־נתניוהו
ויוחנן ויונתן בני־קרם ושריה בנד־תנחמת ובני עופי
9 הנטפתו ויוניוהו בנד־המצפתה ונשיהם: וישבע
להם נדליוהו בנד־חיקם בנד־שפן ולא־שיהם לאמר אל־
תיראו מעבוד הפשדים שבו בארץ ועבדו את־מלך
כבל וייטב לכם: ואני הנני ישב במצפה לעמוד
לפני הפשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקוץ
11 וישמן ושמני ככליכם ושכו בעריכם אשר־תפשתם: וגם
כל־היהודים אשר־במואב ובעבני־עמון ובאדום ואשר
בכל־הארצות שמעו פ־ניתן מלך־בבל שארית ליהודה
וכי הפקיד עליהם את־נדליוהו בנד־חיקם בנד־שפן:
12 וישבו כל־היהודים מכל־המקומות אשר נדחו־שם ויבאו
ארץ־יהודה אל־נדליוהו המצפתה ויאספו יין וקוץ
13 הרבה מאד: ויוחנן בנד־קרם וכל־שרי החולים אשר
14 בשדה באו אל־נדליוהו המצפתה: ויאמרו אליו הודע

תדע

v. 4. א' כחה v. 8. עשפי קרי

תדע כִּי בַעֲלִים | מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוּן שָׁלַח אֶת-יִשְׁמַעְאֵל בֶּן-
 נַתַּנְיָה לְהַפְתֵּךְ נַפֶּשׁ וְלֹא-הָאֵמִין לָהֶם גְּדִלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם:
 10 וַיִּזְחַן בְּדַקְרָח אָמַר אֶל-גְּדִלְיָהוּ בַסֶּתֶר בַּמְצֵפָה לֵאמֹר
 אֵלֶכָה נָא וְאָכַח אֶת-יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָה וְאִישׁ לֹא יָדַע
 לָמָּה וּבְכַח נַפֶּשׁ וְנִפְצוּ כָל-יְהוּדָה הַנִּקְבָּצִים אֵלָיו וְאַבְדָּה
 16 שְׂאֵרֵית יְהוּדָה: וַיֹּאמֶר גְּדִלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם אֶל-יִזְחַן
 בְּדַקְרָח אֲלֵי-תַעֲשֵׂךְ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה כִּי-יִשְׁקַר אֶתָּה דְבַר
 אֶל-יִשְׁמַעְאֵל:

מא

מא CAP. XLII.

א וַיְהִי בַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָה בֶן-אֵלִישַׁמֶּעַ
 מִזְרַע הַמְּלוּכָה וְרַב־יְהוֹנָדָה וְעִשְׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ אֶל-
 גְּדִלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם הַמְצֵפָתָה וַיֹּאכְלוּ שָׁם לֶחֶם וַחֲדָו
 2 בַּמְצֵפָה: וַיִּקָּם יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָה וַעֲשֵׂרֵת הָאֲנָשִׁים |
 אֲשֶׁר-הָיוּ אִתּוֹ וַיָּבִיאוּ אֶת-גְּדִלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם בְּדֹשֶׁן בַּחֲרֹב
 3 וַיָּמַת אִתּוֹ אֲשֶׁר-הִפְקִיד מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּאַרְצֵ: וְאֵת כָּל-
 הַיְהוּדִים אֲשֶׁר-הָיוּ אִתּוֹ אֶת-גְּדִלְיָהוּ בַּמְצֵפָה וְאֶת-
 הַבַּשְׂדִּים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ-שָׁם אֶת אֲנָשֵׁי הַמְּלָחָמָה הַבְּרָה
 4 יִשְׁמַעְאֵל: וַיְהִי בַיּוֹם הַשֵּׁנִי לְהַמִּית אֶת-גְּדִלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא
 ה יָדַע: וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְׁכָּם מִשְׁלוֹ וּמִשְׁמֵרוֹן שְׂמֹנִים אִישׁ
 מִגְּלַחֵי זָקֵן וּקְרָעֵי בְגָדִים וּמִתְגַּדְּדִים וּמִנְחָה וּקְבוּנָה בַיּוֹם
 6 לְהָבִיא בֵּית יְהוָה: וַיֵּצֵא יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָה לְקִרְאָתָם
 מִן-הַמְצֵפָה הַלֵּךְ הַלֵּךְ וּבִכָּה וַיְהִי כַּפְגֵּשׁ אֲתָם וַיֹּאמֶר
 7 אֲלֵיהֶם בָּאוּ אֶל-גְּדִלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם: וַיְהִי כַּבּוֹאֵם אֶל-
 תוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָה אֶל-תוֹךְ הַפּוֹר
 8 הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-אִתּוֹ: וַעֲשֵׂרֵה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ-כֶּם
 וַיֹּאמְרוּ אֶל-יִשְׁמַעְאֵל אֲלֵי-תַמְתַּנּוּ כִּי-יִשְׁלַחֵנוּ מִטְּמֵנִים
 בַּשָּׂדֶה חַטָּיִם וּשְׁעָרִים וְשָׁמֶן וְדָבָשׁ וַיַּחְדֵּל וְלֹא הָמִיתָם

בתוך

בַּתוֹךְ אַחֲיהֶם: וְהַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמַעְאֵל אֶת |
 9 כָּל-פְּגָרֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה בְנֵי-גְדִלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר
 עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֲסָא מִפְּנֵי בַעֲשָׂא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ מִלֵּא
 יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָהוּ חֲלָלִים: וַיִּשָּׁב | וַיִּשְׁמַעְאֵל אֶת-כָּל-
 שְׂאֵרֵית הָעָם אֲשֶׁר בַּמְצֵפָה אֶת-בָּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת-כָּל-
 הָעָם הַנְּשָׂאָרִים בַּמְצֵפָה אֲשֶׁר הִפְקִיד נְבוּזַרְאֲדָן רַב-
 טַבָּחִים אֶת-גְּדִלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם וַיִּשְׁכַּם יִשְׁמַעְאֵל בֶּן-
 נַתַּנְיָה וַיֵּלֶךְ לַעֲבֹד אֶל-בְּנֵי עַמּוּן: וַיִּשְׁמַע יִזְחַן בְּדַקְרָח
 11 וְכָל-שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת כָּל-הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה
 יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָה: וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכּוּ לְהַלְחֵם
 12 עִם-יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָה וַיִּמְצְאוּ אִתּוֹ אֶל-מִים רַבִּים אֲשֶׁר
 בְּנִבְעוֹן: וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל-הָעָם אֲשֶׁר אֶת-יִשְׁמַעְאֵל אֶת-
 13 יִזְחַן בְּדַקְרָח וְאֵת כָּל-שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ:
 14 וַיִּסְבּוּ כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-שָׁבָה יִשְׁמַעְאֵל מִן-הַמְצֵפָה וַיִּשְׁבּוּ
 15 וַיִּלְכּוּ אֶל-יִזְחַן בְּדַקְרָח: וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָה נִמְלֵט
 16 בַּשְּׂמֹנָה אֲנָשִׁים מִפְּנֵי יִזְחַן וַיֵּלֶךְ אֶל-בְּנֵי עַמּוּן: וַיִּקַּח
 יִזְחַן בְּדַקְרָח וְכָל-שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר-אִתּוֹ אֶת כָּל-
 שְׂאֵרֵית הָעָם אֲשֶׁר הָשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָה מִן-
 הַמְצֵפָה אַתֵּר הִכָּה אֶת-גְּדִלְיָה בֶן-אֲחִיקָם וְגִבְרִים אֲנָשֵׁי
 הַמְּלָחָמָה וְנָשִׁים וְטַף וְסַרְסִים אֲשֶׁר הָשִׁיב מִנְּבִעוֹן:
 17 וַיִּלְכּוּ וַיִּשְׁכְּבוּ בַּגְּרוֹת כַּמּוֹתָם אֲשֶׁר-אֵצֶל בֵּית לַחֶם לְלַכֵּת
 18 לְבּוֹא מִצְרָיִם: מִפְּנֵי הַבַּשְׂדִּים כִּי יֵרְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי-הִכָּה
 יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵינְתָנְיָה אֶת-גְּדִלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם אֲשֶׁר-הִפְקִיד
 מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּאַרְצֵ:

מב

מב CAP. XLIII.

וַיִּנְשׂוּ כָל-שָׂרֵי הַחַיִּלִּים וַיִּזְחַן בְּדַקְרָח וַיִּזְחַן בְּדַקְרָח וַיִּזְחַן בְּדַקְרָח וַיִּזְחַן בְּדַקְרָח
 וְכָל-הָעָם מִקְטָן וְעַד-גָּדוֹל: וַיֹּאמְרוּ אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא

תפל

16 מצרים ובאתם לגור שם: והיתה החרב אשר אתם
 יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב
 אשר אתם ודאנים ממנו שם ידבק אחרים מצרים
 ושם תמותו: והיו כל־האנשים אשר־שמו את־פניהם
 17 לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא־
 יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא
 עליהם: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל באשר
 18 נתן אפי וחמתי על־ישבי ירושלם בן תתן חמתי
 עליכם בבאכם מצרים והיותם לאלה ולשמה ולקללה
 ולחרפה ולא־תראו עוד את־המקום הזה: דבר יהוה
 19 עליכם שארית יהודה אל־תבאו מצרים ידע תדעו כי־
 העידתי בכם היום: כי התעתים בנפשותיכם כִּי־אתם כ
 שלחתם אתי אל־יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו
 אל־יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו בן
 הִגַּדְלָנוּ וְעָשִׂינוּ: ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול
 21 יהוה אלהיכם ולכל אשר־שלחתי אליכם: ועתה ידע
 22 תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר
 חפצתם לבוא לגור שם:

מנ CAP. XLIII. מנ

ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל־כל־העם את־כל־דברי *
 יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את
 כל־הדברים האלה: ויאמר עזריה בן־הושעיה
 2 ויזחנן בן־קרם וכל־האנשים הזדים אמרים אל־ירמיהו
 שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא־
 3 תבאו מצרים לגור שם: כי ברוד בן־נריה מסית אתך
 בנו למען תת אתנו ביד־הפשדים להמית אתנו ולהגלות
 4 אתנו בכל: ולא־שמע יזחנן בן־קרם וכל־שרי החילים
 וכל

תפלגא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל־יהוה אלהיך
 בעד כל־השארית הזאת כִּי־נשארו מעט מהרבה כאשר
 3 עינך ראות אתנו: ונגד־לנו יהוה אלהיך את־הדבר
 4 אשר־נלך בה ואת־הדבר אשר נעשה: ויאמר אליהם
 ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל־יהוה אלהיכם
 בדבריכם והיה כל־הדבר אשר־יענה יהוה אתכם אני
 ה לכם לא־אמנע מפם דבר: והמה אמרו אל־ירמיהו יהי
 יהוה בנו לעד אמת ונאמן אס־לא בכל־הדבר אשר
 6 ישלחך יהוה אלהיך אלינו בן נעשה: אס־טוב ואס־
 רע בקול יהוה אלהינו אשר אנן שלחים אתך אליו
 נשמע למען אשר ייטב־לנו כי נשמע בקול יהוה
 7 אלהינו: ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר־יהוה
 8 אל־ירמיהו: ויקרא אל־יזחנן בן־קרם ואל כל־שרי
 9 החילים אשר אתו ולכל־העם למקטן ועד־גדול: ויאמר
 אליהם כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי
 י אליו להפיל תחנתכם לפניו: אס־שוב תשבו בארץ
 הזאת ובניתי אתכם ולא אחרם ונטעתי אתכם ולא
 11 אתוש כי נחמתי אל־הרעה אשר עשיתי לכם: אל־
 תיראו מפני מלך בכל אשר־אתם יראים מפניו אל־
 תיראו ממנו נא־יהוה כִּי־אתכם אני להושיע אתכם
 12 ולהציל אתכם מידו: ואתן לכם רחמים ורחם אתכם
 13 והשיב אתכם אל־אדמתכם: ואס־אמרים אתם לא נשב
 14 בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם: לאמר
 לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא־נראה מלחמה וקול
 15 שופר לא נשמע וללחם לא־נרעב ושם נשב: ועתה
 לבן שמעו דבר־יהוה שארית יהודה כה־אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל אס־אתם שום תשמון פניכם לבא
 מצרים

ה וכל־העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: ויקח יוחנן
בְּדַקְרָתָם וְכָל־שָׂרֵי חַיִּלִּים אֶת כָּל־שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־
שָׁבוּ מִכַּלְדַּיִנוּם אֲשֶׁר נִדְחוּ־שָׁם לְגֹר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה:
6 אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־הַנְּשִׁים וְאֶת־הַטָּף וְאֶת־בָּנוֹת הַמֶּלֶךְ
וְאֶת כָּל־הַנְּפֹשׁ אֲשֶׁר הָיוּ נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים אֶת־
גְּדֻלָּהּ בְּיָאֲחִיקִם בְּדֹשָׁפָן וְאֶת יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא וְאֶת־
7 בְּרוּךְ בְּיִרְמְיָהוּ: וַיֵּבֵאוּ אֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל
8 יְהוָה וַיֵּבֵאוּ עַד־תַּחֲפֹנְתָם: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־
9 יִרְמְיָהוּ בְּתַחֲפֹנְתָם לֵאמֹר: קַח בְּיָדְךָ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת
וְטַמְנֵתָם בְּמַלְטָה בְּמַלְטָן אֲשֶׁר בַּפֶּתַח בֵּית־פְּרִעָה
' בְּתַחֲפֹנְתָם לַעֲיֵנִי אַנְשִׁים יְהוּדִים: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלַקְחֹתִי אֶת־
נְבוּזַרְאֲדָן מֶלֶךְ־בְּכָל עַבְדֵי וְשִׁמְתִי כַסֵּא מִמְעַל
לְאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר טַמְנֵתִי וְנָטָה אֶת־שִׁפְרוֹתָי עֲלֵיהֶם:
11 וַיָּבֵאוּ וְהָבֵה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר לַמּוֹת לַמּוֹת וְאֲשֶׁר
12 לַשִּׁבִי לַשִּׁבִי וְאֲשֶׁר לַחֲרֹב לַחֲרֹב: וְהֵצֵתִי אִשׁ בְּבֵתִי
אֶלְתָּי מִצְרַיִם וּשְׂרָפָם וּשְׂבָם וַעֲטָה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
13 כַּאֲשֶׁר־עֲטָה הָרְעָה אֶת־בְּנֵיהֶוּ וַיֵּצֵא מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם: וּשְׁבַר
אֶת־מִצְבֹּת בֵּית שֹׁמֵשׁ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶת־בֵּתִי
אֶלְתָּי מִצְרַיִם יִשְׂרָף בָּאֵשׁ:

מד CAP. XLIV.

מד

א הדבר אשר־יהוה אלי־ירמיהו אל כל־יהוּדִים הַיֹּשְׁבִים
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַיֹּשְׁבִים בְּמִנְדַּל וּבְתַחֲפֹנְתָם וּבְנֹף וּבְאֶרֶץ
2 פַּתְרוֹס לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲתֶם רְאִיתֶם אֶת כָּל־הָרְעָה אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עַל־יְרוּשָׁלַם
וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה וְהִנֵּם חָרְבָה הַיּוֹם הַזֶּה וְאִין בְּהֶם
3 יוֹשֵׁב: מִפְּנֵי רַעַתְם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְחַכְעִסְנִי לְלַכֵּת לְקַטֵּר
לַעֲבֹד

מנ v. 10 שפרו קרי v. 11 ובא קרי

לַעֲבֹד לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם הַמָּה אֲתֶם
4 וְאֲבֹתֵיכֶם: וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנְּבִיאִים הַשְּׂגִיִּים
וְשַׁלַּח לֵאמֹר אֲלֵיכֶם תַּעֲשׂוּ אֶת דְּבַר־הַתַּעֲבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
5 שָׁנֵאתִי: וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם לְשׁוֹב מִרַעַתְתָם
6 לְבַלְתִּי כַּפֹּר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים: וַתַּפְדֵּן חַמְתִּי וְאִפְי וַתַּבְעַר
בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם וַתַּהַיִּיגָה לְחַרְפָּה לְשַׁמְמָה
7 בַּיּוֹם הַהוּא: וַעֲתָה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְמָה אֲתֶם עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה אֶל־
נַפְשֵׁיכֶם לְחַכְרִית לָכֶם אִישׁ־וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ
8 יְהוּדָה לְבַלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׂאֵרִית: לְחַכְעִסְנִי כַּמְעַשֵּׂי
יְדֵיכֶם לְקַטֵּר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־אֲתֶם
בָּאִים לְגֹר שָׁם לַמְעַן חַכְרִית לָכֶם וְלַמְעַן הוֹתִירְכֶם
לְקַלְלָה וּלְחַרְפָּה בְּכָל גּוֹי הָאָרֶץ: הַשְׁכַּחְתֶּם אֶת־רַעוֹת
9 אֲבֹתֵיכֶם וְאֶת־רַעוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת רַעוֹת נָשָׁיו
וְאֶת רַעוֹתֵיכֶם וְאֶת רַעַת נְשִׁיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם: לֹא דָבָאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יָרְאוּ
וְלֹא־הִלְכוּ בְּתוֹרֹתִי וּבַחֲכֹתִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי לְפָנֵיכֶם וּלְפָנֵי
11 אֲבֹתֵיכֶם: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֹׁם פָּנַי בְּכֶם לְרָעָה וּלְחַכְרִית אֶת־כָּל־יְהוּדָה:
12 וְלַקְחֹתִי אֶת־שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׁמוּ פְּנֵיהֶם לְבוֹא
אֶרֶץ־מִצְרַיִם לְגֹר שָׁם וְתָמוּ כָּל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם יִפְּלוּ
בַּחֲרָב בְּרָעַב וּתְמוּ מִקַּטָּן וְעַד־גְּדוֹל בַּחֲרָב וּבְרָעַב יָמָתִי
13 וְהָיוּ לְאֵלֶּה לְשִׁמָּה וּלְקַלְלָה וּלְחַרְפָּה: וּפְקַדְתִּי עַל־
הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עַל־יְרוּשָׁלַם
14 בַּחֲרָב בְּרָעַב וּבְדָבָר: וְלֹא יְהִי פְּלִיט וְשְׂרִיד לְשְׂאֵרֵי
יְהוּדָה הַבָּאִים לְגֹר־שָׁם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּלְשׁוֹב אֶרֶץ
יְהוּדָה אֲשֶׁר־רָמָה מִנְּשָׂאִים אֶת־נַפְשָׁם לְשׁוֹב לְשַׁבֵּת שָׁם
כִּי לֹא־יָשׁוּבוּ כִּי אִם־פְּלִטִים: וַיַּעֲזֵבוּ אֶת־יְרֵמְיָהוּ
כָּל

כָּל־הָאֲנָשִׁים הַיְדָעִים בְּיַמ־מִקְטֹרוֹת נְשִׂיהֶם לְאֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְכָל־הַנְּשִׂים הַעֲמֻדוֹת קָהָל גָּדוֹל וְכָל־הָעַם
 הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּפִתְרוֹם לֵאמֹר: הַדְּבַר אֲשֶׁר־
 16 דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֵינְנוּ שֹׁמְעִים אִלְיָךְ: כִּי עָשִׂה
 17 נַעֲשֶׂה אֶת־כָּל־הַדְּבָר וְאֲשֶׁר־יֵצֵא מִפִּינוּ לְקַפֵּר לַמַּלְכֹת
 הַשָּׁמַיִם וְהַסִּדְלָה נִסְכִּים כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וְאַבְתִּינוּ
 מִלְכֵינוּ וּשְׂרֵינוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם וּנְשַׁבְעֵ־
 18 לָהֶם וְנִהְיָה טוֹבִים וְרַעָה לֹא רָאִינוּ: וּמִדָּאָ הַדְּלֵנוּ
 לְקַפֵּר לַמַּלְכֹת הַשָּׁמַיִם וְהַסִּדְלָה נִסְכִּים חֲסַרְנוּ כָּל־
 19 וּבַחֲרָב וּבַרְעָב תָּמְנוּ: וְכִי־אֲנַחְנוּ מִקְטָרִים לַמַּלְכֹת
 הַשָּׁמַיִם וְלַהֲסִדָּ לָהּ נִסְכִּים הַמִּבְלַעְדֵי אֲנִשְׁנוּ עָשִׂינוּ לָהּ
 כ כַּפֹּנִים לְהַעֲצֵבָהּ וְהַסִּדָּ לָהּ נִסְכִּים: וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ
 אֶל־כָּל־הָעָם עַל־הַנְּבִאִים וְעַל־הַנְּשִׂים וְעַל־כָּל־הָעַם הַעֲנִינִם
 21 אֹתוֹ דְּבַר לֵאמֹר: הֲלֹא אֶת־הַקַּפֵּר אֲשֶׁר קִמַּרְתֶּם בְּעָרֵי
 יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם אַתֶּם וְאַבֹּתֵיכֶם מִלְכֵיכֶם וּשְׂרֵיכֶם
 22 וְעַם הָאָרֶץ אַתֶּם זָכַר יְהוָה וַתַּעֲלֶה עַל־לְבָבוֹ: וְלֹא־יִוָּכַל
 יְהוָה עוֹד לְשֹׂאת מִפְּנֵי רַע מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר
 עָשִׂיתֶם וַתֹּזִי אֶרְצְכֶם לְחֲרָפָה וּלְשִׁמְזָה וּלְקַלְלָהּ מֵאִן
 23 יוֹשֵׁב בְּהַיּוֹם הַזֶּה: מִפְּנֵי אֲשֶׁר קִמַּרְתֶּם וְאֲשֶׁר חָטַאתֶם
 לַיהוָה וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה וּבַתְּרַתּוֹ וּבַחֲקֹתָיו
 וּבַעֲדוֹתָיו לֹא תִלְכְּדוּ יְיָ וְיִקְרָאת אֶתְכֶם הַרְעָה הַזֹּאת
 24 בַּיּוֹם הַזֶּה: וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־הָעָם וְאֵל כָּל־
 הַנְּשִׂים שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 כה כֹּה־אָמַר יְהוָה־עֲבֹאֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתֶּם
 וּנְשִׂיכֶם וַתִּדְבַּרְנָה בְּפִיכֶם וּבִידֵיכֶם מִלֵּאתֶם וְלֵאתֶם עָשִׂה
 נַעֲשֶׂה אֶת־נִדְרֵינוּ אֲשֶׁר נִדְרַנוּ לְקַפֵּר לַמַּלְכֹת הַשָּׁמַיִם
 וְלַהֲסִדָּ לָהּ נִסְכִּים הַקִּנָּם תִּלְוִימְנָה אֶת־נִדְרֵיכֶם וְעָשִׂה

תעשינה

תַּעֲשִׂינָה אֶת־נִדְרֵיכֶם: לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה
 הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַגִּנִּי נִשְׁבַּעְתִּי בְּשֵׁמי הַגָּדוֹל אֲמַר
 יְהוָה אִם־יְהוּדָה עוֹד שָׁמִי נִקְרָא וְכִפִּי וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה
 26 אָמַר חִי־אֲדֹנָי יְהוָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: הַגִּנִּי שִׁקֵּד עֲלֵיהֶם
 לְרַעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְתִמּוּ כָל־אִישׁ יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 27 מִצְרַיִם בַּחֲרָב וּבַרְעָב עַד־כְּלוּתָם: וּפְלִיטֵי חֲרָב יִשְׁכּוּ
 מִדְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶץ יְהוּדָה מִתִּי מִסִּפֵּר וַיִּדְעוּ כָּל־שְׂאֵרֵי־
 יְהוּדָה הַבָּאִים לְאֶרֶץ־מִצְרַיִם לְגֹר שָׁם דְּבַר־מִי יְקוּם
 מִפְּנֵי וּמָהֶם: וְזֹאת לָכֵם הָאֹת נְאֻם־יְהוָה כִּי־פָקַד אֲנִי
 29 עֲלֵיכֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי קוֹם יְקוּמוּ דְבָרֵי
 עֲלֵיכֶם לְרַעָה: כֹּה־אָמַר יְהוָה הַגִּנִּי נָתַן אֶת־פְּרֻעָה לִי
 חֲפָרַע מִלְדֵי־מִצְרַיִם בֵּינִי וּבֵינִי מִבְּקָשֵׁי נַפְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר
 נָתַתִּי אֶת־צַדִּיקֵיהוּ מִלְדֵי־יְהוּדָה בֵּינִי נְבוּכַדְרֶאצַּר מִלְדֵי־
 כָּבֵל אֵיבֹו וּמִבְּקָשׁ נַפְשׁוֹ:

מה . CAP. XLV.

מה

הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּר יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה *
 בְּכַתְּבוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עַל־סֵפֶר מִפִּי יְרֵמְיָהוּ בַּשָּׁנָה
 הַרְבִּיעִית לַיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר: כֹּה־
 2 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֶיךָ בְּרוּךְ: אִמְרַת אוֹיֵבֵי לִי
 3 כִּי־סָפַר יְהוָה יָגוֹן עַל־מִכְאֲבֵי יַנְעִתִי בְּאַנְחֹתִי וּמְנוּחָה לֹא
 מִצָּאתִי: כֹּה־אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־
 4 בְּנִיתִי אֲנִי הַרֵם וְאֶת אֲשֶׁר־בְּנִיתִי אֲנִי נָתַשׁ וְאֶת־כָּל־הָאָרֶץ
 לִי־הָיָא: וְאֶתְהָ תִבְקַשׁ־לָךְ גְּדֻלוֹת אֶל־תִּבְקַשׁ־פִּי הַגִּנִּי מִבֵּיא ה
 רַעָה עַל־כָּל־בָּשָׂר נְאֻם יְהוָה וְנָתַתִּי לָךְ אֶת־נַפְשְׁךָ לְשָׁלַל
 עַל כָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר תִּלְדֵּשׁ־שָׁם:

מו . CAP. XLVI.

מו

אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא עַל־הַנְּגוּיִם: *
 לַמִּצְרַיִם

בתמצרים בירנה לשמה תהיה ונצתה מאין יושב:
 עולה יפהפיה מצרים קרץ מצפון בא בא: גם שכריה ²¹
 בקרבה פעגלי מרבק בירגסהמה הפנו נסו יחדיו לא
 עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: קולה בנחש ²²
 ילך בירכתול ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים:
 קרתו יערה נאסיהנה כי לא יחקר פי רבו מארבה ²³
 ואין להם מספר: הבישה בתמצרים נתנה ביד עסר ²⁴
 צפון: אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל כה ^{כה}
 אמן מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלביה
 ועל פרעה ועל הבטחים בו: ונתתים ביד מבקשי נפשם ²⁶
 וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחריו תשפן
 כימירקדם נאסיהנה: ואתה אלתירא עבדי יעקב ²⁷
 ואלתחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואתירעך
 מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחרוד: אתה ²⁸
 אלתירא עבדי יעקב נאסיהנה כי אתה אני כי אעשה
 כלה בכלהגונים אשר הדחתך שמה ואתך לא אעשה
 כלה ויסרתך למשפט ונקח לא אנקד: *

מז CAP. XLVII. מז

אשר תיה דברינה אלירמיהו הנביא אלפלשתים *
 בטרם יפה פרעה אתענה: כה אמר יהוה הנהמים ²
 עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר
 ונשבי בה וועקו האדם והילל כל יושב הארץ: מקול ³
 שעשת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא
 הפנו אבות אלבנים מרפון ידים: עליהיום הבא לשדוד ⁴
 אתכלפלשתים לחכרית לצר ולצידון כל שקיד עור
 כישודר יהוה אתפלשתים שארית אי כפתור: באה ^ה
 קרתה אלעזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עדמתי

תתנודדי

למצרים עלחיל פרעה נכו מלך מצרים אשרהנה על-
 נהרפרת בכרכמש אשר הנה נבוכדראצר מלך בבל
 בשנת הרביעית ליהויקים בןיאשיהו מלך יהודה: ערכו ³
 מגן וצנה וגשו למלחמה: אסרו הסוסים ועלו הפרשים ⁴
 והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסריגות: מדוע ^ה
 ראיתי המה חתים נסוגים אחור וגבוריהם יפתו ומנום
 נסו ולא הפנו מגור מסביב נאסיהנה: אלענום הקל ⁶
 ואלמלט הגבור צפונה עליד נהרפרת כשלו ונפלו:
 מיתה ביאר ועלה בנהרות ותנעשו מימיו: מצרים ביאר ⁸
 ועלה ובנהרות ותנעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ
 אבידה עיר וישבי בה: עלו הסוסים והתהללו הרכב ⁹
 ויצאו הגבורים בוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי
 קשת: והיום הוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם ^י
 מצריו ואכלה הרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני
 יהוה צבאות בארץ צפון אלנהרפרת: עלי גלעד וקחי ¹¹
 צרי בתולת בתמצרים לשוא הרביתו רפאות תעלה אין
 לך: שמעו נזים קלוני וצוחתך מלאה הארץ בירגור ¹²
 בגבור בשלו יחדו נפלו שניהם: הדבר אשר דבר ¹³
 יהוה אלירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל
 להכות אתארץ מצרים: הגידו במצרים והשמעו ¹⁴
 במגדול והשמעו בנה ובתפנתם אמרו התניצב והכן
 לך ביראכלה הרב סביבך: מדוע נסתף אבירך לא ¹⁵
 עמד כי יהוה הדב: הרבה פושל נסנפל איש אלרעהו
 ויאמרו קומה ונשבה אלעמני ואלארץ מולדתנו מפני ¹⁶
 הרב חיונה: קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר ¹⁷
 המועד: חיאני נאסיהנה מלך יהוה צבאות שמו כי כתבור ¹⁸
 בחרים ובכרמל בים יבוא: בלי גולה עשי לך יושבת ¹⁹

בת

6 תתנוודדי: הוי חרב ליהוה עד-אנה לא תשקטי האספי
 7 אל-תערוך הרנעי ורמי: איך תשקטי ויהוה צוה-לה אל-
 אשקלון ואל-חוף הים שם יעדה:

מח CAP. XLVIII.

א למואב כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל-נבו
 כי שדדה הבישה נלפדה קריתים הבישה המשגב
 2 וחתה: אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה
 לכו ונכריתנה מגוי גס-מדמן תדמי אחרוך תלך חרב:
 3 קול צעקה מחרנים שד ושבר גדול: נשברה מואב
 ה השמיעו ועקה צעוקיה: כי מעלה הלהות בכבי יעלה
 6 בכי כי במורד חרונים צרי צעקת-שבר שמעו: נסו
 7 מלטו נפשכם ותדלינה בערוער במדבר: כי יצן בטחוד
 במעשיך ובאצרותיך גסאת תלבדי ויצא כמיש בגולה
 8 כהגיו ושדיו יחד: ויבא שדך אל-כל-עיר ועיר לא תמלט
 9 ואבר העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: תנוצצין
 למואב כי נצא נצא ועריה לשמה תהינה מאין יושב
 י בהן: ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרביו
 11 מדם: שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל-שמדיו ולא-
 הרק מפלי אל-פלי ובגולה לא הלך על-פן עמד טעמו
 12 בו וריחו לא נמר: לכן הנדהימים פאים נאסיהוה
 ושלחתיהו צעים וצעהו וכליו יריכו ונבליהם ינפצו:
 13 ובש מואב מבמוש כאשר-פשו בית ישראל מבית אל
 14 מבטחם: איך תאמרו נבורים אנחנו ואנשי-חיל למלחמה:
 15 שדך מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאס-
 16 הפלך יהוה צבאות שמו: קרוב איר-מואב לבוא ורעתו
 17 מהרה מאד: גדו לו כל-סביביו וכל ידעי שמו אמרו
 18 איכה נשבר משהינו מקל תפארה: רדי מבבור ישבי

בצמא

מח v. 4. צעירה ק v. 5. הלוחח קי v. 7. כמוש קי v. 7. תדמי קי v. 18. ושבי ק

בצמא ישבת בת-דיבון כי-שודך מואב עלה כד שחת
 מבצרה: אל-דרכך עמדי וצפי וישבת ערוער שאל-ינם
 19 ונמלטה אמרי מה-נתתה: הביש מואב כי-חתה הלילה
 21 יוצקי הנדו בארנון כי שדך מואב: ומשפט בא אל-
 22 ארץ המישר אל-חלון ואל-יהצה ועל-מופעת: ועל-
 23 דיבון ועל-נבו ועל-בית דבלתים: ועל קריתים ועל-בית
 24 נמול ועל-בית משון: ועל-קריות ועל-בצרה ועל כל-
 ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות: נגדעה קרן מואב
 26 ודרשו נשברה נאם יהוה: השפירוהו כי עליהוה הנדיל
 27 וספק מואב בקיאו ויהי לשחק גסדוא: ואם לו
 השחק הוה לך ישראל אס-בננבים נמצאה כי-מדי
 28 דברך בו תתנוודד: עובו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב
 29 והיו כיונה תקנן בעברי פי-פחת: שמענו גאון-מואב
 גאה מאד נבדו וגאנו וגאותו ורם לבו: אני ידעתי נאס-
 ל יהוה עברתו ולא-כן בדיו לא-כן עשו: על-פן על-מואב
 31 איליל ולמואב פלה אועק אל-אנשי קור-חרש יהוה:
 32 מבכי יעור אבבה-לך הנפן שבמה נטישתוך עברו ים
 33 עד ים יעור נגעו על-קוצף ועל-בצירך שדך נפל: ונאספה
 שמחה וגיל מברמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי
 34 לא-יירדך הידך לא הידך: מועקת חשבון ער
 אלעלה ער-יחזי נתנו קולם מעער ער-חרנים עגלת
 שלשיה כי גסמי נמרים למשמות יהוה: והשבתי למואב לה
 36 נאסיהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: על-פן לפני
 למואב כחללים יהמה ולפי אל-אנשי קור-חרש
 37 כחללים יהמה על-פן ותרת עשה אברו: כי כל-ראש
 קרחה וכל-זקן גרעה על כל-ימים גדות ועל-מתנים
 38 שק: על כל-נגות מואב וברחבתיה פלה מספד כי-
 שברתי

v. 20. הליל ק v. 21. מופעת ק v. 27. כצמא קי

39 שְׁבַרְתִּי אֶת־מוֹאֵב כְּכֹלִי אֲזַחֲפִין בּוֹ נְאֻמ־יְהוָה׃ אִיךְ
 חָתַה הִלְלִילוּ אִיךְ הִפְנֵה־עַרְףְךָ מוֹאֵב בּוֹשׁ וְהָיָה מוֹאֵב
 מ לְשֹׁחֵק וְלִמְחַתָּה לְכָל־סְבִיבָיו׃ בִּירֵכָה אָמַר יְהוָה
 41 הִנֵּה כְנֻשָׁר יִדְאָה וּפְרַשׁ כְּנַפָּיו אֶל־מוֹאֵב׃ נִלְבְּדָה הַקְּרִיּוֹת
 וְהַמְצָדוֹת נִתְפָּשָׁה וְהָיָה לֵב גְּפוּרֵי מוֹאֵב בַּיּוֹם הַהוּא כְּלָב
 42 אֲשֶׁה מְצָרָה׃ וְנִשְׁמַד מוֹאֵב מֵעַם כִּי עַל־יְהוָה הִגְדִּיל׃
 43 פָּחַד וּפְחַת וּפַח עֲלֶיךָ יוֹשֵׁב מוֹאֵב נְאֻמ־יְהוָה׃ הַיּוֹם מִפְּנֵי
 44 הַפָּחַד יִפֹּל אֶל־הַפְּחַת וְהַעֲלָה מִן־הַפְּחַת וְלִבְךָ בַּפֶּה
 מה כִּי־אָבִיא אֵלֶיךָ אֶל־מוֹאֵב שְׁנַת פְּקֻדָתָם נְאֻמ־יְהוָה׃ בְּצֹל
 חֲשִׁבּוֹן עֲמָדוֹ מִכַּח נָסִים כִּי־אֲשׁ יֵצֵא מִחֲשִׁבּוֹן וְלִהְבֵּה מִכִּין
 46 סוּחֹן וְהֵאֱכַל פָּאֵת מוֹאֵב וְקִדְקֹד בְּנֵי שֵׁאוֹן׃ אוֹיְלֶיךָ מוֹאֵב
 אָבַד עִסְפָּמוֹשׁ כִּי־לָקְחוּ בְנֵיךָ בְּשִׁבִי וּבְנִתְּךָ בְּשִׁבִי׃
 47 וְשִׁבְתִּי שְׁבוֹת־מוֹאֵב בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נְאֻמ־יְהוָה עַד־הַיָּה
 מִשְׁפֵּט מוֹאֵב׃

מט CAP. XLIX.

מט

א לִבְנֵי עַמּוֹן כֹּה אָמַר יְהוָה הַבְּנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל אִם־
 יוֹרֵשׁ אֵין לוֹ מַדּוּעַ יִרֶשׁ מִלְּכֶם אֶת־נֶדַד וְעַמּוֹ בְּעָרָיו יֵשֵׁב׃
 2 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻמ־יְהוָה וְהִשְׁמַעְתִּי אֶל־רַבֹּת
 בְּנֵי־עַמּוֹן תְּרוּעַת מַלְחָמָה וְהִיתָה לְתֵל שְׁמָמָה וּבְנִתְיָה
 כָּאֵשׁ תִּצְתַּנֶּה וְיִרֶשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־זִרְשָׁיו אָמַר יְהוָה׃
 3 הִלְלִילִי חֲשִׁבּוֹן כִּי שִׁדְדֵה־עֵי צַעֲקָנָה בְּנוֹת רַבָּה חֲנַרְנָה
 שְׁלִים סְפָדָה וְהִתְשׁוּטְמָנָה בְּנִדְרוֹת כִּי מִלְּכֶם בְּנוֹלָה
 4 יִלְךְ כְּתַנּוּ וְשָׂרְיוֹ וְחֲדָיו׃ מֵה־תִּתְקַלְלִי בְּעַמְמִים וּבִּי
 עִמְקֹךָ הַפֶּת הַשׁוֹבְבָה הַבְּטָחָה בְּאַצְרֹתֶיךָ מִי יָבֹא אֵלַי׃
 ה הִנְנִי מִבִּיא עֲלֶיךָ פָּחַד נְאֻמ־אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת מִכְּלֵ־
 6 סְבִיבֶיךָ וְנִדְחַתֶּם אִישׁ לִפְנָיו וְאֵין מִקְבֵּץ לְנֶדַד׃ וְאַחֲרָיִ
 7 כֵּן אָשִׁיב אֶת־שְׁבוֹת בְּנֵי־עַמּוֹן נְאֻמ־יְהוָה׃ לְאֲדוֹם
 כה

כה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָאֵין עוֹד חֲכֵמָה בְּתִימָן אֲבָרָה
 8 עֲצָה מִבְּנִים נִסְרַחָה חֲכָמָתָם׃ נָסוּ הַפְּנֵי הַעֲמֻקּוֹ לְשִׁבְתָּ
 9 וְשָׁבִי דָדָן כִּי אִיךְ עָשׂוּ הִבְאֵתִי עָלָיו עַת פְּקֻדָתוֹ׃ אִם־
 בְּצָרִים בָּאוּ לְךָ לֹא יִשְׁאָרוּ עוֹלָלוֹת אִם־גְּנָבִים בְּלִילָה
 הַשְׁחִיתוּ רַגְסִים׃ כִּי־אֲנִי חֲשַׁפְתִּי אֶת־עֵשׂוֹ גְּלִיתִי אֶת־י
 מִסְתָּרָיו וְנִחְבְּהָ לֹא יוֹכֵל שָׁדַד וְרָעוּ וְאָחִיו וְשִׁבְנָיו
 11 וְאִנְנִי׃ עוֹבָה יִתְמָיֵךְ אֲנִי אֲחִיָּה וְאֶלְמִנּוֹתֶיךָ עָלַי תִּבְטְחוּ׃
 12 בִּירֵכָה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־אֵין מִשְׁפָּטָם
 לְשִׁתּוֹת חַבּוּס שְׁתּוֹ וְשִׁתּוֹ וְאִתָּה הוּא נִקְהָ תִּנְקָה לֹא
 13 תִּנְקָה כִּי שְׁתָּה תִּשְׁתָּה׃ כִּי בִי נִשְׁפַּעְתִּי נְאֻמ־יְהוָה כִּי־
 לְשִׁמָּה לְחַרְפָּה לְחָרָב וְלִקְלָלָה תִּהְיֶה בְּצָרָה וּכְל־עָרֶיךָ
 14 תִּהְיֶינָה לְחַרְבוֹת עוֹלָם׃ שְׁמוּעָה שְׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה
 וְצִיר בְּגוֹיִם שְׁלוֹחַ הַתְּקַבְּצוֹ וּבָאוּ עָלֶיךָ וְקוּמוּ לְמַלְחָמָה׃
 15 כִּי־הִנֵּה קָטָן נִתְתִּיךָ בְּגוֹיִם בְּגוֹי בְּאֲדָם׃ תִּפְלַצְתֶּךָ הַשִּׁיא
 16 אֶתְךָ וְדָוָן לִבְךָ שִׁבְנֵי כַחֲגֹנֵי הַפִּלַע תִּפְשִׁי מִרוּם גְּבַעְרָה
 17 כִּי־תִגְבִּיֶה כְּנֹשֶׁר לְנֶדַד מִשֵּׁם אוֹרִיךָ נְאֻמ־יְהוָה׃ וְהִיתָה
 אֲדוֹם לְשִׁמָּה כֹּל עֵבֶר עָלֶיךָ יִשֵּׁם וְיִשְׂרָק עַל־כָּל־מְבוֹתֶיךָ׃
 18 כְּמֵהַפְּכַת סָדָם וְעַמְרָה וְשִׁבְנִיָה אָמַר יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם
 19 אִישׁ וְלֹא־יִגְוֹר כֹּה בְּדָאָדָם׃ הִנֵּה כָּאֲרִיָּה יַעֲלֶה מִנְּאֹן
 חֲרָדָן אֶל־גִּנָּה אִיתָן כִּי־אֲרַגְּעָה אֲרִיצְנִי מֵעָלֶיךָ וּמִי
 כְּחוֹר אֶלֶיךָ אֶפְקֹד כִּי מִי כְמוֹנִי וּמִי יַעֲדֵנִי וּמִי־זָה רַעְיָה
 אֲשֶׁר יַעֲמֹד לִפְנָי׃ לָכֵן שְׁמַעֵנִי עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעַן אֶל־כ
 אֲדוֹם וּמִחֲשִׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־יֹשְׁבֵי תִימָן אִסְדִּלוּ־
 יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִסְדִּל־יִשְׁעִים עָלֵיהֶם נְוָהם׃
 21 מִקּוֹל נִפְלֵם רָעָשָׁה הָאָרֶץ צַעֲקָה בִּיס־סוּף נִשְׁמַע
 22 קוֹלָהּ׃ הִנֵּה כְנֻשָׁר יַעֲלֶה וְיִדְאָה וּפְרַשׁ כְּנַפָּיו עַל־
 בְּצָרָה וְהָיָה לֵב גְּפוּרֵי אֲדוֹם בַּיּוֹם הַהוּא כְּלָב אֲשֶׁה

מצרה

23 מצרה: לדמשק בושח בושח חמת וארפד כי שמעה
 24 רעה שמעו נמנו בים דאנה השקט לא יוכל: רפתה
 דמשק הפנתה לגום ורשט החניקה צרה ותבלים
 כה אחותה פיולדה: איך לא יעזבה עיר תהלה קרית
 26 משושי: לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
 27 המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: והצתי
 אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות ביהודה:
 28 לקדר וילממלכות הצור אשר הפה נבוכדראצור מלך-
 בבל פה אמר יהוה קומו עלו אל-קדר ושדדו את-בני-
 29 קדם: אהליהם וצאנם יקחו ורעותיהם וכל-פליהם
 ל וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מפכיב: נסו
 גדו מאד העמיקו לשבת ישבי הצור נאם-יהוה כי-
 יעץ עליכם נבוכדראצור מלך-בבל עצה וחשב עליהם
 31 מהשבה: קומו עלו אל-נוי שליו יושב לבטח נאם-יהוה
 32 לא-דלתים ולא-בריה לו בדר ישפנו: והיו גמליהם
 לבו והמזן מקניהם לשלל ונרתים לכל-רוח קצוצי פאה
 33 ומבל-עבריו אביא את-אידם נאם-יהוה: והיתה הצור
 למעון תנים שממה עד-עולם לא-ישב שם איש ולא-
 34 יגור בה בן-אדם: אשר הנה דבר-יהוה אל-
 ירמיהו הנביא אל-עילם בראשית מלכות צדקיה מלך-
 לה יהודה לאמר: פה אמר יהוה צבאות הנני שובר את-
 36 קשת עילם ראשית נבורתם: והבאתי אל-עילם ארבע
 רוחות מארבע קצות השמים ונרתים לכל הרחות
 האלה ולא-יהיה נגוי אשר לא-יבוא שם נדחי עולם:
 37 והחתתי את-עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם
 והבאתי עליהם רעה את-חרון אפי נאם-יהוה ושלחתי
 38 אחריהם את-החרב עד בלותי אותם: ושמתו כסאי
 בעילם

v. 25. חרלת ק. v. 28. ידור ה. v. 29. קמץ בויק. v. 30. עליכם ק. v. 36. סביון יסא. ibid. עלם ק.

בְּעִלָּם וְהֶאֱבַדְתִּי מִשָּׁם מֶלֶךְ וְשָׂרִים נְאֻם-יְהוָה: וְהָיָה | 39
 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים אָשׁוּב אֶת-שְׁבִית עִילָם נְאֻם-יְהוָה:

CAP. L. נ

הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-בָּבֶל אֶל-אֶרֶץ בְּשָׂדִים בְּנֶדַךְ
 יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא: הִגִּידוּ בְּגוֹיִם וְהִשְׁמִיעוּ וְשִׂאוּ-נֶזֶם הַשָּׁמַיעוּ
 אֶל-תַּכְחָדוּ אָמְרוּ נִלְכְּדָה בְּכָל הַבִּישׁ בַּל חַת מִרְדֻךְ
 הַבִּישׁוּ עֲצָפְיָה חַתוּ גִלּוּלֶיהָ: כִּי עָלָה עָלֶיהָ גּוֹי מִצָּפוֹן
 הוּא-יִשִּׁית אֶת-אֶרְצָהּ לְשִׁמָּה וְלֹא-יְהִיָּה יוֹשֵׁב בָּהּ מֵאָדָם
 וְעַד-בְּהֵמָה גְדוּ הִלְכוּ: בְּיָמִים הָהֵמָּה וּבְעֵת הַהִוא נְאֻם-
 יְהוָה יָבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הַמָּה וּבְנֵי-יְהוּדָה וְחָדוּ הַלֶּחֶד וּבְכוּ
 יִלְכוּ וְאֵת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יִבְקְשׁוּ: צִיּוֹן יִשְׁאַל הַרְדּוּ הֵנָּה ה
 פְּנִיהֶם בָּאוּ וְנִלְנוּ אֶל-יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח:
 6 צֵאן אֲבֹדוֹת הָיָה עִמִּי רְעִיתָם הַתְּעוּם הָרִים שׁוֹבְכִים מִחַר
 אֶל-נִבְעָה הִלְכוּ שָׁכְחוּ רִבְצָם: כָּל-מִצְאֵיהֶם אֲכָלוּם
 וְצָרִיהֶם אָמְרוּ לֹא נֹאשָׁם תַּחַת אֲשֶׁר חָטְאוּ לַיהוָה נֹדֵד
 8 צָדֵק וּמִקְנֵה אֲבוֹתֵיהֶם יְהוָה: גְּדוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמֵאֶרֶץ
 בְּשָׂדִים יֵצְאוּ וְהָיוּ בְּעֵתוּדִים לַפְּנִי-צֵאן: כִּי הֵנָּה אֲנֹכִי
 9 מַעִיר וּמַעֲלָה עַל-בָּבֶל קְהַל-גּוֹיִם גְּדֹלִים מֵאֶרֶץ צָפוֹן
 וְעָרְכוּ לָהּ מִשָּׁם תִּלְכְּדוּ חֲצִיו כְּנִבְוֹר מִשְׁפִּיל לֹא יִשׁוּב
 רִיקָם: וְהִוְתָה כְּשָׂדִים לְשַׁלַּל כָּל-שְׁלָלֶיהָ יִשְׁפְּעוּ נְאֻם-
 11 יְהוָה: כִּי תִשְׁמָחִי כִּי תַעֲלוּ שְׁסִי נַחֲלָתִי כִּי תִפּוּשִׁי
 12 בְּעִנְיָהּ דָּשָׂה וְתַצְהֲלִי בְּאֲבָקִים: בּוֹשָׁה אִמְכֶם מֵאֵד
 חִפְרָה וְיִלְדַתְכֶם הֵנָּה אַחֲרֵית גּוֹיִם מִדָּבָר צִיָּה וְעָרְבָה:
 13 מִקְצַף יְהוָה לֹא תִשָּׁב וְהִיְתָה שְׁמָמָה בְּלָהּ כָּל עֵבֶר עַל-
 14 בָּבֶל יִשָּׁם וַיִּשְׂרַק עַל-פִּל-מִפּוֹתֶיהָ: עָרְכוּ עַל-בָּבֶל |
 סָבִיב כָּל-דָּרְכֵי קָשַׁת יָדוֹ אֵלֶיהָ אֶל-תַּחְמְלוּ אֶל-חֵץ כִּי
 לַיהוָה

מ"ט. v. 39. אשיב קרי. ibid. שבוה קרי. כ. v. 5. קמץ בויק. v. 6. דו קרי. ibid. שובכם קרי. ibid. קמץ בויק. v. 8. צאו קרי. v. 9. כ"א משכל. v. 10. קמץ בטרחה. v. 11. תשמחו קרי. ibid. תעלו קרי. ibid. תפשו קרי. ibid. כ"א דשא. ibid. תצלה קרי.

טו ליהנה חמאה: הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו
 אשיותיה נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו
 16 בה כאשר עשתה עשורלה: כרתו זרע מפכל ותפש
 מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל עמו ופנו
 17 ואיש לארצו ינוסו: שיה פוורה ישראל ארנות הדיחו
 הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר
 18 מלך בבל: לכן כהאמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני פקד אל-מלך בבל ואל-ארצו כאשר
 19 פקדתי אל-מלך אשור: ושכבתי את-ישראל אל-נהרו
 ורעה הפרמל והבשן ובחר אפרים והגלעד תשבע
 כ נפשו: בימים ההם ובעת ההיא נאסיהוה יבפש את-
 עון ישראל ואיננו ואת-חטאת יהודה ולא תמצאנה כי
 21 אסלה לאשר אשאר: על-הארץ מרתים עלה
 עליה ואל-יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאסיהוה
 22 ועשה ככל אשר צויתיד: קול מלחמה בארץ ושבר
 23 גדול: אך נגדע וישבר פטיש בל-הארץ איד היתה
 24 לשמה בבל בנוים: יקשתי לך וגסיל-פרת בבל ואת
 לא ידעת נמצאת וגסנת-פשת כי ביהוה התגורית:
 כה פתח יהוה את-איצרו ויוצא את-פלו ועמו כי-מלאכה
 26 הוא לאדני יהוה צבאות בארץ בשדים: באילה מקן
 פתחו מאבסיה סלוח כמו-ערמים והחריומה אל-תהי-
 27 לה שארית: חרבו כל-פריה ירדו לטבח הוי עליהם
 28 כי-בא יומם עת פקדתם: קול נסים ופלטים מארץ
 בבל להגיד בציון את-נקמת יהוה אלהינו נקמת הויכלו:
 29 השמיעו אל-בבל ו רבים בל-דרכי קשת חנו עליה
 סביב אליהו: פליטה שלמולה בפעלה ככל אשר
 עשתה עשורלה כי אליהוה ודה אל-קדוש ישראל:

לכן

v. 15. אשורתיה קרי v. 20. יתור ה. v. 29. לה קרי ולא כתוב

לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל-אנשי מלחמתה ידמו ל
 ביום ההוא נאסיהוה: הנני אליך ודון נאס-אדני
 31 יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיד: וכשל ודון
 32 ונפל ואין לו מקום והצתי איש בעריו ואכלה בל-
 33 סביבתיו: כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני-
 ישראל ובני-יהודה יחדו וכל-שביהם החניקו בם מאנו
 34 שלחם: גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב את-
 35 ריבם למען הרניע את-הארץ והרניו ליושבי בבל: חרב לה
 על-פשדים נאסיהוה ואל-יושבי בבל ואל-שריה ואל-
 36 חכמיה: חרב אל-פדים ונאלו חרב אל-נבוריה וחתו:
 37 חרב אל-סוסיו ואל-דרכו ואל-בל-הערב אשר בתוכה
 38 והיו לנשים חרב אל-אוצרותיה ובזונו: חרב אל-מימיה
 39 ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים ותהללו: לכן יושבו
 ציים את-אילים וישבו בה פנות יענה ולא-תשב עוד
 לנצח ולא תשבון ער-דור ודור: כמדפכת אלהים את-מ
 40 סדם ואת-עמרה ואת-שבניה נאסיהוה לא-ישב שם
 41 איש ולא-יגור בה בן-אדם: הנה עם בא מצפון וגוי
 42 גדול ומלכים רבים יערו מירכתי-ארץ: קשת וכידן
 וחזיקו אבגרי המה ולא ירחמו קולם פים יהמה ועל-
 43 סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עלוך בת-בבל:
 44 שמע מלך-בבל את-שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו
 חיל ביולדה: הנה בארה יעלה מגאון הירדן אל-נהר
 45 איתן כי-ארנשה ארצם מעליה ומי בחור אליה אפקד
 כי מי כמוני ומי יועדני ומי-נה רעה אשר יעמד לפני:
 46 לכן שמעו עצת-יהוה אשר יעץ אל-בבל ומחשבותיו מה
 אשר חשב אל-ארץ בשדים אס-לא יסחבום צעירי

הצאן

v. 44. ארצם קרי

46 הצאן אסלא ישים עליהם נזה: מקול נתפשה בבל
נרעשה הארץ וועקה בגוים נשמע:

CAP. LI. נא

נא

א כה אמר יהוה הנני מעיר על-בבל ואל-ישבי לב קמי
2 רוח משחית: ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את-
3 ארצה כיהנו עליה מסביב ביום רעה: אל-יודוך יודך
היודך קשתו ואל-יתעל בסרינו ואל-תחמלו אל-בחריה
4 החרימו כל-צבאה: ונפלו חללים בארץ בשדדים ומדקרים
ה בחוצותיה: כי לא-אלמן ישראל ויהודה מאלהו
מזהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל:
6 נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל-תדמו בעונה כי
7 עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: בוס-זנה
בבל בנדיהוה משפרת כל-הארץ מיניה שתו גוים על-
8 כן יתחללו גוים: פתאם נפלה בבל ותשבר חילולו
9 עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא: רפאו את-בבל
ולא נרפתה עוביה ונגד איש לארצו כי-נגע אלה-שמים
1 משפטה ונשא עד-שחקים: הוציא יהוה את-צדקתינו
11 באו ונספרה בציון את-מעשה יהוה אלהינו: הברו
התעים מלאו השלטים העיר יהוה את-רוח מלכי מדי
כי-על-בבל מומתו להשחיתה כי-נקמת יהוה היא נקמת
12 היכלו: אל-חומת בבל שאינם החזיקו המשמר הקימו
שמרים הכינו הארכים כי נס-זמם יהוה נס-עשה את
13 אשר-ידבר אל-ישבי בבל: שכנתי על-מים רפים רבת
14 איצרת בא קאך אמת בצעד: נשבע יהוה צבאות בנפשו
15 כי אם-מלאתיך אדם בגילק וענו עליך היוד: עשה
ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים:
16 לקול תתו המון מים בשמים ועל נשאים מקצה-ארץ
ברקים

כא v. 3. נא אל נאל. ibid. כזכ ולא קי v. 9. חסר א v. 13. שכנת קי

ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו: נבער על-
17 אדם מדעת הכיש כל-צנה מפסל כי שקר נסכו ולא-
18 רוח כם: הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו:
19 לא-כאלה חלק יעקוב כייוצר הבל הוא ושכט נחלתו
יהוה צבאות שמו: מפץ-אתה לי פלי מלחמה כ
21 ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות: ונפצתי בך
22 סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו: ונפצתי בך איש
ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה:
23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אפר וצמדו ונפצתי
24 בך פחות וסננים: ושלמתי לבבל ולכל וישבי כשדים
את כל-רעתם אשר-עשו בציון לעיניכם נאם יהוה:
הנני אליך חר המשחית נאם-יהוה המשחית כה
את-כל-הארץ ונמיתי את-ידי עליך ונלגלתיך מן-הסלעים
ונתתיך לתר שרפה: ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן
26 למוסדות כי-שממות עולם תהיה נאם-יהוה: שאינם
27 בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה גוים השמיעו
עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
העלדסוס בגילק סמר: קדשו עליה גוים את-מלכי מדי
28 את-פחותיה ואת-כל-סנניה ואת כל-ארץ ממשלתו:
29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על-בבל מחשבות יהוה
לשום את-ארץ בבל לשמה מאן יושב: חדלו גבורי ל
בבל להלחם ישבו במצודות נשתה גבורתם היו לנשים
הציתו משכנתיה נשברו בריחיה: רץ לקראת-רץ ירוץ
31 ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי-נלכדה עירו
מקצה: והמעברות נתפשו ואת-האנמים שרפו באש
32 ואנשי המלחמה נבהלו: כי כה אמר יהוה צבאות
33 אלהי ישראל בת-בבל כגזן עת הדר יבה עוד מעט ובה

עת

19. v. מלא ו. 27. נא מלחמה v. 32. קמץ בויק

34 עת־הקציר לָהּ: אֲכַלְנוּ הַמִּמֶּנּוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
הַצִּיּוֹנִי כָּלִי רִיב בְּלַעְנוּ בַתְּנוּן מִלֵּא כְרָשׁוֹ מַעֲדָנֵי הַדִּיחָנוּ:
לָהּ חֶמְסִי וְשֹׂאֲרֵי עַל־בָּבֶל תֹּאמֶר יֹשְׁבֵת צִיּוֹן וְדַמִּי אֶל־יֹשְׁבֵי
36 כְּשָׂדִים תֹּאמֶר יְרוּשָׁלַם: לָכֵן בָּה אָמַר יְהוָה
הַגִּנְיָרֵב אֶת־רִיבְךָ וְנִקְמְתִי אֶת־נִקְמַתְךָ וְהַחֲרַבְתִּי אֶת־יָמָה וְהוֹבֵשְׁתִּי אֶת־מְקוֹרָהּ: וְהָיְתָה בָּבֶל לְגִלְמִים מֵעוֹד
37 תָּנִים שִׁמְחָה וְשִׂרְקָה מֵאֵין יוֹשֵׁב: יַחַדוּ בַכְּפָרִים יִשְׁאֲנוּ
39 נָעָרוּ כְּגוֹרֵי אֲרֻזֹת: בְּחֶמְסִי אֲשִׁית אֶת־מִשְׁתֵּיהֶם
וְהַשְׁפָּרְתִּים לְמַעַן יַעֲלוּ וַיִּשְׁנֻ שְׁנַת־עוֹלָם וְלֹא יִקְצֹו נָאִם
מ יְהוָה: אֹרִידֶם כְּכָרִים לְטָבוֹחַ בְּאֵילִים עַם־עַתוּדִים:
41 אֵיךְ נִלְבְּדָה שִׁשְׁךָ וְתַתְּפֵשׂ תַּחֲלֵת כַּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה
42 לְשִׁמְחָה בָּבֶל בְּגוֹיִם: עָלָה עַל־בָּבֶל הַיּוֹם בְּחֶמְסִי נָלְיוּ
43 נִכְסֶתָהּ: הָיוּ עָרֶיהָ לְשִׁמְחָה אֶרֶץ צִיָּה וְעַרְבָה אֶרֶץ לֹא־
44 יֹשֵׁב בָּהֶן כַּל־אִישׁ וְלֹא־יַעֲבֹר בָּהֶן בְּדֹאֲדָם: וּפְקַדְתִּי
עַל־כָּל בָּבֶל וְהִצַּאתִי אֶת־בְּלַעְנוּ מִפִּי וְלֹא־יִנְהָרוּ אֱלֹוֹ
מַה עוֹד גּוֹיִם נְסִיחוּמַת בָּבֶל נִפְלָה: צֹאוּ מִתּוֹכָה עַמִּי וּמִלְטוּ
46 אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ מִחֲרוֹן אַדְי־יְהוָה: וּפְדוּבְךָ לִבְכַבְּכֶם
וְתִירְאוּ בְּשִׁמוּעָה הַגִּשְׁמַעַת בְּאֶרֶץ וּבֹא בַשְּׁנָה הַשְּׁמוּעָה
וְאֶחָרָיו בַּשְּׁנָה הַשְּׁמוּעָה וְחֶמְסִי בְּאֶרֶץ מִשַׁל עַל־מִשַׁל:
47 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים וּפְקַדְתִּי עַל־פְּסִילֵי בָּבֶל וְכַל־אַרְצָהּ
48 תִּבּוֹשׁ וְכַל־חֲלָלֶיהָ יִפְלוּ בְּתוֹכָהּ: וְרִנְנוּ עַל־בָּבֶל שָׁמַיִם
וְאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם כִּי מִצְּפוֹן יָבוֹא־לָהּ הַשׁוֹדְדִים
49 נְאֻם־יְהוָה: נְסִי־בָבֶל לְנִפְל חֲלָלֵי יִשְׂרָאֵל נְסִי־לְבָבֶל
נ נִפְלוּ חֲלָלֵי כַל־הָאָרֶץ: פִּלְעִים מִחֲרֵב הִלְכוּ אֶל־תַּעֲמָדוֹ
וְכָרוּ מִדְּחוֹק אֶת־יְהוָה וִירוּשָׁלַם תַּעֲלָה עַל־לִבְבְּכֶם:
51 בְּשִׁנּוּ כִּי־שִׁמְעֵנו חֲרָפָה כִּשְׁתָּה כְּלִמָּה פָּנִינוּ כִּי בָאוּ יָדִים
52 עַל־מְקוֹדְשֵׁי בֵּית יְהוָה: לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־

יהוה

v. 34. אכלנו ק. ibid. הצינוני ק. ibid. בלענו ק. ibid. הדיחני ק. v. 48. סבירן יבואו

יהוה וּפְקַדְתִּי עַל־פְּסִילֵיהָ וְכַל־אַרְצָהּ יֹאנֵק חֲלָל: כִּי־
תַעֲלָה בָּבֶל הַשָּׁמַיִם וְכִי תִבְצָר מִרוּם עוֹזָה מֵאֵתִי יָבֹאוּ
54 שׁוֹדְדִים לָהּ נְאֻם־יְהוָה: קוֹל זַעֲקָה מִבָּבֶל וְשֹׁכֵר גָּדוֹל
מֵאֶרֶץ כְּשָׂדִים: כִּי־שָׁדַד יְהוָה אֶת־בָּבֶל וְאֶבֶד מִמֶּנָּה
נַה קוֹל גָּדוֹל וְדַמִּי נִלְיָהֶם כַּמַּיִם רַבִּים נָתַן שִׁאֵן קוֹלָם:
56 כִּי בָא עָלֶיהָ עַל־בָּבֶל שׁוֹדֵד וְנִלְבְּדוּ גְבוּרֶיהָ חֲתָתָה
57 כְּשִׁתּוֹתֶם כִּי אֵל גַּמְלוֹת יְהוָה שָׁלֵם יִשְׁלַם: וְהַשְׁפָּרְתִּי
שׂוּרֵיהָ וְחֲכַמֶּיהָ פְּחוּתֶיהָ וְסַנְיֵיהָ וְגִבּוֹרֶיהָ וַיִּשְׁנֻ שְׁנַת־עוֹלָם
58 וְלֹא יִקְצֹו נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמַיִם: כֹּה־
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת חֲמוֹת בָּבֶל הִרְחַבָה עֲרַעַר תַּתְּעַרְעַר
וְשַׁעֲרֶיהָ הִנְבְּהוּם בְּאֵשׁ יִצְתּוּ וַיִּגְעוּ עַמִּים בְּדִירֵיכָה וְלֹא־מִים
59 בְּדִירֵי־אֵשׁ וַיַּעֲפוּ: הַדְּבַר אֲשֶׁר־צִוָּה יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא
אֶת־שְׂרָיָה בֶן־נְרִיָּה בֶן־מַחְסֵיָה בְּלִבְתּוֹ אֶת־צְדַקְיָהוּ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּבֶל בַּשְּׁנַת הָרְבַעִית לְמַלְכוּ וְשָׂרָיָה שָׂרֵי־
מְנוּחָה: וַיִּכְתַּב יְרֵמְיָהוּ אֶת־הַרְעָה אֲשֶׁר־תְּכֹאֵ אֶל־
כָּבֶל אֶל־סֹפֵר אַחַד אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַפְּתָכִים
61 אֶל־בָּבֶל: וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל־שְׂרָיָה כִּבְיָאֵךְ בָּבֶל וְרֵאִיתִי
62 וְקִרְאתִי אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וְאָמַרְתְּ יְהוָה אֱתָהּ
דְּבַרְתְּ אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה לְהַבְרִיתוֹ לְבִלְתִּי הָיוֹת־כִּי יוֹשֵׁב
63 לְמַאֲדָם וְעַד־בְּהֵמָה כִּי־שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה: וְהָיְתָה
כִּבְלִתְךָ לִקְרֹא אֶת־הַסֹּפֵר הַזֶּה תִּקְשֹׁר עָלָיו אֲבָן
64 וְהַשְׁלַכְתּוּ אֶל־תְּהוֹם פְּרָת: וְאָמַרְתְּ כָּכָה תִשְׁלַקַע בָּבֶל וְלֹא־
תִּקּוּם מִפְּנֵי הַרְעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵבִיא עָלֶיהָ וַיַּעֲפוּ עַד־הַנְּהַ
דְּבַר יְרֵמְיָהוּ:

נב CAP. LII.

בְּדַעֲשָׁרִים וְאַחַת שָׁנָה צְדַקְיָהוּ בְּמַלְכוּ וְאַחַת עֶשְׂרֵה *
שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חַמְיֵל בֶּת־יְרֵמְיָהוּ
מַלְבָּנָה

v. 56. כציל. v. 59. פתח באתח. v. 1. חמוטל קרי

17 וליוגבים: ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת
 המכנות ואתים הנחשת אשר בבית יהוה שפרו כשדים
 18 וישאו את כל נחשתם בכלה: ואת הסרות ואת היעלים
 ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הנפפות ואת כל כלי
 הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: ואת הספים ואת
 19 המחפות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנורות ואת
 הנפפות ואת המנקיות אשר זהב וזהב ואשר כסף כסף
 לקח רב טבחים: העמודים | שנים הים אחד והבקר כ
 שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך
 שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים
 האלה: והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמוד
 21 האחד וחוט שתיים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע
 אצבעות נכוב: וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת
 22 האחת חמש אמות ושכבה ורמונים על הכתרת סביב
 הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: ויהיו הרמנים
 תשעים וששה רוחה כל הרמנים מאה על השכבה
 סביב: ויקח רבי טבחים את שריה פהן הראש ואת
 24 צפניה פהן המשנה ואת שלשת שמרי הפך: ומן העיר
 לקח סרים אחד אשר היה פקיד | על אנשי המלחמה
 ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת
 ספר שר הצבא המצבא את העם הארץ וששים איש
 26 מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: ויקח אותם נבונדאן
 רבי טבחים וילך אותם אל מלך בכל רבלתה: ויבה
 27 אותם מלך בכל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה
 מעל אדמתו: זה העם אשר הגלה נבוכדראצר בשנת
 28 שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה: בשנת
 29 שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמונה מאות
 שלשים

2 מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה בכל אשר עשה יהוה קם:
 3 כי | על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עדה שליכו
 4 אותם מעל פניו וימרד צדקוהו במלך בכל: ויהי
 בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש
 5 בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם
 ה ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: ותבא העיר במצור
 6 עד עשתי עשרה שנה למלך צדקוהו: בחדש הרביעי
 בתשעה לחדש ויחנק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
 7 הארץ: ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה וברחו ויצאו
 מהעיר לילה הרך שער בין החמתיים אשר על גן המלך
 8 ובשדים על העיר סביב וילכו הרך הערבה: וירדפו
 חיל כשדים אחרי המלך וישגו את צדקוהו בערבת
 9 ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך ויעלו
 אתו אל מלך בכל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו
 י משפטים: וישחט מלך בבל את בני צדקוהו לעיניו וגם
 11 את כל שרי יהודה שחט ברבלתה: ואת עיני צדקוהו
 עור ויאסרוהו בנחשתים ויבאחו מלך בבל בבלה
 12 ויתגרו בבית הפקדת עד יום מותו: ובחדש החמישי
 בעשור לחדש הוא שנת תשע עשרה שנה למלך
 נבוכדראצר מלך בבל בא נבונדאן רבי טבחים עמד
 13 לפני מלך בבל בירושלם: וישרף את בית יהוה ואת
 בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול
 14 שרף באש: ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל החיל
 15 כשדים אשר את רבי טבחים: ומדלות העם ואת יתר
 העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך
 16 בכל ואת יתר האמון הגלה נבונדאן רבי טבחים:
 ומדלות הארץ השאיר נבונדאן רבי טבחים לנרמים
 וליוגבים

ל שלשים ושנים: בשנת שלש ועשרים לגבוכדראצר
הגלה נבוכדראדן רב־טבחים יהודים נפש שבע מאות
ארבעים וחמשה כל־נפש ארבעת אלפים ושש מאות:
ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן מלך־
31 יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא
אניל מרדך מלך בבל בשנת מלכותו את־ראש יהויכן
32 מלך־יהודה ויצא אתו מבית הפליא: וידבר אתו טבות
ניתן את־פסאו ממצל לכסא מלכים אשר אתו בקבל:
33 ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל־ימי
34 חייו: וארחתו ארחת תמיד נתנה־לו מאת מלך־בבל
דבר־יום ביומו עד־יום מותו כל ימי חייו:

31. v. הכלוא ק. 32. v. הנלכים ק. 33. v. חסר י"ד

חוק ונתחוק

סכום הפסוקים של ירמיהו אלה ושלש מאות וששים וחמשה.
וכל אנשיה גברים סימן. וחציו. ויאמר חנניה. וסדריו אחד
ושלשים. לא איש אל ויכזב סימן: ופרקיו חמשים ושנים
אודה יהוה בכל לבב סימן:

יחזקאל

LIBER EZECHIELIS.

CAPUT I. *

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך *
הגולה על־נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות
אלהים: בחמשה לחדש היא השנה החמשית לגלות
2 המלך יויכין: הנה הנה דברי־יהוה אלי־יחזקאל בן־בוני
3 הפקן בארץ בשדדים על־נהר כבר ותהי עליו שם יר
יהוה: וארא והנה רוח סערה באה מן־הצפון ענן גדול
4 ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה בעין החשמל
מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חיות ונה מראיהן ה
5 דמות אדם להנה: וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים
6 לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וקף רגליהם כקף
7 רגל עגל ונצצים בעין נחשת קלל: ויהי אדם מתחת
8 כנפיהם על ארבעת רבועיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם:
9 חברת אשה אל־אחותה כנפיהם לא־יסבו בלכתן
10 איש אל־עבר פניו ילכו: ודמות פניהם פני אדם ופני
11 ארבה אל־הימין לארבעתם ופני־שור מהשמאל
לארבעתן ופני־נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרוות
12 מלמעלה לאיש שמים חוברות איש ושמים מכפות את
13 גויתיהנה: ואיש אל־עבר פניו ילכו אל אשר יהירד
שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות החיות
מראיהם כנחלי־אש בערות כמראה הלפדים היא

מתהלכת

1. v. הפטרה ליום א' של שבעות. 8. v. ודי קי. 10. v. מלא ר

CAP. II. ב

וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּדֹאדָם עָמַד עַל־רִגְלֶיךָ וְאָדַבֵּר אִתְּךָ: וְתָבֵא *
 בִּי רוּחַ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי וְתַעֲמַדְנִי עַל־רִגְלֵי וְאֲשַׁמְעֵ אֶת
 מִדְּבַר אֵלַי: וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּדֹאדָם שׁוּלַח אֲנִי אֹתְךָ
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲלֵי־נְזִימִים הַמְּוֹתְרִים אֲשֶׁר מְרַדְּדֵיבִי הַמָּה
 וְאִבּוֹתָם פָּשְׁעוּ בִּי עַד־עַצְם הַיּוֹם הַזֶּה: וְהַבְּנִים קָשִׁי פָּנִים *
 וְחֹקֵי־לֵב אֲנִי שׁוּלַח אֹתְךָ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: וְהַמָּה אִסִּישְׁמְעוּ וְאִסִּיחֲדָלוּ בֵּית ה'
 מְרֵי הַמָּה וְיִדְעוּ כִּי־נִבְיָא הֵנָּה בְּתוֹכָם: וְאַתָּה בְּדֹאדָם *
 אֶל־תִּירָא מֵהֶם וּמִדְּבָרֵיהֶם אֶל־תִּירָא בֵּית סֹרְבִים וְסִלּוּנִים
 אֹתְךָ וְאֶל־עַקְרָבִים אַתָּה יוֹשֵׁב מִדְּבָרֵיהֶם אֶל־תִּירָא
 וּמִפְּנֵיהֶם אֶל־תַּחַת בֵּית מְרֵי הַמָּה: וְדַבַּרְתָּ אֶת־דִּבְרֵי *
 אֲלֵיהֶם אִסִּישְׁמְעוּ וְאִסִּיחֲדָלוּ בֵּית מְרֵי הַמָּה:
 וְאַתָּה בְּדֹאדָם שָׁמַע אֶת אֲשֶׁר־אָנִי מְדַבֵּר אֲלֶיךָ אֶל־תִּהְיֶה *
 מְרֵי כְּבֵית הַמְּרֵי פֶּצֶה פִּיךָ וְאָכַל אֶת אֲשֶׁר־אָנִי נֹתֵן אֲלֶיךָ:
 וְאַרְאֶה וְהִנֵּה־יָד שְׁלוֹחָה אֵלַי וְהִנֵּה־כּוֹ מְגִלַת־סֵפֶר: וַיִּפְרֹשׁ *
 אֹתָהּ לִפְנֵי וְהִיא כְּתוּבָה פָּנִים וְאַחֲרָי וְכַתּוּב אֲלֶיהָ קִנְיִים
 וְהִנֵּה יָדוֹ:

CAP. III. ג

וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּדֹאדָם אֶת אֲשֶׁר־תִּמְצָא אֹכֹל אֹכֹל אֶת־ *
 הַמְּגִלָּה הַזֹּאת וְלֶךְ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַפְתַּח אֶת־ *
 פִּי וַיֹּאכְלֵנִי אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת: וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּדֹאדָם *
 בְּמִנְיַת תֹּאכֵל וּמִעֵד תִּמְלֹא אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי
 נֹתֵן אֲלֶיךָ וְאָכַלְהָ וְתָהִי בְּפִי כְּדָבָר לְמִתְקֹן: וַיֹּאמֶר *
 אֵלַי בְּדֹאדָם לֶךְ־בָּא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְדַבַּרְתָּ בְּדִבְרֵי *
 אֲלֵיהֶם: כִּי לֹא אֲלֵעָם עִמָּקֵן שְׂפָה וּכְבֹדִי לְשׁוֹן אַתָּה ה'
 שְׁלוֹחַ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לֹא אֲלֵעָמִים רַבִּים עִמָּקֵן שְׂפָה *
 וּכְבֹדִי

ב. 5. v. קמץ בויק

מִתְהַלְכֵת בֵּין הַחַיּוֹת וְנִנְהָ לָאֵשׁ וּמִדְּהָאֵשׁ יֵצֵא כָרֶק: *
 וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב כְּמִרְאֵה הַכּוֹקֵן: וְאַרְאֵה הַחַיּוֹת וְהִנֵּה *
 אֹפֶן אַחַד בְּאֶרֶץ אֶצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו: מִרְאֵה *
 הָאֹפֶנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תְּרַשִׁישׁ וְדַמּוֹת אַחַד לְאַרְבַּעַתָּן *
 וּמִרְאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאֹפֶן בְּתוֹךְ הָאֹפֶן:
 עַל־אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶן בְּלִבָּתָם וְלָכוּ לֹא יִסְפוּ בְּלִבָּתָן: *
 וְנִבְיָהֶן וְנִבְיָהּ לָהֶם וְיִרְאֶה לָהֶם וּנְבִיתָם מְלֵאת עֵינִים *
 סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּן: וּבְלִבַת הַחַיּוֹת יִלְכוּ הָאֹפֶנִים אֶצְלָם *
 כַּ וּבְהִנְשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאֶרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאֹפֶנִים: עַל אֲשֶׁר *
 יִהְיֶה־שָׁם הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ שָׁמָּה הַרוּחַ לְלֶכֶת וְהָאֹפֶנִים *
 יִנְשְׂאוּ לְעִמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאֹפֶנִים: בְּלִבָּתָם יִלְכוּ *
 וּבְעַמָּדָם יַעֲמִדוּ וּבְהִנְשֵׂאֵם מֵעַל הָאֶרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאֹפֶנִים *
 לְעִמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאֹפֶנִים: וְדַמּוֹת עַל־רֵאשֵׁי *
 הַחַיָּה רַקִּיעַ כְּעֵין הַקַּרְנָה הַנּוֹרָא נָטוּי עַל־רֵאשֵׁיהֶם *
 מְלִמְעָלָה: וְתַחַת הַרַקִּיעַ כְּנִפְיָהֶם יִשְׂרוֹת אִשָּׁה אֶל־ *
 אַחוּתָהּ לְאִישׁ שְׂתִים מְכַסּוֹת לְהִנָּה וּלְאִישׁ שְׂתִים מְכַסּוֹת *
 לְהִנָּה אֶת גּוֹיֵתֵיהֶם: וְאֲשַׁמַּע אֶת־קוֹל כְּנִפְיָהֶם כְּקוֹל *
 מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שֹׁדֵי בְּלִבָּתָם קוֹל הַמְּלָה כְּקוֹל מַחֲנֶה *
 כַּה בְּעַמָּדָם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן: וַיְהִי־קוֹל מֵעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר *
 עַל־רֵאשֵׁים בְּעַמָּדָם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן: וּמִמְּעַל לְרַקִּיעַ *
 אֲשֶׁר עַל־רֵאשֵׁים כְּמִרְאֵה אֶבֶן־סַפִּיר דַּמּוֹת כֶּסֶף וְעַל *
 דַּמּוֹת הַכֶּסֶף דַּמּוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו מְלִמְעָלָה: וְאַרְאֵה *
 כְּעֵין חֲשֵׁמֶל כְּמִרְאֵה־אֵשׁ בֵּית־לָהּ סָבִיב מִמִּרְאֵה מִתְּנִי *
 וּלְמַעְלָה וּמִמִּרְאֵה מִתְּנִי וּלְמַטָּה רֵאִיתִי כְּמִרְאֵה־אֵשׁ וְנִנְהָ *
 לֹי סָבִיב: כְּמִרְאֵה הַקִּשְׁת׃ אֲשֶׁר יִהְיֶה כְּעֵין בַּיּוֹם הַנִּשְׁשֵׁם *
 כֵּן מִרְאֵה הַנִּנְהָ סָבִיב הוּא מִרְאֵה דַּמּוֹת כְּבוֹד־יְהוָה *
 וְאַרְאֵה וְאֶפֶל עַל־פְּנֵי וְאֲשַׁמַּע קוֹל מְדַבֵּר: *

ויאמר

v. 28. טו טאן

וכברני לשון אשר לאיתשמע דבריהם אם לא אליהם
 7 שלחתיך המה ישמעו אליך: ובית ישראל לא יאבו
 לשמע אליך כראינם אבים לשמע אלי בי כלבית ישראל
 8 חוקן מצח וקשילב המה: הנה נתתי אתפניך חוקים
 9 לעמת פניהם ואתמצחך חוק לעמת מצחם: כשמיר
 חוק מצר נתתי מצחך לאיתרא אותם ולא תחת
 10 מפניהם כי בית מרי המה: ויאמר אלי בראדם
 את כלדברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאנך
 11 שמע: ולך בא אליהגולה אלבני עמד ודברת אליהם
 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אסישמעו ואם
 12 יחדלו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
 13 ברוד כבוד יהוה ממקומו: וקול כנפי הרוות משיקות
 אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש
 14 גדול: ורוח נשאתני ותקחני ואליך מר בחמת רוחי
 15 ויד יהוה עלי חוקה: ואבוא אליהגולה תל אביב
 הישבים אליההרבר וישר המה וישבים שם ואשב
 16 שם שבעת ימים משמים בתוכם: ויהי מקצה
 17 שבעת ימים * ויהי דברי יהוה אלי לאמר: כך
 אדם צפה נתתך לבית ישראל ושמעת מפי דבר
 18 והזרת אותם ממני: באמרי לרשע מות תמות ולא
 הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרך הרשעה
 19 לחיותו הוא רשע בעינו ימות ודמו מידך אבקש: ואתה
 כ בעינו ימות ואתה אתנפשך הצלת: ובשוב צדיק
 מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי
 לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר
 21 עשה ודמו מידך אבקש: ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי

חטא

v. 15. ו. ואשב ק v. 16. סססא באמצע ססוק v. 20. צדקתו ק

חטא צדיק והוא לאחטא חנו יהוה כי נהר ואתה
 אתנפשך הצלת: ויהי עלי שם יד יהוה ויאמר
 22 אלי קום צא אליהבקעה ושם אדבר אותך: ואקום
 23 ואצא אליהבקעה והנהשם כבוד יהוה עמד כפבור
 אשר ראיתי עליההרבר ואפל עלפני: ותבא בי רוח
 24 ותעמדני עלרגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר
 בתוך ביתך: ואתה בראדם הנה נתנו עליך עבותים
 25 ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: ולשונך אדביק אל
 הכף ונאלמת ולא תהנה להם לאיש מוכיח כי בית מרי
 27 המה: וכדברי אותך אפתח אתפיה ואמרת אליהם
 כה אמר אדני יהוה השמעו ושמעו והחידל ויחדל כי
 בית מרי המה:

CAP. IV. ד

ואתה בראדם קחלך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות
 1 עליה עיר אתירושלם: ונתתה עליה מצור ובנית
 2 עליה דווק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות
 ושים עליה כרים סביב: ואתה קחלך מחבת ברזל
 3 ונתתה אותה קר ברזל בינה ובין העיר והקינתה את
 פניה אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית
 4 ישראל: ואתה שכב עלצדך השמאלי ושממת את
 עין בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו
 5 תשא אתעונם: ואני נתתי לה אתשני עונם למספר
 6 ימים שלשמאות ותשעים יום ונשאת עין בית ישראל:
 וכלית אתאלה ושכבת עלצדך הימני שנית ונשאת
 7 אתעון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
 נתתו לך: ואלמצור ירושלם תבין פניה ורעה חשופה
 8 ונבאת עליה: והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך

מצדך

v. 21. קמץ בויק v. 27. דמי בקמץ ibid. קמץ בויק v. 6. ד ודמי ק

9 מצדך אל-צדך עד-פלוותך ימי מצורך: ואתה קח-לך
 חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם
 בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר-
 אתה שוכב על-צדך שלש-מאות ותשעים יום תאכלנו:
 10 ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת
 11 עד-עת תאכלנו: ומיום במשורה תשתה ששית הדון
 12 מעת עד-עת תשתה: וענת שערים תאכלנה והיא בגלגלי
 13 צאת האדם תעננה לעיניהם: ויאמר יהוה בכה
 14 יאכלו בני-ישראל את-לחמם טמא בגוים אשר אדיחם
 15 שם: ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה
 16 ונבלה וטרפה לא-אכלתי מעורי ועד-עתה ולא-בא
 17 בפי בשר פגול: ויאמר אלי ראה נתתי לך את-
 18 צפוני הבקר תחת גלגלי האדם ועשית את-לחמך עליהם:
 19 ויאמר אלי בן-אדם הנני שבר מטה-לחם בירושלם
 20 ואכלו-לחם במשקל וכדאנה ומים במשורה ובשממון
 21 ישתו: למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו
 22 ונמקו בעונם:

ה CAP. V.

א ואתה בן-אדם קח-לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה
 לך והעברת על-ראשך ועל-זקנך ולקחת לך מאוני
 2 משקל וחלקתם: שלשית באור תבעיר בתוך העיר
 3 כמלאת ימי המצור ולקחת את-השלשית תכה בחרב
 4 סביבותיה והשלשית תורה לרוח וחרב אריק אחריהם:
 5 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנףך: ומהם
 6 עוד תקח והשלכת אותם אל-תוך האש ושרפת אתם
 7 באש ממנו תצא-אש אל-כל-בית ישראל: כה אמר
 8 אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה

ארצות

15. v. צפוני ק' ה' 4. v. קמץ בוק

ארצות: ותמר את-משפטי לרשעה מן-הגוים ואת-
 6 חקותי מן-הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו
 7 וחקותי לא-הלכו בהם: לכן כה-אמר אדני יהוה
 8 יען המנכם מן-הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא
 9 הלכתם ואת-משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר
 10 סביבותיכם לא עשיתם: לכן כה אמר אדני יהוה
 11 הנני עליך גם-אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים:
 12 ועשיתי כך את אשר לא-עשיתי ואת אשר-לא-עשיתי
 13 כמהו עוד יען כל-תועבתך: לכן אבות יאכלו
 14 בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי כך שפטים
 15 וזריתי את-כל-שאריתך לכל-רוח: לכן חראני נאם
 16 אדני יהוה אם-לא יען את-מקדשי טמאת בכל-שקונצך
 17 ובכל-תועבתך וגם-אני אנרע ולא-תחוס עיני וגם-אני
 18 לא אחמול: שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו
 19 בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלשית
 20 לכל-רוח אורה וחרב אריק אחריהם: וכלה אפי והנחתי
 21 חמתי גם והנחמתי וידעו כי-אני יהוה דברתי בקנאותי
 22 בכלותי חמתי גם: ואתנך לחרפה ולחרפה בגוים
 23 אשר סביבותיך לעיני כל-עובר: והיתה חרפה וגדופה
 24 מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי כך
 25 שפטים באף ובחמה ובתנחות חמה אני יהוה דברתי:
 26 בשלחי את-חצי הרעב הרעים בהם אשר-היו למשהות
 27 אשר-אשלה אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם
 28 ושברתי לכם מטה-לחם: ושלחתי עליכם רעב ותיה
 29 רעה ושקלך ודבר ודם יעבר-כך וחרב אביא עליך אני
 30 יהוה דברתי:

ויהי

6. v. קמץ בויק 11. v. למדחאי אנדע כחוב 12. v. כצל

CAP. VI. 1

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: כִּדְאֲדָם שִׁים פְּנֵיךָ אֶל־הָרִי
 2 יִשְׂרָאֵל וְהִנְבֵּא אֲלֵיהֶם: וְאָמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמִעוּ דְבַר־
 3 אֲדֹנָי יְהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְסִיקִים
 4 וּלְגִיאֹת הַנְּגִי אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם חֶרֶב וְאִבְדֹתַי בְּמֹותֵיכֶם:
 5 וְנִשְׁמָו מִזִּבְחֹותֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חֲמֻנֵיכֶם וְהִפְלֹתִי חֲלָלֵיכֶם
 6 לִפְנֵי גְלוּלֵיכֶם: וְנָתַתִּי אֶת־פְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גְלוּלֵיהֶם
 7 וְזָרִיתִי אֶת־עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזִּבְחֹותֵיכֶם: בְּכֹל
 8 מִזְבְּחֹותֵיכֶם הָעָרִים תִּהְרַבְנָה וְתִבְמָוֹת תִּישְׁמָנָה לְמַעַן
 9 יִחַרְבוּ וַיֵּאֱשָׁמוּ מִזִּבְחֹותֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבַּתוּ גְלוּלֵיכֶם
 10 וְנִגְדְעוּ חֲמֻנֵיכֶם וְנִמְחוּ מַעֲשֵׂיכֶם: וְנָפַל חֲלָל בְּתוֹכְכֶם
 11 וַיִּדְעֹתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: וְהוֹתַרְתִּי בְהוֹנוֹת לְכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב
 12 בְּגוֹיִם בְּהוֹרוֹתֵיכֶם בְּאַרְצוֹת: וְזָכְרוּ פְּלִיטֵיכֶם אוֹתִי בְּגוֹיִם
 13 אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְשָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לְבָב הַזֹּהָנָה אֲשֶׁר־
 14 סָר מֵעָלַי וְאֵת עֵינֵיהֶם הוֹנֹת אַחֲרַי גְלוּלֵיהֶם וְנִקְשְׁוּ
 15 בַּפְּנֵיהֶם אֶל־הָרְעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכָל תּוֹעֵבֹתֵיהֶם: וַיִּדְעוּ
 16 כִּי־אֲנִי יְהוָה לֹא אֶל־חַנּוּם דִּבְרַתִּי לַעֲשׂוֹת לְכֶם הָרְעָה
 17 הַזֹּאת: כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִכָּה בְּכַפְּךָ וּרְקַע
 18 בְּרִגְלֶךָ וְאָמַרְתָּ אֵחָ אֵל כָּל־תּוֹעֵבוֹת רָעוֹת בַּיִת יִשְׂרָאֵל
 19 אֲשֶׁר בַּחֶרֶב בְּרָעַב וּבְדָבָר יָפְלוּ: הֲרָחוֹק בְּדַבַּר יְמוֹת
 20 וְהַקְּרוֹב בַּחֶרֶב יָפֹול וְהַנְּשָׂאֵר וְהַנְּצוּר בְּרָעַב יְמוֹת וְכִלְיֹתִי
 21 חֲמָתִי בָם: וַיִּדְעֹתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהוֹנוֹת חֲלָלֵיהֶם בְּתוֹךְ
 22 גְלוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת מִזִּבְחֹותֵיהֶם אֵל כָּל־גִּבְעָה רָמָה בְּכֹל
 23 רֹאשֵׁי הָהָרִים וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלֶּה עֲבָתָה
 24 מְקוֹם אֲשֶׁר נִתְנוּ־שָׁם רֵיחַ נִיחַח לְכָל גְלוּלֵיהֶם: וְנָטִיתִי
 25 אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׂמָמָה וּמִשְׂמָה מִמִּדְבָּר
 26 דְּבָלְתָה בְּכֹל מִזְבְּחֹותֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:

ויהי

CAP. VII. 1

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה כִּדְאֲדָם כֹּה־אָמַר
 2 אֲדֹנָי יְהוִה לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ בָּא הַקִּץ עַל־אַרְבַּעַת
 3 בְּנֵפוֹת הָאָרֶץ: עֲתָה הַקִּץ עֲלֶיךָ וְשִׁלַּחְתִּי אִפְי כָּךְ
 4 וּשְׁפַטְתִּיךָ כְּדֶרְכֶיךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֵת כָּל־תּוֹעֵבוֹתֶיךָ: וְלֹא־
 5 תַּחֲסוּ עֵינֵי עֲלֶיךָ וְלֹא אֲחַמּוּל כִּי דֶרְכֶיךָ עֲלֶיךָ אֲתֹן
 6 וְתוֹעֵבוֹתֶיךָ בְּתוֹכְךָ תִּהְיוּ וַיִּדְעֹתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה:
 7 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רְעָה אֲחַת רְעָה הִנֵּה בָּאָה: קִץ
 8 בָּא בָּא הַקִּץ הַקִּיץ אֲלֶיךָ הִנֵּה בָּאָה: בָּאָה הַצְּפִירָה
 9 אֲלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בָּא הַעֵת קָרוֹב הַיּוֹם מִהוֹמָה וְלֹא־יִחַד
 10 הָרִים: עֲתָה מִקְרוֹב אֲשַׁפֵּךְ חֲמָתִי עֲלֶיךָ וְכִלְיֹתִי אִפְי כָּךְ
 11 וּשְׁפַטְתִּיךָ כְּדֶרְכֶיךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֵת כָּל־תּוֹעֵבוֹתֶיךָ: וְלֹא־
 12 תַּחֲסוּ עֵינֵי וְלֹא אֲחַמּוּל כְּדֶרְכֶיךָ עֲלֶיךָ אֲתֹן וְתוֹעֵבוֹתֶיךָ
 13 בְּתוֹכְךָ תִּהְיוּ וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מִכָּה: הִנֵּה הַיּוֹם
 14 הִנֵּה בָּאָה יֵצֵאֶה הַצְּפִירָה עֵץ הַמִּטָּה פָּרַח הַזֹּדֶן: הַחֲמָם
 15 קָם לְמִטָּה־רָשָׁע לֹא־מָהֵם וְלֹא מִחֲמוּנָם וְלֹא מִחֲמָהֶם
 16 וְלֹא־נָה בָהֶם: בָּא הַעֵת הַגִּיעַ הַיּוֹם הַקּוֹנֶה אֶל־יִשְׂמָח
 17 וְהַמּוֹכֵר אֶל־יִתְאֵבֵל כִּי חָרוֹן אֶל־כָּל־הַמוֹנֶה: כִּי הַמּוֹכֵר
 18 אֶל־הַמִּמְכָּר לֹא יָשׁוּב וְעוֹד בְּחַיִּים חֵיתָם כִּי־חָנוּן אֶל־כָּל־
 19 הַמוֹנֶה לֹא יָשׁוּב וְאִישׁ בְּעוֹנוֹ חֵיתוֹ לֹא־יִתְחַזְּקוּ: תִּקְעוּ
 20 בְּתַקְוֵעַ וְהַבִּין הַפֹּל וְאֵין הַלֵּךְ לְמַלְחָמָה כִּי חָרוֹנִי אֶל־
 21 כָּל־הַמוֹנֶה: הַחֶרֶב בַּחוּץ וְהַדָּבָר וְהָרָעַב מִבַּיִת אֲשֶׁר
 22 בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב יְמוֹת וְאֲשֶׁר בְּעִיר רָעַב וְדָבָר יֵאָבְלוּ:
 23 וּפְלִטוּ פְּלִיטֵיהֶם וְהָיוּ אֶל־הַהָרִים כִּי־יִנְעוּ הַנְּאֻזוֹת כָּל־הַיְמוֹת
 24 אִישׁ בְּעוֹנוֹ: כָּל־הַיְדִים תִּרְפִּינָה וְכָל־בְּרָכִים תִּלְכְּנָה מָוִם:
 25 וְחָגְרוּ שָׁקִים וְכִסְתָּה אוֹתָם פְּלָצוֹת וְאֵל כָּל־פְּנֵים בּוֹשָׁה
 26 וּבְכָל־רֹאשֵׁיהֶם קָרַחַה: כִּסְפָּם בַּחוּצוֹת יִשְׁלִיכוּ וְזָהָבָם
 27 לַנְּדָה

תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה
 מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ויבא 7
 אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקור:
 ויאמר אלי בן אדם חתרנא בקיר ואחתר בקיר והנה 8
 פתח אחר: ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות 9
 אשר הם עשים פה: ואבוא ואראה והנה כל התבנית י
 רמש ובהמה שקץ וכל גלגלי בית ישראל מהקה על-
 הקיר סביב ושבעים איש מוקני בית ישראל 11
 ויאוננוהו בן דשפן עמד בתוכם עמדים לפניו ואיש
 מקמתו בידו ועתר ענדהקטרת עלה: ויאמר אלי 12
 הראית בן אדם אשר וקני בית ישראל עשים בהשך
 איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו
 ענב יהוה את הארץ: ויאמר אלי עוד תשוב תראה 13
 תועבות גדלות אשר הקמה עשים: ויבא אתי אל פתח 14
 שער בית יהוה אשר על הצפונה והנה שם הנשים
 ישבות מכפות אתהתמוז: ויאמר אלי הראית בן אדם 15
 עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: ויבא אתי אל- 16
 חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח הויכל יהוה בין
 האולם ובין המזבח בעשרים וחמשה איש אחריהם
 אל הויכל יהוה ופניהם קדמה ותמה משתחויתם קדמה
 לשמש: ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהוה 17
 מעשות את התועבות אשר עשו פה כן מלאו את הארץ
 חמם וישבו להכעיסני והנם שלחום את הומונה אל-
 אפם: ונסאני אעשה בחמה לאתחום עיני ולא אחמול 18
 וקראו באוני קול גדול ולא אשמע אותם:

CAP. IX. ט

ויקרא באוני קול גדול לאמר קרבו קרבו פקדות העיר ואיש א
 כלי משחתו בידו: והנה ששה אנשים באים מדרך 2
 שער

לנדה יהוה בספסם ונהבם לא יוכל להצילם ביום עברת
 יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כן מכשול
 כ עונם יהוה: וצבי עדין לנאון שמהו וצלמי תועבותם
 21 שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה: ונתתיו
 22 ביד הנורים לבו ולרשעי הארץ לשלל וחללוה: והסבתי
 פני מהם וחללו את צפוני ובארבה פרצים וחללוה:
 23 עשה חרתוק כן הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה
 24 חמם: והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי
 כה נאון עוים ונחלו מקדשיהם: קפדה בא ובקשו שלום
 26 נאון: הנה עליהוה תבוא ושמעה אל שמעה תהנה
 ובקשו חוון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מוקנים:
 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וירי עם הארץ
 תפקלנה מדרבם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם
 וידעי כראני יהוה:

CAP. VIII. ח

א ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב
 בביתי ווקני יהודה ושבים לפני ותפל עלי שם יד
 2 אדני יהוה: ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה
 מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר בעין
 3 החשמלה: וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא
 אתי רוח בן הארץ וביד השמים ותבא אתי וישלמה
 כמראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה
 4 אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: והנה שם כבוד
 ה אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: ויאמר אלי
 בן אדם שאנא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך
 צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הנה
 6 בבאה: ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים
 תועבות

v. 21. ו ותלודו קרי v. 25. כציל v. 2. ח v. 2. סחח בסיס v. 6. ו מה דם קרי

לְכַרְבִּים וְזָרַק עַל-הָעִיר וַיָּבֹא לְעֵינַי: וְהַכְרָבִים עֹמְדִים 3
 מִיָּמִין לַבַּיִת כִּבְּאוֹ הָאִישׁ וְהֶעֱנַן מָלֵא אֶת-הַחֲצֵר
 הַפְּנִימִית: וַיֵּרָם כְּבוֹד-יְהוָה מֵעַל הַכְּרוֹב עַל מִפְתַּן 4
 הַבַּיִת וַיִּמְלֵא הַבַּיִת אֶת-הֶעֱנָן וְהַחֲצֵר מָלְאָה אֶת-גִּנְהָ
 כְּבוֹד יְהוָה: וְקוֹל כְּנָפַי הַכְּרוֹבִים נִשְׁמַע עַד הַחֲצֵר 5
 הַחִיצוֹנָה כְּקוֹל אֵל-שָׁדַי בְּדַבְּרוֹ: וַיְהִי בַּצּוֹתוֹ אֶת-הָאִישׁ 6
 לְבֶשֶׁת-הַבָּדִים לֵאמֹר קַח אֵשׁ מִבֵּינֹת לַגִּלְגָּל מִבֵּינֹת
 לְכְרוֹבִים וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד אֵצֶל הָאוֹפֵן: וַיִּשְׁלַח הַכְּרוֹב אֶת- 7
 יָדוֹ מִבֵּינֹת לְכְרוֹבִים אֶל-הָאִשׁ אֲשֶׁר בֵּינֹת הַכְּרָבִים
 וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן אֶל-הַפְּנֵי לְבֶשֶׁת הַבָּדִים וַיִּקַּח וַיֵּצֵא: וַיֵּרָא 8
 לְכְרוֹבִים תְּכֵנִית יַד-אָדָם תַּחַת כְּנַפְיָהֶם: וַאֲרָאָה וְהִנֵּה 9
 אַרְבַּעָה אֹפְנִים אֵצֶל הַכְּרוֹבִים אוֹפֵן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרוֹב
 אֶחָד וְאוֹפֵן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרוֹב אֶחָד וּמְרָאָה הָאוֹפְנִים
 כְּעֵין אֶבֶן תְּרֻשִׁישׁ: וּמְרָאֵיהֶם דְּמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּם 10
 כַּאֲשֶׁר יְהִי הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן: בְּלִבְתָּם אֶל-אַרְבַּעַת 11
 רַבְעֵיהֶם יִלְכּוּ לֹא יִסְפוּ בְּלִבְתָּם כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-יִפְגְּעוּ
 הָרֹאשׁ אַחֲרָיו יִלְכּוּ לֹא יִסְפוּ בְּלִבְתָּם: וְכָל-בְּשָׂרָם 12
 וּגְבֻלָּתָם וַיְדִיחֵם וּכְנַפְיָהֶם וְהָאוֹפְנִים מְלֵאִים עֵינַיִם סְבִיב
 לְאַרְבַּעַתָּם אוֹפְנֵיהֶם: לְאוֹפְנֵי לְהֵם קוֹרָא הַגִּלְגָּל כַּאֲנִי: 13
 וְאַרְבַּעָה פָּנִים לְאֶחָד פָּנֵי הָאֶחָד פָּנֵי הַכְּרוֹב וּפְנֵי הַשָּׁנִי 14
 פָּנֵי אָדָם וְהַשְּׁלִישִׁי פָּנֵי אֲדוּמָה וְהָרְבִיעִי פְּנֵי-נִשְׂרָ: וַיֵּרָמוּ 15
 הַכְּרוֹבִים הִיא הַחִתָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּנִהְרֵי-קְבֹר: וּבְלִבְתָּ 16
 הַכְּרוֹבִים יִלְכּוּ הָאוֹפְנִים אֵצֶלָם וּבִשְׂאֵת הַכְּרוֹבִים אֶת-
 כְּנַפְיָהֶם לְרוּם מֵעַל הָאָרֶץ לֹא יִסְפוּ הָאוֹפְנִים גְּסוּתָם 17
 מֵאֵצֶלָם: בְּעַמְדָּם יַעֲמִדוּ וּבְרוּמָם יִרְוּמוּ אוֹתָם כִּי רוּחַ 18
 הַחִתָּה בָּהֶם: וַיֵּצֵא כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל מִפְתַּן הַבַּיִת וַיַּעֲמֵד 19
 עַל-הַכְּרוֹבִים: וַיִּשָּׂא הַכְּרוֹבִים אֶת-כְּנַפְיָהֶם וַיִּרְוּמוּ

מִן

v. 13. כציל

שַׁעַר הָעִיר אֲשֶׁר | מִפְּנֵה צְפוֹנָה וְאִישׁ בְּלִי מַפְצוֹ בִּידוֹ
 וְאִישׁ-אֶחָד בְּתוֹכָם לְבוֹשׁ בָּדִים וְקִסַּת הַסֶּפֶר בְּמִתְנָיו 3
 וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲמִדוּ אֵצֶל מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת: וּכְבוֹד | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 נִעְלָה מֵעַל הַכְּרוֹב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו אֵל מִפְתַּן הַבַּיִת
 וַיִּקְרָא אֶל-הָאִישׁ הַלְבַּשׁ הַבָּדִים אֲשֶׁר קִסַּת הַסֶּפֶר
 4 בְּמִתְנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲבֹר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ
 יְרוּשָׁלַם וְהַתִּיּוֹת תְּהֵן עַל-מִצְחֹת הָאֲנָשִׁים הַנֹּאנְחִים
 ה וְהַנֹּאנְקִים עַל כְּלֵי-הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ: וְלֹא-לֶחֶד
 אָמַר בְּאוֹנֵי עֲבָרוֹ בְּעִיר אַחֲרָיו וְהָפּוּ עַל-תְּחֹם עֵינֵיכֶם
 6 וְאַל-תִּחְמְלוּ: וְקֹן בְּחֹר וּבַתּוֹלָה וְשָׂף וְנָשִׁים כַּחֲרֵנֵי
 לְמִשְׁחֹת וְעַל-כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-עָלָיו הַתּוֹ אֶל-תִּנְשׂוּ
 וּמִמְקַדְשֵׁי תַחֲלוּ וַיִּחַלּוּ בְּאֲנָשִׁים הַזִּקְנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבַּיִת:
 7 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם טַמְאוּ אֶת-הַבַּיִת וּמְלֵאוּ אֶת-הַחֲצֵרוֹת
 8 חֲלָלִים צֹאוּ וַיֵּצְאוּ וְהָפּוּ בְּעִיר: וַיְהִי כַּהֲפֹתָם וְנֹאשְׂאָר
 אָנִי וְאַפְלָה עַל-פְּנֵי וְאוֹזֵק וְאָמַר אֲהִי אֲדַנֵּי יְהוָה הַמִּשְׁחֹת
 אֲהִי אֶת כָּל-שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל בְּשִׁפְכֶךָ אֶת-חַמְתְּךָ עַל-
 9 יְרוּשָׁלַם: וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹן בֵּית-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה גְּדוֹל
 כַּמָּאֵד מְאֹד וְהַתְּמָלֵא הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר מְלֵאָה מִשָּׂף כִּי
 י אָמְרוּ עֹזב יְהוָה אֶת-הָאָרֶץ וְאֵן יְהוָה רָאָה: וְגַם אֲנִי
 11 לֹא-תַחֲוֹם עֵינֵי וְלֹא אֲחַמֵּל דְּרַכְּם בְּרֹאשֶׁם נִתְתִּי: וְהִנֵּה
 הָאִישׁ | לְבוֹשׁ הַבָּדִים אֲשֶׁר הִקְסַת בְּמִתְנָיו מֵשִׁיב דְּבַר
 לֵאמֹר עֲשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי:

CAP. X.

וְאֲרָאָה וְהִנֵּה אֶל-הַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הַכְּרָבִים כַּאֲבֹן 1
 2 סְפִיר כַּמְרָאָה דְּמוּת כֶּסֶף נֹרְאָה עֲלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר אֶל-
 הָאִישׁ | לְבֶשׁ הַבָּדִים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל-בֵּינֹת לַגִּלְגָּל
 אֶל-תַּחַת לְכְרוֹב וּמְלֵא חֲפְנֶיךָ גַחְלֵי-אֵשׁ מִבֵּינֹת

כרכבים
 ט. v. 4. אלו קרי v. 5. אל קרי ibid. עינכם ק. v. 8. כציל v. 9. מ'א חמס v. 11. ככל אשר קרי

מִן־הָאָרֶץ לְעֵינַי בְּצֵאתְכֶם וְהָאֹפְנִים לְעַמְתְּכֶם וַיַּעֲמֵד
 פֶּתַח שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הַקִּדְמוֹנִי וַכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 כ עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה: הִיא הַחִיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַחַת אֱלֹהֵי־
 21 יִשְׂרָאֵל בְּנֶהָר כְּבָר וְאָדַע כִּי כְרוּבִים הֵמָּה: אַרְבַּעַה
 אַרְבַּעַה פָּנִים לְאֶחָד וְאַרְבַּע פְּנֵימִים לְאֶחָד וְדַמּוּת יְדֵי
 22 אָדָם תַּחַת פְּנֵיהֶם: וְדַמּוּת פְּנֵיהֶם הֵמָּה הַפָּנִים אֲשֶׁר
 רָאִיתִי עַל־נֶהָר כְּבָר מֵרְאִיהֶם וְאִתָּם אִישׁ אֶל־עֵבֶר
 פָּנָיו יִלְכוּ:

י"א CAP. XI.

וַתֵּשֶׂא אֹתִי רוּחַ וַתִּבֹּא אֵתִי אֶל־שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הַקִּדְמוֹנִי
 הַפּוֹנֶה קְדִימָה וְהִנֵּה בִפְתַח הַשַּׁעַר עֹשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ
 וְאִרְאָה בְּתוֹכָם אֶת־יְאֹנָנִי בְּדַעַר וְאֶת־פְּלִטְנֵהוּ בֶן־
 2 בְּנֵיהוּ שְׁרֵי הָעַם: וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּדָאָדָם אֱלֹהֵי
 הָאֲנָשִׁים הַחֹשְׁבִים אֵין וְהַיְעָצִים עֲצֵתֶרֶע בְּעִיר הַזֹּאת:
 3 הָאֲמָרִים לֹא בְּקְרוּב בְּנוֹת בָּתִּים הִיא הַסִּיר וְאֲנַחְנוּ
 4 הַבָּשָׂר: לָכֵן הִנְבֵּא עֲלֵיהֶם הִנְבֵּא בְּדָאָדָם: וַתִּפֹּל עָלַי
 רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֲמַר כֹּה־אָמַר יְהוָה בֶּן אֲמַרְתֶּם
 6 בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלֹת רוּחְכֶם אֲנִי יִדְעָתִיה: הַרְבִּיתֶם
 7 חֲלָלִיכֶם בְּעִיר הַזֹּאת וּמִלֵּאתֶם חוֹצוֹתֶיהָ חֲלָל: לָכֵן כֹּה־
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה חֲלָלִיכֶם אֲשֶׁר שָׁמַתֶם בְּתוֹכָהּ הַמָּדָה
 8 הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר וְאַתֶּם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ: חֲרַב יִרְאֵתֶם
 9 וְחֲרַב אָבִיא עֲלֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה: וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מִתּוֹכָהּ וְנִתְתִי אֶתְכֶם בְּנִדְרוֹתִים וְעִשִׂיתִי בְּכֶם שְׁפָטִים:
 י בְּחֶרֶב תִּפְלוּ עַל־נְכוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפוּט אֶתְכֶם וַיִּדְעֵתֶם
 11 כִּי־אֲנִי יְהוָה: הִיא לֹא־תְהוּיָה לְכֶם לְסִיר וְאַתֶּם תְּהוּיָו
 12 בְּתוֹכָהּ לְבָשָׂר אֶל־נְכוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפֹט אֶתְכֶם: וַיִּדְעֵתֶם
 כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחֲקִי לֹא הִלַּכְתֶּם וּמִשְׁפָּטִי לֹא

עשיתם

v. 6. למדנחאי ומלאתים v. 7. סביון ארצא

עִשִׂיתֶם וּבְמִשְׁפָּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיכֶם עִשִׂיתֶם: וַיְהִי 13
 כֹּה־נִבְאִי וּפְלִטְנֵהוּ בְּדַבְּרֵיהֶם מֵת וְאִפְּל עַל־פָּנָי וְאֹזְעַק וְקוּל
 נָדוּל וְאָמַר אֲהֵה אֲדֹנָי יְהוָה כָּל־הָ אֶתְהָ עֲשֵׂה אֶת שְׂאֲרֵית
 יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּדָאָדָם 14
 15 אֶחָד אֶחָד אֲנִשִּׁי נֹאֲלֶתֶד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל־הָ אֲשֶׁר
 אָמְרוּ לָהֶם יִשְׁבִי יְרוּשָׁלַם רְחִקוּ מֵעַל יְהוָה לָנוּ הִיא
 נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמִוְרָשָׁה: לָכֵן אָמַר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי 16
 יְהוָה כִּי הִרְחַקְתִּים בְּגוֹיִם וְכִי הִפְצוֹתִים בְּאַרְצוֹת וְאִתִּי
 לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מֵעַט בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם: לָכֵן 17
 אָמַר כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים
 וְאִסַּפְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאַרְצוֹת אֲשֶׁר נִפְצוֹתֶם בָּהֶם וְנִתְתִי
 לְכֶם אֶת־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל: וּבְאִו־שָׁמָּה וְהִסִּירוּ אֶת־ 18
 כָּל־שְׁקִיזָתָהּ וְאֶת־כָּל־תּוֹעֵבֹתֶיהָ מִמֶּנָּה: וְנִתְתִי לָהֶם 19
 לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסֵּרְתִי לֵב הָאֲבָן
 מִבְּשָׂרִים וְנִתְתִי לָהֶם לֵב בָּשָׂר: לִמְעַן בְּחַקְתִּי יִלְכוּ וְאֶת־ 20
 מִשְׁפָּטֵי יִשְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אֶתֶם וְהוֹיִלְלִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם
 לֵאלֹהִים: וְאֶל־לֵב שְׁקִיזָתָם וְתוֹעֵבוֹתֵיהֶם לְכֶם הִלַּךְ 21
 דְּרָכָם בְּרֹאשֵׁם נִתְתִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה: וַיִּשְׂאוּ הַכְּרוּבִים 22
 אֶת־בְּנֵיפֵיהֶם וְהָאֹפְנִים לְעַמְתְּכֶם וַכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה: וַיַּעַל כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל תוֹךְ הָעִיר וַיַּעֲמֵד 23
 עַל־הַהָר אֲשֶׁר מִקְדָּם לְעִיר: וְרוּחַ נִשְׂאָתִי וַתִּבֹּאֲנִי 24
 כְּשִׂדְיָמָה אֶל־הַגּוֹלָהּ בַּמְרָאָה בְּרוּחַ אֱלֹהִים וַיַּעַל מֵעָלַי
 הַמְרָאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי: וַאֲדַבֵּר אֶל־הַגּוֹלָהּ אֶת כָּל־דְּבָרֵי כֹה
 יְהוָה אֲשֶׁר הִרְאֵנִי:

י"ב CAP. XII.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּדָאָדָם בְּתוֹךְ בֵּית־הַמִּזְבֵּי * 2
 אֶתְהָ יִשֵּׁב אֲשֶׁר עֵינָיִם לָהֶם לִרְאוֹת וְלֹא רְאוּ אֲוֵנִים לָהֶם

לשמע

v. 18. 19. כ"ל

ירושלם אל-אדמת ישראל לחמם בדאנה יאכלו
 ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה ממלאה
 מחמם פלי-ישיבים בה: והערים הנחשבות תחרבנה כ
 והארץ שממה תהיה וידעתם כראני יהוה: ויהי 21
 דברי-יהוה אלי לאמר: בדאדם מה-המשל הזה לכם 22
 על-אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד פלי-חזון:
 לכן אמר אליהם כה-אמר אדני יהוה השפתי אתי 23
 המשל הזה ולא-ימשלו אתו עוד בישראל כי אס-דבר
 אליהם קרבו הימים ודבר פלי-חזון: כי לא יהיה עוד 24
 פלי-חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: כי ואני כה
 יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך
 עוד כי כימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם 25
 אדני יהוה: ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: בדאדם 26
 הנה בית-ישראל אמרים החזון אשר-הוא חזה לימים
 רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: לכן אמר אליהם כה 28
 אמר אדני יהוה לא-תמשך עוד פלי-דברי אשר אדבר
 דבר ויעשה נאם אדני יהוה:

CAP. XIII. יג

ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: בדאדם הנבא אל-נביאי * 2
 ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר-
 יהוה: כה אמר אדני יהוה הוי על-הנביאים הנבילים 3
 אשר הלכים אתר רוחם ולבלתי ראו: כשעלים בחרבות 4
 נביאוך ישראל הוי: לא עליהם בפרצות ותגדרו גדר ה
 על-בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: חזו שוא 6
 וקסם כנב האמרים נאם-יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו
 לקים דבר: הלא מחנה-שוא חזיתם ומקסם כנב 7
 אמרתם ואמרים נאם-יהוה ואני לא דברתי:
 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כנב 8

3 לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: ואתה כך
 אדם עשה לך כלי גולה וגולה יומם לעיניהם וגלית
 ממקומך אל-מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית
 4 מרי המה: והוצאת בליך ככלי גולה יומם לעיניהם
 ה ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה: לעיניהם
 6 חתר-לך בקיר והוצאת בו: לעיניהם על-פתך תשא
 בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את-הארץ כי-
 7 מופת נתת לך לבית ישראל: ואעש כן כאשר צויתי כלי
 הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרת-לי בקיר ביד
 8 בעלטה הוצאתי על-פתך נשאתי לעיניהם: ויהי
 9 דברי-יהוה אלי בפקר לאמר: בדאדם הלא אמרו אליך
 י בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: אמר אליהם
 כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם
 11 וכל-בית ישראל אשר-המה בתוכם: אמר אני מופתכם
 כאשר עשיתי כן יעשה להם כגולה בשבי ילכו:
 12 והנשיא אשר-בתוכם אל-פתך ישא בעלטה ויצא בקיר
 וחתרו להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא-ראה לעין
 13 הוא את-הארץ: ופרשתי את-רשתי עליו ונתפש
 במצודתי וקבאתי אתו ככלה ארץ פשדים ואתה לא-
 14 ראה ושם ימות: וכל אשר סביבתו עורה וכל-אנפיו
 15 אורה לכל-רום וחרב אריק אתריהם: וידעו כראני
 יהוה בהפיצי אותם בגוים ווריתי אותם בארצות:
 16 והותרתי מדם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען
 יספרו את-גלות-ועבותיהם בגוים אשר-באו שם וידעו
 17 כראני יהוה: ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: כך
 18 אדם לחמד ברעש תאכל ומימך ברגנה ובדאנה תשתה:
 19 ואמרת אל-עם-הארץ כה-אמר אדני יהוה ליושבי
 ירושלם

9 לכן הִנְנִי אֵלֵיכֶם נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה: וְהוֹתָה יְדֵי אֲלֵי-
הַנְּבִיאִים הַחַיִּים שׂוֹא וְהִקְסָמִים כָּזָב בְּסוּד עַמִּי לֹא-יִהְיוּ
וּבִכְתָב בֵּית-יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְתְּבוּ וְאֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֹא
יִבְאוּ וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי אֲדַנִּי יְהוָה: יָעַן וּבִלְעֵז הִטְעוּ אֶת-
עַמִּי לֵאמֹר שְׁלוֹם וְאֵין שְׁלוֹם וְהוּא כִּנְה חֵץ וְהַנֶּס שְׁחִים
11 אֶתוֹ תִּפְּל: אָמַר אֶל-שְׁחֵי תִּפְּל וַיִּפֹּל הִנֵּה וְנָשָׂם שׁוֹמֵר
וְאִתְּנָה אֲבָנִי אֶלְנָבִישׁ תִּפְּלָנָה וְרוּחַ סַעְרוֹת תִּבְקַעַ: וְהִנֵּה נִפֹּל הַקִּיּוֹר הַלּוֹא יֹאמַר אֵלֵיכֶם אֵיךְ הִטְיִים אֲשֶׁר
12 טַחַתָּם: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה וּבִקְעַתִּי רֹוֹחַ
סַעְרוֹת בְּחֻמְתִּי וְנָשָׂם שְׁמַר כַּאֲפִי יִהְיֶה וְאֲבָנִי אֶלְנָבִישׁ
14 בַּחֲמָה לְכַלְהָ: וְהִרְסֵתִי אֶת-הַקִּיּוֹר אֲשֶׁר-טַחַתָּם תִּפְּל
וְהִנְעִיתִהוּ אֶל-הָאָרֶץ וְנִגְלָה יִסְדּוֹ וְנִפְלָה וּבְלִיתֶם בְּתוֹכָהּ
15 וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה: וּבְלִיתִי אֶת-חֻמְתִּי בְּקִיּוֹר וּבְטַחַתִּים
16 אֶתוֹ תִּפְּל וְאָמַר לְכֶם אֵין הַקִּיּוֹר וְאֵין הַטַּחַתִּים אֶתוֹ: נְבִיאֵי
יִשְׂרָאֵל הַנְּבִיאִים אֶל-יְרוּשָׁלַם וְהַחַיִּים לָהּ חֲנוּן שְׁלָם
17 וְאֵין שְׁלָם נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה: וְאִתָּה כִּדְאָדָם שִׂים
פְּנִיךָ אֶל-בְּנוֹת עַמֶּךָ הַמִּתְנַבְּאוֹת מִלְּבָבֶךָ וְהִנְבֵּא עֲלֵיהֶן:
18 וְאִמַּרְתָּ כֹּה-אָמַר יְהוָה הִוֵּי לְמִתְפָּרוֹת כְּסָתוֹת
עַל פְּלִ-אֲצִילֵי יְדֵי וְעִשׂוֹת הַמְּסַפְּחוֹת עַל-רֹאשׁ כְּלִ-
קוּמָה לְצוֹדֵד נַפְשׁוֹת הַנְּפִשׁוֹת תְּצוֹדְדֶנָּה לְעַמִּי וְנַפְשׁוֹת
19 לְכַנְה תַּחֲיִינָה: וְתַחֲלִלְנָה אֵתִי אֶל-עַמִּי בְּשַׁעֲלֵי שְׁעוּרִים
וּבַפְּתוֹתֵי לַחַם לְהַמִּית נַפְשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא-תִמּוֹתְנָה וְלַחֲיוֹת
נַפְשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא-תַחֲיִינָה בְּכֹזְבְכֶם לְעַמִּי שְׁמַעֵי כֹזֵב:
כ לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה הִנְנִי אֶלְכֶם-סְתוֹתֵיכֶנָּה
אֲשֶׁר אֲתַנֶּה מְצַדּוֹת שֵׁם אֶת-הַנְּפִשׁוֹת לְפָרְחוֹת וּקְרַעְתִּי
אֶתֶם מֵעַל זְרוּעֵתֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי אֶת-הַנְּפִשׁוֹת אֲשֶׁר אֶתֶם
21 מְצַדּוֹת אֶת-נַפְשִׁים לְפָרְחוֹת: וּקְרַעְתִּי אֶת-מְסַפְּחוֹתֵיכֶם
וְהִצַּלְתִּי

וְהִצַּלְתִּי אֶת-עַמִּי מִיַּדְכֶן וְלֹא-יִהְיוּ עוֹד בְּיַדְכֶן לְמַצְדָּה
22 וַיִּדְעַתֶּן כִּי-אֲנִי יְהוָה: יָעַן הַכֹּאֲוֹת לְבִצְדִיק שֶׁקֶר וְאֲנִי לֹא
הַכֹּאֲבִיתִי וְלַחֲזוֹק יְדֵי רָשָׁע לְבִלְתִּי-שׁוּב מִיַּדְכֶן הָרַע
23 לְחַיִּיתוֹ: לָכֵן שׂוֹא לֹא תַחֲיִינָה וְקַסֶּם לֹא-תִקְסַמְנָה עוֹד
וְהִצַּלְתִּי אֶת-עַמִּי מִיַּדְכֶן וַיִּדְעַתֶּן כִּי-אֲנִי יְהוָה:

יִד CAP. XIV.

וַיָּבֹאוּ אֵלַי אַנְשִׁים מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבוּ לִפְנֵי: וַיְהִי א
דְּבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: כִּדְאָדָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הָעֵלּוּ
ג גְּלוּלֵיהֶם עַל-לִבָּם וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנָם נָתַנּוּ נֹכַח פְּנֵיהֶם הַאֲדָרֶשׁ
אֲדָרֶשׁ לָהֶם: לָכֵן דְּבַר-אוֹתָם וְאִמַּרְתָּ אֵלֵיהֶם
4 כֹּה-אָמַר יְהוָה אֲדַנִּי יְהוָה אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יַעֲלֶה אֶת-גְּלוּלָיו אֶל-לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנוֹ יִשִּׂים נֹכַח פְּנֵיו
וּכְאֵ אֶל-הַנְּבִיאֵי אֲנִי יְהוָה נִעַנְיֵתִי לוֹ כֹּה בָּרַב גְּלוּלָיו:
ה לְמַעַן תִּפְּשׂ אֶת-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּם אֲשֶׁר נָזְרוּ מַעֲלֵי
בְּגִלוּלֵיהֶם בְּלָם: לָכֵן אָמַר יְהוָה אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל
6 כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה שׁוּבוּ וְהִשִּׁיבוּ מֵעַל גְּלוּלֵיכֶם וּמֵעַל
7 כְּלִיתוֹעֲבֹתֵיכֶם הִשִּׁיבוּ פְּנֵיכֶם: כִּי אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמַהְגֵּר אֲשֶׁר-יִגְוֹר בְּיִשְׂרָאֵל וְיִגְוֹר מֵאַחֲרַי וַיַּעֲלֵ
גְּלוּלָיו אֶל-לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנוֹ יִשִּׂים נֹכַח פְּנֵיו וּכְאֵ-
8 הַנְּבִיאֵ לְדָרְשֵׁלּוֹ כִּי אֲנִי-יְהוָה נִעַנְהֵלּוֹ כִּי: וְנָתַתִּי פְּנֵי
בְּאִישׁ הַהוּא וְהִשְׁמֹתִיהוּ לְאוֹת וְלִמְשָׁלִים וְהִכְרַתִּיו
9 מִתּוֹךְ עַמִּי וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה: וְהַנְּבִיאֵ כִּי-יִפְתָּה
וְדַבֵּר דְּבַר אֲנִי יְהוָה פִּתִּיתִי אֶת הַנְּבִיאֵ הַהוּא וְנִשְׁתִּיתִי אֶת-
יְדֵי עֲלָיו וְהִשְׁמַדְתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְנָשָׂא עֲוֹנָם
11 כַּעֲזֵן הַדֶּרֶשׁ כַּעֲזֵן הַנְּבִיאֵ יְהוָה: לְמַעַן לֹא-יִתְעוּ עוֹד בֵּית-
יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרַי וְלֹא-יִשְׁמְאוּ עוֹד בְּכָל-פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹדִילִי
לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה:

12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם ארץ כי תחטא לי
 13 למעל מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה משה לחם
 14 והשלתתיבה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה: והיו
 שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה
 15 בצדקתם ונצלו נפשם נאם אדני יהוה: לוריתה רעה
 אעביר בארץ ושבלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני
 16 ההנה: שלשת האנשים האלה בתוכה חראני נאם אדני
 יהוה אסבנים ואסבנות יצילו המה לבדם ונצלו והארץ
 17 תהנה שממה: או תרב אביא על הארץ ההיא ואמרת
 18 תרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: ושלשת
 האנשים האלה בתוכה חראני נאם אדני יהוה לא יצילו
 19 בנים ובנות כי הם לבדם ונצלו: או דבר אשלה אל
 הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה
 20 אדם ובהמה: ונח דנאל ואיוב בתוכה חראני נאם
 אדני יהוה אסבן אסבת יצילו המה בצדקתם ונצלו
 21 נפשם: פי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת
 שפטי הרעים חרב ורעב ויהי רעה ודבר שלחתי
 22 אל ירושלים להכרית ממנה אדם ובהמה: והנה
 נותרהבה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם ויצאים
 אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על
 הרעה אשר הבאתי על ירושלים את כל אשר הבאתי
 23 עליה: ונחמו אתכם בותראו את דרכם ואת עלילותם
 וידעתם כי לא הנם עשיתי את כל אשר עשיתי כה נאם
 אדני יהוה:

טו CAP. XV.

טו

2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה יהיה עין
 3 הנפן מכל עין הזמורה אשר הנה בעצי הנער: הנפח
 ממנו

י"ד v. 15. פתח באתח v. 19. למדנחאי על v. 22. למדנחאי אל v. 23. כי נא לה

ממנו עין לעשות למלאכה אסדקחו ממנו ותר לתלות
 עליו כל כלי: הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו
 4 אכלה האש ותוכו נחר היצלה למלאכה: הנה בהיותו
 5 תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר
 ונעשה עוד למלאכה: לכן כה אמר אדני יהוה
 6 כאשר עין הנפן בעץ תוער אשר נתתו לאש לאכלה
 7 כן נתתי את יושבי ירושלים ונתתי את פני בדם מדאש
 יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את
 8 פני בדם: ונתתי את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם
 אדני יהוה:

טז CAP. XVI.

טז

2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הודע את ירושלים
 3 את חובעתיך: ואמרת בה אמר אדני יהוה לירושלים
 מכרתך ומולדתך מארץ הפנעני אביך האמרי ואמד
 4 חתית: ומולדתך ביום הולדת אותך לא יכרת שרך
 ובמים לא ירחצת למשעי והמלח לא המלחת והחלת
 5 לא החלת: לא ידסה עליך עין לעשות לך אתת מאלה
 להמלה עליך ותשלכני אל פני השדה בנעל נפשך ביום
 6 הולדת אתך: ואעבר עליך ואראך מתפוססת בדמך
 7 ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך חיי: רבבה בצמח
 השדה נתתך ותרבי ותגדלי ותבאי בערי עדנים שביום
 8 נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה: ואעבר עליך ואראך
 9 והנה עתך עת דלים ואפרש בנפי עליך ואכסה ערותך
 ואשבע לך ואבוא בכרית אתך נאם אדני יהוה ותהיי
 10 לי: וארחצך במים ואשטף דמך מעליך ואסבך בשמן:
 11 ואלבשך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך
 משי: ואעבך עדי ואתנה צמידים על ידך ורביד על
 גרויך

ט"ז v. 7. קמץ בוק ט"ז v. 4. דגש אחר שוק ibid. ב רשין דגשן

31 אשה זונה שלמט: בכנותיך נבדך בראש כל־דרך ורמתך
 32 עשיתי בכל־רחוב ולא־הייתי בזונה לקלם אתנן: האשה
 33 המנאפת פחת אישה תקח את־זרים: לכל־זנות ותנר
 גדה ואת נתת את־גדליך לכל־מאהביך ותשחדי אותם
 34 לבוא אליך מסביב בתנותיך: ויהי־כך הפך מידהנשים
 בתנותיך ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא־נתך
 לך ותהי להפך: לכן זונה שמעי דבר־יהוה: ^{לה} 36
 אמר אדני יהוה יצן השפך נחשתך ותגלה ערותך
 בתנותיך על־מאהביך ועל כל־גלולי תועבותיך וכדמי
 37 בניך אשר נתת להם: לכן הגני מקבץ את־כל־מאהביך
 אשר ערכת עליהם ואת כל־אשר אהבת על כל־אשר
 שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אל־הם
 38 וראו את־כל־ערוותך: ושפטתיך משפטן נאפות ושפכת
 39 דם ונתתיך דם חמה וקנאה: ונתתי אתך בידם והרסו
 נבדך ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדריך ולקחו כלי
 תפארתך והניחוך עירם וערה: והעלו עליך קהל והגמו
 41 אותך באבן ובתקוה בחרבותם: ושרפו בתיך באש
 ועשו־כך שפטים לעיני נשים רבות והשפתיך מזונה
 42 וגם־אתנן לא תתני־עוד: והנחתי חמתי כד וסרה קנאתי
 43 ממך ושקמתי ולא אכעס עוד: יצן אשר לא־זכרתי
 את־זמי ועורריך ותרגוני־לי בכל־אלה וגם־אני הא דרפך
 בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשיתי את־הזמה על
 44 כל־תועבותיך: הגה כל־המשל עליך ימשל לאמר באמה
 45 בתה: בת־אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך
 את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרני:
 46 ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על־
 שמאלך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימיןך סדם
 ובנותיה

v. 31. יחזר ה. v. 34. דמי בדנש. ibid. דמי בספח. v. 41. דמי בספח.
 v. 43. יחזר ה. ibid. יחזר ה. v. 46. יחזר ה.

12 גרונך: ואתן לום על־אפך ועגילים על־אזניך ועטרת
 13 תפארת בראשך: ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי
 ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד
 14 ותצלחתי למלוכה: ויצא לך שם בנזים בנפך כיוכליל
 הוא בהדרי אשר־שמתי עליך נאם אדני יהוה:
 15 ותבטחי בנפך ותזני על־שמן ותשפכי את־תנותיך
 16 על־כל־עובר לוייה: ותקחי מבגדריך ותעשי־לך במות
 17 טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: ותקחי כלי
 תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי־לך
 18 צלמי זכר ותזני־בם: ותקחי את־בגדי רקמתך ותכסים
 19 ושמני וקמרתני נתתי לפניהם: ולחמי אשר־נתתי לך
 סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם לרח
 כ נוח ויהי נאם אדני יהוה: ותקחי את־בגדיך ואת־בנותיך
 אשר ילדת לי ותזכתים להם לאכול המעט מתנותיך:
 21 ותשחטי את־בני ותתנים בהעביר אתם להם: ואת
 22 כל־תועבותיך ותזנותיך לא זכרתי את־זמי ועורריך בהיותך
 23 עירם וערה מתבוססת בדמך היות: ויהי אחרי כל־
 24 רעתך אי־אוי לך נאם אדני יהוה: ותבני־לך גב ותעשי־
 25 כה לך רמה בכל־רחוב: אל־כל־ראש דרך בנית רמתך
 ותתעבי את־נפך ותפשקי את־גדליך לכל־עובר ותרכי
 26 את־תנותיך: ותזני אל־בני־מצרים שבניך גדלי בשר
 27 ותרכי את־תנותיך להכעיסני: והגה נמיתי ידי עליך
 28 ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאתיך בנות פלשתים
 29 הנבלמות מדרךך זמה: ותזני אל־בני אשר מבלתי
 30 שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: ותרכי את־תנותיך אל־
 ל ארץ כנען בשדימה וגם־בזאת לא שבעת: מה אמלה
 לכתך נאם אדני יהוה בעשותך את־כל־אלה מעשה

אשה

v. 13. יחזר ה. v. 20. מותוּתך ק. v. 22. יחזר ה. v. 25. חותוך קרי

47 ובנותיה: ולא כדרכיהן הלכת ותועבותיהן עשיתי
 48 כמעט קט ותשתתי מהן בכל דרכיה: חראני נאם
 אדני יהוה אם-עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר
 49 עשית את ובנותיה: הנהייה הנה עון סדם אחותך גאון
 שבעת-לחם ושלנת השקט הנה לה ולבנותיה וירעני
 נ ואביון לא החזיקה: ותגברינה ותעשינה תועבה לפני
 51 ואסיר אתהן כאשר ראיתי: ושמרון כחצי השאתך לא
 חטאה ומרבי את-תועבותך מהנה ותצדיקי את-אחותך
 52 בכל-תועבותך אשר עשיתי: גם-את ושא כלמתך אשר
 פללת לאחותך בחטאתך אשר-התעבת מהן תצדיקנה
 ממך וגם-את בושי ושא כלמתך בצדיקתך אחותך:
 53 ושבתי את-שביתון את-שבית סדם ובנותיה ואת-שבית
 54 שמרון ובנותיה ושבית שביתך בתוכה: למען תשאי
 נה כדמתך ונגלמת מכל אשר עשית בנחמד אתה: ואחותך
 סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן
 56 לקדמתן ואת ובנותיה תשבינה לקדמתכן: ולוא היתה
 57 סדם אחותך לשמועה בפיך ביום גאונך: בטרם תגלה
 רעתך כמו עת חרפת בנות-אלם וכל-סביבותיה בנות
 58 פלשתים השאטות אותך מסביב: את-זמתך ואת-
 59 תועבותך את נשאתים נאם יהוה: כי כה אמר
 אדני יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר-בנית אלה
 ס להפר ברית: וזכרתי אני את-בריתי אותך בימי נעורך
 61 והקימותי לך ברית עולם: וזכרת את-דרכיך ונגלמת
 בקחתך את-אחותיך הגדלות ממך אל-הקטנות ממך
 62 ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך: והקימתי אני
 63 את-בריתי אפך ונדעת כי-אני יהוה: למען תזכרי ובשת
 ולא

47. v. יחזקאל v. 51. אחותך ק. ibid. יחזקאל v. 53. שמת ק
 ibid. שמת קרי. ibid. ושמת קרי. v. 59. ועשית קרי.

ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי-לך
 לכל-אשר עשית נאם אדני יהוה:

CAP. XVII. יז

יז ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: בך-אדם חוד חידה ומשל א
 2 משל אל-בית ישראל: ואמרת כה-אמר אדני יהוה
 3 הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה
 אשר-לו הרקמה בא אל-הלבנון וניקה את-צמרת הארז:
 4 את ראש וניקותיו קטף וביארו אל-ארץ פנען בעיר
 5 רבלים שמו: וניקה מנרע הארץ ויתנהו בשדה-זרע
 6 קח על-מים רבים צפצפה שמו: ויצמח ויהי לגפן
 7 סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו
 יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות: ויהי נשר
 8 אחד גדול גדול הכנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת
 כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה-לו להשקות אותה
 מערנות מטעה: אל-שדה טוב אל-מים רבים היא
 שתולה לעשות ענה ולשאת פרי להיות לגפן אדרת:
 9 אמר כה אמר אדני יהוה תצלה הלא את-שרשיה
 ונתק ואת-פריה ויקום ויבש כל-טרפי צמחה תיבש
 ולא-בזרע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה:
 10 והנה שתולה התצלה הלא פנעת כה רוח הקדים תיבש
 יבש על-ערנת צמחה תיבש: ויהי דבר-יהוה
 11 אלי לאמר: אמר-נא לבית המרי הלא ידעתם מרד
 12 אלה אמר הנה-בא מלך-בבל וירושלם וניקה את-מלכה
 ואת-שריה ויבא אותם אליו כבלה: וניקה מנרע המלוכה
 13 ויכרת אתו ברית ויבא אתו כאלה ואת-אלי הארץ לקח:
 14 להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את-
 15 בריתו לעמדה: וימרד-בו לשלח מלאכיו מצרים
 לתת-

יז. v. 7. ה' רפה v. 9. קמץ בוי"ק v. 10. כ' דגושה

לַתְּחִילֹו סוּסִים וְעִסְרֵב הַיְצִלָה הַיְמַלֵּט הַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 16 וְהִפֵּר בְּרִית וְנִמְלֵט: חִי־אֲנִי נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־לֹא
 בְּמָקוֹם הַמְּלִיךְ הַמְּמַלִּיךְ אֹתוֹ אֲשֶׁר בָּוָה אֶת־אֲלֹתָיו וְאֲשֶׁר
 17 הִפֵּר אֶת־בְּרִיתוֹ אֹתוֹ בְּתוֹךְ־כָּבֵל יָמוֹת: וְלֹא בְחִיל גְּדוּל
 וּבְקִהָל רֹב יַעֲשֵׂה אֹתוֹ פִּרְעָה בַּמְּלָחָמָה בַּשִּׁפְךְ סִלְלָה
 18 וּבְכַנּוֹת דָּיֵק לַחֲכָרִית נִפְשׁוֹת רַבּוֹת: וּבָוָה אֱלֹהִים לְהִפֵּר
 בְּרִית וְהִנֵּה נִתְּן יָדוֹ וְכָל־אֱלֹהִים עֲשֵׂה לֹא יִמְלֵט:
 19 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חִי־אֲנִי אִם־לֹא אֶלְתֵי אֲשֶׁר בָּוָה
 כ וּבְרִיתִי אֲשֶׁר הִפִּיר וּנְתַתִּיו בְּרֵאשׁוֹ: וּפְרַשְׁתִּי עָלָיו רִשְׁתִּי
 וְנִתְּפַשׁ בַּמַּצִּידָתִי וְהִבִּיאֹתִי־הוּ בְּכֹלָה וְנִשְׁפַטְתִּי אֹתוֹ שֵׁם
 21 מַעַלְוֹ אֲשֶׁר מַעַל־בִּי: וְאֵת כָּל־מִבְרָחוֹ בְּכָל־אֲנַפְיוֹ
 בַּחֶרֶב יַפְלוּ וְהַנְּשֹׂאָרִים לְכָל־רוּחַ יִפְרָשׁוּ וְיִדְעֻתֶם כִּי אֲנִי
 22 יְהוָה דִּבַּרְתִּי: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְלִקְחָתִי אֲנִי
 מִצִּמְרַת הָאָרֶץ הִרְמָה וּנְתַתִּי מֵרֵאשׁ יִנְקוּתָיו בְּדֹ אֲקַטֵּף
 23 וְשִׁתַּלְתִּי אֲנִי עַל הַר־גְּבוּהָ וְתִלְוֹל: בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל
 אֲשַׁתְּלֵנוּ וְנִשְׂא עֲנָף וַעֲשֵׂה פְרִי וְהָיָה לְאָרֶץ אֲדִיר וְשִׁכְנֵנוּ
 24 תַּחְתּוֹ כִּל צִפּוֹר כָּל־כְּנָף בַּצֵּל הַלְיוּתָיו תִּשְׁכְּנֶנָּה: וְיִדְעוּ
 כָּל־עַצְי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הַשִּׁפְלָתִי עֵץ גְּבוּהָ הַגְּבוּהָתִי
 עֵץ שָׁפֵל הַיּוֹבֶשֶׁתִי עֵץ לֶחַ וְהִפְכַחְתִּי עֵץ יָבֵשׁ אֲנִי יְהוָה
 דִּבַּרְתִּי וַעֲשִׂיתִי:

יח CAP. XVIII.

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: מַה־לָּכֶם אַתֶּם מְשָׁלִים אֶת־
 הַמַּשָּׁל הַזֶּה עַל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲבוֹת יֹאכְלוּ בָסֵר
 3 וְשָׁנִי הַבְּנִים תִּקְהַיְנָה: חִי־אֲנִי נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־יִהְיֶה
 4 לָכֶם עוֹד מַשָּׁל הַמַּשָּׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: הֵן כָּל־הַנְּפִשׁוֹת
 לִי הִנֵּה בְּנַפְשׁ הָאָב וּבְנַפְשׁ הַבֵּן לִי־הִנֵּה הַנְּפִשׁ הַחַטָּאת
 ה הִיא תָמוֹת: וְאִישׁ כִּי־יִהְיֶה צַדִּיק וַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וַצְּדָקָה:
 אֵל־

י"ו. v. 15. קמץ בלא אקף v. 21. מנדווי קרי v. 22. השמרת האוט

אֵל־הַחַרְרִים לֹא אֵכֹל וְעֵינָיו לֹא נִשְׂא אֶל־גְּלוּלֵי בֵּית
 6 יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אִשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טָמָא וְאֶל־אִשָּׁה נְדָה לֹא
 7 יִקְרַב: וְאִישׁ לֹא יִזְנֶה חֲבֻלָתוֹ חוֹב יוֹשִׁיב גּוֹלָה לֹא יִגְזֹל
 8 לְחֻמוֹ לְרַעֲב יִתֵּן וְעִירֹם יִכְסֶה־בְּגָד: בְּנִשְׁךְ לֹא־יִתֵּן
 וְתַרְבִּית לֹא יִקַּח מֵעוֹל יוֹשִׁיב יָדוֹ מִשְׁפָּט אִמַּת יַעֲשֵׂה
 9 בֵּין אִישׁ לְאִישׁ: בְּחֻקוֹתַי יִחַלֵּךְ וּמִשְׁפָּטַי שָׁמַר לַעֲשׂוֹת
 אִמַּת צַדִּיק הוּא חַיָּה יְהִי נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה: וְהוֹלִיד בֶּן־
 11 בְּרִיךְ שִׁפְךְ דָּם וַעֲשֵׂה אֶח מֵאֲחֵד מֵאֱלֹהִים: וְהוּא אֶרֶץ־
 כָּל־אֱלֹהִים לֹא עֲשֵׂה כִּי גַם אֵל־הַחַרְרִים אֵכֹל וְאֶת־אִשֶׁת
 12 רֵעֵהוּ טָמָא: עֵנִי וְאֲבִיוֹן הוֹנֶה גּוֹלוֹת גּוֹל כָּבֵל לֹא יוֹשִׁיב
 13 וְאֶל־הַגְּלוּלִים נִשְׂא עֵינָיו תּוֹעֵבָה עֲשֵׂה: בְּנִשְׁךְ נִתֵּן
 וְתַרְבִּית לִקַּח וְהָיָה לֹא יִהְיֶה אֵת כָּל־הַתַּעֲבוֹת הָאֵלֹהִים
 14 עֲשֵׂה מוֹת יוֹמָת דָּמָיו כּוֹ יְהוָה: וְהִנֵּה הוֹלִיד בֶּן וַיֵּרָא
 אֶת־כָּל־חַטָּאת אָבִיו אֲשֶׁר עֲשָׂה וַיֵּרָא וְלֹא יַעֲשֵׂה כְּהֵן:
 15 עַל־הַחַרְרִים לֹא אֵכֹל וְעֵינָיו לֹא נִשְׂא אֶל־גְּלוּלֵי בֵּית
 16 יִשְׂרָאֵל אֶת־אִשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טָמָא: וְאִישׁ לֹא הוֹנֶה חֲבֵל
 לֹא חֲבָל וְגוֹלָה לֹא גּוֹל לְחֻמוֹ לְרַעֲב יִתֵּן וְעִירֹם כְּסָד־
 17 בְּגָד: מַעֲנֵי הַשִּׁיב יָדוֹ נִשְׁךְ וְתַרְבִּית לֹא לִקַּח מִשְׁפָּטִי
 עֲשֵׂה בְּחֻקוֹתַי הִלֵּךְ הוּא לֹא יָמוֹת בְּעֵנֵן אָבִיו חַיָּה יְהוָה:
 18 אָבִיו כִּי־עָשָׂק עָשָׂק גּוֹל גּוֹל אֶח וְאֲשֶׁר לֹא־טוֹב עֲשֵׂה
 19 בְּתוֹךְ עַמּוֹ וְהִגְדַּמַּת בְּעוֹנָיו: וְאָמַרְתֶּם מַדַּע לֹא־נִשְׂא
 חֵפֵן בְּעֵנֵן הָאָב וְהַבֵּן מִשְׁפָּט וַצְּדָקָה עֲשֵׂה אֵת כָּל־חֻקוֹתַי
 שָׁמַר וַיַּעֲשֵׂה אֹתָם חַיָּה יְהוָה: הַנְּפִשׁ הַחַטָּאת הִיא תָמוֹת כ
 בֶּן לֹא־יִשְׂא | בְּעֵנֵן הָאָב וְאָב לֹא יִשְׂא בְּעֵנֵן הַבֵּן צְדָקַת
 הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה וְרִשְׁעַת רִשְׁעֵי עָלָיו תִּהְיֶה:
 21 וְהִרְשָׁע כִּי יָשׁוּב מִכָּל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂה וְשָׁמַר אֶת־
 כָּל־חֻקוֹתַי וַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וַצְּדָקָה חַיָּה יְהוָה לֹא יָמוֹת:
 כָּל־

v. 6. 8. קמץ בויק v. 10. צווי בסמוך v. 12. 18. קמץ בויק v. 14. ויראה קרי v. 15. 16. 17. כמז בויק v. 20. ורשע ק v. 21. חטאתו ק

22 כָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזְכְּרוּ לוֹ בְּצַדִּיקְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 23 יְהוָה: הַחֲפִיץ אַחְפִּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה הַלֹּא
 24 בָּשׁוּבוֹ מִדְרָכָו וְחָוָה: וּבָשׁוּב צַדִּיק מִצַּדִּיקְתּוֹ
 וְעָשָׂה עוֹל כְּכֹל הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה הַרְשָׁע יַעֲשֶׂה וְחִי
 כָּל־צַדִּיקְתּוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה לֹא תִזְכָּרְנָה בְּמַעְלָו אֲשֶׁר־מַעַל
 כֹּה וּבַחֲפָאֲתוֹ אֲשֶׁר־הִטָּא בָּם יָמוּת: וְאָמַרְתֶּם לֹא יִתְּכֵן הַרְדֵּךְ
 אֲדֹנָי שְׁמַעוּ־נָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הַדְרָכִי לֹא יִתְּכֵן הַלֹּא
 26 דְרָכֵיכֶם לֹא יִתְּכֵנוּ: בָּשׁוּב־צַדִּיק מִצַּדִּיקְתּוֹ וְעָשָׂה עוֹל
 27 וּמָת עֲלֵיהֶם בְּעוֹלוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יָמוּת: וּבָשׁוּב רָשָׁע
 מִרְשָׁעוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּעַשׂ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ
 28 יַחֲיֶה: וַיִּרְאֵה וַיָּשׁוּב מִכָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה חִי יְהוָה
 29 לֹא יָמוּת: וְאָמְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְּכֵן הַרְדֵּךְ אֲדֹנָי
 הַדְרָכִי לֹא יִתְּכֵנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַלֹּא דְרָכֵיכֶם לֹא יִתְּכֵנוּ:
 30 לָכֵן אִישׁ בְּדְרָכָו אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי
 יְהוָה שׁוּבוּ וְהִשְׁבוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵיכֶם וְלֹא־יְהוִה לְכֶם
 31 לְמַכְשׁוֹל עוֹן: הַשְׁלִיכוּ מֵעַלְיֶכֶם אֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיכֶם אֲשֶׁר
 פָּשַׁעְתֶּם בָּם וַעֲשׂוּ לְכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה וּלְמַה
 32 תָּמַתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא אַחְפִּץ בְּמוֹת הַמָּת נְאֻם אֲדֹנָי
 יְהוָה וְהִשְׁבוּ וְחִי:

יט CAP. XIX.

2 וְאֵתָּה שֵׁנָה קִנְיָה אֶל־נְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל: וְאָמַרְתְּ מַה אֲמַלְךְ
 לְבָיִת בֵּין אֲרֻזֹּת רְבֻצָה בְּתוֹךְ בְּפָרִים רַבְתָּה גּוֹרְרָה:
 3 וְתַעַל אַחַד מִגְרִיהַ כְּפִיר הִיָּה וַיִּלְמַד לְטָרְף־טָרְף אָדָם
 4 אָכַל: וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו גּוֹיִם בְּשַׁחַתָּם נִתְּפָשׁ וַיִּבְאֵהוּ בַּחֲחִים
 5 אֶל־אָרֶץ מִצְרַיִם: וַתֵּרָא כִּי נִסְחָלָה אֲבָדָה תִּקְוָתָהּ וַתִּקַּח
 6 אַחַד מִגְרִיהַ כְּפִיר שְׁמָתָהּ: וַיִּתְחַלֵּךְ בְּתוֹךְ־אֲרֻזֹּת כְּפִיר
 7 הִיָּה וַיִּלְמַד לְטָרְף־טָרְף אָדָם אָכַל: וַיַּדַּע אֱלֹמְנוּתָיו
 וְעָרִיהֶם

יח v. 23. מדרכיו ק. יחזקאל v. 24. צדקתו ק. יחזקאל v. 28. יחזקאל v. 32. עד כאן יחזקאל v. 4. פתח באמתו

8 וְעָרִיהֶם הַחֲרִיב וַתִּשֶׂם אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ מִקּוֹל שֹׁאֲנָתוֹ: וַיִּתְּנוּ
 עָלָיו גּוֹיִם סָבִיב מִמְדִּינֹת וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו רַשְׁתָּם בְּשַׁחַתָּם
 9 נִתְּפָשׁ: וַיִּתְּנֵהוּ כַּסּוּנָר בַּחֲחִים וַיִּבְאֵהוּ אֶל־מַלְכָּךְ כְּכֹל
 יִבְאֵהוּ בַּמִּצְדוֹת לְמַעַן לֹא־יִשְׁמַע קוֹלוֹ עוֹד אֶל־הַרְרֵי
 יִשְׂרָאֵל: אֲמַלְךְ כַּנֶּפֶן בְּדַמְךָ עַל־מִים שְׁתוּלָה פְרִיָּה
 11 וְעִנְפָּה הִיָּתָה מִמִּים רַבִּים: וַיְהוּרִלָּה מִפְּוֹת עוֹ אֶל־שִׁבְטֵי
 מִשְׁלָיִם וַתִּנְבְּהַ קוֹמָתוֹ עַל־בֵּין עֲבָתִים וַיִּרְא בְּנִבְהוֹ פְּרָב
 12 דְלִיָּתוֹ: וַתִּתֵּשׁ בַּחֲמָה לְאָרֶץ הַשְּׁלֵכָה וְרוּחַ הַקְּדִים הוֹבִישׁ
 13 פְרִיָּה הַתְּפָרְקוּ וַיִּבְשׂוּ מִטָּה עֲזָה אִשׁ אֲכַלְתָּהּ: וְעָתָה
 14 שְׁתוּלָה בַּמַּדְבָּר בְּאָרֶץ צִיָּה וְצִמָּא: וַתֵּצֵא אִשׁ מִמִּטָּה
 בְּדִיָּה פְרִיָּה אֲכָלָה וְלֹא־הָיָה בָּהּ מִטָּה עוֹ שִׁבְט לְמִשׁוֹל
 קִנְיָה הִיא וַתְּחִי לְקִנְיָה:

כ CAP. XX.

וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמִשִּׁי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּאוּ
 אַנְשִׁים מִזְּקֵנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁבוּ לִפְנֵי:
 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָי לֵאמֹר: בְּדָאָדָם דָּבַר אֶת־זִקְנֵי
 3 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתְּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַלְדַּרְשׁ
 אֶתִּי אַתֶּם בָּאִים חַיֵּי אֱלֹהֵי אִם־אֲדַרְשׁ לְכֶם נְאֻם אֲדֹנָי
 4 יְהוָה: הַתִּשְׁפָּט אַתֶּם הַתִּשְׁפּוּט בְּדָאָדָם אֶת־תּוֹעֵבוֹת
 5 אֲבוֹתֶם הוֹדִיעֶם: וְאָמַרְתְּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִ
 בְּיוֹם בְּחָרִי בְּיִשְׂרָאֵל וְאִשָּׁא יָדַי לְזָרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאֲזַדַּע
 6 לָהֶם בְּאָרֶץ מִצְרַיִם וְאִשָּׁא יָדַי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: בְּיוֹם הַהוּא נִשְׂאֲתִי יָדַי לָהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאָרֶץ
 7 מִצְרַיִם אֶל־אָרֶץ אֲשֶׁר־תִּרְתִּי לָהֶם וּבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ צָבִי
 8 הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת: וְאָמַר אֲלֵיהֶם אִישׁ שְׁקוּצֵי עֵינָיו
 הַשְׁלִיכוּ וּבְגִלּוֹלֵי מִצְרַיִם אֶל־תִּטְמְאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 9 וַיִּמְרוּ־בִי וְלֹא אָבִו לִשְׁמַע אֵלָי אִישׁ אֶת־שְׁקוּצֵי עֵינֵיהֶם

לא

יט v. 14. קמץ נזיק כ. v. 2. הפטרת קדושים

אתם לעיניהם: ונסאני נשאתי את־ידי להם במדבר
 23 להפיץ אתם בגוים ולזרות אתם בארצות: יען משפטי
 24 לא־עשו והקויתי מאסו ואת־שבתותי חללו ואחרי־גלו
 אבותם היו עיניהם: ונסאני נתתי להם חקים לא
 25 טובים ומשפטים לא יהיו בהם: ואטמא אותם במתנותם
 26 בהעביר כל־פטר רחם למען אשמים למען אשר ידעו
 27 אשר אני יהוה: לכן דבר אל־בית ישראל בן־אדם
 28 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת נדפו אותי
 אבותיכם במעלם כי מעל: ואביאם אל־הארץ אשר
 29 נשאתי את־ידי לתת אותה להם ויראו כל־נבטה רמה
 30 וכל־עין עבות ויזכור־שם את־זבוחיהם ויתגור־שם בעם
 31 קרבנם וישומו שם ריח ניהויהם וישיכו שם את־נספיהם:
 ואמר אלהם מה הבמה אשר־אתם הפאים שם ויקרא
 32 שמה במה עד היום הזה: לכן אמר אל־בית ל
 33 ישראל כה אמר אדני יהוה הברוך אבותיכם אתם
 34 נטמאים ואחרי שקוציהם אתם זנים: ובשאת מתנתיכם
 35 בהעביר בניכם באש אתם נטמאים לכל־גליליכם עד־
 36 היום ואני אדרש לכם בית ישראל חראני נאם אדני
 37 יהוה אם־אדרש לכם: והעלה על־רוחכם הוה לא
 38 תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות
 39 הארצות לשרת עץ ואבן: חראני נאם אדני יהוה אם
 40 לא ביד חזקה ובכרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוד
 41 עליכם: והוצאתי אתכם מן־העמים וקבצתי אתכם מן
 42 הארצות אשר נפוצותם בים ביד חזקה ובכרוע נטויה
 43 ובחמה שפוכה: והבאתי אתכם אל־מדבר העמים לה
 44 ונשפטי אתכם שם פנים אל־פנים: כאשר נשפטי
 45 את־אבותיכם במדבר ארץ מצרים בן אשפט אתכם

נאם

לא השליכו ואת־גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך
 9 חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים:
 10 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר־המה
 בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ
 11 מצרים: ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל־מדבר:
 12 ואתן להם את־הקויתי ואת־משפטי הודעתי אותם אשר
 13 יעשה אותם האדם ותי בהם: וגם את־שבתותי נתתי
 להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה
 14 מקדשם: וימרובי בית־ישראל במדבר בהקויתי לא
 15 הלכו ואת־משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם ותי
 בהם ואת־שבתותי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם
 16 במדבר לבלתם: ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני
 17 הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: ונסאני נשאתי ידי
 18 להם במדבר לבלתי הביא אתם אל־הארץ אשר־נתתי
 19 זבת חלב ודבש צבי היא לכל־הארצות: יען במשפטי
 20 מאסו ואת־הקויתי לא־הלכו בהם ואת־שבתותי חללו כי
 21 אחרי גליליהם לבם הלך: ותחס עיני עליהם משחתם
 22 ולא־עשיתי אותם פלה במדבר: ואמר אל־בניהם
 במדבר בחיפן אבותיכם אל־תלכו ואת־משפטיהם
 23 אל־תשמרו ובגליליהם אל־תטמאו: אני יהוה אל־היכם
 כ בהקויתי לכו ואת־משפטי שמרו ועשו אתם: ואת־
 שבתותי קדשו ותי לאות ביני וביניכם לדעת כי אני
 21 יהוה אל־היכם: וימרובי הפנים בהקויתי לא־הלכו ואת־
 משפטי לא־שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם
 22 האדם ותי בהם את־שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי
 עליהם לכלות אפי בם במדבר: והשיבתי את־ידי ואעש
 למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר־הוצאתי

אתם

37 נאם אדני יהוה והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי
 38 אתכם במסרת הברית וברותי מכם המרדדים והפושעים
 כי מארץ מגוריהם איציא אותם ואלאדמת ישראל
 39 לא יבוא וידעתם כיראני יהוה ואתם בית ישראל כהר
 אמר ואדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו ואחר אסאינכם
 שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם
 מ ובגלוליתכם כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם
 אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל פלה בארץ שם
 ארצם ושם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית
 41 משאותיכם בכל קדשיכם ברים ניהח ארצה
 אתכם בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן
 הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים
 42 וידעתם כיראני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל
 אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם
 43 וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר
 נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל דעותיכם אשר
 44 עשיתם וידעתם כיראני יהוה בעשותי אתכם למען
 שמי לא כדרכיכם הרעים ובעלילותיכם הנשחתות בית
 ישראל נאם אדני יהוה

כא CAP. XXI.

כא

2 * ויהי דברי יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך תרד
 תימנה ותטה אל דרום והנבא אלי יער השדה נגב:
 3 ואמרתי לער הנגב שמע דברי יהוה כה אמר אדני יהוה
 הנני מצית דבך ואש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש
 לא תכבה להבת שלהבת ונצרכיבה כל פנים מנגב
 4 צפונה וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה:
 ה ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל
 משלים

משלים הוא: ויהי דברי יהוה אלי לאמר: בן
 7 אדם שים פניך אל ירושלים ותטה אל מקדשים והנבא
 אל אדמת ישראל: ואמרתי לאדמת ישראל כה אמר
 8 יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך
 צדיק ורשע: יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן
 9 תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון: וידעו
 כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב
 עוד: ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים
 11 ובמרירות תאנח לעיניהם: ויהי כיראמרו אליך על
 12 מה אתה נאנח ואמרתי אל שמועה כירבאה ונמס כל
 לב ורפו כל ידיים וקהתה כל דווח וכל ברבים תלכנה
 13 מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה: ויהי
 דברי יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא ואמרתי כה אמר
 14 אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרטה: למען טבח
 15 טבח הוחדה למען החדלה ברג מרטה או נשיש שבט
 16 בני מאסת כל עץ: ויתן אתה למרטה לתפש בכה
 היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג:
 17 ועק והילל בן אדם כירא חיתה בעמי היא בכל
 נשיאי ישראל מגורי אל חרב הנו את עמי לכן ספק
 18 אל ירד: כי כחן ומה אסנמ שבט מאסת לא יהיה
 נאם אדני יהוה: ואתה בן אדם הנבא והך כה
 19 אל כה ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב
 חלל הגדול החדרת להם: למען לב ותרבה כ
 המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח
 21 עשויה לברק מעטה לטבח: התאחדו הוימי השמי
 22 השמילי אנה פניך מעדות: וגם אני אפה כפי אל כפי
 23 והנחתי חמתי אני יהוה דברתי: ויהי דברי יהוה
 אלי

24 אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בְּדֹאדָם שִׁים־לָךְ | שְׁנַיִם דְּרָכִים
 לְבוֹא חֶרֶב מִלֶּדְ-בָּבֶל מֵאֶרֶץ אֶחָד וַיָּבֹאוּ שְׁנֵיהֶם וַיַּד בְּרֹא
 כה בְּרֹאשׁ־דְּרָךְ עִיר בְּרֹא: דְּרָךְ תְּשִׁים לְבוֹא חֶרֶב אֶת
 26 רֶבֶת בְּנֵי־עֲמוּזַן וְאֶת־יְהוֹנָדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצוּרָה: כִּי־עָמַד
 מִלֶּדְ-בָּבֶל אֶל־אֵם הַדְּרָךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים לְקָסֶם־
 27 קָסֶם קִלְקַל בְּחַצִּים שָׁאֵל בְּתַרְפִּים רָאָה בַּכַּד: כִּי־מִנֹּו
 הָיָה | הַקָּסֶם יְרוּשָׁלַם לְשׁוּם פְּרִים לִפְתַח פֶּה בְּרֹצַח
 לְהָרִים קוֹל בְּתַרוּעָה לְשׁוּם פְּרִים עַל־שְׁעָרִים לְשִׁפְךָ
 28 סִלְלָה לְבָנוֹת דִּיק: וְהָיָה לָהֶם פְּקֻסֹם־שׁוֹא בְּעֵינֵיהֶם
 שִׁבְעֵי שִׁבְעוֹת לָהֶם וְהוּא־מִזְכִּיר עֵזֶן לְחַתְּפֹשׁ:
 29 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵצֵן הַזְּכָרֶם עֲנֹכֶם בְּהַגְלוֹת
 פְּשַׁעֵיכֶם לְהַרְאוֹת חַטְאוֹתֵיכֶם בְּכָל עֲלִילוֹתֵיכֶם יֵצֵן
 ל הַזְּכָרֶם בַּפֶּה תִתְּפֹשׁוּ: וְאַתָּה חֲלַל רִשְׁעֵי נְשִׂיא
 31 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּא יוֹמוֹ בַּעַת עֲזֹן קָז: כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה הַסּוֹר הַמְצַנְפֵת וְהָרִים הַעֲטֹרָה זֹאת לֹא־זֹאת
 32 הַשְּׁפֵלָה הַגְּבֹהָ וְהַגְּבֹהָ הַשְּׁפִיל: עֵנָה עֵנָה עֵנָה אֲשִׁימְנָה
 נִסְזֹאת לֹא הָיָה עַד־בָּא אֲשֶׁר־לוֹ הַמִּשְׁפָּט וַנִּתְּתִי:
 33 וְאַתָּה בְּדֹאדָם הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֶל־
 בְּנֵי עֲמוּזַן וְאֶל־חֲרָפְתָם וְאָמַרְתָּ חֶרֶב חֶרֶב פְּתוּחָה לְטַבַּח
 34 מְרוּשָׁה לְהַכִּיל לְמַעַן בְּרָק: בַּחֲנוּת לָךְ שׁוֹא בְּקָסֶם־
 לָךְ בְּגֹב לְתֵת אוֹתָךְ אֶל־צוּאֵרֵי חֲלָלֵי רִשְׁעִים אֲשֶׁר־בָּא
 לה יוֹמָם בַּעַת עֲזֹן קָז: הִשָּׁב אֶל־תַּעֲרָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
 36 נִבְרָאת בְּאֶרֶץ מִכְרוֹתֶיךָ אֲשַׁפֵּט אֶתָּךְ: וְשִׁפְכְתִי עָלֶיךָ
 וְעַמִּי בָאשׁ עִבְרְתִי אֶפִּיחַ עָלֶיךָ וַנִּתְּתֶיךָ בִּיד אֲנָשִׁים
 37 בְּעָרִים חֲרָשֵׁי מִשְׁחִית: לֹאשׁ תִּהְיֶה לְאֹכְלָה דְמָךְ יִהְיֶה
 בְּתוֹךְ הָאֶרֶץ לֹא תִזְכְּרֵי כִּי אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי:

ויהי

כב CAP. XXII.

כב וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בְּדֹאדָם הַתְּשַׁפֵּט א
 2 הַתְּשַׁפֵּט אֶת־עִיר הַדְּמִים וְהוֹדַעְתָּה אֶת פְּלִתוֹעֲבֹתֶיהָ:
 וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עִיר שִׁפְכַת דָּם בְּתוֹכָהּ
 3 לְבוֹא עִתָּה וְעָשִׂתָּה גְלוּלִים עֲלֶיהָ לְטַמְאָה: בְּדָמַי אֲשֶׁר־
 4 שִׁפְכַת אֲשַׁמְתִּי וּבְגִלוּלֶיךָ אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי טַמְאֵת וַתִּקְרָבֵי
 וַמָּוֶד וַתָּבוֹא עַד־שְׁנוֹתַיךָ עַל־כֵּן נִתְּתֶיךָ חֲרָפָה לְגוֹיִם
 5 וּמְלָסָה לְכָל־הָאֲרָצוֹת: הַקְּרָבוֹת וְהַרְחֻקוֹת מִמָּוֶד וַתִּקְלָסֵי ה
 6 בְּךָ טַמְאֵת הַשֵּׁם רֶבֶת הַמְּהוּמָה: הִנֵּה נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל
 7 אִישׁ לִזְרֵעוֹ הָיוּ בְּךָ לְמַעַן שִׁפְךָ־דָם: אַב וְאֵם הִקְלוּ בְּךָ
 8 לְגַר עָשׂוּ בַעֲשֶׁק בְּתוֹכְךָ יְתוֹם וְאֶלְמָנָה הוֹנוּ בְּךָ: קָדְשֵׁי
 9 בָּנוֹת וְאֶת־שִׁבְתֵּי חֲלָלָת: אֲנָשֵׁי רְבִיל הָיוּ בְּךָ לְמַעַן
 10 שִׁפְךָ־דָם וְאֶל־הַהָרִים אָכְלוּ בְּךָ זִמָּה עָשׂוּ בְּתוֹכְךָ: עֲרוֹת־
 11 אַב גִּלְהָדְכָךְ טַמְאֵת הִנְדָה עֲנוּבְכָךְ: וְאִישׁ | אֶת־אִשְׁתּוֹ
 רָצְחוּ עָשָׂה תוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־כַּלְתּוֹ טַמְא בּוֹמָה וְאִישׁ
 12 אֶת־אֶחָתוֹ בַּת־אָבִיו עֲנוּבְכָךְ: שָׁחַד לְקַדְוִיבְךָ לְמַעַן
 13 שִׁפְךָ־דָם נִשְׁךְ וַתִּרְבִּית לְקַחַת וַתִּבְצַעֵי רֵעֶיךָ בַעֲשֶׁק וְאֶת־
 14 שִׁכְחַת נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: וְהִנֵּה הַפִּתִּי כַּפִּי אֶל־בְּצַעְךָ
 15 אֲשֶׁר עָשִׂית וְעַל־דָּמַיךָ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכְךָ: הַנְּעַמְד לְבָךְ
 16 אִם־תִּחְנַקְנָה יְדֶיךָ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתָךְ אֲנִי
 17 יְהוִה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי: וַתִּפְּצוּתִי אוֹתָךְ בְּגוֹיִם וּזְרִיתֶיךָ
 18 בְּאֲרָצוֹת וַתִּתְמַתֵּי טַמְאֵתָךְ מִמָּוֶד: וַנִּתְּלַת בְּךָ לְעֵינֵי גוֹיִם
 19 וַיִּדְעַת כִּי־אֲנִי יְהוִה: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
 20 בְּדֹאדָם הַיּוֹדֵי בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְסוּג פִּלְסִם נְחֹשֶׁת וּבְדִיל
 21 וּבְרוֹז וְעוֹפְרַת בְּתוֹךְ כּוּר סִינַיִם בְּסַף הָיוּ: לָכֵן כֹּה
 22 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵצֵן הַיּוֹת פִּלְכֶם לְסַגִּים לָכֵן הִנְנִי קֹבֵץ
 23 אֶתְכֶם אֶל־תוֹךְ יְרוּשָׁלַם: קִבְּצַת בְּסַף וְנִחַשְׁת וּבְרוֹז כ
 24 וְעוֹפְרַת

v. 1. הפטרת אחרי מוח v. 4. למדנחאי עח כתיב עד ק. ibid. כא בגוים v. 16. עיכ v. 18. לסק ק

ועופרת וכדיל אלתוד פור לפחת עליו אש להנתיך
 21 בן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם: וכנסתי
 אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתתם בתוכה:
 22 כהתוד כסף בתוד פור בן תתכו בתוכה וידעתם כיר
 23 אני יהוה שפכתי חמתי עליכם: ויהי דברי יהוה
 24 אלי לאמר: כן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה
 כה היא לא נשמה ביום ועם: קשר נביאיה בתוכה בארי
 שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה
 26 הרבו בתוכה: כהנייה חמסו תורתו ויחללו קדשי ביד
 קדש לחל לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו
 27 ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם: שריה בקרבה
 כזאבים טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות למען
 28 בצע בצע: ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים
 להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה יהוה לא דבר:
 29 עם הארץ עשקו עשק וגולו גול ועני ואביון חונו וארתי
 ל הגר עשקו בלא משפט: ואבקש מהם איש גדר גדר
 ועמד בפירץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי:
 31 ואשפך עליהם ועמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם
 נתתי נאם אדני יהוה:

CAP. XXIII. כג

כג

2 ויהי דברי יהוה אלי לאמר: כן אדם שתיים נשים בנות
 3 אסאתת הוי: ותזנינה במצרים בנעוריהן וגו שמה
 4 מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן: ושמותן אהלה
 הגדולה ואהליבה אחותה ותהינה לי ותלדנה בנים
 ה ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: ותזן
 אהלה תחתי ותענב על מאהביה אל אשור קרובים:
 6 לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים

רכבי

v. 24. ה' רפה וזה נמשך v. 25. כצ"ל. ibid. קמץ רביע. ibid. קמץ בויק

7 רכבי סוסים: ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור
 8 כלם ובכל אשר ענבה בכל גלוליהם נטמאה: וארתי
 תזנותיה ממצרים לא ענבה כי אותה שכבו בנעוריה
 9 והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה: לכן
 נתתיה בנד מאהביה כנד בני אשור אשר ענבה עליהם:
 המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב
 11 הרגו ותהרשם לנשים ושפוטים עשו כה: ותרא אחותה
 אהליבה ותשחת ענבתה ממנה ואת תזנותיה מזונני
 12 אחותה: אל בני אשור ענבה פחות וסגנים קרובים
 לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם:
 13 וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן: ותוסף אל תזנותיה
 14 ותרא אנשי מחקה על הקור צלמי בשדיים חקקים
 בששר: חגורי אזור במתניהם סרוחי טבילים בראשיהם
 15 מראה שלישים כלם דמות בני כבל פשדים ארץ
 מולדתם: ותענב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים
 16 אליהם בשדימה: ויבאו אליה בני כבל למשכב דדים
 ויטמאו אותה בתזנותם ותטמאיהם ותקע נפשה מהם:
 17 ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה
 18 באשר נקעה נפשי מעל אחותה: ותרכה את תזנותיה
 19 לזכר אתימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: ותענבה
 על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים
 20 זרמתם: ותפקדי את זמת נעוריה בעשות ממצרים
 21 וידוד למען שדי נעוריה: לכן אהליבה כה אמר
 22 אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה
 נפשך מהם והבאתים עליך מסביב: בני כבל וכל
 23 פשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם בחורי
 חמד פחות וסגנים כלם שלישים וקרואים רכבי סוסים
 כלם

v. 8. 10. קמץ בויק v. 12. ה' קמץ v. 14. כשדים קרי v. 16. ותענבה קרי

24 כָּלֵם: וּבָאוּ עִלְיָךְ הָעֵץ רֶכֶב וּגְלֹגֶל וּבִקְהַל עַמִּים צָנְהָ
 וּמִגֹּן וּקֹבֵעַ יִשְׁמְרוּ עִלְיָךְ סָבִיב וְנִתְּתִי לַפְּנֵיהֶם מִשְׁפָּט
 כה וּשְׁפָטוּךְ בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם: וְנִתְּתִי קִנְיָתִי בְּךָ וְעָשׂוּ אוֹתְךָ
 בְּחִמָּה אֶפֶס וְאֶנְיָךְ יִסְרוּ וְאֶחְרִיתְךָ בְּחֶרֶב תִּפּוֹל הַמָּוָה
 26 בְּגֵד וּבִנְתִיךָ יִקְחוּ וְאֶחְרִיתְךָ תֹאכַל בָּאֵשׁ: וְהַפְּשִׁטוּךְ
 27 אֶת־בְּגָדֶיךָ וְלָקְחוּ כְּלֵי תַפְאֶרְתְּךָ: וְהִשְׁבַּתִּי וּמִתְךָ מִמֶּנִּי
 וְאֶת־זִנְוֹתְךָ מֵאַרְצָן מִצָּרִים וְלֹא־תִשָּׂא עֵינֶיךָ אֲלֵיהֶם
 28 וּמִצָּרִים לֹא תִזְכָּר־עוֹד: כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 הִנְנִי נֹתֵן בְּיָד אִשָּׁר שְׁנֵאת בְּיָד אִשָּׁר נִקְרָעָה נֶפֶשׁךָ מֵהֶם:
 29 וְעָשׂוּ אוֹתְךָ בְּשֵׁנָאָה וְלָקְחוּ כָּל־גִּילְעָד וְעֹבְדֵי עֲרֹם
 ל וְעָרְיָה וְנִגְלָה עֶרְוַת זִנְוֹתֶיךָ וּמִתְךָ וְתִזְנֹתֶיךָ: עֲשֵׂה אֵלֶּה
 לְךָ בְּזִנְוֹתֶיךָ אַחֲרֵי גוֹיִם עַל אִשְׁר־נִטְמָאת בְּגִלְוֵיהֶם:
 31 בְּדָרְךָ אַחֲוֹתֶיךָ הִלַּכְתְּ וְנִתְּתִי כּוֹסֵה בְּיָדְךָ: כֹּה אָמַר
 32 אֲדֹנָי יְהוִה כּוֹס אַחֲוֹתֶיךָ תִּשְׁתִּי הַעֲמַקָּה וְהִרְחַבְתָּ תְּהִיָּה
 33 לְצַחֵק וּלְלַעַג מִרְבָּה לְהַקִּיל: שִׁכְרוֹן וְגִזָּן תִּמְלֹא בּוֹס
 34 שִׁמְחָה וּשְׂמֵמָה כּוֹס אַחֲוֹתֶיךָ שְׁמֵרוֹן: וְשִׁתִּית אוֹתָהּ וּמְצִית
 וְאֶת־חֲרָשֶׁיהָ תִּגְרַמְנִי וְשִׁבְדֶיךָ תִּנְתַּקְנִי כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נֹאֵם
 לה אֲדֹנָי יְהוִה: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵעַן שִׁבַּחְתָּ
 אוֹתִי וַתִּשְׁלִיכֵנִי אוֹתִי אַחֲרַי נִגַּד וְנִסְדַּאת שְׂאֵי וּמִתְךָ וְאֶת־
 36 תִּזְנֹתֶיךָ: וַיֹּאמֶר יְהוִה אֵלַי בְּיָדֹאֵם הַתִּשְׁפּוֹט אֶת־
 37 אַהֲלָה וְאֶת־אַהֲלִיבָה וְהִנֵּךְ לָהֶן אֶת תּוֹעֲבוֹתֵיהֶן: כִּי
 נֹאפּוּ וְדָם בִּידֵיהֶן וְאֶת־גִּלְוֵיהֶן נֹאפּוּ וְגַם אֶת־בְּנֵיהֶן אִשָּׁר
 38 יִלְדוּלִי הֵעֲבִירוּ לָהֶם לֶאֱכֹלָה: עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִי טִמְאֹו
 39 אֶת־מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ: וּבְשַׁחַטְמִם
 אֶת־בְּנֵיהֶם לְגִלְוֵיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא
 מ לְחַלְּלוֹ וְהִנְהִיכָה עָשׂוּ בְּתוֹךְ בֵּיתִי: וְאֵף כִּי תִשְׁלַחְנֶה
 לְאֲנָשִׁים בָּאִים מִמֶּרְחֶק אִשָּׁר מִלֵּאֵךְ שְׁלוֹחַ אֲלֵיהֶם

והנה

והנה־בָּאוּ לְאִשָּׁר רְחַצְתָּ בְּחִלְתָּ עֵינֶיךָ וְעָדִית עָדִי: וַיִּשְׁבַּתְּ
 41 עַל־מַטָּה כְּבוֹדָהּ וְשַׁלַּחַן עָרוּךְ לִפְנֵיהָ וּקְטָרְתִי וְשִׁמְנִי
 42 שָׂמַת עָלֶיהָ: וְקוֹל הַמֶּזֶן שָׁלוֹ בָּהּ וְאֶל־אֲנָשִׁים מִרְב
 אָדָם מִבָּאִים סוֹבְאִים מִמֶּדְבָּר וַיִּתְּנוּ צְמִידִים אֶל־יְדֵיהֶן
 43 וַעֲטַרְת תַּפְאֶרְת עַל־רֹאשֵׁיהֶן: וַיֹּאמֶר לְבָלָה נֹאפִים עַתָּה
 44 זִנְיָה תִזְנֹתֶיהָ וְהִיא: וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ כְּבֹאוּ אֶל־אִשָּׁה זִנְיָה
 מה כֵּן בָּאוּ אֶל־אַהֲלָה וְאֶל־אַהֲלִיבָה אִשֶׁת הַזִּמְחָה: וְאֲנָשִׁים מה
 צְדִיקִים הַמָּוָה יִשְׁפָטוּ אוֹתָהֶם מִשְׁפָּט נֹאפּוֹת וּמִשְׁפָּט
 46 שְׁפָכוֹת דָּם כִּי נֹאפַת הָיָה וְדָם בִּידֵיהֶן: כִּי כֹה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה הַעֲלָה עֲלֵיהֶם קָהֶל וְנִתְּנָה אוֹתָהֶן לְזִעְזָה וּלְכָז:
 47 וְהִגְמִו עֲלֵיהֶן אֲבָן קָהֶל וּבִרְא אוֹתָהֶן בְּחֶרְבוֹתֵם בְּנֵיהֶם
 48 וּבִנְתֵיהֶם יִהְרֹגוּ וּבְתֵיהֶן בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ: וְהִשְׁבַּתִּי זְמָה מִךְ
 49 הָאָרֶץ וְנִסְפְרוּ כָּל־הַנָּשִׁים וְלֹא תַעֲשִׂינָה כּוֹמֶת־כְּנָה: וְנִתְּנוּ
 זְמִתְכָּנָה עֲלֵיכֶן וְחִטָּאֵי גִלְוֵיהֶן תִּשְׂאִינָה וַיִּדְעֻתֶם כִּי אֲנִי
 אֲדֹנָי יְהוִה:

כד CAP. XXIV.

כד

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי א
 2 בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם כְּתוּב־לְךָ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם
 אֶת־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה סִמֶּךְ מִלְךָ־כָּבֵל אֶל־יְרוּשָׁלַם בְּעֶצֶם
 הַיּוֹם הַזֶּה: וּמִשַּׁל אֶל־בֵּית־הַמֶּרִי מִשַּׁל וְאִמְרַת אֲלֵיהֶם
 3 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת וְנִסְדַּצְק כּוֹ מַיִם:
 4 אִסַּף נִתְחִיָּה אֲלֵיהָ כְּלִי־נֶחֶס טוֹב יִרְךָ וּכְתַף מִבְּחַר עֲצָמִים
 5 מִלֵּא: מִבְּחַר הַצֹּאן לְקוֹחַ וְגַם יוֹד הָעֲצָמִים תַּחְתִּיָּה ה
 6 רַתַּח רַתְחִיָּה גַם־בְּשִׁלּוֹ עֲצָמֹת בְּתוֹכָהּ: לָכֵן כֹּה־
 אָמַר | אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עִיר הַדְּמִים סִיר אֲשֶׁר חִלַּאתָּה בָּהּ
 וְחִלַּאתָּה לֹא יֵצֵאָה מִמֶּנָּה לְנִתְחִיָּה לְנִתְחִיָּה הוֹצִיאָה
 לֹא־

v. 41. דגש אדור שורק v. 42. ה"ב רפה ibid. סבאים קרי v. 43. עזה טע קרי v. 44. סביון ויבאר v. 46. פתח בס"פ v. 49. יתור י' כ"ד v. 2. כתב קרי v. 6. והיא רפה

7 לֹא־נִפְלַע עָלֶיהָ גּוֹרֵל׃ כִּי דָמָה בְּתוֹכָהּ הָיְתָה עַל־צִחִיחַ
 סֹלֶע שְׁמֵתָהּוּ לֹא שָׁכַכְתָּהּוּ עַל־הָאָרֶץ לְכַסּוֹת עָלָיו עֶפְר׃
 8 לְהַעֲלֹת חֲמָה לְנַקֵּם נַקֵּם נִתְּתִי אֶת־דָּמָה עַל־צִחִיחַ סֹלֶע
 9 לְבִלְתִּי הַכֹּסוֹת׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עִיר
 י הַדְּמִים גַּם־אֲנִי אֲנִידִיל הַמְדוּרָה׃ הַרְבֵּה הַעֲצִים הַדֹּלֵק
 הָאֵשׁ הָתָם הַבָּשָׂר וְהַרְקָח הַמְרַקָּחָה וְהַעֲצָמוֹת יִחְרוּ׃
 11 וְהַעֲמִידָה עַל־גְּחֻלֶיהָ רַקָּה לְמַעַן תַּחֵם וְתִרְחַח נְחֻשְׁתָּהּ
 12 וְנִתְכַּה בְּתוֹכָהּ טְמֵאָתָה תַחֵם הַלְאֵתָהּ׃ תֵּאָנִים הַלְאֵת
 13 וְלֹא־תֵצֵא מִמֶּנָּה רַבַּת הַלְאֵתָהּ בְּאֵשׁ הַלְאֵתָהּ׃ בְּטְמֵאָתָךְ
 וּמָה יַעַן טְהַרְתִּיךְ וְלֹא טְהַרַת מִטְּמֵאָתָךְ לֹא תִטְהַר־עוֹד
 14 עַד־הִנִּיחִי אֶת־חֲמָתִי בְּךָ׃ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי בְּאֵה וְעֲשִׂיתִי
 לֹא־אֶפְרַע וְלֹא־אֶחּוֹם וְלֹא אֶנְחַם בְּדַרְכֶיךָ וּבְעִלְלוֹתֶיךָ
 טו שְׁפֹטוּךְ נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
 16 בְּדָאֲדָם הִנְנִי לִקְחַח מִמֶּךָ אֶת־מַחְמַד עֵינֶיךָ בְּמַנְפָּה וְלֹא
 17 תִסְפֹּד וְלֹא תִכְפֹּה וְלֹא תָבֹא דְמַעְתָּךְ׃ הֲאֵנֶק אֲדֹם
 מֵתִים אֲכַל לֹא־תַעֲשֶׂה פֶאֶרְךָ חִבּוּשׁ עָלֶיךָ וּנְעַלְךָ תֵשִׁים
 בְּרִגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲטֶה עַל־שִׁפְם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכַל׃
 18 וְאִדְבַר אֶל־הָעַם בְּבִקְרָ וְתַמַּת אֲשַׁתִּי בְּעַרְב וְאֶעֱשׂ
 19 בְּבִקְרָ בְּאֶשֶׁר צִוִּיתִי׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעַם הַלֹּא־תִנִּיד לָנוּ
 כ מְהֵרָאֵלֶה לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה׃ וַאֲמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר־יְהוָה
 21 הִנֵּה אֵלַי לֹא־אֵמַר׃ אֵמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה הִנְנִי מַחְלִיל אֶת־מַקְדְּשִׁי גֵאוֹן עֲזָבְם מַחְמַד עֵינֵיכֶם
 וּמַחְמַל נַפְשֵׁיכֶם וּבְנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֹבְתֶם בְּחֶרֶב
 22 יַפְלוּ׃ וְעֲשִׂיתֶם בְּאֶשֶׁר עֲשִׂיתִי עַל־שִׁפְם לֹא תַעֲטוּ וְלֶחֶם
 23 אֲנָשִׁים לֹא תֹאכְלוּ׃ וּפֶאֶרְכֶם עַל־רֵאשֵׁיכֶם וּנְעַלְיֶכֶם
 בְּרִגְלֵיכֶם לֹא תִסְפְּדוּ וְלֹא תִכְבּוּ וּנְמַקְתֶּם בְּעֹנֵתֵיכֶם
 24 וּנְחַמְתֶּם אִישׁ אֶל־אֶחָיו׃ וְהָיְתָה יְחֻזְקָאֵל לְכֶם לְמוֹפֶת
 בְּכָל אֲשֶׁר־עֲשֶׂה תַעֲשׂוּ בְּבוֹאָהּ וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי
 יְהוָה

יְהוָה׃ וְאַתָּה בְּדָאֲדָם הַלֹּא בְיוֹם קָחְתִּי מֵהֶם אֶת־כֹּה
 מַעֲזָם מִשׁוּשׁ תַּפְאֲרֹתָם אֶת־מַחְמַד עֵינֵיהֶם וְאֶת־מִשְׂא
 26 נַפְשָׁם בְּנִיחָם וּבְנֹתֵיהֶם׃ בְּיוֹם הַהוּא יָבֹא הַפְּלִיט אֵלֶיךָ
 27 לְהַשְׁמִיעוֹת אֲוָנִים׃ בְּיוֹם הַהוּא יִפְתַּח פִּיךָ אֶת־הַפְּלִיט
 וְתִדְבַר וְלֹא תִאֲלַם עוֹד וְהִנִּיתָ לָהֶם לְמוֹפֶת וַיִּדְעוּ כִּי־
 אֲנִי יְהוָה׃

כה CAP. XXV.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בְּדָאֲדָם שֵׁים פְּנִיךָ אֶל־בְּנֵי *
 2 עַמּוֹן וְהִנְבֵּא עֲלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ לְבְנֵי עַמּוֹן שְׁמַעוּ דְבַר־
 3 אֲדֹנָי יְהוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן אֲמַרְךָ הָאֵה אֶל־
 מַקְדְּשִׁי בִּי־נְחָל וְאֶל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁמָה וְאֶל־בֵּית
 4 יְהוּדָה כִּי הִלְכּוּ בַעֲוֹלָה׃ לָכֵן הִנְנִי גֹתֵךְ לְבְנֵי־קָדָם
 לְמוֹדְרָשָׁה וַיִּשְׁבּוּ טִירוֹתֵיהֶם בְּךָ וְנִתְּנוּ בְּךָ מִשְׁכְּנֵיהֶם
 ה הַמָּה יֹאכְלוּ פֶרְךָ וְהַמָּה יִשְׁתּוּ חֶלְבְּךָ׃ וְנִתְּתִי אֶת־רַבְּכָה
 לְגוֹיָה גְמֻלִים וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן לְמַרְבִּיץ־צֹאן וַיִּדְעֹתֶם כִּי־אֲנִי
 6 יְהוָה׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן מַחְאֵךְ יָד
 וּרְקִיעַ בְּרִגְלִי וְתַשְׁמַח בְּכָל־שֹׁאטָךְ בְּנַפְשׁ אֶל־אֲדַמַּת
 7 יִשְׂרָאֵל׃ לָכֵן הִנְנִי נֹטִיתִי אֶת־יָדַי עָלֶיךָ וְנִתְּתִיךָ לְבָג
 לְגוֹיִם וְהַכְרַתִּיךָ מִן־הַעַמִּים וְהִאֲבִדְתִּיךָ מִן־הָאָרְצוֹת
 8 אֲשֶׁמִּידָךְ וַיִּדְעֹתָ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה יַעַן אָמַר מוֹאָב וְשַׁעִיר הַנֶּה כְּכָל־הַגּוֹיִם בֵּית
 9 יְהוּדָה׃ לָכֵן הִנְנִי פֹתַח אֶת־כַּתֵּף מוֹאָב מִהַעֲרִים מַעֲרִיו
 מִקְצֵהוּ צְבִי אֶרֶץ בֵּית הַיְשׁוּימוֹת בְּעַל מַעֲזוֹן וּקְרִית־מָרָה׃
 לְבְנֵי־קָדָם עַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְנִתְּתִיהָ לְמוֹדְרָשָׁה לְמַעַן לֹא־
 י תִּזְכַּר בְּנֵי־עַמּוֹן בְּגוֹיִם׃ וּבְמוֹאָב אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים וַיִּדְעוּ
 11 כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן עֲשׂוֹת אֲדוֹם
 בְּנַקֵּם נַקֵּם לְבֵית יְהוּדָה וַיֹּאשְׁמוּ אֲשׁוּם וּנְקַמוּ בָהֶם׃
 לָכֵן

כה v. 3. קמץ בלא אסיף v. 7. לבו קרי v. 9. וקרוימה קרי

את-כל-חיצותיך עמך בתרב יהרג ומצבות עזך לארץ
 תהר: ושללו חילך וכוזו רכלתך והרסו חומותיך
 12 ובתי חמדתך יתצו ואת בניך ועצריך ועפרך בתוך מים
 ישימו: והשפתי המון שרך וקול כנורך לא ישמע
 13 עוד: ונתתיך לצחית סלע משטח הרמים תהיה לא
 14 תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה:

כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך באנך
 15 חלל בתרג הרג בתוכך ירעשו האיים: ונדרו מעל
 16 בסאותם כל נשיאי הים והסירו את-מעיליהם ואת-בגדי
 רקמתם יפשטו חרדות וילבשו על-הארץ ישבו וחרדו
 לרגלים ושמו עליך: ונשאו עליך קינה ואמרו לך איד
 17 אכרת נושבת מימים העיר ההללה אשר היתה חנוקה
 בים היא וישביה אשר-נתנו חתיתם לכל-יושביה: עתה
 18 יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האיים אשר-בים
 מצאתך: כי כה אמר אדני יהוה בתי אתך עיר
 19 נחרבת בערים אשר לא-נושבו בה-עלות עליך את-ההום
 וכסוף המים הרבים: והורדתיך את-יורדי בור אל-עם
 20 עולם והושבתך בארץ תחתיות פחרבות מעולם את-
 יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים:
 21 פלחות אתנך ואינך ותבקשי ולא-תמצאי עוד לעולם
 נאם אדני יהוה:

CAP. XXVII. כו

כז ויתי דברי-יהוה אלי לאמר: ואתה בן-אדם שא על-צד
 2 קנה: ואמרת לצור הישבתי על-מבואת ים רכלת
 3 העמים אל-איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את
 אמרת אני כלילת יפי: בלב ימים ובוליד בניך כללו
 4 יפוך: ברושים משניר בנו לך את כל-לחתים ארו
 מלבנון

כז. v. 15. כצ"ל. v. 16. קמץ בפשטא. v. 20. כצ"ל. כ"ז. v. 3. דושבת קי

לכן כה אמר אדני יהוה ונתתי ידי על-אדום והכרתי
 ממנה אדם ובהמה ונתתיה הרבה מתימן ודרגה בתרב
 14 יפלו: ונתתי את-נקמתי באדם ביד עמי ישראל ועשו
 באדום באפי וכתמתי וידעו וידעו את-נקמתי נאם אדני יהוה:
 15 כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה
 16 וינקמו נקם בשאט בנפש למשחות איבת עולם: לכן
 כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על-פלשתים והכרתי
 17 את-כרתים והאכרתי את-שארית חוף הים: ועשיתי כם
 נקמות גדלות בתוכחות המה וידעו כי-אני יהוה בתי
 את-נקמתי כם:

CAP. XXVI. כו

כז

א ויהי בעשתי-עשרה שנה באחד לחדש הנה דברי-יהוה
 2 אלי לאמר: בן-אדם יען אשר-אמרה צר על-ירושלם
 האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה:
 3 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך
 4 גוים רבים בהעלות הים לגליו: ושחתו חומות צר
 והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחית
 5 סלע: משטח הרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי
 6 נאם אדני יהוה והיתה לבו לגוים: ובנותיה אשר בשדה
 7 בתרב תהרנה וידעו כי-אני יהוה: כי כה אמר
 אדני יהוה הנני מביא אל-צר נבוכדראצר מלך-בבל
 מצפון מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועם-
 8 רב: בנותיך בשדה בתרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך
 9 עליך סללה והקים עליך צנח: ומתי קבלו יתן בחמתך
 10 ומגדלתך יתן בחרבותיו: משפעת סוסיו יכסוף אנקם
 מקול פרש ונגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבואו
 11 בשעריך במבואי עיר מבקעה: בפרסות סוסיו ירמס
 את

כז. v. 1. חצי הספר נפסקים. v. 10. הר נפתח

6 מלִבְנוֹן לְקַחוּ לַעֲשׂוֹת תָּרוֹן עֲלֵיךָ: אֲלוֹנִים מִבֶּשֶׁן עֲשׂוּ
 7 מִשׁוֹמֵךְ קִרְשֵׁךָ עֲשׂוּ-רֶשֶׁן בַּת-אֲשֵׁרִים מֵאֵי פְתִים: שֵׁשׁ
 בַּרְקָמָה מִמִּצְרַיִם הִנֵּה מִפְרֶשֶׁךָ לַחַיֹּת לָךְ לְגַם תִּכְלֹת
 8 וְאַרְגָּמָן מֵאֵי אֵלִישָׁה הִנֵּה מִכֶּסֶף: יֹשְׁבֵי צִדּוֹן וְאַרְוֵה הֵנוּ
 9 שָׂטִים לָךְ חֲכָמֶיךָ צוֹר הֵנוּ כָּךְ הַמָּה חֲבִלְיָךְ: וְקִנֵּי גִבְלָהּ
 וְחֲכָמֶיהָ הֵנוּ כָּךְ מַחֲזִיקֵי בַדְרָךְ פְּלִאֲנוֹת הַיָּם וּמִלְחִיהֶם
 י הֵנוּ כָּךְ לַעֲרַב מִעֲרַבְךָ: פָּרֶס וְלוֹד וּפּוֹט הֵנוּ בַחֲלִיךָ
 אֲנָשִׁי מִלְחָמָתְךָ מִגֹּן וְכוּבֵעַ תִּלְוֶיךָ הַמָּה נָתַנוּ הַדְרָךְ:
 11 בְּנֵי אֲרֹנָה וְחִילְךָ עַל-חֹמוֹתֶיךָ סְבִיב וְגַמְדִים בְּמַגְדְּלוֹתֶיךָ
 הֵנוּ שְׁלֹטֵיהֶם תִּלְוּ עַל-חֹמוֹתֶיךָ סְבִיב הַמָּה פִלְלוּ יַפְיָךְ:
 12 תִּרְשִׁישׁ סַחֲרֶתְךָ מֵרַב פְּלִיחֹן בְּכֶסֶף בְּרוֹזָל בְּדִיל וְעוֹפֶרֶת
 13 נָתַנוּ עֹבְבוֹנֶיךָ: יוֹן תּוֹבֵל וְמִשֵּׁךְ הַמָּה רִכְלֵיךָ בְּנֶפֶשׁ אָדָם
 14 וּכְלֵי נְחֹשֶׁת נָתַנוּ מִעֲרַבְךָ: מִבֵּית תְּוֹנֶרְמָה סוּסִים
 15 וּפְרָשִׁים וּפְרָדִים נָתַנוּ עֹבְבוֹנֶיךָ: בְּנֵי דָדָן רִכְלֵיךָ אֵיִים
 רַבִּים סַחֲרֵת יָדְךָ קִרְנוֹת שֵׁן וְהוֹבְנִים הִשִּׁיבוּ אֶשְׁכְּרֶךָ:
 16 אָרֶם סַחֲרֶתְךָ מֵרַב מִעֲשֵׂיךָ בְּנֶפֶךָ אֲרָגָמָן וְרִקְמָה וּבוּץ
 17 וְרֵאמֶת וְכֹדָד נָתַנוּ בְּעֹבְבוֹנֶיךָ: יְהוּדָה וְאַרְצָה יִשְׂרָאֵל
 הַמָּה רִכְלֵיךָ בַּחֲפָי מְעִית וּפְנֵי וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן וְצִירֵי נָתַנוּ
 18 מִעֲרַבְךָ: דְּמִשְׁק סַחֲרֶתְךָ בְּרַב מִעֲשֵׂיךָ מֵרַב פְּלִיחֹן
 19 בְּיַן חִלְבוֹן וְעִמֹר צֹהַר: וְהֵן וַיֹּון מֵאוּלָּל בְּעֹבְבוֹנֶיךָ נָתַנוּ
 כ בְּרוֹזָל עֲשׂוֹת קָנָה וְקָנָה בְּמִעֲרַבְךָ הִנֵּה: דָּדָן רִכְלֵיךָ
 21 בְּבַגְדֵי-חֶפֶשׁ לְרִכְבָּה: עֲרַב וּכְלֵי-נִשְׂאֵי קָדָר הַמָּה סַחֲרֵי
 22 יָדְךָ בְּכָרִים וְאֵילִם וְעִתוּדִים בָּם סַחֲרֶיךָ: רִכְלֵי שֶׁבֶא
 וְרַעְמָה הַמָּה רִכְלֵיךָ בְּרֵאשׁ פְּלִיבֶשֶׁם וּבְכֹל-אֲבָן יִקְרָה
 23 וְהָב נָתַנוּ עֹבְבוֹנֶיךָ: תָּרוֹן וְכֹנֶה וְעָדָן רִכְלֵי שֶׁבֶא אֲשׁוּר
 24 בַלְמֵד רִכְלֵיךָ: הַמָּה רִכְלֵיךָ בְּמִכְלָלִים בְּגוֹלְמוֹ תִּכְלֹת
 וְרִקְמָה וּבְנָנוּן בְּרוֹמִים בַּחֲבָלִים חֲבָשִׁים וְאַרְנִים
 בְּמִרְכַּלְתְּךָ

v. 5. קמץ בויק v. 6. כתיים קרי v. 15. והכנים קרי v. 16. דגש אחר שורק. ibid. דגש בוגש

בְּמִרְכַּלְתְּךָ: אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ שְׂרוֹתֶיךָ מִעֲרַבְךָ וְהַמְלֵאֵי כה
 וְהַתְּכַבְּדֵי מְאֹד בְּלֵב יָמִים: בְּמַיִם רַבִּים הַבְּאוּךָ הַשָּׁמַיִם 26
 אוֹתְךָ רוּחַ הַקְּדִים שִׁבְרֶךָ בְּלֵב יָמִים: הוֹנֵךְ וְעֹבְבוֹנֶיךָ 27
 מִעֲרַבְךָ מִלְחָדָה וְחֲבִלְיָךְ מַחֲזִיקֵי בַדְרָךְ וְעַרְבֵי מִעֲרַבְךָ
 וְכֹל-אֲנָשִׁי מִלְחָמָתְךָ אֲשֶׁר-כָּדָו וּבְכָל-קַהְלֶיךָ אֲשֶׁר בְּתוֹכֶךָ
 28 יִפְלוּ בְּלֵב יָמִים בַּיּוֹם מִפְּלִתְךָ: לְקוֹל וְעַקַּת חֲבִלְיָךְ
 יִרְעָשׂוּ מִגְרָשׁוֹת: וַיִּרְדּוּ מֵאֲנִיּוֹתֵיהֶם כָּל תַּפְשֵׁי מִשׁוֹט 29
 מִלְחָיִם כָּל חֲבִלֵי הַיָּם אֶל-הָאָרֶץ יַעֲמִדוּ: וְהַשְּׁמִיעוּ עֲלֵיךָ ל
 בְּקוֹלָם וַיִּזְעַקוּ מִרָה וַיַּעֲלוּ עֶפְרַיִם עַל-רֵאשֵׁיהֶם בְּאֶפְרַיִם
 יִתְפַּלְשׁוּ: וְהַקְרִיחוּ אֶלְיָךְ קִרְיָא וְחַגְרוּ שִׁקְיִם וּבְכוּ אֶלְיָךְ 31
 בְּמִר-נֶפֶשׁ מִסֶּפֶד מֵר: וְנִשְׂאוּ אֶלְיָךְ בְּנֵיהֶם קִנְיָה וְקוֹנָנוּ 32
 עֲלֵיךָ מִי כְצוֹר כְּדָמָה בַּתוֹךְ הַיָּם: בְּצֵאת עֹבְבוֹנֶיךָ מִיָּמִים 33
 הַשְּׂבַעַת עַמִּים רַבִּים בְּרַב הוֹנֵךְ וּמִעֲרַבְךָ הַעֲשֵׂרֶת מִלְכֵי-
 אָרֶץ: עֵת נִשְׁבַּרְת מִיָּמִים בְּמַעֲמַקְרֵי-מַיִם מִעֲרַבְךָ וְכֹל- 34
 קַהְלֶיךָ בְּתוֹכֶךָ נָפְלוּ: כָּל יֹשְׁבֵי הָאֵיִם שָׁמְמוּ עֲלֵיךָ לה
 וּמִלְכֵיהֶם שָׁעֲרוּ שָׁעֲרוּ רַעְמוּ פָּנִים: סַחֲרִים בְּעַמִּים שָׂרְקוּ 36
 עֲלֵיךָ בַּלְחָוֹת הַיּוֹת וְאִינְךָ עַד-עוֹלָם:

כח CAP. XXVIII.

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּדָאָרֶם אָמַר לְנִגִיד צֹר כֹּה־א 2
 אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה יַעַן גָּבַהּ לִבְךָ וְהִאֲמַר אֵל אֲנִי מוֹשֵׁב
 אֱלֹהִים יֹשְׁבֵתִי בְּלֵב יָמִים וְאַתָּה אָדָם וְלֹא-אֵל וְתִתֵּן לִבְךָ
 בְּלֵב אֱלֹהִים: הִנֵּה הִכָּם אֲתָה מִדְּנֶאֱל פְּלִסְתוּם לֹא 3
 עֲמָמוּךָ: בְּחֲכָמָתְךָ וּבַתְּבוּנָתְךָ עֲשִׂיתָ לָךְ חֵיל וְתַעֲשֶׂה זָהָב 4
 וְכֶסֶף בְּאִזְרוֹתֶיךָ: בְּרַב חֲכָמָתְךָ בְּרִכְלֵיךָ הַרְבִּיתָ חֵילְךָ ה
 וַיִּגְבַּהּ לִבְכָךָ בַּחֲלִיךָ: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה 6
 יַעַן תִּתֵּךְ אֶת-לִבְכָךָ בְּלֵב אֱלֹהִים: לָכֵן הִנְנִי מֵבִיא עֲלֵיךָ 7
 זָרוִים עֲרִיצֵי גוֹיִם וְהִרְיָקוּ חֲרִבוֹתָם עֲלֵי-יָפִי חֲכָמָתְךָ וְחֲלָלוּ
 יַפְעַתְךָ

כ"ו v. 28. דר' בתלם v. 31. א' במקום ה' v. 32. דג' בחורק

8 יפעתך: לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים:
 9 האמר האמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא
 אל ביד מחללך: מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני
 11 דברתי נאם אדני יהוה: ויהי דברי יהוה אלי
 12 לאמר: בך אדם שא קנה על מלך צור ואמרת לו פה
 אמר אדני יהוה אתה חותם תבנית מלא חכמה וכליל
 13 יפי: בעדן נדאלהים היות כל אבן יקרה מסבתך אדם
 פטרה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת
 וזהב מלאכת תפוך ונקבך כך בזים הבראה פוננו:
 14 אתי כרוב ממשח הסוכך ונתתך בחר קדש אלהים היות
 15 בתוך אבני אש התהלכת: תמים אתה בדרךך מיום
 16 הבראה עד נמצא עולתה כך: ברב רכלתך מלו תוכך
 חכם ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבך כרוב הסוכך
 17 מתוך אבני אש: גבה לבך בפיך שחת חכמתך על
 יפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתך לראיה
 18 כך: מרב עונך בעול רכלתך חללת מקדשך ואוצא
 אש מתוכך היא אכלתך ואתנה לאפר על הארץ לעיני
 19 כל ראיך: כל יודעך בעמים שממו עליך בלחות היות
 כ ואיך עדיעולם: ויהי דברי יהוה אלי לאמר:
 21 בך אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה: ואמרת פה
 22 אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו
 23 כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה: ושלחתי
 בה דבר ודם בתוצותיה ונפלל חלל בתוכה כחרב
 24 עליה מסביב וידעו כי אני יהוה: ולא יהיה עוד לבית
 ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים
 כה אותם וידעו כי אני אדני יהוה: כה אמר אדני
 יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו

כס

כס ונקדשתי בהם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר
 נתתי לעבדי ליעקב: וישבו עליה לכטח ובנו בתים
 26 ונטעו כרמים וישבו לכטח בעשותי שפטים בכל השאטים
 אתם מסביבתם וידעו כי אני יהוה אלהיהם:

כט CAP. XXIX.

כט

בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש הנה דבר א
 יהוה אלי לאמר: בך אדם שים פניך על פרעה מלך
 2 מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: דבר ואמרת
 3 כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים
 התנים הגדול הרבץ בתוך יארו אשר אמר לי יארי
 ואני עשיתי: ונתתי חיים בלחייך והרפקתי דגתי
 4 יאריך בקשקשתך והעליתך מתוך יאריך ואת כל
 5 דגתי יאריך בקשקשתך תדבק: ונטשתיך המדברה
 ה אותך ואת כל דגתי יאריך על פני השדה תפול לא
 תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתך
 6 לאכלה: וידעו כל יושבי מצרים כי אני יהוה יצן הוותם
 7 משענת קנה לבית ישראל: בתפושם כך בכפך תרוץ
 8 ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת
 להם כל מתנים: לכן פה אמר אדני יהוה הנני
 9 מביא עליך חרב והכרתי מן אדם ובהמה: והותרה
 10 ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יצן
 אמר יאר לי ואני עשיתי: לכן הנני אליך ואל יאריך
 11 ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל
 סונה ועד גבול פוש: לא תעבר בה נגל אדם ורגל
 12 בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה: ונתתי
 את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה
 בתוך ערים מחרבות תדגן שממה ארבעים שנה והפצתי

את

8 ועָרְוּ בְּתוֹד־עָרִים נְחֻרְבוֹת תְּהִינָה: וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
 9 בַּתִּי־אֵשׁ בְּמִצְרַיִם וְנִשְׁכְּרוּ כָל־עֹרְוֵיהָ: בַּיּוֹם הַהוּא
 יֵצְאוּ מִלְּאֲכִים מִלְּפָנַי בָּצִים לְהַחֲרִיד אֶת־פִּוֶּשׁ בְּמַח
 וְהָיְתָה חִלְחֵלָה בָּהֶם בַּיּוֹם מִצְרַיִם כִּי הִנֵּה בָּאָה:
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהִשְׁבַּתִּי אֶת־הַמֶּזֶן מִצְרַיִם כִּדְ
 11 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל: הוּא וְעַמּוֹ אִתּוֹ עָרִיצֵי גוֹיִם
 מוֹבָאִים לְשַׁחַת הָאָרֶץ וְהָרִיקוּ חֲרוֹבוֹתֶם עַל־מִצְרַיִם
 12 וּמָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ חֲלָל: וְנָתַתִּי יָאִרִים חֲרָבָה וּמִכְרַתִּי
 אֶת־הָאָרֶץ בְּיַד־רָעִים וְהִשְׁמַתִּי אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ בְּיַד־זָרוִים
 13 אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי: כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהִאֲבֵרְתִּי
 גְּלוּלִים וְהִשְׁבַּתִּי אֱלִילִים מִנֶּפֶשׁ וְנִשְׂיָא מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם לֹא
 14 יִהְיֶה־עוֹד וְנָתַתִּי יָרָאָה בָּאָרֶץ מִצְרַיִם: וְהִשְׁמַתִּי אֶת־
 פְּתָרִים וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּצַעַן וְעִשְׂתִּי שְׁפָטִים בְּנָא: וְשִׁפְכְתִּי
 15 חֲמָתִי עַל־סִין מֵעוֹז מִצְרַיִם וְהִכְרַתִּי אֶת־הַמֶּזֶן נָא: וְנָתַתִּי
 16 אֵשׁ בְּמִצְרַיִם חוֹל תַּחֲלִיל סִין וְנָא תִּהְיֶה לְהִפְקֵץ וְגַר צָרִי
 17 יוֹמָם: בַּחֹרֵי אֹן וּפִי־כֶסֶת בַּחֲרָב יִפְלוּ וְהָיָה בְּשֹׁכְנֵי תְּלֻכְנָה:
 18 וּבַת־חַפְנָחַם חֲשָׁד הַיּוֹם בְּשֹׁכְרֵי־שֵׁם אֶת־מִטּוֹת מִצְרַיִם
 וְנִשְׁבַּת־בָּהּ גָּאוֹן עֲזָה הִיא עֲנֵן יִכְסֶּנָּה וּבְנוֹתֶיהָ בְּשֹׁכֵי
 19 תְּלֻכְנָה: וְעִשְׂתִּי שְׁפָטִים בְּמִצְרַיִם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:
 כ וַיְהִי בָּאֲחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּרֵאשֹׁן בְּשֶׁבַעַה לְחֹדֶשׁ הַיָּהוּ כ
 21 דִּבְרֵי־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּיָדְךָ אֶת־זִרְעוֹת פְּרֵעָה מֶלֶךְ־
 מִצְרַיִם שְׁבַרְתִּי וְהִנֵּה לֹא־חִבְשָׁה לְתֵת רַפְאוֹת לְשׁוֹם
 22 חֲתוּל לְחִבְשָׁה לְחֻקָּה לְתַפֵּשׁ בַּחֲרָב: לָכֵן כֹּה־אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֶל־פְּרֵעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְשִׁבַּרְתִּי אֶת־
 23 זִרְעוֹתָיו אֶת־הַחֻקָּה וְאֶת־הַנְּשִׁבַּרְתִּי וְהִפְלַתִּי אֶת־הַחֲרָב
 מִיָּדוֹ: וְהַפְּצוֹתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְנִרְתִּים בְּאֶרְצוֹת:
 24 וְחֻקֹּתַי אֶת־זִרְעוֹת מֶלֶךְ בָּבֶל וְנָתַתִּי אֶת־חֲרָבִי בְּיָדוֹ
 56* וּשְׁבַרְתִּי

13 אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְנִרְתִּים בְּאֶרְצוֹת: כִּי כֹה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה מִיָּמַי אֶרְבַּעִים שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־
 14 הַעַמִּים אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁמָּה: וְשִׁבַּתִּי אֶת־שְׁבוֹת מִצְרַיִם
 וְהִשְׁבַּתִּי אֹתָם אֶרֶץ פְּתוּרִים עַל־אֶרֶץ מִכְּוֹרָתָם וְהָיוּ שֵׁם
 15 מִמְּלִכָה שְׁפֵלָה: מִן־הַמְּמַלְכוֹת תִּהְיֶה שְׁפֵלָה וְלֹא־
 תִּתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם וְהַמְעַטְטִים לְבִלְתִּי רְדוֹת בְּגוֹיִם:
 16 וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מִזְכִּיר עֵין בַּפְּנוֹתָם
 17 אַחֲרֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: וַיְהִי בְּעֶשְׂרִים
 18 וְשֶׁבַע שָׁנָה בְּרֵאשֹׁן בְּאֲחַד לְחֹדֶשׁ הַיָּהוּ דִּבְרֵי־יְהוָה אֵלַי
 עֲבָרָה גְּדוּלָה אֶל־צֹר כְּלִי־אֵשׁ מִקְרָה וְכֹל־כֶּתֶף מְרוּטָה
 19 וְשִׁבַר לֹא־הָיָה לוֹ וְלַחֲלוֹ מִצָּר עַל־הַעֲבָרָה אֲשֶׁר־עָבַד
 עֲלֶיהָ: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי נֹתֵן לְנְבוּכַדְרֶאצַּר
 20 מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְנִשְׂא הַמִּנְהָ וְשַׁלַּל שְׁלָלָה
 כ וּבְנוֹ בִּזְיָה וְהָיְתָה שְׁבַר לְחֲלוֹ: פְּעַלְתוֹ אֲשֶׁר־עָבַד כֹּה נָתַתִּי
 לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה: בַּיּוֹם
 21 הַהוּא אֲצַמִּים קָרָן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְלֹךְ אִתְּךָ פֶּתַח־דְּפָה
 בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:

CAP. XXX. 5

2 וַיְהִי דִּבְרֵי־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּיָדְךָ הַנֶּבֶא וְאִמַּרְתָּ כֹּה
 3 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲלוּלוּ הַיּוֹם לַיּוֹם: כִּי־קָרוֹב יוֹם וְקָרוֹב
 4 יוֹם לַיְהוָה יוֹם עֵין עֵת גוֹיִם יְהוָה: וּבָאָה חֲרָב בְּמִצְרַיִם
 5 וְהָיְתָה חִלְחֵלָה בְּכּוֹשׁ בְּנִפְל חֲלָל בְּמִצְרַיִם וְלָקְחוּ הַמִּנְהָ
 6 אֶרֶץ הַבְּרִית אֹתָם בַּחֲרָב יִפְלוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה
 7 וְנִפְלוּ סַמְכֵי מִצְרַיִם וַיִּרְדוּ גָאוֹן עֲזָה מִמְּנַדֵּל סוּגָה בַּחֲרָב
 וַיִּפְלַרְבָּה נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה: וְנִשְׂמוּ בְּתוֹךְ אֶרְצוֹת נִשְׁמוֹת
 וְעָרִיו

ושברתי את־זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: כה וכתוקתי את־זרעות מלך בכל זרעות פרעה תפלגה וידעו כי־אני יהוה בתפי חרבי ביד מלך־בכל ונטה 26 אותה אל־ארץ מצרים: והפצותי את־מצרים בנוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי־אני יהוה:

לא CAP. XXXI.

לא

א ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש החדש 2 דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם אמר אל־פרעה מלך־ מצרים ואל־המוני אל־מי דמית בגדלך: הנה אשור 3 ארו בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתיים הותה צמרתו: מים גדלוהו תקום רממתו את־ גהרתיה הלך סביבת משעה ואת־תעלתיה שלחה אל ה כל־עצי השדה: על־כן גבהא קמתו מכל עצי השדה 4 ותרבניה סרעפתיו ותארבנה פארתי ממים רבים בשלחו: בסעפתיו קננו כל־עוף השמים ותחת פארתיו 6 ילדו כל חנת השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: וינף בגדלו בארץ דליותיו כיהיה שרשו אל־מים רבים: 8 ארנים לא־עממהו בגן־אלהים ברושים לא דמו אל־ סעפתיו וערמנים לא־היו כפראתיו כל־עץ בגן־אלהים 9 לא־דמה אליו בופיו: יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל־עצי־עדר אשר בגן האלהים: לכן כה אמר 10 אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל־ בין עבתיים ורם לבבו בגבהו: ואתנהו ביד אל גוים 11 עשו יעשה לו ברשעו גרשתיהו: ויברתהו זרים עריצי גוים וימשוהו אל־ההרים ובכל־גאות נפלו דליותיו 12 ותשברנה פראתיו בכל־אפיקי הארץ וירדו מצלו כל־ עמי הארץ וימשוהו: על־מפלתו ישבנו כל־עוף השמים 13 ואל־

ל"א v. 4. ה"ל רפה v. 5. א במקום ה' ibid. סארתי ק' v. 11. למדנחא אל ibid. כ"א כרש

ואל־פראתיו היו כל חנת השדה: למען אשר לא־יגבהו 14 בקומתם כל־עצי־מים ולא־יתנו את־צמרתם אל־בין עבתיים ולא־יעמדו אליהם בגבהם כל־שתי מים כי כלם נתנו למות אל־ארץ תחתית בתוך בני אדם אל־יורדי בור: כה־אמר אדני יהוה ביום רדתו שאלה האבלתי 15 כפתי עליו את־תהום ואמנע גהרותיה ויבלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל־עצי השדה עליו עלפה: מקול 16 מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאלה את־יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל־עצי־עדר מבחר וטוב־לבנון כל־שתי מים: גם הם אתו ירדו שאלה אל־חללי־חרב 17 וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים: אל־מי דמית ככה בכבוד 18 ובגדל בעצי־עדר והורדת את־עצי־עדר אל־ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את־חללי־חרב הוא פרעה וכל־ המונה נאם אדני יהוה:

לב CAP. XXXII.

לב

א ויהי בשתי עשרה שנה בשני־עשר חדש באחד לחדש 2 הנה דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם שא קנה על־ פרעה מלך־מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית 3 ואתה בתנים בימים ותגה בגהרתיה ותדלח־מים בגלגלך ותרפס גהרתם: כה אמר אדני יהוה 4 ופרשתי עליך את־רשתי בקהל עמים רבים והעלוק בהרמי: ונטשתך בארץ על־פני השדה אטילך והשפנתי 5 עליך כל־עוף השמים והשבעתי ממך חנת כל־הארץ: ונתתי את־בשרך על־ההרים ומלאתי הגאות רמותך: ה 6 והשקותי ארץ צפתך מדמך אל־ההרים ואפקים ימלאון מדמך: וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את־לכבותם 7 שמש בענן אכסנו ונתת לא־איר אורו: כל־מאורי אור 8

בשמים

ל"ב v. 14. ה"א בצר

בשמים אקדירם עליך ונתתי השך על-ארצך נאם אדני יהוה: והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על-ארצות אשר לא-ידעתם: והשמותי עליך עמים רבים ומלביהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על-פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך:

11 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך-בבל תבואה: בחרבות גבורים אפיל המונד עריצי גוים כלם ושדדו את-גאון מצרים ונשמד כל-המונה: ותאבדתי את-כל-בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל-אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: או אשקיע מימיהם ונהרותם בשמן 12 אוליך נאם אדני יהוה: בתתי את-ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בחבותי את-כל-שבי בה וידעו 13 כיראני יהוה: קינה היא וקונניה בנות הגוים תקוננה אותה על-מצרים ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה: ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר 14 לחודש הנה דבר-יהוה אלי לאמר: בן-אדם נה על-המזן מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל-ארץ 15 תחתיות את-יורדי בור: ממי נעמת רדה והשפכה כ את-ערלים: בתוך חללי-חרב יפלו חרב נתנה משכו 20 אותה וכל-המונה: ידברו-לו אלי גבורים מתוך שאול את-עוריו ירדו שכו הערלים חללי חרב: שם אשור 21 וכל-קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: אשר נתנו קברתיה ברפת-בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר-נתנו 22 חתית בארץ חיים: שם עילם וכל-המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר-ירדו ערלים אל-ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם

את-

את-יורדי בור: בתוך חללים נתנו משכב לה בכל-המונה כה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי-חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור בתוך חללים נתן: שם משך תבל וכל-המונה סביבותיו קברותיה 26 כלם ערלים מחללי חרב ביינתנו חתיתם בארץ חיים: ולא ישכבו את-גבורים נפלים מערלים אשר ירדו-שאול בכלי-מלחמתם ויתנו את-חרבותם תחת ראשיהם ויהי עונותם על-עצמותם כירחתית גבורים בארץ חיים: ואתה 27 בתוך ערלים תשכר ותשכב את-חללי-חרב: שמה אדום 28 מלכיה וכל-נשיאיה אשר-נתנו בגבורתם את-חללי-חרב המה את-ערלים ישכבו ואת-יורדי בור: שמה נסיכי צפון ל כלם וכל-צדני אשר-ירדו את-חללים בחתיתם מנבורתם בושים וישכבו ערלים את-חללי-חרב וישאו כלמתם את-יורדי בור: אותם וראה פרעה ונחם על-כל-המונה 31 חללי-חרב פרעה וכל-חילו נאם אדני יהוה: ביינתתי את-חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את-חללי-חרב פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה:

לג CAP. XXXIII.

ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: בן-אדם דבר אל-בני-עמך * 2 ואמרת אליהם ארץ כיראביא עליה חרב ולקחו עם-הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפרה: וראה את-החרב באה על-הארץ ותקע בשופר והזהיר את-העם: ושמע השמע את-קול השופר ולא נזר ותיבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהוה: את קול 3 השופר שמע ולא נזר דמו בו יהיה והוא נזר נפשו מלט: והצפה כיראה את-החרב באה ולא-תקע 4 בשופר והעם לא-נזר ותיבוא חרב ותקח מהם גפש הוא

הוא בעינו נלקח ודמו מידהצפה אדרש: ואתה
 7 בך אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמת מפני
 8 דבר והזהרת אתם ממני: באמרי לרשע רשע מות
 תמות ולא דברת לחזקת רשע מדרבו הוא רשע בעינו
 9 ימות ודמו מידך אבקש: ואתה כיהוזהרת רשע מדרבו
 לשוב ממנה ולא שוב מדרבו הוא בעינו ימות ואתה
 י נפשך הצלת: ואתה בך אדם אמר אל בית ישראל
 בן אמתם לאמר כי פשענו וחסאתינו עלנו וכן
 11 אנחנו נמקים ואיך נחיה: אמר אליהם חיראני ונאם ו
 אדני יהוה אסדאחפין במות הרשע כי אסדשוב רשע
 מדרבו ויהו שובו שובו מדרביכם הרעים ולמה תמותו
 12 בית ישראל: ואתה בך אדם אמר אל בני עמך
 צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא
 יבשל ביה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות ביה
 13 ביום חטאתו: באמרי לצדיק חיה יהוה והוא בטח
 על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו
 14 אשר עשה בו ימות: ובאמרי לרשע מות תמות ושב
 15 מחטאתו ועשה משפט וצדקה: חבל ישיב רשע גולה
 ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יהוה
 16 לא ימות: כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט
 17 וצדקה עשה חיו יהוה: ואמרו בני עמך לא יתכן דרך
 18 אדני והמה דרכם לא יתכן: בשוב צדיק מצדקתו
 19 ועשה עול ומת בהם: ובשוב רשע מרשעתו ועשה
 כ משפט וצדקה עליהם הוא יהוה: ואמתם לא יתכן
 דרך אדני איש בדרבו אשפוט אתכם בית ישראל:
 21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש
 לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הבה
 העיר

v. 6. קמץ ב' ק. v. 13. צדקתו ק. v. 16. חטאתו ק.

העיר: ויהי יהוה יהוה אלי בערב לפני בוא הפליט
 ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי
 23 צוד: ויהי דברי יהוה אלי לאמר: בך אדם ישיב
 24 החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אהל
 הנה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה
 הארץ למורשה: לכן אמר אלהם כה אמר אדני כה
 יהוה על יהודים ותאכלו ועיניכם תשא אל גלגליכם וכן
 תשפכו והארץ תירשו: עמדתם על חרבכם עשיתן
 26 תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו:
 27 כדתאמר אלהם כה אמר אדני יהוה חיראני אסלא
 אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר עלפני השדה לחיה
 נתתו לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדבר ימותו:
 28 ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת נאון עזה ושממו
 29 הרי ישראל מאין עובר: וידעו חיראני יהוה בתתי את
 הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו:
 ואתה בך אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקורות ל
 ובפתחי הפתים ודברתה את אחד איש את אחיו לאמר
 31 באינא ושמעו מה הדבר הוצא מאת יהוה: ויבאו
 אליהם כמבואעים וישבו לפני עמי ושמעו את דבריך
 ואותם לא יעשו כי עינים בפייהם תמה עשים אחרי
 32 בצעם לבם הלך: והקד להם כשיר עינים יפה קול
 33 ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם: ובבאה
 הנה באה וידעו כי נביא יהוה בתוכם:

לד CAP. XXXIV.

ויהי דברי יהוה אלי לאמר: בך אדם הנבא על רועי *
 ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני
 יהוה הוי רעי ישראל אשר הוי רעים אותם הלוי
 הצאן ורעי הרעים: אתיחלב תאכלו ואתיחצמר
 3 תלכשו

4 תִּלְכְּשׁוּ הַבְּרִיאָה תִּזְבְּחוּ הַצֵּאן לֹא תִרְעוּ: אֶת־הַנְּחֻלֹת
 לֹא חִזְקֹתֶם וְאֶת־הַחֹלָה לֹא־רַפֵּאתֶם וְלֹא־שִׁבַרְתֶּם לֹא
 חִבַּשְׁתֶּם וְאֶת־הַנְּדָחַת לֹא הִשְׁבַּתֶם וְאֶת־הָאֲבֵדֹת לֹא
 ה בִּקְשַׁתֶּם וּבְחֻזְקָה רִדִיתֶם אֹתָם וּבְפָרֶד: וַתְּפוּצִינָה מִבְּלִי
 רֵעָה וַתְּהַיִּינָה לְאֹכְלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וַתְּפוּצִינָה:
 6 יִשְׁנֶוּ צֹאנִי בְּכָל־הַהָרִים וְעַל כָּל־גְּבֻעָה רְמָה וְעַל כָּל־
 7 פְּנֵי הָאָרֶץ נִפְצוּ צֹאנִי וְאֵין דֹּרֶשׁ וְאֵין מִבְּקֵשׁ: לָכֵן
 8 רָעִים שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה: חִי־אֲנִי נָא | אֲדַעַן יְהוָה
 אִם־לֹא יַעַן הָיִיתִי צֹאנִי וְלָכֵן וַתְּהַיִּינָה צֹאנִי לְאֹכְלָה לְכָל־
 חַיַּת הַשָּׂדֶה מֵאֵין רֵעָה וְלֹא־דָרְשׁוּ רֵעִי אֶת־צֹאנִי וַיִּרְעוּ
 9 הָרָעִים אֹתָם וְאֶת־צֹאנִי לֹא רָעוּ: לָכֵן הָרָעִים שָׁמְעוּ
 י דְּבַר־יְהוָה: כֹּה־אָמַר אֲדַעַן יְהוָה הֲגִנִי אֶל־הָרָעִים
 וַדַּרְשֵׁתִי אֶת־צֹאנִי מִיָּדָם וְהִשְׁפַּתִּים מִרְעוֹת צֹאן וְלֹא־
 יִרְעוּ עוֹד הָרָעִים אֹתָם וְהִצַּלְתִּי צֹאנִי מִיָּדָם וְלֹא־תִהְיֶינָה
 11 לָהֶם לְאֹכְלָה: כִּי כֹה אָמַר אֲדַעַן יְהוָה הֲגִנִי־אֲנִי
 12 וַדַּרְשֵׁתִי אֶת־צֹאנִי וּבִקְרָתִים: בְּבִקְרַת רֵעָה עָדְרוּ בַיּוֹם
 הַיּוֹתוֹ כְּתוֹד־צֹאנֹו נִפְרָשׁוֹת כֵּן אֲבַקֵּר אֶת־צֹאנִי וְהִצַּלְתִּי
 אֹתָם מִכָּל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁם בַּיּוֹם עַנְן וְעַרְפֶּל:
 13 וְהוֹצֵאתִים מִן־הַעֲמִים וּקְבָצְתִים מִן־הָאֲרָצוֹת וְהִבִּיאֹתִים
 אֶל־אֲדָמָתָם וְרַעִיתִים אֶל־הָרִי יִשְׂרָאֵל בְּאִפְיָקִים וּבְכָל־
 14 מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: בְּמִרְעֵה־טוֹב אֲרַעֶה אֹתָם וּבְהָרֵי מְרוֹם־
 יִשְׂרָאֵל יְהוָה נֹוֹחַם שָׁם תִּרְבְּצֶנָה בְּנוֹה טוֹב וּמִרְעֵה שִׁמֶן
 15 תִּרְעִינָה אֶל־הָרִי יִשְׂרָאֵל: אֲנִי אֲרַעֶה צֹאנִי וְאֲנִי אֲרַבִּיצֵם
 16 נָא אֲדַעַן יְהוָה: אֶת־הָאֲבֵדֹת אֲבַקֵּשׁ וְאֶת־הַנְּחֻחַת אֲשִׁיב
 וְלֹא־שִׁבַרְתֶּם אֶחָבֵשׁ וְאֶת־הַחֹלָה אֲחֻזֵּק וְאֶת־הַשִּׁמְנָה וְאֶת־
 17 הַחֻזְקָה אֲשַׁמֵּד אֲרַעֶנָה בְּמִשְׁפָּט: וְאֶתְּנָה צֹאנִי כֹה אָמַר
 אֲדַעַן יְהוָה הֲגִנִי שִׁפְטִי בְּיַד־שֵׁה לְשָׁה לְאֵלִים וְלַעֲתוּדִים:

המעט

המעט מִכֶּם הַמִּרְעֵה הַטוֹב תִּרְעוּ וְיִתֵּר מִרְעֵיכֶם תִּרְמָסוּ
 18 בְּרִגְלֵיכֶם וּמִשְׁקַע־מִים תִּשְׁתּוּ וְאֶת הַנְּחֻחַתִּים בְּרִגְלֵיכֶם
 19 תִּרְפְּשׂוּן: וְצֹאנִי מִרְמָס רִגְלֵיכֶם תִּרְעִינָה וּמִרְפֵּשׁ רִגְלֵיכֶם
 תִּשְׁתִּינָה: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדַעַן יְהוָה אֵלֵיהֶם הֲגִנִי כ
 21 אֲנִי וּשְׁפַטְתִּי בְּיַד־שֵׁה בְרִיָּה וּבֵין שֵׁה רֹוֹחַ: יַעַן כִּצַּד
 וּבְכִתְף תִּהְדַּפוּ וּבְכַרְנֵיכֶם תִּנְנְחוּ כָּל־הַנְּחֻלֹת עַד אֲשֶׁר
 22 הִפְצִיתֶם אוֹתָנָה אֶל־הַחֻצָּה: וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנִי וְלֹא־
 23 תְּהַיִּינָה עוֹד לִבֹּו וּשְׁפַטְתִּי בֵין שֵׁה לְשֵׁה: וְהִקְמַתִי עֲלֵיהֶם
 רֵעָה אַחַד וְרֵעָה אֶתְחֹן אֶת עֲבָדֵי דָוִד הוּא יִרְעֶה אֹתָם
 24 וְהוּא יְהוָה לְחֹן לְרֵעָה: וְאֲנִי יְהוָה אֶחָד לָהֶם לְאֵלֹהִים
 כה וְעַבְדֵי דָוִד נְשִׂיא בְּתוּכֶם אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי: וְכִרְתִּי לָהֶם כה
 בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי מִן־הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ בְּמִדְבָּר
 26 לְבִטָּח וַיִּשְׁנֶוּ בַּיַּעֲרִים: וְנָתַתִּי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת גְּבַעְתִּי
 27 בְּרִבְהָ וְהוֹרַדְתִּי הַגֶּשֶׁם בְּעֵתוֹ גֶּשֶׁם בְּרִבְהָ יְהוּי: וְנָתַן
 עֵץ הַשָּׂדֶה אֶת־פְּרִוֹו וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל־אֲדָמָתָם
 לְבִטָּח וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּשִׁבְרֵי אֶת־מַטּוֹת עֲלֵם
 28 וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעֲבָדִים כָּהֶם: וְלֹא־יְהוּי עוֹד כּוֹ לַגּוֹיִם
 וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֵם וַיֵּשְׁבוּ לְבִטָּח וְאֵין מִחְרִיד:
 29 וְהִקְמַתִי לָהֶם מִטֵּעַ לֵשֶׁם וְלֹא־יְהוּי עוֹד אִסְפִּי רֵעֵב
 כָּאָרֶץ וְלֹא־יִשְׂאוּ עוֹד כְּלַמַּת הַגּוֹיִם: וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה ל
 אֵלֵיהֶם אֹתָם וְהִמָּה עִמִּי בֵית יִשְׂרָאֵל נָא אֲדַעַן יְהוָה:
 31 וְאֶתֵּן צֹאנִי צֹאן מִרְעִיתִי אֲרָם אֹתָם אֲנִי אֶלְהוֹכֶם נָא א
 אֲדַעַן יְהוָה:

לד לה CAP. XXXV.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: כֹּדְאָרִם שִׁים פְּנִיךָ עַל־הָר 2
 שְׁעִיר וְהִנְבֵּא עֲלָיו: וְאָמַרְתָּ לוֹ כֹּה אָמַר אֲדַעַן יְהוָה 3
 הֲגִנִי אֶלְיָךְ חֵר־שְׁעִיר וְנִטִּיתִי יָדִי עֲלֶיךָ וְנִתְחַדַּךְ שִׁמְמָה
 וּמִשְׁמָה

4 לְאִפְיָקִים וְלִנְאֻיֹת וּלְחֲרָבוֹת הַשָּׁמַיִם וְלַעֲרִים הַנִּשְׁעָבוֹת
אֲשֶׁר הָיוּ לָבוֹ וּלְלַעַג לְשֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר מִסְכִּיב׃ לָכֵן ה'
כִּהֲאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אִם-לֹא בְּאֵשׁ קִנֵּאתִי דִּבַּרְתִּי עַל-
שֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם וְעַל-אֲדוֹם כִּלְאֵי אֲשֶׁר נִתְּנָה-אֶת-אֶרְצִי ו
לָדָם לְמִוְרָשָׁה בְּשִׂמְחַת כָּל-לֵבָב בְּשֹׂאֵט נֶפֶשׁ לִמְעַן
מִוְרָשָׁה לָבוֹ׃ לָכֵן הִנְבֵּא עַל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ 6
לְדָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְיָקִים וְלִנְאֻיֹת כִּהֲאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הִנְנִי בִקְנֵאתִי וּבְחִמְתִּי דִּבַּרְתִּי יַעַן כָּלַמַּת גּוֹיִם נִשְׂאֵתֶם׃
לָכֵן כִּהֲ אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֲנִי נִשְׂאֵתִי אֶת-יְדֵי אִם- 7
לֹא הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-לָכֶם מִסְכִּיב הִמָּה כָּלַמַּתְם יִשְׂאוּ׃ וְאַתֶּם 8
דְּרִי יִשְׂרָאֵל עֹנְפֶכֶם תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ לַעֲמֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי קָרְבוּ לָבוֹא׃ כִּי הִנְנִי אֲלֵיכֶם וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וְנִעַבְדְתֶם 9
וְנִוְרַעְתֶם׃ וְהִרְבִּיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל־ 10
וְנֹשְׁבוֹ הָעָרִים וְהַחֲרָבוֹת תִּבְנֶנּוּהָ׃ וְהִרְבִּיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם 11
וּבְהִמָּה וּרְבוּ וּפְרִוּ וְהוֹשַׁבְתִּי אֶתְכֶם כַּקֶּדְמוֹתֵיכֶם וְהוֹמַכְתִּי
מִרְאֵשֵׁיכֶם וְיִדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוִה׃ וְהוֹלַכְתִּי עֲלֵיכֶם 12
אָדָם אֶת-עַמֵּי יִשְׂרָאֵל וְיִרְשׁוּךָ וְהָיִיתָ לָדָם לְנַחֲלָה וְלֹא-
תוֹסֵף עוֹד לְשִׁבְלֶם׃ כִּהֲ אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן אֲמַרְתִּים 13
לָכֶם אֲכַלְתָּ אָדָם אֶתִּי וּמִשְׁפַּלַּת גִּנְיָךְ הָיִיתָ׃ לָכֵן אָדָם 14
לֹא-תֹאכְלִי עוֹד וְגִנְיָךְ לֹא תִכְשַׁל־עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃
וְלֹא-אֲשַׁמְעֶנּוּ אֲלֵיךָ עוֹד כָּלַמַּת הַגּוֹיִם וְחֲרַפְתָּ עַמִּים לֹא 15
תִשְׂאִי-עוֹד וְגִנְיָךְ לֹא-תִכְשַׁל־י עוֹד נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃
וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בְּיָדֶיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל 16
יֹשְׁבִים עַל-אֲדַמַּתְם וַיִּשְׂמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבְעִלְיוֹתָם 17
כְּטַמְאֵת הַנְּדָה הָיִיתָ דַרְכָּם לִפְנֵי׃ וְאֲשַׁפֵּךְ חִמְתִּי עֲלֵיכֶם 18
עַל-הָדָם אֲשֶׁר-שִׁפְכוּ עַל-הָאָרֶץ וּבְגִלּוֹלֵיהֶם טִמְאוּהָ׃
וְאֶפְיָן אַתֶּם בְּגוֹיִם וַיִּזְרוּ בְּאֶרְצוֹת כְּדַרְכָּם וּבְעִלְיוֹתָם 19

שפטתים

v. 5. כצ"ל v. 13. את קרי ibid. גויך קרי v. 14. וגויך קרי
ibid. חשלקרי v. 15. וגויך קרי v. 16. הסמרת פרשת פרה

4 וּמִשְׁמָה׃ עֲרִיךְ חֲרָבָה אֲשִׁים וְאַתָּה שְׂמָמָה תְּדוּהָ וַיִּדְעַתָּ
ה כִּי-אֲנִי יְהוָה׃ יַעַן הָיִיתָ לָךְ אֵיבַת עוֹלָם וַתַּגֵּר אֶת-בְּנֵי-
6 יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי חֲרָב בְּעַת אֲיִדָם בְּעַת עֶזְרָת קִיץ׃ לָכֵן חִי-
אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה כִּי-לָדָם אֲעִשֶׂה וְדָם יִרְדֹּפֵךָ אִם-לֹא
7 דָם שְׂנֵאתָ וְדָם יִרְדֹּפֵךָ׃ וְנִתְּתִי אֶת-הָרַר שְׁעִיר לְשְׂמָמָה
8 וּשְׂמָמָה וְהִכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֵבֶר וְשָׁב׃ וּמִלֵּאתִי אֶת-הָרִיו
חַלְלֵי וּגְבֻעוֹתֶיךָ וְגִיאֹתֶיךָ וּכְל־אִפְיָקֶיךָ חַלְלֵי-חֲרָב וּפְלוּ
9 בָדָם׃ שְׂמָמוֹת עוֹלָם אֲתַנֶּה וְעֲרֹךְ לֹא תִשְׁבְּנָה וַיִּדְעֶתֶם
י כִּי-אֲנִי יְהוָה׃ יַעַן אֲמַרְךָ אֶת-שְׁנֵי הַגּוֹיִם וְאַת-שְׁתֵּי
11 הָאֲרָצוֹת לִי תִדְוֶנָה וַיִּרְשְׁנָה וַיְהוּהָ שֵׁם הָיָה׃ לָכֵן חִי-אֲנִי
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְעִשִׂיתִי כַּאֲפֹד וּבְקִנְאֵתֶיךָ אֲשֶׁר עִשִׂיתָ
12 מִשְׁנֵאתֶיךָ בָּם וּנְוִדַעְתִּי בָּם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁפֵּטֶךָ׃ וַיִּדְעַתָּ כִּי
אֲנִי יְהוָה שְׂמַעְתִּי וְ אֶת-כָּל-נְאֻמוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עַל-
13 דְּרִי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וּשְׂמָמָה לָנוּ נִתְּנוּ לְאֲכֹלָה׃ וַתַּגִּדְלוּ
עָלַי בְּפִיכֶם וְהִעַתְרַתֶּם עָלַי דְּבַרְיֶכֶם אֲנִי שְׂמַעְתִּי׃
14 כִּהֲ אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּשִׂמּוֹחַ כָּל-הָאָרֶץ שְׂמָמָה אֲעִשֶׂה-
15 לָךְ׃ כְּשִׂמְחַתֶּךָ לְנַחֲלַת בֵּית-יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר-שְׂמָמָה
כֵּן אֲעִשֶׂה-לָךְ שְׂמָמָה תִּהְיֶה הַר-שְׁעִיר וּכְל־אֲדוֹם כָּל־הָ
וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה׃

לו CAP. XXXVI.

4 וְאַתָּה בְּיָדֶיךָ הִנְבֵּא אֶל-דְּרִי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ דְּרִי יִשְׂרָאֵל
2 שְׂמַעְתִּי דְּבַר-יְהוָה׃ כִּהֲ אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן אָמַר הָאוֹיֵב
3 עֲלֵיכֶם הָאֵחַ וּבְמֹת עוֹלָם לְמִוְרָשָׁה הָיִיתָ לָנוּ׃ לָכֵן
הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ כִּהֲ אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן בִּזְעַן שְׂמוֹת וּשְׂאֵף
אַתֶּם מִסְכִּיב לְהָיוֹתְכֶם מִוְרָשָׁה לְשֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם וַתַּעֲלוּ
4 עַל-שִׁפְתַי לְשׁוֹן וְדַבַּתְעֶם׃ לָכֵן דְּרִי יִשְׂרָאֵל שְׂמַעְתִּי
דְּבַר-אֲדֹנָי יְהוִה כִּהֲאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת
לְאִפְיָקִים

ל"ה v. 9. תשובנה קרי v. 12. שמעו קרי

כ שפֹּטִים: וַיְבֹא אֱלֹהִים אֲשֶׁר-בָּאוּ שֵׁם וַיְחַלְלוּ אֶת-
שֵׁם קֹדֶשׁי בְּאֹמַר לָהֶם עִם-יְהוָה אֱלֹהֵי וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ:
21 וְאֶחְמַל עַל-שֵׁם קֹדֶשׁי אֲשֶׁר חִלְּלוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּנֹגִים
22 אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁמָּה: לָכֵן אֹמַר לְבֵית-יִשְׂרָאֵל כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי
אִם-לְשֵׁם-קֹדֶשׁי אֲשֶׁר חִלְּלֶתֶם בְּנֹגִים אֲשֶׁר-בָּאתֶם שָׁם:
23 וּקְדַשְׁתִּי אֶת-שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלְּלֵל בְּנֹגִים אֲשֶׁר חִלְּלֶתֶם
בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוָה בְּהַקְדִּישִׁי
24 בְּכֶם לְעֵינֵיהֶם: וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן-הַגּוֹיִם וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם
כֹּה מִכָּל-הָאָרְצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-אֲדֹמְתְכֶם: וּזְרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וְשִׁחַרְתֶּם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-
26 גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב הַדָּשׁ וְרוּחַ
חַדְשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת-לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרְכֶם
27 וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בֶּשֶׂר: וְאֶת-רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעִשִׂיתִי
28 אֶת אֲשֶׁר-בַּחֲקוֹ תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשִׂיתֶם: וַיִּשְׁבַּתֶּם
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתֵּיכֶם וְהָיִיתֶם לִי לְעַם וְאֲנִי
29 אֱהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם
וּקְרָאתִי אֶל-יְהוָה וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא-אֶתֶן עֲלֵיכֶם רָעַב:
ל וְהִרְבִּיתִי אֶת-פְּרִי הָעֵץ וְתִגְבַּחַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-
31 תִּקְחוּ עוֹד חֶרֶפַת רָעַב בְּנֹגִים: וּזְכַרְתֶּם אֶת-דַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-טוֹבִים וּנְקַמְתֶּם בְּפִנְיֶיכֶם עַל-
32 עוֹנֹתֵיכֶם וְעַל-תּוֹעֵבֹתֵיכֶם: לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי-עֹשֶׂה נֹאֵם
אֲדֹנָי יְהוָה וַיִּדַע לָכֶם בּוֹשׁוּ וְהִפְלַמּוּ מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית
יִשְׂרָאֵל: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה בְּיוֹם טַהֲרֵי אֶתְכֶם מִכָּל
34 עוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת-הָעָרִים וְנִבְנוּ הַחֲרֻבוֹת: וְהָאָרֶץ
הַנִּשְׁמָה תִּעֲבֹד תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה שְׂמֵמָה לְעֵינַי בְּלִעֹבֵר:
לֹה וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הַלֹּזוֹ הַנִּשְׁמָה הָיְתָה בְּנִדְעוֹת וְהָעָרִים הַחֲרֻבוֹת
וְהַנִּשְׁמָה

v. 20. ספרון ויבוא v. 23, 25. כציל v. 35. דרי בצורי

וְהַנִּשְׁמָה וְהַנְּחָרְסוֹת בְּצוּרוֹת יִשְׁבוּ: וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
יִשְׁאָרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּנִיתִי הַנְּחָרְסוֹת
37 נִמְעַתִּי הַנִּשְׁמָה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעִשִׂיתִי: כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה עוֹד זֹאת אֲדַרֵּשׁ לְבֵית-יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
38 לָהֶם אֲרֶבָּה אֶתְכֶם בְּצֹאן אָדָם: בְּצֹאן קֹדְשִׁים בְּצֹאן
יְרוּשָׁלַם בְּמִזְעוּדֶיהָ בֵּין תְּהִינֶנָּה הָעָרִים הַחֲרֻבוֹת מְלֵאוֹת
צֹאן אָדָם וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה:

לו CAP. XXXVII.

הַיְתָה עָלַי יְדִי-יְהוָה וַיּוֹצֵאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ
הַבְּקָעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת: וְהִעֲבִירַנִי עֲלֵיהֶם סְבִיב
2 סְבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל-פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִנֵּה יִבְשׁוֹת
מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּדָאֵם הַתְּחִינָה הַנִּשְׁמָה הָאֵלֶּה
3 וַאֲמַר אֲדֹנָי יְהוָה אַתָּה יָדַעְתָּ: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנֵּבֵא עַל-
4 הַנִּשְׁמָה הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הַנִּשְׁמָה הַיְבֵשׁוֹת שְׁמַעוּ
5 דְבַר-יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִ
הֵנָּה אֲנִי מְבִיא בְּכֶם רוּחַ וְהָיִיתֶם: וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים
6 וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בֶּשֶׂר וּקְרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְּכֶם
רוּחַ וְחָיִיתֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה: וְנִבְאֹתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
7 וַיְחִי-קוֹל בְּהִנְבְּאֵי וְהַנְּחָרְעֵשׂ וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל-
8 עֲצָמוֹ: וּרְאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבֶשֶׂר עָלָה וַיִּקְרָם
9 עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנֵּבֵא
אֶל-הָרוּחַ הִנֵּבֵא בְּדָאֵם וְאָמַרְתָּ אֶל-הָרוּחַ כֹּה-אָמַר
אֲדֹנָי יְהוָה מֵאֲרַבַּע רִיחוֹת כֹּה־יְרוּחַ וּפְתוּ בְּהַרְוִיגִים
הָאֵלֶּה וַיְחִיו: וְהִנֵּבֵאֹתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וְתִבּוֹא בָהֶם הָרוּחַ
11 וַיְחִיו וַיַּעֲמְדוּ עַל-רַגְלֵיהֶם תֵּל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר
אֵלַי בְּדָאֵם הַנִּשְׁמָה הַנִּשְׁמָה הָאֵלֶּה כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל הִנֵּה
אָמְרִים יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה תְּקוּמָתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ:
לכֹּן

ל' v. 36. עיב לספרדים v. 37. הפטורה לשבת וחול המועד של פסח. והספרדים מתחילין דיתה עלי v. 38. דרי בצורי ibid. עד כאן לאשכנזים

12 לָכֵן הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה
 אֲנִי פָתַח אֶת־קְבֻרֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם
 13 עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי
 יְהוָה כִּפְתַחְתִּי אֶת־קְבֻרֹתֵיכֶם וּבַהֲעֵלוֹתִי אֶתְכֶם
 14 מִקְבֻרֹתֵיכֶם עִמִּי׃ וְנָתַתִּי רוּחִי בְכֶם וְחַיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי
 אֶתְכֶם עַל־אֲדַמַּתְכֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וַעֲשִׂיתִי
 15 נְאֻמֵי־יְהוָה׃ * וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה
 16 בְּדֹאֲדָם קַח־לָךְ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וּלְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ
 17 אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ׃ וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־
 18 אֶחָד לָךְ לַעֲצֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאֶחָדִים בְּיָדְךָ׃ וּכְאֲשֶׁר יֹאמְרוּ
 אֱלֹהֵי בְנֵי עַמֻּךְ לֵאמֹר הַלֹּוא־תִּנְדָּר לָנוּ מִה־אֱלֹהֵי לָךְ׃
 19 דַּבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקַח אֶת־עֵץ
 20 יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד־אֶפְרַיִם וּשְׂבַטִי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ וְנָתַתִּי אוֹתָם
 עָלָיו אֶת־עֵצוֹ וְהוּדָה וַעֲשִׂיתֶם לַעֲצֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי׃
 21 וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לַעֲנִינֵיהֶם׃ וַדַּבֵּר
 אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקַח אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ־שָׁם וּקְבַצְתִּי אֹתָם
 22 מִסְּבִיב וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל־אֲדַמַּתְכֶם׃ וַעֲשִׂיתִי אֹתָם לְנוֹי
 אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּתָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמִלֶּךְ אֶחָד יְהוּדָה לְכָל־שָׁלֹשׁ
 23 עוֹד׃ וְלֹא יְהִי־עוֹד לְשָׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יִחַצּוּ עוֹד לְשֵׁנִי מִמְּלָכוֹת
 עוֹד׃ וְלֹא יִשְׁמְאוּ עוֹד בְּגִלְוֵיהֶם וּבִשְׁקֻצֵיהֶם וּבְכָל־
 פִּשְׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אוֹתָם מִכָּל מוֹשַׁבְתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ
 24 בָהֶם וְסַהֲרַתִּי אוֹתָם וְהוֹרֵלִי לָעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם
 לְאֱלֹהִים׃ וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוּעֵה אֶחָד יְהוּדָה
 כֹּה לְכָל־שָׁלֹשׁ וּבְמִשְׁפַּטִּי יִלְכוּ וְחֻקוֹתַי יִשְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם׃ וַיִּשְׁבוּ
 עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לַיעֲקֹב אֲשֶׁר יִשְׁבוּרְבָה
 אֲבוֹתֵיכֶם

v. 14. עד כאן v. 15. הפטרת ויגש v. 16, 19. חבריו ק' v. 22. יהו קרי

אֲבוֹתֵיכֶם וַיִּשְׁבוּ עָלֶיהָ הִמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד־
 26 עוֹלָם וְהָיָה עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית
 שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יְהוּדָה אוֹתָם וּנְתַתִּים וְהִרְבִּיתִי אוֹתָם
 27 וְנָתַתִּי אֶת־מְקוֹדְשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם׃ וְהָיָה מִשְׁפְּנֵי עֲלֵיהֶם
 28 וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהָמָה יְהוֹרֵלִי לָעַם׃ וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם
 כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדֵּשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל בַּהֲיוֹת מְקוֹדְשִׁי בְּתוֹכָם
 לְעוֹלָם׃ *

לח CAP. XXXVIII. לח

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בְּדֹאֲדָם שִׁים פְּנִיךָ אֶל־גּוֹג * 2
 אֶרֶץ הַמְּגוֹג נָשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁד וְתִבַּל וְהִנְבֵּא עָלָיו׃ וְאָמַרְתָּ 3
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֱלֹהֶיךָ גּוֹג נָשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁד
 וְתִבַּל׃ וְשׁוֹבְכְתִיךָ וְנָתַתִּי חַחִים בְּלַחְיֶיךָ וְהוֹצֵאתִי אוֹתְךָ 4
 וְאֶת־כָּל־חֵילְךָ סוּסִים וּפָרָשִׁים לְבָשִׂי מְכֻלָּל כְּלָם קָהָל
 רַב צִנְהָ וּמִן תַּפְשֵׁי חֲרָבוֹת כְּלָם׃ פָּרַס כּוֹשׁ וּפּוֹטָה 5
 אֹתָם כְּלָם מִגֵּן וּכּוֹבֵעַ׃ גָּמַר וְכָל־אֲנָפִיָּה בֵּית תּוֹנֵרְמָה 6
 יִרְכַּתִּי צָפוֹן וְאֶת־כָּל־אֲנָפִיו עִמִּים רַבִּים אִתְּךָ׃ הַבֵּן 7
 וְהָבֵן לָךְ אֹתָהּ וְכָל־קַהֲלֶיךָ הַנִּקְהָלִים עָלֶיךָ וְהוֹיֵת לָהֶם
 לְמִשְׁמֵר׃ מִיָּמִים רַבִּים תִּפְקַד בְּאַחֲרֵית הַשָּׁנִים תָּבוֹא 8
 אֶל־אֶרֶץ מְשׁוֹבְכַת מַחְרָב מְקַבְּצַת מַעֲמִים רַבִּים עַל־
 חֲרֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הָיוּ לְחֲרָבָה תָּמִיד וְהוּא מַעֲמִים
 הוֹצֵאָה וַיִּשְׁבוּ לְבַטַח כְּלָם׃ וְעָלִיתָ כְּשׂוֹאָה תָּבוֹא כְּעֵנָן 9
 לְכַפּוֹת הָאָרֶץ תִּהְיֶה אֹתָהּ וְכָל־אֲנָפִיךָ וְעִמִּים רַבִּים אִתְּךָ׃
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיָה יְהוָה בֵּינִים הוּא יַעֲלוּ *
 דְּבָרִים עַל־לִבְךָ וְחֲשַׁבְתָּ מִחֲשַׁבַּת רָעָה׃ וְאָמַרְתָּ אֲעֲלֶה 11
 עַל־אֶרֶץ פְּרוּזוֹת אֲבוֹא הַשְׁקֵטִים יִשְׁבִּי לְבַטַח כְּלָם יֹשְׁבִים
 בְּאֵין חוּמָה וּבְרִיחַ וּדְלָתִים אֵין לָהֶם׃ לְשַׁלַּל שְׁלַל וּלְכוּ 12
 בָּו לְהָשִׁיב יָדְךָ עַל־חֲרָבוֹת נוֹשְׁבוֹת וְאֶל־עַם מְאֻפָּת מְגוֹיִם

עשה

13 עשה מקנה וקנין ישבי על-טבור הארץ: שבא וידון
 וסחרי תרשיש וכל-כפיריה יאמרו לך הלשלל שלל
 אתה בא הלכו בו הקתלת קהלך לשאת כסף וזהב
 14 לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול: לכן הנבא בך
 אדם ואמרת לגוג פה אמר אדני יהוה הלוא בנים
 15 הוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע: ובאת ממקומך
 מירבתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם
 16 קהל גדול ותול רב: ועלית על-עמי ישראל בענן לבסות
 הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על-ארצי למען
 17 דעת הגוים אתי בהקדשי בך לעיניהם גוג: כהר
 אמר אדני יהוה האתה הוא אשר-דברתי בנמים קדמונים
 ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא
 18 אותך עליהם: והנה ביום ההוא בוא גוג על-
 אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי:
 19 ובקנאתי באש-עברתי דברתי אס-לא ביום ההוא יהיה
 ב רעש גדול על אדמת ישראל: ורעשו מפני דגני הים ועוף
 השמים וחיית השדה וכל-הרמש הרמש על-האדמה וכל
 האדם אשר על-פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו
 21 המדרנות וכל-חומה לארץ תפול: וקראתי עליו לכל-
 הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה:
 22 ונשפטתי אתו בדבר ובדם ונשם שוטף ואבני אלגביש
 אש ונפלות אמטיר עליו ועל-אנפיו ועל-עמיו רבים אשר
 23 אתו: והתנדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים
 וידעו כי-אני יהוה:

לט CAP. XXXIX.

לט

א ואתה בך-אדם הנבא על-גוג ואמרת פה אמר אדני יהוה
 2 הנני אליך גוג נשיא ראש משד ותבל: ושבתתיך
 וששאתיך

לט 18. הפטרה שבת וחול המועד של סוכות

וששאתיך והעליתיך מירבתי צפון והבאותיך על-הרי
 ישראל: והביתי קשתך מיד שמאלך ותצוץ מיד ימינך
 3 אפיל: על-הרי ישראל תפול אתה וכל-אנפיה ועמיו
 4 אשר אתך לעיני צפור כל-פנה ותנת השדה נתתיך
 לאכלה: על-פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני
 5 יהוה: ושלחתי-אש במגוג ובשבי האיים לבטח וידעו
 6 כי-אני יהוה: ואת-שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל
 7 ולא-אחל את-שם-קדשי עוד וידעו הגוים כי-אני יהוה
 קדוש בישראל: הנה באה ונהלתה נאם אדני יהוה
 8 הוא היום אשר דברתי: ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו
 9 והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובהצים ובמקל יד
 וברמח ובערו בהם אש שבע שנים: ולא-ישאו עצים מן
 השדה ולא יחטבו מן-היערים כי בנשק יבערו-אש
 10 ושללו את-שלליהם וכוזו את-כוזיהם נאם אדני יהוה:
 11 והנה ביום ההוא אתן לגוג מקום-שם קבר בישראל
 גי העברים קדמת הים וחסמת היא את-העברים וקברו
 12 שם את-גוג ואת-כל-המונה וקראו גיא המזן גוג: וקברום
 בית ישראל למען טהר את-הארץ שבעה חדשים:
 13 וקברו כל-עם הארץ והיה להם לשם יום הפבדי נאם
 14 אדני יהוה: ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים
 את-העברים את-הנותרים על-פני הארץ לטהרה מקצה
 15 שבעה-חדשים יחקרו: ועברו העברים בארץ וראו
 16 עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים
 אל-גיא המזן גוג: וגם שם-עיר המונה וטהרו הארץ:
 17 ואתה בך-אדם כה-אמר אדני יהוה אמר לצפור כל-
 כנה ולכל חיות השדה הקבצו ובאו האספו מפניב על-
 ובהו אשר אני זבח לכם ובה גדול על הרי ישראל
 ואכלתם

v. 2. א נחה v. 3. מלא ואי v. 8. קמץ בויק v. 16. עד כאן

18 ואכלתם בשר ושתיתם דם: בשר גבורים תאכלו ודם
 נשיאי הארץ תשתו אילים פרים ועתודים פרים מריאי
 19 בשן פלם: ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשפרון
 כ מזבחי אשר וזבחי לבם: ושבעתם על-שלחני סוס
 21 ורכב גבור וכל-איש מלחמה נאם אדני יהוה: ונתתי
 את-קבורי בגוים וראו כל-הגוים את-משפטי אשר עשיתי
 22 ואת-ידרי אשר-שמתי בהם: וידעו בית ישראל כי אני
 23 יהוה אלהיהם מן-היום ההוא והלאה: וידעו הגוים כי
 בעונם גלו בית-ישראל על אשר מעלתי כי ואסתר פני
 24 מהם ואתגם ביד צריהם ויפלו כחרב פלם: כטמאתם
 כה ובכשעציהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם: לכן פה אמר
 אדני יהוה עתה אשוב את-שבתי יעקב ורחמתי כל-
 26 בית ישראל וקנאתי לשם קדשי: ונשו את-פלמתם ואת-
 כל-מעלם אשר מעלתי כי בשבתם על-אדמתם לבטח
 27 ואין מקריר: בשובבי אותם מן-העמים וקבצתי אתם
 28 מארצות אביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים: וידעו
 כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אותם אל-הגוים ובנסתים
 29 אל-אדמתם ולא-אתיר עוד מהם שם: ולא-אסתיר עוד
 פני מהם אשר שפכתי את-רוחי על-בית ישראל נאם
 אדני יהוה:

מ CAP. XL.

א בעשירים ותמש שנה לנגלותנו בראש השנה בעשור
 לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הפתה העיר
 בעצם | היום הזה היתה עלי יד-יהוה ויבא אתי שמה:
 2 במראות אלהים הביאני אל-ארץ ישראל ויניחני אל-
 3 הר גבוה מאד ועליו כמבנה-עיר מנוגב: ויביא אותי
 שמה והנה-איש מראהו כמראה נחשת ופתיל-פשתים
 בידו

ליט v. 17. 19. מלעיל v. 25. שנות קרי v. 26. חבר א

בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: וידבר אלי האיש 4
 בן-אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל
 אשר-אני מראה אותך כי למען תראותה הבאתה
 הנה הנך את-כל-אשר-אתה ראה לבית ישראל: והנה ה
 חומה מחוץ לבית סביב וסביב וביד האיש קנה המדה
 שש-אמות באמה וטפח וימד את-רחב הבנין קנה אחד
 6 וקומה קנה אחד: ויבוא אל-שער אשר פניו דרך 6
 הקדומה ויעל במעלתו וימד ואת-סף השער קנה אחד
 רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב: והתא קנה אחד 7
 ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף
 8 השער מאצל אלם השער מהבית קנה אחד: וימד את 8
 אלם השער מהבית קנה אחד: וימד את-אלם השער 9
 שמנה אמות ואילו שתים אמות ואלם השער מהבית:
 ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה 1
 מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו:
 11 וימד את-רחב פתח-השער עשר אמות ארך השער
 12 שלוש עשרה אמות: וגבול לפני התאות אמה אחת
 ואמה-אחת גבול מפה והתא שש-אמות מפו ושש
 13 אמות מפו: וימד את-השער מנג התא לנגו רחב עשירים
 14 וחמש אמות פתח נגד פתח: ויעש את-אילים ששים 14
 אמה ואל-איל החצר השער סביב וסביב: ועל-פני 15
 השער היאתון על-לפני אלם השער הפנימי חמשים
 אמה: וחלונות אטמות אל-התאים ואל אליהמה 16
 לפנימה לשער סביב וסביב וכן לאלמות וחלונות
 סביב וסביב לפנימה ואל-איל תמרים: ויביאני אל- 17
 החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב
 סביב שלשים לשכות אל-הרצפה: והרצפה אליפתח 18
 השערים

v. 4. קמץ בלא אס"ף v. 6. במלחון קרי v. 9. ואילו ק v. 15. האיתון ק

19 רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ
 כ מאה אמה הקדים והצפון: והשער אשר פניו דרך
 21 הצפון לחצר החיצונה מדר ארפו ורחבו: ותאו
 שלושה מפו ושלושה מפו ואילו ואלמו הנה במדת
 השער הראשון חמשים אמה ארפו ורחב חמש ועשרים
 22 באמה: וחלונו ואילמו ותימרו במדת השער אשר פניו
 דרך הקדים ובמעלות שבע יעלובו ואילמו לפניהם:
 23 ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד
 24 משער אל-שער מאה אמה: ויולבני דרך הדרום והנה
 שער דרך הדרום ומדר אילו ואלמו במדות האלה:
 כה וחלונים לו ולאילמו סביב וסביב בהחלונות האלה
 26 חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה: ומעלות
 שבעה עלותו ואילמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו
 27 ואחד מפו אל-אילו: ושער לחצר הפנימי דרך הדרום
 28 וימד משער אל-השער דרך הדרום מאה אמות: ויביאני
 אל-חצר הפנימי בשער הדרום וימד את-השער הדרום
 29 במדות האלה: ותאו ואילו ואלמו במדות האלה
 וחלונות לו ולאילמו סביב וסביב חמשים אמה ארך
 ל ורחב עשרים וחמש אמות: ואלמות סביב וסביב ארך
 31 חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות: ואילמו אל-
 חצר החיצונה ותמרים אל-אילו ומעלות שמונה מעלו:
 32 ויביאני אל-החצר הפנימי דרך הקדים וימד את-השער
 במדות האלה: ותאו ואילו ואלמו במדות האלה
 33 וחלונות לו ולאילמו סביב וסביב ארך חמשים אמה

ורחב חמש ועשרים אמה: ואילמו לחצר החיצונה
 ותמרים אל-אילו מפו ומפו ושמונה מעלות מעלו:
 ויביאני אל-שער הצפון ומדר במדות האלה: תאו
 אלו ואלמו וחלונות לו סביב וסביב ארך חמשים אמה
 ורחב חמש ועשרים אמה: ואילו לחצר החיצונה
 ותמרים אל-אילו מפו ומפו ושמונה מעלות מעלו:
 ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיו את-העלה:
 ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה
 לשחוט אליהם העלה והחטאת והאשם: ואל-הכתף מ
 מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות
 ואל-הכתף האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות:
 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף
 41 השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו: וארבעה שלחנות
 לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה
 אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם וניחו את-הכלים
 אשר ישחטו את-העולה בם והקבח: והשפתים מפה
 אחד מוכנים בבית סביב וסביב ואל-השלחנות בשר
 הקרבן: ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר
 44 הפנימי אשר אל-כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום
 אחד אל-כתף שער הקדים פני דרך הצפון: וידבר מה
 אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לפניהם שמרי
 משמרת הבית: והלשכה אשר פניה דרך הצפון לפניהם
 46 שמרי משמרת המזבח המה בני-צדוק הקרבים מבני
 לוי אלי-יהוה לשרתו: וימד את-החצר ארך מאה אמה
 47 ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: ויבאני
 אל-אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש
 אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלוש אמות

19. v. כמעל. v. 21. וחאו ק. ibid. ואילו ק. ibid. ואלמו ק. v. 22. וחלונו ק. ibid. ואלמו ק.
 ibid. וחמרו ק. ibid. ואלמו ק. v. 24. אילו ק. ibid. ואלמו ק. v. 25. ולאילמו ק.
 v. 26. עולתו ק. ibid. ואלמו ק. ibid. אילו ק. v. 29. וחאו ק. ibid. ואילו ק.
 ibid. ואלמו ק. ibid. ואלמו ק. v. 31. ואלמו ק. ibid. אילו ק. ibid. מעלו ק.
 v. 33. וחאו ק. ibid. ואילו ק. ibid. ואלמו ק. ibid. ולאילמו ק.

מפו
 34. v. ואלמו ק. ibid. אילו ק. ibid. מעלו ק. v. 36. וחאו ק. ibid. אילו ק. ibid.
 ואלמו ק. v. 37. ואילו ק. ibid. אילו ק. ibid. מעלו ק. v. 39. 41. v. מא עלהם. v. 43. כציל

49 מִפּוֹ: אֶרֶךְ הָאֵלֶם עֲשָׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עֲשָׂרָה אַמָּה
וּבְמַעְלֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ אֵלָיו וְעַמֻּדִים אֶל־הָאֵילִים אֶחָד
מִפָּה וְאֶחָד מִפָּה:

מא

CAP. XLI. מא

א וַיְבִיאֵנִי אֶל־הַהֹכֵל וַיֹּמַד אֶת־הָאֵילִים שְׁש־אַמּוֹת רֹחַב
2 מִפּוֹ וְשֵׁשׁ־אַמּוֹת רֹחַב־מִפּוֹ רֹחַב הָאֵהָל: וְרֹחַב הַפֶּתַח
עֶשֶׂר אַמּוֹת וּכְתֻפּוֹת הַפֶּתַח חֲמֵשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וְחֲמֵשׁ
אַמּוֹת מִפּוֹ וַיֹּמַד אֶרְכּוֹ אַרְבַּעִים אַמָּה וְרֹחַב עֲשָׂרִים
3 אַמָּה: וּבָא לַפְּנֵימָה וַיֹּמַד אֵיל־הַפֶּתַח שְׁתֵּים אַמּוֹת
4 וְהַפֶּתַח שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַפֶּתַח שֶׁבַע אַמּוֹת: וַיֹּמַד אֶת־
הָאֶרְכּוֹ עֲשָׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עֲשָׂרִים אַמָּה אֶל־פְּנֵי הַהֹכֵל
ה וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים: וַיֹּמַד קִיר הַבַּיִת שֵׁשׁ
אַמּוֹת וְרֹחַב הַצֵּלַע אַרְבַּע אַמּוֹת סָבִיב וְסָבִיב לַבַּיִת
6 סָבִיב: וְהַצֵּלְעוֹת צֵלַע אֶל־צֵלַע שְׁלוֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים פְּעֻמִּים
וּבָאוֹת בַּקִּיר אֲשֶׁר־לַבַּיִת לַצֵּלְעוֹת סָבִיב וְסָבִיב לַהֲוֹת
7 אַחֲזוּזִים וְלֹא־יָהוּ אַחֲזוּזִים בַּקִּיר הַבַּיִת: וְרַחֲבָה וְנִסְבָּה
לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה לַצֵּלְעוֹת בִּי מוֹסַב־הַבַּיִת לְמַעַלָּה
לְמַעַלָּה סָבִיב וְסָבִיב לַבַּיִת עַל־בֶּן רֹחַב לַבַּיִת לְמַעַלָּה
8 וּבֶן הַתְּחַתּוּנָה יַעֲלֶה עַל־הַעֲלִיּוֹנָה לְתִיבּוֹנָה: וְרֹאִיתִי לַבַּיִת
נְבִיחָה סָבִיב וְסָבִיב מִיַּסְדּוֹת הַצֵּלְעוֹת מְלוֹ הַקִּנָּה שֵׁשׁ
9 אַמּוֹת אַצִּילָה: רֹחַב הַקִּיר אֲשֶׁר־לַצֵּלַע אֶל־הַחֹזֶן חֲמֵשׁ
י אַמּוֹת וְאֲשֶׁר מִנֹּחַ בֵּית צֵלְעוֹת אֲשֶׁר לַבַּיִת: וּבֶיִן הַקְּשָׁכוֹת
11 רֹחַב עֲשָׂרִים אַמָּה סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב וְסָבִיב: וּפֶתַח
הַצֵּלַע לְמִנְחָה פֶּתַח אֶחָד בְּרֹדֶף הַצִּפּוֹן וּפֶתַח אֶחָד לְדָרוֹם
12 וְרֹחַב מְקוֹם הַמִּנְחָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב וְסָבִיב: וְהַבִּנְיָן
אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הַגְּזֵרָה פֶּתַח הַדְּרֹד־תֵּיִם רֹחַב שֶׁבַעִים אַמָּה
וְקִיר הַבִּנְיָן חֲמֵשׁ־אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב וְסָבִיב וְאֶרְכּוֹ תִּשְׁעִים

אמה

אַמָּה: וַיִּמְדֵּךְ אֶת־הַבַּיִת אֶרֶךְ מֵאָה אַמָּה וְהַגְּזֵרָה וְהַבְּנִיָּה
13 וְקִירוֹתֶיהָ אֶרֶךְ מֵאָה אַמָּה: וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַגְּזֵרָה
14 לַקִּדְשִׁים מֵאָה אַמָּה: וַיִּמְדֵּךְ אֶרֶךְ־הַבִּנְיָן אֶל־פְּנֵי הַגְּזֵרָה
15 אֲשֶׁר עַל־אַחֲרֶיהָ וְאֶת־קִירָהּ מִפּוֹ וּמִפּוֹ מֵאָה אַמָּה וְהַהֹכֵל
16 הַפְּנִימִי וְאֶלְמֵי הַחֲצָר: הַסָּפִים וְהַחֲלוּנִים הָאֲטָמוֹת
וְהָאֲתִיקִים וְסָבִיב לְשִׁלְשָׁתָם נֶגֶד הַסָּף שְׁחִיף עֵץ סָבִיב וְ
17 סָבִיב וְהָאֶרֶץ עַד־הַחֲלוּנוֹת וְהַחֲלוּנוֹת מְכֻסּוֹת: עַל־מַעַל
הַפֶּתַח וְעַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְלַחֹזֶן וְאֶל־כָּל־הַקִּיר סָבִיב וְ
18 סָבִיב בַּפְּנִימִי וּבְחִיצוֹן מִדּוֹת: וַעֲשׂוּי כְּרוּבִים וְתַמְרִים
וְתַמְרָה בֵּין־כְּרוּב לְכְּרוּב וּשְׁנַיִם פְּנִים לְכְּרוּב: וּפְנֵי אָדָם
19 אֶל־הַתְּמָרָה מִפּוֹ וּפְנֵי־כַפִּיר אֶל־הַתְּמָרָה מִפּוֹ עֲשׂוּי אֶל־
כָּל־הַבַּיִת סָבִיב וְסָבִיב: מִהָאֶרֶץ עַד־מַעַל הַפֶּתַח כ
20 הַכְּרוּבִים וְהַתְּמָרִים עֲשׂוּיִם וְקִיר הַהֹכֵל: הַהֹכֵל מְזוּזוֹת
21 רְבָעָה וּפְנֵי הַקִּדְשׁ הַמֵּרָאָה כַּמֵּרָאָה: הַמְּזוּבָּח עֵץ שְׁלוֹשׁ
אַמּוֹת גְּבוּהָ וְאֶרְכּוֹ שְׁתַּיִם אַמּוֹת וּמִקְצָעוֹתָיו לֹא וְאֶרְכּוֹ
וְקִירוֹתָיו עֵץ וַיְבַרֵךְ אֵלַי זֶה הַשִּׁלְחָן אֲשֶׁר לַפְּנֵי יְהוָה:
23 וּשְׁתַּיִם דְּלִתּוֹת לַהֹכֵל וְלַקִּדְשׁ: וּשְׁתַּיִם דְּלִתּוֹת לְדִלְתּוֹת
24 שְׁתַּיִם מוֹסַבּוֹת דְּלִתּוֹת שְׁתַּיִם לְדִלְתָא אֶחָת וּשְׁתַּיִ דְּלִתּוֹת
לְאַחֶרֶת: וַעֲשׂוּיָהּ אֵלֶיהֶן אֶל־דְּלִתּוֹת הַהֹכֵל כְּרוּבִים כה
וְתַמְרִים כַּאֲשֶׁר עֲשׂוּיִם לַקִּירוֹת וְעַב עֵץ אֶל־פְּנֵי הָאוּלָם
מִהַחֹזֶן: וְחֲלוּנִים אֲטָמוֹת וְתַמְרִים מִפּוֹ וּמִפּוֹ אֶל־כְּתֻפּוֹת
הָאוּלָם וְצֵלְעוֹת הַבַּיִת וְהָעֵבִים:

CAP. XLII. מב

מב

וַיּוֹצִיאֵנִי אֶל־הַחֲצָר הַחִיצוֹנָה הַבְּרָדָה הַבְּרָדָה הַצִּפּוֹן וַיְבִיאֵנִי
אֶל־הַלְּשָׁכָה אֲשֶׁר נֶגֶד הַגְּזֵרָה וְאֲשֶׁר־נֶגֶד הַבִּנְיָן אֶל־
הַצִּפּוֹן: אֶל־פְּנֵי אֶרֶךְ אַמּוֹת הַמֵּאָה פֶּתַח הַצִּפּוֹן וְהַרְחֵב
2 חֲמִשִּׁים אַמּוֹת: נֶגֶד הָעֲשָׂרִים אֲשֶׁר לַחֲצָר הַפְּנִימִי וְנֶגֶד
3 רַצְפָּה

רצפה אשר לחצר הקיצונה אתיק אלפני אתיק
 4 בשלשים: ולפני השלכות מהלך עשר אמות רחב אל-
 ה הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: והשלכות
 העליונות קצרות כיווכלו אתיקים מהנה מהפתחות
 6 ומתוכנות בנין: פי משלשות הנה ואין להן עמודים
 פעמודי החצרות על-כן נאצל מהפתחות ומתוכנות
 7 מהארץ: ונדר אשר-חוץ לעמת השלכות דרך החצר
 8 החצונה אלפני השלכות ארבו משים אמה: פי-
 ארץ השלכות אשר לחצר החצונה משים אמה והנה
 9 עלפני היכל מאה אמה: ומתחתה לשכות האלה
 ' המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החצונה: ברחבו
 נדר החצר דרך הקדים אלפני הגובה ואלפני הבנין
 11 לשכות: ודרך לפניהם במראה השלכות אשר דרך
 הצפון בארץ בן רחבן וכל מוצאיהן ובמשפטיהן
 12 ובפתחיהן: ובפתחי השלכות אשר דרך הדרום פתח
 בראש דרך דרך בפני הגדרת הגנה דרך הקדים
 13 בבואן: ונאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר
 אלפני הגובה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו-שם
 הכהנים אשר-קרובים ליהנה קדשי הקדשים שם יניחו
 קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם פי המקום
 14 קדש: בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל-החצר
 הקיצונה ושם יניחו בגדיהם אשר-ישרתו בהן כיוקדש
 טו הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל-אשר לעם: וכלה
 את-מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר
 16 פניו דרך הקדים ומדדו סביב סביב: מדד רוח הקדים
 בקנה המדה חמש-אמות קנים בקנה המדה סביב:
 17 מדד רוח הצפון חמש-אמות קנים בקנה המדה סביב:

את

v. 5. כ"א יאכלו v. 9. ומתחת השלכות קרי ibid. המבוא קרי v. 14. ולבשו קרי v. 16. מאות ק

את רוח הדרום מדד חמש-אמות קנים בקנה המדה: 18
 סבב אל-רוח הים מדד חמש-אמות קנים בקנה המדה: 19
 לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב סביב ארץ המש כ
 מאות ורחב המש מאות להבדיל בין הקדש לחל:

מג

CAP. XLIII. מג

ויולבני אליהשער שער אשר פנה דרך הקדים: והנה א
 כבוד אלתי ישראל בא מדד דרך הקדים וקולו בקול מים
 רבים והארץ הארצה מכבודו: ובמראה המראה אשר
 3 ראיתי במראה אשר-ראיתי בבאי לשחת את-העיר
 ומראות במראה אשר ראיתי אליההר כבר נאפל אל-
 פני: וכבוד יהנה בא אל-הבית דרך שער אשר פניו
 4 דרך הקדים: ותשאני רוח ותבאני אל-החצר הפנימי
 ה והנה מלא כבוד-יהנה הבית: ואשמע מדבר אלי מן-בית
 6 ואיש הנה עמד אצלי: ונאמר אלי בך-אדם את-מקום
 7 כסאי ואת-מקום כפות רגלי אשר אשקד-שם בתוך בני-
 ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית-ישראל שם קדשי
 8 המה ומלביהם בונותם ובפגרי מלביהם בנותם: בתתם
 ספסם את-ספי ומזונתם אצל מזונתי והקור ביני ובניהם
 וטמאו את-שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אותם
 9 באפי: עתה ירחקו את-זנותם ופגרי מלביהם ממני
 ושכנתי בתוכם לעולם: אתה בך-אדם הגד את-
 בית-ישראל את-הבית ויבלמו מעונותיהם ומדדו את-
 11 תכנית: ואם-נבלמו מכל אשר-עשו צורת הבית ותכונתו
 ומוצאו ומזבאו וכל-צורתו ואת כל-חוקתיו וכל-צורתו
 וכל-תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את-כל-
 צורתו ואת-כל-חוקתיו ועשו אותם: זאת תורת הבית
 על-ראש החר כל-גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה

זאת

מ"ג v. 10. הסטרת תצוה v. 11. צורתו קרי ibid. תורתו קרי

מד

CAP. XLIV. מד

1 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא א
 2 סגור: ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לך
 3 יפתח ואיש לא יבא בו פי יהוה אלהי ישראל בא בו
 4 והיה סגור: אתי הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם
 5 לפני יהוה מדרך אולם השער יבוא ומדרך יצא:
 6 וביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא
 7 כבוד יהוה את הבית יהוה ואפל אל פני: ויאמר אלי ה
 8 יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את
 9 כל אשר אני מדבר אתך לכל חקות בית יהוה ולכל
 10 תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש:
 11 ואמרת אלמרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה
 12 רב לכם מפלאת עבודתיכם בית ישראל: בהביאכם בני
 13 נכר ערלי לב וערלי בשר להזות במקדשי לחללו את
 14 ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי
 15 אל כל תועבותיכם: ולא שמרתם משמרת קדשי
 16 ותשימון לשמרי משמרת במקדשי לכם: כה אמר
 17 אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא
 18 אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: פי
 19 אס-הלוים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו
 20 מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם: והיו במקדשי משרתים
 21 פקודות אל שיערי הבית ומשרתים את הבית המה
 22 ישחטו את העלה ואת הנזבחה לעם והמה יעמדו לפניהם
 23 לשרתם: יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו
 24 לבית ישראל למכשול עון על-כן נשאתי ידי עליהם
 25 נאם אדני יהוה ונשאו עונם: ולא יגשו אלי לבחן לי
 26 ולנשת על-כל-קדשי אל-קדשי הקדשים ונשאו בלמחם

ותועבותם

v. 3. ibid. יתרו v. 5. קמץ בלא אסף. ibid. תורתו קיי v. 9. סברין יבוא

13 זאת תורת הבית: ואלה מדות המזבח באמות אמה
 אמה וטפח וחיך האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה
 14 סביב ורת האחד וזה גב המזבח: ומחיך הארץ עד
 העזרה התחתונה שתיים אמות ורחב אמה אחת
 15 ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות
 16 ורחב האמה: וההר אל ארבע אמות ומקאר איל ולמעלה
 17 הקרנות ארבע: והאר איל שתיים עשרה ארץ בשתיים
 18 עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבועיו: והעזרה ארבע
 עשרה ארץ בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבועיה
 19 והגבול סביב אותה חצי האמה ורחיק לה אמה סביב
 20 ומעלתהו פנות קדים: ויאמר אלי בן אדם כה אמר
 21 אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות
 22 עליו עולה ולזרק עליו דם: ונתתה אל-הכהנים הלויים
 23 אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה
 24 כ לשרתני פר בן בקר לחטאת: ולקחת מדמו ונתתה על-
 25 ארבע קרנותיו ואל-ארבע פנות העזרה ואל-הגבול
 26 סביב וחטאת אותו וכפרתהו: ולקחת את הפר החטאת
 27 ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: וביום השני תקריב
 שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח באשר
 28 חטאו בפר: בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים
 29 ואיל מן הצאן תמים: והקרבתם לפני יהוה והשליכו
 30 כה הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: שבעת
 31 ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן
 32 הצאן תמים יעשו: שבעת ימים וכפרו את המזבח
 33 וטהרו אתו ומלאו ידו: ויכלו את הימים והיה ביום
 השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את-עולותיכם
 ואת-שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה:

וישב

v. 16. והאר איל קיי v. 16. למדנחא וכפר כתיב
 יכפרו ק. ibid. ידיו ק. v. 27. א במקום י. ibid. עד כא

14 ותועבותם אשר עשו: ונתתי אותם שמרי משמרת
 טו הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו: והכהנים
 הלויים בני צדוק אשר שמרו את-משמרת מקדשי בתעות
 בני-ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני
 16 להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: המה יבאו אל-
 מקדשי והמה יקרבו אל-שלחני לשרתני ושמרו את-
 17 משמרתי: והיה בבואם אל-שערי החצר הפנימית בגדי
 פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי
 18 החצר הפנימית וביתה: פארי פשתים יהיו על-ראשם
 ומכנסי פשתים יהיו על-מתניהם לא יחגרו ביצוע:
 19 ובצאתם אל-החצר החיצונה אל-החצר החיצונה אל-
 העם יפשטו את-בגדיהם אשר-המה משרתם כם
 והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא-
 כ יקדשו את-העם בבגדיהם: וראשם לא ינלחו ופרע
 21 לא ישלחו כסוים יכסמו את-ראשיהם: ויין לא-ישתו
 22 כל-כהן בבואם אל-החצר הפנימית: ואלמנה וגרושה
 לא-יקחו להם לנשים כי אם-בתולת מזרע בית ישראל
 23 והאלמנה אשר-היה אלמנה מכהן יקחו: ואת-עמי
 24 יורו בין קדש לחל ובקטמא לטהור ודיעם: ועל-ריב
 המה יעמדו ל'שפט במשפטו ושפטו ואת-תורתני
 ואת-חקתי בכל-מועדי ישמרו ואת-שבתותי יקדשו:
 כה ואלמית אדם לא יבוא לטמאה כי אם-ללב ולאם ולבן
 26 ולבת לאח ולאחות אשר-לא-היתה לאיש וטמאו: ואחרי
 27 טהרתו שבעת ימים יספור-לו: וביום באו אל-הקדש
 אל-החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם
 28 אדני יהוה: והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה
 29 לאיתתני להם בישראל אני אחזתם: המנחה והחטאת

והאשם

והאשם המה יאכלום וכל-חרם בישראל להם יהוה:
 וראשית כל-בכורי כל וכל-תרומת כל מפל תרומתיכם ל
 לכהנים יהוה וראשית עריסותיכם תתנו לכהן להניח
 ברכה אל-ביתך: כל-נבלה וטרפה מן-העוף ומן-
 31 הבהמה לא יאכלו הכהנים:

מה

מה CAP. XLV.

וכהפילכם את-הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה א
 קדש מן-הארץ ארד חמשה ועשרים אלה ארד ורחב
 עשרה אלה קדש-הוא בכל-נבולה סביב: יהיה מזה
 2 אל-הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב
 וחמשים אמה מנרש לו סביב: ומן-המדה הזאת תמוד
 3 ארד חמש ועשרים אלה ורחב עשרת אלפים וברי-היה
 המקדש קדש גדשים: קדש מן-הארץ הוא לפניהם
 4 משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את-יהוה והיה
 להם מקום לבתים ומקדש למקדש: וחמשה ועשרים ה
 אלה ארד ועשרת אלפים רחב יהיה ללויים משרתי
 הבית להם לאחזה עשרים לשבת: ואחות העיר תתנו
 6 חמשת אלפים רחב וארד חמשה ועשרים אלה לעמת
 תרומת הקדש לכל-בית ישראל יהוה: ולנשיא מזה
 7 ומזה לתרומת הקדש ולאחות העיר אלפני תרומת
 הקדש ואלפני אחות העיר מפאת ים ימה ומפאת
 קדמה קדימה וארד לעמות אחד החלקים מנבול ים
 אל-נבול קדימה: לארץ יהוד-לו לאחזה בישראל ולא-
 8 וזנו עוד נשיאי את-עמי והארץ ותנו לבית-ישראל
 לשכטיהם: כה-אמר אדני יהוה רב-לכם נשיאי
 9 ישראל המם ושל הסירו ומשפט וצדקה עשו תרימו
 נרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: מאוני-צדק ואיפת

צדק

האיפה ושמן שלישית ההין לרם את הסלת מנחה ליהוה
 חקות עולם תמיד: ועשו את הכבש ואת המנחה ואת-
 השמן בכקר בכקר עולת תמיד: כה אמר אדני
 יהוה כיריתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו
 תהיה אחותם היא בנחלה: וכיריתן מתנה מנחלתו לאחל
 מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך
 נחלתו בניו להם תהיה: ולא יקח הנשיא מנחלת העם
 להונתם מאחותם מאחותו נחל את בניו למען אשר לא-
 יפצו עמי איש מאחותו: ויביאני במבוא אשר על-פתח
 השער אל-הלשכות הקדש אל-הכהנים הפנות צפונה
 כ והנה שם מקום ברכתם ימה: ויאמר אלי זה המקום
 אשר יבשלו-שם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר
 יאפו את-המנחה לבלתי הציא אל-החצר החיצונה
 לקדש את-העם: ויציאני אל-החצר החיצונה ויעברני
 אל-ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר
 במקצע החצר: בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות
 ארבעים ארך ושלושים רחב מדה אחת לארבעתם
 מהקצעות: וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות
 עשוי מתחת החצרות סביב: ויאמר אלי אלה בית
 המבשלים אשר יבשלו-שם משרתי הבית את-זבח העם:

מז CAP. XLVII.

מז

א וישבני אל-פתח הבית והנהמים יצאים מתחת מפתן
 הבית קדימה כירפני הבית קדים והמים ירדו מתחת
 מפתח הבית הימנית מנגב למזרח: ויציאני דרך-שער
 צפונה ויסבני דרך חוץ אל-שער החוץ דרך הפונה קדים
 והנהמים מפלים מן-הפתח הימנית: בצאת-האיש קדים
 וכן בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים:

וימד

מ"ו. v. 15. ועשו ק. ibid. ע"כ לספרדים. v. 18. ע"כ לאשבתום
 v. 19. בוכתום ק. v. 22. נקד עליו מ"ז. v. 3. כצ"ל.

וימד אלף ויעברני במים מים ברפים וימד אלף ויעברני
 מי מתנים: וימד אלף נחל אשר לא-אובל לעבר כיריאו
 המים מי שחו נחל אשר לא-יעבר: ויאמר אלי הראית
 כדאדם ויולכני וישבני על-שפת הנחל: בשובני והנה
 אל-שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: ויאמר אלי המים
 האלה יוצאים אל-הגלילה הפוך מזה וירדו על-הערבה
 וקאו הימה אל-הימה המוצאים ונרפאו המים: והנה כל-
 נפש חיה אשר-ישרך אל כל-אשר יבוא שם נחלים יהיה
 והנה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה ונרפאו
 וחי כל אשר-יבוא שמה הנחל: והנה יעמדו עליו דגנים
 מעין גדי ועד-עין עגלים משטוח לחרמים והיו למינה תהיה
 דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד: בעצתו ונבאו ולא
 ירפאו למלא נהנו: ועל-הנחל יעלה על-שפתו מזה
 ומזה וכל-עץ מאכל לא-יבול עלהו ולא-יתם פרוי לחדשו
 יבפר כי מימיו מן-המקדש תמה יוצאים והיו פרוי
 למאכל ועלהו לתרופה: כה אמר אדני יהוה נה
 גבול אשר תתנחלו את-הארץ לשני עשר שבטי ישראל
 יוסף חבלים: ונחלתם אותה איש באחו אשר נשאתי
 את-ידי לתתה לאבותיכם ונפלה הארץ הנאת לכם
 בנחלה: ונה גבול הארץ לפאת צפונה מן-הים הגדול
 הדרך חתלן לבוא צדדה: חמת | ברותה סברים אשר
 בין-גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל-
 גבול חורן: והנה גבול מן-הים חצר עינון גבול דמשק
 וצפון | צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: ופאת קדים
 מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל
 הנדרין מגבול על-דנים הקדמוני תמדי ואת פאת קדימה:
 ופאת נגב תימנה מתמר עד-מי מריבות קדש נחלה אל-

הים

58* v. 6. בניא לא נמצא מלה על. v. 7. כי יא על. v. 8. הא נחה. v. 9. קפץ ב"ק
 v. 10. עמורו קרי. ibid. היה רפה. v. 11. בצאתו קרי. v. 12. והנה קרי.

הַלְלוּם: וְהָיְתָה לָהֶם תְּרוּמַתָּה מִתְּרוּמַת הָאָרֶץ קֹדֶשׁ 12
 קֹדָשִׁים אֲלֵי־גְבוּל הַלְלוּם: וְהַלְלוּם לְעֻמַּת גְּבוּל הַכְּהֹנִים 13
 חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אַרְבָּע וָרֶחֶב עֶשְׂרֵת אֲלָפִים כָּל־אֶרֶץ
 חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וָרֶחֶב עֶשְׂרֵת אֲלָפִים: וְלֹא־יִמְכְּרוּ 14
 מִצִּמּוֹ וְלֹא יִמָּר וְלֹא יַעֲבֹד רֵאשִׁית הָאָרֶץ בִּי־קֹדֶשׁ לַיהוָה:
 וְחֲמִשֶּׁת אֲלָפִים הַנּוֹתֵר בְּרֶחֶב עַל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים 15
 אֶלֶף הַלֵּל־הוּא לְעִיר לְמוֹשֶׁב וּלְמִגְרֵשׁ וְהָיְתָה הָעִיר בְּתוֹכָהּ:
 וְאֵלֶּה מִדּוֹתֶיהָ פֶּאֶת צִפּוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים 16
 וּפֶאֶת־נֹגֵב חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּמִפֶּאֶת
 קָדִים חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּפֶאֶת־יָמָה חֲמֵשׁ 17
 מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים: וְהָיְתָה מִגְרֵשׁ לְעִיר צִפּוֹנָה
 חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתִים וּנְגֻבָה חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתִים וּקְדִימָה חֲמִשִּׁים 18
 וּמֵאוֹתִים וְיָמָה חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתִים: וְהַנּוֹתֵר בְּאֶרֶץ לְעֻמַּת
 תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרֵת אֲלָפִים קְדִימָה וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים 19
 יָמָה וְהָיְתָה לְעֻמַּת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְהָיְתָה תְּבוּאָתָה לְלֶחֶם
 לְעֹבְדֵי הָעִיר: וְהָעֹבֵד הָעִיר יַעֲבֹדוּהוּ מִכָּל שְׂבִי ישראל: 20
 כָּל־הַתְּרוּמָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים כ
 אֶלֶף רְבִיעִית תְּרִימוּ אֶת־תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ אֶל־אֲחֻזַּת הָעִיר:
 וְהַנּוֹתֵר לְנִשְׂיָא מִזֶּה וּמִזֶּה לְתְּרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ וְלֹא־אֲחֻזַּת 21
 הָעִיר אֶל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְתְּרוּמָה עַד־גְּבוּל
 קְדִימָה וְיָמָה עַל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף עַל־גְּבוּל יָמָה
 לְעֻמַּת חֲלָקִים לְנִשְׂיָא וְהָיְתָה תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וּמִקְדָּשׁ 22
 הַבַּיִת בְּתוֹכָהּ: וּמֵאֲחֻזַּת הַלְלוּם וּמֵאֲחֻזַּת הָעִיר בְּתוֹךְ אֲשֶׁר
 לְנִשְׂיָא וְהָיְתָה בֵּין גְּבוּל יְהוּדָה וּבֵין גְּבוּל בְּנִימֵן לְנִשְׂיָא 23
 וְהָיְתָה: וְיִתֵּר הַשְּׂבָטִים מִפֶּאֶת קְדִימָה עַד־פֶּאֶת־יָמָה בְּנִימֵן
 אֶחָד: וְעַל גְּבוּל בְּנִימֵן מִפֶּאֶת קְדִימָה עַד־פֶּאֶת־יָמָה 24
 שְׂמֵעוֹן אֶחָד: וְעַל גְּבוּל שְׂמֵעוֹן מִפֶּאֶת קְדִימָה עַד־פֶּאֶת־כַּה
 יָמָה

14. v. יעבור ק. 15. v. בתוכו ק. 16. v. חמש כרוב ולא ק. 18. v. זבואתו ק. 21. v. בתוכו קרי

כ הַיּוֹם הַגָּדוֹל וְאֵת פֶּאֶת־תִּימָנָה נְגֻבָה: וּפֶאֶת־יָם הַיּוֹם הַגָּדוֹל
 21 מִגְּבוּל עַד־נֹכַח לְבּוֹא חֲמַת וְאֵת פֶּאֶת־יָם: וְחֲלַקְתֶּם אֶת־
 22 הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָיְתָה תְּפִלּוֹ אוֹתָהּ
 בְּנַחֲלָה לָכֶם וּלְהַגְרִים הַגְּרִים בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־הוֹלְדוּ בָנִים
 בְּתוֹכְכֶם וְהָיוּ לָכֶם בְּאֶרֶץ בְּבִנְיָ יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם יְפִלּוּ
 23 בְּנַחֲלָה בְּתוֹךְ שְׂבִי יִשְׂרָאֵל: וְהָיְתָה בְּשִׁבְטֵי אֲשֶׁר־גֵּר הָגֵר
 אִתּוֹ שֵׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה:

מח CAP. XLVIII.

א וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַשְּׂבָטִים מִקְצֵה צִפּוֹנָה אֶל־יָד דְּרָד־חֲתָלָן
 לְבּוֹא חֲמַת חֲצֵר עֵינָן גְּבוּל דְּמִשְׁק צִפּוֹנָה אֶל־יָד חֲמַת
 2 וְהוֹיְלוּ פֶּאֶת־קָדִים הַיּוֹם הֵן אֶחָד: וְעַל גְּבוּל הֵן מִפֶּאֶת
 3 קָדִים עַד־פֶּאֶת יָמָה אֲשֶׁר אֶחָד: וְעַל גְּבוּל אֲשֶׁר מִפֶּאֶת
 4 קְדִימָה עַד־פֶּאֶת־יָמָה נִפְתְּלֵי אֶחָד: וְעַל גְּבוּל נִפְתְּלֵי
 5 מִפֶּאֶת קְדָמָה עַד־פֶּאֶת יָמָה מְנַשָּׁה אֶחָד: וְעַל גְּבוּל
 6 מְנַשָּׁה מִפֶּאֶת קְדָמָה עַד־פֶּאֶת יָמָה אֶפְרַיִם אֶחָד: וְעַל
 גְּבוּל אֶפְרַיִם מִפֶּאֶת קָדִים עַד־פֶּאֶת־יָמָה רְאוּבֵן אֶחָד:
 7 וְעַל גְּבוּל רְאוּבֵן מִפֶּאֶת קָדִים עַד־פֶּאֶת יָמָה יְהוּדָה אֶחָד:
 8 וְעַל גְּבוּל יְהוּדָה מִפֶּאֶת קָדִים עַד־פֶּאֶת יָמָה תְּהוֹרָה
 הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר־תְּרִימוּ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף רֶחֶב וְאֶרֶץ
 9 בְּאֶחָד הַחֲלָקִים מִפֶּאֶת קְדִימָה עַד־פֶּאֶת־יָמָה וְהָיְתָה
 הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹכּוֹ: הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תְּרִימוּ לַיהוָה אֶרֶץ
 י חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וָרֶחֶב עֶשְׂרֵת אֲלָפִים: וְלֹא־אֵלֶּה
 תְּהִיָּה תְּרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ לַכְּהֹנִים צִפּוֹנָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
 אֶלֶף וְיָמָה רֶחֶב עֶשְׂרֵת אֲלָפִים וּקְדִימָה רֶחֶב עֶשְׂרֵת
 אֲלָפִים וּנְגֻבָה אֶרֶץ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְהָיְתָה מִקְדָּשׁ־
 11 יְהוָה בְּתוֹכּוֹ: לַכְּהֹנִים הַמִּקְדָּשׁ מִבְּנֵי צְדוּק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ
 מִשְׁמֵרֵתִי אֲשֶׁר לֹא־תָעוּ בְּתַעֲוַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר תָּעוּ
 הַלְלוּם

מח v. 8. בצל v. 10. ב' טעמים

26 יָמָה יִשְׁשָׁכַר אֶחָד: וְעַל גְּבוּל יִשְׁשָׁכַר מִפְּאַת קַדְיָמָה
 27 עַד-פְּאַת־יָמָה וְכוּלֵן אֶחָד: וְעַל גְּבוּל וְכוּלֵן מִפְּאַת קַדְיָמָה
 28 עַד-פְּאַת־יָמָה נָד אֶחָד: וְעַל גְּבוּל נָד אֶל-פְּאַת נֹגֵב תִּימְנָה
 וְהָיָה גְבוּל מִתְמָר מִי מְרִיבֵת קָדֵשׁ נִחְלָה עַל-הַיָּם הַגָּדוֹל:
 29 זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר-תִּפְּלוּ מִנְחָלָה לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה
 ל מִחֻלְקֹתֵם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: וְאֵלֶּה תּוֹצְאֹת הָעִיר
 31 מִפְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה: וְשַׁעֲרֵי
 הָעִיר עַל-שְׁמוֹת שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה צְפוֹנָה
 32 שְׁעַר רְאוּבֵן אֶחָד שְׁעַר יְהוּדָה אֶחָד שְׁעַר לֵוִי אֶחָד: וְאֵלֶּ-
 פְּאַת קַדְיָמָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשַׁעֲרִים
 שְׁלֹשָׁה וְשַׁעַר יוֹסֵף אֶחָד שְׁעַר בִּנְיָמִן אֶחָד שְׁעַר דָּן אֶחָד:
 33 וּפְאַת־נֹגֵבָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה וְשַׁעֲרִים
 שְׁלֹשָׁה שְׁעַר שִׁמְעוֹן אֶחָד שְׁעַר יִשְׁשָׁכַר אֶחָד שְׁעַר זְבוּלֻן
 34 אֶחָד: פְּאַת־יָמָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שַׁעֲרֵיהֶם
 שְׁלֹשָׁה שְׁעַר נָד אֶחָד שְׁעַר אֲשֶׁר אֶחָד שְׁעַר נִפְתָּלִי אֶחָד:
 סָבִיב שְׁמוֹנָה עָשָׂר אֶלֶף וְשִׁמְדֵּהֶעִיר מִיּוֹם יְהוִה וְשָׁמָּה:

ח ז ק

סכום הפסוקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושלושה. כאיל
 תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלהים סימן. וחציו.
 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש. וסדריו תשעה ועשרים
 ותרא אתוכי טוב הוא סימן:

הושע

LIBER HOSEÆ.

CAPUT I. א

יְדַבֵּר יְהוָה וְאֶשֶׁר הָיָה אֶל-הוֹשֵׁעַ בְּדַבְּאֵי בִימֵי עֵינָה *
 יוֹתֵם אָחִיו יְחֻזְקִיָּה מַלְכֵי יְהוּדָה וּבִימֵי יִרְבֵּעַם בְּדִיּוּאֵשׁ
 2 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: תַּחֲלַת דְּבַר־יְהוָה בְּהוֹשֵׁעַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
 הוֹשֵׁעַ לֵךְ קַדְדֵּלֶךָ אִשֶׁת זְנוּנִים וַיִּלְדֵי זְנוּנִים בִּיּוֹנָה תּוֹנֶה
 3 הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי יְהוָה: וַיִּלְדֵי וַיִּקָּה אֶת-נֹמֵר בֶּת־דְּבָלִים
 4 וַתַּהַר וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו קְרָא שְׁמוֹ יוֹרְעָאֵל
 בִּי־עוֹד מְעַט וּפְקַדְתִּי אֶת־דָּמִי יוֹרְעָאֵל עַל־בֵּית יְהוָה
 5 וְהִשְׁבַּתִּי מִמְּלָכוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא וּשְׁבַרְתִּי ה
 אֶת־קִשְׁתֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַמֻּק יוֹרְעָאֵל: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בַּת
 6 וַיֹּאמֶר לוֹ קְרָא שְׁמָהּ לֹא רַחֲמָה כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם
 7 אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי־נִשְׂא אִשָּׁא לָהֶם: וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה
 אֲרַחֵם וְהוֹשַׁעְתִּים בִּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא אוֹשִׁיעִם בְּקִשְׁת
 8 וּבְחַרְבַּ וּבִמְלַחְמָה בְּסוּסִים וּבַפָּרָשִׁים: וַתִּגְמַל אֶת־לֶא
 9 רַחֲמָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן: וַיֹּאמֶר קְרָא שְׁמוֹ לֹא עֲמִי כִּי אַתֶּם
 לֹא עֲמִי וְאַנְכִי לֹא־אֶהְיֶה לָכֶם:

CAP. II. ב

וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִמַּד וְלֹא *
 יִסְפַּר וְהָיָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יֹאמַר לָהֶם לֹא־עֲמִי אַתֶּם
 יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי אֱלֹהִים: וְנִקְבְּצוּ בְנֵי־יְהוּדָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 2 יַחְדָּו וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִדְּהָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם
 יוֹרְעָאֵל

וְקִשְׁתַּי וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה אֲשֶׁבֶר מִדֶּהָאָרֶץ וְהַשְׁבָּבִתִּים
 לְבַטַח: וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי לְעוֹלָם וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי בְצַדִּיק
 וּבְמִשְׁפַּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאַרְשֵׁתֶיךָ לִי כְּאִמּוֹנָה וַיִּדְעַת
 אֶת־יְהוָה: וְדָנָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲעֲנֶה נְאֻם־יְהוָה אֲעֲנֶה
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנֵוּ אֶת־הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת־
 הַדָּגָן וְאֶת־הַתִּירוֹשׁ וְאֶת־הַיֵּצֶהָר וְהֵם יַעֲנֵוּ אֶת־יִזְרְעֵאל:
 וְזָרְעֶתִיךָ לִי בָאָרֶץ וְרַחֲמֵי אֶת־לֹא רַחֲמָה וְאִמְרַתִּי לְלֹא־
 עֲמוֹ עַם־אֶתָּה וְהוּא יֹאמֶר אֱלֹהֵי:

CAP. III. ג

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי עוֹד לֶךְ אֲהַב־אִשָּׁה אֲהַבְתָּ רַע וּמִנְאֻפֹת
 כְּאֲהַבְתָּ יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵם פְּנִים אֶל־אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְאֲהַבֵי אִשִּׁישֵׁי עֲנָבִים: וְאֶכְרַתָּ לִי בַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר
 כֶּסֶף וְחָמֵר שְׁעָרִים וְלֶתֶד שְׁעָרִים: וְאָמַר אֱלֹהֵי יָמִים
 רַבִּים תִּשְׁבֵּי לִי לֹא תֹנֵי וְלֹא תִהְיֶי לְאִישׁ וְנִסְרַנִּי אֶלְיָךְ:
 כִּי יָמִים רַבִּים יֵשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין מֶלֶךְ וְאֵין שָׂר
 וְאֵין זָבָח וְאֵין מִצְבָּה וְאֵין אִפּוֹד וְתַרְפִּים: אַחֵר יֵשְׁבוּ הַ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׂוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דְּוִיד מַלְכֵם
 וּפְחָדְוֹ אֶל־יְהוָה וְאֶל־טוֹבוֹ בְּאֲחֵרֵית הַיָּמִים:

CAP. IV. ד

שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי רִיב לִיהוָה עִם־יֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ כִּי אִו־אֲמַת וְאִו־חֶסֶד וְאִו־דַּעַת אֱלֹהִים בָּאָרֶץ:
 אֵלֶּה וּכְחֹשׁ וְרֹצֵחַ וְגַנֵּב וְגַאֲף פְּרִיעֵי וְדָמִים בְּדָמִים נָעִו:
 עַל־כֵּן תֹּאכַל הָאָרֶץ וְאִמְלֵל כְּלִי־יֹשֵׁב כֹּה בַחֲזֵית הַשָּׂדֶה
 וּבְעֻזַּת הַשָּׁמַיִם וְנִסְדָּגְנֵי הַיָּם וְאִסְפוּ: אֵד אִישׁ אֶל־יָרֵב
 וְאֶל־זוֹכָה אִישׁ וְעַמָּה כְּמַרְיָבִי כֹהֵן: וְכִשְׁלַת הַיּוֹם וּכְשֶׁל
 גִּם־נָבִיא עַמָּה לִילָה וְדַמְיֹתִי אִמָּד: נִדְמָו עִמִּי מִבְּלִי
 הַדַּעַת כִּי אֶתָּה הַדַּעַת מְאֹסֶת וְאִמָּאֲסָאֵךְ מִכֶּהֵן לִי

וּתְשַׁכַּח

ב. 22. v. עד כאן ד. 2. v. קמץ בויג. 6. v. יתר א.

וְזִרְעֵאל: אָמְרוּ לְאֲחֵיכֶם עִמִּי וְלְאֲחֻוֹתֵיכֶם רַחֲמָה: רִיבו
 בְּאִמְכֶם רִיבו כִּי־הוּא לֹא אִשְׁתִּי וְאֲנֹכִי לֹא אִשָּׁה וְתִסַּר
 ה וְנוֹנֶיָה מִפְּנֵיהָ וְנִאֲפֹסֶיהָ מִבֵּין שְׂדֵיהָ: פֶּד־אֲפִשִׁיטְנָה
 עֲרָמָה וְהַצְנִתֶיהָ כְּיוֹם הַחֲלִידָה וְשִׁמְתֶיהָ כְּמִדְבַּר וְשִׁתָּהּ
 6 בָּאָרֶץ צִיָּה וְחַמְתֶיהָ בְּצִמָּא: וְאֶת־פְּנֵיהָ לֹא אֲרַחֵם כִּי־
 7 בְנֵי וְנוֹנִים הָמָּה: כִּי וְגַתָּה אֲמַם הוֹכִישָׁה הוֹרַתֶם כִּי
 אָמְרָה אֵלֶיךָ אַחֲרַי מֵאֲהַבֵי נִתְנֵי לַחֲמוֹ וּמִיָּמִי צִמְרֵי
 8 וּפִשְׁתִּי שִׁמְנִי וּשְׁקוּנִי: לָכֵן הִנְנִי־שֹׂךְ אֶת־דֶּרֶכְךָ בְּפִסְרִים
 9 וְגִדְרַתִּי אֶת־גִּדְרֶיהָ וְנִתְיַבֹּוּתֶיהָ לֹא תִמְצָא: וְרִדְפָה אֶת־
 מֵאֲהַבֶיהָ וְלֹא־תִשָּׁיג אֶתֶם וּבִקְשַׁתֶם וְלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה
 אֵלֶיךָ וְאֲשׁוּבָה אֶל־אִישֵׁי הָרָאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אִם מֵעַתָּה:
 י וְהוּא לֹא יִדְעָה כִּי אֲנֹכִי נִתְתִי לָהּ הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ
 11 וְהַיֵּצֶהָר וְכֶסֶף הַרְבִּיתִי לָהּ וְוָהֵב עָשׂוֹ לְבַעַל: לָכֵן אָשׁוּב
 וְלִקְחֹתִי דָגְנִי בְעַתּוֹ וְתִירוֹשֵׁי בְמוֹעֵדוֹ וְהַצְלַתִי צִמְרֵי
 12 וּפִשְׁתִּי לְכִסּוֹת אֶת־עֲרוֹתֶיהָ: וְעַתָּה אֲנַלֶּה אֶת־נִבְלָתָהּ
 13 לְעֵינֵי מֵאֲהַבֶיהָ וְאִישׁ לֹא־יִצְלִנָּה מִיָּדִי: וְהַשְׁבַּתִּי כָל־
 14 מְשׁוּשָׁה תְהֵא הַרְשָׁה וְשִׁבְתָּה וְכָל מוֹעֲדָה: וְהַשְׁמַתִּי
 גִּפְנֵיהָ וְתִאֲנַתָּה אֲשֶׁר אָמְרָה אֶתְנֶה הָמָּה לִי אֲשֶׁר נִתְנִי־
 15 לִי מֵאֲהַבֵי וְשִׁמְתִים לְיַעַר וְאֶכְלֹתֶם חֲזֵית הַשָּׂדֶה: וּפְקַדְתִּי
 עֲלֶיהָ אֶת־יָמֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר תִּקְטִיר לָהֶם וְתַעַד נִזְמָה
 וְחִלְוֹתָהּ וְתִלְךְ אַחֲרַי מֵאֲהַבֶיהָ וְאֶתִי שָׁכְתָה נְאֻם־יְהוָה:
 16 לָכֵן הֵנָּה אֲנֹכִי מִפְּתִיחַ וְהִלְכַתִּיהָ הַמִּדְבַּר וְדַבַּרְתִּי עַל־
 17 לְבָבָהּ: וְנִתְתִי לָהּ אֶת־כְּרַמֶיהָ מִשֶּׁם וְאֶת־עֲמֻק עֵבֶד לְפִתַח
 תְּקִנָּה וְעִנְתָּה שְׂמָה בְיָמֵי נְעוּרֶיהָ וּכְיוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאָרֶץ־
 18 מִצְרָיִם: וְהָיָה כְּיוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה תִּקְרָאֵי אִישֵׁי
 19 וְלֹא־תִקְרָאֵי־לִי עוֹד בְּעַלְי: וְחִסֵּרְתִי אֶת־שִׁמּוֹת הַבְּעָלִים
 כ מִפִּיהָ וְלֹא־יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשִׁמָּם: וּכְרַתִּי לָהֶם כְּרִית בְּיוֹם
 הַהוּא עִם־חֲזֵית הַשָּׂדֶה וְעִם־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרִמְשׁ הָאָרְצָמָה
 וְקִשְׁתַּי

7 ותשבח תורת אלהיך אשבח בנגד גס-אני: ברבם בן
 8 חטאורי' כבודם בקלון אמיר: הפאת עמי יאכלו ואל-
 9 עונם ישאו נפשו: והיה כעם כפתן ופקדתי עליו דרכיו
 י ומעלליו אשיב לו: ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו
 11 כי-את-יהוה עזבו לשמר: זנות וזון ותירוש יקח-לב:
 12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעב
 13 וזנו מתחת אלהיהם: על-ראשי ההרים יזבחו ועל-
 הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה בייטוב צלה
 14 על-בן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: לא-אפקוד
 על-בנותיכם כי תזנינה ועל-פלותיכם כי תנאפנה ביהם
 עם-הזנות יפרדו ועם-הקדשות יזבחו ועם לא-יבין
 טו ילבט: אסונה אתה ישראל אל-יאשם יהודה ואל-
 תבאו הגלגל ואל-תעלו בית און ואל-תשבטו חיר-הנה:
 16 כי בפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה כקבש
 17 במרחב: חבור עצמים אפרים הנחילו: סר סבאם
 18 הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה: צרר רוח אותה
 19 בכנפיה ויבשו מזבחותם:

7
 CAP. VI. 1
 לכו ונשובה אל-יהוה כי הוא טרף וירפאנו יד א
 ויחבשנו: יחיינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה
 2 לפניו: ונדעה נרדפה לדעת את-יהוה בשחר נכון
 3 מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ: מה אעשה
 4 לך אפרים מה אעשה לך יהודה ותסדכם פענך-פקד
 5 וכטל משקים הלך: על-בן חצבתי בנביאים הרגתים
 6 באמרי פי ומשפטך אור יצא: כי חסד הפצתי ולא-
 7 זבח ודעת אלהים מעלות: והמה באדם עברו ברית
 8 שם בנרו כי: גלעד קרית פעלי און עקבה מדם:
 9 וכחכי איש גודים חבר כהנים דרך ירצחו שכם כי
 זמה עשו: בבית ישראל ראיתי שער-יריה שם זנות
 11 לאפרים נטמא ישראל: גם-יהודה שת קציר לך בשובי
 שבות עמי:

כרפאי
 7. 1. v. קמץ בלא אסיף v. 10. שעריריה קוי

7 ותשבח תורת אלהיך אשבח בנגד גס-אני: ברבם בן
 8 חטאורי' כבודם בקלון אמיר: הפאת עמי יאכלו ואל-
 9 עונם ישאו נפשו: והיה כעם כפתן ופקדתי עליו דרכיו
 י ומעלליו אשיב לו: ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו
 11 כי-את-יהוה עזבו לשמר: זנות וזון ותירוש יקח-לב:
 12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעב
 13 וזנו מתחת אלהיהם: על-ראשי ההרים יזבחו ועל-
 הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה בייטוב צלה
 14 על-בן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: לא-אפקוד
 על-בנותיכם כי תזנינה ועל-פלותיכם כי תנאפנה ביהם
 עם-הזנות יפרדו ועם-הקדשות יזבחו ועם לא-יבין
 טו ילבט: אסונה אתה ישראל אל-יאשם יהודה ואל-
 תבאו הגלגל ואל-תעלו בית און ואל-תשבטו חיר-הנה:
 16 כי בפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה כקבש
 17 במרחב: חבור עצמים אפרים הנחילו: סר סבאם
 18 הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה: צרר רוח אותה
 19 בכנפיה ויבשו מזבחותם:

ה
 CAP. V. 7
 א שמעו-זאת הבהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך
 האזינו כי לכם המשפט כירפח היותם למצפה ורשת
 2 פרושה על-תבור: ושחטה שמים העמיקו ואני מוסר
 3 לכלם: אני ידעתי אפרים וישראל לא-ינכחד ממני כי
 4 עתה הזנות אפרים נטמא ישראל: לא ותנו מעלליהם
 לשוב אל-אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת-יהוה לא
 ה ידעו: וענה גאון-ישראל בפניו וישראל ואפרים יפשלו
 6 בעונם פשל גם-יהודה עםם: בצאנם ובבקרם ילכו
 7 לבקש את-יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: ביהוה בנרו

כי
 7. 10. 12. v. קמץ בויק v. 17. קמץ בטרוא v. 19. כציל v. 7. קמץ בויק

CAP. VII. ז

א כָּרַפְאֵי יִשְׂרָאֵל וּנְגִלָה עֵינַי אֶפְרַיִם וְרַעוֹת שְׂמֹרוֹן כִּי
 2 פָּעַלְוּ שִׁקְרָא וּנְגַב יָבוֹא פֶשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ: וּבְלִי־אִמְרוּ
 לְלִבְכֶם כָּל־רַעְתֶּם וְכִרְתִּי עִתָּה סִבְבוֹם מַעֲלָלֵיהֶם נִגְדַּ
 3 פָּנַי הָיוּ: בְּרַעְתֶּם יִשְׁמַח־מֶלֶךְ וּבִכְחֻשֵׁיהֶם שָׂרִים:
 4 כָּלֶם מִנְאֲפִים כִּמּוֹ תְנוּרָה בַּעֲרָה מֵאִפְהָ יִשְׁבּוֹת מֵעִיר
 ה מִלוֹשׁ בְּצֶק עֲדִיחַמְצָתוֹ: יוֹם מִלְּפָנַי הִחֲלוּ שָׂרִים חֲמַת
 6 מִיַּיִן מִשְׁקֵי יָדוֹ אֶת־לִצְעִים: כִּי־קָרְבוּ כַתְנוּרָה לִבָּם בְּאֶרְצָם
 כָּל־הַלִּילָה יִשְׁעוּ אֶפְדֹם בְּקֶרֶךְ הוּא בַעַר כֹּאֵשׁ לְהִבְרָה:
 7 כָּלֶם יִחַמוּ כַתְנוּרָה וְאָכְלוּ אֶת־שִׁפְטֵיהֶם כָּל־מַלְכֵיהֶם נִפְלוּ
 8 אֶיֶרְקָא בָהֶם אֵלַי: אֶפְרַיִם בַּעֲמִים הוּא יִתְבוּלֵל אֶפְרַיִם
 9 הִנֵּה עֲנָה בְּלִי הַפּוֹכֵה: אָכְלוּ זָרִים כְּהוֹ וְהוּא לֹא יָדַע
 י נִס־שִׁיבֹה וְרָקָה כִּי וְהוּא לֹא יָדַע: וְעֲנָה גְאוּי־יִשְׂרָאֵל
 בַּפְּנֵיו וְלֹא־שָׁבוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא בִקְשׂוּהוּ בְּכָל־
 11 זֹאת: וַיְהִי אֶפְרַיִם כִּי־עֲנָה פּוֹתָה אֵין לֵב מִצְרַיִם קָרְאוּ
 12 אֲשׁוּר הִלְכוּ: כֹּאֲשֶׁר יִלְכוּ אֶפְרוּשׁ עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּי בַעוֹף
 13 הַשָּׁמַיִם אֲזִידֶם אִיסִירֶם כִּשְׁמַע לַעֲדָתָם: אִי לָהֶם כִּי־
 נִגְדּוּ מִמֶּנִּי שׂוֹד לָהֶם כִּי־פָשְׁעוּ כִי וְאֲנִי אֶפְדֹם וְהִמְדָּה
 14 דִּבְרוּ עָלַי בְּנֻבִים: וְלֹא־זָעֲקוּ אֵלַי בְּלִפְנֵם כִּי יִגְלִילוּ עַל־
 טו מִשְׁכַּבּוֹתָם עַל־דִּגְנוֹ וְתִירוֹשׁ יִתְנוּרְרוּ יִסּוּרוּ כִי: וְאֲנִי
 16 יִפְרֹתִי חוֹקֹתַי וְרוּעֵתָם וְאֵלַי יִחְשְׁבוּרְעוּ: יִשׁוּבוּ לֹא עַל
 הָיוּ בְקִשְׁת רַמְיָה יִפְלוּ בַחֲרֵב שָׂרֵיהֶם מִזַּעַם לְשׁוֹנֵם נוֹ
 לַעֲנֵם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

CAP. VIII. ח

א אֶל־חֲבֵקֵךְ שִׁפְרָה בְּנִשְׂרַר עַל־בֵּית יְהוָה יַעַן עֲבַרְוּ בְרִיתִי
 2 וְעַל־תּוֹרַתִי פָשְׁעוּ: לִי וְזָעֲקוּ אֵלָיו יִדְעִנוּהָ יִשְׂרָאֵל: וְנָח
 3 יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוּ: הֵם הַמְּלִיכִים וְלֹא מִמֶּנִּי הַשִּׁירוּ
 4 וְלֹא

v. 4. מלעל v. 7. קמץ בו"ק v. 11. קמץ בטרחא

וְלֹא יִדְעֵתִי כִּסְפָם וַיְהַכֶּם עָשׂוּ לָהֶם עֲצָבִים לְמַעַן יִכְרַת:
 וְנָח עֵינַי שְׂמֹרוֹן חָרָה אִפְּי בָם עֲדִימְתִי לֹא וּיְכַלּוּ נִקְוֹן: ה
 6 כִּי מִיִּשְׂרָאֵל וְהוּא חָרַשׁ עָשָׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא כִּי־
 7 שִׁבְבִים יְהִיָּה עֵינַי שְׂמֹרוֹן: כִּי רִיחַ יִזְרְעוּ וְסוּפְתָה יִקְצְרוּ
 קָמָה אֶיֶרְלוּ צִמָּה בְּלִי יַעֲשֶׂה־קָמָה אֵילַי יַעֲשֶׂה זָרִים
 8 וּבְלַעְהוּ: נִבְלַע יִשְׂרָאֵל עִתָּה הָיוּ בְנוּיִם כִּכְלִי אֶיֶרְחֻץ
 9 כִּי: כִּי־הִמְדָּה עָלוּ אֲשׁוּר פָּרָא בּוֹדַד לוֹ אֶפְרַיִם הִתְנוּ
 אֱהָבִים: גַּם כִּי־יִתְנוּ בְנוּיִם עִתָּה אֶקְבָּצֵם וַיִּחֲלוּ מְעַט
 מִמַּשָּׂא מֶלֶךְ שָׂרִים: כִּי־הִרְבֶּה אֶפְרַיִם מִזְבָּחֹת לַחֲטָא
 11 הַיּוֹדִלוּ מִזְבָּחֹת לַחֲטָא: אֲכַתּוּבִילוּ רַבֵּן תּוֹרַתִי כְּמֹדֶךְ
 12 נִחְשְׁבוּ: וּבְהִי הִבְהִי וְזָכְרוּ בְּשׂוֹר וַיֵּאָכְלוּ יְהוָה לֹא רָצַם
 עִתָּה יִזְכּוּר עֲוֹנֵם וַיִּפְקֹד חַטָּאתָם הִמָּה מִצְרַיִם יִשׁוּבוּ:
 14 וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲשׂוֹהוּ וַיִּכְנַן הַיְכָלוֹת וַיְהוּדָה הִרְבֶּה
 עָרִים בְּצִירוֹת וְשַׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּעִירָיו וְאֶכְלָה אֶרְמְנֵיהָ:

CAP. IX. ט

א אֶל־תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּיל בַּעֲמִים כִּי זָנִית מֵעַל אֱלֹהֶיךָ
 2 אֲתִבֶּת אֲתָנִן עַל כָּל־יִרְנוֹת דִּגְנוֹ: נָרַן וַיִּקַּב לֹא יָרַעַם
 3 וְתִירוֹשׁ יִבְחַשׁ כָּהֶ: לֹא יִשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יְהוָה וְשָׁב אֶפְרַיִם
 4 מִצְרַיִם וּבְאֲשׁוּר טָמֵא יֵאָכְלוּ: לֹא־יִסְכּוּ לַיהוָה וַיִּין וְלֹא
 יַעֲרְבוּרְלוּ וּבְחֻוֹתָם בְּלַחֵם אוֹנִים לָהֶם כָּל־אֲכָלוּ יִשְׁמָאוּ
 5 כִּי־לַחֲמֵם לְנַפְשָׁם לֹא יָבוֹא בֵּית יְהוָה: מִדֶּחַת־עֲשׂוּ לַיּוֹם ה
 6 מוֹעֵד וּלְיוֹם חַג־יְהוָה: כִּי־הִנֵּה הִלְכוּ מִשְׁדֵּר מִצְרַיִם
 7 תִּקְבָּצֵם מִף תִּקְבְּרֶם מִחֲמַד לְכִסְפָּם קִימוֹשׁ יִירָשֶׁם חוֹח
 8 בְּאֶחָדֵיהֶם: בָּאוּ יָמֵי הַפְּקוּדָה בָּאוּ יָמֵי הַשְּׁלֵם יִדְעוּ
 9 יִשְׂרָאֵל אֵינִל הַנְּבִיא מִשְׁנַע אִישׁ הָרוּחַ עַל רֵב עֲוֹנָה וְרַבָּה
 מִשְׁטָמָה: צוּפָה אֶפְרַיִם עִם־אֱלֹהֵי נְבִיא פֶחַ יְקוֹשׁ עַל־
 9 כָּל־דֶּרֶכָיו מִשְׁטָמָה בְּבֵית אֱלֹהֵיו: הַעֲמִיקוּ שַׁחְתּוֹ בְּיָמֵי
 הַנִּבְעָה

v. 7. קמץ בלא אסיף v. 10. קמץ בו"ק v. 12. יחור v. 12. ibid. רבי קרי ט v. 2. סבירין ט

י הגבועה ויפור עונם יפקוד חטאתם: בענבים במדבר
 מצאתי ישראל בכנורה בתאנה בראשיתה ראיתי
 אבותיכם המה באו בעל-פעור וינורו לבשת ויהיו
 11 שקוצים כאהבם: אפרים פעור יתעופף כבודם מלכה
 12 ומפטן ומדקרון: כי אסידגדלו את-בניהם ושפלתים
 13 מאדם פיינס-אוי להם בשורי מהם: אפרים באשר-
 ראיתי לצור שתולה בנהה ואפרים להוציא אלהורג
 14 בגיו: תדלחם יהנה מזהפתן תדלחם רחם משפיל
 15 ושדים צמקים: בלדעתם בגלגל פישם שנאתים על
 רע מעלליהם מביתי אנרשם לא אוסר אהבתם בל-
 16 שריהם סוררים: הבה אפרים שרשם יבש פרי בלי-
 17 יעשון גם כי גלדון והמתי מחמדי בטנם: ומאסם אלהי
 כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בגוים:

CAP. X.

א נפן בוקק ישראל פרי ישוהדלו כרב לפרו הרבה
 2 למזבחות בטוב לארצו הטיבו מצבות: חלק לבם עתה
 3 ואשמו הוא יערף מזבחותם ישדך מצבותם: כי עתה
 4 יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את-יהוה והמלך מה
 5 יעשה-לנו: דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח
 ה בראש משפט על תלמי שדי: לעגלות בית און גורו
 שכן שמרון בראבל עליו עמו ובמרו עליו וגילו על-
 6 כבודו ברגלה ממנו: נסאותו לאשור ויבל מנחה למלך
 7 ורב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו: נדמה
 8 שמרון מלכה בקצה על-פנימים: ונשמדו כמות און
 חטאת ישראל קוז ודרדר יעלה על-מזבחותם ואמרו
 9 להרים פסונו ולגבעות נפלו עלינו: מימי הגבועה
 חטאת ישראל שם עמדו לאתשיגם בגבועה מלחמה
 על-

ט v. 16. בל קי v. 6. 9. ח קמץ בויק

על-בני עלוה: באותי ואפרים ואספו עליהם עמים באפרים י
 11 לשתי עינתם: ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני
 עברתי על-טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה
 12 ישדדו-לו יעקב: ורעו לכם לצדקה קצרו לפיחוסד נירו
 לכם ניר ועת לדרוש את-יהוה עד-יבוא ויזרה צדק לכם:
 13 חרשתם-רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי-כחש כי
 14 במחת בדרךך כרב גבוריך: וקאם שאון בעמידך וכל-
 מבצריך יושד כשד שלמן בית ארפאל ביום מלחמה
 אם על-בנים רפשה: פכה עשה לכם בית-אל מפני רעת
 15 רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

CAP. XI.

א כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: קראו א
 2 להם בן הלכו מפניהם לבעלים ונפחו ולפסלים וקשרון:
 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על-זרועתיו ולא ידעו כי
 3 רפאתים: בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה
 4 להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: לא ישוב
 ה אל-ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאני לשוב: וחלה
 6 חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם: ועמי
 7 תלואים למשובתי ואל-על יקראו יחד לא ירומם: איד
 8 אתנה אפרים אמננה ישראל איד אתנה כאדמה אשימה
 9 בצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: לא אעשה
 חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא-
 איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: אחרי יהוה ילכו י
 11 באריה ישאג כיתהוא ישאג ויחרדו בנים מים: יחרדו
 כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על-
 כתיהם נאסיהוה:

סכבני

י v. 10. עונתם קי v. 14. קמץ בויק ונש אחר שורק
 י' v. 8. כול קמץ v. 7. הפטרה ויצא יעקב v. 8. א' כחה

יב CAP. XII.

א סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד
 2 רך עסאל ועסקושים נאמן: אפרים רעה רוח ורבה
 קדים בלתיזם פגוב ושד ירבה וברית עס-אשור יברתו
 3 ושמן למצרים ויבל: וריב ליהוה עס-יהודה ולפקד עלי
 4 יעקב בדרךיו במעלליו ישיב לו: בפטן עקב את-אחיו
 ה ובאונו שרה את-אלהים: וישר אל-מלאך ויכל בקרה
 6 ויתחנן לו בית-אל ומצאנו ושם ידבר עמנו: ויהודה
 7 אלתו העבאות יהוה זכרו: ואתה באלהיך תשוב חסד
 8 ומשפט שמר וקנה אל-אלהיך תמיד: בנען בידו מאנני
 9 מרמה לעשק אהב: ויאמר אפרים אף עשרתי מצאתי
 י און לי בלתינישי לא ומצאילי עון אשר-חטא: ואנכי
 יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אישיבך באהלים כימי
 11 מועד: ודברתי על-הנביאים ואנכי חנון הרביתי וביד
 12 הנביאים אדמה: אסגלעד און אד-שוא היו בגלגל
 13 שורים ופחו גם מופחותם בגלים על תלמי שדי: ויברח
 יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר:
 14 ובנביא העלה יהוה את-ישראל ממצרים ובנביא נשמר:
 15 הכעים אפרים תמרורים ודמו עליו יפוש וחרפתו ישיב
 לו אדניו:

יג CAP. XIII.

א בדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בכעל
 2 וימת: ועתה ויספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם
 בתבונם עצבים מעשה חרשים בלה להם הם אמרים
 3 ובתי אדם עגלים ישקון: לבן יהוה בענן-פקד וכטל
 4 משבים הלך במזן יסער מנרן ובעשן מארבה: ואנכי
 יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים וולתי לא תדע
 ומושיע

י"ב v. 5. קמץ בויק י"ג v. 2. עד כאן v. 13. הפטרת וישלח כמעד אשכנזים י"ג v. 2. י"א חרבים v. 4. קמץ בויק

ומושיע און בלתי: אני ידעתיד במדבר בארץ תלאבות: ה
 במדעיתם וישבעו שבעו ויגרם לבם על-יבן שכחוני: 6
 ואחי להם כמו-שחל בנמר על-דרך אשור: אפגשם 7
 בלב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם בלביא חית 8
 השדה תבקעם: שחתך ישראל כייבי בעורף: אחי 9
 מלכך אפוא ויושיעך בבלי-עריף ושפטך אשר אמרת
 תנה-לי מלך ושרים: אתה-לך מלך באפי ואקח בעברתי: 11
 צרור עון אפרים צפונה חטאתו: חבלי יולדה יבאו 12
 לו הוא-יבן לא חכם כיעת לא-יעמד במשבר בנים: 13
 מיד שאול אפרים ממות אנאלם אחי דברך מות אחי 14
 קטבך שאול נחם וסתר מעיני: כי הוא בין אחים יפרא 15
 יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עליה ויבוש מקורו ויחרב
 מעינו הוא ישסה אוצר בל-בלי חמדה:

יד CAP. XIV.

א תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם
 2 ירפשו וחריותיו יבקעו: שובה ישראל עד יהודה
 3 אלהיך כי בשלת בעונך: קחו עמכם דברים ושובו אל-
 יהוה אמרו אליו בלתישא עון וקח טוב וישלמה פרים
 4 שפתינו: אשור לא וישיענו על-סוס לא נרכב ולא
 נאמר עוד אלהינו למעשה ידנו אשר-בך ירחם יתום:
 5 ארפא משוכתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: אהיה 6
 כטל לישראל יפרח בשושנה ויך שרשיו בלבנון: ילכו 7
 וינקותיו ויהי כצית הודו וריח לו בלבנון: ישבו ישבי 8
 בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו פיין לבנון: אפרים 9
 מהדלי עוד לעצבים אני ענתי ואשורני אני ככרוש רענן
 10 ממני פרוך נמצא: מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כר-
 11 ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו כם ופושעים יפשו כם:

דבר

י"ג v. 12. קמץ בויק י"ד v. 2. הפטרת ולך וגם לטי באב במנחה v. 4. קמץ בויק v. 10. כצ"ל ibid. עד כאן

מבית אלהינו שמחה ונגיל: עבשו פירות תחת
 מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן:
 מה נאנתה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם
 גם עדרי הצאן נאשמו: אלוד יהוה אקרא כי-אש אכלה
 נאות מדבר ולתבה להטה כל-עצי השדה: גם בהמות כ
 שדה תצרוג אלוד כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה
 נאות המדבר:

CAP. II. ב

תקעו שופר בציון והריעו בחר קדשי ירננו כל יושבי א
 הארץ פירא יוסי-יהוה כי קרוב: יום תשד ואפלה יום 2
 ענן וערפל בשחר פרש על-ההרים עם רב ועצים כמהו
 לא נהיה מזהעולם ואחריו לא יוסף עד-שני דור ודור:
 לפניו אכלה אש ואחריו תלחט להבה בגן-עדן הארץ 3
 לפניו ואחריו מדבר שממה וגם-פליטה לא-היתה לו:
 במראה סוסים מראהו ובפרשים גן ירצון: בקול 4
 מרפבות על-ראשי ההרים ירקדון בקול להב אש אכלה
 קש בעם עצום ערוך מלחמה: מפניו יחילו עמים כל- 6
 פנים קבצו פארור: כגבורים ירצון כאנשי מלחמה 7
 יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם:
 ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח 8
 יפלו לא יבצעו: בעיר ישקו בחומה ירצון בפתים יעלו 9
 בעד החלונים יבאו פגנב: לפניו רגזה ארץ רעשו שמים י
 שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: ויהוה נתן קולו 11
 לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי-
 גדול יוסי-יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: וגם-עתה נאם- 12
 יהוה שבו עדי בכל-לבבכם ובצום ובבכי ובמספר:
 וקרעו לבבכם ואל-בגדיכם ושובו אלי-יהוה אלהיכם 13
 כירצון ורחום הוא ארך אפים ורבה-חסד ונתם על-

י ו א ל

LIBER JOELIS.

CAPUT I. א

א דבר-יהוה אשר היה אל-יואל בן-פתואל: שמעו- 2
 זאת הזקנים והאינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת
 בימיכם ואם בימי אבותיכם: עליה לבניכם ספרו ובניכם 3
 לבניכם ובניהם לדור אחר: יתר הגום אכל הארבה 4
 ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל:
 ה הקיצו שפורים וכוו והלילו כל-שתי יון על-עסם כי 5
 נכרת מפיכם: כי-נזי עליה על-ארצי עצום ואין מספר 6
 שניו שני אריות ומתלעות לבוא לו: שם נפני לשמה 7
 ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבנו שריניה:
 אלי כבתולה הנרת-שק על-פעל נעוריה: הכרת מנחה 9
 ונסך מבית יהוה אכלו הכהנים משרתי יהוה: שדד 1
 שדה אכלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל 11
 יצהר: הבישו אפרים הלילו פרמים על-חטה ועל-
 שעורה כי אבד קציר שדה: הגפן הובישה והתאנה 12
 אמללה רמון גם-תמר ותפוח כל-עצי השדה יבשו כי-
 הביש ששון מדבני אדם: חגרו וספרו הכהנים 13
 הלילו משרתי מנחה באו לינו בשקים משרתי אלהי
 כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך: קדשו-צום 14
 קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה
 אלהיכם וצקו אלי-יהוה: אהה ליום כי קרוב יום 15
 יהוה וכשד משדי יבוא: הלוא נגד עינינו אכל נכרת 16

14 הָרַעָה: מִי יוֹדַע יָשׁוּב וְנָחַם וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה
 15 מִנְחָה וְנֶסֶד לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן
 16 קְדָשׁוֹצִים קְרָאוּ עֲצָרָה: אִסְפוּרְעִים קְדָשׁוֹ קְהֵל קִבְצוּ
 וְקִנִּים אִסְפוּ עוֹלָלִים וְיוֹנְקֵי שָׂדִים יֵצֵא חֲתָן מִחֲדָרוֹ וּבְכֵה
 17 מִחֻפְתָּהּ: בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזֻבָּח יִבְכוּ הַכְּהֹנִים מִשְׁרְתֵי
 יְהוָה וַיֹּאמְרוּ חוֹסֵה יְהוָה עַל-עַמּוּד וְאֶל-תַּתָּן נִחַלְתֶּךָ
 לְחַרְפָּה לְמִשְׁלָבֶם גּוֹיִם לְמָה יֹאמְרוּ בְעַמּוּם אֵיךָ
 18 אֱלֹהֵיהֶם: וַיִּקְנֵא יְהוָה לְאַרְצוֹ וַיַּחְמַל עַל-עַמּוֹ: וַיַּעַן יְהוָה
 19 וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הֲנִי שֵׁלַח לָכֶם אֶת-הַדְּהֵן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיֵּצֶהָר
 כ וּשְׂבַעְתֶּם אֹתוֹ וְלֹא-אַתֶּן אֹתְכֶם עוֹד חֶרֶף בְּגוֹיִם: וְאֶת-
 הַצִּפּוֹנִי אֶרְחִיק מֵעַלְיֶכֶם וְהִדְחַתִּיו אֶל-אַרְץ צִיָּה וּשְׁמָמָה
 אֶת-פְּנֵי אֱלֹהִים הַקְּדָמָנִי וְסָפוּ אֱלֹהִים הָאֲחֵרִין וְעַלְהָה
 21 בְּאִשׁוֹ וְתַעַל צַחְנָתוֹ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת: אֶל-תִּירָא אֲדָמָה
 22 גִּילִי וּשְׂמַחִי כִּי-הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת: אֶל-תִּירָא בְּהַמּוֹת
 שָׂדֵי כִּי דָשְׁאוּ נְאוֹת מִדְּבַר כִּי-עַץ נִשְׂא פְרִיֹו תֵאנֶה וּגְפֵן
 23 נָתַנו חֵילָם: וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וּשְׂמַחוּ בַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי-
 נָתַן לָכֶם אֶת-הַמּוֹרָה לְצַדִּיקָה וַיִּוֹרֵד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרָה
 24 וּמִלְקוֹשׁ בְּרֹאשׁוֹן: וּמִלְאוּ הַגְּרִנוֹת בַּר וְהִשִּׁיכוּ הַיִּקְבִּים
 כה תִירוֹשׁ וַיֵּצֶהָר: וּשְׁלַמְתִּי לָכֶם אֶת-הַשָּׁנִים אֲשֶׁר אָכַל
 הָאֲרֵבָה הַיֵּלֶק וְהַחֶסֶל וְהַגּוֹם חִילִי הַגְּדוֹל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי
 26 בָכֶם: וְאֶכְלַתֶם אֶכּוֹל וּשְׂבוּעַ וְהִלַּתֶם אֶת-דָּשֵׁם יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא-יִבְשׁוּ עַמּוֹ
 27 לְעוֹלָם: וַיִּדְעַתֶם כִּי בִקְרַב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא-יִבְשׁוּ עַמּוֹ לְעוֹלָם:

CAP. III. ג

א וְהָיָה אַחֲרֵי-כֵן אֲשַׁפּוּד אֶת-רוּחִי עַל-כָּל-בֶּשֶׂר וּנְבִאֵי
 בְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וּקְנִיכֶם חֲלָמוֹת יַחְלִמוּן בְּחֻזְרֵיכֶם
 2 חוֹזִינִית יִרְאוּ: וְגַם עַל-הַעֲבָדִים וְעַל-הַשֹּׁפְחוֹת בְּיָמִים

ההמה

3 הַהֲמָה אֲשַׁפּוּד אֶת-רוּחִי: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם
 4 וּבְאָרֶץ דָּם וְאִשׁ וְתִימְרוֹת עָשָׂן: הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ
 ה וְתִירָח לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא: וְהָיָה
 כָּל אֲשֶׁר-יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט כִּי בְהִרְצִיּוֹן וּבִירוֹשָׁלַם
 תִּהְיֶה פְלִיטָה כַּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה וּבְשָׂרִידִים אֲשֶׁר
 יְהוָה קְרָא:

CAP. IV. ד

א כִּי הִנֵּה בְיָמִים הַהֲמָה וּבָעֵת הַהִיא אֲשֶׁר אָשׁוּב אֶת-י
 2 שְׁבוֹת יְהוּדָה וַיְרוֹשָׁלַם: וּקְבַצְתִּי אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וְהוֹרְדֹתִים
 אֶל-עַמְּק וַיְהוֹשֶׁפֶט וַיִּשְׁפָּטֵתִי עִמָּם שֵׁם עַל-עַמּוֹ וְנִחַלְתִּי
 3 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּנְרוּ בְּגוֹיִם וְאֶת-אַרְצִי חִלְקוּ: וְאֶל-עַמּוֹ
 יָדוּ גוֹרֵל וַיִּתְּנוּ הַיֶּלֶד בַּיּוֹנָה וְהַיֶּלְדָה מִכְּרוּ בְּגֵן וַיִּשְׁתּוּ:
 4 וְגַם מִה-אַתֶּם לִי אֶר וְצִידוֹן וְכָל גְּלִילוֹת פְּלִשְׁתִּי הַגְּמוּל
 אַתֶּם מִשְׁלָמִים עָלַי וְאִסְרוּ-גְּמֻלִים אַתֶּם עָלַי קַל מְהֵרָה
 ה אָשׁוּב וּגְמֻלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם: אֲשֶׁר-כִּסְפִי וְזָהָבִי לְקַחְתֶּם
 6 וּמִחֲמַדֵּי הַפְּכִים הִבַּאתֶם לְהִיכְלִיכֶם: וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי
 יְרוּשָׁלַם מִכְּרַתֶם לְבָנֵי הַיּוֹנִים לְמַעַן הִרְחִיקֶם מֵעַל
 7 גְּבוּלָם: הֲנִנֵּי מַעֲיָרִם מִזְדִּמְקוֹם אֲשֶׁר-מְכַרְתֶּם אוֹתָם
 8 שְׁמָה וְהִשְׁבַּתִּי גְּמֻלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם: וּמְכַרְתִּי אֶת-בְּנֵיכֶם
 וְאֶת-בְּנֹתֵיכֶם בְּיַד בְּנֵי יְהוּדָה וּמְכָרוּם לְשָׂבָאִים אֶל-גּוֹי
 9 רְחוֹק כִּי יְהוָה דָּבַר: קְרָאוּ-זֹאת בְּגוֹיִם קְדָשׁוֹ
 מִלְחָמָה הַעֲוִרוּ הַגְּבוּרִים וַיִּשׂוּ וַיַּעֲלוּ כָּל אֲנָשֵׁי הַמְּלָחָמָה:
 י כְּתוּ אֹתֵיכֶם לְחַרְבוֹת וּמִזְמֹרֹתֵיכֶם לְרַמְחִים חֲחַלֵּשׁ יֹאמֶר
 11 גְּבוּר אָנִי: עוֹשׂוּ וּבִאוּ כָּל-הַגּוֹיִם מִסָּבִיב וּנְקַבְצוּ שְׁמָה
 12 הַנְּתַת יְהוָה גְּבוּרִיךָ: יַעֲזֻרוּ וַיַּעֲלוּ הַגּוֹיִם אֶל-עַמְּק
 יְהוֹשֶׁפֶט כִּי שֵׁם אֲשֶׁב לְשַׁפֵּט אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם מִסָּבִיב:
 13 שְׁלַחוּ מַגֵּל כִּי בָשָׁל קָצִיר בָּאוּ רְדוּ כִּי-מִלְּאָה נָתַת הַשִּׁיכּוֹ

היקבים

14 הַיְקָבִים כִּי רַבָּה רַעְתָּם: הַמוֹנִים הַמוֹנִים בְּעַמְּךָ הַחֲרוּץ
 15 כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה בְּעַמְּךָ הַחֲרוּץ: שָׁמַשׁ וְיָרַח קָדְרוּ
 16 וְכַכְבִּים אָסְפוּ נִגְהָם: וַיְהוֶה מַצִּיּוֹן יִשְׂאֵג וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן
 קוֹלוֹ וְרַעְשׂוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וַיְהוֶה מַחֲסֵה לַעֲמֹו וּמַעֲזֹו לְבָנֵי
 17 יִשְׂרָאֵל: וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן הַר
 קֹדֶשׁ וְהוֹתֵה יְרוּשָׁלַם קֹדֶשׁ וְזָרִים לֹא-יַעֲבֹר־בָּה עוֹד:
 18 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִשְׁפּוּ הַהָרִים עֲסִים וְהַגְּבָעוֹת
 תִּלְכְּנָה חֶלֶב וְכָל-אֲפִיקֵי יְהוּדָה יִלְכוּ מֵיָם וּמַעֲזֵן מִבַּיִת
 19 יְהוָה יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת-נַחַל הַשָּׁטִיִם: מַצְרִיִם לְשִׁמְמָה
 תִּהְיֶה וְאֲדוֹם לְמַדְבַּר שִׁמְמָה תִּהְיֶה מַחֲמַס בְּנֵי וְהוּדָה
 כ אֲשֶׁר-שָׁכְנוּ דַס־נִקְיָא בְּאֶרְצָם: וַיְהוּדָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב
 21 וּירוּשָׁלַם לְדוֹר וָדוֹר: וּנְקִיּוֹתֵי דָמָם לֹא-נִקְיֹתֵי וַיְהוּדָה
 שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן:

ע מ ו ס

LIBER AMOS.

CAPUT I. א

א דִּבְרֵי עָמוֹס אֲשֶׁר-הָיָה בְּנִקְדִים מִתְּקוּעַ אֲשֶׁר הָיָה עַל-
 יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם | עֲזִיָּה מִלְּד־יְהוּדָה וּבַיּוֹם יָרְבֵּעַם בְּדִיּוֹאֵשׁ
 2 מִלְּד־יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים לִפְנֵי הָרַעַשׁ: וַיֹּאמֶר | יְהוָה מַצִּיּוֹן
 יִשְׂאֵג וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְאָבְלוּ נְאוֹת הָרָעִים וְיָבֵשׁ
 3 רֹאשׁ הַבְּרָמָל: כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי
 דְּמִשְׁק וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל-הַיֹּשֵׁם בְּחַרְצוֹת
 4 הַבְּרוֹז אֶת-הַגִּלְעָד: וְשִׁלַּחְתִּי אִישׁ בְּבַיִת הַזֶּה וְאֶכְלָה
 אַרְמֹנֹת

ד. 16. v. קמץ בלא אסיף. 19. v. כצ"ל א. 2. v. קמץ בוי"ק

אַרְמֹנֹת בְּיַהֲדָד: וְשִׁבַרְתִּי בְּרִיחַ דְּמִשְׁק וְהִכַּרְתִּי יוֹשְׁבֵי
 מִבְּקַעַת-אֲזָן וְתוֹמָד שְׁבַט מִבַּיִת עֲדָן וְגָלוּ עִם-אַרְם קִירָה
 6 אָמַר יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי עֲזָה
 וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל-הַגְּלוֹתֶם גְּלוֹת שְׁלָמָה
 7 לְהַסְגִּיר לְאֲדוֹם: וְשִׁלַּחְתִּי אִישׁ בְּחוֹמַת עֲזָה וְאֶכְלָה
 אַרְמֹנֵיהָ: וְהִכַּרְתִּי יוֹשְׁבֵי מַאֲשֵׁדוֹד וְתוֹמָד שְׁבַט מַאֲשֵׁק־לָזָן
 8 וְהִשִּׁיבֹתֵי דָדִי עַל-עֲקָרוֹן וְאֶכְדוּ שְׂאֵרֵי פְלִשְׁתִּים אָמַר
 9 אֲדֹנָי יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי-צֹר
 וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל-הַסְגִּירֶם גְּלוֹת שְׁלָמָה
 לְאֲדוֹם וְלֹא וְכָרוּ בְּרִית אַחִים: וְשִׁלַּחְתִּי אִישׁ בְּחוֹמַת צֹר
 11 וְאֶכְלָה אַרְמֹנֵיהָ: כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שִׁלְשָׁה
 פְּשָׁעֵי אֲדוֹם וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל-דַּדְפוֹ בַּחֲרָב
 אַחִיו וְשַׁחַת רַחֲמָיו וַיִּטְרַף לְעַד אִפּוֹ וְעַבְרַתוֹ שְׁמָרָה נֶצַח:
 12 וְשִׁלַּחְתִּי אִישׁ בְּתִימָן וְאֶכְלָה אַרְמֹנֹת בְּצָרָה:
 13 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי בְנֵי-עַמּוֹן וְעַל-אַרְבָּעָה
 לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל-בִּקְעָם הַרְוֹת הַגִּלְעָד לְמַעַן הִרְחִיב אֶת-
 14 גְּבוּלָם: וְהִצַּתִּי אִישׁ בְּחוֹמַת רַבָּה וְאֶכְלָה אַרְמֹנֵיהָ
 בַּתְּרוּעָה בַּיּוֹם מִלְחָמָה בְּסַעַר בַּיּוֹם סוּפָה: וְהִלְדָּ מִלְּבָם
 15 בַּגּוּלָה הוּא יִשְׁרִינֵי יַהֲדוּ אָמַר יְהוָה:

CAP. II. ב

ב כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי מוֹאָב וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא
 אֲשִׁיבֶנּוּ עַל-שָׂרְפוֹ עֲצָמוֹת מִלְּד־אֲדוֹם לְשִׁיד: וְשִׁלַּחְתִּי-
 אִישׁ בְּמוֹאָב וְאֶכְלָה אַרְמֹנֹת הַקִּרְיֹת וַיִּמַת בְּשֵׂאוֹן מוֹאָב
 3 בַּתְּרוּעָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְהִכַּרְתִּי שׁוֹפֵט מִקְרָבָה וְכָל-שָׂרֵיהָ
 4 אֶחָרוֹג עִמּוֹ אָמַר יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שִׁלְשָׁה
 פְּשָׁעֵי יְהוּדָה וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל-מֵאָסָם אֶת-
 תּוֹרַת יְהוָה וְחָקוֹי לֹא שָׁמְרוּ וַיִּתְעוּם בְּזִבְיֵיהֶם אֲשֶׁר-
 הִלְכוּ

א. 8. v. מלעיל ב. 4. v. קמץ בוי"ק

ה הֲלָכּוּ אֲבוֹתֵם אַחֲרֵיהֶם: וְשַׁלַּחְתִּי אֶשׁ בַּיהוּדָה וְאָכְלָהּ
 6 אֲרָמְנוֹת יְרוּשָׁלַם: כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שֹׁשְׁבֵי
 פְּשַׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנו עַל־מִכְרָם בְּכֶסֶף
 7 צְדִיק וְאֲבִיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלִים: הַשָּׂאֲפִים עַל־פְּרֹאֲרֵן
 בְּרֹאשׁ דָּלִים וְדָרַךְ עֲנֻיִם יָפוּ וְאִישׁ וְאִבּוֹ יִלְכּוּ אַל־
 8 הַנְּעִרָה לְמַעַן חַלֵּל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי: וְעַל־בְּנֵדִים חֲבָלִים
 יָפוּ אֶצֶל כָּל־מִזְבֵּחַ וַיֵּן עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם:
 9 וְאֲנֹכִי הַשְׁמַדְתִּי אֶת־הָאָמָרִי מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כָּנְּבָה אֲרָזִים
 נָבְחוּ וְחֶסֶן הוּא כָּאֱלוֹנִים וְאֲשַׁמֵּד פְּרִיו מִמַּעַל וְשִׁדְּשׁוּ
 י מִתַּחַת: וְאֲנֹכִי הַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאוֹלַךְ
 אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה לְרֵשֶׁת אֶת־אֶרֶץ הָאָמָרִי:
 11 וְאָקִים מִבְּנֵיכֶם לְנָבִיאִים וּמִבְּחֹרֵיכֶם לְנֹזְרִים הֵאֵף אִיךְ
 12 זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֹאס־יְהוָה: וַתִּשְׁקֹוּ אֶת־הַנֹּזְרִים יַיִן
 13 וְעַל־הַנָּבִיאִים צִוִּיתֶם לֵאמֹר לֹא תִנָּבְאוּ: הִנֵּה אֲנֹכִי מַעֲיֵק
 14 תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲיֵק הַעֲנָלָה הַמְּלֹאָה לָהּ עֲמִיר: וְאֲבַד
 מְנוּס מִקָּל וְחֹק לֹא־יֵאֱמָץ כַּחוֹ וְנִבּוֹר לֹא־יִמְלֹט נַפְשׁוֹ:
 15 וְתַפֵּשׁ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֵד וְקַל בְּרִגְלָיו לֹא יִמְלֹט וְרֶכֶב
 16 הַסּוּס לֹא יִמְלֹט נַפְשׁוֹ: וְאֲמִיץ לִבּוֹ בַּנְּבוּרִים עָרוֹם יָנוּס
 בַּיּוֹם־הַהוּא נֹאס־יְהוָה:

CAP. III. ג

א שְׁמַעוּ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עַל כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הַעֲלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:
 2 רַק אֶתְכֶם יָדַעְתִּי מִכָּל מִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה עַל־כֵּן אֶפְקֹד
 3 עֲלֵיכֶם אֶת כָּל־עֲוֹנוֹתֵיכֶם: הִגַּלְתֶּם שְׁנַיִם יַחַד בְּלַתִּי אִם־
 4 נִזְעַדוּ: הוֹשָׁא אֲרִיָּה בִיעַר וְטָרַף אֵין לוֹ הוֹתֵן בַּפִּיר
 ה קוֹלוֹ מִמַּעַנְתּוֹ בְּלַתִּי אִם־לָכֵד: הַתְּפֹל צַפּוֹר עַל־פַּח
 הָאֶרֶץ וּמוֹקֵשׁ אֵין לָהּ הַנְּעִלְהֶפֶח מִן־הָאָדָמָה וְלָכֹד לֹא
 יִלְכּוּד

ב v. 6. הַסְּפֹטָה וַיִּשֶׁב v. 14. קִמְצָה בּוֹיָק

יִלְכּוּד: אִם־יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחַרְדּוּ אִם־יִתְהַוֶּה
 7 רָעָה בְּעִיר וַיְהוּהָ לֹא עָשָׂה: כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יְהוּהָ
 8 דְבָר כִּי אִם־יִגְלָה סוֹדוֹ אֶל־עַבְדּוֹ הַנְּבִיאִים: אֲרִיָּה שָׂאֵן
 9 כִּי לֹא יִירָא אֲדֹנָי יְהוּהָ דְבָר כִּי לֹא יִנָּבֵא: הַשְּׁמִיעוּ
 עַל־אֲרָמְנוֹת בְּאֲשֶׁר־וּד וְעַל־אֲרָמְנוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאָמְרוּ
 הַאֲסָפוּ עַל־דְּרֵי שְׁמָרוֹן וְרֵאוּ מְהוּמַת רַבּוֹת בְּתוֹכָהּ
 וְעִשְׂוִיקִים בְּקִרְבָּהּ: וְלֹא־יָדַעוּ עֲשׂוֹת־יִנְכַּחַה נֹאס־יְהוָה י
 הָאֲזָרִים הָמָס וְשֹׁד בְּאֲרָמְנוֹתֵיהֶם: לָכֵן כֹּה אָמַר
 11 אֲדֹנָי יְהוּהָ אֶר וּסְבִיב הָאֶרֶץ וְהוֹרֵד מִמֶּנּוּ עֵד וְנִבּוֹ
 אֲרָמְנוֹתֶיהָ: כֹּה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יַעֲלֵל הַרְעִיה מִפִּי
 12 הָאָרִי שְׁתֵּי כְרָעִים אִו בְּדֹל־אֶזֶן כֵּן יִנְעָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הַיּוֹשְׁבִים בְּשְׁמָרוֹן בַּפָּתַת מִטָּה וּבְדַמְשֶׁק עָרֵשׁ: שְׁמַעוּ
 13 וְהַעֲדוּ בְּבֵית יַעֲקֹב נֹאס־אֲדֹנָי יְהוּהָ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת: כִּי
 14 בְּיוֹם פְּקֻדֵי פְּשַׁעֵי־יִשְׂרָאֵל עָלָיו וּפְקֻדְתִּי עַל־מִזְבְּחוֹת בְּיַד־
 אֵל וְנִגְדַעְו קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְנִפְלּוּ לְאֶרֶץ: וְהַפִּיתִי בֵּית־י
 הַחֵרֶף עַל־בֵּית הַקְּוִץ וְאֲבָדוּ בְּתֵי הַשֵּׁן וְסָפוּ בְּתַיִם רַבִּים
 נֹאס־יְהוָה:

CAP. IV. ד

א שְׁמַעוּ הַדְּבָר הַזֶּה פְּרוֹת הַבָּשָׂן אֲשֶׁר בְּתֵר שְׁמָרוֹן הַעֲשִׂקוֹת *
 דָּלִים הַרְצִצוֹת אֲבִיוֹנִים הָאֲמָרוֹת לֹא־יָנִיחֶם הַבִּיאָה
 2 וְנִשְׁתַּח: נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוּהָ בְּקִדְשׁוֹ כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים
 עֲלֵיכֶם וְנִשָּׂא אֶתְכֶם בַּצְּנוֹת וְאַחֲרֵיתֶכֶן בְּסִירוֹת הַיּוֹגָה:
 3 וּפְרָצִים תִּצְאָנָה אֲשֶׁה נִגְדָה וְהַשְׁלַכְתֶּנָּה הַחֶרְמוֹנָה נֹאס־
 4 יְהוָה: כִּי־אִו בֵּית־אֵל וּפְשַׁעוֹ הַגִּלְגָּל הַרְבִּי לַפִּשַׁע וְהַבִּיאוּ
 5 לַבְּקָר וּבְחֵיכֶם לִשְׁלֶשֶׁת יָמִים מַעֲשֵׂר־תֵּיכֶם: וְקָטַר ה
 מִחֶמֶן תוֹדָה וְקִרְאוּ נְדָבוֹת הַשְּׁמִיעוּ כִּי כֵן אֶהְבֵּתֶם בְּנֵי
 6 יִשְׂרָאֵל נֹאס אֲדֹנָי יְהוָה: וְגַם אֲנִי נָתַתִּי לָכֶם נִקְוֹן

שְׁנַיִם

ג v. 8. קִמְצָה בְּלֹא אִסְתִּי ibid עַד כֹּהֵן

שנים בכל-עריכם ותסר להם בכל מקומתיכם ולא-
 7 שבתם עדי נאסיהוה: וגם אנכי מנעתי מכם את-הנשם
 בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על-עיר אחת
 ועל-עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת המטר וחלקה
 8 אשר-לא-תמטיר עליה תיבש: ונעו שמים שלש ערים
 אל-עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא-שבתם עדי
 9 נאסיהוה: הפיתי אתכם בשדפון ובירקון הרפות ונותיכם
 וכרמיכם ותאניכם ונותיכם יאכל הגוים ולא-שבתם עדי
 נאסיהוה: שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי
 בחרב בחורייכם עם שכי סוסיכם ואעלה באש מחניכם
 11 וכאפכם ולא-שבתם עדי נאסיהוה: הפכתי בכם
 כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה ותהו כאור מצל
 12 משרפה ולא-שבתם עדי נאסיהוה: לכן פה אעשה
 לך ישראל עקב כרונאת אעשה-לך הכון לקראת-אלהיך
 13 ישראל: כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה-
 שחזו עשה שחר עיפה ודוד על-במתי ארץ יהנה אלהי-
 צבאות שמו:

ה CAP. V.

ה שמעו את-הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית
 2 ישראל: נפלה לא-תוסיף קום בתולת ישראל נמשה
 3 על-אדמתה אין מקומה: כי כה אמר אדני יהוה
 העיר היצאת אלף תשאר מאה והיוצאת מאה תשאר
 4 עשרה לבית ישראל: כי כה אמר יהוה לבית
 ה ישראל דרשוני וחקו: ואל-תדרשו בית-אל והגלגל לא
 תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה וגלה ובית
 6 אל יהנה לאון: דרשו את-יהנה וחקו פן-יצלח באש
 7 בית יוסף ואבלה ואין-מכבה לבית-אל: ההפכים ללענה

משפט

משפט וצדקה לארץ הנהו: עשה כימה וכסיל והפך
 8 לבקר צלמות ויום לילה החשיך הפורא למי-היום
 9 וישפכם על-פני הארץ יהוה שמו: המבליג שר על-עו
 ושר על-מבצר יבוא: שואו בשער מוכיח ודבר תמים
 11 יתעבו: לכן יען בוששכם על-ידל ומשאת-בר תקחו ממנו
 בתי גויות בניתם ולא-תשבו בם פרמי-חמד נטעתם ולא
 12 תשתו את-יננים: כי ידעתי רבים פשעיתם ועצמים
 חטאתיכם צרתי צדיק לקחי כפר ואבוינים בשער השו:
 13 לכן המשפיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא:
 14 דרשו טוב ואל-רע למען תחיו ויהי-רבן יהנה אלהי-
 15 צבאות אתכם כאשר אמרתם: שנאוד-דע ואהבו טוב
 16 ותציגו בשער משפט אולי יחנן יהנה אלהי-צבאות
 שארית יוסף: לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות
 17 אדני בכל-רחבות מספר ובכל-חוצות יאמרו הוהו
 וקראו אבד אל-אבל ומספר אל-יודעי נהו: ובכל-פרמים
 18 מספר כי-אעבר בקרבך אמר יהנה: הוי המתאנים
 את-יום יהנה למה-נה לכם יום יהנה הוא-חשך ולא-
 19 אור: כאשר יגום איש מפני הארי ופגעו הדב ובא
 הבית וסמך ידו על-הקיר ונשכו הנחש: הלא-חשך כ
 21 יום יהנה ולא-אור ואפל ולא-ננה לו: שנאתי מאסתי
 22 חניכם ולא אריח בעצרת-יכם: כי אס-תעלו-לי עלות
 23 ומנחת-יכם לא ארצה ושלם מריא-יכם לא אביט: הסר
 24 מעלי המזון שריד וזמרת נבלך לא אשמע: ויגל כמים
 משפט וצדקה כנחל איתן: הובחים ומנחה הגשתם-כ
 26 לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ונשאתם את
 סבות מלפכם ואת בנין צלמיכם כוכב אלהיכם אשר
 27 עשיתם לכם: והגלתי אתכם מתלאה לדמשק אמר
 יהנה אלהי-צבאות שמו:

CAP. VI. 1

1 א הווי השאננים בציון והבטחים בחר שמרון נקבי ראשית
 2 הגוים ובאו להם בית ישראל: עברו כלנה וראו ולכו
 משם חמת רפה ורדו נתפלשות הטובים מן הממלכות
 3 האלה אסרב נבולם מנבלכם: המנדים ליום רע ותגשון
 4 שבת חמם: השכבים על-משות שן וסרחים על-ערשתם
 ה ואכלים פרים מצאן וענלים מתוך מרבקן: הפרטים על-
 6 פי הנבל פדוד חשכו להם בלי-שיר: השתים במזורקי
 זין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על-שבר יוסף:
 7 לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרנח סרוחים:
 8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם-יהוה אלהי צבאות מתאב
 אנכי את-נאון יעקב וארמנתיו שנאתי והסנרתי עיר
 9 ומלאה: והיה אס-יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו:
 י וגשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר
 ברבתי הבית העוד עמד ואמר אפס ואמר הם כי לא
 11 להוקיר בשם יהוה: כיהנה יהוה מצוה והפך
 12 הבית הנדול רסיסים והבית הקטן פקעים: הורצון בפלע
 סוסים אס-חרוש בכקרים כיהפכתם לראש משפט
 13 ופרי צדקה ללענה: השמחים ללא דבר האמרים הלא
 14 בחוקנו לקחנו לנו קרנים: כי הנני מקים עליכם בית
 ישראל נאם-יהוה אלהי הצבאות נוי ולחצו אתכם מלכוא
 חמת עדי-נחל הערבה:

CAP. VII. 1

1 א כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתחלת עלות
 2 הלקש והנה לקש אחר נני המלך: והיה אס-בלה
 לאכול את-עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח-נא מי
 3 יקום יעקב כי קטן הוא: נתם יהוה על-זאת לא תהיה
 אמר

4 אמר יהוה: כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב
 פאש אדני יהוה ותאכל את-תהום רפה ואכלה את-
 החלק: ואמר אדני יהוה חדל-נא מי יקום יעקב כי קטן
 ה הוא: נתם יהוה על-זאת נס-הוא לא תהיה אמר אדני
 6 יהוה: כה הראני והנה אדני נעב על-חומת אנך
 7 ובדו אנך: ויאמר יהוה אלי מה-אתה ראה עמוס ואמר
 8 אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא-
 9 אוסף עוד עבור לו: ונשמו כמות ישחק ומקדשי ישראל
 י יחרבו וקמתי על-בית ירבעם בחרב: וישלח אמציה
 כהן בית-אל אל-ירבעם מלך-ישראל לאמר קשר עלך
 עמוס בקרב בית ישראל לא-תוכל הארץ להכיל את-
 11 פל-דבריו: כיה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל
 12 נלה יגלה מעל אדמתו: ויאמר אמציה אל-עמוס
 חוה לך ברח-לך אל-ארץ יהודה ואכל-שם לחם ושם
 13 תנבא: ובית אל לא-תוסף עוד להנבא כי מקדש-מלך
 הוא ובית ממלכה הוא: ויצן עמוס ויאמר אל-אמציה
 14 לא-נבוא אנכי ולא בן-נבוא אנכי כיה בוקר אנכי ובולם
 שקמים: ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך
 15 הנבא אל-עמי ישראל: ועתה שמע דבר-יהוה אתה אמר
 16 לא תנבא על-ישראל ולא תסף על-בית ישחק: לכן כה
 17 אמר יהוה אשתף בעיר תונה וכנף ובנתך בחרב יפלו
 ואדמתך בתכל תחלק ואתה על-אדמה טמאה תמות
 וישראל נלה יגלה מעל אדמתו:

CAP. VIII. ח

ח א כה הראני אדני יהוה והנה פלוב קוץ: ויאמר מה-אתה *
 2 ראה עמוס ואמר פלוב קוץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ
 אל-עמי ישראל לא-אוסף עוד עבור לו: והילילו שירות
 3 היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל-מקום
 השליך

4 הַשְּׁלִיךְ הֵם: שְׁמַעוּ זֹאת הַשָּׁאֲפִים אַבְיֹן וְלִשְׁפִית
 ה עֲנוּי־אֶרֶץ: לֵאמֹר מִתִּי יַעֲבֹר הַחֹדֶשׁ וְנִשְׁבְּרָה שֹׁבֵר
 וְהַשֶּׁבֶת וְנִפְתַּח הַדָּבָר לְהַקְטִין אִיפֹה וּלְהַגְדִּיל שְׁקָל וּלְעוֹת
 6 מֵאֲזֵנֵי מִרְמָה: לִקְנוֹת בְּכֶסֶף דָּלִים וְאַבְיֹן בְּעֵבֹר נַעֲלִים
 7 וּמִפֶּל בָּר נִשְׁבִּיר: נִשְׁבַּע יְהוָה בְּנֶאֱוֹן יַעֲקֹב אִם־אֶשְׁכַּח
 8 לְנֹצַח כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: הֲעַל זֹאת לֹא־תִרְגַּז הָאָרֶץ וְאֶבֶל
 כָּל־יֹשֵׁב בָּהּ וְעַלְתָּה כָּאֵר כְּלָה וְנִגְרַשָּׁה וְנִשְׁקָה כִּי־אֹר
 9 מִצְרַיִם: וְהָיָה בְּיָוִם הַהוּא נֶאֱם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִבֵּאתִי
 י הַשֶּׁמֶשׁ בַּצְּהָרִים וְהַחֲשַׁכְתִּי לְאֶרֶץ בְּיָוִם אֹר: וְהִפַּכְתִּי
 חַיִּיכֶם לְאֶבֶל וְכָל־שִׁירֵיכֶם לְקִינָה וְהַעֲלִיתִי עַל־כָּל־מַתְנַנִּים
 שֶׁקֶ וְעַל־כָּל־רֹאשׁ קְרָחָה וְשִׁמְתִיהָ כְּאֶבֶל יְהוּד וְאַחֲרֵיתֶיהָ
 11 בְּיָוִם מָר: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֶאֱם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִשְׁלַחְתִּי
 רָעַב בְּאֶרֶץ לֹא־רָעַב לְלֶחֶם וְלֹא־צָמָא לְמַיִם כִּי אִם־
 12 לְשִׁמְעֵ אֵת דְּבָרֵי יְהוָה: וְנָעוּ מַיִם עַד־יָם וּמִצְפּוֹן וְעַד־
 13 מִזְרַח יִשׁוּטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־דְּבַר־יְהוָה וְלֹא יִמְצְאוּ: בְּיָוִם
 הַהוּא תִתְעַלְפֶנָּה הַבְּתוּלוֹת הַיְּפוֹת וְהַבְּחוּרִים בַּצָּמָא:
 14 הַנִּשְׁבָּעִים בְּאִשְׁמַת שְׁמֹרֹן וְאָמְרוּ חֵי אֱלֹהֵיךָ דָּן וְחֵי הַרְדָּךְ
 בְּאֶרֶץ־שָׂרֵעַ וְנִפְלוּ וְלֹא־יִקְוֹמוּ עוֹד:
 ט
 א רְאִיתִי וְיָדֹנָי נָצַב עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הֲדָךְ הַכֹּפֶתֶת
 וְיִרְעֲשׂוּ הַסָּפִים וּבְצַעֲמִם כְּרֹאשׁ כָּלֶם וְאַחֲרֵיתֶם בַּחֲרֹב
 2 אַחֲרַי לֹא־יִנְעוּם לְהֵם נֶם וְלֹא־יִמְלֹט לָהֶם פְּלִיט: אִם־
 יַחֲתְרוּ בִשְׂאוֹל מִשֶּׁם יְדֵי תִקְחֶם וְאִם־יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם
 3 אֹרִידֶם: וְאִם־יִחַבְּאוּ כְּרֹאשׁ הַכְּרָמָל מִשֶּׁם אַחַשׁ
 וּלְקַחְתִּים וְאִם־יִפְתְּרוּ מִנְּגַד עֵינַי בְּקִרְקַע הַיָּם מִשֶּׁם אֲצַנֶּה
 4 אֶת־הַנֶּחֱשׁ וְנִשְׁכַּם: וְאִם־יִלְכּוּ בִשְׁבִי לִפְנֵי אִבְיָהֶם מִשֶּׁם
 אֲצַנֶּה אֶת־הַחֲרֹב וְהִרְגַתֶם וְשִׁמְתִי עֵינַי עֲלֵיכֶם לְרַעַה
 וְלֹא יִתְשׂוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמְתֶם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:

v. 6 מעלותו קרי v. 7 הפטרת קדושים כמנהג האשכנזים v. 14 v. 15 v. 16 ע"כ

4 הַשְּׁלִיךְ הֵם: שְׁמַעוּ זֹאת הַשָּׁאֲפִים אַבְיֹן וְלִשְׁפִית
 ה עֲנוּי־אֶרֶץ: לֵאמֹר מִתִּי יַעֲבֹר הַחֹדֶשׁ וְנִשְׁבְּרָה שֹׁבֵר
 וְהַשֶּׁבֶת וְנִפְתַּח הַדָּבָר לְהַקְטִין אִיפֹה וּלְהַגְדִּיל שְׁקָל וּלְעוֹת
 6 מֵאֲזֵנֵי מִרְמָה: לִקְנוֹת בְּכֶסֶף דָּלִים וְאַבְיֹן בְּעֵבֹר נַעֲלִים
 7 וּמִפֶּל בָּר נִשְׁבִּיר: נִשְׁבַּע יְהוָה בְּנֶאֱוֹן יַעֲקֹב אִם־אֶשְׁכַּח
 8 לְנֹצַח כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: הֲעַל זֹאת לֹא־תִרְגַּז הָאָרֶץ וְאֶבֶל
 כָּל־יֹשֵׁב בָּהּ וְעַלְתָּה כָּאֵר כְּלָה וְנִגְרַשָּׁה וְנִשְׁקָה כִּי־אֹר
 9 מִצְרַיִם: וְהָיָה בְּיָוִם הַהוּא נֶאֱם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִבֵּאתִי
 י הַשֶּׁמֶשׁ בַּצְּהָרִים וְהַחֲשַׁכְתִּי לְאֶרֶץ בְּיָוִם אֹר: וְהִפַּכְתִּי
 חַיִּיכֶם לְאֶבֶל וְכָל־שִׁירֵיכֶם לְקִינָה וְהַעֲלִיתִי עַל־כָּל־מַתְנַנִּים
 שֶׁקֶ וְעַל־כָּל־רֹאשׁ קְרָחָה וְשִׁמְתִיהָ כְּאֶבֶל יְהוּד וְאַחֲרֵיתֶיהָ
 11 בְּיָוִם מָר: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֶאֱם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִשְׁלַחְתִּי
 רָעַב בְּאֶרֶץ לֹא־רָעַב לְלֶחֶם וְלֹא־צָמָא לְמַיִם כִּי אִם־
 12 לְשִׁמְעֵ אֵת דְּבָרֵי יְהוָה: וְנָעוּ מַיִם עַד־יָם וּמִצְפּוֹן וְעַד־
 13 מִזְרַח יִשׁוּטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־דְּבַר־יְהוָה וְלֹא יִמְצְאוּ: בְּיָוִם
 הַהוּא תִתְעַלְפֶנָּה הַבְּתוּלוֹת הַיְּפוֹת וְהַבְּחוּרִים בַּצָּמָא:
 14 הַנִּשְׁבָּעִים בְּאִשְׁמַת שְׁמֹרֹן וְאָמְרוּ חֵי אֱלֹהֵיךָ דָּן וְחֵי הַרְדָּךְ
 בְּאֶרֶץ־שָׂרֵעַ וְנִפְלוּ וְלֹא־יִקְוֹמוּ עוֹד:

CAP. IX. ט

ט

א רְאִיתִי וְיָדֹנָי נָצַב עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הֲדָךְ הַכֹּפֶתֶת
 וְיִרְעֲשׂוּ הַסָּפִים וּבְצַעֲמִם כְּרֹאשׁ כָּלֶם וְאַחֲרֵיתֶם בַּחֲרֹב
 2 אַחֲרַי לֹא־יִנְעוּם לְהֵם נֶם וְלֹא־יִמְלֹט לָהֶם פְּלִיט: אִם־
 יַחֲתְרוּ בִשְׂאוֹל מִשֶּׁם יְדֵי תִקְחֶם וְאִם־יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם
 3 אֹרִידֶם: וְאִם־יִחַבְּאוּ כְּרֹאשׁ הַכְּרָמָל מִשֶּׁם אַחַשׁ
 וּלְקַחְתִּים וְאִם־יִפְתְּרוּ מִנְּגַד עֵינַי בְּקִרְקַע הַיָּם מִשֶּׁם אֲצַנֶּה
 4 אֶת־הַנֶּחֱשׁ וְנִשְׁכַּם: וְאִם־יִלְכּוּ בִשְׁבִי לִפְנֵי אִבְיָהֶם מִשֶּׁם
 אֲצַנֶּה אֶת־הַחֲרֹב וְהִרְגַתֶם וְשִׁמְתִי עֵינַי עֲלֵיכֶם לְרַעַה
 וְלֹא יִתְשׂוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמְתֶם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:

ח v. 4 עניי קרי v. 8 ונשקעה קרי

15 ואלתסגור שרידיו ביום צרה: כי קרוב יום יהיה על-
 כל־הגוים כאשר עשית יעשה לך ומלך ישוב בראשך:
 16 כי כאשר שתיתם על־הר קדשי ישתי כל־הגוים תמיד
 17 ושתי ולעו והיו כלוא היו: ובתר ציון תהיה פליטה
 18 והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: והיה בית־
 יעקב אש ובית יוסף להכה ובית עשו לקש ודלקו בהם
 ואכלום ולא־יהיה שריד לבית עשו כי יהיה דבר:
 19 וירשו הנגב את־הר עשו והשפלה את־פלשתים וירשו
 את־שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את־הנגלעד:
 ונגלת החל־הנה לבני ישראל אשר־בנענים עד־צרפת
 21 ונגלת ירושלם אשר בספרד וירשו את ערי הנגב: ועלו
 מושעים בתר ציון לשפט את־הר עשו והיתה ליהודה
 המלוכה: *

יונה

LIBER JONÆ.

CAPUT I. 8

* ויהי דבר־יהוה אל־יונה בדאמתי לאמר: קום לך *
 אל־נינוה העיר הגדולה וקרא עליה פירעלתה רעתם
 3 לפני: ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה ויגד
 יפו וימצא אניה | באה תרשיש ויתן שכרה ויגד בה
 4 לבוא עמדם תרשישה מלפני יהוה: ויהוה הטיל רוח
 גדולה אליהם ויהי סער־גדול בים והאניה חשבה
 להשבר: ויראו המלחים ויועקו איש אל־אלהיו ויטלו ה

את־

עבדיה

LIBER OBADIÆ.

CAPUT I. 8

* חזון עבדיה כה־אמר אדני יהוה לארום שמועה שמענו
 מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה
 2 למלחמה: הנה קמן נתתיך בגוים בניו אתה מאד:
 3 ודון לבד השיאך שקני בחגור־סלע מרום שבתו אמר
 4 בלבו מי יורידני ארץ: אסתגביה כנשר ואסתבין כוכבים
 5 שים קנגד משם אורידך נאסיהוה: אסתגבין כוכבים בארלך
 6 אס־שודדי לילה אף נדמיתה הלוא יגנבו דים אבד
 7 בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות: אף נחפשו עשו
 8 נבעו מצפניו: עד־הגבול שלחוד כל אנשי בריהך
 9 השיאוד יכלו לך אנשי שלמד לחמד ושימו מזור תחתיד
 10 אין תבונה בו: הלוא ביום ההוא נאס־יהוה והאבדת
 11 תכמים מאדום ותבונה מהר עשו: ותתי גבוריך תימן
 12 למען יפרת־איש מהר עשו מקטל: מהמם אחיד יעקב
 13 תבסך בושה ונכרת לעולם: ביום עמדך מנגד ביום
 14 שבות ורים חילו ונכרים באו שערו ועל־ירושלם יהו
 15 גורל גס־אתה כאחד מהם: ואלתרא ביום־אחיד ביום
 16 נכרו ואלתשמח לבגיר־יהודה ביום אבדם ואלתנגדל
 17 פוך ביום צרה: אליתבוא בשער־עמו ביום אידם אל־
 18 תרא גס־אתה ברעתו ביום אידו ואלתשלחנה בחילו
 19 ביום אידו: ואלתעמד על־הפרק להכרית את־פליטיו
 ואל־

4 ותשליכני מצולה בלבב ימים ונקר יסבכני כל־משבר־יך
 5 ונלך עלי עברו: ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך
 6 אוסף להביט אל־היכל קדשך: אפפוני מים עד־נפש
 7 יהום יסבכני סוף חבוש לראשי: לקצבי חרים ידתי
 8 הארץ ברחיק בערי לעולם ותעל משחת בני יהודה
 9 אלחי: בהתעטף עלי נפשי את־יהודה וברתי ותבוא
 10 אליך תפילתי אל־היכל קדשך: משמרים הבלי־שוא
 11 חסדם ועובו: ואני בקול תודה אִנְבְּחֶה־לְךָ אֲשֶׁר נִבְרַתִּי
 12 אֲשֶׁלְמָה וְשׁוֹעֲתָה לִיהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה לִדָּג וַיִּקַּא אֶת־
 יוֹנָה אֶל־הַיַּבְשָׁה:

CAP. III. ג

1 ויהי דברי־יהוה אל־יונה שנית לאמר: קום לך אל־נינוה *
 2 העיר הגדולה וקרא אליה את־הקריאה אשר אנכי
 3 דבר אליך: ויקם יונה וילך אל־נינוה כדבר יהוה
 4 ונינוה היתה עיר־גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים:
 5 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
 6 עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת: ויאמינו אנשי נינוה
 7 באלהים ויקראו־צום וילבשו שקים מגדולם ועד־קטנם:
 8 וינע הדבר אל־מלך נינוה ויקם מכסאו וישב אדרתו
 9 מעליו ויבס שק וישב על־האפר: ויזעק ויאמר בנינוה
 10 מפעם המלך ונגדליו לאמר האדם והבהמה הנקר
 11 והצאן אל־יטעמו מאומה אל־ירעו ומים אל־ישתו:
 12 ויתפסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל־אלהים
 13 בחזקה וישבו איש מדרך הרעה ומן־החמס אשר
 14 בכפיהם: מי־יודע ישוב ונתם האלהים ושב מחרון אפו
 15 ולא נאבד: וירא האלהים את־מעשיהם כִּי־שָׁבוּ מִדְרָכָם
 16 הרעה וינתם האלהים על־הרעה אשר־דבר לעשות־
 17 להם ולא עשה:

את־הכלים אשר באניה אל־הים להקל מעליהם ויזנה
 2 ירד אל־ירכתי הספינה וישכב וירדם: ויקרב אליו רב
 3 החבל ויאמר לו מה־לך נרדם קום קרא אל־אלהיך
 4 אוֹלֵי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
 5 רעהו לבו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת
 6 לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על־יונה: ויאמרו אליו
 7 הגידה־נא לנו באשר למי־הרעה הזאת לנו מה־מלאכתך
 8 ומאין תבוא מה ארצך ואי־מה עם אתה: ויאמר
 9 אליהם עברי אנכי ואת־יהוה אלהי השמים אני ירא
 10 אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבְשָׁה: וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים וַרְאָה
 11 גדולה ויאמרו אליו מה־זאת עשית כִּי־יָרְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־
 12 מלפני יהוה הוא ברח כִּי הִגִּיד לָהֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 13 מה־נַּעַשְׂתָּ לָךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵינוּ כִּי הָיָה הוֹלֵךְ וְסָעַר:
 14 ויאמר אליהם שאוני והטילני אל־הים וישתק הים
 15 מעליכם כִּי יודע אני כִּי בשלי הפער הגדול הוה עליכם:
 16 ויחתרו האנשים להשיב אל־היבשה ולא יכלו כִּי הָיָה
 17 הוֹלֵךְ וְסָעַר עֲלֵיהֶם: וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אֵנָּה יְהוָה
 18 אֱלֹהֵינוּ נֹאבְדָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל־תָּתֵן עֲלֵינוּ יָם
 19 וְקֹרָא כִּי־אַתָּה יְהוָה כֹּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עֲשִׂיתָ: וַיִּשְׂאוּ
 20 אֶת־יוֹנָה וַיִּטְלֻהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מוֹעֲפּוֹ: וַיִּירָאוּ
 21 הָאֲנָשִׁים וַרְאָה גדולה אֶת־יְהוָה וַיִּנְבְּחוּ־זָבַח לַיהוָה
 22 וַיִּדְרוּ נְדָרִים:

CAP. II. ב

1 וימן יהוה דג גדול לבלע את־יונה ויהי יונה במעי
 2 הדג שלשה ימים ושלשה לילות: ויתפלל יונה אל־
 3 יהוה אלחי מפני הדגה: ויאמר קראתי מצרה לי
 4 אל־יהוה ונענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי:
 5 ותשליכני

א v. 14. ככל ibid. ירר א ב v. 3. מלעיל

CAP. IV. ד

ד

2 א וירע אליזנה רעה גדולה ויחר לו: ויתפלל אליזנה
 ויאמר אנה יהוה הלוא-נה דברי עדינותי על-אדמתי
 על-כן קדמתי לברית תרשישה כי ידעתי כי אתה אל-
 3 חנון ורחום ארך אפים ורבי-חסד ונתם על-הרעה: ועתה
 4 יהוה קח-נא את-נפשי ממני כי טוב מותי מחי: ויאמר
 ה יהוה קחיטב חרה לך: ויצא יונה מן-העיר וישב
 מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד
 6 אשר יראה מה-יהוה בעיר: וימן יהוה-אלהים קוקיון
 ויעל מעל ליונה להזות צל על-ראשו להציל לו מרעתו
 7 וישמח יונה על-הקוקיון שמחה גדולה: וימן האלהים
 תולעת בעלות השחר למחרת ותך את-הקוקיון וייכש:
 8 ויהי כנרחה השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית
 ותך השמש על-ראש יונה ויתעלף וישאל את-נפשו
 9 למות ויאמר טוב מותי מחי: ויאמר אלהים אליזנה
 קחיטב חרה-לך על-הקוקיון ויאמר היטב חרה-לי עד-
 י מות: ויאמר יהוה אתה חספת על-הקוקיון אשר לא-
 עמלת בו ולא גדלתו שבך-לילה הנה ובך-לילה אבד:
 11 ואני לא אחוס על-יגונה העיר הגדולה אשר יש-בה
 הרבה משתים-עשרה רבו אדם אשר לא-ידע ביהימיני
 לשמאלו ובהמה רבה:

מיכה

v. 2. כצ"ל v. 11. הטי רפה. ibid. עד כאן

מ י כ ה

LIBER MICHAË.

CAPUT I. א

דבר-יהוה אשר הוה אל-מיכה המרשתי בימי יותם א
 אחז וחזקיה מלכי יהודה אשר-חנה על-שמרון וירושלם:
 שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה יהי אדני יהוה
 2 בכם לעד אדני מהיכל קדשו: כיהנה יהוה יצא
 3 ממקומו ויגד ודבר על-במותי-ארץ: ונמסו ההרים
 תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מנרים
 4 במורד: בפשע יעקב בלזאת ובחטאות בית ישראל
 ה מי-פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא
 5 ירושלם: ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם
 6 והגדתי לגי אבניה ויסדיה אנגלה: וכל-פסיליה יפתי
 7 וכל-אתנניה ישרפו באש וכל-עצביה אשים שממה כי
 8 מאתנן זונה קבצה ועד-אתנן זונה ישובו: על-זאת
 9 אספדה ואיליה אילכה שילל וערום אעשה מספר
 10 פתנים ואכל פבנות יענה: כי אנושה מפותיה כיי-באה
 11 עד-יהודה נגע עד-שער עמי עד-ירושלם: בנת אל-
 תגדו: ככו אלהתככו בבית לעפרה עפר התפלשתי:
 12 עברי לכם יושבת שפיר ערוה-בשת לא יצאה יושבת
 11 צאנן מספר בית האצל יקח מכם עמדתו: כיי-חלה
 12 לטוב יושבת מרות כיי-יגד רע מאת יהוה לשער
 13 ירושלם: רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית

חמאת

v. 3. ידור v. 5. מלא v. 7. קמץ בויק v. 8. שולל קרי v. 10. התמלש קרי

14 חֲטָאת הוּא לְבַת-צִיּוֹן בִּירֵבֶד נִמְצְאוּ פִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל: לִבָּן
 תִּתְּנִי שְׁלוֹחִים עַל מוֹרֶשֶׁת נֵת בְּתִי אֲכֹיב לְאֲכֹזֵב לְמַלְכֵי
 15 יִשְׂרָאֵל: עַד הִירָשׁ אֲכִי לְךָ יוֹשֶׁבֶת מְרֻשָּׁה עַד-עַדְלָם
 16 יָבֹוא כְבוֹד יִשְׂרָאֵל: קָרַחְתִּי וְגַזִּי עַל-בְּנֵי תַעֲנוּגֶיךָ הֲרַחֲבִי
 קַרְחָתְךָ בְּנֹשֶׁר בִּירְגָלוֹ מִמֶּנִּי:

ב CAP. II.

א הוּי חֲשִׁבֵי-אֵין וּפְעֵלֵי רַע עַל-מִשְׁכְּבוֹתֵם בְּאֹר הַפֶּקֶר
 2 יַעֲשׂוּהָ כִּי יִשְׂרָאֵל יָדָם: וְחִמְדוּ שָׂדוֹת וְנָגְלוּ וּבְתִים
 3 וְנִשְׂאוּ וְעִשְׂקוּ גֵבֶר וּבִיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ: לִבָּן בַּה
 אָמַר יְהוָה הֲנִנִי חֹשֵׁב עַל-הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רַעֲהָ אֲשֶׁר
 לֹא תִמְיִשׁוּ מִשָּׁם צִוְאוֹתֵיכֶם וְלֹא תִלְכּוּ רוּמָה כִּי עֵת
 4 רַעֲהָ הִיא: בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עֲלֵיכֶם מִשָּׁל וְנָהָה נְהִי
 נְהִיָּה אָמַר שְׂדוֹד נִשְׁדָּנוּ חֲלַק עִמִּי יִמֹר אִיד וְיִמִּשׁ לִי
 ה לְשׁוֹבֵב שְׂדֵינוּ וְחֲלַק: לִבָּן לֹא-יִהְיֶה לְךָ מִשְׁלִיךְ חֶבֶל
 6 בְּנוֹרָל בְּקַהֲל יְהוָה: אֶל-תִּטְּפוּ יִטְיֹפוּן לֹא-יִטְּפוּ לְאַלְהָה
 7 לֹא יִסַּג בְּלִמּוֹת: הָאָמֹר בֵּית-יַעֲקֹב תִּקְצַר רוּחַ יְהוָה
 אֶס-אֱלֹהָ מֵעַלְלֵיו הַלֹּא דַבְּרֵי יִיטִיבוּ עִם הַיִּשְׂרָאֵלִי:
 8 וְאַתְמוּל עִמִּי לֹא-יִבֹּי יְקוּמָם מִמּוֹל שְׁלֹמֹה אֲדָר תִּפְשִׁטוּן
 9 מֵעֲבָרִים בְּטַח שׁוֹבֵי מִלְחָמָה: נִשְׂי עִמִּי תִגְרָשׁוּן מִבֵּית
 י תַעֲנִינֶיהָ מֵעַל עַלְלֵיהָ תִקְחוּ הַדְּרֵי לְעוֹלָם: קוּמוּ וּלְכוּ כִּי
 11 לֹא-זֹאת הַמְנוּחָה בַעֲבוּר טְמֵאָה תַחֲבֵל וְחֶבֶל נִמְרָץ: לֹא-
 אִישׁ הַלֵּךְ רוּחַ וְשִׁקָר כּוֹז אִטָּף לְךָ לֵצִין וּלְשֹׁכֵר וְהִנֵּה
 12 מִטִּיף הָעַם הַזֶּה: אֵסָה אֵסָה יַעֲקֹב כִּלְדָּ קִבְצָ אֲקַבֵּץ
 שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׁימוּ כִצְאָן בְּצָרָה בַעֲדָר בְּתוֹךְ
 13 הַדְּבָרוֹ תְהוֹמֶנָה מֵאָדָם: עָלָה הַפֶּרֶץ לִפְנֵיהֶם פָּרְצוּ
 וַעֲבָרוּ שַׁעַר וַיִּצְאוּ בּוֹ וַיַּעֲבֵר מִלְכָם לִפְנֵיהֶם וַיְהוֹדָה
 בְּרָאשִׁים:

ואמר

ג CAP. III.

א וְאָמַר שְׁמַעוּ-נָא רֵאשֵׁי יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵית יִשְׂרָאֵל הַלֹּא א
 2 לָכֶם לְדַעַת אֶת-הַמִּשְׁפָּט: שְׁנָאֵי טוֹב וְאֲהִבֵי רַעֲהָ גְזֹלוּ
 3 עוֹרֶם מֵעַלְיֵהֶם וּשְׂאָרָם מֵעַל עֲצֻמוֹתֵם: וְאֲשֶׁר אָכְלוּ
 שְׂאָר עַמִּי וְעוֹרֶם מֵעַלְיֵהֶם הַפְּשִׁטוּ וְאַת-עֲצֻמֹתֵיהֶם
 4 פָּצְחוּ וּפְרָשׁוּ בְּאֲשֶׁר בְּפִיר וּבְכֶשֶׂר בְּתוֹךְ קַלְחָת: אֹו יִזְעֲקוּ
 אֶל-יְהוָה וְלֹא יַעֲנֶה אוֹתָם וַיִּסְתַּר פָּנָיו מֵהֶם בַּעַת הַהִיא
 ה בְּאֲשֶׁר הִרְעוּ מֵעַלְלֵיהֶם: בַּה אָמַר יְהוָה עַל-ה
 הַנְּבִיאִים הַמְתַּעִים אֶת-עַמִּי הַנְּשָׁכִים בְּשִׁנְיָהֶם וּקְרָאוּ
 שְׁלוֹם וְאֲשֶׁר לֹא-זִיתָן עַל-פִּיהֶם וּקְדָשׁוּ עַלְיוּ מִלְחָמָה:
 6 לִבָּן לִילָה לָכֶם מַחֲזוֹן וְחִשְׁבָה לָכֶם מַקְסָם וּבִאָה הַשֶּׁמֶשׁ
 7 עַל-הַנְּבִיאִים וְקָרַר עֲלֵיהֶם הַיּוֹם: וּבִשׁוּ חַחֲוִים וְחִפְרוּ
 הַקְּסָמִים וְעָטוּ עַל-שָׁפָם בָּלָם כִּי אֵין מַעֲנֶה אֱלֹהִים:
 8 וְאֵלֶם אֲנֹכִי מִלֹּאֲתִי כֹחַ אֶת-רוּחַ יְהוָה וּמִשְׁפָּט וּגְבוּרָה
 9 לְהַגִּיד לְיַעֲקֹב פִּשְׁעוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל חֲטָאתוֹ: שְׁמַעוּ-נָא
 זֹאת רֵאשֵׁי בֵית יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵית יִשְׂרָאֵל הַמְתַּעֲבִים
 מִשְׁפָּט וְאֶת כְּלֵי-יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹשׁוּ: בְּנֶה צִיּוֹן בְּדָמִים
 11 וַיְרוּשְׁלָם בְּעִוְלָה: רֵאשִׁיָּהּ בְּשַׁחַד יִשְׁפֹטוּ וּבְהַגִּיָּה
 בְּמַחֲדָר יוֹדוּ וּנְבִיאֶיהָ בְּכֶסֶף יִקְסְמוּ וְעַל-יְהוָה יִשְׁעֲנוּ
 12 לֵאמֹר הַלֹּא יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ לֹא-תִבּוֹא עֲלֵינוּ רַעֲהָ: לִבָּן
 בְּנַלְלָכֶם צִיּוֹן שְׂדֵה תַחֲרֵשׁ וַיְרוּשְׁלָם עֵינַי תִּהְיֶה וְתֵר
 הַבֵּית לְבָמוֹת יַעַר:

ד CAP. IV.

א וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יְהוָה תֵּר בֵּית-יְהוָה נִכּוֹן בְּרֵאשׁ א
 2 הַהָרִים וְנִשְׂאָ הוּא מִנְּבָעוֹת וְנִהְרָו עַלְיוּ עַמִּים: וְהִלְכּוּ
 נוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לָבוֹ וְנַעֲלָה אֶל-הַר-יְהוָה וְאֶל-בֵּית
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיּוֹרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְבָּה בְּאַרְחֹתָיו כִּי מַעֲזִין

תצא

3 תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: ושפט בין עמים
 רבים והוכיח לגוים עצמים עדר-רחוק ובתו חרבתיהם
 לאתים וחינתיהם למזמות לא-ישאו גוי אל-גוי חרב
 4 ולא-ילמדון עוד מלחמה: וישבו איש תחת נפנו ותחת
 ה האנתו ואין מחריד כירפי יהוה צבאות דבר: כי כל-
 העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה
 6 אלהינו לעולם ועד: ביום ההוא נאסיהוה אספה
 7 הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי: ושמתי את-
 הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם
 8 בחר ציון מעתה ועד-עולם: ואתה מגדל-עדר
 עפל בתציון ערף תאתה ובאה הממשלה הראשנה
 9 ממלכת לבתי-ירושלם: עתה למה תרעי רע המלך ו
 10 אין בך אסיועצף אכד כיהחויקף חיל כזולדה: הולי
 וגזו בתציון כזולדה כי עתה תצאי מקרחה ושכנת בשדה
 ובאת עדר-בבל שם תנצלי שם ינאלך יהוה מבת אביך:
 11 ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תהנה ותחו בציון
 12 עינינו: והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו
 13 כי קבצם בעמיר גרנה: קומי ודושי בתציון כי קרנך
 אשים ברזל ופרסתך אשים נהושה והדקות עמים רבים
 14 והחרמתי ליהוה בצלעם וחילם לאדון כלי-ארץ: עתה
 תתגדרי בתגדוד מצור שם עלינו בשבט יפו עלהגלחי
 את שפט ישראל:

CAP. V. ה

א ואתה בית-לחם אפרתה צעיר להוות באלפי יהודה
 ממך לי וצא להוות מושל בישראל ומוצאתו מקדם
 2 מימי עולם: לבן ותגם עד-עת זולדה ילדה וותר אחיו
 3 ישוכן על-בני ישראל: ועמד ורעה בעו יהוה בנאון
 שם

שם יהוה אלהיו וישבו כירעתי ויגדל עד-אפס-ארץ:
 והנה זה שלום אשור כיריבוא בארצנו וכי ירדך
 4 בארמנותינו וחקמנו עליו שבעה רעים ושמה נסיכי
 אדם: ורעו את-ארץ אשור כחרב ואת-ארץ נמרוד ה
 כפתחה והציל מאשור כיריבוא בארצנו וכי-ירדך
 כנבולנו: והנה שארית יעלב בקרב עמים רבים
 כטל מאת יהוה כרביבים עלי-עשב אשר לא-יקנה לאיש
 7 ולא יחל לבני אדם: והנה שארית יעלב כגוים בקרב
 עמים רבים כארחה כבהמות וער ככפיר בעדר-צאן
 8 אשר אסדעבר ורמס וטרה ואין מציל: תרם ידך על-
 9 צרף וכל-אביך ופרתו: והנה ביום-ההוא נאם-
 יהוה והכרתי סוסך מקרבך והאבדתי מר-כבתך: והכרתי
 11 ערי ארצך והרסתי כל-מבצריך: והכרתי כשפים מידך
 12 ומעוננים לא יהוילך: והכרתי כסילך ומצבותיך מקרבך
 13 ולא-תשתחוו עוד למעשה ידך: ונתשתי אשירך מקרבך
 14 והשמדתי ערף: ועשיתי כאף וכחמה נקם את-הגוים
 אשר לא שמעו:

CAP. VI. ו

א שמעו-נא את אשר-יהוה אמר קום ריב את-ההרים
 ותשמענה הגבעות קולך: שמעו הרים את-ריב יהוה
 2 והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עס-עמו ועס-ישראל
 ותופח: עמי מהדעשיתי לך ומה הלאתך ענה בני:
 3 כי העלתך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתך ואשלח
 4 לפניך את-משה אהרן ומרים: עמי וקרנא מהדעעך
 5 בלך מלך מואב ומהדענה אתו בלעם כן-בעור מזהשמים
 6 עד-הגלגל למען דעת צדקות יהוה: במה אקדם יהוה
 אפף לאלתי מרום האקדמנו בעולות בעגלים כגן שנה:
 הורצה

אור לי: ועף יהוה אשא בי חטאתי לו עד אשר
 יריב ריבי ועשה משפטי וציאני לאור אראה בצדקתו:
 ותרא אלבתי ותכסה בושה האמרה אלי אין יהוה
 אלהיך עיני תראינה כזה עתה תהיה למרמס כמיט
 חוצות: יום לבנות גדרהך יום ההוא ירחקך: יום
 הוא ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור ולמני מצור
 ועד-נהר וים מים ותר החר: והיתה הארץ לשממה
 על-ישיבה מפרי מעלליהם: רעה עמך בשבטך
 צאן נחלתך שכני לבדר יער בתוך פרמל ירעו בשן
 וגלעד כימי עולם: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
 נפלאות: ראו גוים ויבשו מפל גבורתם ישימו יד על-
 פה אוניהם תחרשנה: ילחכו עפר כנחש כנחלי ארץ
 ורגו ממסגרתיהם אל-יהוה אלהינו יפחחו ויראו מן-
 מראל כמוך נשא עון ועבר על-פשע לשארית נחלתו
 לא-החניק לעד אפו כירחפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו
 יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל-הפאתם:
 תתן אמת ליצלב חסד לאברהם אשר-נשבעת לאבתינו כ
 מימי קדם:

נ ה ו ם

LIBER NAHUM.

CAPUT I. א

משא נינוה ספר חנון נהום האלקשי: אל קנא ונקם
 יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצרו ונוטר הוא
 לאיבו

v. 10. ה' ח' ב' נ' v. 12. כ' ב' ו' י' v. 17. ק' מ' צ' ב' ו' י' ק

7 הורעה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי-שמן האתן
 8 בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי: הגיד לך אדם
 מהטוב ומה יהוה דורש ממוך כי אם-עשות משפט
 9 ואהבת חסד והצנע לכת עם-אלהיך: קול יהוה
 לעיר יקרא ותושביה יראה שמך שמעו מטה ומי יערה:
 י עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון ועומה:
 11 האזנה במאזני רשע ובכים אבני מרמה: אשר
 12 עשיריה מלאו חמם וישביה דברו-שקר ולשונם רמיה
 13 בפיהם: וגם-אני החליתי הכותך השמם על-חטאותיך:
 14 אתה תאכל ולא תשבע וישתה בקרבך ותסג ולא
 15 תפליט ואשר תפלט לתרב אתן: אתה תורע ולא תקצור
 אתה תדרוך-זית ולא-תסוך שמן ותירוש ולא תשפה-יין:
 16 וישתמר חנות עמלי וכל מעשה בית-אחאב ותלכו
 במעצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה
 והרפת עמי תשאוי:

CAP. VII. 1

1 א אללי לי כי הייתי באספיקיך בעללת בציר אין-אשכול
 2 לאכול בפורה אותה נפשי: אבד חסד מן-הארץ וישר
 באדם אין בלם לדמים יארבו איש את-אחיו יצוהו
 3 חרם: על-הרע בפנים להיטיב השר שואל והשפט
 4 בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה: טובים
 5 בחדק ישר ממסוכה יום מצפיה פקדתך באה עתה
 6 ה תהיה מבוכתם: אל-תאמינו ברע אל-תבטחו באלוף
 7 משכבת חוקך שמר פתחי-פיה: כירבן מנבל אב בת
 8 קמה באמה בלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו: ואני
 8 ביהוה אצפה אחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי: אל-
 תשמחי אלבתי לי כי נפלתי קמתי כיראשב בחושך יהוה

אור

v. 8. ע' כ' א' v. 10. כ' צ' י' v. 13. מ' ל' א' v. 14. ק' מ' צ' ב' ו' י' ק v. 17. כ' צ' י' ק

3 לְאִיבֵיו: יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים וְגִדּוּלֵיכֶם וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה
 4 יְהוָה בְּסִיפָהּ וּבְשַׁעֲרֶיהָ דָּרְפוּ וְעַנְּן אֶבֶק רִגְלֵיו: גּוֹעֵר
 בָּיִם וַיִּבְשְׁאוּ וְכָל־הַנְּהָרוֹת הַחֲרוֹב אִמְלַל בְּשָׁן וְכִרְמֶל
 ה וּפְרַח לְבַנּוֹן אִמְלַל: הָרִים רָעִשוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבֻעוֹת הִתְמַנְּנוּ
 6 וַתִּשָּׂא הָאָרֶץ מִפְּנֵיו וַתִּבַּל וְכָל־יֹשְׁבֵי בָהּ: לִפְנֵי וְעַמּוֹ
 מִי יַעֲמֹד וּמִי יִקּוּם בְּחֵרוֹן אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כְּאֵשׁ וְהַצְּרִים
 7 נִתְּצוּ מִמֶּנּוּ: טוֹב יְהוָה לְמַעַוְוֵי בָּנָיו צָרָה וַיִּדַע חָסִי בּוֹ:
 8 וּבְשֵׁטֶף עֹבֵר כָּלָה יַעֲשֶׂה מִקּוֹמָהּ וְאִיבֵיו יִרְדֹּף־חֶשֶׁד:
 9 מִהֲדַת־חֲשׁוֹן אֶל־יְהוָה כָּלָה הוּא עֹשֶׂה לֹא־תִקּוּם
 10 פְּעָמָיו צָרָה: בִּי עַד־סִירִים סִבְכִים וּכְסֻכָּאִם סְבוּאִים
 11 אֶבְלוּ בְקֶשׁ יִבֶּשׁ מְלֹא: מִמֶּדֶד יֵצֵא חֶשֶׁב עַל־יְהוָה רַעַה
 12 יַעֲזֵן בְּלִיעֵל: כֹּה אָמַר יְהוָה אֱסִי־שְׁלָמִים וְכֵן
 13 רַבִּים וְכֵן גְּזוּזֵי וְעֹבְרֵי וְעֹנְתֵי לֹא אֶעֱנֶה עוֹד: וְעִתָּה
 14 אֲשַׁבֵּר מִטְּהוֹ מַעֲלִיף וּמוֹסֵר־תֵּד אֲנַתֵּק: וְצוּהָ עֲלִיף יְהוָה
 לֹא־יִזְרַע מִשְׁמֶד עוֹד מִבֵּית אֱלֹהִים אֲכָרִית פֶּסֶל וּמִסַּכָּה
 אֲשִׁים קִבְרֵי בִי קָלוֹת:

ב CAP. II.

א הִנֵּה עַל־הַהָרִים רִגְלֵי מִבְּשָׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם חֲנִי יְהוּדָה
 חֲנִיף שְׁלָמִי נִדְרִיף בִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לְעִבּוֹר־כֶּךָ בְּלִיעֵל
 2 כָּלָה נִכְרַת: עָלָה מִפִּיךָ עַל־פְּנֵיךָ נִצּוֹר מִצּוֹרָה צַפְדִּי
 3 דָּרְךְ חֲזֹק מִתְּנַיִם אִמְץ כַּח מֵאֵד: בִּי שָׁב יְהוָה אֶת־גִּזְאוֹן
 יַעֲלֹב בְּנֶאֱוֹן יִשְׂרָאֵל בִּי בְקִקּוּם בְּקִקּוּם וּמִרִיחַם שַׁחֲתוּ:
 4 מִגֵּן גַּבְרִיהוּ מֵאֲדָם אֲנִשְׁרִיחִיל מִתְּלָעִים בְּאֵשׁ־פְּלִדָּת
 ה הַרְכֵב בָּנוֹם הִכִּינוּ וְהַבְּרוּשִׁים הֲרַעְלוּ: בַּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ
 הַרְכֵב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בְּרַחֲבוֹת מִרְאִיהֶן פְּלִפְדִּים בְּבָרְקִים
 6 יִרְוּצוּ: וְזָכַר אֲדִירָיו יִבְשְׁלוּ בַּחֲלִיבוֹתָם יִמְחֲרוּ חוֹמְתָהּ
 7 וְהֵבֵן הַסַּבָּד: שַׁעֲרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתְּחוּ וְתַהֲוִיבֵל נְמוּג:

והצב

א. 8. v. יחזר ו' ibid. ס וערא 13. v. יא מטרה ב' 1. v. יחזר ו' 6. v. יחזר ו'

והצב גִּלְתָּה הַעֲלֵתָהּ וְאַמְחִיתָהּ מִנְּהָגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים 8
 מִתַּפְּפוֹת עַל־לִבְבָהּ: וְנִינְיָה כְּבִרְכַּת־מִים מִיָּמִי הִיא 9
 וְהִמָּה נָסִים עֲמָדוֹ עֲמָדוֹ וְאֵין מִפְּנֵיהָ: כִּזּוֹ כִּסְף כִּזּוֹ י
 וְהֵב וְאֵין קָצָה לַתְּכוּנָה כְּבֹד מִכָּל כְּלֵי חֲמֻדָּה: בּוֹקָה 11
 וּמְבוֹקָה וּמְכַלְקָה וְלֵב נָמַס וּפֶקֶד בְּרַפִּים וְחִלְחָלָה בְּכָל־
 12 מִתְּנַיִם וּפְנֵי כָּל־ס קִבְצוֹ פֶּאֶרְזוֹר: אִיהָ מַעֲזוֹן אֲרִיזוֹת
 וּמִרְעָה הוּא לְכַפְרִים אֲשֶׁר הִלֵּךְ אֲרִיָּה לְבִיא שָׁם גּוֹר
 13 אֲרִיָּה וְאֵין מִחְרִיד: אֲרִיָּה טָרַף בְּרִי גִרְתּוֹ וּמִחֲנֵק
 14 לְלִבָּאתָיו וַיִּמְלֵא־טָרַף חֲרִיו וּמַעֲנֵתָיו טָרַפָּה: הִנְנִי אֵלֶיךָ
 נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהַבְּעֵרְתִּי כַּעֲשָׂן רֶכְבָּהּ וּכְפִירֶיךָ
 תֹּאכַל חֲרָב וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טָרַפְךָ וְלֹא־יִשְׁמַע עוֹד
 קוֹל מִלְּאֲכָבָה:

ג CAP. III.

א הוּי עִיר דָּמִים כָּלָה בַּחֵשׁ פָּרַק מְלֹאָה לֹא יִמֹּשׁ טָרַף: א
 קוֹל שׁוֹט וְקוֹל רַעַשׁ אֶפְסָן וְסוּם יִדְרֵר וּמִרְכָּבָה מִרְקָדָה: 2
 פָּרַשׁ מַעֲלָה וְלַהֵב חֲרָב וּבְנֵק חֲנִית וְרֵב חָלָל וְכַבֵּד פָּגַר 3
 וְאֵין קָצָה לַגִּוְיָה וְכִשְׁלוֹ בְּנוֹיָתָם: מֵרֵב וְנִינְיָ וְזָנָה טוֹבַת 4
 חָן בַּעֲלַת כְּשָׁפִים הַמְּכַרַת גּוֹיִם בְּנוֹנִיָּה וּמִשְׁפָּחוֹת
 בְּכַשְׁפִּיהָ: הִנְנִי אֵלֶיךָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְגִלְתִּי שׁוֹלֵיךָ ה
 עַל־פְּנֵיךָ וְהִרְאִיתִי גּוֹיִם מַעֲרֹף וּמִמְלָכוֹת קְלוּנָה: וְהִשְׁלַכְתִּי 6
 עֲלֶיךָ שְׂקָצִים וּנְבִלְתֵיךָ וּשְׁמֵתֵיךָ פְּרָאִי: וְהָיָה כָּל־רֹאשׁ־ךָ 7
 יִדּוֹד מִמֶּדֶד וְאָמַר שׁוֹדְדָה נִינְיָה מִי יַעֲזֹר לָהּ מֵאֵין אֶבְקֶשׁ
 מִנְּחָמִים לָךְ: הַתִּיטְבִי מִנָּא אֲמוֹן הַיִּשְׁבָּה בְּיָרִים מִים 8
 סְכִיב לָהּ אֲשֶׁר־חִיל וְסִי מִים חוֹמְתָהּ: כּוֹשׁ עֲצָמָה וּמִצְרִים 9
 וְאֵין קָצָה פּוֹט וְלוֹבִים הָיוּ בְּעוֹרְתֶךָ: נְסִי־הוּא לְגִלְתָּהּ י
 הַלְכָה בְּשִׁבִי נָם עֲלֵיָהּ יִרְטְשׁוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת וְעַל־
 11 נְכַבְדֵּיהָ יִדּוּ גוֹרֵל וְכָל־גִּדּוּלֵיהָ רִתְּקוּ בּוֹקִים: נְסִי־אֵת

תשכרי

ג' 3. v. וכשלו קרי

12 תִּשְׁבְּרוּ יְהוָה נִשְׁלַמְהָ גַם־אֶת תִּבְקַשֵּׁי מִצּוֹן מֵאֲוִיב׃ כָּל־
 מִבְּצֻרֵיךָ תֵּאֱנִים עַם־בְּפוֹרִים אִסְיִנוּעוּ וְנִפְלוּ עַל־פִּי
 13 אֹכֵל׃ הִנֵּה עִמָּךְ נָשִׁים בְּקִרְבֶּךָ לְאֵיבֹיךָ פִּתּוּחַ נִפְתּוּחוֹ
 14 שַׁעֲרֵי אֶרֶץ אֲכַלְהָ אִשׁ בְּרִיחוֹךָ׃ מִי מִצּוֹר שֶׁאֵיבֵי־לֶךָ
 חֹזְקֵי מִבְּצֻרֶיךָ בָּאֵי בְּפִיט וְרַמְסֵי בַחֲמַר הַחֹזְקִין מִלִּבָּן׃
 15 שֵׁם תֵּאֲכֹלֶךָ אִשׁ תִּכְרִיתֶךָ חֶרֶב תֵּאֲכֹלֶךָ כִּי־לֶקֶת הַתִּכְבֵּד
 16 כִּי־לֶקֶת הַתִּכְבְּרֵי פֶּאֶרְבָּה׃ הַרְבִּית רִבְלֶךָ מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 17 יִלַּק פֶּשֶׁט וַיַּעֲרֵף׃ מִגּוֹרֵיךָ פֶּאֶרְבָּה וּמִפְּסָרֶיךָ כְּגֹיֵב גּוֹבֵי
 הַחֹזְנִים בְּגִדְרוֹת בֵּינוֹם קָרָה שָׁמֶשׁ וְרָחָה וְגוֹדֵד וְלֹא־נִדְרַע
 18 מְקוֹמוֹ אֵינִים׃ נָמוּ רַעֲיוֹךָ מִלֶּךָ אֲשׁוּר יִשְׁכְּנוּ אֲדִירֶיךָ נִפְשׁוּ
 19 עִמָּךְ עַל־הַהָרִים וְאֵין מִקְבֵּץ׃ אִי־יִכְתְּבָה לְשִׁבְרֶךָ נִחְלָה
 מִכְּתָבְךָ כֹּל שִׁמְעֵי שִׁמְעָה תִקְעוּ כַף עֲלֶיךָ כִּי עַל־מִי לֹא־
 עֲבָרָה רַעֲתֶךָ תִּמְיֵד׃

ח ב ק ו ק

LIBER HABAKUK.

CAPUT I. א

2 א הַמִּשְׁאֵא אֲשֶׁר חֹזֶה חִבְקוּק הַנְּבִיא׃ עַד־אֵנָה יְהוָה שׁוֹעֲתִי
 3 וְלֹא תִשְׁמַע אֹזְעַךְ אֵלֶיךָ חָמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ׃ לָמָּה תִּרְאֵנִי
 אֲוִן וְעִמָּל תִּבְשִׁי וְשׂוֹר וְחָמָס לְנַגְדֵי יוֹתֵי רֵיב וּמְדוֹן יִשְׂא׃
 4 עַל־כֵּן תִּפְּוֹג תוֹרָה וְלֹא־יִצְא לְנֶצַח מִשְׁפָּט כִּי רָשַׁע
 ה מִכְּתוּר אֶת־הַצְּדִיק עַל־כֵּן יִצְא מִשְׁפָּט מֵעֶקֶל׃ רָאוּ
 בְּגוֹיִם וְהִבִּישׁוּ וְהִתְמַהוּ תִמְהוּ כִּי־פִעַל פִּעַל בְּיַמֵּיכֶם לֹא
 6 תֵּאֱמִינוּ כִּי־יִסְפָּר׃ כִּי־הִנֵּנוּ מְקוֹם אֶת־הַבְּשׂוּדִים הַגּוֹי
 הַמֵּד וְהַנְּמַהֵר הַחֹזֵל לְמַרְחָבֵי אֶרֶץ לְרֶשֶׁת מִשְׁפָּנוֹת
 לֹא

7 לֹא־לִי׃ אֵינִים וְנִזְרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וּשְׂאֵתוֹ יִצְא׃
 8 וְקָלוּ מִנְּמָרִים סוּסָיו וְחֲדָיו מִזֹּאכֵי עָרֵב וּפְשׁוֹ פָּרְשָׁיו
 9 וּפְרָשָׁיו מִרְחֹק יָבֹאוּ יַעֲפוּ כַנֶּשֶׁר הַשָּׁ לְאֹכֹל׃ כִּלְהֵ־
 לְחָמָס יָבֹאוּ מִנְּמֹת פְּנֵיהֶם קִדְיָמָה וַיֵּאֱסַף כַּחֲזֹל שְׂבִי׃
 וְהוּא בַמְּלָכִים יִתְקַלֵּם וְרוֹנִים מִשְׁחַק לֹו הוּא לְכֹל־מִבְּצֻר
 11 יִשְׁחַק וַיַּצְבֵּר עֶפֶר וַיִּלְכְּדָה׃ אִו חֲלָף רוּחַ וַיַּעֲבֵר וְאִשָּׁם
 12 נוֹ כַחוּ לֹא־לָהוּ׃ הֲלֹא אַתָּה מִקְדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי קֹדְשֵׁי
 13 לֹא נְמוֹת יְהוָה לְמִשְׁפָּט שְׂמֵתוֹ וְצוּר לְחֹזְקֵיהֶ יִסְדָּתוֹ׃
 14 טְהוֹר עֵינָיִם מִרְאוֹת רֵעַ וְהַפִּיט אֶל־עַמָּל לֹא תוֹכֵל לָמָּה
 15 תִּבְשִׁי בַּגְּדִים תִּחְרִישׁ בְּכֹלֶע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ׃ וְתַעֲשֶׂה
 16 אָדָם כַּדָּגִי הַיָּם כַּרְמֶשׁ לֹא־מִשְׁלַ בּוֹ׃ כִּלְהֵ בַחֲבָה הַעֲלָה
 17 וַיִּגְרָהוּ בַחֲרָמוֹ וַיֵּאֱסַפְהוּ בַמְּכַמְרָתוֹ עַל־כֵּן יִשְׁמַח וַיִּגְדֵל׃
 18 עַל־כֵּן יִזְבַּח לְחֲרָמוֹ וַיִּקְטַר לְמַכְמַרְתּוֹ כִּי בַהֲמָה שָׁמֵן
 19 חֲלָקוֹ וּמֵאֲכָלוֹ בְּרָאָה׃ תַּעַל כֵּן יִרִיק חֲרָמוֹ וְתִמְיֵד לְחַרְגֵי
 גוֹיִם לֹא יִחְמוֹל׃

CAP. II. ב

עַל־מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמְדָה וְאֶת־נִצְבָה עַל־מִצּוֹר וְאֶצְפָּה לְרֹאוֹת א
 2 מִה־יִּדְבַר־בִּי וּמָה אֲשִׁיב עַל־תּוֹכַחְתִּי׃ וַיַּעֲנֵנִי יְהוָה
 3 וַיֹּאמֶר כָּתֹב חֻזֹן וּבִאֵר עַל־הַלְחָחוֹת לְמַעַן יִרְוַח קוֹרָא בּוֹ׃
 4 כִּי עוֹד חֻזֹן לְמוֹעֵד וַיִּפַּח לִקְצֵ וְלֹא יִכּוֹב אִם־יִתְמַהֲמָה
 5 חֲבַהֲלֵוֹ כִּי־בֹא יָבֹא לֹא יֵאָחֵר׃ הִנֵּה עֹפְלָה לֹא־יִשְׁרָה
 6 נִפְשׁוּ בּוֹ וְצַדִּיק בְּאִמּוֹנָתוֹ יִחַיֶּה׃ וְאֵף כִּי־יִחַן בְּגֵד גִּבּוֹר
 7 יְהוֹר וְלֹא יִנּוּה אֲשֶׁר הִרְחִיב בְּשֹׂאוֹל נִפְשׁוֹ וְהוּא כַּמּוֹת
 8 וְלֹא יִשְׁבַּע וַיֵּאֱסַף אֵלָיו כֹּל־הַגּוֹיִם וַיִּקְבֹּץ אֵלָיו כֹּל־הָעַמִּים׃
 9 הֲלֹא־אֵלָה בָּלָם עָלָיו מִשָּׁל יִשְׂאוּ וּמִלִּיצָה חִדְוֹת לֹו
 10 וַיֹּאמֶר הוּי הַמַּרְבָּה לֹא־לִי עַד־מָתִי וּמִכְּבִיד עָלָיו עֲבָטִי׃
 11 הֲלֹא פָתַע יְקוֹמוּ נִשְׁכִּיף וַיִּקְצֵוּ מוֹעֲזֵעֶיךָ וְהִנֵּית לְמִשְׁפּוֹת
 לְמוֹ

א. v. 10. קמץ בויק ב. v. 6. 5. קמץ בויק

8 ירגזון יריעות ארץ מדגן: הבנהרים חרה יהוה אם
 9 בנהרים אפד אס-בים עברתך כי תרפב על-סוסך
 10 מרפכתך ישועה: עריה תעור קשתך שבעות מטות
 11 אמר סלה נהרות תבקע-ארץ: ראד יהילו הרים נרם
 12 מים עבר נתן תהום קולו רום ודיהו נשא: שמש ירח
 13 עמד ובלה לאור חציד ותלכו לנגה ברק חניתך: בועם
 14 תצעד-ארץ באף תרוש גוים: יצאת לישע עמד לישע
 15 את-משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד-
 16 צואר סלה: נקבת במטיו ראש פרוו יסערו להפיצני
 17 עליצתם כמול-אכל עני במסתור: דרכת בים סוסך חמר
 18 מים רבים: שמעתי ונתרגו בטני לקול צללו שפתי יבוא
 19 רקב בעצמי ותחתי ארגו אשר אנוח ליום צרה לעלות
 20 לעם יגדונו: כיתאנה לאתפרח ואין יבול בנפלים בחש
 21 מעשה-זות ושדמות לא-עשה אכל נור ממכלה צאן ואין
 22 בקר ברפתים: ואני ביהנה אעלוה אנילה באלתי ישעני:
 23 יהנה אדני חילי וישם רגלי באילות ועל-במותי ודרכני
 24 למנצח בניניותי:

צ פ נ י ה

LIBER ZEPHANIAE.

CAPUT I. א

דבר-יהוה אשר-היה אל-צפניה בן-בושי בן-גדליה *
 בן-אמריה בן-חזקיה בימי יאשיהו בן-אמון מלך יהודה:
 אסף אסף כל מעל פני האדמה נאס-יהוה: אסף
 אדם

ב' v. 13. ר' דנושה. v. 14. פרוו קרי. v. 17. קמץ ברביעי. v. 19. עד כאן 61

8 למו: כראתה שלות גוים רבים ישלך כל-יתר עמים
 9 מדמי אדם וחמס-ארץ קרה וכל-ישבי בה: הוי
 10 בצע בצע רע לביתו לשום במרום קני להנצל מקף רע:
 11 יעצת בשת לביתך קצות-עמים רבים וחוטא נפשך:
 12 כראבן מקור תועק וכפים מעץ יעננה: הוי בנה
 13 עיר בדמים וכונן קרה בעולה: הלוא הנה מאת יהוה
 14 צבאות ויניעו עמים בדי-אש ולאמים בדי-ריק יעפו:
 15 כי תמלא הארץ לדעת את-כבוד יהוה במים יכפו
 16 על-ים: הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף שפר
 17 למען תביש על-מעוריהם: שבעת קלון מכבוד שתה
 18 נס-אתה והערל תשוב עלך בוס ימין יהוה ויקולון על-
 19 כבודך: כיהמס לבנון וכסף ושיד בהמות וחתן מדמי
 20 אדם וחמס-ארץ קרה וכל-ישבי בה: מההועיל פסל
 21 כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כייבטח יצר יצרו
 22 עליו לעשות אלילים אלמים: הוי אמר לעין הקוצה
 23 עורי לאבן דומם הוא יורה הנההוא תפוש וקב וכסף
 24 כ וכל-רוח אין בקרבו: ויהנה בהיכל קדשו תס מפניו
 25 כל-הארץ:

CAP. III. ג

2 תפלה לחבקוק הנביא על שגינות: יהוה שמעתי שמעך
 3 וראתי יהוה פעלך בקרב שנים תיהו בקרב שנים
 4 תודיע ברנו רחם תוקור: אלוה מתימן יבוא וקרוש
 5 מהר-פארן סלה כפה שמים הודו ותהלתו מלאה
 6 הארץ: ונגה פאור תהנה קרנים מידו לו ושם חבנון
 7 עזה: לפניו ילך דבר ויצא רשף להגלויו: עמד וימדד
 8 ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי-עד שחו גבעות
 9 עולם הלכות עולם לו: תחת און ראיתי אהלי כושן
 10 ירגזון

ב v. 16. מלעל. ibid למדנחאי אל. v. 17. דתי בסתח. v. 20. הפטרה ליום ב של שבעות. v. 4. עו ק

אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות
את הרשעים והברתי את האדם מעל פני האדמה
4 נאסיהוה: ונמיתי ידי עליהודה ועל כל יושבי ירושלים
והברתי מן המקום הזה את שאר הפעל את שם
ה הכמרים עם הכהנים: ואת המשפחות על הגנות
לצבא השמים ואת המשפחות הנשבעים ליהודה
6 והנשבעים במלכם: ואת הנסונים מאחרי יהוה ואשר
7 לא יבקשו את יהוה ולא ידרשוהו: הם מפני אדני יהוה
כי קרוב יום יהוה כיהבין יהוה נבח הקדיש קראוי:
8 והיה ביום נבח יהוה ופקדתי עלי השמים ועל-
9 בני המלך ועל כל חלבים מלבוש נכרי: ופקדתי
על כל הדולג על המפתן ביום החוא הממלאים בית
י אדניהם חמם ומרמה: והיה ביום ההוא נאם-
יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר
11 גדול מהנבעות: הילילו יושבי המכתש כי נדמה כל-
12 עם כנען נכרתו כל נטילי כסף: והיה בעת
החוא אחפש את ירושלים בגרות ופקדתי עלי האנשים
הקפאים על שמריהם האמרים בלבכם לא ייטיב יהוה
13 ולא ירע: והיה חילם למשפה ובתיהם לשממה ובני
14 בתים ולא יושבו ונטעו כרמים ולא ישאו את יונם: קרוב
יום יהוה הגדול קרוב ומחר מאד קול יום יהוה מר
15 צרח שם גבור: יום עברה היום החוא יום צרה
ומצוקה יום שאה ומשוואה יום השד ואפלה יום ענן
16 וערפל: יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל
17 הפנות הנבחות: והצרתי לאדם והלכנו בעורים כי
18 ליהוה חטאו ושפך דמם בעפר ולחמם בגללים: גם-
כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה
ובאש

ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה ארד נבקהלה יעשה
את כל יושבי הארץ:

CAP. II. ב

ב
התקוששו וקושו הגוי לא נכסף: במרם לדת חק כמזין א
2 עבר יום במרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה במרם
לא יבוא עליכם יום אף יהוה: בקשו את יהוה כל ענני
3 הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי
4 תפתרו ביום אף יהוה: כי ענה עזובה תהנה ואשקלון
לשממה אשודר בצחרים יגרשוה ועקרון תעקר:
הו יושבי חבל הים גוי כרתים דברי יהוה עליכם כנען ה
ארץ פלשתים והאבותיך מאין יושב: והיתה חבל הים
6 גות כרת רעים וגדרות צאן: והיה חבל לשארית בית
7 יהודה עליהם ירעון בבתו אשקלון בערב ירצצון כי
8 יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם: שמעתי חרפת
מואב ונדפי בני עמון אשר חרפו את עמי ונגדילו על-
9 גבולם: לבן חראני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי
מואב כסדם תהנה ובני עמון בעמרה ממשק חרול
ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי ובוים ויתר
גוי ינהלום: זאת להם תחת גאונם כי חרפו ונגדילו על-
11 עם יהוה צבאות: נזרא יהוה עליהם כי רזה את כל
אלהי הארץ וישתחוו ללו איש ממקומו כל אי הגוים:
12 גם אתם פושים חללי חרפי המה: ונט ידו על צפון
13 ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר:
ורבצו בתוכה עדרים כל חיות גוי גם סקפד
14 בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון תרב כפה כי ארנה
ערה: זאת העיר העליזה היושבת לכטח האמרה
15 כלככה

בלבבה אני ואפסי עוד איד ו היתה לשמה מרבץ לחיה
כל עובר עליה ישרק וניע ידו:

CAP. III. ג

הו' מוראה ונגאלה העיר היונה: לא שמעה בקול לא
לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה:
שריה בקרבה אריות שאנים שפטיה ואבי ערב לא
גרמו לבקר: נביאה פחזים אנשי בנדות כהניה חללו-
ה לךש חמסו תורה: יהנה צדיק בקרבה לא יעשה עולה
בפקר בפקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול
בשת: הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם
מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש מאן ושב: אמרתי
אד-תיראי אותי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר-
פקרתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם: לבן
חבורלי נאס-יהנה ליום קומי לעד כי משפטי לאסת
גוים לקבצי ממלכות לשפד עליהם ועמי כל חרון אפי
9 בי באש קנאתי תאכל כל-הארץ: כיראו אהפך אל-עמים
שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד:
11 מעבר לנהר-כוש עתרי בת-פוצי ובלון מנחת: ביום
ההוא לא תבושי מפל עלילתך אשר פשעת בי כיראו
אסיר מקרבך עליוי נאנתך ולא תוספי לנבחה עוד בתר
12 קדשי: והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה:
13 שארית ישראל לא-יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא-
ימצא בפייהם לשון תרמית כירמה ורעו ורבעו ואן
14 מחריד: רני בתציון הריעו ישראל שמחי ועלוי
15 בקלילב בת ירושלים: הסיר יהוה משפטך פנה איבך
16 מלך ישראל ו יהנה בקרבך לא-תיראי רע עוד: ביום
ההוא יאמר לירושלים אל-תיראי ציון אל-ירפוי ידך:
יהוה

ב. v. 15. כ"א ראשו ו. 2. 5. ג. קמץ בויק v. 15. כ"א תרא

יהנה אל-תקד בקרבך גבור ושיע ישיש עליך בשמחה
17 יחריש באחבתו יגיל עליך ברנה: נוני ממועד אספתי
18 ממך הנו משאת עליה חרפה: הנני עשה את-כל-
מעונך בעת ההיא והושעתי את-הצלעה והנדחה אקבץ
ושמתים לתהלה ולשם בכל-הארץ בשתם: בעת ההיא כ
אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כיראתן אתכם לשם
ולתהלה בכל עמי הארץ בשוכי את-שבותיכם לעיניכם
אמר יהוה:

ח ג י

LIBER HAGGAI.

CAPUT I. א

בשנת שתיים לדרגוש המלך בחדש הששי ביום אחד *
לחדש היה דברי-יהוה ביד-חגי הנביא אל-זרובבל בן
שאלתיאל פחת יהודה ואל-יהושע בן-יהוצבק הכהן
הגדול לאמר: פה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה
אמריו לא עת-בא עת-בית יהוה להבנות: ויהי דבר-
3 יהוה ביד-חגי הנביא לאמר: העת לכם אתם לשבת
4 בבתיכם ספונים ובהבית הזה חרב: ועתה פה אמר יהוה ה
צבאות שימו לבבכם על-דרכיכם: ורעתם הרבה והבא
מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין
7 לתם לו והמשתפר משתפר אל-צרור נקוב: פה
8 אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על-דרכיכם: עליו
הקר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה-בו ואכבדך אמר
יהוה

ג. v. 18. כ"א עלך v. 20. כ"א לעינדם א. v. 8. ואכבדה קרי

9 יהוה: פנה אל־הרֶבֶה והנה למַעַט ותבאתם הבית ונפחתי
 בו עֵץ מֵה נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת יֵעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר־הוּא חָרֵב
 10 וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ: עַל־כֵּן עָלִיכֶם כָּלֵאוּ שָׁמַיִם
 11 מִשָּׁל וְהָאָרֶץ כָּלְאָה וְכוּלָּהּ: וְאֶקְרָא חָרֵב עַל־הָאָרֶץ וְעַל־
 הַהָרִים וְעַל־הַגְּדִן וְעַל־הַתִּירוֹשׁ וְעַל־הַיְצֵהָר וְעַל אֲשֶׁר
 תּוֹצִיא הָאָדָמָה וְעַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־יִגְיעַ
 12 כְּפִימִים: וַיִּשְׁמַע זָרְבָבֶל וּבְשַׁלְתִּיאֵל וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן
 יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל שְׂאֵרֵי הָעָם בִּקְוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם וְעַל־דְּבַר־יְהוָה הִנָּבִיא כַּאֲשֶׁר שָׁלְחוּ יְהוָה
 13 אֱלֹהֵיהֶם וַיִּירָאוּ הָעָם מִפְּנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר חֲנַי מַלְאָךְ
 יְהוָה בְּמַלְאכּוֹת יְהוָה לָעָם לֵאמֹר אֲנִי אֲתִכֶּם נְאֻם־יְהוָה:
 14 וַיַּעַר יְהוָה אֶת־רוּחַ זָרְבָבֶל בְּשַׁלְתִּיאֵל פָּתַח יְהוָה וְאֶת־
 רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בְּדִיְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־רוּחַ כָּל שְׂאֵרֵי
 הָעָם וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ מַלְאָכָה בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם:
 15 בַּיּוֹם עָשְׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ בִּשְׁשֵׁי בִשְׁנַת שְׁתַּיִם
 לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ:

ב CAP. II.

16 בִּשְׁבִיעֵי בְּעָשְׂרִים וָאַחַד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה בְּיַד־חֲנַי
 2 הִנָּבִיא לֵאמֹר: אֲמַר־נָא אֶל־זָרְבָבֶל בְּשַׁלְתִּיאֵל פָּתַח
 יְהוָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּדִיְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶל־שְׂאֵרֵי
 3 הָעָם לֵאמֹר: מִי בְכֶם הִנְשָׂאֵר אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבַּיִת
 הַזֶּה בְּכַבּוּדוֹ הָרִאשׁוֹן וּמָה אַתֶּם רֹאִים אֹתוֹ עַתָּה הֲלוֹא
 4 כְּמִהוּ כִּאֲזֵן בְּעֵינֵיכֶם: וְעַתָּה חֲזַק זָרְבָבֶל וְנְאֻם־יְהוָה
 וְחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בְּדִיְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְחֲזַק כָּל־עַם
 הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה וַעֲשׂוּ כִּי־אֲנִי אֲתִכֶּם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת:
 5 אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר בְּרַתִּי אֲתִכֶּם בְּעֲצָתְכֶם מִמְצִרִים וְרוּחִי
 6 עֲמִדַת בְּתוֹכְכֶם אֶל־תִּירְאוּ: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת עוֹד אֲחַת מְעַט הִיא וְאֲנִי מְרַעֵשׂ אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־

7 וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־הַחֲרֻבָּה: וְהָרַעַשְׁתִּי אֶת־כָּל־
 הַגּוֹיִם וּבָאוּ חֲמֻסֹת כָּל־הַגּוֹיִם וּמִלֵּאֲתֵי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה
 8 כְּבוֹד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם
 9 יְהוָה צְבָאוֹת: גְּדוֹל יְהוָה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן
 מִן־הָרִאשׁוֹן אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבְמָקוֹם הַזֶּה אֲתֵן שְׁלוֹם
 נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת: בְּעָשְׂרִים וָאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעֵי
 בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה בְּיַד־חֲנַי הִנָּבִיא
 10 לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׂאֵל־נָא אֶת־הַכֹּהֲנִים
 11 תּוֹרָה לֵאמֹר: הֲנִי וְיִשְׂאֵ־אִישׁ בְּשֶׁר־קֹדֶשׁ בְּכַנְפָּה בְּגָדוֹ וְנִנְעַ
 12 בְּכַנְפּוֹ אֶל־הַלֵּהֶם וְאֶל־הַגְּוִיד וְאֶל־הַיָּיִן וְאֶל־שֶׁמֶן וְאֶל־
 13 כָּל־מֵאֲכָל הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר: וַיֹּאמֶר
 14 חֲנַי אִם־יִנְעַ טִמְאֵ־נַפֶּשׁ בְּכָל־אֵלֶּה הַיּוֹטֵמָא וַיַּעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים
 15 וַיֹּאמְרוּ יִטְמָא: וַיַּעַן חֲנַי וַיֹּאמֶר בֵּן הָעָם־הַזֶּה וּבְיַד־חֲנַי
 16 הָיָה לִפְנֵי נְאֻם־יְהוָה וּכְן כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וְאֲשֶׁר
 17 יִקְרִיבוּ שֵׁם טָמֵא הוּא: וְעַתָּה שִׁימוּ־נָא לְבַבְכֶם מִן־הַיּוֹם
 18 הַזֶּה וּמַעַלָּה מִשְׂרָם שׁוּם־אָבֵן אֶל־אָבֵן כְּהִיבֵל יְהוָה:
 19 מִהוּיֹתֶם בָּא אֶל־עֲרֻמַּת עֲשָׂרִים וְהוּיֹתָה עֲשָׂרָה בָּא אֶל־
 20 הַיָּקֵב לַחֲשֵׁף הַמַּשִּׁים פּוֹרָה וְהוּיֹתָה עֲשָׂרִים: הַבַּיִת
 21 אֲתִכֶּם בְּשֶׁדִּפוֹן וּבִירְקוֹן וּבְכֹדֶד אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם
 22 וְאִיד־אֲתִכֶּם אֵלַי נְאֻם־יְהוָה: שִׁימוּ־נָא לְבַבְכֶם מִן־הַיּוֹם
 הַזֶּה וּמַעַלָּה מִיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעֵי לַמִּן־הַיּוֹם
 23 אֲשֶׁר־יִסַּד הַיְכָל־יְהוָה שִׁימוּ לְבַבְכֶם: הַעוֹד הַזֶּה
 24 בְּמַגּוּרָה וְעַד־הַגִּפֶּן וְהַתְּאֵנָה וְהַרְמִיץ וְעַץ הַיָּתֵב לֹא נִשְׂאָ
 25 מִן־הַיּוֹם הַזֶּה אֶבְרָד: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה וְשָׁנִית אֶל־
 26 חֲנַי בְּעָשְׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר: אָמַר אֶל־זָרְבָבֶל
 27 פָּתַח־יְהוָה לֵאמֹר אֲנִי מְרַעֵשׂ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ:
 28 וְהַפְכֵתִי כִּפְסָא מִמְּלָכוֹת וְהַשְׁמַדְתִּי חֲזֹק מִמְּלָכוֹת הַגּוֹיִם

והפכתי

אשר במעלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים:
 9 ואמר מה-אלה אדני ונאמר אלי המלאך הדבר בי אני
 אראך מה-המה אלה: ונען האיש העמד ביה-התבוסים
 11 ונאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: ונענו
 את-מלאך יהוה העמד בין התבוסים ונאמרו התהלכנו
 12 בארץ והנה כל-הארץ ישבת ושקטת: ונען מלאך יהוה
 ונאמר יהוה צבאות עד-מתי אתה לא-תרתם את-
 ירושלם ואת ערי יהודה אשר ועממה זה שבעים שנה:
 13 ונען יהוה את-המלאך הדבר בי דברים טובים דברים
 14 נחמים: ונאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר פה
 אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה:
 15 וקצף גדול אני קצף על-הגוים השאננים אשר אני קצפתי
 16 מעט והמה עזרו לדעה: לכן כה-אמר יהוה שבת
 לירושלם ברחמים ביתי יבנה פה נאם יהוה צבאות
 17 וקוה ינטה על-ירושלם: עוד קרא לאמר פה אמר
 יהוה צבאות עוד תפוצנה ערי מסוב ונחם יהוה עוד
 את-ציון ובתר עוד בירושלם:

CAP. II. ב

ב ואשא את-עיני וארא והנה ארבע קרנות: ואמר אל-
 2 המלאך הדבר בי מה-אלה ונאמר אלי אלה הקרנות
 אשר זרו את-יהודה את-ישראל וירושלם: ונראני
 3 והנה ארבעה חרשים: ואמר מה אלה באים לעשות
 4 ונאמר לאמר אלה הקרנות אשר-זרו את-יהודה כפי-
 איש לא-נשא ראשו ונבאו אלה להחריד אתם ליהדות
 את-קרנות הגוים הנשאים קרן אל-ארץ יהודה לזרותה:
 5 ואשא עיני וארא והנה איש ובדו חבל מדה: ה
 6 ואמר אנה אתה הלך ונאמר אלי למד את-ירושלם
 לראות

והפכתי מרפבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש
 23 בתרב אחיו: ביום ההוא נאסיהוה צבאות אקסד
 ורכבל בן-שאלתיאל עבדי נאסיהוה ושמתוך פחותם
 כירבך בתרתי נאם יהוה צבאות:

זכריה

LIBER ZACHARIAE.

CAPUT I. א

א בחדש השמיני בשנת שתים לדרוש הנה דבר-יהוה
 2 אליזכריה בן-ברכיה בן-עדי הנביא לאמר: קצף יהוה
 3 על-אבותיכם קצף: ואמרת אלם פה אמר יהוה
 צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם
 4 אמר יהוה צבאות: אליהנו באבותיכם אשר קראו
 אליהם הנביאים הראשנים לאמר פה אמר יהוה צבאות
 שובו נא מדרכיכם הרעים ומעלילכם הרעים ולא שמעו
 ה ולא-הקשיבו אלי נאסיהוה: אבותיכם איהיהם והנביאים
 6 הלעולם יהיו: אך דברי והפני אשר צויתי את-עבדי
 הנביאים הלוא השינו אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם
 יהוה צבאות לעשות לנו בדרךנו וכמעללנו פן עשו
 7 אתנו: ביום עשרים וארבעה לעשתי-עשר החדש הוא
 חדש שבט בשנת שתים לדרוש הנה דבר-יהוה אל-
 8 זכריה בן-ברכיהו בן-עדי הנביא לאמר: ראיתי והלילה
 והנה איש רכב על-סוס אדם והוא עמד בין התבוסים

אשר

7 לראות במהרחבה וכמה ארבה: והנה המלאך הדבר
 8 כי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: ויאמר אליו רץ
 דבר אליהנער הלז לאמר פרוות תשב ירושלם מרב
 9 אדם ובהמה בתוכה: ואני אהיה לה נאסיהוה חומת
 י אש סביב ולקבוצ אהיה בתוכה: הוי הוי וגו
 מארץ צפון נאסיהוה כי פארבע רוחות השמים
 11 פרשתי אתכם נאסיהוה: הוי ציון המלטי יושבת
 12 בתרבל: כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד
 שלחני אליהגוים השללים אתכם כי הננע בכם ננע
 13 בבבת עיני: כי הנני מנף אתידו עליהם והיו שלל
 14 לעבדיהם וירעתם כיהוה צבאות שלחני: רני
 ושמחי בתציון כי הנניבא ושכנתי בתוכך נאסיהוה:
 15 ונלוו גוים רבים אליהוה ביום ההוא והיו לי לעם
 ושכנתי בתוכך וידעת כיהוה צבאות שלחני אליך:
 16 ונחל יהוה אתיהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר
 17 עוד בירושלם: הם כלבבשר מפני יהוה כי נעור
 ממעון קדשו:

ג CAP. III.

א ויראני אתיהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה
 2 והשטן עמד עלמינו לשטנו: ויאמר יהוה אליהשטן
 יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הכתר בירושלם
 3 הלוא זה אוד מצל מאש: ויהושע היה לבוש בגדים
 4 צאים ועמד לפני המלאך: ויען ויאמר אליהעמדים
 לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו
 ה ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ואמר
 ישומו צנף טהור עלראשו וישומו הצנף הטהור על
 6 ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד: ויעד מלאך
 יהוה

כ. v. 8. אלו קי v. 10. ט"א בארבע v. 14. הפטרת בהעלותך וגם לשבת ותעב

יהוה כיהושע לאמר: כה אמר יהוה צבאות אסיבדרכי
 תלך ואם אתמשמרת תשמר וגם אתה תרין אתיביתי
 וגם תשמר אתיחצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים
 האלה: שמענא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיה
 8 הישבים לפניך כיהושע מופת המה כידעני מביא את
 עבדי צמח: כי הגה האבן אשר נתתי לפני יהושע
 9 עלאבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה
 צבאות ומשתי אתעין הארץהיא ביום אחד: ביום
 ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אלפתחת
 גפן ואלפתחת האנה:

ד CAP. IV.

א וישב המלאך הדבר כי ויערני באיש אשר יעור משנתו:
 2 ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת
 זהב בלה ונלה עלראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה
 3 ושבעה מוצקות לנרות אשר עלראשה: ושנים זיתים
 עליה אחד מימין הנלה ואחד עלשמאלה: ואען ויאמר
 4 אליהמלאך הדבר כי לאמר מה אלה אדני: ויען המלאך
 ה הדבר כי ויאמר אלי הלוא ידעת מההמה אלה ויאמר
 לא אדני: ויען ויאמר אלי לאמר זה דברייהוה אל
 6 זרבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אסיברוחי אמר
 יהוה צבאות: מיאתה חרההגדול לפני זרבל למישר
 7 והוציא אתהאבן הראשה תשאות חן חן לה:
 8 ויהי דברייהוה אלי לאמר: יהי זרבל יסדו הבית הנה
 ויריו תבצעה וידעת כיהוה צבאות שלחני אליכם:
 9 כי מי בו ליום קטנות ושמחו וראו אתהאבן הבדיל ביד
 זרבל שבעהאלה עיני יהוה המה משוטטים בכל
 11 הארץ: ואען ויאמר אליו מהדשני תזיתים האלה על
 ימין

ו. v. 10. כצל ד. v. 2. ואמר קי v. 7. טו כאן

12 ימין המנוחה ועל-שמאלה: ואען שנית ואמר אליו
 מהדשתי שפלי היותים אשר ביד שני צנתרות הוהב
 13 המריקים מעליהם הוהב: ויאמר אלי לאמר הלוא
 14 ידעת מהדאלה ואמר לא אדני: ויאמר אלה שני בני-
 היצקר העמדים על-אדון כל-הארץ:

ה CAP. V.

2 א ואשוב ואשא עיני ואראה ונהנה מנגלה עפה: ויאמר
 אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מנגלה עפה ארפה
 3 עשרים באמה ורחבה עשר באמה: ויאמר אלי זאת
 האלה היוצאת על-פני כל-הארץ כי כל-הגנב מזה
 4 כמזה נקה וכל-הנשבע מזה כמזה נקה: הוצאתיה נאם
 יהוה צבאות ובאה אל-בית הגנב ואל-בית הנשבע בשמי
 לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת-עציו ואת-אבניו:
 ה ויצא המלאך הדבר כי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה
 6 מה היוצאת הזאת: ואמר מההיא ויאמר זאת האיפה
 7 היוצאת ויאמר זאת עינם בכל-הארץ: והנה כפר עפרת
 8 נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה: ויאמר
 זאת הרשעה וישלך אתה אל-תוך האיפה וישלך את-
 9 אבן העופרת אל-פיה: ואשא עיני וארא והנה שנים
 נשים יוצאות ורוח כנפיהם ולהנה כנפיהם כנפיהם החסידה
 י ותשנה את-האיפה בין הארץ ובין השמים: ואמר אל-
 המלאך הדבר כי אנה המה מולכות את-האיפה:
 11 ויאמר אלי לבנות-לה בית בארץ שנער והיכן והניחה
 שם על-מקנתה:

ה CAP. VI.

1 א ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות
 2 מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת: במרכבה הראשנה

סוסים

ח. יי. יחור ה. 12. v. דשי רפה. ibid. ה. בי בחטף פתח. ה. 9. v. חסר א. יי. ה. רפה

סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחורים:
 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית
 3 סוסים כרדים אמצים: ואען ואמר אל-המלאך הדבר
 4 כי מה-אלה אדני: ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע ה
 רוחות השמים יוצאות מהתצב על-אדון כל-הארץ:
 6 אשר-בה הסוסים השחורים יוצאים אל-ארץ צפון
 והלבנים יצאו אל-אחריהם והכרדים יצאו אל-ארץ
 7 התימן: והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ
 8 ויאמר לבו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ: וינעק
 אתו וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל-ארץ צפון הניחו
 את-רוחי בארץ צפון: ויהי דברי-יהוה אלי לאמר:
 לקוח מאת הגולה מחלדי מאת טוביה ומאת ידעיה
 ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן-צפניה
 אשר-באו מבבל: ולקחת כסרי-וזהב ועשית עמרות
 11 ושמת בראש יהושע בן-יהוצבק הבתן הגדול: ואמרת
 12 אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה-איש צמח
 שמו ומתחתיו יצמח ובנה את-היכל יהוה: והוא יבנה
 את-היכל יהוה והוא יושא הוד וישב ומשל על-כסאו והיה
 14 כהן על-כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: והעמרת
 תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן-צפניה לזכרון
 ביהיכל יהוה: ורחוקים יבאו ובנו ביהיכל יהוה וידעתם
 כי-יהוה צבאות שלחני אליכם והנה אם-שמעו תשמעון
 בקול יהוה אלהיכם:

י CAP. VII.

1 ויהי בשנת ארבע לדרוש המלך היה דברי-יהוה אל-
 א זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: וישלח בית-
 2 אל שראצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את-פני יהוה:
 לאמר

ז. 7. v. סבירן ואמר. v. 12. v. קמץ בויק. ז. 1. v. כעיל

3 לאמר אלהי הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואלה הנביאים
לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה
4 כמה שנים: ויהי דברי יהוה צבאות אלי לאמר:
ה אמר אל כל עם הארץ ואלה הכהנים לאמר פריצמתם
וספור בהמישי ובשביעי וזה שבועים שנה הצום צמתני
6 אני: וכי תאכלו וכי תשתו הלא אתם האכלים ואתם
7 השתים: הלא אתי הדברים אשר קרא יהוה ביד
הנביאים הראשנים בהיות ירושלים ישבת ושלוח ועריה
8 סביבתיה והנגב והשפלה ישב: ויהי דברי יהוה
9 אל זכריה לאמר: כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט
י אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: ואלמנה
ויתום נר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו
11 בלבבכם: וימאני להקשיב ויתנו כתף סדרת ואונייהם
12 הכבדו משמוע: ולבם שמו שמיר משמוע את התורה
ואתי הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד
הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות:
13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו בני יקראו ולא אשמע אמר
14 יהוה צבאות: ואסערם על כליהנוים אשר לא ידעוים
והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ
המדה לשמה:

ח. ז. ח. CAP. VIII.

ח

2 * ויהי דברי יהוה צבאות לאמר: כה אמר יהוה צבאות
קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה:
3 כה אמר יהוה שבתו אל ציון ושכנתו בתוך ירושלים
ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר
4 הקדש: כה אמר יהוה צבאות עד ישובו וקניוים
וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרב ימים:

ורחבות

ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבותיה: ה
6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית
העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות:
7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ
8 מזרח ומארץ מבוא השמש: והבאתי אתם ושכנו בתוך
ירושלים והיודלי לעם ואני אתה להם לאלהים באמת
9 ובצדקה: כה אמר יהוה צבאות תחוקנה ידיכם
השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים
אשר ביזם יסר בית יהוה צבאות ההיכל להקנות: כי
לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבקמה
איננה וליוצא ולבא אין שלום מדהצר ואשלח את כל
האדם איש ברעהו: ועתה לא כימים הראשנים אני
11 לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: כי ירע השלום
הנפן תפן פרוה והארץ תפן אתי וכלה והשמים יתנו
טלם והגחלתו את שארית העם הזה את כל אלה:
13 והיה כאשר היותם קללה בנוים בית יהודה ובית
ישראל בן אושיע אתכם והיותם ברכה אלתי יראו
14 תחוקנה ידיכם: כי כה אמר יהוה צבאות כאשר
זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה
צבאות ולא נחמתי: בן שבתו זממתי בימים האלה
16 להטיב את ירושלים ואת בית יהודה אלתי יראו: אלה
הדברים אשר תעשו ודברו אמת איש את רעהו אמת
17 ומשפט שלום שפטו בשעריכם: ואיש את רעת רעהו
אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אלתי אהבו כי את
18 כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: ויהי דברי יהוה
צבאות אלי לאמר: כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי
19 וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהוה לבית
יהודה לששון ולשמחה ולמזעדים טובים והאמת והשלום

אהבו

כ אָהָבוּ : כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר־יָבֹאוּ עַמִּים
 21 וְיִשְׁבִי עָרִים רַבּוֹת : וְהִלְכוּ יוֹשְׁבֵי אֶתְּ אֶל־אֶחָת לֵאמֹר
 נִלְכָּה הַלֹּדֶד לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת
 22 אֶלְכֶּה נִסְאֵנִי : וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְנוֹיִם עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ
 אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם וּלְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה :
 23 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת בְּיָמֵים הַחֲמִיּוֹה אֲשֶׁר יַחְזִיקוּ עֲשָׂרָה
 אָנָשִׁים מִכָּל לְשָׁנוֹת הַגּוֹיִם וְהַחֲזִיקוּ בְּכַנֶּף אִישׁ יְהוּדִי
 לֵאמֹר נִלְכָּה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם :

CAP. IX. ט

ט

א מִשָּׂא דְבַר־יְהוָה בְּאַרְצֵי חֲדָרָד וּבְמִשְׁק מִנְחָתוֹ כִּי לִיהוָה
 2 עֵין אָדָם וְכָל שִׁכְמֵי יִשְׂרָאֵל : וְנִסְחַמְתָּ תִּגְבַּל־בָּה צֹר
 3 וְצִדּוֹן כִּי חֲכִמָּה מְאֹד : וְתִבֵּן צֹר מְצֹר לָהּ וּתְצַבֶּר־כֶּסֶף
 4 כַּעֲפֹר וְחֲרוֹץ כְּטִיט חוּצוֹת : הִנֵּה אֲדֹנָי יוֹרְשֶׁנָּה וְהִכָּה
 ה בֵּימֵי חִילָּהּ וְהָיָה בָּאֵשׁ תֹּאכְלָה : תֵּרָא אֲשַׁקְלוֹן וְתִירָא וְעוֹלָה
 וְתַחִיל מְאֹד וְעַקְרוֹן כִּי־הוֹבִישׁ מִבְּטָחָהּ וְאָבַד מִלֶּדֶת מַעֲוָה
 6 וְאֲשַׁקְלוֹן לֹא תִשָּׁב : וְיֹשֵׁב מִמּוֹר בְּאֲשֶׁדֶד וְהִכְרַתִּי גֵאוֹן
 7 פְּלִשְׁתִּים : וְהִסְרַתִּי דָמוֹ מִפִּי וְשִׁקְצִיו מִבֶּין שֵׁנָיו וְנִשְׁאַר
 8 נִסְחָהּ לְאַלְהֵינוּ וְהָיָה בְּאַלְפָּה כִּי־הוֹדָה וְעַקְרוֹן כִּיבוֹסִי :
 9 וְהִנֵּיתִי לְבֵיתִי מִצְבָּה מַעֲבָר וּמִשָּׁב וְלֹא־יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם עוֹד
 10 נִגַּשׁ כִּי־עֲתָה רָאִיתִי כְּעֵינִי : גִּילִי מְאֹד בְּתִצִּיּוֹן
 הַרְיָעִי בְּתִירוּשָׁלַם הִנֵּה מִלְכָּד יָבֹוא לָךְ צַדִּיק וְנוֹשֵׁעַ
 י הוּא עָנִי וְרַכִּב עַל־חֲמֹר וְעַל־עִיר בְּדֹאֲתָנוֹת : וְהִכְרַתִּי־
 רַכִּב מֵאַפְרָיִם וְסוּם מִירוּשָׁלַם וְנִכְרַתְתָּ קֶשֶׁת מִלְחָמָהּ
 וְדָבַר שְׁלוֹם לַגּוֹיִם וּמִשְׁלוֹ מִיָּם עַד־יָם וּמִנְהַר עַד־אֲפְסַי־
 11 אֶרֶץ : נִסְאֵת אֲבָדָם כִּרִיתָד שְׁלַחְתִּי אֲסִירֹד מִפּוֹר אֵין
 12 מִיָּם בּוֹ : שׁוּבוּ לְבַצְרוֹן אֲסִירִי הַתְּקוּהָ גִסְדִּיּוֹם מִנְעַד
 13 מִשְׁנֵה אֲשִׁיב לָךְ : כִּי־דַרְכֵתִי לִי יְהוּדָה קֶשֶׁת מִלְּאֲתִי
 אַפְרָיִם

v. 8. ה' במקום א' v. 9. מלרע. ibid. ה' בקמץ

אַפְרָיִם וְצוֹרְרַתִּי כִנְיָד צִיּוֹן עַל־כִּנְיָד גֵּוֹן וְשִׁמְתִּיד כְּחֶרֶב
 14 גִּבּוֹר : וְיְהוָה עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא כַּכָּרֶק חֲצֹו וְאֲדֹנָי יְהוָה
 15 בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלְךְ בְּסַעֲרוֹת תִּמְנוֹן : יְהוָה צְבָאוֹת גֵּוֹן
 עֲלֵיהֶם וְאָכְלוּ וּבִבְשׁוּ אֲבִנֵי־קָלַע וְשָׂתוּ וְהָמוּ כְּמוֹ־גֵוִן
 16 וּמִלְּאוּ כַּמּוֹרֶק כְּנוֹת מִזֶּבֶחַ : וְהוֹשִׁיעִם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
 בְּיוֹם הַהוּא כִּצְאוֹן עָמוֹ כִּי אֲבִנֵי־גֹזֶר מִתְּנוֹסְסוֹת עַל־
 17 אֲדָמָתוֹ : כִּי מִהֲדַשׁוּבוּ וּמִהֲדַפְּנוּ דָגָן בַּחוּרִים וְתִירוּשׁ
 יִנוֹכַב בְּתַלּוֹת :

CAP. X. י

י

א שְׂאֵלוּ מִיְהוָה מִטֹּר בְּעַת מִלְּקוֹשׁ יְהוָה עֲשֵׂה חַוּוֹנִים א
 וּמִטֹּר־נֶשֶׁם יִתֵּן לָהֶם לְאִישׁ עֹשֵׁב בַּשָּׂדֶה : כִּי הַתְּרַפִּים
 2 יִדְבְּרוּ־אֵין וְהַקּוֹסְמִים חַוּוֹ שִׁקֵּר וְחַלְמוֹת הַשָּׁנֹא יִדְבְּרוּ
 הַכֹּל יִנְחִמוֹן עַל־כֵּן נִסְעֵנוּ כְּמוֹ־צֹאן יַעֲנֵנו כִּי־אֵין רַעְיָה :
 3 עַל־חֲרָעִים חֲרָה אֲפִי וְעַל־הַעֲתוּדִים אֶפְקוֹד כִּי־פָקַד יְהוָה
 4 צְבָאוֹת אֶת־עַדְרוֹ אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְשֵׁם אוֹתָם כְּסוּם הוֹדוּ
 5 בְּמִלְחָמָהּ : מִמֶּנּוּ פָנָה מִמֶּנּוּ יִתֵּד מִמֶּנּוּ קֶשֶׁת מִלְחָמָהּ
 6 מִמֶּנּוּ יֵצֵא כְּלִיבוֹשׁ וְחֲדוּ : וְהָיוּ כְּגִבְרִים בּוֹסִים בְּטִיט
 7 חוּצוֹת בְּמִלְחָמָה וְנִלְחֲמוּ כִּי יְהוָה עִמָּם וְהִבִּישׁוּ רַכְבֵּי
 8 סוּסִים : וְנִכְרַתִּי אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ
 9 וְהוֹשִׁבוֹתִים כִּי רַחֲמָתִים וְהָיוּ בְּאֲשֶׁר לֹא־וְנַחְתִּים כִּי
 10 אֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵעֲנֶם : וְהָיוּ כְּגִבּוֹר אַפְרָיִם וְשָׁמָח
 11 לִבָּם כְּמוֹ־גֵוִן וּבְגִינָהּם יִרְאוּ וְשָׁמְחוּ יִגַּל לִבָּם כִּי־הוֹדָה :
 12 אֲשֶׁר־קָה לָהֶם וְאֶקְבָּצֶם כִּי פְדִיתִים וְרָכּוּ כְּמוֹ רָכּוּ :
 13 וְאֲרַעֵם בְּעַמִּים וּבְמִדְבָרִים וּזְכַרְנוּ וְחָנוּ אֶת־בְּנֵיהֶם
 וְשָׁבוּ : וְהִשְׁבּוֹתִים מֵאַרְצֵי מִצְרָיִם וּמֵאֲשׁוּר אֶקְבָּצֶם וְאֶל־
 14 אֶרֶץ גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אָבִיאֵם וְלֹא יִמְצֵא לָהֶם : וְעֵבֶר בֵּימֵם
 15 צָרָה וְהִכָּה בֵּימֵם גִּלְיָם וְהִבִּישׁוּ כָּל מְצוּלוֹת יְאֹר וְהוֹרֵד

גאון

12 גֹּאֲזֵן אֲשׁוּר וְשֹׁבֵט מִצְרַיִם יָסוּר׃ וְגִבְרֹתֵימָם בִּיהוּדָה וּבְשֵׁמוֹ
וְתַחֲלֹכוּ נַאֲם יְהוָה׃

י"א CAP. XI.

2 א פֶּתַח לְבָנוֹן דִּלְתוֹתָיו וְתֹאכַל אֵשׁ בְּאַתְרוּגָּה׃ הַיֵּלֶל בְּרוּשׁ
בִּינְפֶל אֲרוֹ אֲשֶׁר אֲדָרִים שִׁדְדוּ הַיְלִילוֹ אֲלוֹנֵי בֶשֶׁן כִּי
3 יָרַד יַעַר הַבְּצִיּוֹר׃ קוֹל יִלְלֵת הַרְעִים כִּי שִׁדְדָה אֲדָרֵתָם
4 קוֹל שְׁאֵנֵת בְּפִירִים כִּי שִׁדְדָה גֹּאֲזֵן הַרְקָן׃ כֹּה אָמַר
ה יְהוָה אֱלֹהֵי רֵעָה אֶת־צֹאן הַחֲרָגָה׃ אֲשֶׁר קִנְיֵתוּ יְהוֹרֵן
וְלֹא יִאֲשְׁמוּ וּמִכְרִיתָן יֹאמַר בְּרוּךְ יְהוָה וְאֲעִשֶׂה וְרֵעֵיהֶם
6 לֹא יַחְמוּל עֲלֵיהֶן׃ כִּי לֹא אַחְמוּל עוֹד עַל־שְׂבֵי הָאָרֶץ
נְאֻם־יְהוָה וְהִנֵּה אֲנֹכִי מִמְצִיא אֶת־הָאָדָם אִישׁ בְּיַד־רֵעֵהוּ
7 וּבִיד מִלְכּוֹ וּכְתַתּוּ אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא אֲצִיל מִיָּדָם׃ וְאַרְעָה
אֶת־צֹאן הַחֲרָגָה לְכֹן עֲנִי הַצֹּאן וְאֶקְחֵלִי שְׁנֵי מִקְלוֹת
לְאֲחֹד קִרְאתִי נָעַם וּלְאֲחֹד קִרְאתִי חֲבָלִים וְאַרְעָה אֶת־
8 הַצֹּאן׃ וְאֶכְתֹּד אֶת־שְׁלֹשֶׁת הַרְעִים בְּיַרְח אֶחָד וְתִקְצַר
9 נַפְשֵׁי בָהֶם וְגִסְנִפְשָׁם בַּחֲלָה כִּי׃ וְאָמַר לֹא אֲרַעֲה
אֶתְכֶם הַמַּתָּה תְמוֹת וְהַנִּכְחָדֵת תִּפְחָד וְהַנִּשְׁאָרוֹת תֹּאכְלֶנָּה
י אִשָּׁה אֶת־בֶּשֶׂר רֵעוּתָהּ׃ וְאֶקַּח אֶת־מִקְלִי אֶת־נָעַם וְאֶנְדַּע
אֹתוֹ לְהַפִּיר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־כָּל־הָעַמִּים׃
11 וְחָפַר בֵּינִים הָהוּא וַיִּדְעוּ כֹן עֲנִי הַצֹּאן הַשְּׂמֵרִים אֹתִי כִּי
12 דְבַר־יְהוָה הוּא׃ וְאָמַר אֲלֵיהֶם אִם־טוֹב בְּעֵינֵיכֶם הָבֹו
שִׁכְרִי וְאִם־לֹא׃ חֲדָלוּ וַיִּשְׁקְלוּ אֶת־שִׁכְרִי שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף׃
13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הַשְׁלִיכֶהוּ אֶל־הַיּוֹצֵר אֲדָר הַיֶּקֶר אֲשֶׁר
יִקְרָתִי מֵעֲלֵיהֶם וְאֶקַּחֵה שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף וְאֶשְׁלַךְ אֹתוֹ
14 בֵּית יְהוָה אֶל־הַיּוֹצֵר׃ וְאֶנְדַּע אֶת־מִקְלִי הַשְּׁנִי אֶת
הַחֲבָלִים לְהַפִּיר אֶת־הָאֲחֻזָּה בֵּין יְהוּדָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃

15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי עוֹד קַח לְךָ כֶּלִי רֵעָה אוֹלִי׃ כִּי הִנֵּה־
16

אנכי

י"א v. 2. הַבְּצִיּוֹר ק"ו v. 5. קמץ בויק. ibid. דא טח

אֲנֹכִי מִקִּים רֵעָה בְּאָרֶץ הַנִּכְחָדוֹת לֹא־יִפְקֹד הַנַּעַר לֹא־
יִבְלַשׁ וְהַנִּשְׁפָּרֵת לֹא יִרְפָּא הַנִּצְבָּה לֹא יִבְלָל וּבֶשֶׂר
הַבְּרִיאָה יֹאכַל וּפְרִסְתָּן יִפְרָק׃ הוּי רֵעִי הָאֵלִיל עֲזָבִי 17
הַצֹּאן תִּרְבַּע עַל־זֹרְעוֹ וְעַל־עֵץ יִמְיָנוּ זָרְעוֹ יָבוֹשׁ תִּיבֹּשׁ וְעֵץ
יִמְיָנוּ כָּהֵה תִּכְהֶה׃

י"ב CAP. XII.

מִשָּׂא דְבַר־יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה נִטְהָ שָׁמַיִם וַיִּסַּד א
אָרֶץ וַיַּצַּר רוּחַ־אָדָם בְּקִרְבּוֹ׃ הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׂם אֶת־יְרוּשָׁלַם 2
סֶף־רֵעַל לְכָל־הָעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל־יְהוּדָה יְהוָה בַּמְצֹר
עַל־יְרוּשָׁלַם׃ וְהוּדָה בְּיוֹם־הַהוּא אֲשִׁים אֶת־יְרוּשָׁלַם אֲבָן 3
מַעֲמָסָה לְכָל־הָעַמִּים כְּלַעֲמָסִיהָ שְׂרוּט יִשְׂרָטוּ וְנֹאסְפוּ
עֲלֶיהָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ בְּיוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אֶבְהָ כָּל־ 4
סוּס בַּתְּמָחוּן וְרִכְבּוֹ בַּשָּׁנְעָן וְעַל־בֵּית יְהוּדָה אֶפְקַח אֶת־
ה עֵינַי וְכָל סוּס הָעַמִּים אֶבְהָ בַּעֲזָרוֹן׃ וְאָמְרוּ אֲלֵפֵי יְהוּדָה ה
כָּלֵבָם אֲמַצְיָה לִי יִשְׂבֵי יְרוּשָׁלַם בִּיהוּדָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם׃
6 בְּיוֹם הַהוּא אֲשִׁים אֶת־אֲלֵפֵי יְהוּדָה כְּכִיּוֹר אֵשׁ בַּעֲצִים
וּכְלִפִּיד אֵשׁ בַּעֲמִיר וְאָכְלוּ עַל־יָמִין וְעַל־שְׂמֹאל אֶת־
כָּל־הָעַמִּים סָבִיב וַיִּשְׁבָּה יְרוּשָׁלַם עוֹד תַּחֲתִיהָ בִּירוּשָׁלַם׃
7 וְהוֹשַׁע יְהוָה אֶת־אֲהֵלֵי יְהוּדָה בְּרֵאשִׁיטָה לְמַעַן לֹא־תִגְדָּל
תַּפְאֲרַת בֵּית־דָּוִד וְתַפְאֲרַת יֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם עַל־יְהוּדָה׃
8 בְּיוֹם הַהוּא יִגַּן יְהוָה בַּעַד יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וְהָיָה הַנִּכְשָׁל
בָּהֶם בְּיוֹם הַהוּא כְּדָוִד וּבֵית דָּוִד כְּאַלְהִים כְּמִלְאָךְ
9 יְהוָה לַפְּנֵיהֶם׃ וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא אֲבִקֵּשׁ לְהַשְׂמִיד אֶת־
כָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלַם׃ וְשִׁפְכְתִי עַל־בֵּית־ 1
דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם רוּחַ חַן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי
אֶת אֲשֶׁר־דָּקְרוּ וּסְפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפַּד עַל־הַיְחִיד וְהָמַר
עָלָיו כְּדָמַר עַל־הַבְּכוֹר׃ בְּיוֹם הַהוּא יִגְדָּל הַמִּסְפַּד 11

בירושלם

62*

י"ב v. 17. קמץ בויק. י"ב v. 1. קמץ בויק. v. 6. יחור ה

12 בירושלם כמספר הדרדמן בבקעת מגדון: וספדה
 הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד
 לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד:
 13 משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמעי
 14 לבד ונשיהם לבד: כל המשפחות הנשארות משפחת
 משפחת לבד ונשיהם לבד:

יג CAP. XIII.

א ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלם
 2 לחטאת ולנדה: והיה ביום ההוא נאם ו יהיה צבאות
 אכרית את שמות העצבים מדהארץ ולא יגרו עוד
 וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מדהארץ:
 3 והיה כיינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו
 לא תהיה פי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביו
 4 ואמו ילדיו בהנבאו: והיה ביום ההוא יבשו הנביאים
 איש מחוינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען
 5 פחש: ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי
 6 כיראדם הקנני מנעורי: ואמר אליו מה המכות האלה
 7 בין ידך ואמר אשר הפיתי בית מאהבי: הרב
 עורי על רעי ועל נבד עמיתי נאם יהוה צבאות הך
 אתה הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי על העצורים:
 8 והיה בכל הארץ נאם יהוה פירשנים פה יפרתו יגעו
 9 והשלשית יותר בה: והבאתי את השלשית באש
 וצרפתים בצרף את הפספס ובחנתים כבתן את ההוב
 הוא ויקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא
 יאמר יהוה אלהי:

יד CAP. XIV.

א יהנה יום בא ליהוה וחלק שלגך בקרבך: ואספתי
 את-

יד v. 1. הפסוק יום א' של סמוח

את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר
 ונשפו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר בנולה
 3 ויתר העם לא יפרת מדהעיר: ויצא יהוה ונלחם בגוים
 4 ההם ביום הלחמו ביום קרב: ועמדו רגליו ביום ההוא
 על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר
 הזיתים מהציו מזרחה ונפה ניא גדולה מאד ומש חצי
 5 החר צפונה והציו ננפה: ונסתם ניא הררי כייניע גי
 הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי
 6 עזיה מלך יהודה ובא יהוה אליו כל קדשים עמד:
 7 והנה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון:
 8 והנה יום אחד הוא ידע ליהוה לא יום ולא לילה והנה
 9 לעת ערב יהיה אור: והנה ביום ההוא יצאו מים
 10 חיים מירושלם הצפון אל הים הקדמוני והצפון אל הים
 11 האחרון בקיץ ובחרף יהנה: והנה יהוה למלך על
 12 כל הארץ ביום ההוא יהוה אחד ושמו אחד:
 13 ישוב כל הארץ בערבה מגבע לרמון נגב ירושלם
 14 וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער
 15 הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך:
 16 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח:
 17 וזאת תהנה המנפה אשר יגף יהוה את כל
 18 העמים אשר צבאו על ירושלם המקום בשרו והוא עמד
 19 על רגליו ועינו תמקנה בהריון ומקום בפייהם:
 20 והנה ביום ההוא תהנה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו
 21 איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה
 22 תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב ורב וקסף
 23 ובגדים לרב מאד: וכן תהנה מנפת הפוס תפרד
 24 הנמל והחמור וכל בהמה אשר יהנה במחנות ההמה
 25 כמנפה

2. v. חשכנה קיי 6. v. וקפאון קיי 13. v. לכונחאי אל

16 במגפה הזאת: והנה כל-הנותר מכל-הגוים
 הבאים על-ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות
 17 למלך יהנה צבאות ולחג את-חג הסכות: והנה אשר
 לא-יעלה מאת משפחות הארץ אל-ירושלם להשתחות
 18 למלך יהנה צבאות ולא עליהם יהנה הנשם: ואם-
 משפחת מצרים לא-תעלה ולא באה ולא עליהם תהנה
 המגפה אשר יגף יהנה את-הגוים אשר לא יעלו לחג
 19 את-חג הסכות: זאת תהנה הפאת מצרים והפאת כל-
 כ הגוים אשר לא יעלו לחג את-חג הסכות: ביום ההוא
 יהנה על-מצלות הפנים קדש ליהנה והנה הסירות
 21 בבית יהנה כמזרקים לפני המזבח: והנה כל-סיר
 בירושלם וביהנה קדש ליהנה צבאות וכאו כל-
 הנבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא-יהנה כנעני עוד
 בבית-יהנה צבאות ביום ההוא:

v. 21. טע סאן

מ ל א כ

LIBER MALACHIÆ.

CAPUT I. א

1 משא דבר-יהנה אל-ישראל בנד מלאכי: אהבתי אתכם *
 אמר יהנה ואמרתם במה אהבתני הלוא-אח עשו
 2 ליצקב נאס-יהנה ואהב את-יצקב: ואת-עשו שנאתי
 3 ואשים את-הריו שממה ואת-נחלתו לתנות מדבר: כי-
 4 תאמר אדום רששני ונשוב ונבנה הרבות כה אמר יהנה
 צבאות המה יבני ואני אהרום וקראו להם נביל רשעה
 5 והעם אשר-נעם יהנה עד-עולם: ועיניכם תראינה ואתם ה
 6 תאמרו יגדל יהנה מעל לנבול ישראל: בן יכבד אב
 ועבד אדניו ואס-אב אני איה כבודי ואס-אדונים אני
 איה מוראי אמר: יהנה צבאות לכם הכהנים בוני שמי
 7 ואמרתם במה בוני את-שמך: מנישים על-מזבחי לחם
 מגאל ואמרתם במה נאלנוד באמרכם שלתן יהנה
 8 נבנה הוא: וכי-תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו
 פסח וחלה אין רע הקריבתו נא לפחתך תרצף או
 9 הישא פניך אמר יהנה צבאות: ועתה חלודנא פני-אל
 ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהנה
 צבאות: מי גס-בכם ויסגר דלתים ולא-תאירו מזבחי
 חנם אי-דלי חפץ בכם אמר יהנה צבאות ומנחה לא-
 11 ארצה מידכם: כי ממזרח שמש ועד-מבוא נדול
 שמי בגוים ובכל-מקום מקטר מגש לשמי ומנחה

טהורה

12 מְהֵרָה כִּי־גָדוֹל שְׁמִי בְּנוֹיִם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: וְאַתֶּם
 מְחַלְלִים אֹתוֹ בְּאַמְרֵיכֶם שֶׁלֹּחַן אֲדֹנָי מִנְאֵל הוּא וְנִיבֹ
 13 נִבְדָּה אָכְלוּ: וְאַמְרֵיכֶם הִנֵּה מִתְלַאֵה וְהִפְחַתְתֶּם אוֹתוֹ
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבַּאתֶם גִּזּוֹל וְאַת־הִפַּסְתֶּם וְאַת־
 תְּחוּלְהוּ וְהִבַּאתֶם אֶת־הַמִּנְחָה הָאֲרֶצֶה אוֹתָהּ מִיְדֵיכֶם
 14 אָמַר יְהוָה: וְאֶרְוֹר נוֹכַח וְיֹשֵׁב בְּעֶדְרוֹ וְכָר וְנָדָר וְכֶסֶם
 מִשְׁחַת לְאֲדֹנָי כִּי מִלֶּךְ גָּדוֹל אָנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 וְשְׁמִי נוֹרָא בְּנוֹיִם:

ב CAP. II.

2 * וְעַתָּה אֲלֵיכֶם הַמְצִיחַ הַזֶּה הַכֹּהֲנִים: אִסְרָא תִשְׁמְעוּ
 וְאַסְרָא תִשְׁמְעוּ עַל־לֵב לִתֵּת כְּבוֹד לְשְׁמִי אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי בְּכֶם אֶת־הַמַּאֲרָה וְאֶרְוֹתִי אֶת־בְּרִכּוֹתֵיכֶם
 3 וְגַם אֶרְוֹתֶיהָ כִּי אֵינְכֶם שָׁמַיִם עַל־לֵב: הֲנִי נֹעַר לְכֶם
 אֶת־הַחֹרֵעַ וְרִיתִי כָרֵשׁ עַל־פְּנֵיכֶם כָּרֵשׁ חֲנוּכִים וְנִשְׂא
 4 אֶתְכֶם אֲלוֹי: וְיִדְעַתֶּם כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת הַמְצִיחַ
 הַזֶּה הַזֶּה לְדַוּוֹת בְּרִיתִי אֶת־לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: בְּרִיתִי ו
 הַזֶּה אֹתוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְאַתֶּם־לֹ מוֹרָא וְיִדְרָאנִי
 6 וּמִפְּנֵי שְׁמִי נִחַת הוּא: תּוֹרַת אֱמֶת הַזֶּה בְּפִיהוּ וְעוֹלָה
 לֹא־נִמְצָא בְּשִׁפְתָיו בְּשִׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הִלֵּךְ אֲתִי וְרַבִּים
 7 הִשִּׁיב מַעֲוֹן: כִּי־שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ־דַעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ
 8 מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאֲדָה יְהוָה־צְבָאוֹת הוּא: וְאַתֶּם סָרְתֶם מִן־
 הַדָּרֶךְ הַבְּשִׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה שַׁחַתְתֶּם בְּרִית הַלֹּי אָמַר
 9 יְהוָה צְבָאוֹת: וְגַם־אֲנִי נִתְּתִי אֶתְכֶם נְבוֹנִים וְשֹׁפְלִים לְכָל־
 הָעָם כִּי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת־דְּרָכֵי וְנִשְׂאִים פְּנֵים
 בַּתּוֹרָה: הַלּוֹא אֵב אַחַד לְכַלְנוּ הַלּוֹא אֵל אַחַד בְּרָאנוּ
 11 מִדּוֹעַ נִבְדָּד אִישׁ בְּאִחֵיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ: בְּגִדְהָ
 יְהוָה וְתוֹעֵבָה נַעֲשֶׂתָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלַם כִּי חִלְלֵ

יהודה

12 יְהוָה קָדֵשׁ יְהוָה אֲשֶׁר אָהֵב וּבָעַל בַּת־אֵל נָכָר: יִכְרַת
 יְהוָה לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָה עַר וְעִנָּה מֵאַחֲלֵי יַעֲקֹב וּמִנִּישׁ
 13 מִנְחָה לַיהוָה צְבָאוֹת: וְזֹאת שְׁנִית תַּעֲשׂוּ כַפּוֹת דְּמִצְרָה
 אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה בְּכִי וְאַנְקָה מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה
 14 וְלִקְחַת רִצּוֹן מִיְדֵיכֶם: וְאַמְרֵיכֶם עַל־מָה עַל כִּי־יְהוָה
 הַעִיד בְּיָדָה וּבֵין אִשֶׁת נְעוּרָיָה אֲשֶׁר אָתָּה בְּנִדְחָה בָּהּ
 וְהִיא חֲבֵרְתָה וְאַשֶׁת בְּרִיתָה: וְלֹא־אֶחָד עָשָׂה וְשֹׂאֵר רוּחַ
 15 לוֹ וְיָמָה הָאֶחָד מִבְּקֵשׁ גִּרְעֵי אֱלֹהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרִיתְכֶם
 וּבְאִשֶׁת נְעוּרָיָה אֶל־יְבָרָךְ: כִּי־שָׁנָא שְׁלַח אָמַר יְהוָה
 16 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּכְפָה חָמָס עַל־לְבוּשׁוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרִיתְכֶם וְלֹא תִבְגְּדוּ: הוֹנַעְתֶּם יְהוָה
 17 בְּדַבְרֵיכֶם וְאַמְרֵיכֶם בְּמָה הוֹנַעְנוּ בְּאַמְרֵיכֶם כַּל־עֲשֶׂה
 רָע טוֹב וּבְעֵינֵי יְהוָה וּבְהֶם הוּא חָפֵץ אוֹ אֵיָה אֱלֹהֵי
 הַמִּשְׁפָּט:

ב CAP. III.

1 הֲנִי שִׁלַּח מְלָאכִי וּפְנִיה־דָרֶךְ לִפְנֵי וּפְתָאֵם יָבִיא אֶל־
 הַיְבֵלֵי הָאֲדוֹן וְאֲשֶׁר־אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמִלֶּאֲדָה הַבְּרִית אֲשֶׁר
 2 אַתֶּם חִפְצִים הַנְּהַדְּבָא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: וּמִי מִכְּלָבֵל
 אֶת־יוֹם בּוֹאֵי וּמִי הַעֲמִד בַּהֲרָאוֹתוֹ כִּי־הוּא כָּאֵשׁ מִצְרָף
 3 וּכְבָרִית מִכְּבָסִים: וַיֵּשֶׁב מִצְרָף וּמִטְהַר פָּסַף וְטָהַר אֶת־
 בְּנֵי־לֵוִי וְזָקַק אֹתָם בְּזָהָב וּכְכֶסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מִנִּישֵׁי מִנְחָה
 4 בְּצִדְקָה: * וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוָה וּירוּשָׁלַם כִּי־מִי
 5 עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְּמוֹת: וְקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לְמִשְׁפָּט וְהִיִּיתִי ו
 6 עַד מִמָּוֶה בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְאָפִים וּבְנִשְׁכָּעִים לְשִׁקֵּר
 וּבְעֲשָׂקֵי שְׂכַר־שְׂכִיר אֶלְמֵנָה וְיָתוֹם וּמִטְוִירָר וְלֹא יִרְאוּנִי
 7 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁחַתְתִּי וְאַתֶּם בְּנֵי־
 8 יַעֲקֹב לֹא כָלִיתֶם: לְמִי־י אֲבֹתֵיכֶם סָרְתֶם מִחֻמִּי וְלֹא
 9 שְׁמַרְתֶּם

23 יום השפטים: הנה אנכי שלח לכם את אלתי הנביא
 לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב לנאבות
 על פנים ולב בנים על אבותם בן אבי
 הארץ חרם: *

הנה אנכי שלח לכם אר אלתי הנביא לפני בוא יום
 יהוה הגדול והנורא:

ייתקין סימן

חוק

סכום פסוקי תרי עשר

הושע מאה ותשעים ושבעה: והגלך לא בצקה סימן.

יואל שבעים ושלושה: שלחו מגל סימן.

עמוס מאה וארבעים וששה: קמו בניה סימן.

עובדיה עשרים ואחד: אך טוב לישראל סימן.

יונה ארבעים ושמונה: ישראל עושה חיל סימן.

מזכה מאה וחמשה: עלה אלהים בתרועה סימן.

נחום ארבעים ושבעה: יזל מים סימן.

חבקוק חמשים וששה: ולך תהיה צדקה סימן:

צפניה חמשים ושלושה: גן נעול סימן.

חגי שלשים ושמונה: כי אם גלה סודו סימן.

זכריה מאתים ואחד עשר: אשרי כל ירא יי סימן.

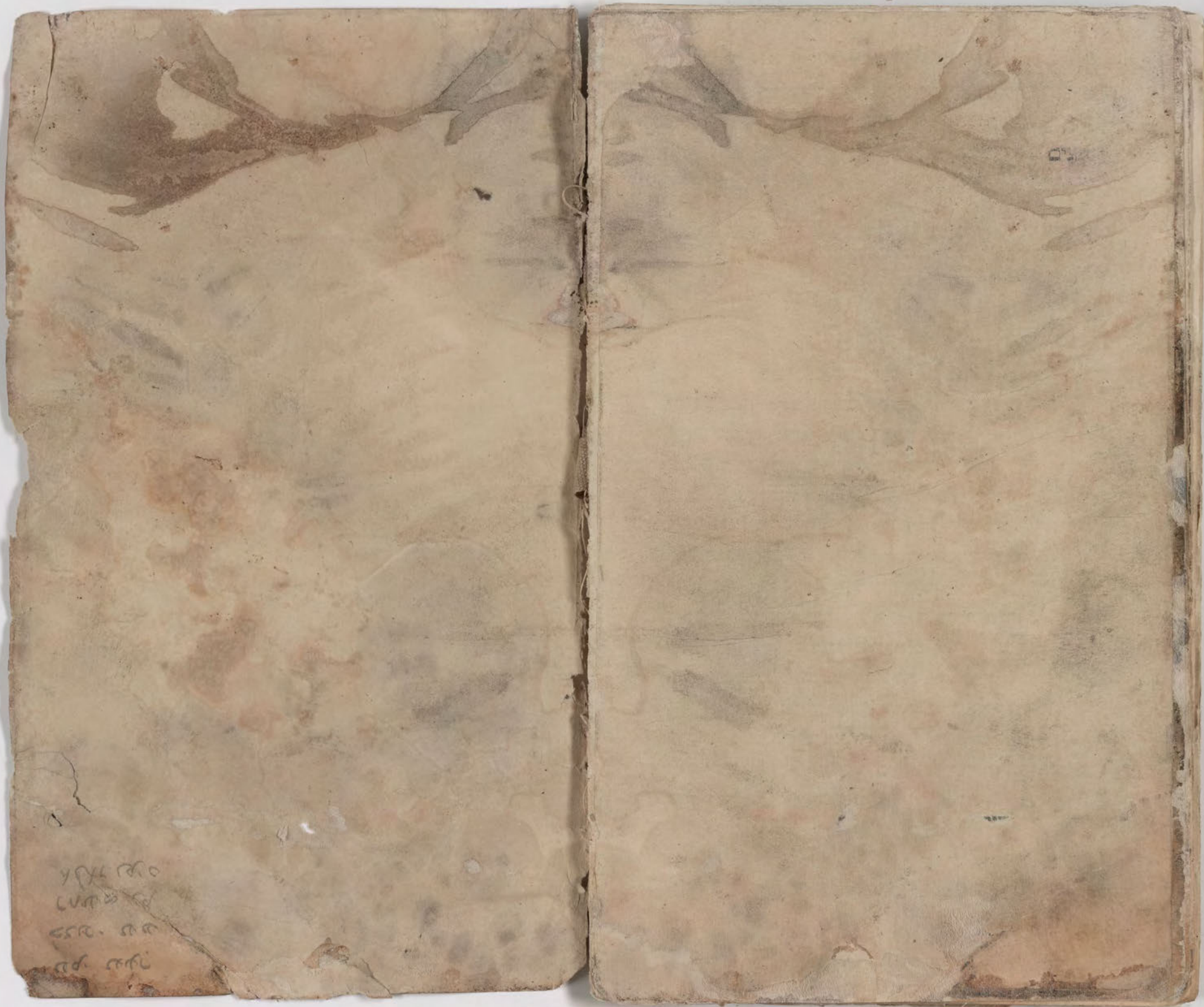
מלאכי חמשים וחמשה: ויעקב הלך לדרכו סימן:

סכום הפסוקים של כל שנים עשר נביאים אלה וחמשים כי שרית

עם אלהים סימן. וחציו לכן בגללכם ציון שדה תחו וסדריו

עשרים ואחד. ולכבוד איייה נוספה סימן:

שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות
 8 ואמרתם במה נשוב: הוקבע אדם אלהים כי אתם
 קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה:
 9 במעלה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: הביאו
 את כל המעשר אל בית האוצר ויהי מרר בביתי ובחנוני
 נא צבאות אמר יהוה צבאות אסלא אפתח לכם את
 11 ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די: ונגרתו
 לכם באכל ולא יישחת לכם את פרי האדמה ולא
 12 תשבל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: ואשרו
 אתכם בל-הגוים כיהודי אתם ארץ חפץ אמר יהוה
 13 צבאות: חוקי עלי דברכם אמר יהוה ואמרתם
 14 מה נדברנו עליך: אמרתם שוא עבד אלהים ומרד
 בצע פי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה
 15 צבאות: ועתה אנחנו מאשרים ודים נסדינכנו עשי
 16 רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: אז נדברו יראי יהוה
 איש אל-דעהו ויקשב יהוה וישמע ויפתח ספר זכרון
 17 לפניו ליראי יהוה ולהשבי שמו: והיו לי אמר יהוה
 צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם
 18 כאשר יחמל איש על-בנו העבד אתו: ושבתם וראיתם
 19 בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: כי
 הנה היום בא בער פתגור והיו כל-זדים וכל-עשה
 רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות
 20 אשר לא יעזב להם שרש וענף: וזרחו לכם יראי שמי
 שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם פעולי
 21 מרבה: ועפותם רשעים כיהודי אפר תחת כפות
 22 רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: זכרו
 זרת משה עבדי אשר צייתי אותו בהרב על-פל-ישך אל
 חקים

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to fading and staining. It appears to be arranged in several lines, possibly a list or a set of instructions.

ابن بابويه

||

ابن بابويه